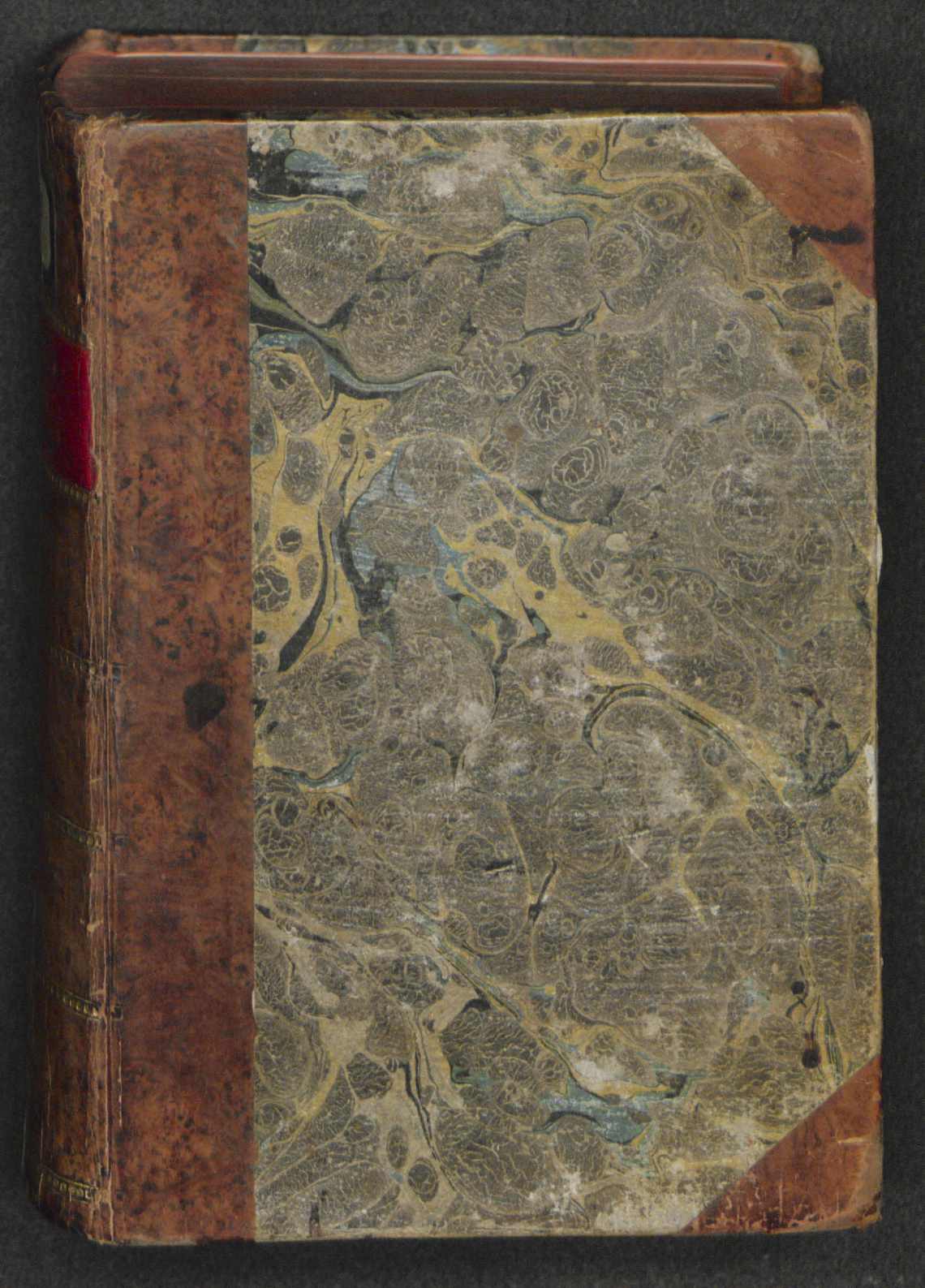

Philol. 157. R 1694

Bd. 375.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΟΚ-
ΤΩΚΑΙΔΕΚΑ.

Εκαβη.	Ικέτιδες.	Βάκχαι.
Ορέστης.	Ιφιγένεια ἐν Αὐλίδι.	Κύκλωψ.
Φοίνισσαι.	Ιφιγένεια ἐν Ταύροις.	Ηρακλεῖδαι.
Μήδεια.	Ρῆσος.	Ελένη.
Ιππόλυτος.	Τρῳάδες.	Ιων.
Αλκηστις.		Ηρακλῆς μαινόμενος.
Ανδρομάχη.		

EVRIPIDIS TRAGOEdiæ octodecim. XIX.

Hecuba.	Supplices.	Bacchæ.
Orestes.	Iphigenia in Aulide.	Cyclops.
Phœnissæ.	Iphigenia in Tauris.	Heraclidæ.
Medea.	Rhesus.	Helena.
Hippolytus.	Troades.	Ion.
Alcestis.		Hercules furens.
Andromache.		Electra

Basileæ per Ioannem Heruagium, Anno M.D.XLIIII. Mense Septembri.

BIBL: ACADEM: DORPATENS:

Hunce libellum ego Fridericus Rudolphus dono accepi à Nicolao Marquardo, Ao 1636 di 1. Iuly.

4-II A
3067
i 50565930

GENEROSISS. AC VIRTV-
tum omnium ſtudioſiſſ. iuuenibus, D D. SEBASTIA
NO & AMANDO TRVCHSES à
Rinfeld, amicis chariſſimis ſuis,
Io. Oporinus S.

EVRIPIDEM poëtarum ut antiquiſſimum, ita ſapientiſſimum, quãti doctorum ſemper conſenſus fecerit, teſtimonio eſſe græcæ latinæq; eruditionis principes, Plato, Ariſtoteles, Cicero, Fabius, aliíq; poſſunt. Ex quibus ille quidẽ in libris de Repub. ut tragœdiís potiſſimũ τὸ σοφὸν cõtineri, ita in hiſce διαφέρων ἅπασι τὸν εὐριπίδην affirmat: hic uero de Poëtica agẽs, cũ dignis modis tragœdiæ laudes pertractaſſet, omniũ poëtarũ hunc noſtrũ eſſe τραγικώτατον inquit: uterq; uero ſexcentis etiam locis, ubi grauiſſimis de reb. diſputatur, eiuſdẽ uti teſtimonio non dubitat. At noſtrorũ quos diximus, alter ad Tyronem ſcribens, ſingulos Euripidis uerſus ſingula teſtimonia putare ſe ait: alter, Euripidem (ait) nemo non fateatur neceſſe eſt, his qui ſe ad agendum comparent, utiliorem longe fore Sophocle. nam & in ſermone magis accedit oratorio generi, & ſententijs denſus, & in his quæ à ſapientibus tradita ſunt penè ipſis par, & in dicendo ac reſpondẽ-

do, cuilibet eorum qui fuerunt in foro diserti, comparandus. in affectibus uero cũ omnibus mirus, tum in his qui miseratione constãt, facilè præcipuus, &c. Hunc igitur tantopere cõmendatũ à doctissimis quibusq; poëtam, quũ Io. Heruagius, uir (ut paucis dicam) de bonis literis præstantissimorũ quorumq; omnis generis autorũ editione optime meritus, nostris quidem typis, suo autẽ ære ac sumptu, denuò excudi, maioreq; etiam exemplarium numero prodire uellet, quòd haud paruo illa desiderio à studiosis expeti intellexisset: officij ego mei esse præcipue duxi, ut quæ prioribus aliquot aliorũ editionibus deprauata in eo loca erant, neq; pauca certe illa, neq; parui momenti quædam, pro uirili quidem parte mea, quantũ saltem ad urgentia præla licebat, emendarem, & in reliquis eruditi cuiusdam uiri (quem nominare ob singularem ipsius modestiam non licet) exemplar castigatissimum, in hunc ipsum nobis usum concessum seculò imitarer. Quia uero etiam græca Arsenij Monembasiæ archiepiscopi in præcipuas aliquot Poetæ huius tragœdias Scholia desiderari à plerisq; Heruagius animaduerterat, nempe quod illorum à se excudendorum spem studiosis quoq; antea fecisset, placuit nunc illa simul adiungere, ut eo quasi auctario magis commendaretur istæc autoris huius editio: ac innumeris etiam locis, quæ

quæ in Scholijs illis deprauatissima extabant, restituendis, nunc demum rectius consuleretur. Quantũ igitur licuit, etiam in hanc ipsam rem operæ atq; olei impendimus. Loca enim plurima multo nunc castigatiora, quàm antea erant, hac editione deprehensuri sunt studiosi, si qui æquis animis æstimare potius, quàm cauillari, iuuandi gratia susceptos à nobis labores uolent. Quanquam nonnulla etiam in medio relinquere, melioris uidelicet exemplaris ope destitutos oportuit: quæ ipsa tamẽ à quouis græcæ linguæ non inerudito, per ocium non difficulter, ut arbitror, emendari queant: si quis cum ipso autore diligenter conferre, & iudicio minime tumultuario expendere singula, animum induxerit. Nobis certe in tanta festinatione, & negotiorũ urgentiũ mole quantum licuit, præstitimus. Eam igitur qualemcunq; opellam nostram, quum absq; patrono subire incertam illam iudiciorum (hac præsertim nimis fœcunda malignorum hominũ ætate) aleam non satis tutum iudicarem, & illum seculis iam aliquot receptissimũ tam sua quàm aliena scripta magnis uiris nuncupandi morẽ minime improbarem, uos duos mihi ueluti heroas, SEBASTIANE & AMANDE, contra calumniatorum insidias, & tanquam hydræ uirulentiam, deligendos esse duxi, quorum auspicio ac numine & libri hi duo quãlibet alio-

qui ob eximiam eruditionem grati ut ſperamus futuri ſtudioſis iuuenibus, magis adhuc magisq́ commẽdarentur: & labor noſter qualiſcunq́ in horum editionem collatus, ſi quis forte conaretur iniquiore illum dente arrodere, defendi melius poſſet. Nam qua polletis ambo generis claritate, opumq́ amplitudine, tum uero uirtutum (quibus ſolis ueram conſtare Nobilitatem præclarè agnoſcitis) omnis generis præſtantia, facile & tueri hæc cui cuimodi ſunt, & reddere bonarum literarum ac ſapientiæ ſtudioſis commendatiora poteritis. qua uero eſtis præditi humanitate, atque aduerſum me beneuolentia, libenter etiam amplectemini munuſculum hoc, per ſe quidem non omnino leuidenſe, & quod mei uiciſſim erga uos animi propenſionem declarare aliquo ſaltem pacto poteſt, quam à non paucis annis ob ſingularem morum dexteritatem, inq́ bonas literas atq́ artes ſtudium ueſtrum haud temere concœpi. Quod quidem certe ſi non ingratum fuiſſe uobis intellexero, dabo omnino operam, ut occaſione aliquando commodiore, ueſtris quoque uirtutibus digniora, ſingulis quidem, ac utriuſq́ ſtudijs conuenientiora, ſeorſim, quos nunc certo conſilio coniunctos uolui, adornem. Bene ualete: & quam de uobis maximam apud optimos quoſq́ ſpẽ excitaſtis, ſedulò conſeruare, uti cœpiſtis, pergite.

gite. ita enim & clariſſimo prudentiſſimoq́ heroe D. IACOBO TRVCHSES patre natos uos, & doctiſſimo uiro SIMONE GRYNAEO communi olim nobiſcum præceptore uſos, gloriari nunquam erubeſcetis. Baſileæ, pridie Calendas Septembres, Anno Salutis M. D. XLIIII.

* 4

Finis Medeæ, Alcestidis
Andromaches, Bassharum & Helenæ.

Πολλὰ δ' ἄελπτως κρίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη
τῶν δ' ἀδοκήτων πορὸν εὑρεῖν θεός.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΝ.

ΙΩΝΟΣ.

Χαῖρε μελαμπτέπλοις Εὐριπίδη γῶ γυαλθισιν
Γιεείας, ὃν ἀεὶ νυκὸς ἔχων θαλαμον.
Ιδι σ' ὑπὸ χθονὸς ὢν, ὅτι σοι λιλέ Θ ἄφθιτον ἔσται,
Ισον ὁμηρείαις ἀγναοις χάεισιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἰ καὶ λακρυόεις Εὐριπίδη ἔλιε σε πότμο Θ,
Καί σε λυκηρέραίσται λεῖωνον ἔθεντο λιώδο,
Τὸν σκιωῇ μελίγηρων ἀκλίονα, νόσμον ἀθλιῶν,
Τὸν σοφίη τραγικὼ μιξαμενον χαεῖτα.
ἀλλ' ἔμολο Θ ωελλαῖον ὑπ' ἠέριον, ὡς αὖ ὁ λαθρις
Γιβρίλων, νάης ἀγχόθι πβρίλων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μνᾶμα μὲν ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδε. ὀσία σ' ἴσχει
Γῆ μακεδὼν. ἡ γὰρ λέξαδο τόρμα βίο.
Γατρὶς σ' ἑλλαλο ἑλλὰς, Αθλῶαι. πλεῖσα δὲ μόσας
Τόρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Οὐ σόν μνῆμα τόσ' ἐς' Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τ Θδε,
Τῆ σῇ γὰρ λόξῃ μνῆμα τόσ' ἀμπέχεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Απασ' Αχαιὰς μνῆμα σὸν Εὐριπίδη.
Οὐκ ἀφωνο Θ, ἀλλὰ καὶ λαλητέο Θ.

ΜΑΝΟΥΗΛ

ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥ-
ΛΟΥ ΣΥΝΟΥΙΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ
ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Ευριπίδης Μνησάρχο ἢ Μνησαρχίδε, καὶ Κλειτ Θς. οἳ φόγουσδο, εἰς Βοιωτίαν μετῴκησαν. ἔπα γὰρ τῇ ἀτ̃ικῇ. ὐκ ἀληθὲς δὲ, ὡς λαχανόπωλις ὢν ἡ μήτηρ αὐτ Θ. καὶ γὰρ τὴν σφόδρα δύχνδρ ἐτύγχανεν οὖσα, ὡς Φιλόχορ Θ ἱστορεῖ κνυσιν. γὰρ δὲ τῇ λιαβάσει Ξόρξε ἐκνοφορεῖτο ὑπὸ τ μηδός. ἐτέχθη δὲ ἐπὶ ὢ ἡμέρᾳ Ελλωνες ἐτρέψαντο σὺν Πέρσας. ἐγράφ Θ δὲ τὰ πρῶτα γραφ Θ. ἔπα μαθητὴς Προδίκο γὰρ τοῖς ῥητορικοῖς. Σωκράτ Θς δὲ, γὰρ τοῖς ἠθικοῖς, καὶ Φιλοσόφοις. δήκασε ὑπ' ἡ Αναξαγόρ Θ τὸν λαζομνίο. ὧν βαγωδίαν ὑπ' ἐτράτων, τ Αναξαγόραν ἰδίων ὑπάρχοσα τὰ κινδύνους, δι' ἃ πρ εἰσῆξε δόγματα. σκυθρωπὸς ὑπ' ἦθος ἦν, καὶ ἀμείδης, καὶ φύγων τὰς σωσίας. ὅθεν ὑπ' μισογύνης ἐδοξάσθη. ἔγημε μὲν ὑπ' ὅμως πρώτ Θ Μ Χοιρίλλη, θυγατέρα Μνησιλόχο. ἐξ ἧς ἔσχε Μνησίλοχον, Μνησαρχίδην, Εὐριπίδην. ἀποσωζομένο Θ δὲ ταύτ Θ, ἔσχε καὶ δευτέραν. ὑπ' ταύτης ὁμοίως ἀκόλαστ Θ πειραθεὶς, μετανάστης ἀπ' Αθηνῶν, ἦλθε πρὸς Αρχέλαον Βασιλέα τῶν Μακεδόνων. παρ' ᾧ διατ Θν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δὲ ἐξ ὠμοβόλης Λειβαίας τῆ μακεδόν Θ, ὑπ' Κρατεύα τῆ θετταλῆ, ποιητ ὄντων, ὑπ' φθονησάντων αὐτῷ, ὑπ' πεφασάντων τ Βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, δίκα μνῶν ἀγορασθέντα σὺν Βασιλικὰς, ὃς αὐτὸς ἐτροφε ὑίους, ἐπαφεῖναι τοῦ Εὐριπίδη. Ετεροι δὲ ἰσόρησαν, ὐχ ὑπὸ ὑιωνῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυναικῶν αὐτ δόκησαν ἀδεῖναι, πορδυόμδῳ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πὸς Κρατερὸν τὸν ὁρώμενον Αρχελάε. καὶ γὰρ χεῖμ

αὐτὸν μὴ πρὸ τοῦ τοιούτους ὁρῶντας. οἱ δὲ πῶς τῆς γαμετῆς Νικοστράτης τὸ ἀρχαῖον. ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν ἐβδομήκοντα πρώτε. μὴ τὰ ὄσα αὐτοῦ γε Γέλλιος μέχρι μισεῖ τὸ βασιλέα. Δράματα δὲ αὐτοῦ μὲν ἕνας ἑβδομήκοντα πρώτε, μὴ δὲ ἄλλος γνήσιος ὀγδοήκοντα δύο. νίκας δὲ εἴληφε πρώτε, τὰς μὲν τέσσαρας πρὸ ἐαυτοῦ, τὴν μίαν μετὰ τὸν τελευτήν. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ τὸ γένος ὀγδοηκοστὸν βίτης ὀλυμπιάδος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΙΔΩΛΟΥ.

Επειδὴ πρὸ τοῦ εἰδώλου προέθεμεθα εἰπεῖν, ἴσως δὲ τὸ ὄνομα γλώσσας μὲν ἁπάσας προβέβληται, δύναται δὲ σεσαφήνισται, ἀλλ' ὅμως οὐ μὴ διαφόροις γνώμαις ἐκφέρεται, χρεὼν εἰπεῖν τί ποτε τοῦτό ἐστι, καὶ πόθεν εἴληφε τὴν σωθήκην. πᾶσι μὲν γὰρ εἴδωλα τῶν σωμάτων φαμὲν τὰς ψυχὰς, καὶ ῥήτορα εἰδωλοποιὸν ὀνομάζομεν, τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τῶν σωμάτων ψυχαῖς λόγους ποιούμενον. Φιλόσοφοι δὲ ξύμπαντες τὰ χείρονα, εἴδωλα τῶν κρειττόνων φασίν. ὅτῳ γὰρ διαφορᾶς τὴν σωτηρίας ὄνομα εἰδῶν. ὅτῳ μὲν γὰρ ὁ χαλκὸς αὐδρίας, Ηρακλέους εἴδωλον, ὁ δὲ Θησέως. καὶ ἡ χαλκῆ λύκαινα ἡ τοῦ μαστὸς ὑποδεδεγμένα τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ὀργασίας, εἴδωλα δὲ ἀληθείας, διὰ τοῦτο Ρῶμος καὶ Ρωμύλος ὑπὸ τοῦ φαυσύλου ῥιφθέντες ὑπὸ τῆς ἀκτῆς, τὸ ζώσης λυκαίνης τοὺς μαστοὺς εἵλκυσαν. τίς δὲ ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος; ἐγὼ γὰρ φημι λογισμὸν, καὶ ἐκπίθεμον, ὡς ἡ ψυχὴ ὁ πέφυκεν εἴδωλον, ἀλλὰ τὸ σῶμα τὸ ψυχῆς, ὡς χεῖρον κρείττονος. ἐπεὶ δὲ αἱ ψυχαὶ φαντάζονται, σωματοειδοῖς τυπώσεσι μορφώμασι πῶς τοῦ ὁρῶντος διάφορον, ἀσαφέσι μὲν τοι καὶ συγκεχυμένοις, ἐν ὅλοις σκιώδεσι, διὰ τοῦτο λέγοντες τῶν σωμάτων εἴδωλα. σῶμα μὲν

μὲν γὰρ καὶ τὸ χρῶμα ὄρθριον, καὶ τοῦ ἀφλοῦ σεβέρου, καὶ αὐτυπτες, καὶ τὸ χρῶμα γνῶ λευκόν, καὶ βαρύ, καὶ γεῶδες, καὶ ἀόρατον μὴ ἐποχούμενον. ἡ δὲ τοῦ Πολυδεύκους ψυχὴ ἔχ ὅτῳ τῇ Εκάβῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζοφερόν, καὶ σκιᾷ παρόμοιον, καὶ δυσείκαστον. διὰ γὰρ τῆς διαυτῶν μορφῆς τῆς ἀζαφῆ καὶ συγκεχυμένης, εἴδωλα φασὶ οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων. καὶ πλάτων γὰρ ἐν τῷ φαίδωνι τὰς ἐν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοειδῆ φαντάσματα, ψυχὰς φιλοσωμάτους ὠνόμασεν. ὡς μὴ δὲ μετὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀχρηματίας, πρὸς τὸ καθαρὸν αὐτόθεν φῶς, ἀλλ' ἔτι τῷ σώματος ἔχομένας, ἃ δὴ διὰ τὰς αὐθαιρετοδώτους ἡγαπήκασιν ἡδυπάθειας. διὰ ταῦτα μὴ ὃν εἴδωλον σωμάτων ἡ ψυχή. αὖθις δὲ σῶμα, ψυχῆς εἴδωλον. ὅπερ ὁ τύπος ὀφθαλμός, ἐκείνης ὁ νοῦς· καὶ ὁ τούτῳ ἀφή, ἐκείνης πάλιν ἀγχιστική. καλλίων δὲ νοῦς ὀφθαλμοῦ, καὶ νοερὰ ζήτησις ἁπτικῆς ἀπλήκης. διὰ ταῦτα πάλιν εἴδωλον τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ ὄνομα ἴσως, ὁ χριστιανῶν ἐμυσάχθη θεσμὸς, ὅτι διὰ τοῖς ἑλληνικοῖς θεοῖς ἐπιφημίζεται ἕκαστα.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΣΥΝΟ.
ΥΙΣ ΤΟΥΤΕ ΒΙΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, ΚΑΙ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ.

Ευριπίδη τῆς ποιητῆ, πατρὸς μὲν Αθλῶαι, πατέρος δὲ Μνήσαρχος καὶ πολὺ, καὶ Κλειτὼ λαχανόπωλις. γεννηθεὶς δὲ ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸς τῆς Αττικῆς νήσῳ, ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, κατὰ τὴν πεμπτὴν καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ ὁ τοῦ Ξέρξου ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγκράτιον, καὶ πυγμὴν, ἔτι παῖδος αὐτῷ χρησμὸν λα-

βόν-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

βόντ⊖, ὅτι στεφανηφόρος ἀγῶνας ὁ πᾶις αὐτῷ νικήσει. ὃ δὴ καὶ εἰς ὄργον πρόβη. γὼ νίκησε γὰρ ταῦτα Αθήνησιν. ἔπειτα εἰς λόγους ὥρμηκώς, ἐφοίτησε πρὸς Αναξαγόρᾳ, καὶ Προδίκῳ, καί τισιν ἄλλοις. ἀγχίνους δὲ ὢν εἰπόρ᾽ τις, ⊂ ⊃ πονεῖν ἑαυτὸν ἐκλελωκώς, εἰς τραγῳδίαν ἐτράπη, κὴ ἔλαμψεν ὐδὶ ταύτῃ σεμνῶς. πολλὰ γὰρ εἰς τ᾽ τέχνην ἐζεῦρεν, ἃ ὀλιγοστὸν γε τῶν πρὸ αὐτ᾽. τό, τε γὰρ γὼ ἀρχῇ τ᾽ δραματ⊖ τὴν ὑπόθεσιν διατυπῶν, κὴ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγωγῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, Εὐριπίδ᾽ τέχνημα. τό, τε σαφηνίσαι καὶ πλάτ⊖ ἐχθρὰ τὰ λεγόμενα, κὴ τ᾽ ἑρμηνείαν ποικίλην ὠφελήσεσί τε καὶ ῥυθμῷ χαρίεντι, καὶ γνώμας εἰσάγειν συνεχεῖς, καὶ μάλα ⊃ ὑποκειμένῳ πρόσφορας, θαυμασός. ἔγραψε δ᾽ ἓν δράματα πλείω καὶ γνωριζόμενα τὰ πάντα, γ᾽ οἷς ὠφελῶ μόνα σταλεικά. νενίκηκε γὰρ πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι, νίκας πρωτεκαίδεκα. ἤρξατο δὲ τ᾽ πρὸ ταῦτα ἀγῶν⊖, ἐπ᾽ ὠγρέτ ⊂ εἴκοσι γεγονώς. φασὶ γὰρ αὐτ᾽ ⊂ ζωγράφον γεγονέναι, κὴ λείκνυσθαι αὐτ᾽ πινάκια γ᾽ μεγάλοις. γυναῖκα γὰρ ἥμας, πρώτῳ μὲν Μελιτῆ, ἔπειτα αὖ ⊃ ἀπελθόσης, Χοιρίλῃ, ὑφ᾽ ἣν ἔχε πρὸς, Μνησαρχίδῃ ἔμπορον, Μνησίλοχον ὑποκειτῷ, καὶ ὁμώνυμον αὖ ⊃ Εὐριπίδῃ, πρὸς λόγους διατρίβουσα. ἦν δὲ σώφρων, καὶ τρυφὴς τὸ ἦθ⊖, καὶ μισόγελως, καὶ σκυθρωπὸς, καθὰ κὴ Αριστοφάνης σκώπτων φησίν· Σὺ τρυφὴς ἐμοιγε πρόσει πεῖν Εὐριπίδην. φωράσας δὲ τ᾽ αὐτ᾽ ὑποκειτ᾽ Κηφισοφῶντα ὐδὶ τὴν γυναικί, κὴ τ᾽ γὼ τοῦθεν μὴ φέρων αἰσχύνῃ, σκωπτόμεν⊖ ὑπὸ τ᾽ κωμῳδοποιῶν, ἀφεὶς τ᾽ ἀθήνησι διατριβὴν, εἰς Μακεδονίαν ἀπῆρε πρὸς τὸν Βασιλέα Αρχέλαον, καὶ λεχθεὶς ὑπ᾽ αὐτ᾽ καλλίστας, ⊂ Φιλοξε

μηθεὶς

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

μηθεὶς, μεγίστης ἠξιοῦτο τιμῆς. δραπρίβων δ᾽ ἐν ἐκεῖ, ἐπειδή γ᾽ τινι ἄλσει φροντίζων ἔτυχε, κατερρώθη ὡς φασιν ὑπὸ τῶν Αρχελάου κυνῶν, τ᾽ Μακεδόνων Βασιλέως ἀξιόν τ⊖ εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονώς. ἐτάφη μὲν ἐν γ᾽ Μακεδονίᾳ. μνῆστάφιον δὲ αὐτ᾽ Αθήνησι γέγονεν, ἐφ᾽ ὃ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς, ἢ Τιμόθε⊖ ὁ μελοποιός, τάδε·

Μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ᾽ Εὐριπίδου. ὀστέα δ᾽ ἴσχει
Γῆ Μακεδών. ἣ γὰρ δέξατο τόρμα βίου.
Πατρὶς δ᾽ ἑλλαδικ⊖ ἑλλὰς, Αθῆναι. πλεῖσα δὲ μούσας
Τρύφας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

φασὶ γὰρ ὐδὶ ⊃ ἀκόσμαλα τ᾽ Εὐριπίδου τελοῦντας, οὐ μὴν Αθηναίους πάντας ὠφελῆσαι. Σοφοκλέα δὲ αὐτ᾽ μὴ καὶ φαιὸν γ᾽ δραπετεῦσαι χιτῶνα. οὗτ᾽ ὑποκειτὰς αὐτ⊖, ἀσεφανώτους ⊃ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τ᾽ ἀγῶνας. ὅτῳ δὲ αὖ τὸν Φιλήμονα ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε πρὸς αὐτ⊖ τολμῆσαι εἰπεῖν·

Εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
Αἴσθησιν ἔχουσ᾽ ἄνδρ⊖ ὡς φασίν τινες,
Ἀπαγξάμην ἂν, ὥστ᾽ ἰδεῖν Εὐριπίδην.

ὅτως ἠγάπητο πολλὸ τινὸς ἄξιον.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΕΧΕΙ.

Μετὰ τ᾽ Τροίας ἁλῶσιν ἅπαντ⊖ οἱ Ἕλλην⊖, καθὼς μίσησαν γὰρ τὴν αὐτιπόραν χερρόνησον τ᾽ Θρᾴκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν. ὃ δὴ ⊂ Ἰφιγοτὰ Θύον ἔχωσαν Ἀχιλλεῖ, γὰρ Τροίᾳ ταφῆναι. διαβήσαντ⊖ δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δή τινας, ἐφ᾽ ᾧ τὰ αὐτῶν δὴ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φαντὰ τ⊖ Ἀχιλλέως εἴδωλον ὐδὶ τὸ τάφ⊖, ἐπέ-

χ⊖

ηε οὖν Αχαιὸς ἡ ἀναγωγῆς, αὐτὸν γοῦν αὐτῷ πλοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμῳ Πολυξώνῃ, τῆ δὲ πρόσθρομίαν τε γνωσθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς. ὁ δὲ ὑπὸ Παλαμήδους καὶ Διομήδους τοξευθεὶς ὤλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς ἄλληλα πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἑλλησθὲν μὲν οὖν ὧν εὖ ἐπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι, καὶ λιμῶντος τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς, ἐψηφίσαντο σφᾶξαι τῇ πολυξένῃ ὡς τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἐπεμψαν ἡ τὴν λαθρότατα Ὀδυσσέα πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς αὐτίκα πρὸς τὴν παῖδα λαβὴν, καὶ ἅμα ποικίλῳ τῷ λόγῳ, πιστὸς γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσῃ Ἑκάβην, μὴ δυσχερῶς φέρειν ἀλλὰ τὴν παῖδος ἀφαίρεσιν. ἐλθὼν δὲν Ὀδυσσεὺς, τῷ τε πόρῳ σωφρονοῦντι εὗρεν αὐτῷ ἡ αἰχμάλωτα, καὶ πείθουσαν τὴν μητέρα, ὡς τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτὴν προσῆκον, ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης ἡ τὴν παῖδα, Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἐπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκεῖθεν κομίζαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὗρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κειμένον. ἁλόντων γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν, ἔῤῥιψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσὸν, οὗ πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἐπεμψε λάθρᾳ, ἐπίδοσιν ὥρας τὸ Ἰλιον πρὸς κίνδυνον ἥξειν χωρῶν. ἰδὼν δὲ ὁ χρυσὸς ὄντως πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὖθις τὸ γένος τὸ Πριάμου. ὡς δὲν οὖν εὗρεν ἢ δόλῳ κείμενον ἐπ' ἀκτῆς, αὐτομόλῳ, καὶ ὅπλα πέπλῳ εἱλίξασα, νομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην, ὡς ἡ τὴν Πολυξένης νεκρὸν πρὸς ἐκκαλύψασθαι οὖσαν εἶν νομίζασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔχει, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε. κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τότε γνώμην Ἀγαμέμνονι, πέμπει τὴν αὐτοῦ δόλῳ ὡς Πολυμήστορα,

στορα, αὐτόν τε ὡς τὰ τέκνα πρὸς ἑαυτὴν μετακαλεσομένη πρός τινα αὐτῷ καὶ ἀναγκαίαν πρᾶξιν. ἔστι δὲ οὗτος ἀγνοῶν, ὅτι Πολύδωρος εὑρηται τεθνηκὼς ὑπὸ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα μαθόντι σὺν ὁπλίταις μετὰ τοῦ παιδὸς πρὸς αὐτὴν ἀφίκνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τότε χάριν ἐφησομένη, ἵνα χρυσοῦ θησαυρὸς μεμυρμιδόνας ὑπ' αὐτὸν ἐν Ἰλίῳ μίσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τὴν σκηνὴν ἔνδον εἰποῦσα, ὡς αὐτὴ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ πλούσια χρήματα, μεθ' ὧν ἀφῖκται Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλείστῳ γυναικῶν ὄχλῳ. σὺν αἷς οὖν εἰσελθόντα Ἑκάβη, ὀφθαλμῶν τε στρέφει, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀπασφάζει. σπασάντος δὲ αὐτοῦ τὸν Ἀγαμέμνονος ὕσπορον, καὶ τὸν Πολυμήστορος πολλὰ πρὸ ἡ σφαγῆς Πολυδώρου σπαραξαμένου, Ἑκάβη προσεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ ὃν ἔχων πρόσθεινε, τὸν παῖδα αὐτεῖλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ δὲ σκηνὴ τὸν δράματος ὑποκειται ἐν τῇ αὐτοῦ πρὸ τὸν Θρᾴκης χερρονήσου. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων Τρωάδων, συμμαχησασῶν τῇ Ἑκάβῃ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Πολυδώρος εἴδωλον.
Ἑκάβη.
Χορὸς ἐκ Τρωάδων αἰχμαλωτίδων.
Πολυξένη.
Ὀδυσσεύς.
Ταλθύβιος.
Θεράπαινα Ἑκάβης.
Ἀγαμέμνων.
Πολυμήστωρ.

Προλογίζει δὲ ὁ Πολύδωρος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

Ἥκω, νεκρῶν λιμνῶνα καὶ σκο-
τοῦ πύλας
λιπὼν, ἵν' ἄλογς χωρὶς ὤκισαι
θεῶν,
Πολύξενε, Ἑκάβης πᾶς γεγὼς τῆς Κισσέως,
Πριάμου τε πατρός. ὅς μ' ἑτοῖ φρυγῶν πολιν
λίνοπλον ἔσχε, δορὶ πεσεῖν Ἑλληνίκῳ
λείψας, ἵν' ἐξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονός,
πολυμήτορ θ' υἱὸς πῶμα θρηκίου ξένου.
ὃς τλὰς ἀρίστων χερὸς ἐνηύσιαν πλάκα
ὤτειρεν, Φιλίππου λαὸν λυθύνων δορί.
πολὺν δὲ σωὶ ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρᾳ
πατήρ, ἵν' εἴποτ' ἰλιὰς τείχη πέσοι,
τοῖς ζῶσιν εἴη παισὶ μὴ ταπεινὸς βίου.
νεώτατον δ' ἐμὸν Πριαμιδῶν, ἃ λαί με γῆς
ὑπεξέπεμψεν. ὅτε γὰρ φέρειν ὅπλα,
ὁτ' ἔγγυς οἷός τ' ἦν, νέον βραχίονι.
ἕως μὲν οὖν γῆς ὄρθ' ἑκειδ' ἑστήκατα,
πύργοι τ' ἄθραυστοι Τρωϊκῆς ἦσαν χθονός,
Ἕκτωρ τ' ἀδελφὸς ὄμμος ἠὐτύχει λόγοις,
καλῶς παρ' αὐδῶν θρηκὶ πατρῴῳ ξένῳ,
προφαίσιμ', ὥς τις πόρθον ἡξόμην τάλας.
ἐπεὶ δὲ Τροίαν θ', Ἕκτορός τ' ἀπώλεσε
ψυχὴ, πατρῴα θ' ἑστία κατέσκαφη,
αὖθις δὲ βωμῷ πρὸς θεοδμήτῳ πίτνει,
σφαγεὶς Ἀχιλλέως παιδὸς ἐκμιαιφόνου,
λιτέινει μ' ἐχυσοῦν τὸν παλαίπωρον χάριν

a ξένῳ

P. Valken. ad Theocr. p. 333.

P. Valken. ad Theocr. p. 75.

P. Valken. ad Theocr. p. 9.

Polydori umbra.

Argumentum, proedicit.

Thracis hospitis.

P. Valken. ad Theocr. p. 52.

Quid non mortalia pectora cogis
Auri sacra fames!

ξυνὸν πατρῷον. καὶ λιτανὼν, ὃν οἶδεν ἄλλος
μεθ' ἡχ', ἵν' αὐτὸς χρυσὸν ἐν δόμοις ἔχω.
λείπομαι δ' ἐπ' ἀκταῖς, ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλῳ,
πολλοῖς δακρύοις λυμάτων φορεύμενον,
ἄκλαυτος, ἄταφος. νιῶ δ' ὑπὲρ μητρὸς Φίλης
Ἑκάβης αἴσχιστα, σῶμ' ἐρημώσας ἐμόν,
τριταῖον ἤδη φεύγον ἀλωτόμενον,
ὅσον πόρ' ἐν γῇ τῇδε χόρρονησίᾳ
μήτηρ ἐμὴ δούλιον ἐκ Τροίας πάρα.
παῦλαν δ' Ἀχαιοὶ ναῦς ἔχοντες, ἧσυχοι
θάσσουσ' ἐπ' ἀκταῖς τῆδε θρηϊκίας χθονός.
ὁ Πυλέως γὰρ πᾶις ὑπὲρ τύμβου φανείς,
κατέχ' Ἀχιλλεὺς πᾶν στράτευμ' Ἑλλήνικόν,
πρὸς οἶκον σὺν δύνοντας εἰναλίαν πλάτην.
ἀστεῖ δ' ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Πολυξένῃ
τύμβου Φίλου πρόσφαγμα καὶ χόας λαβεῖν.
καὶ τεύξεται τοῦδ', οὐδ' ἀδώρητος Φίλῳ
ἔσται πρὸς ἀνδρῶν. ἢ νεκρῶν μόνη δ' ἄγει
θανεῖν ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ τῇδ' ἡμέρᾳ.
δισσοῖν δὲ παίδοιν δύο νεκρὼ κατόψεται
μήτηρ, ἐμοῦ τε, τῆς τε δυσμόρου κόρης.
φανήσομαι γὰρ ὡς τάφου τλήμων τύχω,
δόλης πολῶν πάροιθεν ἐν Κυσσωνίᾳ.
σὺ γὰρ κάτω δρώντας ἐξητησάμην
τύμβου λυρῆσαι, λιτὰς χόρας μητρὸς πρεσβεῖν.
τὸ μὴν δὲ τοῦ μὲν ὃν ὅσον πόρ' ἤθελον τυχεῖν,
ἔσται. γοραῖς δ' ἐκ πολῶν χωρήσομαι
Ἑκάβη. πρᾶξαι γὰρ ἤδη τοῦτο σκηνῆς πόδα
Ἀγαμέμνονος, φάντασμα λειμαίνουσ' ἐμόν.
ὦ μῆτερ, ἥτις ἐκ τυραννικῶν δόμων,
δόλιον

δόλιον ἦμαρ εἶδες. ὡς προδοσεις λακῶς,
φθείρει θεὸς πᾶς ἢ πολεμίων βίᾳ πραξίας.
ὅσον πόρ εὖ ποτ'. αὐτισηκώσας δίεσε
ἐκά ἄγετ' ὦ παῖδες τὴν γραῦν πρὸ δόμων,
ἄγετ' ὀρθῶσαι τὴν δυσβουλον νιῶ
προπόλοι, ὑμῖν, πρόθυμα δ' ἀναστάν.
λάβετε, φόρετε,
πέμπετ', ἄειρε τέ μ' ὀλέμας,
γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμενοι.
λιάζω σκολιῶ σκίμπωνι χορὸς
δορυσθμήνα, παύσω βραδύπουν,
ἅλυσιν ἀρθρων προτιθεῖσα.
ὦ σκοπὰ Διός, ὦ σκοτία νύξ,
τί ποτ' ἄρομ' ἐννυχ' ὄτω
δείμασι, φάσμασιν; ὦ πότνια χθὼν
μελανοπτέρυγων μᾶτερ ὀνείρων,
ἀρτίμπτομαι γέννυχον ὄψιν,
ἃν πρὸ παιδὸς ἐμᾶς
τᾶδ' σωζομένου χερὶ Θρῄκιον,
ἀμφὶ Πολυξένης τε Φίλης
θυγατρός, δι' ὀνείρων εἶδον,
εἶδον γὰρ φοβερὰν ὄψιν.
ἔμαθον, ἐδάσθη
ὦ χθόνιοι θεοί, σώζατε παῖδ' ἐμόν,
ὃς μόνος, οἴκων ἄγκυρά τ' ἐμῶν,
τᾷ χιονώδει Θρῄκιον κατέχει,
ξείνου πατρώου φυλακαῖσιν. ἔστι τι νέον.
ἄρει τι μέλος γοερόν, γοεραῖς.
ὅποτ' ἐμὰ φρὼ ὦδε ἀλίας
φρένας, πρέβει.

πᾶ ποτε θείαν Ελένᾳ ψυχάν,
ἢ Κασάνδρας ἐσίδω, Τροφαδίδᾳ,
ὡς μοι λεύνω' ὀνείρους;
εἶδον γὰρ Βαλιὰν ἔλαφον
χλούνᾳ αἵμονι χαλᾷ σφαζομένην,
ἀπ' ἐμῶν γονάτων ἁπαδεῖαν ἀνάγκᾳ
οἰτρῶς. καὶ τόδε δείμαί μοι
ἦλυθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβος κερυφᾶς,
φάντασμ' Αχιλλῆος.
ἤτει δ' ἐγὼ ρᾶς, τῶν πολυμόχθων
ἕνα Τρωϊάδων.
ἀπ' ἐμᾶς οὖν ἀπ' ἐμᾶς τόδε παιδὸς
πέμψατε, δαίμονος ἱκετεύω.
Ἑκάβη, ἁπαδεῖ πρὸς σ' ἐλιάδων,
τὰς δεσποσύνας σκηνὰς προλιποῦσα
ἵν' ἐκληρώθην καὶ προσετάχθην
δούλη, πόλεως ἀπελαυνομένας
τῆς Ιλιάδος λόγχης αἰχμᾷ,
δυσμενήσαντος πρὸς Αχαιῶν,
ὃς δὴ παθέων ἀκροκυρίζων,
ἀλλ' ἀγγελίας βαρὺς ἀραμένα
μέγα, σοί τε γύναι λιμήνῳ ἀχέων.
σὺ γὰρ Αχαιῶν πλήρει ξυνόδῳ
λέγεται δόξαι, σὺν παῖδ' Αχιλλεῖ
σφαγίων θέσθαι. τύμβος δ' ἐπιβὰς,
οἷόθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη σὺν ὅπλοις
τὰς πονοπόρους δ' ἔσχε χεδίας,
λαίφη πρὸ τόνοις
ἐπερεισαμένας,
τάδε θωΰσσων,

ποῖ δὴ Δαναοὶ
τὸν ἐμὸν τύμβον στέλλεσθε
ἀγόρασον ἀφγύτου;
πολλῆς δ' ἕρκος στυφέλιξε λύσσας.
δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ελλάνων
στρατὸν αἰχμητὰς, τοῖς μὲν δοῦναι
τύμβῳ σφάγιον, τοῖς δ' ἐχὶ δοκοῦν.
ὧν δὲ τὸ μὲν σὸν ἀπώλεσεν ἀγαθὸν,
τῆς μάντιπόλου Βάκχης αὐδὰν
λέκτρ' Αγαμέμνονος.
τὼ Θησείδα δ' ὄζω Αθηνῶν
δισσὼ μύθω ῥήτορε ἤστην.
γνώμᾳ δὲ μιᾷ σωφρονεῖτον,
τὸν Αχίλλειον τύμβον στεφανοῦν
αἵματι χλωρῷ. τὰ δὲ Κασάνδρας
λέκτρ' ἐκφυτεῖν τῆς Αχιλλέως
πρόδρομον θήσειν ποτὲ λόγχης.
ἀπόλλαι δὲ λόγων κατατεινομένων
ἦσαν ἴσαι ψῆφοι, πρὶν ὁ ποικιλόφρων
νόμις, ὁδυλόγου, λιμοχαρείσης,
Λαρτιάδης πείθει στρατιάν,
μὴ τὸν ἄριστον Δαναῶν πάντων,
δούλων σφαγίων ἄνευ ἀπωθεῖν.
μὴ δίκαν εἰπεῖν παρὰ Γόργονα
πάντα φθιμένων,
ὡς ἀχάριστοι Δαναοὶ Δαναοῖς
τοῖς οἰχομένοις ὑπὲρ Ελλήνων,
Τροίας πεδίων ἀπέβησαν.
ἥξει δ' Οδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη,
ὧλον ἀφελέσθαι σῶν ἀπὸ μαζῶν,

ἔκ τε γεραιᾶς χειρὸς ὁρμήσων.
ἀλλ' ἴθι ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμούς.
ἵζ' Αγαμέμνονος ἱκέτις γονάτων.
κήρυσσε θεοὺς τούς τ' οὐρανίδας,
τούς θ' ὑπὸ γαῖαν. ἢ γάρ σε λιτὰι
δακωλύσουσ' ὀρφανὰν εἶν
παιδὸς μελέας, ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν
τύμβου προπετῆ φοινισσομέναν
αἵματι παρθένον, ἐκ χρυσοφόρου
δειρῆς, νασμῷ μελαναυγεῖ.
ἑκα ὀϊ ἐγὼ μελέα. τί ποτ' ἀπύσω;
ποίαν ἀχώ; ποῖον ὀδυρμόν;
δειλαία, δειλαίου γήρως,
δουλείας τᾶς οὐ τλατᾶς,
τᾶς οὐ φερτᾶς. ὤ μοι μοι.
τίς ἀμύνει μοι; ποία γέννα;
ποία δὲ πόλις;
φροῦδος πρέσβυς, φροῦδοι παῖδες.
ποίαν ἢ ταύταν ἢ κείναν
στείχω; ποῖ δ' ἥσω; ποῦ τις θεῶν
ἢ δαιμόνων ἐπαρωγός;
ὦ κακ' ἐνεγκοῦσαι Τρῳάδες,
ὦ κακ' ἐνεγκοῦσαι πήματα,
ἀπωλέσατ', ὠλέσατ'. οὐκέτι μοι
βίος ἀγαστὸς ἐν φάει.
ὦ τλᾶμον ἄγησαί μοι
πούς, ἄγησαι τᾷ γραίᾳ
πρὸς τάνδ' αὐλάν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ
δυστανοτάτας ματέρος,

ἔξελθ'

ἔξελθ' ἔξελθ' οἴκων. ἄϊε ματέρος
αὐδάν ὦ τέκνον, ὡς ἴδῃς
οἵαν οἵαν
ἀΐω φάμαν περὶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ, τί βοᾶς; τί νέον
κηρύξασ', οἴκων μ' ὥστ' ὄρνιν
θάμβει τῷδ' ἐξέπταξας;
ἑκα ὤ μοι τέκνον.
πολ τί με δυσφημεῖς, φροίμια μοι κακά;
ἑκα αἶ αἶ σᾶς ψυχᾶς.
πολ ἐξαύδα, μὴ κρύψῃς δαρόν.
δειμαίνω δειμαίνω μᾶτερ,
τί ποτ' ἀναστένεις;
ἑκα ὦ τέκνον, τέκνον
μελέας ματρός.
πολ τί τόδ' ἀγγέλεις;
ἑκα σφάξαι σ' Αργείων κοινᾷ
συντείνει πρὸς τύμβον γνώμᾳ
Πηλείδα γέννα.
πολ οἴ μοι μᾶτερ, πῶς φθέγγῃ
ἀμέγαρτα κακῶν;
μάνυσόν μοι μάνυσόν μοι μᾶτερ.
ἑκα αὐδῶ παῖ δυσφήμους φάμας,
ἀγγέλουσ' Αργείων δόξαι ψήχω,
τᾶς σᾶς περί μοι ψυχᾶς.
πολ ὦ δεινὰ παθοῦσ', ὦ παντλᾶμον,
ὦ δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς,
οἵαν οἵαν αὖ σοι λώβαν ἐχθίσαν,
ἀῤῥήταν τ' ὦρσέ τις δαίμων.
οὐκέτι σοι παῖς ἅδ', οὐκέτι δὴ

 γήρᾳ

ὑπὲρ ἀειλαίῳ ἀειλαία σωδιλιδύσω.
σκύμνον γὰρ μ' ὥστ' οὐειδρέπαν
μόχλον ἀειλαία ἀειλαίαν
ἐσόψει χειρὸς ἀναρπαστὴρ
σᾶς, ἀρλαιμόρμόρ τ' ἀίδλα
γᾶς ὑποπεμπτομίλαν σιώτου.
ἔνθα νεκρῶν μέτα ἀ τάλαινα λείσομαι.
κἀὶ σὲ μὲν μᾶτερ λύσανε
λιλαίῳ πανοδύρτοις θρήνοις.
ἐμὲ δὲ βίου, λώβαν, λύμαν
τ' ὀ μετακλαίομαι. ἀλλὰ θανεῖν μοι
ξωτυχία κρείσσων ἐκύρησεν.
κἀὶ μὶν Οδυσεὺς ἔρχεται ἀσωδιῆ πολίς,
Εκάβη, νέον τι πρὸς σὲ σημανδὴν ἔπ.
γύναι, δοκῶ μὲν σ' εὐλογίαι γνώμῃ στρατὸς,
ψῆφόν τε τὴν λιανθεῖσαν. ἀλλ' ὅμως φράσω.
ἔδοξε Αχαιοῖς παῖδα σὸν Πολυξένην,
σφάξαι πρὸς ὀρθὸν χῶμ' Αχιλλέως τάφῳ.
ἡμᾶς δὲ πομπὸς κἀὶ μομισῆρας κόρης
πάσσυσιν εἶναι. θύματος δ' ἐπιστάτης,
ἐδρύστ' ἐπέστη τοῦδε, παῖς Αχιλλέως.
οἶδ' ὅμ' ὁ δρασεις; μήτ' ἀκρασανδὴς βίᾳ.
μήτ' εἰς χόρῳ ἄμιλλαν ἐξέλθῃς ἐμοί.
γίνωσκε δ' ἀλπίδ', κἀὶ παρουσίαν κακῶν
τῶν σῶν. Σοφόν τι μὰν λακοῖς, ἃ δέῖ, φρονεῖν.
ἀἀ ἀἀ, παρέσηχ' ὡς ἔοικ' ἀγὼν μέγας,
πλήρης σφαγμῶν, ὁ δὲ λακρύων πενός.
λᾷγὼ γὰρ ὀκ ἔθνησκον, ὅ μ' ἐχρὴν θανεῖν.
ὁ δ' ὄλεσέ με Ζεύς, τρέφει δ' ὅπως ὁρᾷ
κακῶν λακ' ἄλλα μείζον' ἢ τάλαιν' ἐγώ.

εἰ δ' ἔστ

Sortum est proferre quiddam in medijs malis
Ea gnema senum sapere, qua sapere est opus.

εἰ δ' ἔστι τοῖς δάλοισι σὺν ἐλευθερὸς
μὴ λυπρὰ, μὴ δὲ καρδίας λακτήρια
ἐξισορῆσαι, σοὶ μὲν εἰρῆσθαι χρεών,
ἡμᾶς δ' ἀκοῦσαι σὺν ἐρωτῶντας τάδε.
ἔξες'. ἐρώτα. τοῦ χρόνου γὰρ ὁ φθονῶ.
οἷσθ' ἡνίκ' ἦλθε Ιλίου κατάσκοπος,
συγχλαινίας τ' ἄμορφος, ὁμμάτων τ' ἄπο
φόνου σταλαγμοὶ σὼ κατέστεζον γνάθου;
οἶδ'. ὁ γὰρ ἄκρας καρδίας ἔψαυσέ μου.
ἔγνω δέ σ' Ελένη, κἀὶ μόνη κατεῖπέ μοι.
μεμνήμεθ', εἰς λίνδιον ἐλθόντος μέγαν.
ἦψω δὲ γονάτων σὴν ἐμῶν ταπεινὸς ὤν;
ὥστ' ἐνθανεῖν γε σοῖς ὡπλοισι χεῖρ' ἐμήν.
ἔσωσας δῆτ', ἐξέπεμψάτε χθονός;
ὥστ' εἰσορᾷν φέγγος ἡλίου τόδε.
τί δῆτ' ἔλεξας, δόλος ὢν ἐμὸς τότε;
πολλῶν λόγων εὑρήμαθ', ὥστε μὴ θανεῖν.
ἐκοῦν λακύνῃ τοῖσδε τοῖς βουλεύμασιν,
ὃς δ' ἐμὲ μὲν ἔπαθε, οἷα φὼς παθεῖν,
δρᾷς δ' ἀδεᾶ ἡμᾶς εὖ, κακῶς δ' ὅσον λύνῃ;
Αχαίεισον ὑμῶν ἀσόρ', ὅσοι δημηγόρους
Ζηλᾶτε λμᾶς, μὴ δὲ γινώσκοιδέ μοι.
Οἳ σὺν φίλοις βλάπτοντος ὀ φροντίζετε,
Ἢν τοῖσι πολλοῖς πρὸς χάριν λέγητέ τι.
ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τόδ' ἠγόρευσε,
εἰς τὸν δὲ παῖδα ψῆφον ὤρισαν φόνου;
πότερα τὸ χρὴ σφ' ἐπήγαγ' ἀνδροκτονεῖν
πρὸς τύμβον, ἵνθα βαθυτεῖν μᾶλλον πρέπει;
ἢ σὺν λιτανόντας αὐτὰ κτεῖναι θέλων,
εἰς τὸν δ' Αχιλλεὺς ἥδιον τείνει φόνον;

Rabula forenses:

ἀλλ᾽ ὀδὲν αὐτὴν ἥδιόν᾽ εἴργασται λαικοῦ.
Ἐλγίω νιν αἰτεῖν χρὴ τάφῳ πρόσφαγμα.
κείνη γὰρ ὤλεσέ νιν, εἰς Τροίαν τ᾽ ἄγει.
εἰ δ᾽ αἰχμάλωτον χρή τιν᾽ ἔκπεμπτον θανεῖν.
λαθμεὶ θ᾽ ὑπορφέρεσθαι, οὐχ ἥμιν τόδε.
ἡ Τυνδαρεὶς γὰρ εἰσὶν ὑπερφιαλώτατοι.
ἀδικοῦσά θ᾽ ἡμῶν οὐδὲν ἧσσον εὑρεθῇ.
ἔστ᾽ μὲν δικαίως, τόνδ᾽ ἐμιλλώμαι λόγον.
ἐσὶ αὐτιδοῦναι πεῖσ᾽ ἀναιτίους ἐμοῦ,
ἄκουσον. ἥψω τῆς ἐμῆς, ὡς φῄς, χθονός,
καὶ τῆσδε γραμμᾶς πλησίον παρῄσθα.
αὐθάδομαί σου τῶνδε τῶν αὐτῶν ἐγώ,
χάριν τ᾽ ἀναιτῶ τὴν τόθ᾽, ἱκετεύω τέ σε,
μή μ᾽ ἐκ τέκνων ἐκ χθονὸς ἀρπάσῃς,
μὴ δὲ κτάνητε. τῶν τεθνηκότων ἅλις.
ταύτην γὰρ θανεῖν, καὶ πλήθομαι καλῶς.
ἥδ᾽ αὖτί πολλῶν ἔστί μοι παραψυχή.
πόλις, ἔθνη, βάκτρον, ἡγεμὼν ὁδοῦ.
Οὐ τὸν κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν, ἃ μὴ χρεών.
οὐδ᾽ εὐτυχοῦντας, εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί.
Κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ᾽, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμὶ ἔτι.
Τὸν πάντα δ᾽ ὄλβον, ἡμαρ ὃν μ᾽ ἀφείλετο,
ἀλλ᾽ ὦ Φίλον γλύκισμα, δὸς λιθοῦσί με.
οἴκτειρον. ἐλθὼν δ᾽ εἰς ἀχαϊκὴν στρατὸν,
παρηγόρησον, ὡς ἀκτείνειν φθόνος
γυναῖκας· ἃς τοπρῶτον οὐκ ἐκτείνατε,
βωμὸν ἀραμένοντες, ἀλλ᾽ ὠκτείρατε.
Νόμος δ᾽ ἐν ὑμῖν τ᾽ ἐλευθέροις ἴσος,
καὶ τοῖσι δούλοις αἷματος λέγεται πέρι.
τὸ δ᾽ ἀξίωμα λαμπρὸν λαικῶς λέγειν τὸ σόν,

πείσει. Λόγος γὰρ ἐκτὸς ἀλοξέντων ἰὼν,
λαμπρὸν δ᾽ ὀκοῦντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν φανεῖ
οὐκ ἔστιν οὕτω σκληρὸς ἀνθρώπου φύσις,
ἥτις γόων σὸν καὶ μακρὸν ὀδυρμάτων
κλύουσα θρήνους, οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
Ἐκβάλ, δίδασκον. μὴ δὲ τοῦτ᾽ θυμουμένῳ
τὸν εὖ λέγοντα δυσμενῆ ποιοῦ φρενί.
ἐγὼ δὲ μὴ σὸν σῶμ᾽, ὑφ᾽ οὗπερ ἠτύχουν,
σώζειν ἑτοιμός εἰμι, κοὐκ ἄλλως λέγω.
ἃ δ᾽ εἶπον εἰς ἅπαντας, οὐκ ἀρνήσομαι,
Τροίας ἑλούσης, αὐτοὶ τοῦτ᾽ πρώτω στρατὸν
σὺν παῖδα δοῦναι σφαγιον ἐξαιτουμένῳ.
Ἐν τῷδε γὰρ μάνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,
Ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ
Μηδὲν φέρηται τῶν λαικιόνων πλέον.
ἡμῖν δ᾽ Ἀχιλλεὺς ἄξιος τιμῆς, γύναι,
θανὼν ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος λαθμὸς αὖθις.
Οὐκοῦν τόδ᾽ αἰσχρόν, εἰ βλέπουσι μὲν φίλοι
χρώμεθ᾽, ἐπεὶ δ᾽ ὄλωλε, μὴ χρώμεθ᾽ ἔτι.
εἶεν, τί δῆτ᾽ ἐρεῖς, ὦ ἵνα σὺ φανῇ
στρατοῦ τ᾽ ἄθροισις, πολεμίων τ᾽ ἀγωνίας
πότερα μαχούμεθ᾽, ἢ φίλον ψυχήσομεν,
ἢν λαθραναύδᾳ δρῶντος οὐ μεμνήμενος;
Καί μοι ἔμοιγε ζῶντι μὲν λαθ᾽ ἡμέραν,
Κ᾽ εἰ σμικρὸ᾽ ἔχοιμι, πάντ᾽ ἂν ἀρκοῦντως ἔχοι.
Τύμβου δὲ βαλοίμην ἂν ἀξιώματον
Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι. δῆλα μακροῦ γὰρ ἡ χάρις.
εἰ δ᾽ οἰκτρὰ πάσχειν φῄς, τάδ᾽ αὐτάκουέ μου,
εἰσὶ παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν ἧσσον ἄθλιαι
γραῖαι γυναῖκες, ἡδὲ πρεσβύται, σέθεν,

νύμφαι τ' ἀρίσωυ νυμφίωυ τκτώμεναι,
ὧυ ἦλθε λοῦθει σώματ' Ἰλαία κόνις.
τόλμα τάδ', ἡμεῖς δ' εἰ κακῶς νομίζομεν
τιμᾶυ γὰρ ἐσθλόυ, ἀμαθίαυ ὀφλήσομεν.
Οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους
Ηγεῖσθε, μήτε σοὺς καλῶς τεθνηκότας
Θαυμάζεθ'. ὧδε ἡ μὲν Ελλὰς δύτυχῆ,
Υμεῖς δ' ἐχθρ' ὁμοια τοῖς βαλόμασιυ.
Αἰαῖ, τὸ λᾶλου ὡς κακὸυ ωεφυκέναι,
Τολμᾶ β' ἃ μὴ χρὴ, τῆ βίᾳ νικώμενου.
ὦ θύγατερ, ὅ' μοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα
φερόμοι, ματαίω ξιφέντος ἀμφὶ σοῦ φόνω.
σὺ δ' εἴ τι μείζω λύναμιυ ἢ μήτηρ ἔχεις,
σώσλαζε, πάσας ὥστ' ἀκλόνω σόμα
φθογγὰς ἰεῖσα, μὴ σθρηδῆναι βίου.
πρόσωιπέ δ' οἰκτρῶς τὸδ' Οδυσσέως γόνυ,
καὶ πεῖθ' (ἔχεις δὲ πρόφασιυ. ἔστι γὰρ τέκνα
καὶ ζῶσ' ἐλπὶς) τῶν σῶυ ὥστ' ἐποικτεῖραι τύχαν.
πολ ὁρῶ σ' Οδυσσοῦ λεξιὰν ὑφ' εἵματος
λυγρὸυ πίπτοντα χεῖρα, καὶ πρόσωπου τὄμπαλιν
χρέφοντα, μή σε πρὸς ἴγω γένειὰ λω.
θάρσει, τέκνου γὰρ ἐμὸυ ἱκέσιου Δίκα.
ὡς ἕψομαί σοι, τοῦτ' ἀναγκαῖα χρεών,
θανεῖν τε χρήζω. εἰ δὲ μὴ βαλήσομαι,
κακὴ φανοῦμαι, καὶ φιλόψυχος γυνή.
τί γάρ με λεῖ ζῆν, ἢ πατρὶς μὲν ὧν ἄναξ
φρυγῶν ἁπάντων. τοῦτό μοι πρῶτου βίου.
ἔπειτ' ἐυρέφθαι ἐλπίδων καλῶν ὕπο,
Βασιλοῦσι νύμφη, ζῆλου οὐ σμικρὸν γαμοῦ
ἔχουσ', ὅτου λῶμ' ἑστίαν τ' ἀφίξομαι.

λέαινα

λέαινα δ' ἢ λύκαινος Ἰλαίαισιν ὧν
γυναιξὶ, παρθένοισί τ' ἀπόβλητος μέτα.
ἴσκ θεῖσι, πλὼν τὸ κατθανεῖν μόνου.
νεῶ δ' εἰμὶ δόλη. πρῶτα μὲν με τέκνωμα
θανεῖν δρᾶν πέπεισιν, ἔπειτ' ἐσθόος ὤν.
ἔπειτ' ἴσως ἂν δ' ἑκάστων ὠμῶν φρενῶν
τύχοιμ' ἂν, ὅς ζῆς ἀργύρου μ' ὠνήσεται,
πλὼν Εκτορός τε χ' ἑτέρων πολλῶν λάβοι.
πεφθεὶς δ' ἀναγκαῖ σιτοποιὸν ἐν δόμοις,
σαίρειν τε δῶμα, λορκίσιν τ' ἐφεστάναι,
λυπρὰν ἄγασαν ἡμέραν μ' ἀναγκάσει.
λέχη δὲ τἀμὰ δόλου ὠνητὸς ποθεν
χρανεῖ, τυραννων πρόσθεν ἠξιωμένα.
ὦ δόλιτ', ἀλίη μ' ὀμμάτων ἐλεύθερον
φέγγος τόδ', ἄδικα πεισθεῖσ' ἐμὸν δέμας.
ἄγ' ὦ μ' Οδυσσεῦ, καὶ δίεργασαί μ' ἄγων.
ὅτ' ἐλπὶς γὰρ, ὅτέ τε δύξης ὀρῶ
θάρσος παρ' ἡμῖν, ὡς ποτ' εὖ πράξαί με χρή.
μᾶτερ, σύ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένη,
λέγουσα, μὴ δὲ δρῶσα. συμβάλου δέ μοι
θανεῖν, πρὶν ἀεχρῶν μή κατ' ἀξίαν τυχεῖν.
Οστις γὰρ ὀκ εἴωθε γεύεσθαι κακῶν,
Φεύγει μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ὑπδεὶς ζυγῶ.
Θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον δύτυχέστερος,
Η ζῶν. τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς, μέγας πόνος.
λεινὸς χαρακτὴρ, κἀπίσημος ἐν βροτοῖς,
ἐσθλὸν γένεσθαι. κἀπὶ μείζονα ἔρχεται
τῆς δυγενείας τἄνομα τοῖσιν ἀξίοις.
καλῶς μὲν εἶπας θύγατερ. ἀλλὰ χρὴ καλῶς
λύπην πρόσεσιν. εἰ δὲ λεῖ χρὴ Γηλέως

χρεών

χάειμ᾽ ὑγιέσθαι παισὶ, καὶ ψόγον φυγεῖν,
ὑμᾶς, Ὀδυσσεῦ, τλῶσι μὴ κτείνητε,
ἡμᾶς σ᾽ ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως,
ἱκνοῦμεν, μὴ φείσασθ᾽. ἐγὼ τέκνου πάσιν,
ὃς πᾶσιν Ἕλλησ᾽ ὤλεσεν τόξοις βαλών.
ΟΔΥ. οὔσ᾽ ὦ γεραιὰ, κατθανεῖν Ἀχιλλέως
φάντασμ᾽ Ἀχαιοὶ, ἀλλὰ τλῶσ᾽ ἠτήσατο.
ΕΚΑ. ὑμεῖς σέ μ᾽ ἀλλὰ θυγατρὶ συμφονεύσατε,
καὶ σῖτος τόσου πόμ᾽ αἵματος γεύσεται,
γαίας, νεκρῷ τε ζῶσ᾽ τάδ᾽ ἐξαιτουμένῳ.
ΟΔΥ. ἄλις νόμος σῆς θάνατος, οὐ πρόσοισι δὲ
ἄλλος πρὸς ἄλλῳ. μὴ δὲ τόνδ᾽ ὠφέλομεν.
ΕΚΑ. πολλήν γ᾽ ἀνάγκη, θυγατρὶ συμβαλεῖν ἐμέ.
ΟΔΥ. πῶς; οὐ γὰρ οἶσθα, λεπτομίτου κρηπῖδος
ΕΚΑ. ὅποῖα λιποῦς᾽ ἥρωος, ὅπως τῆσδ᾽ ἕξομαι
ΟΔΥ. ὃ μὴ γένοιτο πεῖθε τοῖσι σοῖς σοφωτέροις;
ΕΚΑ. ὡς τῆσδ᾽ ἐκοῦσα παιδὸς οὐ μεθήσομαι.
ΟΔΥ. ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἐγὼ μὲν τλῶσ᾽ ἄπειμ᾽ αὐτὸς λιτῶν.
ΠΟΛ. μῆτερ, πιθοῦ μοι. καὶ σὺ πᾶν λαβὼν πέπλων,
χάλα χορεύσουσ᾽ εἰκότως θυμουμένοις.
σύ σ᾽ ὦ τάλαινα, τοῖς ἱεραῖσι μὴ μάχου.
βάλει πεσεῖν πρὸς οὖδας, ἑλκῶσαί τε σὸν
χρόα τε χρῶτα, πρὸς βίαν ὠθουμένη,
ἀχημονῆσαί τ᾽ ἐκ νέου βραχίονος
πασαθεῖσ᾽; ἀλλ᾽ εἶσι μὴ σύγ᾽. ὃ γὰρ ἄξιον.
ἀλλ᾽ ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἡδίστην χρόα
λιός, καὶ παρειὰν προσβαλεῖν παρηίδι.
ὡς ὄ ποτ᾽ οὖθις, ἀλλὰ νιῶ πανύστατα,
ἀκτῖνα, κύκλον δ᾽ ἡλίου προσόψομαι.
τέλος λέχου δὴ τῶν ἐμῶν προσφθεγμάτων.
ὦ μῆτερ,

ὦ μῆτερ, ὦ τέκνοῦσ᾽, ἄπειμι δὴ κάτω.
ΕΚΑ. ὦ θύγατερ, ἡμεῖς δ᾽ ἐν φάει δυσβούσομεν.
ΠΟΛ. ἄνυμφος, ἀνύμναιος, ὧν μ᾽ ἐχρῆν τυχεῖν.
ΕΚΑ. οἰκτρὰ σὺ τέκνου, ἀθλία δ᾽ ἐγὼ γυνή.
ΠΟΛ. ἐκεῖ δ᾽ ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.
ΕΚΑ. οἵ μοι, τί δράσω; ποῖ τελευτήσω βίου;
ΠΟΛ. θνήσκω θανοῦσα, πατρὸς ὃσ᾽ ἐλευθέρου.
ΕΚΑ. ἡμεῖς δὲ, δούλου τοῦτ᾽ ἄμοιροι δὴ τέκνων.
ΠΟΛ. τί σοι πρὸς Ἕκτορ, ἢ γέροντ᾽ εἶπω πόσιν;
ΕΚΑ. ἄγελε, πασῶν ἀθλιωτάτην ἐμέ.
ΠΟΛ. ὦ σεβίνα, μασοί δ᾽, οἳ μ᾽ ἐθρέψαθ᾽ ἡλίως.
ΕΚΑ. ὦ τῆς ἀώρου θύγατερ ἀθλίας τύχης.
ΠΟΛ. χαῖρ᾽ ὦ τεκοῦσα, χαῖρε Κασάνδρα τ᾽ ἐμή.
ΕΚΑ. χαίρουσιν ἄλλοι, μητρὶ δ᾽ οὐκ ἔστι χαρά.
ΠΟΛ. ὅ, τ᾽ γὰρ Φιλίπποις Θρᾳξὶ Πολύδωρος λάσις.
ΕΚΑ. εἰ ζῇ γ᾽. ἀπιστῶ δ᾽. ὧδε ταῦτα δυσυχῶ.
ΠΟΛ. ζῇ, καὶ θανόσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σόν.
ΕΚΑ. τέθνηκ᾽ ἔγωγε πρὶν θανεῖν, κακῶν ὕπο.
ΠΟΛ. νόμιζ᾽ Ὀδυσσεῦ μ᾽ ἀμφιθεὶς λάρα πέπλοις,
ὡς πρὶν σφαγῶσ᾽ γ᾽, ἐκτέτηκα καρδίαν
θρήνοισι μητρὸς, τλῶσ᾽ ἔτ᾽ ἐκτήκω γόοις.
ὦ φῶς. προσειπεῖν γὰρ σὸν ὄνομ᾽ ἔξεστί μοι.
μέτεισι δ᾽ ᾅδην, πλὴν ὅσον χρόνον ξίφος
βαίνω μεταξύ, καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.
ΕΚΑ. οἴ ἐγὼ. προλέπτωμ. λύεται δέ μου μέλη.
ὦ θύγατερ, ἆψαι μητρὸς ἐκτεινομένης χρόας.
ΠΟΛ. μὴ λίπῃς μ᾽ ἄπαιδ᾽, ἀπωλόμεσθα φίλαι.
ὡς τὴν λαοσσόον σύγγονον Διοσκόροιν
ἔλαθέν ἴσομαι. σὺ γὰρ ὁμμάτων,
ἔρριψα Τροίαν εἶδε, τὴν δυσδαίμονα.

αὖρα πνοιὰς

χο ὦ ἄνασσα πόντιε ἄνασσα,
ἅ τε ποντοπόρους κομίζεις
θοὰς ἀκάτους ἐπ' οἶδμα λίμνας,
ποῖ με τὰν μελέαν πορεύσεις;
Τροί, λαλύσω πρὸς οἶκον
λιτηθεῖσ' ἀθίξομαι;
ἢ δωρίδος ὁρμὰν αἴας,
ἢ φθιάδος, ἵν' ἁ τὰν καλλίσταν
ὑμάλτων πατρὸς
φασὶν Ἀπιλανὸν πεδία λιπαίνειν;
ἢ νᾶσον, ἁλίπορον
λώπᾳ πεμπομένων τάλαιναν,
οἰκτρὰν βιοτὰν ἔχουσιν οἴκοις,
ἵν' ἁ πρωτόγονός τε φοίνιξ,
λάφνας θ', ἱερὸς αὐξάνει
πόρθμας λαχεῖ φίλας,
ὠδῖνος ἄγαλμα λίας,
σὺν Δηλιάσι τε κόραισιν
Ἀρτέμιδός τε θεᾶς
χρυσέαν ἄμπυκα, τόξων τ' ἀυλογήσω;
ἢ παλλάδος ἵν' πόλει,
τᾶς καλλιδίφρου Ἀθα-
ναίας, ἵν' ἱροκήρυξ πέπλων
ζυξόμαι ἅρματι πώλους,
ἵν' λαιψαλαίαισι ποικίλ-
λασ' αὐθοκρόκοισι πήναις
ἢ Τιτάνων γᾶν καὶ
τὰν Ζεὺς ἀμφιπύρῳ κομίζει
φλογμῷ κρονίδας;
ὤ μοι τεκέων ἐμῶν.

ὤ μοι

ὤ μοι πατρῷαν, χθονός
θ', ἃ καπνῷ κατερείπεται
τυφομένα, δρίκτυτον
ὑπ' Ἀργείων. ἐγὼ δ' ἐν
ξείναις χθονὶ δὴν κέκλημαι
δούλα, λιποῦσ' Ἀσίαν
Εὐρώπας θραπαίναν,
ἀλλάξασ' αἰῶνα θαλάμους.
τρο ὦ τλῆ ἄναασαν δή ποτ' ἔλαβεν Ἰλίου
Ἑκάβαν ἀν' ἄστυ δύρομαι, Τροίᾳ δόλον πόρας;
χο αὔτη πέλας σοῦ νῶτ' ἔχουσ' ὦν χθονί,
τάλαινα κεῖται, συγκεκλεισμένη πεπλοις.
τρο ὦ Ζεῦ, τί λέξω; πότερα σ' ἀνθρώπους ὁρᾶν;
ἢ δόξαν ἄλλως τὴν δίκαιον μάτην,
ψυχὴν δοκοῦντας δαιμόνων ἔτι γένος,
τύχᾳ δὲ πάντα τἀν βροτοῖς ὠθεῖσθαι πεσεῖν;
ἆχ' ἥδ' ἄναασα τῶν πολυχρύσων Φρυγῶν;
ἆχ' ἥδε Πριάμου τοῦ μεγ' ὀλβίου δάμαρ;
κἀν νυκὶ πόλις μὲν πᾶσ' ἀνέστηκε δορί,
αὔτη δὲ, δούλη, γραῦς, ἄπαις, ὧν χθονὶ
κεῖται, κόνει φυρσασ' ὀύλωον κάρα.
ὀφ ὀφοῦ, ὀφοῦ. γοᾶν μὲν εἰμ', ὅμως δέ μοι θανεῖν
εἴη, πρὶν αἰσχρᾶς ποδὶ πεσεῖν τύχης τινί.
αἰσασ' ὦ δούλωσε, καὶ μετάρσιον
πλευρὰν ἔπαιρε, καὶ τὸ πάλλευκον κάρα.
ἑκά ἔα. τί δ' ὄγκον σῶμα τόδ' οὐκ ἐᾷ
κεῖσθαι; τί κινεῖς μ' ὅστις εἶ, λυπουμένην;
τρο Ταλθύβιος ἥκω, Δαναϊδῶν ὑπηρέτης,
Ἀγαμέμνονος πέμψαντος, ὦ γύναι, μέτα.
ἑκά ὦ φίλτατ', ἆρα κἀμὲ δωσφάξαι τάφῳ

b δοκοῦν

δοκοῦν Αχαιοῖς ἦλθεν; ὡς φίλ' ἂν λέγοις.
σπεύδωμεν. ἐγκονῶμεν. ἡγοῦ μοι γερόν.
ταλ σὴν παῖδα κατθανοῦσαν ὡς θάψῃς γύναι,
ἥκω μεταστείχων σε. πέμπουσι δέ με
δισσοί τ' Ατρεῖδαι, καὶ λεὼς ἀχαϊκός.
ἑκαί οἴ μοι, τί λέξεις; οὐκ ἄρ' ὡς θανουμένους
μετῆλθεν ἡμᾶς, ἀλλὰ σημανῶν κακά;
ὄλωλας ὦ παῖ, μητρὸς ἁρπασθεῖσ' ἄπο.
ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοὐπίσ'. ὢ τάλαιν' ἐγώ.
πῶς καί νιν ἐξεπράξατ'; ἆρ' αἰδούμενοι;
ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἤλθεθ', ὡς ἐχθρὰν, γερόν,
κτείνοντες; εἰπὲ, καί περ οὐ λέξων φίλα.
ταλ δίπλᾶ με χρήζεις δάκρυα κερδάναι, γύναι,
σῆς παιδὸς οἴκτῳ. νῦν τε γὰρ λέγων κακὰ,
τέγξω τόδ' ὄμμα, πρὸς τάφῳ θ', ὅτ' ὤλλυτο,
Γαρῆν μὲν ὄχλος πᾶς ἀχαϊκοῦ στρατοῦ
πλήρης πρὸ τύμβου σῆς κόρης ὠθῇ σφαγάς.
λαβὼν δ' Αχιλλέως παῖς πολυξένην χερὸς,
ἕστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ.
λεκτοί τ' Αχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι,
σκίρτημα μόσχου σῆς καθέξοντες χεροῖν,
ἕσποντο. πλῆρες δ' ἐν χεροῖν λαβὼν δέπας
παγχρυσον, ἔρρει χειρὶ παῖς Αχιλλέως,
χοὰς θανόντι πατρί. σημαίνει δέ μοι
σιγὴν Αχαιῶν παντὶ κηρύξαι στρατῷ.
κἀγὼ πραστὰς, εἶπον ἐν μέσοις τάδε.
σιγᾶτ' Αχαιοί, σίγα πᾶς ἔστω λεώς.
σίγα, σιώπα. νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.
ὅδ' εἶπεν ὦ παῖ Πηλέως, πατὴρ δ' ἐμὸς,
δέξαι χοὰς μου τάσδε κηλητηρίους,

Narratio mactatae polyxenae

νεκρῶν

νεκρῶν ἀγωγούς. ἐλθὲ δ' ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅσοι δωρούμεθα,
στρατός τε, κἀγώ. πρευμενῆς δ' ἡμῖν γενοῦ.
λῦσαί τε πρύμνας, καὶ χαλινωτήρια
νεῶν. δὸς ἡμῖν πρευμενοῦς τ' ἀπ' Ιλίου
νόστου τυχόντας, πάντας εἰς πάτραν μολεῖν.
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐπηύξατο στρατός.
εἶτ' ἀμφίχρυσον φασγανον κώπης λαβὼν,
ἐξεῖλκε κολεοῦ. λογάσι δ' Αργείων στρατοῦ
νεανίαις ἔνευσε, πρθένον λαβεῖν.
ἥδ' ὡς ἐφράστη, τόνδ' ἐνήμηνεν λόγον.
ὦ τὴν ἐμὴν πορσάντες Αργεῖοι πόλιν,
ἑκοῦσα θνήσκω, μή τις ἅψηται χροὸς
τοὐμοῦ. πρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως,
ἐλευθέραν δέ μ', ὡς ἐλευθέρα θάνω,
" πρὸς θεῶν με θέντες, κτείνατ'. Εν νεκροῖσι γὰρ
" Δούλη κεκλῆσθαι, Βασιλὶς οὖσ', αἰσχύνομαι.
λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν. Αγαμέμνων τ' ἄναξ
εἶπε μεθεῖναι πρθένον νεανίαις.
οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα,
μεθῆκαν, οὗπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος.
κἀπεὶ τόδ' εἰσήκουσε δεσποτῶν ἔπος,
λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος,
ἔρρηξε λαγόνος εἰς μέσον παρ' ὀμφαλὸν,
μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ' ὡς ἀγάλματος
καλλίστα. καὶ καθεῖσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.
Ιδοὺ, τόδ' εἰ μὲν στέρνον ὦ νεανία
παίειν προθυμῇ, παῖσον. εἰ δ' ὑπ' αὐχένα
χρήζεις, παρέστι λαιμὸς εὐτρεπὴς ὅδε.

fumosi pars exterior proxima brachio:

ὅσ᾽ ὀ θέλων τε καὶ θέλων, οἴκτῳ κόρης,
τίμνει σιδήρῳ τοὐμὸν ἀμφὶ βραχίονας,
λιγυνοί σ᾽ ἐχώρουν· ἡ δέ, καὶ θνήσκουσ᾽, ὅμως
πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐχήμως θανεῖν,
κρύπτουσ᾽ ἃ κρύπτειν ὄμματ᾽ αἰσχύνην χρεών.
ἐπεὶ δ᾽ ἀφῆκε τοὐμὸν θανασίμῳ σφαγῇ,
ἐδόκεις ἐμὸν αὐτὸν εἶχον Ἀργείων πόνον,
ἀλλ᾽ οἱ μὲν αὐτῶν τὴν θανοῦσαν ἐν χοροῖν
φύλλοις ἔβαλλον· οἱ δὲ πληρῶσι πυρὰν
κορμὸς φορούντων πυκνός. ὁ δ᾽ ὁ φορῶν,
πῶς τὸ φορούντων τοιόδ᾽ ἤκουε μακρά.
ἔσπασας ὦ μάκισε, τῇ νεανίδι
ὁ πέπλον, ὃν δὲ κόσμον ἐν χροῒν ἔχων;
ἦ εἶ, τι δώσων τῇ πόρις δύναρδιν,
ψυχὴν τ᾽ ἀρίστην; τοιόδ᾽ ἀμφὶ σῆς λέγομ
παιδὸς θανούσης. δύτεκνος τάλαν δέ σε
πασῶν γυναικῶν, δυσυχεστάτην ὁρῶ.
λευνόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,
πόλει τε τῇ μῇ. θεῶν ἀναγκαῖον τόδε.
ὦ θύγατερ, ἦ κοῖδ᾽ εἰς ὁ, τι βλέψω μακῶν
πολλῶν παρόντων. ἦμι γὰρ ἄψωμαι λινός,
τόδ᾽ ἦ κἀμέ. πρόσκαλεῖ δ᾽ ἐκεῖθεν αὖ
λύπη τις ἄλλη, διὰ δόλου μακῶν μακοῖς.
καὶ νιῦ μὲν οὖν ὥστε μὴ σχεῖν πάθος,
ἦ κἂν δυναίμην βαλεῖν ἅπαξ ἅπαξ φρενός.
ὁ δ᾽ αὖ λίαν παρεῖδον, ἀγγελθεῖσά μοι
γυναῖ. οὔκουν λευνόν, εἰ γῆ μὲν μακή,
τυχοῦσα μαιρὸν θεόθεν, δύσαχθ φορεῖ,
χρῃ δ᾽ ἁμαρτοῦσ᾽, ὧν χρεὼν αὐτὴν τυχεῖν,
μακὸν δίδωσι μαρπὸν ἀνθρώποις δ᾽ ἀεὶ,

ὁ μὲν

ὁ μὲν πονηρὸς, οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός.
ὁ δ᾽ ἐσθλὸς, ἐσθλὸς· οὐδὲ συμφορᾶς ὕπο,
φύσιν διέφθειρ᾽, ἀλλὰ χρηστὸς ἐς ἀεί.
ἆρ᾽ οἱ τεκόντες σ᾽ ἀφροδρᾶσιν, ἢ τροφαί;
ἔχει γέ τοι τι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς,
δίκαιον ἐσθλὸν. ὅστις δ᾽ ἐν βίῳ σὺ μάθοι,
οἷός τ᾽ ὁ μὴ χρὸν, μανόνι τὸ μακὸν μαθών.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νῶν ἐτόξευσεν μάτην.
σὺ δ᾽ ἐλθὲ, καὶ σήμηνον Ἀργείοις τάδε,
μὴ θιγγάνειν μου μοίρης, ἀλλ᾽ εἴργειν ὄχλον
ἢ παιδὸς. ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
ἀκόλαστον ὄχλον, ναυτικὴ τ᾽ ἀναρχία,
λιμόσων πυρός. μακὸς δ᾽ ὁ μή τι δρῶν μακόν.
σὺ δ᾽ αὖ λαβοῦσα τοῖχον, ἀρχαία λάτρι,
βάψασ᾽, ἵν᾽ ἐγκλύσῃ, πόντιας ἁλός,
ὡς παῖδα λοπρὸν τοῖς πανυσταίοις ἐμοῖ,
νύμφην τ᾽ ἄνυμφον, παρθένον τ᾽ ἀπάρθενον,
λάσω. πεπαίσμαί θ᾽ ὡς μὲν ἀξίαν, πόθῳ;
ἦ κἂν μανείμην. ὡς δ᾽ ἔχω. τί γὰρ πάθω;
κόσμον τ᾽ ἀγείρασ᾽ ἀχμαλωτίδων πάρα,
αἷ μοι πρόπολοι πάρος ἦσ᾽ ἔσω σκηνωμάτων
ναίουσιν, εἴ τις σοῦ νεοσὶ διαπότας
λαβοῦσ᾽, ἔχει μ᾽ ἐλέμμα τῶν αὐτῆς δόμων.
ὦ σχήματ᾽ οἴκων, ὦ ποτ᾽ εὐτυχεῖς δόμοι,
ὦ πλεῖς ἔχων, καλλιστάτ᾽ εὐτεκνότατε
Πριάμου· γοραιά τ᾽ ἦσ᾽ ἐγὼ μήτηρ τέκνων,
ὡς εἰς τὸ μηδὲν ἥκομεν, φρονήματος
τοῦ πρὶν σεσῳσμένου. εἶτα δῆτ᾽ ὀγκώμεθα;
ὁ μὲν γὰρ ἡμῶν, πλασίοις γὰρ δώμασιν,
ὁ δ᾽ ἐν πολίταις τίμιος κεκλημένος.

,, τάδ' οὐδὲν. Ἄλλως φροντίδων βουλεύματα,
,, Γλώσσης τε κόμποι. Κεῖνος δ' ὀλβιώτατος,
,, Ὅτῳ κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακόν.
Χο ἐμοὶ χρῆν συμφοραὶ,
ἐμοὶ χρῆν πημονὰν γενέσθαι.
Ἰδαίαν ὅτε πρῶτον ὕλαν
Ἀλέξανδρος εἰλατίναν
ἔταμε θ', ἅλιον ἐπ' οἶδμα ναυστολήσων
Ἑλένας ἐπὶ λέκτρα, τὰν καλ-
λίσαν ὁ χρυσοφαὴς
ἅλιος αὐγάζει. πόνοι γὰρ, καὶ πόνων
ἀνάγκαι κρείσσονες κυκλοῦνται.
κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας
κακὸν τᾷ Σιμουντίδι γᾷ
ὀλέθριον ἔμολε, συμφορά τ' ἀπ' ἄλλων.
ἐκρίθη δ' ἔρις, ἂν ἐν Ἰδᾳ
κρίνει τρισσὰς μακάρων
παῖδας ἀνὴρ βούτας
ἐπὶ δορὶ, καὶ φόνῳ, καὶ ἐμῶν
μελάθρων λώβᾳ.
στένει δὲ καί τις ἀμφὶ τὸν
εὔῤῥουν Εὐρώταν,
λάκαινα πολυδάκρυτος ἐν δόμοις κόρα.
πολιόν τ' ἐπὶ κρᾶτα μήτηρ,
τέκνων θανόντων, τίθεται
χέρα. δρύπτεταί τε πρέειαν,
δίαιμον ὄνυχα τιθεμένα σπαραγμοῖς,
Θερά γυναῖκες, Ἑκάβη ποῦ ποθ' ἡ παναθλία,
ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα, καὶ θῆλυν σποραὶ
κακοῖσιν; οὐδεὶς στέφανον ἀνθαιρήσεται.

τί δ'

Χο τί δ' ὦ τάλαινα, σῆς κακογλώσσου βοῆς,
ὡς ὄποτ' εὔδει λυπρά σου κηρύγματα;
Θερά Ἑκάβη φέρω τόδ' ἄλγος. Ἐν κακοῖσι δὲ
,, Οὐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα.
Χο καὶ μὴν πέρωσα τυγχάνει δόμων ἄπο
ἥ δ'. εἰς δὲ καιρὸν σοῖσι φαίνεται λόγοις.
Θερά ὦ παντάλαινα, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω,
δέσποιν', ὄλωλας. κοὐκέτ' εἶ βλέπουσα φῶς,
ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις ἐξεφθαρμένη.
Ἑκά οὐ καινὸν εἶπας, εἰδόσι δ' ὠνείδισας.
ἀτὰρ τί; νεκρὸν τόνδε μοι Πολυξένης
ἥκεις κομίζουσ', ἧς ἀπηγγέλθη τάφος
πάντων Ἀχαιῶν διὰ χερὸς σπουδὴν ἔχειν;
Θερά ἥδ' οὐδὲν οἶδεν, ἀλλά μοι Πολυξένην
θρηνεῖ, νέων δὲ πημάτων οὐχ ἅπτεται.
Ἑκά οἴ ἐγὼ τάλαινα, μῶν τὸ Βακχεῖον κάρα
τῇ θεσπιοδοῦ δεῦρο Κασάνδρας φέρεις;
Θερά ζῶσαν λέλακας, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις
τόνδ'. ἀλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνωθὲν νεκροῦ,
εἴ σοι φανεῖται θαῦμα, καὶ παρ' ἐλπίδας.
Ἑκά οἴ μοι. Βλέπω δὴ παῖδ' ἐμὸν τεθνηκότα,
Πολύδωρον, ὅν μοι θρὴξ ἔσωζ' οἴκοις ἀνὴρ.
ἀπωλόμην δύστηνος, οὐκέτ' εἰμὶ δή.
ὦ τέκνον, τέκνον, αἶ, αἶ, καταρχομαι νόμων
Βακχείων, ἐξ ἀλάστορος
ἀρτιμαθὴς κακῶν.
Θερά ἔγνως γὰρ ἄτην παιδὸς, ὦ δύστανε, σύ;
Ἑκά ἄπιστ' ἄπιστα, καινὰ καινὰ δέρκομαι.
ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων κακὰ, κακῶν κυρεῖ.
οὐδέποτ' ἀδάκρυτος, ἀστένακτος

ἄμβρα μ' ὠλοχήσει,
χο πλεῖν' ὦ τάλαινα, πλεινὰ πάσχομεν κακά.
ἑκά ὦ τέκνον τέκνον ταλαίνας
ματρός, τίνι μόρῳ θνήσκεις;
τίνι πότμῳ λείσας;
πῶς τίν' ἀνθρώπων;
θρᾳ ἀκοῖσθ' ἐπ' ἀκτᾶς νιν κυρῶ θαλασσίαις.
ἑκά ἔκβλητον, ἢ τέσσημα φονίᾳ δορός;
θρᾳ γὼ ψαμαθῳ λευρᾷ
πόντιε, γιν ἐξίωγκε πελαγίου κλύδωνος.
ἑκά ὤμοι. αἰαῖ,
ἔμαθον γὼ ὑπόπτιον, ὀμμάτων τ' ἐμῶν
ὄψιν. ὅ με πρῶτα φάσμα
μελανόπτερον, ἆρ' ὄντως
ἀμφί σ' ὦ τέκνον. ἀκέ-
τ' ὄντα Διὸς γὼ φαίνει.
χο τίς γαῖ νιν ἔκτα', οἰδ' ὀνειρόφρουν, φράσαι;
ἑκά ἐμὰς ξυγὼ θρηΐκιος ἱππότας,
ἵν' ὁ γεραὸς πατὴρ ἔθετό νιν λιβύας.
χο ὤμοι. τί λέξεις; χρυσὸν ὡς ἔχοι τινά;
ἑκά ἄῤῥητ', ἀνώνυμα, θαυμάτων πρόσω,
οὐχ ὅσια τ', οὐδ' αὐτεκτὰ. πῶς δίκα ξυνῶ;
ἰὼ λατάρατ' ἀνδρῶν, ὡς ἀπεμοιράσω,
χρόα, σιδηρείῳ τομὼ φασγάνῳ
μέλεα τοῦδε παιδὸς, οὐδ' ὠκτίσω.
χο ὦ τλῆμον, ὡς σε πολυπονωτάτῳ βροτῶν
δαίμων' ἔθηκεν, ὅστις οὐκ οἶσι βαρύς.
ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ τοῦδε τεκτόνος δόμους
Ἀγαμέμνονος, τοιῶνδε σιγῶμεν φίλαι.
ἀγα Ἑκάβη, τί μέλλεις πᾶσιν σὺν κρύπτειν τάφῳ

ἐλθοῦσ'

ἐλθοῦσ', ἐφ' οἷς πρὸ τοῦ θύει νιν ἄγγελός μοι
μὴ θιγγάνειν σῆς μηδὲν' Ἀργείων κόρης;
ἡμεῖς μὲν οὖν ἐῶμεν, σὺ δὲ φαύσομεν.
σὺ δὲ σχολάζεις, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
ἥκω σ' ἀρωγὸν στείχουσ'. ἐκεῖθεν γὰρ σοῦ
πεπραγμένα ὄσσομαι, εἴ τι τῶνδ' ὀρθῶς ἔχει.
ἑκά. τίν' αὐδᾷς τόνδ' ὧδε σκιδνᾶσιν ὀρφῶ
θανόντα τρώσων; ὁ γὰρ Ἀργείων, πέπλοι
λέπαδνα πόδα πηδήσαντος, ἀγγέλλουσί μοι.
ἑκά λύσω, ἐμαυτῷ γὰρ λέγω, λέγουσά σε
Ἑκάβη, τί δράσω; πότερα πρωτίστω γόνυ
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ἢ φέρω σιγῇ λαβάς;
ἀγα τί μοι πρόσωπον νῶτον ἐγκλίνασα σόν,
ὀλύρῃ, τὸ πραχθὲν δ' ὀλέγεις; τίς ἐσθ' ὅδε;
ἑκά ἀλλ' εἰ μὲ δόλῳ, πολεμίαν θ' ἡγουμένη,
γοναῖσιν ἀπώσαιτ', ἄλγος οὐ πρόσθεν μέλοι.
ἀγα ὄρνι τέφυκα μάντις, ὥστε μὴ λύειν,
ἰσορρῶσαι σῷ δόλῳ βουλευμάτων.
ἑκά ἆρ' ἐκλογίζομαί γε πῶς τὸ λυσμανὲς
μᾶλλον φρενώσας, τοῦδ' ὄντος ἐχὶ λυσμανοῦς;
ἀγα εἴ τοι με βούλει τῶνδε μηδὲν ἐλθεῖν,
εἰς ταὐτὸν ἥκεις. καὶ γὰρ οὐκ ἐγὼ λύειν.
ἑκά ὅπου αὖ δυναίμην τοῦδε λιμοῦν ἄτερ,
τέκνοισι τοῖς ἐμοῖσι. τί σπεύδω τάδε;
,, Τολμᾶν ἀνάγκη, λαῶν τύχω, λαῶν μὴ τύχω.
Ἀγάμεμνον, ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων,
καὶ σὸν γένειον, ἐξιᾶς τ' οὐδαίμονος.
ἀγα τί χρῆμα μ' ἀσύστασ'; ὡμὸν ἐλοῦθρον
αἰῶνα θέσθαι; ῥᾴδιον γὰρ οὐκ ἐμοί,
ἑκά ὁ πᾶσα, σοῦ λαικὸς δ' ἐλεωρεμένη,

,, Αἰῶνα τὸν σύμπαντα ἀλλοῦσαι θέλω.
ἀγα κἀμὲ λὴ τὴν ἡμᾶς εἰς ἐπάρκειαν καλεῖς;
ἑκα ὀλιγόν τι τούτων, ὧν σὺ ἀξιοῖς ἄναξ.
ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ὃν κατασκάπτω δορί;
ἀγα ὁρῶ. τὸ μὲν τοι μέλλον οὐκ ἔχω μαθεῖν.
ἑκα τοῦτόν ποτ' ἔτεκον, λαφύρου ζώνης ὕπο.
ἀγα ἔσι δέ τις σῶν ὅστις, ὦ τλῆμον, τέκνων;
ἑκα ὃ δῆθ' θανόντων πρεσβυτάτη τῶν Ἰλίῳ.
ἀγα ἦ γάρ τιν' ἄλλον ἔτεκες, ἢ κείνης γυίας;
ἑκα αὐονυκτάζ' ὡς ἔοικε τόνδ', ὃν εἰσορᾷς.
ἀγα ποῦ δ' ὢν ἐτύγχαν' ἡνίκ' ἄλλυτο πτόλις;
ἑκα πατὴρ νιν ἔζευξεν, ὀρφανὸν δάκει θανεῖν.
ἀγα ποῖ, δῆτ' τότ' ὄντων χωρίσας τέκνων μόνον;
ἑκα εἰς τλῶδε χώραν, ὅπερ εὑρέθη θανών.
ἀγα πῶς ἄνδρ', ὃς ἄρχει δῶδε πολυμήτορα χθονός;
ἑκά γ' ταῦθ' ἑπέμφθη πικρότατον χρυσοῦ φύλαξ.
ἀγα θνήσκει δὲ πῶς τ', ἢ τίνα πότμον τυχών;
ἑκα τίνα γ' ἄλλα; θρήξ νιν ὤλεσε ξιφήρης.
ἀγα ὦ τλῆμον, ἦ που χρυσὸν ἡρπάσθη λαβεῖν;
ἑκά τοιαῦτ', ἐπεὶ δὴ συμφορὰν ἔγνω φρυγῶν.
ἀγα εὗρεν δὲ ποῦ νιν; ἢ τίς ἔκτανε νεκρόν;
ἑκα ἦλθ' γὰρ τυχοῦσα πρώτας ἀκτῆς ἔπι.
ἀγα ὤμοι μασθύσας, ἢ πόνου πόνος;
ἑκα λύτρ' ἔχετ' οἴσουσ' ἐξ ἁλὸς πολυξένη.
ἀγα ἰτέα νιν, ὡς ἔοικεν, ἐκβάλλει ξένος.
ἑκα θαλασσόπλακτόν γ' ὥδε σῶμα τεμὼν χρόα.
ἀγα ὦ κέτλια σύ, δῆτα μετρήτων πόνων.
ἑκα ὄλωλα, λεύσσω λοιπὸν Ἀγαμέμνονος κάκων.
ἀγα φεῦ, φεῦ. τίς ὅτω λυσυχὴς ἔφυ γυνή;
ἑκα ἔστ' ἔσιν, εἰ μὴ τῷ τύχῃ αὐτῷ λέγοις.

ἀλλ'

ἀλλ' ὥσπερ ὄνεκ' ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
ἄκουσον. εἰ μὲν ὅσια σοι παθεῖν δοκῶ, Hecuba petit ab
σώζοιμ' ἄν. εἰ δὲ τἄμπαλιν, σύ μοι γένοι Agamemnone ut
τιμωρὸς αὐθρώπους, ἀνοσιωτάτου ξένου. ad poenam de Polym
ὃς ὅστις οὖν ἦς ὑνθρώπων, ὅστις οὖν ἄνω nestore sumenda
δείσας δίδραικεν ὄργον ἀνοσιώτατον, Aeschylus.
κοινῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί,
ξενίας τ' ἀριθμῷ πρώτα τῶν ἐμῶν φίλων.
τυχὼν δ' ὅσων δεῖ, κἀλαβὼν πλουθίαν, Praeceptum
ἔκτεινε. τύμβου δ', εἰ κτανεῖν ἐβούλετο, dolus.
ἀνήξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον.
ἡμεῖς μὲν οὖν δοῦλοί τε καὶ θνητῶν ἴσως, Valcken. ad
Ἀλλ' οἱ θεοὶ θνητοῖσι, κἀ ὦ μέγαν κράτος Phoniss. 20.
νόμος. Νόμῳ γὰρ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα, Sapientiam
Καὶ ζῶμεν ἄδικα καὶ δίκαι' ὡρισμένοι. Deus imperat.
Ὃς εἷς σ' ἀνέλθῃ, εἰ δι' ἀφθαρήσεται,
Καὶ μὴ δίκην δώσουσιν, οἵτινες ξένους
κτείνουσιν, ἢ θεῶν ἱδρὰ πολεμῶσι φέρειν,
Οὐκ ἔσιν ὅδε τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.
τοῦτ' ὂν ἐν ἀνάγκῃ θέμενος, ἀπόλεσόν με.
οἴκτειρον ἡμᾶς, ὡς γραφεὺς τ' ἀρχαῖος,
ἰδὼν με, λιὰν ἄθρησον οἷ ἔχω κακά.
τύραννος ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν δούλη σέθεν.
σὺ πάντ' ἔσχες ποτ' ὄντα, νῦν δὲ γραῦς, ἄπαις θ' ἅμα,
ἄπολις, ἔρημος, ἀθλιωτάτη βροτῶν.
οἴ μοι τάλαινα, ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα;
ἔοικα πράξειν ὀλοά. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
Τί δῆτα θνητοὶ τἄλλα μὲν μαθήματα
Μοχθοῦμεν ὡς χρὴ ταῦτα, καὶ μανθάνομεν,
Γεθὼ δὲ τὸν τύραννον ἀνθρώποις μόνον, Γεθὼ Suadela
μόνη τυραν
νος ἀνθρώπου

οὐ

,, Οὐδὲν γὰρ μᾶλλον δυ τέλος ασφαλίζομαι
,, μισθὸς διδόντος μανθάνειν, ἵν' ἢ ποτε
,, πάθεσιν ἃ τις βούλοιτο, τυγχάνειν θ' ἅμα;
πῶς δ' ἔτ' ἂν τις ἐλπίσαι πράξειν καλῶς;
οἱ μὲν σοφοὶ τοι παῖδάς θ', ὅτ' ἐστὶ εἰσί μοι.
αὐτὴ δ' ἐπ' αἰσχροῖς αἰχμάλωτος οἴχομαι.
καπνὸν δὲ πόλεως τόνδ' ὑποβρεῶσκον θ' ὁρῶ.
καὶ μὴν ἴσως μὲν τῷ λόγῳ κρύπτω τόδε,
Κύπριν πρόβαλλειν. ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
πῶς σῶφρον πλευρᾶς πᾶσι ἐμὴ νοσεῖν δοκεῖ,
ἢ φοιβὰς, ἣν καλοῦσι Κασάνδραν φρύγες.
πρὸς τὰς φίλας δὴ τ' σύφρονας εἰκάσεις, ἄναξ,
ἢ πρὸς γ' οὐδὲν σύνεσι φίλτατον ἀπασμάτων
χαρίν τιν' ἕξει πᾶσι ἐμὴ; κείνης δ' ἐγώ.
,, Ἐκ τ' σκότους γὰρ, νυκτόρων τ' ἀπασμάτων,
,, φίλτρων ὁμοῦ τε, τοῖς βροτοῖς πολλὴ χαρις.
ἄκος δὲ νῆνεῖν. τὸν θανόντα τόνδ' ὁρᾷς;
τοῦτον καλῶς σῴσω, ὄντα ἐκ δίκης ἐμοὶ σέθεν,
σώσεις. ἑνός μοι μῦθος ἐν βραχίοσι,
καὶ χρῶσι, καὶ νόμοισι, καὶ πολλῶν βάσει,
ἢ δεσπόταις τέχνασιν, ἢ θεῶν ἴνος,
ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ σῶν ἔχοιτο γοναστων,
κλαίοντ', ὠδωσκήποντα πανταχοῖς λόγοις.
ὦ δέσποτ', ὦ μέγιστον Ἕλλησι φάος,
πίθοῦ. πάρα χρὴ χεῖρα τῇ προθυμίᾳ
τιμωρόν, εἰ καὶ μηδὲν ὄφελος. ἀλλ' ὅμως
,, Ἐσθλὸν γὰρ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ θ' ὑπηρετεῖν,
,, καὶ τῶν ἐκείνου δρᾶν πάντα χὠ τι κἀκῶς ἀεί.
χο. Ἀλλ' οἶκτος ἐμπίπτει, ὡς ἅπαντα συμπίτνει.

Καὶ

,, Καὶ τὰς ἀναγκαίας οἱ νόμοι διώρισαν.
,, Φίλους τιθῶντες τόσγε πολεμιωτάτους,
,, ἐχθρούς τε αὖ πρὸς συμμάχους ποιούμενοι.
ἀγα. ἐγώ σε, καὶ σὸν παῖδα, καὶ τύχας σέθεν
Ἐκάβη δι' οἴκτου, χεῖρα θ' ἱκεσίαν ἔχω,
καὶ βούλομαι θεᾶν θ' ὕπερ ἀνόσιον ἐγῶνα,
καὶ τῷ δικαίᾳ, τιμὰς σοι δοῦναι δίκαι.
εἰ πως φανείην ὥς τέ σοι καλῶς ἔχειν,
στρατῷ τε μὴ δόξαιμι Κασάνδρας χάριν,
θρήνους ἀνακλαῦσαι τόδε βουλοῦσα φόνου.
ἔστι γὰρ ἡ ταραγμὸς ἐμπέπτωκέ μοι.
τὴν αὐδῆσαι χρὴν φίλην ἡγεῖται στρατὸς,
τὸν καθανόντα δ' ἐχθρόν. εἰ δὲ σοὶ φίλος
ὅδ', ὅτι, χωρεῖς τοῦτο, καὶ κοινὸν στρατῷ.
πρὸς ταῦτα φρόντιζ', ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις,
σοὶ ξυμπονοῦσαν, καὶ ταχὺ προσαρκέσαι.
βραδεῖα δ', Ἀχαιοῖς εἰ δοκοῦσα μαλθακὴ σομαι.
ἑκω. φίλη, δικαίως θνητὸν, ὅστις ἐς ἐλεύθερον.
,, Ἡ χρημάτων γὰρ δεῖται δόμος, ἢ τύχης,
,, Ἡ πλήθος αὐτὸν πόλεος, ἢ νόμων γραφαὶ
,, Εἴργουσι, χρῆσθαι μὴ τῇ γνώμῃ τρόποις.
ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς, τοῦτ' ὄκλῳ πλέον νέμεις,
ἐγώ σε θήσω τοῦδ' ἐλεύθερον φόβου.
σωθεῖσα μὲν γὰρ, ἢν βουλεύσω καλὰ
τῷδ' τόνδ' ἀκτείναντι. σωθεῖσης δ' ἐμοῦ
ἢν δ' Ἀχαιῶν θόρυβος, ἢ 'πικρεία,
πάσχοντος αὐδρὸς θρηνος οἷα πείσεται,
φανῇ τις, εἴργε, μὴ λοκῶν ἐμοὶ χάριν.
πάρεστι δ' ἄλλα θάρσει, ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
ἀγα. πῶς δῆτα; τί δρασεῖς; πότερα φασγάνου χερὶ

λαβοῦσα

cf. Valken. ad Hoeu. p. 38.

λαβοῦσα χαλκᾶς, φῶτα βάρβαρον λιτῆς,
ἢ φαρμακοισιν, ἢ πικρουσία τινί;
τίς σοι ξυνῆκε χεῖρ; πόθεν λιτήσιος Φίλους;
ἑκαβ. σίγα μελοῦδός· ἆιδε Τρωάδων ὄχλον.
ἀγα. τὰς αἰχμαλώτους εἶπας, Ἑλλάνων ἄγραν; cf. Valken. ad Hoeu. p.
ἑκαβ. σοὶ ταῦτα λέγω· ἐμὸν φρονεῖν πιφυκέσαι.
ἀγα. καὶ πῶς γυναικὶν ἀρσένων ἔσαι κρατεῖν;
ἑκαβ. Δεινὸν τὸ πλῆθος, ξὺν δόλῳ τε δύσμαχον. non sufficit, vitis.
ἀγα. δεινόν, τὸ μέντοι θῆλυ μεμφόμαι γένος.
ἑκά. τί δ', ὦ γυναῖκες ἕλλον αἰγύπτου τέκνας;
καὶ Λῆμνον ἀρσένων ἐξώκησαν;
ἀλλ' ὡς γένοιτο, τόνδ' ἐμοὶ μέθες λόγον.
πέμψον δέ μοι τινὰ σὺ ἀσφαλῶς δόλῳ στρατοῦ
γυναῖκα· καὶ σὺ θρηκὶ πλακὸ ἔσπευσε ἔξω,
λέξον· καλεῖ σ' ἄναξ δόμων ποτ' Ἰλίου,
Ἑκάβη, σὸν δ' ὄκελλε σὸν ἢ κείνης χρέος,
καὶ παῖδας· ὡς δεῖ καὶ τέκν' εὖ λέγειν λόγῳ.
οὗτος δ' ἐκείνης· τὸν δὲ δὴ νεοσφαγῆς
Πολυξένης ἐπίχθον Ἀγαμέμνονος τάφου,
ὡς τῶνδε δελεφὼ πλησίον μιᾶς φλογὶ
δίωσι μειλίγμασι μητρὶ δυσφθίτου χθονί.
ἀγα. ἔσαι τάδ'· ὄτω. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐθέλοι στρατὸς
πλεῖν, οὐκ ἂν εἶχον τῶνδε σοὶ σθένειν δορός.
νεῦ δή, τὸ γὰρ ἐμὸν εἰσὶ θνητοῖς θεός,
μόνον σωφρονεῖν, πλοῦτον ὀρῶντας ἥσυχον.
χο. γένοιτο δ' οὖν ὡς. Πᾶσι γὰρ κοινὸν τόδε, om. mihi et Br.
Ἰλιάς δ', ἑκάβη, καὶ πόλει, τὸν μὲν λακὸν,
Κακοῦ τι πάσχειν. τὸν δὲ χρηστὸν, δύτυχεῖν.
σὺ μὲν ὦ πατρὶς Ἰλιὰς,
τῶν ἀρθέντων πόλις οὐκέτι λέξῃ.

τοίους δ'

τοίους δ' Ἑλλάνων νέφος ἀμφί σε καλύψει, 895
δοριὶ δὴ δορὶ πορθεῖν.
ἀκὴ δὲ σεφάνων λείπεσθαι
πύργων, ἧς δ' ἀθάλου
κατωνὸς κλιδὸν οἰκτροτάτας πέλεσσαι Τροιὰς
πάλαιν', ὀκέτι σ' ἐμβατεύσω Capiti, Vas:
μεσονύκτιος, ὠλούμαν, 900
ἅμος ἐκ λέπνων ὕπνος ἥδιστος
ἐπ' ὄσσοις κίδναται.
μολπαῖ δ' ἄπο, καὶ χαροποιῶν
θυσιῶν καταπαύσας
πόσις, ὦ θαλάμοις ἔκειτο, 905
ξυσὸν δ' ὠδὶ πασσάλῳ,
ναύταν ὀκέβ' ὁρῶν ὅμιλον
Τροίαν ἰλιάδ' ἐμβεβαῶτα.
ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀνασείσας 910
μίτραισιν ἐρύθμιζόμαν,
χρυσέων φόβερον spretabam spr
λύσσας ἀτόρμονας εἰς αὐγάς, anti aquitr:
ὠλισθέμνιος ὡς πέσοιμ' ὀδυνᾶν.
ἀνὰ δὲ κέλαδος ἔμολε πόλιν. 915
κέλευσμα δ' ἦν κατ' ἄστυ Τροίας
τόδ'. ὦ παῖδες Ἑλλάνων, πόστε δὴ
πότε τὰν Ἰλιάδ' σκοπιὰν
πορσαντοῦ, ἥξετ' ἐς οἴκους;
λέχη δὲ φίλα μονόπτερος 920
λιποῦσα, δύεις ὡς κόρα.
σεμνὰν προσίζουσ',
ὀκ ἰδοῦσ' Ἄρτεμιν ἀ τλάμων.
ἄγομαι δὲ θανόντ' ἰδοῦσ' ἀκοίταν

τὸν

τὸν ἐμὸν, ἅλιον ὦδε πέλαγος,
πόλιν τ' ἀρσκοποῦσ', ἐπεὶ
νόσιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα,
ἵκεθ' ἁμὰν γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος.
πάλαιν', ἀπείπον ἄλγει, δολοῦ.
πὰρ τοῖν Διοσκόροιν Ἐλφάν λαβοῦσ',
ἰδαῖόν τε βόταν
Αἰνόπαριν κατάρα δίδυμ' ὀλοῦσ', ἐπεὶ μ'
γᾶς ἐκ πατρῴας ἀπώλεσεν.
ἐξώκισέ τ' οἴκων γάμος, ὁ γάμος,
ἀλλ' ἀλάστορός τις ὀϊζύς.
ἆν μήτε πέλαγος ἅλιον ἀπαγάγοι πάλιν,
μήτε πατρῷον ἵκοιτ' ὄν οἶκον.

πο ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, φιλτάτη δὲ σύ
Ἑκάβη, λακρύω σ' εἰσορῶν, πόλιν τε σὴν,
τλῶ τ' ἀρτίως θανοῦσαν ἐγγονον σέθεν.
,, φθῦ. δὲ κἄστιν ὅδε πισόν, ὅτ' ὄλβιος εἶ.
,, ὅτ' αὖ λαλῶς πράσσοντα, μὴ πράξειν κακῶς.
,, φύρουσι δ' αὖθ' οἱ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω,
,, παραγμὸν ἐντιθέντες, ὡς ἀγνωσίᾳ
σέβωμεν αὐτούς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
θρηνεῖν, πεπρωμένοντ' ὄδε μὲν εἰς πρόσθεν λακῶν;
σύ δ' εἴ τι μέμφει τῶν ἐμῶν ἀρετῶν,
χέε. τυγχάνω γὰρ ἐν μέσοις θρήκης ὅροις
ἀπὼν, ὅτ' ἦλθον λύπῃ. ἐπεὶ γ' ἀφικόμην
ἦλθε πόδ' ἔξω λωμάτων ἄροντί μοι,
ἐς ταὐτὸν ἦλθε συμπιτνεῖ λαμὼς σέθεν,
λέγοντα μύθους, ὧν βλύων ἀφικόμην.
ἐκαὶ αἰσχύνομαί σε πρόσθεν γέροντ' ὄντ' ἐσιδεῖν
Πολυμήστορ', ἐν τοιοῖσδε λυμεῶν κακοῖς.

ὅτῳ

ὅτῳ γὰρ ὤφθην δύτυχὴς, ἀεὶ λώς μ' ἔχει
ἐν τῷδε πότμῳ τυγχάνοντ', ἵν' εἰμὶ νῦν,
ἐκ οὐ δοκάζω πρόσθεν ὀρθαῖς κρίσεσι
ἀλλ' αὐτὸ μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν
,, Πολυμῆστορ. ἄλλως δ', αἰτίου δὲ καὶ νόμος,
,, γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν ἐναντίον.
πο καὶ θαῦμά γ' ἐδόκουν. ἀλλὰ τῆς χρείας σ' ἐμοῦ
τί χρῆμ' ἐπέμψω τὴν ἐμὴν ἐκ δόμων πόδα;
ἐκαὶ ἵδρυσ' ἐμαυτὸν ἐγγὺς πῶς σε βάλωμαι,
καὶ παῖδας εἰπεῖν σούς. ὀπαδοὺς δέ μοι
χωρεῖν ἐκέλευσον τῶνδ' ἀφεστῶσι δόμων.
πο χωρεῖτ'. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἡ δρυμία.
φίλη μὲν ἡμῖν εἶ σύ, πῶς φίλης δέ μοι τόδε
στράτευμ' Ἀχαιῶν. ἀλλὰ σημαίνειν σε χρή,
,, τί χρὴ δρᾶν δύ' πράσσοντα, μὴ πράσσοντα εὖ
,, φίλοις ἐπῆκεν. ὡς ἕτοιμός εἰμ' ἐγώ.
ἐκά πρῶτον μὲν εἰπὲ, παῖδ', ὃν ἔτλης ἐμῆς χθονὸς
Πολύδωρον, ἔκτα πατρὸς, ἐν δόμοις ἔχεις;
εἰ ζῇ. τάδ' ἄλλα δύστροπον σ' ὀρθοῖ φρένα.
πο μάλιστα τἀκείνου μὲν εὐτυχεῖς μόρου.
ἐκαὶ ὦ φίλτατ', ὡς εὖ λαξείως σέθεν λέγεις.
πο τί δῆτα βάλλει δ' δύστροπον μαθεῖν ἐμέ;
ἐκά εἰ δὲ τεκούσης δὲ σε μέμνηται τί μοι;
πο καὶ δυσφόρως γ' ὡς σὲ λυπρὰν φίλως ἐξύτει μολεῖν.
ἐκά χρυσὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων;
πο σῶς, ἐν δόμοις γε τοῖς ἐμοῖς φρουρούμενον.
ἐκά σῶσον νιν αὐτὸν, μηδὲ δρᾶν τὸν πλησίον.
πο ἥκιστ'. ἀναίμων τῶν πεφυκότων, ὦ γύναι.
ἐκαὶ οἶδ' ὃν ἂν λέξαι σοί τε καὶ φασὶ θέλω;
πο ἐκ οἶδα, τῷ σῷ τόνδε σημανεῖς λόγῳ.

C ἕστω

ἑκα ἔστω φίληθεὶς, ὡς σὺ νῦν ἐμοὶ φιλῇ.
πο τί χρῆμ' ὃ κἀμὲ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών;
ἑκα χρησοῦ παλαιαὶ Πριαμιδῶν κατώρυχες.
πο ταῦτ' ἔσθ' ἃ βούλει παιδὶ σημῆναι σέθεν;
ἑκά μαλιστα, δι' ἃ σοῦ γ'. εἶ γὰρ εὐσεβὴς ἀνήρ.
πο τί δῆτα τέκνων τῶνδε δεῖ πρυσίας;
ἑκα! ἄμεινον, ἢν σὺ κατθάνῃς, τούσδ' εἰδέναι.
ἀγα καλῶς ἔλεξας τῇδε, καὶ σοφώτερον.
ἑκά οἶσθ' οὖν Αθάνας ἰλιᾶς ἵνα στέγαι;
πο ἐνταῦθ' ὁ χρυσός ἐστι; σημεῖον δὲ τί;
ἑκα μέλαινα πέτρα, γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω.
πο ἔτ' οὖν τί βούλει τῶν ἐκεῖ φραζειν ἐμοί;
ἑκα σῶσαί σε χρήμαθ', οἷς συνεξῆλθον, θέλω.
πο πῦ δῆτα; πέπλων ἐντὸς, ἢ κρύψασ' ἔχεις;
ἑκα σκύλων ἐν ὄχλῳ ταῖσδε σώζεται στέγαις.
πο πῦ δ'; αἵδ' Αχαιῶν ναύλοχοι περιπτυχαί;
ἑκα ἰδίᾳ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι.
πο τἄνδον δὲ πιστὰ, κἀρσένων ἐρημία;
ἑκά οὐδεὶς Αχαιῶν ἔνδον, ἀλλ' ἡμεῖς μόναι.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους. καὶ γὰρ Αργεῖοι νεῶν
λῦσαι ποθοῦσιν οἴκαδ' ἐκ Τροίας πόδα.
ὡς πάντα πράξας ὧν σε δεῖ, στείχης πάλιν
ξὺν παισὶν, οὗπερ τὸν ἐμὸν ᾤκισας γόνον.
χο οὔπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.
ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν
λέχριος, ἐκπέσῃ φίλας καρδίας,
„ ἀμέρσας βίοτον. Τὸ γὰρ ὑπέγγυον
„ Δίκα, καὶ θεοῖς οὐ ξυμπιτνεῖ,
„ Ολέθριον ὀλέθριον κακόν.
ψεύσει σ' ὁδοῦ τῆδ' ἐλπὶς, ἥ σ' ἐπήγαγεν
θανάσιμον

θανάσιμον πρὸς αἴδαν. ἰὼ τάλας.
ἀπρέμῳ δὲ χειρὶ λείψεις βίον.
πο ᾤμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὀμμάτων τάλας.
ἡμι ἠκούσατ' ἀνδρὸς οἰμωγὴν φίλαι;
πο ᾤμοι μαλ' αὖθις τέκνα, δυστήνου σφαγῆς.
ἡμι φίλαι, πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακά.
πο ἀλλ' οὔτι με φύγητε λαιψηρῷ ποδί.
βάλλων γὰρ οἴκων τῶνδ' ἀναῤῥήξω μυχούς.
ἡμι ἰδοὺ βαρείας χειρὸς ὁρμᾶται βέλος.
βούλεσθ' ἀπαλλαπέσωμεν, ὡς ἀκμὴ καλεῖ,
Εκαβῃ πρεῖναι, Τρῳάσιν τε συμμαχούς;
ἑκά ἄρασσε, φείδου μηδὲν, ἐκβάλλων πύλας.
οὐ γάρ ποτ' ὄμμα λαμπρὸν ἐνθήσεις κόραις.
οὐ παῖδας ὄψει ζῶντας, οὓς ἔκτειν' ἐγώ.
ἡμι ἦ γὰρ καθεῖλες θρῆκα, καὶ κρατεῖς ξένου,
δέσποινα, καὶ δέδρακας οἷαπερ λέγεις;
ἑκά ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος
τυφλὸν, τυφλῷ στείχοντα πραφόρῳ ποδί.
παίδων τε δισσῶν σώμαθ', οὓς ἔκτειν' ἐγὼ
σὺν ταῖς ἀρίσταις Τρῳάσιν. δίκην δέ μοι
δέδωκε. χωρεῖ δ' ὡς ὁρᾷς ὅδ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, κἀποστήσομαι
θυμῷ ῥέοντι θρῃκὶ δυσμαχωτάτῳ.
πο ᾤμοι ἐγώ. πᾷ βῶ; πᾷ στῶ; πᾷ κέλσω;
τετράποδος βάσιν θηρὸς ὀρεστέρου
τιθέμενος ὠθὶ χεῖρα κατ' ἴχνος, ποίαν
ἢ ταύταν, ἢ τήνδ' ἐξαλλάξω;
τὰς ἀνδροφόνους μάρψαι χρήζων
Ιλιάδας, αἵ με διώλεσαν.
τάλαιναι, τάλαιναι κόραι φρυγῶν.

ἰὼ ἰὼ πάτερ ποι. ποῖ καί με φυγᾶ
πῶσασι μυχῶν;
εἴθε μοι ὀμμάτων αἱματόεν βλέφαρον
ἀκέσαιο ἀκέσαιο, τυφλὸν ἅλιε
φέγγος ἀπαλλάξας.
ἆ, ἆ. σίγα, σίγα. λιρυπαὶ βάσιν αὐδαύσομαι
τῶνδε γυναικῶν.
πᾷ πόδ' ἐπαίξας, σαρκῶν ὀστέων-
τ' ἐμπλησθῶ, θοίναν ἀγρίων θηρῶν
πιθέμενος, ἀρνύμενος λώβαν,
λύμας ἀντίποινα ἐμᾶς; ἰὼ τάλας,
ποῖ, πᾷ φρόμαι, τέκν' ὄρνιμα λιπὼν
βάκχας ἅδε σμαραγήσας,
σφακτὰν λυσί τε φονίαν
πλαῖτ' ἀνήμορον, ὀρείαν τ' ἐκβολάν;
ὦᾶ σῶ; ὦᾶ λαμπὼ; ὦᾶ βῶ;
ναῦς ὅπως ποντίοις πείσμασι
λινόκροκον φάρος πέλωμ,
ἐπὶ πάντ' ἐσυθείς
τέκνων ἐμῶν φύλαξ,
ὀλέθριον ποίταν;
ὦ τλῆμον, ὡς σοι λύσφορ' εἴργασαι κακά.
Δρῶσαν' ἁ ἀχρὰ, λευκὰ τἀπίτιμα
Δαίμων ἐπέπλωκεν, ὅστις ἐστί σοι βαρύς.
αἰαῖ, ἰὼ θρήνης
λυγρόφορον, γόοπλον,
δύϊππον Ἀρεϊκάτοχον γηρύσω.
ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀτρεῖδαι.
βοᾶτε βοᾶτε ἀϋτῷ, βοᾶτε.
ἴτε ἴτε, μόλετε πρὸς θεῶν.

λύει

λύει τίς, ἢ δόλοις ἀρκέσει; τί μέλλετε;
γυναῖκὸν ὤλεθρόν με,
γυναῖκὸν ἀχμαλώτιδα.
λεπτὰ λόγχα τε πόντιον.
ὤ μοι ἐμᾶς λώβας.
ποῖ τράπωμαι; ποῖ πορεύσω;
ἀεθέρ' ἀμπάμων θ' ὁρᾴου,
ὑψιπετὴς εἰς μέλαθρον, ὠκείαν
ἢ στέρν θ' ὑπὸ πυρὸς φλογέας
ἀθέσιμον ὁρμὰν αὐγαῖς;
ἢ νερτέρους εἰς ἀΐδας μελανοχρῶτα
πορθμὸν ἀίξω τάλας;
Σύγγνωθ' ὅταν τις λιγέως ὀνῇ φόβῳ, μακὰ
Γαῖα, παλαίνης ἄγαπαλλαξαι ζωῆς.
λιγαυγῆς ἀκούσας ἦλθον. ὁ γὰρ ἦσυχος
πέτρας ὀρείας πᾶς λέλακ' αὐλὸς τραπόμ
ἀχὼ λιπὼν σε θόρυβον. εἰ δὲ μὴ φεύγων
πύργους πτυόντας ἴσμεν Ἑλλάνων ὄχλοι,
φόβον πρέπων ὁ μέσως ὅλε λυτύπου.
ὦ φίλτατ', ἢ δόμων γ' Ἀγάμεμνον σέθεν
φωνῆς ἀκούσας. εἰσορᾷς ἃ πάσχομεν;
ἔα. πολυμήτορ ὦ λύσαντε, τίς σ' ἀτώλεσε;
τίς ὄμμ' ἔθηκε τυφλὸν αἱμάξας κόρας;
παῖδάς τε τοὺς σοὺς ἔκτεινε; ἢ μέγαν χόλον
σοὶ τοῖς τέκνοισιν εἶχε, ὅσις ἦν ἀγαθός.
Ἐκάβη με σὺν γυναιξὶν ἀχμαλωτίσιν
ἀπώλετ'. οὐκ ἀπώλετ', ἀλλὰ μείζονος.
τί φῄς; σὺ τοὔργον εἴργασαι τόδ', ὡς λέγει;
σὺ τόλμαν Ἑκάβῃ τλῆναι ἔτλης ἀμήχανον;
ὤ μοι, τί λέξεις; ἢ γὰρ ἐγγὺς ὄντ' ἔπου;

σήμηνον. εἰπὲ ποῦ 'σθ'. ἵν' ἁρπάσας χθονὸς
σ' ἀπαλσωμαι, κἀμὲ λαθαμάξω χθόα.
ἄγγε. ὅτ', τί πάσχεις;
στρο. πρὸς θεῶν σε λίσσομαι,
μέθες μ' ἐφεῖναι τῆδε μαργῶσαν χθόα.
ἄγγε. ἴσχ'. ἐκβαλὼν δὲ λαρνάκος τὸ βάρβαρον,
λεῦσ' ὡς ἀκούσας σοῦ τε, κἀμὲ τ' ἐν μόρῳ,
λείνω δικαίως αὐθ' ὅπου πάσχεις τάδε.
στρο. λέγοιμ' ἄν. Ἡμῖν Πριαμίδων νεώτατος
Πολύδωρος, ἑκάβης παῖς, ὃν ἐκ Τροίας ἐμοὶ
πατὴρ δίδωσι Πρίαμος ἐν δόμοις τρέφειν,
ὕπρπος ὢν δὴ τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως.
ξένον λατέκτειν'. αὐδ' ὅπου δ' ἐκτάνθη,
ἄκουσον, ὡς εὖ, κἠν σοφῇ προμηθίᾳ.
ἔδεισε μή σοι πολέμιος λειφθεὶς ὁ παῖς,
Τροίαν ἀθροίσῃ, κἠν ξυνοικίσῃ πάλιν.
γνόντες δ' Ἀχαιοὶ ζῶντα Πριαμίδην τινα,
φρυγῶν δὲ ἄλαν αὖθις ἀέρσειν σόλον,
λάπτα Θρήκης πεδία τρίβοισιν τάδε,
λεπλατοῦντες. γέγωσι δ' εἰς λακὸν
Τρῴων, ἓν ὥσπερ ναῦς ἀναξ ἐκάμνομεν.
Ἑκάβη δὲ παιδὸς γνοῦσα θανάσιμον μόρον,
δόλῳ με τοιῷδ' ἦγαγ', ὡς λικνουμένας
θήκας φράσουσα Πριαμίδῃ τῷ Ἰλίῳ
χρυσοῦ. μόνον δὲ σὺν τέκνοισί μ' εἰσάγῃ
δόμους, ἵν' ἄλλος μή τις εἰσλείπῃ τάδε.
ἵζω δὲ λίνης ἐν μέσῳ λαμπὰς γόνυ.
πολλαὶ δὲ χεῖρες, αἱ μὲν ἐπ' ἀριστερᾶς,
αἱ δ' ἐν θέᾳ, ὡς δὴ πρὸς Φίλῳ Τρῴαν κόρας
θάκωμ', ἔχεσθαι λοιπίδ' ἡδονῆς χορός.

ἤνουν

ἤνουν τ' ἐπ' αὐγὰς τὰς δὲ λύσασαι πέπλους
ἄλλαι δὲ λαμπὰς θρῃκίαν θεώμεναι,
γυμνόν μ' ἔθηκαν δισσὺς σολίσματος.
ὅσαι δὲ τοκάδες ἦσαν, ἐκπαγλούμεναι,
τέκν' ἐν χοροῖς ἔπαλλον, ὡς πρόσω πατρὸς
γήσιν, δισσὰς χεῖρας ἀμείβουσαι χοροῦ.
λάτ' ἐκ γαλήνης, πῶς δοκεῖς, πῶς σφάγιμά τῳ
δοῦναι λαβοῦσαι φασγάνῳ ἐκ πέπλων πόθεν;
λῃστῶν πάλας. αἱ δὲ πολεμίων δίκῃ
ξυναρπάσασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
κἀλλαπάζασαι, τὰς ἐμὰς εἶχον χέρας,
κἀλλαπάζασαι δ' ἀρκέσαι χρὴ ζῶν ἐμοῖς.
ἐμὴν πρόσωπον δ' ἀνιαρὸν ἐμόν,
κόμης λατεῖχον. ἐν δὲ λινοΐνῳ χέρας,
πλήθει γυναικῶν ὀλοὸν ὠλόλυξα πάλας.
τὸ λοίδιον δὲ τῶν μάτων πλέον,
ἐξειργάζαντο δεινόν. ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων
πόρπας λαβοῦσαι, τὰς πάλαι πώρους κόρας
λῃστῶν, ἀμαλοῦσιν. εἶτ' ἀνὰ στέγας
φυγὰν ἔβησαν. ἐκ δὲ πηδήσας ἐγὼ
δῆρ' ὡς, διώκω τὰς μιαιφόνους λύκους,
ἅπανθ' ὁρῶν μοι τοῖχον, ὡς λῃστήτης,
βάλλων, ἀράσσων. τοιάδε πανδύλῳ χέρι
πέπονθα τλὰς σοὶ, πομπίμου τε σοῦ λιτανὰν,
Ἀγαμέμνον. ὡς δὲ μὴ μακρὸς τείνω λόγος,
εἴ τις γυναῖκας ἦν πρὶν εἰρηκε λακῶς,
ἦ νῦν λέγων ἔστ' τις, ἢ μέλλει λέγειν,
ἅπαντα ταῦτα σωφρονεῖν ἐγὼ φράσω.
γὼ γὰρ ὅτε πόντος, ὅτε γῆ τρέφει
τοιόν δ' ὁ δ' ἀεὶ ξυντυχὼν, ἐπίσταται.
μηδὲν θρασύνου, μηδὲ τοῖς σὸν τῷ κακοῖς

τὸ θῆλυ συνθεὶς ὧδε πᾶν μέμψῃ γένος.
" πολλαὶ γὰρ ἡμῶν, αἱ μὲν εἴσ' ἐπίφθονοι, admirada:
" αἵδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν κακῶν πεφύκαμεν.
ἑκά Αγάμεμνον, ἀνθρώποισιν οὐκ ἐχρῆν ποτε
" Τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν πλέον.
" Αλλ' εἴτε χρῆς' ἔδρασε, χρῆς' ἔδει λέγειν.
" Εἴτ' αὖ πονηρὰ, οὐδὲ λόγους εἶναι σαθρούς,
" Καὶ μὴ δύνασθαι τἄδικ' εὖ λέγειν ποτέ.
" Σοφοὶ μὲν οὖν εἰσ' οἱ τάδ' ἠκριβωκότες.
" Αλλ' οὐ δύνανται διὰ τέλους εἶναι σοφοί.
" Κακῶς δ' ἀπώλοντο, κοὔ τις ἐξήλυξέ πω.
καί μοι τὸ μὲν σόν, ὦδ' ἐν φροιμίοις ἔχει.
πῶς τόνδε δ' εἶμι, καὶ λόγοις ἀμείψομαι.
πῶς φῄς, Αχαιῶν πόνον ἀπαλλάσσων διπλοῦν,
Αγαμέμνονός θ' ἕκατι παῖδ' ἐμὸν κτανεῖν;
ἀλλ' ὦ κάκιστε, πρῶτον οὔ ποτ' ἂν φίλον
τὸ βάρβαρον γένοιτ' ἂν Ελλησι γένος,
οὔτ' ἂν δύναιτο. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν
πρόθυμος ἦσθα; πότερα κηδεύσων τινὰ,
ἢ συγγενὴς ὤν; ἢ τίν' αἰτίαν ἔχων;
ἢ σῆς ἔμελλον γῆς τε μεῖν βλαστήματα
πλεύσαντες αὖθις; τίνα δοκεῖς πείσειν τάδε;
ὁ χρυσὸς, εἰ βουλοῖο τἀληθῆ λέγειν,
ἔκτεινε τὸν ἐμὸν παῖδα, καὶ κέρδη τὰ σά.
ἐπεὶ δίδαξον οὖτος, πῶς ὅτ' εὐτύχει
Τροία, περίξ ἡ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν,
ἔζη τε Πρίαμος, Εκτορός τ' ἦνθει δόρυ,
τίδ' οὐ τότ', εἴπερ τῷδ' ἐβουλήθης χάριν
θέσθαι, τρέφων τὸν παῖδα, κἀν δόμοις ἔχων,
ἔκτεινας, ἢ ζῶντ' ἦλθες Αργείοις ἄγων;

ἀλλ'

Homines non plus linguis nascant quam factis

Ex dalia cordis os loquitur.

ἀλλ' ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει,
καπνῷ δ' ἐνήμαιν' ἄστυ πολεμίων ὕπο,
ξένον κατέκτας σὴν μολόντ' ἐφ' ἑστίαν.
πῶς τοῖσδε νῦν ἄκουσον, ὡς φανῇ κακός.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα τοῖς Αχαιοῖσι φίλος,
τὸν χρυσὸν, ὃν φῄς οὐ σόν, ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν,
δοῦναι φέροντα πενομένοις τε, καὶ χρόνον
πολὺν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις.
σύ δ' οὐδὲ νῦν πω σῆς ἀπαλλάξαι χερὸς
τολμᾷς, ἔχων δὲ καρτερεῖς ἔτ' ἐν δόμοις.
καὶ μὴν τρέφων μὲν ὥς σε παῖδ' ἐχρῆν τρέφειν,
σώσας τε τὸν ἐμὸν, εἶχες ἂν καλὸν κλέος.
" Εν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ Σαφέστατοι
" Φίλοι. τὰ χρηστὰ δ' αὖθ' ἕκας' ἔχει φίλους.
εἰ δ' ἐσπάνιζες χρημάτων, ὃ δ' εὐτύχει,
θησαυρὸς ἂν σοι παῖς ὑπῆρχ' ὑμὸς μέγας.
νῦν δ' οὔτ' ἐκεῖνον ἄνδρ' ἔχεις σαυτῷ φίλον,
χρησοῦ τ' ὄνησις οἴχεται, παῖδές τε σοί,
αὐτός τε πράσσεις ὧδε. σοὶ δ' ἐγὼ λέγω
Αγάμεμνον, εἰ τῷδ' ἀρκέσεις, κακὸς φανῇ.
οὔτ' εὐσεβῆ γὰρ, οὔτε πιστὸν οἷς ἐχρῆν,
οὐχ ὅσιον, οὐ δίκαιον εὖ δράσεις ξένον.
αὐτὸν δὲ χαίρειν τοῖς κακοῖς σε φήσομεν,
τοιοῦτον ὄντα. δεσπότας δ' οὐ λοιδορῶ.
χο Φεῦ, φεῦ. βροτοῖσιν ὡς τὰ χρηστὰ πράγματα
" Χρηστῶν ἀφορμὰς ἐνδίδωσ' ἀεὶ λόγων.
ἀγα Αχθεινὰ μέν μοι τἀλλότρια κρίνειν κακὰ,
" Ομως δ' ἀνάγκη. καὶ γὰρ αἰσχύνην φέρει,
" Πρᾶγμ' οὐ χέρας λαβόντ' ἀπώσεσθαι τόδε.
ἐμοὶ δ' ἵν' εἰδῇς, οὔτ' ἐμὴν δοκεῖς χάριν,

ἐν rebus adversis veri amici maxime conspiciuntur.

cf. Vue Rev. ad Thoen p. 72.

ὅτ' ὢν Ἀχαιῶν ἄνδρ' ἀριστεύειν ξυνόν.
ἀλλ' ὡς ἔχεις γὰρ χρυσὸν ἢ δόμοισι σοῖς.
λέγεις δὲ σαυτῷ πρόσφορ', ἢ λακωνίσιν ὤμ.
τάχ' ὧν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν,
ἡμῖν δ' ἀεχρὸν τοῖσιν Ἕλλησι τόδε.
πῶς ὧν σε λιτῆναι μὴ ἀδικεῖν, φύγω ψόγον;
,, δικαίως ἀπολωλεκὼς. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ μὴ καλὰ
,, πράσσομ' ἐτόλμας, τλῆθι κἀμὲ τὰ μὴ φίλα.
πο οἴμοι, γυναικὸς ὡς ἔοικ' ἀπορμὴ θ'
δόλιος, ὑφέρπω τοῖς λακίοσι δηλῶν.
ἀγα δηοῦ δικαίως, εἰ πρὸ εἰργάσω κακά.
πο οἴμοι τέκνων τῶνδ', ὁμαίμων τ' ἐμῶν τάλας.
ἑκα ἀλγεῖς; τί δ' ἐμὲ παιδὸς δικ' ἀλγεῖν δοκεῖς;
πο χαίρεις ὑβρίζουσ' εἰς ἐμέ, ὦ πανοῦργε σύ;
ἑκα οὐ γάρ με χαίρειν χρή, σε τιμωρουμένην;
πο ἀλλ' οὐ τάχ' ὧδ' ἔσται σε πυρὶ νοτίς,
ἑκα μῶν ναυσολήσει γῆς ὄρος Ἑλλανίδος;
πο λιβύῃ μὲν οὖν πεσοῦσαν ἐκλαρχησίων.
ἑκά πῶς τόδ', βιαίων τυγχάνουσαν ἀλλοτρίων;
πο αὐτὴ πρὸς ἴσον ναὸς ἀμβήσει πόδι.
ἑκα ὦ ποντοπόροις νώτοισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
πο λύων γλυκῆσι, πῦρ σ' ἔχουσα δόρατα.
ἑκα πῶς δ' οἶδα μορφῆς τ' ἐμῆς μετάστασιν;
πο ὁ Θρῃξὶ μάντις εἶπε Διόνυσος τάδε.
ἑκά σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν ἀλγεῖν, ὧν ἔχεις δικαίως;
πο ἀ γάρ ποτ' οὖν σύ μ' εἶλες ὧδε σιὼ δόλῳ.
ἑκά θανεῖσα δ' ἢν ζῶσ' ἐν θανοῦσι ἐκπλήσω βίου;
πο θανεῖσα. τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται.
ἑκα μορφῆς ἐπωδὸν, ἢ τί τ' ἐμῆς ὀρεῖς;
πο κυνὸς τελαύνης σῆμα, ναυτίλοις τέκμαρ.

ἄλγ'

ἑκα ἄλγη μέλει μοι, σοῦ γε μοι δύντος δύκω.
πο ὦ σὺ γ' ἀνάγκη παῖδα Κασάνδραν θανεῖν.
ἑκα ἀπέπεμψ' σ'. αὐτῷ ταῦτά σοι δόλωμ' ἔχειν.
πο λιτῆναί νιν ἢ τόθ' ἅλιος ὁ πατήρ.
ἑκα μὴ πω μανείη Τυνδαρὶς τοσόνδε πᾶς.
πο λάβυτόν τε δόξαν, τὠλέκειν ἤμέρας' ἄνω.
ἑκα ἔστ', σὺ μάνη, κἀκ λακῶν ὁρᾶς τυχεῖν;
πο λιτεῖν, ὡς γ' Ἀργεῖ φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.
ἀγα ἀχ ἕλξετ' αὐτὴν ἁμῶν δ' ἐκποδὼν βίᾳ;
πο ἀλγεῖς ἀκούων; Α. ἀπέφερέτε σόμα;
πο ἐγκλείετ'. εἴρηται γάρ. Α. ἀχ ὅσον τάχος
νάσων ὀρῆμων αὐτὴν ἐκβαλεῖτέ ποι,
ἐπεὶ πρὸ ἔστω κἀλίαν θρασυνόμεις;
Ἑκάβη, σὺ δ' ὦ τάλαινα, λιπὸν ψυχὸς νεκρὸς
σείχου θάπτε. λεπτοῖσιν δ' ὑμᾶς χρεὼν
σκιωᾶς τελεῖν Τρῳάδος. κἠ γὰρ πνοαὶ
πῶς οἴκων ἄλη τάσδε πομπίμους ὁρῶ.
εὖ δ' ὄλβ' πάτραν πλύσαιμεν. εὖ δὲ ταῦ δόμοις
ἔχοντ' ἴλοιμεν, πῶς ἀφθόνοι πόνων.
ἴτε πῶς λιμένας, σκιωᾶς τε φίλας,
πῶς λεπτοσωμάτων πεφρασόμεναι
μόχθων. Στερρὰ γὰρ ἀνάγκη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΚΑΒΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕΣΤΗΣ.
EVRIPIDIS ORESTES.

Laced: Rhegus
Amyclas:
Oebalus:
Tyndareus: Leda:

Castor Pollux: Helena Clytemnestra

Post Tyndarea regnauit Spartae Menelaus deinde Orestes Tisamenos, ἡρακλεῖδας:

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
Ορέστου.

Ορέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς ἐκδικησάμενος, ἀνεῖλεν Αἴγισθον, καὶ Κλυταιμνήστραν. μητροκτονῆσαι δὲ τολμήσας, πραχρῆμα τῇ δίκην ἔδωκεν, ἐμμανὴς γενόμενος. Τυνδάρεω δὲ τοῦ πατρὸς τῇ ἀνηρημένης κατηγορήσαντος κατ' αὐτοῦ, ἔμελλον κοινὴν Αργεῖοι ψῆφον ἐκφέρεσθαι περὶ τούτου, τί δεῖ παθεῖν τὸν ἀσεβήσαντα. κατὰ τύχην δὲ Μενέλαος ἐκ τῆς πλάνης ὑποστρέψας, νυκτὸς μὲν Ελένην εἰσαπέστειλε. μεθ' ἡμέραν δὲ αὐτὸς ἦλθε. καὶ πρακαλούμενος ὑπὸ Ορέστου βοηθῆσαι αὐτῷ, ἀντιλέγοντα Τυνδάρεων μᾶλλον ἠυλαβήθη. λεχθέντων δὲ λόγων ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐπηνέχθη τὸ πλῆθος ἀκρωτείνειν Ορέστην. συνὼν δὲ τούτοις ὁ Πυλάδης ὁ φίλος αὐτοῦ, συνεβούλευσε πρῶτον Μενελάου τιμωρίαν λαβεῖν, Ελένην ἀκρωτείναντας. αὐτοὶ μὲν οὖν ὧν τούτοις ἐλθόντες, διεψεύσθησαν τῆς ἐλπίδος, θεῶν τὴν Ελένην ἁρπασάντων. τὴν δὲ Ερμιόνην δείξας ὁ Απόλλων, ἔδωκεν εἰς χεῖρας αὐτοῖς. οἱ δὲ ταύτην φονεύειν ἔμελλον. ὧν φανεὶς δὲ Μενέλαος, καὶ βλέπων ἑαυτὸν ἅμα γυναικὸς τε τεκνῶν ἐστερημένον ὑπὸ αὐτῶν, ἐπεβάλετο τὰ βασίλεια πορθεῖν. οἱ δὲ φθάσαντες, ὑφάψειν ἠπείλουν. ὧν φανεὶς δὲ ὁ Απόλλων, Ελένην μὲν ἔφησεν εἰς θεοὺς διακομίζειν, Ορέστην δὲ Ερμιόνην ἐπέταξε λαβεῖν, Πυλάδην δὲ Ηλέκτραν συνοικῆσαι. καθαρθέντα δὲ τοῦ φόνου, Αργους ἄρχειν.

ΑΛΛΩΣ.

Protasis

Vide 4tum Odyssea:

propter inuidiam & infamiam:

quia in causa iusta deseruerat fratris filium:

adiutor Orestis

orbam

regnum depopulari:

Ἀπειλέω

Apostrophe Comica:

purificatum Orestem: Nam Orestes postea tenuit ἄργος: Deinde occupauit & Laconicam:

ΑΛΛΩΣ.

Ορέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς σφαγὴν, ἅμα καὶ ὑπὸ τῶν Ἐριννύων δειματούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀργείων κατακριθεὶς θανάτῳ, μέλλων φονεύειν Ἑλένην καὶ Ἑρμιόνην, ἀνθ' ὧν Μενέλαος παρὼν οὐκ ἐβοήθησεν, ἐκωλύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. παρ' οὐδενὶ δὲ κεῖται ἡ μυθολογία.

δεῖμα terrificulamentum inde δειματέω.

1. Nullus alius poeta hoc argum ita tractavit:

ΑΛΛΩΣ.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν Ἀργεῖ, ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν Ἀργείων, ἡλικιωτίδων. αἱ καὶ παραγίνοντες, ὑπὲρ τοῦ Ὀρέστου πυνθανόμεναι συμφορᾶς. τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν καταστροφήν. ἡ δὲ διασκευὴ τοῦ δράματος, ἔστι τοιαύτη. πρὸς τὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος Βασίλεια, ὑπόκειτε Ὀρέστης καμνων, καὶ κείμενος ὑπὸ μανίας ὑπὸ κλινιδίου, ᾧ προσκαθέζετε πρὸς τοῖς ποσὶν Ἠλέκτρα. διαπορεῖται δὲ, τί δή ποτε οὐ πρὸς τῇ κεφαλῇ καθέζεται; οὕτω δὲ μᾶλλον ἐδόκει τοῦ ἀδελφοῦ τημελεῖν, οὕτω παρακαθεζομένη πλησιαίτερον. ἔοικεν οὖν διὰ τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς διασκευάσαι. διηγέρθη γὰρ ἂν ὁ Ὀρέστης ἄρτι, καὶ μόλις καταδαρθεὶς, ἐγγὺς αὐτῷ τῶν κατὰ τὸν χορὸν γυναικῶν παρισταμένων. ἐστὶ δὲ ὑπονοῆσαι οὗτος, ἐξ ὧν φησιν Ἠλέκτρα τῷ χορῷ, Σίγα, σίγα λεπτὸν ἴχνος ἀρβύλης. πιθανὴν δὲ εἶναι ταύτην φασὶ τὴν πρόφασιν τοῦ τοιαύτης διαθέσεως. τὸ δρᾶμα τῶν ὑπὸ σκηνῆς εὐδοκιμούντων, χείριστον δὲ τοῖς ἤθεσι. πλὴν γὰρ Πυλάδου, πάντες φαῦλοι ἦσαν.

sopitus: δαρθάνω.

molliter vel leviter incedite ne vestrum strepitum exaudiatis:

1. omnes persona delinquunt in hac fabula

ΤΑ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

Ἠλέκτρα.	Ἑλένη.	Πυλάδης.
Ἄγγελος.	Χορός.	Ἑρμιόνη.
Ὀρέστης.	Φρύξ.	Μενέλαος.
Ἀπόλλων.	Τυνδάρεως.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ἠλέκτρα, ὡς ἀδελφὴ Ὀρέστου, ἐλεεινολογοῦσα διὰ τὸ Τάνταλον.

per commiserationem vel miserabiliter conquerens:

Cicero in 4 Thuscu-lana:

Itaq; non sine causa cum Orestem fabulam doceret Euripides primos tres versus revocasse dicitur Socrates.
Neq; tam terribilis ulla fando oratio est
Neq; sors neq; ira caelitum invectum malum:
Quod non natura humana patiendo ferat:

Jupiter:
Tantalus:
Pelops
Atreus
Agamemnon
Menelaus
Anaxibia
Thyestes
Aegistus:
Chrysotemis
Iphigenia
Electra
Orestes
Hermione:

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Υκ ἔσιμ ὀδὲν λειπόμ, ὥσθ' ἑπτῆμ
ἕπτ',
οὐδὲ πάθ', οὐδὲ ξυμφορᾶς θεῶν
λατ',
ἧς οὐκ ἂν αὖραιτ' ἄχθ' ἀνθρώ-
που φύσις.
ὁ γὰρ μακαρτὸς εἰκὸς ἐνεστὶ (ζω τύχας)
Διὸς πεφυκὼς, ὡς λέγεσι, Ταντάλ',
πορφῆς τ' ὀρτέλλοντα λειμαίνων πέτρον
ἀεὶ ποτᾶται, κἀμὲ τίνῃ ταύτῃ δίκῃ.
ὡς μὲν λέγουσιν, ὅτι θεοῖς, ἄνθρωπος ὤν,
κοινῆς τραπέζης ἀξίωμ' ἔσχον ἴσην,
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, ἀμῆστιν νόσον.
ὅτ' οὖν φυτεύει Πέλοπα, τόθ' Ατρεὺς ἔφυ,
ὧ στέμματα ξείνασ', ἐπέκλωσεν θεὰ
ὀρῖν, θυέστου πόλεμον ὃν ἐγὼ τέκνων
θέσθαι. τί τ' ἄρρητ' αὐαμετρήσασθαί με δεῖ;
ἔδειρε δ' ὃ νιν τὴν ἀρρέτειναν Ατρέως.
Ατρέως δὲ τὰς γαμ' ᾧ μέσῳ σιγῶ τύχας,
ὁ ξανθὸς, εἰ δὴ ξανθὸς, Αγαμέμνων ἔφυ,
Μενέλεώς τε, βρέφος μητρὸς Αερόπης ἄπο.
γαμεῖ δ' ὁ μὲν δὴ τῶν θεοῖς συγχεῖν λόγον,
Μενέλεως Ελένην. ὁ δὲ Κλυταιμνήστρας λέχος
ἐπίσημον εἰς Ελλάνας, Αγαμέμνονι ἄναξ.
ὦ πάθγονοι μὲν τρεῖς ἔφυμεν ἐκ μιᾶς,
Χρυσόθεμις, Ιφιγένειά τ', Ηλέκτρα τ' ἐγὼ,
ἄρσην τ' Ορέστης, μητρὸς αὐοσιωτάτης,
ἣ πόσιν

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἣ πόσιν ἀπείρῳ πολυβαλῆσ' ὑφάσμασιν
ἔκτεινεν. ὧν δ' ἕκατι, πάθγονον λέγειν
δίκαιόν. ἐῶ ταῦτ' ἀσαφῆς γὰρ πᾶσιν σκοπεῖν.
Φοίβου δ' ἀδικίαν μὲν τί δεῖ κατηγορεῖν;
πείθει Ορέστην μητέρ', ἣ σφ' ἐγείνατο,
κτεῖναι, πρὸς ἃς ἔχ' ἅπαντας δύκλειαν φορῶν.
ὅμως δ' ἀπέκτειν', ἐκ ἀπειθήσας θεῷ.
μάγω μετέχομ, οἷα δὴ γυνὴ, φόνου,
συλάσθης δ', ὃς ἡμῖν συγκατείργασαι τάδε.
ἐγὼ δ' ὕθλων ἀχρία σωτακεὶς νόσῳ, νοσεῖ
πλήμων Ορέστης. ὁ δὲ ταλαὶν' ἐν Αργείοις,
δίκην, ὃ μητρὸς δ' αἵματ' νιν προκλατεῖ
μανίαισιν. ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάς
ξυμμνίστρας, αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ.
ἔκτορ δὲ δὴ τόδ' ἦμαρ, ἐξ ὅτου σφαγὰς
θανοῦσα μάτηρ, πυρὶ καθήγνισαι δέμας.
ὧν ὅτε σῖτα δὰ δορὸς ἐδίξατο,
ἐς λάτρ' ἐδωκε χρωτὶ χλανιδίων δ' ἔσω
ἐρυφθείς, ὅταν μὲν σῶμα λαθοδὴ νόσου,
ἔμφρων πλακρύει. ποτὲ δ' ἐμπίπτων ἄπο
πηδᾷ δρομαῖον, ὥσπερ ὡς ἀκρ ζυγὸν
ἔδρᾳξε δ' Αργει τῷδε, μήθ' ἡμᾶς σέγαις,
μὴ πρὸς λέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα
ματροκτονοῦντας. κυρία δ' ἡ δ' ἡμέρα,
ᾗ ἡ δικοίσει ψῆφον Αργείων πόλις,
εἰ χρὴ θανεῖν νιν ἢ λύσιμον πατρώματος,
ἢ φάσγανον θήξαντ' ἐπ' αὐχένι βαλεῖν.
ἐλπίδα δὲ δὴ λίν' ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
ἥκει γὰρ εἰς γῆν Μενέλεως Τροίας ἄπο.
λιμένα δὲ Ναυπλίειον ἐκπλήσῃ πλάτη,

d ἀκτῆσιν

ἐκ πάντων ὁρμᾶ, δ' ἀρὸν ἐκ Τροίας χρόνον
ἄλαισι πλαγχθείς. τλῶ δὲ δὴ πολύσονον
Ἑλφίλω, φυλάξας νύκτα, μή τις εἰσιδὼν
μεθ' ἡμέραν σέχουσαν, ὧν ὑπ' Ἰλίῳ
πάθεσθε πεθνᾶσιν, ὃν πατρῶν ἔλθη βολᾶς,
πρόσωπον ἐς δῶμ' ἡμέτερον. δέδοκ' ἔσω
λιπαίουσ' ἀδελφὸν, συμφορᾶν τε δωμάτων·
ἔχει δὲ δὴ τιν' ἀλγέων παραψυχὴν.
ὧν γὰρ ἴσατ' οἴκους ἔλιφ', ὅτ' ὀν Τροίαν ἔπλει,
παρθένον, ἐμῇ τε μητρὶ παρέδωκε τρέφειν,
Μενέλαος ἀγαγὼν Ἑρμιόνην Σπάρτης ἄπο,
ταύτην γένηθε, λᾷστα πλήθεται λαπῶν.
Βλέπω δὲ πᾶσαν εἴσοδον, ποτ' ὄψομαι
Μενέλαον ἥκοντ'. ὡς τάχ' ἄλλ' ἐπ' ἀθλίους
δώμασι ὀχούμεθ', ὧν τι μὴ λέπουσα πᾶρα
σωθῶσιν. Ἄπορον χρῆμα, λυσιχώμ δόμων.

ΗΛΕ. Ὦ παῖ Κλυταιμνήστρας τε, καὶ Ἀγαμέμνονος
παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος Ἠλέκτρα χρόνου,
πῶς ὦ τάλαινα σύ τε, κασίγνητός τε σὸς
πλήμων Ὀρέστης, μητρὸς ὅδε φονεὺς ἔφυ;

ΗΛΕ. Οὐ δῆτα· πλὴν γὰρ ὅ γε μιαίνομαι σέθεν,
εἰς φοῖβον ἀναφέρουσα τλῶ ἁμαρτίαν.
λιπαρεῖ σφὼν γε τὸν Κλυταιμνήστρας μόρον,
ἐμῆς ἀδελφῆς. ἦν ἐπεὶ πῶς Ἴλιον
ἔπλευσ', ὅπως δ' ἔπλευσε θεομανεῖ πότμῳ,
οὐκ εἶδον. ἀπλάφθεῖσα δ', αἰαῖ τύχας.

ΗΛΕ. Ἑλφίη, τί σοι λέγοιμ' ἄν, ἄγε παροῦσ' ὁρᾶς,
ὧν συμφοραῖσι τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον;
ἐγὼ μὲν οὖν πνέω, πάρεσθε ἀθλίω νεκρῶ,
νεκρὸς γὰρ ὅστις ὄνεκα σμικρᾶς πνοῆς,

Θάσσω.

Θάσσω. τὰ τούτου δ' οὐκ ὀνειδίζω λιπών. 85
σὺ δ' εἰ μακαρία, μακάριός θ' ὁ σὸς πόσις.
ἦ πέπρωμεν ἐφ' ἡμᾶς ἀθλίως πεπραγότας.

ΗΛΕ. πόσον γὰρ χρόνον δὲ Λεμνίους πέπλους ἔβας ὄλεις;

ΗΛΕ. ἐξ οὗπερ αἷμα γλαυκόθριξ κατήνυσεν. 90

ΗΛΕ. ὦ μέλεος. ἡ τεκοῦσά θ', ὡς ὄλωλεν.

ΗΛΕ. ὅτως ἔχει τάδ'· ὥστ' ἀπείρηκ' ὦν λιπεῖς.

ΗΛΕ. πῶς θεῶν, πιθοῦ' ἂν δῆτά μοι τι παρθένε;

ΗΛΕ. ὡς ἀσχολός γε συγγόνου πέφυκεν ἐρίς.

ΗΛΕ. βάλη τάφου μοι πῶς λιασιγνήτης μολεῖν;

ΗΛΕ. μητρὸς κελεύεις τῆς ἐμῆς; τίνος χάριν; 95

ΗΛΕ. κόμης ἀπαρχὰς, καὶ χοὰς φόβου σ' ἐμάς.

ΗΛΕ. σοὶ δ' οὐχὶ θεμιτὸν πῶς φίλον σέβειν τάφον;

ΗΛΕ. δέδοικα γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰσχύνομαι.

ΗΛΕ. ὄψ' ἐγὼ φρονεῖς εὖ, πότε λιποῦσ' αἰσχρῶς δόμους.

ΗΛΕ. ὀρθῶς ἔλεξας, οὐ φίλως δέ μοι λέγεις.

ΗΛΕ. αἰδὼς δὲ δή τις ὃν Μυκηναίους ἔχει;

ΗΛΕ. δέδοικα πατέρας τῶν ὑπ' Ἰλίῳ νεκρῶν.

ΗΛΕ. λεπτὸν γὰρ Ἀργει τ' αὐαθοᾷ δέμας γόμα.

ΗΛΕ. σὺ νυῦ χαλεπὸν μοι τὸν φόβον λύσασα δός.

ΗΛΕ. οὐκ ἂν δυναίμην μητρὸς εἰσβλέψαι τάφου. 105

ΗΛΕ. αἰσχρόν γε μὴν προσωλον φόβον τάδε.

ΗΛΕ. τί δ' οὐχὶ θυγατρὸς Ἑρμιόνης πέμπεις δέμας;

ΗΛΕ. Εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

ΗΛΕ. καὶ μὴν τίνοιγ' ἂν τῇ τεθνηκυίᾳ τροφάς. 110

ΗΛΕ. ὀρθῶς ἔλεξας. πέφυκε τέκνον,
καὶ πέμψομαί γε θυγατέρ'. εὖ γάρ μοι λέγεις.
ὦ τέκνον ἔξελθ' Ἑρμιόνη δώμων πατρός,
καὶ λαβὲ χοὰς τάσδε χερσὶν, κόμας τ' ἐμάς.
ἐλθοῦσα δ' ἀμφὶ τὸν Κλυταιμνήστρας τάφον,

στοιχόμεθα, στοιχόμεθα.
ἀλλ᾽ κτύπον ἠγάγετε. Χ. ὀχί.
ἀλλ᾽ σίγα, σίγα, φυλακτομένα δόματος
ὡς ἀκέλαστον ἄπο λέχους,
ἥσυχον ὕπνα χαρὰν παρέξεις, ὦ Φίλα.
χο βρόει. τίς κακῶν τελυτὰ μένει;
ἀλλ᾽ θανεῖν. τί δ᾽ ἄλλο᾽ εἶπω;
δὲ γὰρ πόθος ἔχει βορᾶς.
χο πρόσλυγος ἆρ᾽ ὁ πότμος.
ἀλλ᾽ ἐξέθυσ᾽ Φοῖβος ἡμᾶς
μέλεον ἀπόφονον αἷμα δυὸς
πατροφόνου ματρός.
χο δίκαια μὲν, καλῶς δ᾽ ὄ.
ἀλλ᾽ ἔκανον, ἔθανον ὦ τεκομένα με
μᾶτερ, ἀλλὰ δ᾽ ὤλεσας
πατέρα, τέκνα τε τάλε, σέθεν ἀφ᾽ αἵματος.
ὀλόμεθα, ὀλόμεθ᾽ ἰσονέκυες.
σὺ γὰρ τ᾽ γενέτειρος. τό, τ᾽ ἐμόν, οἴχεται
βίου τὸ πλέον μόρῳ γ᾽
ξυναχῆσί τε καὶ γόοις,
πάκρυσί τ᾽ γνυχίοις. ἄγαμος,
ἐπεὶ δ᾽ ἄτεκνος, ἄτε βιότου
ἃ μέλεος εἰς γῆρ᾽ ἀφίκω χρόνον.
χο ὅρα παροῦσα παρθέν᾽ Ηλέκτρα τέλας,
μὴ κατθανώμεθ᾽ σύγγονος λέλυθ᾽ ὅδε.
ὃ γὰρ μ᾽ ἀρέσκει ξυλλίαν παρειμένον.
ὀρέ ὦ Φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἥδύ μοι προσῆλθες ἀνδρὸς ἐσθλοῦ γε.
ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἰ σοφή,
καὶ τοῖσι δυσυχοῦσιν δύκτιά θεός.

πόθεν πότ᾽ ἦλθον δύτυχος; πῶς δ᾽ ἀφικόμην;
ἀμνημονῶ γὰρ τῶν πρὶν ἀρτιφθεὶς φρενῶν.
ἀλλ᾽ ὦ Φίλτατ᾽, ὡς μ᾽ ὑφρανας εἰς ὕπνον πεσών.
Βάλει θίγω σου, διανακουφίσω δέμας;
ὀρέ λαβοῦ λαβὲ δή τ᾽. ἐκ δ᾽ ὄμορξον ἀθλίου
σώματος ἀφρῶδη πέλανον, ὀμμάτων τ᾽ ἐμῶν.
ἀλλ᾽ ἰδοὺ τὸ δύστυχον ἡδύ. κοὐκ αἰνέσω,
ἀδελφὸν ἀδελφῇ χειρὶ θραπτὸν εἶναι μέλη.
ὀρέ ὑπόβαλε πλευροῖσι πλευρὰ, γύαλα γυάλοις πόνων
ἄφελε πρόσωπον. λῆξις γὰρ δύστοις κόραις.
ἀλλ᾽ ὦ βοτρύχων πλόκαμε θήλεος κάρα,
ὡς ἠρίωσαι δὴ μακρᾶς ἀλουσίας.
ὀρέ κλινον μ᾽ ὀρθὸν δύπλοῦν αὖθις. ὅταν μ᾽ αὖ νόσος
μανίας, ἄναρθρός εἰμι, διὰ δῶμα μέλη.
ἀλλ᾽ ἰδού. φίλον τοι τῷδ᾽ νοσοῦντι δέμνιον.
Ανίαρον δ᾽ τὸ κτῆμ᾽, ἀναγκαῖον δ᾽ ὅμως.
ὀρέ αὖθίς μ᾽ ὀρθὸν σῶσον, ἀνακύκλει δέμας.
χο Δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες, ἀρρώστου τύπου.
ἀλλ᾽ ἢ διὰ γαίης ἁρμόσαι πόδας θέλεις,
χρόνιον ἴχνος θείς; Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
ὀρέ μᾶλιστα. δέξαν γὰρ τόδ᾽ ὑγιὲς ἔχει.
Κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, διὰ δ᾽ ἀληθείας ἁπᾶν.
ἀλλ᾽ ἄκουε δὴ νυν ὦ διασίγητον κάρα,
ἕως ἐῶσί σ᾽ εὖ φρονεῖν ἐρινύες.
ὀρέ λέξεις τί καινόν; διὰ μὲν εὖ, χαλεπῶν φρενῶν.
εἰ δ᾽ εἰς βλάβην τιν᾽, ἄλις ἔχω τὸ δυσυχεῖν.
ἀλλ᾽ Μενέλαος ἥκει, σοῦ διάτιγητος πατρός.
ναῦν Ναυπλίᾳ δὲ σέλμαθ᾽ ὥρμισαι νεώς.
ὀρέ πῶς εἶπας; ἥκει φῶς ἐμοῖς καὶ σοῖς διακοῖς;
αὐτὸς ὁμογλώσσους, καὶ χάριτας ἔχων πατρός;

μελίκρατ' ἄφθυ γάλακτ⊙, οἰνοπόν τ' ἄχνλω.
καὶ σᾶσ' ἐπ' ἄκρυ χώματ⊙, λέξον τάδε.
Ελγίν σ' ἀδελφὴ ταῦσδε λωρεῖται χοάς,
φόβῳ πρόσελθεῖν μνῆμα σόν, πατρὸς τε
Αργεῖον ὄχλον. δύμλνᾶ δ' ἄνω γένυ
ἐμοί τε, κἀσοί, κἀπόσει γνώμλν ἔχειν,
τοῖν τ' ἀθλίοιν τοῖνδ', ὃς ἀπώλεσε θεός.
ἃ δ' εἰς ἀδελφλὼ ἰκαιρὸς ἐκπονεῖν ἐμλὼ,
ἅπανθ' ὑπισχνοῦ νῦν τόρων λωρήματα.
ἴθ' ὦ τέκνον μοι πρόσδυδε, κἀχοὰς τάφῳ
δὸς σ', ὡς ταχίσα δ' πάλιν μέμνησ' ὁδοῦ.
Ω φύσις, ᾧ ἀνθρώποισιν ὡς μέγ' εἶ ἰκανόν,
Σωτήριόν τε τοῖς ἰκαλῶς ἰκεκτημένοις.
εἴδετε παῖ ἄκρας ὡς ἀπέθριξε τρίχας,
σώζοδε ἰκάλλ⊙, δὲι δ' πάλαι γυνή.
θεοί σε μισήσειαν, ὥς μ' ἀπώλεσας,
κἀπόλε, πρόσπαν θ' Ελλάδ'. ὦ πάλαιν' ἐγώ.
αἷδ' αὖ πάρεισι τοῖς ἐμοῖς θρλωήμασι
φίλαι ξυωφδοί. τάχα μετασήσουσ' ὕπνυ
πόρδ' ἡσυχάζοντ'. ὄμμα δ' ἐκτήξασ' ἐμὸν
δακρύοις, ἀδελφὸν ὅταν ὁρῶ μεμλωότα.
ὦ φίλτατα γυναῖκδν, ἡσύχω πολὶ
χωρεῖτε, μὴ ψοφεῖτε, μήδ' ἔστω λιτύπ⊙.
φίλια γὰρ ἡ σύ, προύμλνῆς μλὺ, ἀλλ' ἐμοί
πόρδ' ὀρεγεῖραι συμφορὰ γλυκύστατα.
σίγα, σίγα, λεπτὸν ἴχν⊙ ἀρβύλης
πιθεῖτε. μὴ λιτυπεῖτε, μήδ' ἔστω λιτύπ⊙.
ἀπὸ πρόβατ' ἐκεῖσ', ἀλλ' πρό μοι κοίτας.
ἰδὲ πείθομαι. Η. ἆ ἆ, σύριγγ⊙ ὅπως πνοὰ
λεπτὸ δόνακ⊙, ὦ φίλα φώνει μοι.

ἴδ'

χο ἴδ' ἀτρεμαίαν ὡς ὑπόροφον φόρῳ βοαύ.
ἠλέ ναὶ ἄτω λάταγε λάταγε. πρόσιθ' ἀτρέμας.
ἀτρέμας ἴθι, λόγον ἀπόδλ⊙ ἐφ' ὅ, τι
χρέ⊙ ἐμόλετέ ποτε.
χρόνια γὰρ πόδυὼμ ὅδ', σύναδζεται.
χο πῶς ἔχει; λόγε μετάδλ⊙ ὦ φίλα.
ἠλέ πίνα τύχαν εἶπω; πίνα δὲ συμφοράν;
ἐπ μλὼ ἐμπνέει, βραχὺ δ' αὐασγέι.
χο τί φής; ὦ τάλας.
ἠλέ ὀλεῖς, εἰ βλέφαρα λινήσεις
ὕπνυ γλυκυτάταν φερομλύῳ χαρᾷ.
χο ὦ μέλε⊙, ἐχθίσῳ θεόθγν ὀργμάτῳ.
ὦ τάλας. φδῦ μόχθῳ.
ἠλέ ἆ, ἆ. ἄδλικ⊙ ἄδλικα τότ' ἄρ' ἔλακεν
ἔλακεν ἀπόφονον, ὅτ' ὦδι πρίποδι
δέμιδ⊙ ἄρ' ἐδίκασε
φόνον ὁ λοξίας ἐμᾶς ματρ⊙.
χο ὁρᾶς; ᾧ πέπλοισι λινεῖ δέμας.
ἠλέ σὺ γὰρ νιν ὦ τάλαινα
θωΰξασ', ἔβαλε δ' ὕπνυ.
χο εὖδειν μλὺ δν νιν ἔδδξα.
ἠλέ δκ ἀφ' ἡμῶν; δκ ἀπ' οἴκων
παλιν αὖ πόδα σὸν εἰλίξεις
μεθεμλύα λιτύπου;
χο ὑπνώσει. Η. λέγ' δ σύ.
χο πότνια πότνια νὺξ,
ὑπνοδότειρα πᾶν πολυπόνων βροτῶν,
ὀρεβόθγν ἴθι. μόλε μόλε λαταδπορ⊙
τὸν Αγαμεμνόνειον ἐπὶ δόμον.
ὑπὸ γν ἀλγέω, ὑπό τε συμφορᾶς,

ἥκει, τὸ πισὸν τόδε λόγων ἐμῶν σέβας,
Ελφίλω ἀγόμην Τρωϊκῶν ἐκ τειχέων.
εἰ μόν ἐσώθη, μᾶλλον αὖ ζηλωτὸς ὢν.
εἰ δ' ἄλοχον ἄγεται, λακὸν ἔχων ἥκει μέγα.
ἐπίσιμον ἔτεκε Τυνδαρεὼς εἰς τὸν φόνον
γὰν θυγατέρων, δυσκλεὲς τ' αὖ Ελλάδα.
σὺ νιῶ διάφορε τῶν λακῶν. ἔξεσι γάρ.
κοὐ μὴ μόνον λέγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε.
οἵ μοι λασίγνητ', ὄμμα σὸν ταράσσεται,
ταχὺ δὲ μετέβη λύσσαν, αὖτι σωφρονῶν.
ὦ μᾶτερ, ἱκετεύω σε μὴ πίσει μοι
τὰς αἱματωπὰς τὴν δρακοντώδεις κόρας.
αὖται γάρ, αὖται πλησίον θρώσκουσί μου.
μὴ ὦ τάλαιπωρ' ἀτρόμας σοῖς νῷ δεμνίοις.
ὁρᾶς γὰρ ὀδὸν, ὧν λοκεῖς σάφ' εἰδυῖα.
ὦ Φοῖβ', ἀρκτῷ σοί μ' αἰμωώπιδ' ὄν
ὠργῶπιδ', ὠδρῶν ἰδρεῖαι, λάναι θεαί.
ὅρα μεθήσω. χεῖρας δ' ἐμπλέξασ' ἐμὰς,
χήσω σε πηλᾷν δυσυχῆ τῶν δήμασιν.
μέθες, μὴ δᾶλα τῶν ἐμῶν Ερίννυων
μέσον μ' ὀχμάζεις, ὡς βάλῃς εἰς τάρταρον.
οἰ ἐγὼ τάλαινα, τὴν ὧν κεῖαν λαβὼ,
ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς λακτήμεθα;
λὸς τόξα μοι λάβρα κἀδ' ὥρα λοξίου,
οἷς μ' εἰπ' Απόλλων ἐξαμύνεσθαι θεάς.
εἰ μὴ ἐκφοβοῖεν μανιάσι, λυσσήμασι.
βλέπεις τύ γε θεῶν βροτησία χερί;
εἰ μὴ ξαμενεῖ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν.
ἐκ εἰλάκετ'; ὄχ ὁρᾶς ἐκυβόλων
τόξων πλόρωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας;

ἆ, ἆ.

ἆ, ἆ. τί λῆτε μέλλετ'; ἐξακρίζετ' αἰθρᾶς
πλόροις; τὰ Φοίβε σ' αἰτιᾶσθ' ἐσφατα;
ἔα. τί χρῆμ' ἀλύω, ωνδύμ' αὐδὶς ἐκ ωνδυμόνων;
ποῖ, ποῖ ποθ' ἥλαμεθα λεμνίων ἄπο;
ἐκ λυμάτων γ' αὖθις αὖ γαλιᾶ' ὁρῶ.
σύγγονε, τί λαλάεις λιρᾶτα θεὶς εἴσω τὸ πλως;
ἀσχαλῶ μαί σοι μεταλιστὸς πόνων ἐμῶν,
ὅχλον τε πρὸ ἔχων πρὸ θνῴων νόσους ἐμὰς,
μὴ τῶν ἐμῶν ἕκατι σωτῆρα λακῶν.
σὺ μὲν γὰρ ἐπῳδύσας τάδ', εἴργασαι δ' ἐμοὶ
ματρῷον αἷμα. λοξίᾳ δ' μέμφομαι,
ὅστις μ' ἐπάρας εἰς ὄργον ωὐσιώταρον,
τοῖς μὲν λόγοις ἤνεσε, τοῖς δ' ὄργοισιν ὄ.
οἶμαι δὲ πατρὸς τὸν ἐμὸν, εἰ λατ' ὄμματε
ἀξισόρωον νιν, μητρὸ εἰ κτεῖναι με χρὴ,
πολλὰς γυνείας τῶνδ' ὠν ἐκτεῖναι λιτὰς,
μήπω τεκνώσις εἰς σφαγὰς ὧσαι ξίφος,
εἰ μήτ' ἐκείνου ωὐαλαβεῖν ἤμελλε φῶς,
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων τοιάδ' ἐκπλήσειν λακά.
καὶ νιῶ αὐακαλυπτ' ὦ λασίγνητον λάρα.
ἐκ λακρύων τ' ἄπελθε, λεῖ μαλ' ἀθλίως
ἔχομεν. ὅταν δὲ τᾶμ' ἀθυμήσαντ' ἴδῃς,
σύ μ' ὁ δεινὸν καὶ δαφθαρχὼ φρονῶν
ἴχανε, πλαμυδᾶ. ὅταν δὲ σὺ σφῶν,
ἡμᾶς πρόντας χρή σε νεθετεῖν φίλα.
Επικερίαις γὰρ αἵδε τοῖς φίλοις λαλαί.
ἀλλ' ὦ ταλαινα, βᾶσα λωμάτων ἔσω,
ὕπνῳ τ' ἄϋπνον βλέφαρον ἐκταθεῖσα δός.
σίτου τ' ὄρεξαι, λατρά τ' ὢν χρωτὶ βάλε.
εἰ γὰρ πολαίψεις μ' ἢ πυθεσρία νόσου

d 5 λτήσῃ

λιτήσω τὸν, οἰχόμεθα. σὲ γὰρ ἔχω μόνῳ
ἐπίκουρον, ἄλλων ὡς ὁρᾶς ὀρφανὸν ὤν.
ἀλλ' ἀνάδοτί. σωύ σοὶ κατθανεῖν αἰρήσομαι,
καὶ ζῆν. ἔχει γὰρ ταυτὸν. ἢν σὺ λατθάνῃς.
γυνὴ τί δράσω; πῶς μόνη σωθήσομαι;
αὐταδελφος, ἀπάτωρ, ἄφιλος. εἰ δέ σοι δοκεῖ
δρᾶν χρὴ τάδε. ἀλλὰ λιλῖνον εἰς δύνιν δέμας,
καὶ μὴ τὸ ταρβοῦν λᾳπροβοῦν σ' ἐκ λεμνίων,
ἄγαν ἀκριβές ἐχου. μὴ δ' ἐπὶ στρωτὸν λέχους.
λᾶμ μὴ νοσῆς γὰρ, ἀλλὰ δυξαλζεις νοσεῖν,
λάματ' Βροτοῖσιν, ἀκρεία τε γίνεται.
ἆ, ἆ. δρομάδδυ ὦ πτοροφόροι,
ποτνιάδδυ θεαὶ,
αὐαλκχυτον αἷ θίασον ἐλαχετ' ἐν
δαΐκρυσι, καὶ γόοις, μελαγχρῶτδυ, δύμνίδυ, αἵτε
τὸν ταναὸν αἰθέρ' ἀμπαλλεδ' αἷματ'
τινύμναι δίκαν, τινύμναι φόνου,
καθικετδύομαι, καθικετδύομαι,
τὸν Αγαμέμνον' γόνον ἐλσατ' ἐκ-
λαθέσθαι λύσασ μανιαδ' φοιταλέαν.
φδῦ μόχθων, οἷον ὦ τλᾶς ὀρεχθεὶς, ἔρρεις,
πρίτπτδ' ἀπόφασιν, ἣν ὁ Φοῖβ'
ἔλαχεν ἔλαχε, δεξαμεν' αὐτὰ δάπεδον,
ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοὶ γᾶς.
ἰὼ Ζδῦ, τίς ἔλε'; τίς ὄδ' ἀγὼν
φόνι' ὄρχεται,
θοαδζων σὲ τὸν μέλεον; ὦ δάκρυα
δάκρυσι συμβαλλει
πορδύων τις εἰς δύμους ἀλαστόρων,
ματρὸς αἷμα σᾶς, ὅ σ' αὐαβακχδύει.
κατολοφύρομαι, κατολοφύρομαι.

ὦ μέγας ὄλβος ἀμόνιμος ἐν Βροτοῖς.
ἀνὰ δὲ λαῖφος ὥς τις ἀκάτα θοᾶς
τινάξας δαίμων, κατέκλυσε
δεινῶν πόνων, ὡς πόντου
λαίφεσιν ὀλεθρίοισιν ἐν δύμασι.
τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον
ἔτλην, ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων
τῶν ἀπὸ Ταντάλου, σέβεσθαί με χρή;
καὶ μὴν Βασιλεὺς ὧδε δὴ σείει
Μενέλαος ἄναξ, πολλῇ δ' ἀβροσύνῃ
δῆλος ὁρᾶσθαι, τῶν Ταντάλιδῶν ἐξ αἵματος ὤν.
ὃν χιλιόναυς στρατὸν ὁρμίσας
εἰς γῆν Ασίαν, χαῖρ'. ὀδυτυχίας δ' αὐτὸς ὁμιλᾶς,
θεόθεν πραξας ἄπορ' ἔπυχον.
ὦ δῶμα, πῆμά σ' ἁδέως προσδέρκομαι,
Τροίαθεν ἐλθών. πῆ, δ' ἰδὼν λατασχέω.
δύκλῳ γὰρ εἰλιθεῖσαν ἀθλίοις κακοῖς,
ὃ πώποτ' ἄλλῳ μᾶλλον εἶδον ἑστίαν.
Αγαμέμνον' μὲν γὰρ τύχας ἐπιστάμαι,
καὶ θανάτου, οἵῳ πρὸς δαμαρτὸς ὤλετο,
Μαλέας προσίχων πρῴραν. ἐκ δ' ὑμάρτων
ναυτίλοισι μάντις, ἐξήγγειλέ μοι
Νηρέως προφήτης Γλαῦκος, ἀψδυλὴς θεός,
ὅς μοι τάδ' εἶπεν ἐμφανῶς παραστάς.
Μενέλαε, δεῖται σὸς κασίγνητος θανών,
λουτροῖσιν ἀλόχου πρόθυτος ὢν πανυστάτοις.
δακρύων τ' ἔπλησεν ἐμέ τε, καὶ ναύτας ἐμοὺς
πολλῶν. ἐπεὶ δὲ Ναυπλίας ψαύω χθονὸς,
πόλιν δάμαρτος ἐνθάδ' ἐξορμωμένην,
δοκῶν Ορέστην πᾶσι τὸν Αγαμέμνονος,

Φίλαισι

φίλαισι χερσὶ πόδα βαλεῖν, καὶ μαστῶν
ὡς δύτυχοιῶντας, ἔκλυον ἀλικτύπων ἴυγξ
Τρωϊάδων θυγατρὸς αὐόσιον φόνον.
καὶ νῦν ὅπου σίγ', εἶπατ' ὦ νεανίδες,
Ἀγαμέμνονος πᾶις, ὃς τὰ πλεῖν' ἔτλη κακά.
Βρέφος γὰρ ἦν τότ' ἐν Κλυταιμνήστρας χροΐ,
ὅτ' ἐξέλιπον μέλαθρον, ὃν Τροίαν ἰών.
ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ Ὀρέστης Μενέλεως, ὃν ἱσορᾷς.
ἐκὼν ἐγώ σοι τἀμὰ σημανῶ κακά.
ὦ σῶν δὲ γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω,
ἱκέτης ἀφύλλου σώματος ἐξάπτων λιτάς.
σῶσόν μ'. ἀφῖξαι δ' αὐτὸς εἰς καιρὸν κακῶν.
με. ὦ θεοί, τί λύσω; τίνα δίεδρα κορτόρων;
ὀρέ. σὺ γ' εἶπας. οὐ γὰρ ζῶ κακοῖς, φάος δ' ὁρῶ.
με. ὡς ἠρίωσαι πλόκαμον αὐχμηρὸν πάλας.
ὀρέ. ἀχὴ προσῆψίς μ', ἀλλὰ ταρβῶ αἰκίζεται.
με. λευνὸν δὲ λύσεις ὀμμάτων ξηρᾶς κόρας.
ὀρέ. τὸ σῶμα φροῦδον, τόδ' ὄνομ' ὀλέλοιπέ μοι.
με. ὦ πρόαλθον ὁμόν μοι σὴ φανεῖσ' ἀμορφία.
ὀρέ. ὅδ' εἰμὶ μητρὸς δὴ πάλαι πόρτις φονεύς.
με. ἤκουσα, φεῦ δ', ὀλίγα κἀκ πολλῶν κακά.
ὀρέ. φεύγομεν. ὁ δαίμων δ' εἰς ἐμὲ πλέθει κακῶν.
με. τί χρῆμα πάσχεις; τίς σ' ἀπόλλυσι νόσος;
ὀρέ. ἡ συνείδησις, ὅτι συνοίδα δεινὰ εἰργασμένος.
με. πῶς φῄς; σοφὸν τοι τὸ σαφὲς, τὸ μὴ σαφές.
ὀρέ. λύπη μαλλισά δ' ἡ δραθεῖσά με.
με. δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰασιμος.
ὀρέ. μανίαισι, μητρὸς δ' αἵματος τιμωρίαι.
με. ἥρξω δὲ λύσης πότε; τίς ἡμέρα τόδ' ἔρξει;

ὀρέ. ἐν ἧ τάλαιναν μητέρ' ἐξώγκωσα τοφῷ.
με. πότερα λιᾳ κατ' οἶκον, ἢ πρὸς ἑρδύων πυρᾶς;
ὀρέ. νυκτὸς, φυλάσσων ὀστέων αὐαίρεσιν.
με. πλὴν ἧς ἄλλος, ὃς σὸν ὤρθωσε λίμας;
ὀρέ. Πυλάδης, ὁ συμφορῶν αἷμα καὶ μητρὸς φόνου.
με. ἐκ φασμάτων δὲ ταλλεπουσεῖς ποίων ὕπο;
ὀρέ. ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς νυκτὶ πρόσφορεῖς κόρας.
με. οἵας ἔλεξας, ὀνομάσαι δ' ἐθέλομαι.
ὀρέ. σεμναὶ γάρ. ἀπαίδευτα δ' ἀρτρέπου λέγειν.
με. αὗταί σε βακχεύουσι συγχέουσι φόνῳ;
ὀρέ. οἵ μοι δεινωπῶν, οἷς γ' ἐλαύνομαι τάλας.
με. οὐ δεινὰ, τοφλεῖν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους.
ὀρέ. ἀλλ' ὅδε μὲν ἡμῖν ἀναφορὰ δ' ξυμφορᾶς.
με. μὴ θάνατον εἴπῃς. τοῦτο μὲν γὰρ δ' σοφόν.
ὀρέ. φοιβᾷ δεδρᾶσι μητρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον.
με. ἀμαθέστερ' ὧν τοῦ δικαίου καὶ δ' ἴκης;
ὀρέ. Δεδόμεθα θεοῖς, ὅτι ποτ' εἰσὶ θεοί.
με. δικαίως δ' ἐκάμμιξε λοξίας τοῖς σοῖς κακοῖς;
ὀρέ. μέλει. Τὸ θεῖον δ' ὅδε τοιοῦτον φύσει.
με. πόσον χρόνον δὲ μητρὸς οἴχονται νοσοί;
ὀρέ. ἕκτον τόδ' ἦμαρ, ἐπὶ πυρᾷ θρόμβοι τοφοῦ.
με. ὡς ταχὺ μετῆλθον σ' αἷμα μητρῷος θεάς;
ὀρέ. ὁ σοφὸς, ἀληθὴς δ' εἰς φίλους ἔφυς κακός.
με. πατρὸς δὲ δὴ τί σ' ὠφελεῖ τιμωρία;
ὀρέ. ἄπω. Τὸ μέλλον δ' ἴσον ἀπραξίᾳ λέγω.
με. τὰ πῶς πόλιν δὲ πῶς ἔχεις, δράσας τάδε;
ὀρέ. μισούμεθ' ὄντως, ὥστε μὴ πρόσεννέπειν.
με. δι' ἣν ἤγνισαι σὸν αἷμα κατὰ νόμους χροΐ;
ὀρέ. ἐκβάλλομαι γὰρ δωμάτων ὅποι μολὼν.
με. τίνος πολιτῶν δ' ἁμιλλῶνταί σε γῆς;

ὀρέ οἴαξ, ὁ Τρόιας μῖσος αὐαφορῶν πάτρᾳ.
με σωτῆρα. Γαλαμήδης σε τιμωρεῖ φόνῳ.
ὀρέ ὄνουμ μέτρι μοι, δίκα τείσῃ δ' ἀπόλυματ'.
με τίς δ' ἄλλος; ἦ που τῶν ἀπ' Αἰγίσθου φίλων;
ὀρέ ὄρνι μ' ὑβρίζουσ', ὧν πόλις τανῦν κλύει.
με Ἀγαμέμνονος δὲ σκῆπτρ' ἔᾳ σ' ἔχειν πόλις;
ὀρέ ὠδς, οἵ ὄνδρ' ζῆν ὀκ ἐῶσ' ἡμᾶς ἴδω;
με τί δ' ὄντα, ὅ, τι καὶ ζαφὲς εἰπεῖν ἔχεις ἐμοί;
ὀρέ ψῆφος καθ' ἡμῶν οἵσεται πρὶν ἡμέρᾳ.
με φεύγειν πόλιν τλήσῃ; ἢ θανεῖν, ἢ μὴ θανεῖν;
ὀρέ θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λυσίμως τετρώματι.
με κἀτ' ὀχὶ φεύγεις γῆς ὑπορβαλὼν ὅρους;
ὀρέ λύκλῳ γὰρ εἱλισσόμεθα παγχάλκοις ὅπλοις.
με ἰδίᾳ πρὸς ἐχθρῶν, ἢ πρὸς Ἀργείας χθονός;
ὀρέ φανῶν πρὸς ἀστῶν, ὡς θανῶ, βραχὺς λόγος.
με ὦ μέλεος, ἥκεις συμφορᾶς εἰς τὸ χαρμ.
ὀρέ εἷς σ' ἐλπὶς ἦ μὴ λαταφυγὰς ἔχειν κακῶν.
ἀλλ' ἀθλίως πράσσουσιν δυστυχῆς μολών,
μετῳδὸς Φοίβοισι σοῖσι σῆς ξυμπραξίας,
καὶ μὴ μόνος τὸ χρηστὸν ἀπολαβὼν ἔχε,
ἀλλ' ἀνιλαύζου καὶ πόνων γὰ ζῶσ' μέρᾳ,
χάριτας πατρῷας ἐκτίνων εἰς ὅς σε δεῖ.
,, Ὄνομα γάρ, ὄργον δ' ὀκ ἔχουσιν, οἱ φίλοι,
,, οἳ μὴ πὶ ταῖσι συμφοραῖς ὄντ' ὀν φίλοι.
καὶ μοὶ χορὸν τὸν δῦρ' ἀμιλλᾶται πόδι
ὁ ναυβάτης Τυνδάρεως μελαμπεπλος,
κουρᾶς τε θυγατρὸς τῆσδ' ἵμαθ' ἑκατομβόνος.
ὀρέ ἀπωλόμην Μενέλαε. Τυνδάρεως ὅδε
σείχει πρὸς ἡμᾶς, ὅ μάλιστ' αἰδοῖός μ' ἔχει
εἰς ὄμματ' ἐλθεῖν, τοῖσιν ἐξεργασμένοις.
καὶ γὰρ μ' ἔθρεψε μικρὸν ὄντα, πολλὰ δὲ

Φιλή

Φιλήματ' ἐξέπλησε, τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' ἀγκάλαισι περιφορῶν. Λήδᾳ δ' ἅμα
ἰμῶν τέ μ' ὀδὲν πόνου, ἢ Διοσκούρω,
οἷς ὦ τάλαινα καρδία, ψυχή τ' ἐμή,
ἀπέδοκ' ἀμοιβὰς οὐ καλάς. τίνα σκόπον
λάβω πρὸς ὤπω; ποῖον δ' ἐπίπροσθεν νέφος
θῶμαι, γέροντος ὀμμάτων φεύγων κόρας;
τυ ποῦ ποῦ θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ἴδω τόσιν,
Μενέλαον; ὦ γὰρ τῷ Κλυταιμνήστρας τάφῳ
χοὰς χέρνιβ', ἐκλυον ὡς εἰς Ναυπλίαν
ἥκοι σὺν ἁλόχῳ πολυετὴς σεσωσμένος.
ἄγετέ με. πρὸς γὰρ λεξιὰν αὐτὸν θέλω
κἀς, ἀσπάσασθαι χρόνιον εἰσιδὼν Φίλον.
με ὦ πρέσβυ χαῖρε, ζῶσ' ὁμόλεκτρον καιρὸν
τυ ὦ χαῖρε καὶ σὺ Μενέλεως, λήδημ' ἐμόν.
,, ἔα. Τὸ μέλλον ὡς κακὸν τὸ μὴ εἰδέναι.
ὁ μητροφόντης ὅδε πρὸς λωμάτων δοκῶ
σίλβει νοσώδης ἀστράπτων, σύγκαμ' ἐμόν.
Μενέλαε, πρόσφθεγμα νιν, αὐόσιον λάβῃς
με τί γάρ; Φίλου μοι πατρὸς ὄντα ἔγγονος;
τυ λείπου γὰρ ὅδε πέφυκε, τοιοῦτος γεγώς;
με πέφυκεν. εἰ δὲ δυσεχεῖ, τιμητέος.
τυ βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις.
με ἑλληνικόν τι, τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί.
τυ καὶ τῶν νόμων γε μὴ πρόσπορον εἶναι θέλειν.
με Παῦε τὸ ξένον ἀναίνεσθαι, δόλιον ἐν σοφοῖς.
τυ λέκτησο νικῶν σὺ τόδ', ἐγὼ δ' ἀκτήσομαι.
με ὀργὴ γὰρ ἅμα σου, καὶ τὸ γῆρας, ὦ σοφόν.
τυ πῶς τόνδ' ἀγὼν τῆς σοφίας ἥκει περί;
ὡς τἀκαλὰ πᾶσι φανερὰ, καὶ τἀμὴ καλά,

τοῦτον

Accusatio Oresti

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τοὔπου τίς αὐδᾷ γῆθεν ἀσωτεώτερος
ὅστις τὸ μὴ δίκαιον ἐκτήσατο,
ἀλλ' ἦλθεν ὑβρὶ τὸν κοινὸν Ἑλλήνων νόμον.
ἐπεὶ γὰρ ἐξέπνευσεν Ἀγαμέμνων βίον,
πλευρὰς θυγατρὸς ἡ ἐμὴ ἔτειρε λαιμὰ,
αἶσχιστον ὄργον, ἐς γὰρ αἰνέσω ποτὲ,
χρῶ δ' αὐτὴν ὑπελθεῖναι μὲν αἵματος λίπλω
ὁσίαν, δίκην τιν' ἐκβαλεῖν τε δωμάτων
μητρὸς, τὸ σῶφρον' ἔλαβεν ἀντ' εὐμορφίας,
κἠν τῷ νόμῳ τ' αὖ εἶχεν, ὄντες εὐσεβὴς τ' ἀνὴρ.
νιῶ δ' εἰς τὸν αὐτὸν δαίμον' ἦλθε μητρί.
λακὼ γὰρ αὐτὰν ἡνίκ' ἠγόμην θεὰν,
αὐτὸς λακίων ἐγρύζε, μητέρα τιτανών.
ὀρθοῦμαι δὲ Μενέλεως τοσόνδε σε.
εἰ τόνδ' ἀκτείνειεν ὁμόλεκτρος γυνὴ,
χ' ὡ τῶδε πᾶς αὖ μητέρ' αὐτὰ ποκτονεῖ,
λάβοιεν' ὁ κείνην ἡμόμην φόνῳ φόνον
λύσει, τὸν ὄρας δὲ τοῖ λακῶν πεθήσεται;
Καλῶς ἔθηκε ταῦτα πατρὸς οἱ πάλαι,
,, εἰς ὄμματ' μὲν ὄψιν ἀνεῖναι πόρᾳ,
,, ἀλλ' εἰς ἀπάντημ', ὅστις αἷμ' ἔχων λυγεῖ.
,, φυγᾶσι δ' ὡσίως, αὐτὰ ποκτεῖναι δὲ μή.
αἰεὶ γὰρ εἷς ἐμέλλον ἕξεσθαι φόνου,
τὸ λοίδιον μίασμα λαμβάνων χοροῖν.
ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν γυναῖκας ἀνοσίας,
πρώτιστα δὲ θυγατέρ', ἥ πόσιν λατέκτανεν.
Ἑλγίστα δὲ τὴν σὴν ἄλοχον ἀεί ποτ' αἰνέσω,
ἀλλ' ἂν προσείποιμ', ἀλλὲ σε ζηλῶ λακῆς
γυναικὸς ἐλθόντ' ἄνευ εἰς Τροίας πέδον.
ἀμοῦ δ' ὁσόνπερ δωατός εἰμι, τῷ νόμῳ

τὸ θηρίωδες

τὸ θηρίωδες ὄντ' ἀεὶ καὶ μιαιφόνον
παύω. ὁ καὶ γὰρ καὶ πόλεις ὄλλυσ' ἀεί.
ἐτεὸν τίν' εἶχον ὦ τάλας ψυχὴν τότε,
ὅτ' ἐξέβαλε τὸν μαστὸν ἱκετεύσασά σε
μητρὸς; ἐγὼ μὲν οὐκ ἰδὼν τὰ κεῖ λακὰ,
πλακοῦντος γέροντ' ὀφθαλμὸν ἐκτήκω τάλας.
ἐν οἷς λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμορρόθει,
μισῶγε πρὸς θεῶν, καὶ τίνεις μητρὸς πλίκας,
μανίαις ἀλαίνων, οὐ φόβοις. τί μαρτύρων
ἄλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἄγ' εἰσορᾶν πάρας;
ὡς δ' οὖν αὖ ἐδόκει Μενέλεως, τοῖσι θεοῖς
μὴ πρᾶος γ' ὢν τὰ τ' ὠφελεῖν τὸν δ' ἐρ βέλων.
ἔα σ' ἐᾶν ἀσῶν λατραφονοβλῶπας πέτροις,
ἢ μὴ 'πίβαινε παρτιωτίδος χθόνος.
θυγατὴρ σ' ἐμὴ θανοῦσ', ἐπράξεν ἐνδίκα.
ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τόδ' εἰκὸς ἦ αὐτὼ θανεῖν.
ἐγὼ δὲ τἄλλα μακαρίου πέφυκ' ἀνὴρ,
πλὴν εἰς θυγατέρας, οὔτοι σ' ἐκ δύσλαιμονῶ.
Ζηλῶ σε, ὥσπερ ἠτυχήσαν εἰς τέκνα,
,, Καὶ μὴ 'πισήμους συμφορὰς ἐκτήσατο.
ὀρέ ὦ γέρον, ἐγώ τοι πρὸς σὲ λειμαίνω λέγειν,
ὅπως σὲ μέλλω σὼν τε λυπήσειν φρενός.
ἐγὼ δ' ἀνόσιός εἰμι, μητέρα λατανών,
ὅσιος δέ γ' ἕτερον ὄνομα, ὠμωρῶν πατρί.
ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκπολῶν
τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σὸν. ὁ μ' ἐκπλήσει λόγοις,
καὶ λαβ' ὁδοῦ εἶμι. νιῶ δὲ σὼ παρβῶ τρίχα.
τί χρῆν με δρᾶσαι; λύσω γὰρ αὐτίθου δυοῖν.
πατὴρ μὲν ἐφύτευσέ με, σὴ δ' ἔτικτε πᾶς.
τὸ πρὶν δ' ἄρρα παρελαβόσ' ἄλλα πάρα.

„ Ἀνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη πότ' ἄν.
ἐλογισαμὴν οὖν, τοῦ γένους ἀρχηγέτη
μᾶλλόν μ' ἀμῦναι, τῆς ὑποστάσης τροφάς.
ἡ σὴ δὲ θυγάτηρ, ματέρ' αἰδοῦμαι λέγειν,
ἰδίοισιν ὑμεναίοισι, κοὐχὶ σώφροισιν,
„ εἰς ἀνδρὸς ἤει λέκτρ'. ἐμαυτὸν, ἢν λέγω
„ κακῶς ἐκείνην, ἐξερῶ. λέξω δ' ὅμως.
Αἴγισθος ἦν ὁ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.
οὗτον κατέκτειν', ἐπὶ δ' ἤθυσα ματέρα,
ἀνόσια μὲν δρῶν, ἀλλὰ τιμωρῶν πατρί.
ἐφ' οἷς δ' ἀπειλεῖς ὡς πετρωθῆναί με χρὴ,
ἄκουσον, ὡς ἅπασαν Ἑλλάδ' ὠφελῶ.
εἰ γὰρ γυναῖκες εἰς τόδ' ἥξουσι θράσους,
ἄνδρας φονεύειν, καταφυγὰς ποιούμεναι
εἰς τέκνα, μαστοῖς τὸν ἔλεον θηρώμεναι,
παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις,
ἐπίκλημ' ἐχούσαις, ὅ, τι τύχοι. δράσας δ' ἐγὼ
δείν', ὡς σὺ κομπεῖς, τόνδ' ἔπαυσα τὸν νόμον.
μισῶν δὲ ματέρ', ἐν δίκως ἀπώλεσα.
ἥτις μεθ' ὅπλων ἄνδρ' ἀπόντ' ἐκ δωμάτων,
πάσης ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος στρατηλάτην,
προὔδωκε, κοὐκ ἔσωσεν ἀκήρατον λέχος.
ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ἤσθετ', οὐχ αὑτῇ δίκην
ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
ἐζημίωσε πατέρα, κἀπέκτειν' ἐμόν.
πρὸς θεῶν, ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην θεῶν,
φόνον δικάζων, εἰ δὲ δὴ τὰ ματέρος
σιγῶν ἐπήνουν, τί μ' ἂν ἔδρασ' ὁ κατθανών;
οὐκ ἄν με μισῶν ἀνεχόρευ' Ἐριννύσιν;
ἢ ματρὶ μὲν πάρεισι σύμμαχοι θεαὶ,

τῷ δ'

τῷ δ' οὐ πάρεισι μᾶλλον ἠδικημένῳ;
σύ τοι φυτεύσας θυγατέρ' ὦ γέρον κακὴν,
ἀπώλεσάς με. διὰ γὰρ τὸ κείνης θράσος,
πατρὸς στερηθεὶς, ἐγενόμην ματροκτόνος.
ὁρᾷς Ὀδυσσέως ἄλοχον; οὐ κατέκτανε
Τηλέμαχος, οὐ γὰρ ἐπεγαίμει πόσει πόσιν,
μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐναστήριον.
ὁρᾷς δ' Ἀπόλλων' ὃς μεσομφάλους ἕδρας
ναίων, βροτοῖσι στόμα σαφέστατον νέμει;
ᾧ πειθόμεσθ' ἅπανθ', ὅσ' ἂν κεῖνος λέγῃ;
τούτῳ πειθόμενος, τὴν τεκοῦσαν ἔκτανον.
ἐκεῖνον ἡγεῖσθ' ἀνόσιον, καὶ κτείνετε.
ἐκεῖνος ἥμαρτ', οὐκ ἐγώ. τί χρῆν με δρᾷν;
ἢ οὐκ ἀξιόχρεως ὁ θεὸς ἀναφέροντί μοι
μίασμα λῦσαι; ποῖ τις οὖν ἔτ' ἂν φύγοι,
εἰ μὴ ὁ κελεύσας ῥύσεταί με μὴ θανεῖν;
ἀλλ', ὡς μὲν οὐκ εὖ, μὴ λέγ' εἴργασται τάδε,
ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως.
„ Γαμοι δ' ὅσοις μὲν εὖ καθεστᾶσι βρωτῶν,
„ Μακάριος αἰών. οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ,
„ Τὰ τ' ἔνδον εἰσὶ τάτε θύραζε δυστυχεῖς.
χο Αἰεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς συμφοραῖς
„ Ἔφυσαν ἀνδρῶν, πρὸς τὸ δυστυχέστερον.
τυν ἐπεὶ θρασύνῃ, κοὐχ ὑποστέλλῃ λόγῳ,
οὕτω δ' ἀμείβῃ μ', ὥστε μ' ἀλγῆσαι φρένας,
μᾶλλόν μ' ἀνάψεις ἐπὶ σὸν ἐξελθεῖν φόνον.
καλὸν πάρεργον δ' αὐτὸ θήσομαι πόνων,
ὧν οὕνεκ' ἦλθον θυγατρὶ κοσμήσων τάφον.
μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,
ἑκοῦσαν, οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν,

σοὶ, σῇ τ' ἀδελφῇ λῦσιμον δῶναι δίκην.
μᾶλλον δ' ἐκείνη σὸ θανεῖν ἐς ἀξία,
ἥ σ' ἐκτανοῦσα σ' ἠρίωσ', ἐς ὃς ἀεὶ
πέμπουσα μύθους ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον,
ὄνειρα τ' ἀγγέλλουσα τ' Ἀγαμέμνονος,
καὶ τοῦθ', ὁμίσσασαν Αἰγίσθῳ λέχη
οἱ νέρτεροι θεοί. καὶ γὰρ φθάσαι δοκῶ πικρόν,
ἕως ὑφῆψε δῶμ' ἀνηφαίστῳ πυρί.
Μυκῆλαι, σοὶ δὲ τάδε λέγω, δράσω τε πρός.
εἰ τἀμοῦ ἔχθος γναθμὸν, ἀνδρὸς τ' ἐμοῦ,
μὴ τῷδε δοκεῖ' ἀμύνειν φόνον, φαντίον θεοῖς.
ἔασι' ὑπὸ ἀσὼν λαταφονοῦθλῶσαι πέτροις.
ἢ μὴ 'πίβαινε Σπαρτιάτιδι χθονός.
τοιαῦτ' ἀκούσας, ἴσθι. μὴ δὲ δυσσεβεῖς
ἔλπ, πρὸς τὰς δυσσεβεστέρας Φίλας.
ἡμᾶς δ' ἀπ' οἴκων ἄγετε τῶνδε, πρόσπολοι.
σεῖχ' ὡς ἀθορύβως δ' πιὼν ἡμῖν λόγου
πρὸς τόνδ' ἵκετευ, γῆρας ἀφυγὼν τὸ σόν.
Μυκῆλαι, ποῖ σὸν πόδ' ἐπὶ σωννοίαν κυκλεῖς,
δίπλῆς μεμίμνης δ' ἐπὶ ψυχῆς ἰὼν ὁδούς;
ἔασον. ἐν ἐμαυτῷ τι σωννοήσομαι,
ὅπως πράπωμαι τ' τύχης ἀμηχανῶ.
μὴ νῦν τέραινε τὴν δύκησιν. ἀλλ' ἐμὲς
λέγοντας ἀκούσας πρόσθε, βουλεύσῃ τότε.
λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. Ἐσι δ' ὁ σιγὴ λόγου
Κρείσσων γένοιτ' ἄν. ὅτι δ' ὁ σιγῆς λόγος.
λέγοιμ' ἂν ἤδη. Τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων
Ἐωσιτροφῶν ὅτι, καὶ ζαφῆ μᾶλλον λύειν.
ἐμοὶ σὺ τῶν σῶν, Μυκήλεως, μηδὲν δίδου.
ἃ δ' ἔλαβες, ἀπόδος, πατρὸς ἐμὸν λαβὼν πάρα.

ὦ χρή

ὦ χρήματ' εἶπον. χρήματ' ἦν ψυχὴ ἐμοὶ
σώσης, ἄπορ μοι φίλτατ' ὄντι τῶν ἐμῶν.
ἀδίκως; λαβεῖν χρὴ μὰ αὐτὰ τοῦδε τοῦ κακοῦ,
ἄδικόν τι πρὸς σ'. ἰὼ γὰρ Ἀγαμέμνων πατὴρ
ἀδίκως ἀθροίσας Ἕλλαδ', ἦλθ' εἰς Ἴλιον,
οὐκ ἐξαμαρτὼν αὐτὸς, ἀλλ' ἁμαρτίαν
ᾗ σῆς γυναικὸς, ἀδικίαν τ' ἰώμενος.
ᾗ μὴν τόδ' ἦμεν αὐθ' ὑφ' ὧν σ' ἔκτανε χρή.
ἀτιμότατον δ', ὡς χρὴ τοῖς φίλοισι τοὺς φίλους,
τὸ σῶμ' ἀληθῶς σοι, παρ' ἀστοῖσ' ἐκπονῶ,
ὅπως σὺ τλὰς σὸν λαβὼν ξιφοκόρου.
ἀπότισον δ' ἦν μοι τοῦτ' ἐκεῖ λαβὼν,
μίαν πονήσας ἡμέραν ἡμῶν ὕπερ,
σωτήριος σας, μὴ δίκη ἐκπλήσας ἔτη.
ἃ δ' Αὐλὶς ἔλαβε σφάγι' ἐμῆς ὁμοπατόρος,
ἐῶ σ' ἔχειν τοῦθ'. Ἑρμιόνῃ μὴ κτεῖναι σύ.
δεῖ γάρ σ' ἐμὲ πρασσοντος ὡς πράσσω τανῦν,
πλέον φέρεσθαι, δάμε συγγνώμην ἔχειν.
Ψυχὴ δ' ἐμὴ δός θ' πάλαι τῷ πατρί,
δάμῆς ἀδελφῆς πρόθυμα μακρὸν χρόνου.
θανὼν γὰρ, οἶκον ὀρφανὸν λείπω πατρός.
ἐρᾷς, ἀδελφὴ μὰ αὐτὸ τοῦτο; Τὸς φίλους
Ἐν τοῖς κακοῖς χρὴ τοὺς φίλοισιν ὠφελεῖν.
Οταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί χρὴ φίλων;
Αρκεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς, ὠφελεῖν θέλων.
Φιλεῖν δίδαμαρτα πᾶσι Ἕλλησι δοκεῖς.
ἐγὼ τοιαῦτ' ἔχων σε τοῦτο θαυμάσας λέγω.
ταύτης ἱκνοῦμαί σ'. ὦ μέλεος ἐμοῦ δακοῦ,
εἰς οἷον ἥκω; τί δὲ παλαιπορεῖν με δεῖ;
ὑπὲρ γὰρ οἴκου πάντ' ἱκετεύω τάδε.

ὦ πατρὸς ὄμαιμε, θεῖε, χερμιῆλ χθονὸς
θανόντ' ἀκούειν τάδ' ἐλόπει, ποτωμένην
ψυχὴν ἐτοῖσδ', καὶ λέγειν ἃ γὼ λέγω.
τοῦτ' εἰς τε λώβην, καὶ γόους, καὶ συμφορὰς
εἴρηκα, λιτὰς πέπτηκα τὴν σωτηρίαν
θηρῶν, ὃ πάντες ἴσασ' ἐγὼ ζητῶ μόνη.
χρ. λιτὰς γάρ σ' ἱκνοῦμαι, καὶ γενειήτορ' ὄσσ' ὄμως,
τοῖς σοῖσιν οἰκτίρασα φέλησον. οἷός τε δ' εἶ.
με. Ὀρέστ', ἐγώ τοι σὴν λατεύομαι λάτριν,
καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς λατρεύμασι βούλομαι.
,, Καὶ χρὴ γὰρ ὅστις τῶν ὁμαιμόνων λατρεῖ
,, σωφρονεῖν μιζεῖν, δύναμιν ἣν δίδωθεός,
,, θνήσκοντα καὶ λιτεύοντα σὺν φρονήσει.
,, τὸ δ' αὖ τὸ δύνασθαι, πόθεν θεσπίζω τυχεῖν.
ἥκω γὰρ αὐδῶν συμμάχων λιγνὺν δόρυ
ἔχων, πόνοισι μυρίοις ἁλόντα δ'
σμικρᾶς σπουδῆς τῶν λελειμμένων φίλων.
μάχῃ μὲν οὖν ἂν αὖ σχεθοβαλοίμεθα
πελασγὸν Ἄργος. εἰ δὲ μαλθακοῖς λόγοις
δύναιμεθ', φρονῶ δ' ἐλπίδ' προσήκουσαν.
,, Σμικροῖσι μὲν γὰρ τὰ μεγάλα πως ἔλοι τις ἄν
,, πόνοισιν· ἀμαθὲς καὶ τὸ βάλεσθαι τάδε.
,, Ὅταν γὰρ ἡβᾷ λῆμα θρασὺ, εἰς ὀργὴν πεσὸν,
,, ὅμοιον ὥστε πῦρ λατάσβεσαι λαβρόν.
,, Εἰ δ' ἡσύχως τις αὖ τὸ φρονοῦντι μὴ
,, χαλᾷ, τὰ πόνοι, λαιψηρὸν ὕλαβάμενον,
,, Ἴσως ἂν ἐκπνεύσειεν. ὅταν δ' αὖ πνοὰς,
,, τύχοις ἂν αὐτὸ ῥᾳδίως ὅσον θέλεις.
γέρ. οἰκτρὸν δ' οἰκτρὸν, ξένοι, δὲ καὶ θυμὸς μέγας,
λαμπρὸν ἐπὶ σοὶ τῆμα λιπὼν πατρί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐλθὼν δὲ Τρωϊάδων τέ σοι πειράσομαι,
πόλιν τε πᾶσαι, τὸν δ' Ἀίαν χρῆσθαι λαθεῖν.
,, Καὶ ναῦς γὰρ ἐντεθεῖσα πρὸς βίαν πολὶ,
,, ἔβαψεν ἐς δ' αὖθις, ἣν χαλᾷ πόδα.
,, Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὰς ἄγαν πεθυμίας,
,, Μισοῦσι δ' ἀσοί, λεῖ λέμ', ὃς ἄλλως λέγω,
,, σώζειν σε θέλα. μὴ βίᾳ τὸν Ἰφιανόνην.
ἀλλὰ λέσ' ὃς καὶ, ἢ σὺ δοξάζεις ἴσως,
σώσαιμ' ἂν. ὃ γὰρ ῥᾴδιον λόγῳ μιᾷ
σῶσαι πρόσεστι τῶν λαθεῖν, ἄθλοι πάρα.
ὃ γὰρ ποτ' Ἄργος γᾶσαν εἰς τὸ μαλθακὸν
πεσοῦμαι δ. νῶ δ' ἀναγκαίως ἔχει
δόλοισιν εἶναι τοῖς σοφοῖσι, δὴ τύχης.
ὀρέ. ὦ πολὺ γυναικὸς ὄντα κρατιστατεῖν,
τἄλλ' ὀλεῖ. ὦ λάκισε, τιμωρεῖν φίλοις
φεύγεις; ἀπεστραφεῖς με; τὰ δ' Ἀγαμέμνονος
φροῦδ'; ἄθλος ἦδ' ἄρ' ὦ πάτερ, πρὸς λαθεῖν.
οἴμοι, πεφύκαμεν, ἀνήκεστ' εἰσὶν ἐλπίδες.
ὅπου προχωρῶν, θανάτου Ἀργείων φύγω.
ἔστ' γὰρ οὖν μοι καταφυγὴ σωτηρίας.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε Φίλτατον βροτῶν
πυλαῖ πλὴν, δρόμῳ σείχοντα φωνέως ἄπο,
,, δόλειαν ὄψιν. Πισὸς ὢν λαθεῖν ἀνὴρ,
,, Κρείσσων γὰρ ἐσθλῶν ναυτίλοισιν εἰσορᾶν.
ὠυ θάσσον ἢ μ' ἐχρῆν προβαίνων, ἱκόμην πρὸς ἄστεος,
σύλλογον πόλεως ἀκούσας, τὸν δ' ἰδὼν αὐτὸς σαφῶς
ἐπὶ σὲ, σύγγονόν τε τὴν σὴν, ὡς κτενοῦντας αὐτίκα.
τί τάδε; πῶς ἔχεις; τί πράσσεις Φίλτατ' ἐλπίσων ἐμοί
,, ὦ Φίλων, ὦ συγγενείας; πᾶσα γὰρ τάδ' εἶ σύ μοι.
ὀρέ. οἰχόμεθ', ὡς σὺ βραχεῖ σοι τἀμὰ διπλώσω λακά.

πυλ συγκαζασκάπτοις αὖ ἡμᾶς. Κοινὰ γὰρ τἀ τ' φίλων.
ορέ Μενέλεως ἰσάκις Θ εἰς ἐμέ, κἀκ ἴσα σιγνήτω ἐμῷ.
πυλ Εἰκότως, ἰσακῆς γυναικὸς ἄνδρα γίνεσθαι ἰσάκον.
ορέ ὥστ' ὀρθῶς ἐκ ἐλθὼν, ἐμοιγε ταὐτ' ἀπώλεσε μολών.
πυλ ἦ γάρ ἐσιν ὡς ἀληθῶς τλήμων ἀφιγμένου Θ χθόνας;
ορέ χρόνιος Θ. ἀλλ' ὅμως τάχισα ἰακὸς ἐφωράθη φίλοις.
πυ καὶ πάμαρτα τλὼν ἰακίσλω ναυσολῶν ἐλήλυθας;
ορέ ἀκ ἐκεῖνος Θ, ἀλλ' ἐκείνη ἰείνου ἕνθα σ' ἦγαγεν.
ων ὦ σὺ σιν ἡ πλείσας Ἀχαιῶν ὤλεσε γυνὴ μία;
ορέ ἐν πόμοις ἐμοῖσιν, εἰ πὴ τόσ' ἐμὲ ἰαλεῖν χρεών.
πυ σὺ δὲ τίνας λόγους ἔλεξας σὸν ἰασιγνήτῳ πατρός;
ορέ μή μ' ἰδεῖς θανόνθ' ὑπ' ἀσῶν, κἠ ἰασιγνήτην ἐμήν.
πυ πρὸς θεῶν, τί πρὸς τάδ' εἶπε; τόδε γὰρ εἰδέναι θέ
ορέ σύλαβεῖ', ὁ δ' ἐς φίλους ἰσιν οἱ κακοὶ φίλοι. (λω.
ων σκῆψιν ἐς πόλιν πρόβαλε; ταῦτα πάντ' ἔχω μαθών.
ορέ ὅτος ἦλθ' ὁ τὰς ἀρίσας θυγατρὸς πείρας πατήρ.
πυ Τυνδάρεων λέγεις; ἴσως σοι θυγατρὸς θυμούμενος.
ορέ ἀλάθη. τὸ τόδε ἐπὶ Θ μᾶλλον εἶλε', ἢ πατρός.
πυ ἰσὴ ἐτόλμησε πόνων σῶν αὐτάδελφον θανεῖν.
ορέ ἀ γὰρ ἀίχμητὴς πέφυκεν, γυναιξὶ δ' ἄλκιμος.
ων ἐν ἰακοῖς ἄρ' εἰ μεγίσοις, ἰαί σ' ἀναγκαῖον θανεῖν.
ορέ ἤνεγκον ἀφ' ἡμῶν πολίτας ἐπὶ φόνῳ θέσθαι χρεών.
πυ ἦ ἰείνει τί πρᾶγμα; λέξον. δέδια φόβῳ γὰρ ἔρχομαι.
ορέ ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν. ὁ μῦθ Θ δ' ὁ μακρὸς μακρῶν πέρι.
ων φεῦγε νεῶ, λιπὼν μέλαθρα σὼ κασιγνήτη σέθεν.
ορέ ἔχ ὁρᾶς; φρουρίοις φυλασόμεθα παντα χοῦ.
πυ εἶδον ἄσε Θ ἀγέας τοὺς ἐχεσι φερεφάτμους.
ορέ ὡσπερεὶ πόλις πρὸς ἐχθρῶν, σῶμα πυργηρέμεθα.
ων ἰαμένων ἔρα τί πάσχω. κἀγὼ γὰρ ἰάνος οἴχομαι.
ορέ πῶς τίνος; ἔτ' ἀν πρόσει ζῆς ἐμοῖς ἰακοῖς κακόν.

Σβόφιος

ων Σβόφιος ἤλασέ μ' ἀπ' οἴκων φυγάδα βυμωθεὶς πῆξ.
ορέ ἴδιον, ἢ ἰοινὸν πολίτας ἐπιφέρων ἔγκλημά τι;
πυ ὅτι σωτηράμην σοι φόνον ματρός, ἀνόσιον λέγων.
ορέ ὦ τάλας, ἔοικε κἀκ σὲ τἀμὰ λυπήσειν ἰακῶ. 750
πυ ἀχὶ Μενέλεω πρόποισι χρώμεθ'; οἰσέου τάδε.
ορέ ἀ φοβῆ μή σ' Ἄργος, ὥσπερ ἰᾶμ', ἀκπέσαι θέλα.
πυ ἀ πνοσήκομαι ἰολάζειν τοῖσδε, φωκέων δὲ γῆ.
ορέ Δῆνον οἱ πολλοί, ἰακόργας ὅταν ἔχωσι πνοσάτας.
ων ἀλλ' ὅταν χρηςὸς λάβωσι, χρηςὰ βελόνσ' ἀεί. 755
ορέ ἐγὼν. εἰς ἰοινόν τι λέγειν χρή;
ων τίν Θ· ἀναγκαίς πέρι;
ορέ εἰ λέγοιμ' ἀσοῖσιν ἐλθών.
πυ ὡς ἔδρασας ἐνδίκα;
ορέ πατροὶ τιμωρῶν ἐμαυτόν. 760
πυ μὴ λάβωσί σ' ἄσμενοι.
ορέ ἀλλ' ὑποπτήξας, σιωπῇ ἰατθανών;
πυ δειλὸν τόδε. Ο. πῶς ἂν δρώλω;
ων ἔχεις τίν', ἢν μένῃς, σωτηρίαν;
ορέ ἀκ ἔχω. Π. μολόνθ' ἐλπὶς ὅτι σωθῆναι ἰακῶν; 765
ορέ εἰ τύχοι, γένοιτ' ἄν. Π. ἀκὸν ὅπλον λειόσομον ἢ μένῃ.
ορέ ἀλλὰ δῆτ' ἐλθω; Π. θανὼν γᾶν, ὧδε ἰάλλιον θανεῖν.
ορέ καὶ τὸ πρᾶγμ' ἐνδίκων μοι.
πυ τὸ δοκεῖν, εὐχὰ μόνον.
ορέ εὖ λέγεις. φεύγω τὸ δειλὸν τῆδε. 770
πυ μᾶλλον, ἢ μένων. Ο. τίς ἂν γέ μ' οἰκτίσειε;
πυ μέγα γὰρ ἡ δυγένεια σου. Ο. θάνατον ἀχάλλων
πυ πάντα ταῦτ' ἐν ὄμμασιν. (παβῶμαι;
ορέ ἰτέον. ὡς Ἀναυδρου ἀκλεῶς τὸ ἰατθανεῖν.
πυ ἀνδ τάδε. Ο. ἢ λέγω μὴν δν ἀδελφῇ τ' ἐμῇ; 775
πυ μὴ πρὸς θεῶν. Ο. δάκρυα γὰρ γένοιτ' ἄν.
πυ ἀκὸν ὅπλον οἰωνὸς μέγας. Ο. δηλαδὴ σιγᾷ ἄμφον.

πυ. ὦ χρόνῳ δὲ λοιδορλανεῖς. ὁ. λεινό μοι μόνου πρό-
ων. τί τόδε; λαινὸν ὧν λέγεις. (σαντες.
ὀρέ. μὴ θεαί μ' οἴσῃρῳ λατάσχωσιν.
πυ. ἀλλὰ λαβλύσω σ' ἐγώ.
ὀρέ. λυχνεὺς, ψαύειν νοσοῦντος αὐδρός.
ων. ἐκέμοι γε σθ. ὁ. δύλαβοῦ λύοσης μετασχεῖν φ
ων. τόδ' ἔνίτω. ὁ. ἐκ ἄρ' ὀκνήσεις; (ἐμῆς.
ων. οκνος γὰρ τοῖς φίλοις λακὸν μέγα.
ὀρέ. ἔρως νιν οἷαξ πόδος μοι.
ων. φίλα γ' ἔχων λαβλύματα.
ὀρέ. λαί με πρὸς τύμβου πόρδυσον πατρός.
ων. ὡς τί δὴ τόδε; ὁ. ὡς νιν ἱκετδύσω, με σῶσαι.
ων. ὃ δὲ δίκαιον ὧδ' ἔχει.
ὀρέ. ματρὸς δὲ μήτ' ἴδοιμι μνῆμα.
ων. πολεμία γὰρ ἦν.
ὀρέ. ἀλλ' ἔπφδ', ὡς μή σε πρόδωγνῶφος Αργείων ἕλῃ
πρβαλὼν πλδυροῖς ἐμοῖσι πλδυρὰν νωχελῆ νό
ὡς ἐγὼ δὴ ἄστός σε σμικρὰ φρονῖζων ὄχλα, (σφ.
,, ὀδὴν ἀιχμωθείς, ὀχίσω. πῇ χρὴ αὖ λέξω Φίλος,
,, εἰ σε μὴ σιναῖσιν ὄντα συμφορᾶς ἐπῇκέσω;
ὀρέ. Τᾶτ' ἐκεῖνο, λίσσαδ' ἑταίρας, μὴ 'φσυγχνες μόν).
,, Ὡς αὐτὸς ὅστις πρόπαισι σωτακῆ, θυραῖος ὤν,
Μυρίων λρείοσων ὁμαιμόνων αὐδρὶ λεκτῆδε Φί
χο. ὁ μέγας ὄλβος, ἆτ' ἀρετᾶ, (λος.
μέγα φρονοῦσ' αὖ Ελλάδα, καὶ
πρὰ Σιμοωτίοις ὀχετοῖς,
πάλιν αὖ πλθ' ἐξ δύτυχίας Ατρείδαις,
πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων,
ὁπότε χρυσέας ἔρις ἀρνὸς
ἦλυθε Τανταλίδαις,
σικτρότατα θοινάματα, καὶ

σφάγια γγναίων τέκνων. ὅθγν
φόνῳ φόνος ἐξαμείβων,
δὶ αἵματος ὁ πλείστως
δισσοῖσιν Ατρείδαις.
τὸ λαλόν, τὸ λαλόν, τοκέων
πυριγγνεῖ τέμενι παλαιμα
χρόα, μελαίνλετον δὲ φόνῳ
ξίφος εἰς αὐγὰς ἀελίοιο δλεῖξαι.
,, τὸ δ' αὖ λακεργεῖν, ἀσέβεια μεγάλη.
,, λακοφρόνων τ' αὐδρῶν πγαίοια.
θανάτου γὰρ ἀμφὶ φόβῳ
τωδλαεῖς ἰσχνσε πάλαινα.
τέκνον, ὁ τολμᾶς ὅσια,
λιτένου σὰν ματέρα.
μὴ πατρῷαν τιμὴν χαλειν, ἐξανάψῃ
δύσκλειαν εἰς ἀεί.
τίς νόσος, ἢ τίνα δακρυα,
καὶ τίς ἔλεος μείζων ἢ γᾶν,
ἢ ματροκτόνου αἷμα χειρὶ θέσθαι;
οἷον οἷον ἔργον τελεῖς,
βεβάκχευται μανίαις,
ξυμφνίσι θήραμα φόνῳ,
βροτοδαίσι δινεύων βλεφάροις
Αγαμεμνόνειος πᾶις;
ὦ μέλεος, ματρὸς ὅτε
χρυσεοπηώκτων φαρέων
μασὸν ἐξορτέλλοντ' ἐσιδὼν,
σφαγιον ἔθγε ματέρα,
πατρώων παθέων ἀμοιβάν.
ὀλέ γυναῖκες, ὥστε δῆτ' ἀφώρμηται δόμων
Τλήμων Ορέστης, θεομανεῖ λύσσῃ δαμείς;

χο ἥκισα. πῶς δ' Ἀργείων οἴχεται λεὼς,
ψυχῆς ἀγῶνα τὸν προκείμενον πέρι
δώσων. γὼ δ' ἔζω θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
ηλε οἴμοι, τί χρῆμ' ἔδρασε; τίς δ' ἔπεισέ νιν;
χο Πυλάδης. ἔοικε δ' ὁ μακρὰν ὅδ' ἄγγελ⊙,
λέξειν τἀκεῖθεν σὸν λασιγνήτου πέρι.
ἄγ ὦ τλῆμον, ὦ δύσανε τοῦ στρατηλάτου
Ἀγαμέμνον⊙ παῖ, πότνι' ἠλέκτρα, λόγος
ἄκουσον, ὅς σοι δυσυχεῖς ἥκω φέρων.
ηλε αἰ, αἰ. δίοιχόμεθα. δέδη⊙ ἓξ λόγου.
λακὼν γὰρ ἥκεις, ὡς ἔοικεν, ἄγγελ⊙.
ἄγ ψήφῳ Πελασγῶν σὸν λασίγνητον θανεῖν,
λαέ σ', ὦ ταλαῖν', ἔδοξε τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ηλε οἴμοι, πῶς ἦλθεν ἐλπὶς, ὦ φοβερὰ μάτα
πάλαι, τὸ μέλλον δυστυχὲς δηλοῦσα γόοις.
ἀτὰρ τίς ἀγὼν, τίνδε γ' ἐν Ἀργείοις λόγοι
λαθεῖλον ἡμᾶς, λἀπεκύρωσαν θανεῖν;
λέγ' ὦ γεραιέ. πότερα λύσιμον χρεὼ,
ἢ σφᾶς στέρξω τοῦδε μ' ἀμφρῆξαί με δεῖ,
δοίνας ἀδελφῷ συμφορὰς δυσκτημόνους;
ἄγ ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω
βαίνων, πυθέσθαι δεόμενο⊙ τάτ' ἀμφὶ σοῦ,
ταῦτ' ἀμφ' Ὀρέστου. σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ
ἀεί ποτ' εἶχον. ἐπεὶ δὲ ἔφερβε σὸς δόμο⊙,
ᾠχόμην μὲν, χρῄζων δὲ γνώμαιον φίλοις.
ὁρῶ δ' ὄχλον στείχοντα, καὶ θαλοσσοῦντ' ἄκραν,
ὃ φασι πρῶτον Δαναοὺς Αἰγύπτῳ δίκας
δικάζοντ', ἀθροῖσαι λαὸν εἰς δίκας ἔδρας.
ἄσσω δὲ δή τιν' ἠρόμην ἀθροισμὸν ἱππίου,
τί δαιμόνιον Ἀργεῖ; μῶν τι πολεμίων πάρα
ἄγγελμ'

ἄγγελμ' ἀνέπτερωσε Δαναϊδῶν πόλιν;
ὅδ' ἦν, Ὀρέστην δεῖνον οὐχ ὁρᾶς πέλας
στείχοντ', ἀγῶνα θανασίμου δραμούμενον;
ὁρῶ δ' ἄλεπτον φασμὸν, ὃ μή ποτ' ὤφελον,
Πυλάδην τε καὶ σὸν σύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ.
τὸν μὲν δατυφῆ, καὶ πεπληγμένον νόσῳ.
τόνδ' ὥστ' ἀδελφὸν ἴσα φίλῳ λυπούμενον,
νόσημα δυσλύοντα παιδαγωγίας.
ἐπεὶ δὲ πλήρης ἐγένετ' Ἀργείων ὄχλ⊙,
βήρυξ ἀνασὰς εἶπε· τίς χρῄζει λέγειν,
πότερον Ὀρέστην κατθανεῖν, ἢ μὴ χρεών,
μητροκτονοῦντα; λᾶπὶ τῷδ', ἀνίσταται
Ταλθύβι⊙, ὃς σῷ πατρὶ σωτὴρ ἔβη φρύγας.
ἔλεξε δ' ὧδε τοῖς δυναμένοισιν ὧν ἀεὶ
δίχ' ὁμυθα. πατρὸς μὲν σὸν ἐκτανεῖν δόμο⊙,
σὸν δ' ὀκ ἐπαινῶν σύγγονον, κακοῖς κακὸς
λόγοις ἐλέγξω, ὅτι δικαίως νόμος
εἰς οὓς τεθνῶντας ὁ κακὸς. τὸ δ' ὅμαιμ' ἀεὶ
φανήσεσθαι τὸν ἐσθλὸν τοῖσιν Αἰγίσθου φίλοις.
» Τὸ γὰρ γεγῶ⊙ τοιοῦτ'. ἐπὶ τὸν δύτυχῆ
» Πάντ' ὦσ' ἀεὶ μύρμηκες. ὅσπερ δ' αὐτοῖς φίλο⊙,
» Ὃς ἂν δίκαιον τοῦτο, πόλεως ἢν τ' αὐχαῖσιν ᾖ.
ὧδ' τῷδ', ἀγόρευε Διομήδης ἄναξ.
ὅτ⊙ μὲν ἐκτανεῖν μὲν ὅτι σ', ὅτε σύγγονον
εἶα, φυγὴ δὲ ζημιῶντας δύσεβεῖν.
ἐπερρόθησαν δ' οἱ μὲν, ὡς δικαίως λέγοι,
οἱ δ' ὀκ ἐπαινοῦν. λᾶπὶ τῷδ', ἀνίσταται
ἀνὴρ τις ἀθυρόγλωσσ⊙, ἰσχύων θράσει,
ἀργεῖ⊙, ὀκ ἀργεῖ⊙, ἀναγκασμῷ⊙
βορύβῳ τε πίσω⊙, δικαίᾳ θαρρήσας,
πιθανὸς

πιθανὸς ἔτ' αὐτὸν προβαλεῖν κακῶ τινι.
» Οταν γὰρ ἡδὺς τοῖς λόγοις, φρονδν κακῶς,
» Πείθη τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα.
» Οσοι δὲ σὺν νῷ χρησὰ βουλεύσασ' ἀεί,
» Κἄμ' μὴ πρῶτα τύχωσι, τοῖς θ' ὕστερον
» Πόλει. θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν πρόσθεν λόγον
» Ισόν θ' ὅμοιον γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται
» Τῷ σὺν λόγοις λέγοντι, κοὐ τιμωμένῳ.
ὃς εἶπ', Ορέστα καί σ' ἀκρητεῖναι πέτροις
βαλοῦντας, ὑπὸ δ' ἔτεινε Τυνδάρεως λόγους
τῷ σφὼ κατακτείναντι πρίστας λέγειν.
ἀλλ' δ' ἀνασὰς, ἔλεγε τῷδ' ἐναντία,
μορφῇ μὲν ἐν δύοπτος, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ,
ὀλιγάκις ἄσυ, διὰ γοργὰς γραίνων λύκλον.
αὐτουργὸς (οἵπερ κἀμὲ μόνοι σώζουσι γῆν)
ξυνεργὸς δίκης, χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων,
ἀκέραιος, ἀνεπίληπτον ἠσκηκὼς βίον.
ὅστ' εἶπ', Ορέστην παῖδα τὸν Αγαμέμνονος
σεφανδν, ὃς ἠθέλησε μωρεῖν πατρί,
κακὴν γυναῖκα διὰ θεὸν κατακτανὼν,
ἢ λεῖν' ἀφῆρει. μηδ' ὁπλίζεσθαι χέρα,
μήτε στρατδύειν ἐκλιπόντα λάιμτα,
εἴ τ' ἔνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι
φθείρουσιν, αὐδρῶν δυνίδας λαβόμενοι.
καὶ τοῖσγε χρησοῖς εὖ λέγειν ἐφαίνετο.
διδάσκεις ἔτ' εἰπε. σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγον,
ἔλεξε δ', ὡς γιῶ ἵνα δὴ χρὴ μεκτημένοι,
πάλαι Πελασγοί, Δαναΐδαι δδύτορμ,
ὑμῖν ἀμύνων ὅδ' ἥκουν ἢ πατρί,
» ἔκτεινα μητέρ'. Εἰ γὰρ ἀρσένων φόνον

Εσαι

» Εσαὶ γυναιξὶν ὅσιον, ὀφθαίνοιτ' ἔτ' αὖ
» Θνήσκοντες. ἢ γυναιξὶ δουλδύειν χρεών.
τἀναντίον δὲ δρᾶσετ', ἢ δρᾶσαι χρεών.
νυῦ μὲν γὰρ ἡ πρόσθεν λέκτρ' ἐμὰ πατρός,
τέθνηκεν. εἰ δὲ μὴ κατακτενεῖτέ με,
ὀνόμου αὐδεῖτε, κοὐ φθαίνοι θνήσκων τίς αὖ,
ὡς δῆ γε τόλμης ἀπαίνις γένηται.
ἀλλ' ἀπ' ἐπειδ' ὁμίλου, εὖ δοκῶν λέγειν.
νικᾷ δ' ἐκεῖνον ὁ κακὸς ὢν πλήθει λόγων,
ὃς ἠγόρδυε, σύγγονον, σέ τε κτανεῖν.
μόλις δ' ἔπεισε μὴ φθεγρομένους θανεῖν
τλήμων Ορέστης. αὐτόχειρι δὲ σφαγῇ
ἔσωσεν ὧν τῇδ' ἡμέρᾳ λείψειν βίου
σὼ σοί. πορδύει δ' αὖ γ' ἐκπλήτων ἄπο
Γυλάδης λακρύων. σὼ δ' ὁμαρτδσι φίλοι,
ἐλαίουσδν, οἰκτείρουσδν. ἔρχεται δέ σοι
πικρὸν θέαμα, κοὐ πρόσοψις ἀθλία.
ἀλλ' δ τρέπεσθε φάσγανον, ἢ βρόχον δέρη,
ὡς δεῖ λιπεῖν σε φέγγος. δύγγνοια δὲ,
δόλῳ σ' ἐπωφέλησεν, ὃ δ' ὁ πύθιος
τρίποδα κἀθίζων Φοῖβος, ἀλλ' ἀπώλεσεν.
ὦ δύσ' ἀλαίνα πάρθεν', ὡς ξυνηρεφὲς
πρόσωπον εἰς γῆν σὸν βαλοῦσ', ἄφθογγος εἶ,
ὡς εἰς σφαγμοὺς καὶ γόους δραμουμένη.
αἰαῖ αἰαῖ. κατέρχομαι σφαγμῶν ὦ Πελασγία,
πιθοῦσα λδκον δνυχα δι' ἀθῳίλων,
αἱματηρὸν ἄταν.
τυπου τε λαιτὸς, ὃν ἔλαχ' ἀ ἐπὶ χθονὸς
νδρτρῶν πορσέφασα, καλλίπαις θεά.
βαχείτω δ' γᾶς κυκλωπία, σίδαρον ἐπὶ λαιτὰ

λιθοῦσα

τιθεῖσα λύσεμον, τῷ Ατρειδῶν πήματ' οἴκων.
ἔλεσ' ἔλεσ' ὅσ' ἔρχεται τῶν θαυμάνων ὕπερ,
στρατηλατῶν Ελλάδος πότ' ὄντων.
βέβακε γὰρ βέβακεν, οἴχεται τέκνων
πρόπαρ γύναι Πέλοπος. ὅ, τ' ὦδ μακαρίοις
ζηλωτὸς ὤν ποτ' οἶκος, φθόνον νιν εἶλε θεόθεν,
ἅτε λυσμανὴς φονία ψῆφος πολίτας.
ἰὼ, ἰὼ, πανυλάκρυτ' ἐφαμέρων ἔθνη πολύπονα,
λύσειας ὡς παρ' ἐλπίδα μοῖρα βαίνει.
ἕτερα δ' ἑτέροις ἀμείβεται
πήματ' ἐν χρόνῳ μακρῷ.
Βρωτῶν δ' ὁ πᾶς ἀσάθμητος αἰών.
μολοίμι τὰν ἀρανῆ μέσον χθονὸς
πεταμὸν αἰωρήμασι
πέτραν ἀλύσεσι χρυσείαισι, φερομέναν
λίναισι βάλον ἐξ ὀλύμπου,
ἵν' ἐν βελέμνοισιν αἰθαλόεσσιν,
γέροντι πατρὶ Ταντάλῳ,
ὃς ἔτεκεν ἔτεκεν γένετορας ἐμέθεν
δόμων, οἱ λατείδαν ἄταν.
τὸ πανὸν μὲν δίωγμα πώλων,
πεθεμιπόβαμονι σόλῳ,
Πέλοψ ὁπότε πελάγεσι λιπολίφρονσε,
Μυρτίλου φόνου δίκαν ὃν οἶδμα πόντου,
λοξοκύμασι πῶς γόρασίαις,
ποντίῳ στάλῳ πίσειν ἁρμαλύσας. ὅθεν δόμοισι
τοῖς ἐμοῖς πλὴν αἷμα πολύσονον,
λόχευμα ποιμνίοισι Μαιάδος τόκα,
τὸ χρυσόμαλλον ἀρνὸς ὁπότε
γνῶσ', πόρας ὀλοὸν ὀλοόν
Ατρέως ἱππόβοτα, ὅθεν ἔρις τὸ πάρος μὲν

πελίδι μετέβαλεν ἅρμα, τὰν πῶς ἐν
σώφρονι λέλυθον ἔρωτι πόσιος μόσται,
μονόπωλον εἰς αὖ ἔπαπόρ τε
δρομήματα πλειάδος, εἰς ὅλον ἄλλαν
ζεὺς μεταβάλλει. τῶνδε τ' ἀμείβει
θανάτους θανάτων. πάτ' ἐπώνυμα
δεῖπνα θυέστου, λέκτρα τε λέκτρας
ἀερόπας δολίας, δολίοισι γάμοις.
τὰ, πανύστατα δ' εἰς ἐμὲ κἀγγένεταν
ἐμὸν ἦλυθε, δόμων πολυπόνοις αὐάγκαις.
κἀμὲ μὲν ὅδε σύγγονος ἕρπει,
ψάφῳ θανάτου κατακυρωθείς,
ὅ, τε πισόπατος πάντων πυλάδης,
ἰσάδελφος ἀνήρ, ἰδιώων
νοσερὸν λαῶν Ορέσταν,
πολὶ κακοστωῦν πεδασείρων.
οἳ ἐγὼ. πῶ τύμβου γᾶς σ' ὁρῶσ' ἀνασχὼν
ἀδελφὲ, κἀν παλοιθε νόστοισιν ὠυγᾶς.
οἳ ἐγὼ μᾶλλ' αὖθις, ὡς ἴσασ' ὄμμασι
πανυσάτῳ πρόσοψιν, ἐξέλω φρενῶν.
ὀρέ σὺ γὰρ ἀφεῖσα σὸν γυναικείας γόους,
στέρξεις τὰ λαθρῶντ' οἰκτρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
φέρειν σ' ἀνάγκη τὰς πεπρωμένας τύχας.
κἀπῶς σωθῶ; φέγγος ἐσορᾶν θεοῦ
τόδ' ἀκέλευστ' ἐμοὶ τοῖς παλαιπώροις μέτα;
σὺ μὴ μ' ἀπόκτειν'. ἄλις τὸ πρόσθεν ἐκτανεῖν
τέθνηκ' ὁ τλάμων. τὰ δὲ πεπρωμένα ἔα λαχεῖν.
ὦ μέλεος ἦσθ' ὅτις ὀρέστα, κἀτόπως,
θανάτους τ' ἀώρους, ζῶν ἐχρῆν σ' ὅτ' ἀκέτ' ἦν.
μὴ πῶς θεῶν μοι πολυβάλης αὐανδρίαν,

εἰς ἁλίκρυα πορθμεύσασ' ἀκτὰς Ἀχαιίμης Ἰακχῶν.
ηλε θανόμεθ'. ἀχ οἵου τε μὴ σχεῖν Ἰακχά.
,, Πᾶσι γὰρ οἰκτρὸν ἡ Φίλη ψυχὴ Βροτοῖς.
ορε τόδ' ἦμαρ ἦμῖν κύριον. λέα δ' ἡ Βρόχος
ἄπεστιν ἑρμαστὰς, ἢ ξίφος θήγειν χερί.
ηλε σὺ νῦν μ' ἀδελφὲ, μὴ τῆς Ἀργείων Ἰταίης,
ὕβρισμα θέμενος τὴν Ἀγαμέμνονος τόνου.
ορε ἄλις δ' μητρὸς αἷμ' ἔχω, σέ θ' ὁ Ἰατρὸς,
ἀλλ' αὐτόχειρ θνῄσκ', ὅταν δόλῳ πρόσω.
ηλε ἔασαι ταθλ'. ἀδὲν σε ξίφος λελείψομαι, no sword at a time
ἀλλ' ἀμφιθέναι σῇ πλευρᾷ θέλω χέρας. gladio non to
ορε τόρπε λιγνὺς ὄνησιν, εἰ τόρων ὁ τόλμ,
,, θανάτου πέλας βεβῶσι πόδα βαλεῖν χέρας.
ηλε ὦ Φίλτατ', ὦ ποτεινὸν, ἥλιόν τ' ἔχων
Φῶς σῆς ἀδελφῆς ὄνομα, καὶ ψυχὴν μίαν.
ορε ἓν τοι μὴ τήξεις. καὶ σ' ἀμείψασθαι θέλω
Φιλότητι χρῶν. τί γὰρ ἔτ' αὐδᾶσθαι τάλας;
ὦ σύγγον' ἀδελφῆς. ὦ Φίλον πρόσπτυγμ' ἐμόν,
σὺ δ' ἀντὶ παίδων καὶ γαμηλίου λέχους
πρόσφθεγματ' ἀμφὶ δῖς πάλαι πόρους πάρα.
ηλε φεῦ. πῶς ἂν ξίφος νῷν τοιῶνδ', εἰ θέμις, Ἰταῖοι,
καὶ μνῆμα λέξαιθ' ᾧ, λιθόρρυτα τεχνάσματα;
ορε ἥδιστ' ἂν εἰ ταῦθ'. ὁρᾷς δὲ δὴ Φίλων
ὡς ἐπαινίσμεθ', ὥστε δοινοῦσθαι τάφῳ;
ηλε δὸς εἰφ' ὑπὲρ σοῦ, μὴ θανεῖν ἀπόσπορ ἔχων
Μυκήνας ὁ Ἰακὸς, ὁ πρόπολος τοῦ πατρός;
ορε δὸς ὅμ' ἔλειξον. ἀλλ' ἐπὶ σκύπφοις ἔχων
τὴν ἐλπίδ', ἠυλαβεῖτο μὴ σώζειν Φίλους.
ἀλλ' εἶα, ὅπως γνναῖα, Ἰάγαμέμνονος
πρόσωπον Ἰατθανόμεθ' ἀξιώτατα.
Ἰάγὼ μὲν δύγγειαν ἀπολέξω πόλει,

Pedrus vina corrumpit
& mortua conservat.

παίσας πῶς ἵππας φασγάνῳ. σὲ δ' αὖ χρεὼν
ὅμοια πρᾶσσειν τοῖς ἐμοῖς τολμήμασι.
Πυλάδη, σὺ δ' ἡμῖν τ' φόνου γνῶθ' Ἀραβοῦς,
καὶ Ἰατθανόντοιν εὖ πορίσειλον λέπας, 1051
θάψον τε Ἰοινῇ πῶς πατρὸς τύμβου φέρων.
καὶ χαῖρ'. ἐτὸν ἔργον δ' ὡς ὁρᾷς πορεύομαι.
πυ ἐπίσχες, ᾧ μὲν πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,
εἰ ζῆν με χρήζειν σὸν θανόντος ἤλπισας.
ορε τί γὰρ πρόσκειται Ἰατθανεῖν σ' ἐμοῦ μέτα; 1060
πυ ἦρα; τί δ' ζῆν σῆς ἑταιρίας ἄτερ;
ορε ὃν ἔκτανες σὺ μητέρ', ὡς ἐγὼ τάλας.
πυ σὺ σοίγε, Ἰοινῇ τοῦτα καὶ πρόσχειρ μοι λέγε.
ορε ἀπόλλων τὸ σῶμα πατρὶ, μὴ σωθήνσκέ μοι.
σοὶ μὲν γὰρ ἔσι πόλις, ἐμοὶ δ' ὃν δὴ λέγ. 1065
καὶ λῶμα πατρὸς, καὶ μέγας πλοῦτος λιμήν.
γάμου δὲ δὴ μὲν ἀνασώσομαι δόσ' ἐσφάλης,
ἓν σοι Ἰατηγύησ' ἑταιρίαν σέβων.
σὺ δ' ἄλλο λέκτρον παιδὸς ποίησαι λαβών,
ἔπηλθ δὲ τὸμὸν καὶ σόν, ὀκέτ' ὄντα λέγ. 1070
ἀλλ' ὦ ποθεινὸν ὄμμ' ὁμιλίας ἐμῆς,
χαῖρ'. ὁ γὰρ ἡμῖν ὄντα ἔσθ'. σοί γε μήν.
,, Οἱ γὰρ θανόντες, χαρμάτων τετεύξεται.
πυ ἦ τοι λέλεψαι τῶν ἐμῶν βουλευμάτων;
,, Μὴ δ' αἷμά μου λέξαιτο Ἰαθαρσιμον πέδον,
,, Μὴ λαμπὰς αἰθὴρ, εἴ σ' ἐγὼ πρόδ' ὄς ποτε,
,, Ἐλευθερώσας τὸμὸν, ἀπολιπουμί σε.
καὶ συγκατέκτανον γὰρ, ὃν ἀρνήσομαι,
Ἅπαντ' ἐβούλευσ', ὧν σὺ νῦν τίνεις λίπας.
καὶ ξυνθανεῖν δὲν λέγει με σοί, καὶ τῆδ' ὅμου. 1080
ἐμοὶ γὰρ αὐτὸν, ἧς λέγ, ἐτόλμησα.

λιρίνω λαμαρτα. τί γὰρ ἐρῶ λαλόν ποτε
γλῶ Δελφίδ' ἐλθών, φωκέων ἀκρόπτ λιν,
ὅς, πρὶν μὲν ὑμᾶς λυσυχεῖν, φίλος πέλῶ,
νῦν δ' ἐκτὸς εἰμὶ λυσυχόντι σοι φίλ☉;
ἀκὸσιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν λάμοι μέλει.
ἐπεὶ δὲ λατθανόμεθ', εἰς λοινὸς λόγος
ἐλθωμεν, ὡς αὖ Μενέλεως σωλυσυχῇ.
ὀρέ ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ ὧδε λατθάνοιμ' ἰδών.
πυ πιθὲ νῦν, αὖ μένον δὲ φασγάνῳ τομάς.
ὀρέ μὴ ὦ, μὴ ἐχθρόν εἴ τι τιμωρήσομαι.
πυ σίγα νῦν, ὡς γυναιξὶ πιθόμενος βραχύ.
ὀρέ μηδὲν πρᾶσσε τάσδ', ὡς πάρεισ' ἡμῖν φίλαι.
πυ Ελφίνη λετάνωμεν, Μενέλεω λύπῃ πικράν.
ὀρέ ὡς; τὸ γὰρ ἕτοιμόν ὄσιν, εἰ γ' ἔσαι λαλῶς.
πυ σφῷξαντοδ. φῶ δόμοις δὲ λιρύπετται σέθεν.
ὀρέ μάλισα. καὶ δὴ πάντ' ἀκριβῶς ἐξεται.
πυ ἀλλ' ἀκέβ', ἄσπιδα νυμφίον λεκτημένη.
ὀρέ καὶ πῶς; ἔχει γὰρ βαρβάρους ὀπάονας.
πυ τίνας; Φρυγῶν γὰρ ὅδ' ἐφ' ἁμᾶς ἐγώ.
ὀρέ οἵας, φῶσπερ καὶ μύρων ἐπισάτας.
πυ τρυφᾶς γὰρ ἥκει δοῦρ' ἔχοσα τροϊκάς.
ὀρέ ὦσθ' Ελλὰς αὐτῇ σμικρὸν οἰκητήριον.
πυ Οὐδὲν τὸ δόλον, πῶς τὸ μὴ δόλον γφῶ.
ὀρέ καὶ μὴν τόδ' ἔρξας, δίς θανεῖν ἁλίσκομαι.
πυ ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ μὲν, σοί γε τιμωρούμεν☉.
ὀρέ τὸ πρᾶγμα δήλα, καὶ πέρᾳ' ὅπως λέγεις.
πυ εἴσιμεν εἰς οἴκους δῆθεν ὡς θανούμενοι.
ὀρέ ἔχω τόσ' ἔπη. τὰ πίλοιπα δ' ἐκ ἔχω.
πυ γόας πῶς αὐτῷ θησόμεθ', ἃ πάσχομεν.
ὀρέ ὥστ' ἐκλακρῦσαί γ' ἂν ὁδοθεν μεχαρμένη.

καὶ νῦν
μια ἡ πνοὴ
ἐν ἅις ξυμβοαις:

πυ καὶ νῦν πέπεισαι ταῦθ', ἅπερ λείνη τότε.
ὀρέ ἕπεται δ' ἀγῶνα πῶς ἀγωνιούμεθα;
πυ λιρύπῃ γ' ὡς τὰ πλοῖσι δ' ἐξομεν ξίφη.
ὀρέ καὶ πρόδηλ' ὁπαδῶν τίς ὀλεθρ☉ γενήσεται;
πυ ἐκκλήσομεν σφᾶς, ἄλλον ἄλλοσ' ὡ στέγας.
ὀρέ καὶ τόνγε μὴ σιγῶντ' ἀκτείνειν χρεών.
πυ εἶτ' αὐτὸ πλοῖ πονῦργον, ἢ τέινειν χρεών.
ὀρέ Ελφίνῃ φονεύειν, μανθάνω τὸ σύμβολον.
πυ ἔγνως. ἅπασον δ' ὡς λαλῶς βουλεύομαι.
εἰ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν
ξίφ☉ μεθεῖμεν, λυσπλεὶς αὖ λῶ φόν☉.
νεῶ δ' ὑπὲρ ἅπάσης Ελλάδ☉ λώσει πίκυ,
ὧν πατέρας ἔκτειν', ὧν τ' ἀπώλεσε τέκνα,
νύμφας τ' ἔθηκεν ὀρφανὰς ξυναόρων.
ὀλολυγμὸς ἔσαι, πῦρ τ' αὐάψσι θεοῖς,
σοὶ πολλὰ λάμοι λιέπλ' ἀρώμενοι τυχεῖν,
λακῆς γυναικὸς ὄνεχ' αἷμ' ἐπράξαμεν.
ὁ ματροφόντης δ' ὁ λαλῆ, ταύτῳ λιτανῶν.
ἀλλ' ἀκλιπὼν τόδ', ἐπὶ τὸ βέλπιον πέσῃ,
Ελφίνης λεγόμεν☉ δ' πολυκτόνα φονεύς.
ὁ δεῖ ποτ' ὁ δεῖ, Μενέλεων μὲν δυτυχεῖν.
ἐμοὶ σὸν δὲ πατρός, καὶ σὲ, λάδ' ἑλφεῖν θανεῖν,
(ματρός τ' ἐκ. τόδ' ὁ γὰρ δυπρεπὲς λέγειν)
δόμους τ' ἔχειν σὰς, δὶ Αγαμέμνον☉ δόρυ
λαβόντα νύμφιν. μὴ γὰρ ὃν ζῶν ἔπι,
εἰ μὴ 'πὶ λείνῃ φάσγανον πασσῶ μέλαν.
ἦν δ' ὃν ἐμοὶ Ελφίνης μὴ λατάσχωμεν φόνον,
πρήσαντες οἴκους τόσδε, λατθανούμεθα.
,, Ενὸς γὰρ ὀφαλόντες, ἕξομεν λλέ☉
,, Καλῶς θανόντοδ', ἢ λακῶς σεσωσμένοι.

f 3 πάσας

χο πάσαις γυναιξὶν ἀξία συγεῖν ἔφυ
,, ἡ Τανταλὶς πᾶς, ἣ λατρεύουσ' ἐγώ.
ὀρ. φίλ'. ἐκ δεῖν' ἐρέσσουσ', ἢ φίλ' σαφής.
,, οὐ πλάστ', ὃ τυραννὶς ἀλόγιστον σέβει
,, τὸ πλῆθ', αὐτάλλαγμα γυναικὸς φίλτατον.
σὺ γὰρ τάδ' εἰς Αἴγισθον ἐξύβρεις κακά,
καὶ πλησίον πηδᾶτα κινδυνεύων ἐμοί.
νῦν δ' αὖ δίδωμι σοὶ πολεμίων τιμωρίαν,
μὴ ἐκπολὼν εἶ. παύσομαί σ' αἰνῶν. ἐπεὶ
,, βαρὺ τὸ μὴ χαίρειν τῷδ' ὄντι, αἰνεῖσθαι λίαν.
ἐγὼ δὲ πάντως ἐκπνεύσω ψυχὴν ἐμὴν,
δρασασ' τι χρήζω σοῦ ἐμὲς ἐχθρὸς θανεῖν.
ἵν' αὐτανᾶλωσωμεν, οἵ με προὔδοσαν,
σώσωσι δ' οἵπερ μᾶλλον ἔθηκαν ἄθλιον.
Αγαμέμνονός τοι πᾶς πέφυκ', ὃς Ελλάδ'
ἠρξιωθεὶς. ὦ τύραννον, ἀλλ' ὅμως
χώμιλλω θεοῦ τ' ἔχειν. ὃν δ' ἁμαρτάνω,
πλέον πᾶσαχὼν θανάτου, ἀλλ' ἐλεύθερως
ψυχὴν ἀφήσω, Μενέλεων δὲ τίσομαι.
ἑνὸς γὰρ εἰ λαβοίμεθ', οὐτυχοίμεν ἄν,
εἴ ποθεν ἄελπ' ἔπραπέσοι σωτηρία
μόνον δ', ὃ θανοῦσιν εὔχομαι τάδε.
ὦ βάλοιμι γὰρ ἡδύ, καὶ πλὰ σώμα
πτηνοῖσι μύθοις ἀλαπάζω τόδ' ὧδε φρενῶν.
ἐγὼ μὲν οὖν τοῦτ' ἔχειν δοκῶ,
σωτηρίαν σοὶ, τῇδε πλέ', ἐκ τρίτου τ' ἐμοί.
θεοῦ λέγεις πρόνοιαν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
ἐπεὶ τὸ σωφρονεῖν οἶδα σῇ ψυχῇ πάρον.
ἄκαιρα δὴ νῦν. καὶ σὺ δὴ σύβρει ἔχε.

λέγ'. Ως

ὀρ. λέγ'. Ως τὸ λέγειν ἄγαθ', ἔχει τιν' ἡδονήν.
πλ. Ελένης δοκοῦσα θυγατέρ' εἰσιδεῖν πάρος.
ὀρ. οἰκεῖ', ἣν ἔθρεψεν Ερμιόνην μάτηρ ἐμή.
πλ. αὕτη βέβυκε πρὸς Κλυταιμνήστρας τάφον.
ὀρ. τί χρῆμα δράσασ', ὥστε πηδεῖν τὴν ἑλεῖν λαβεῖν.
πλ. χοὰς κατασπάσασ' ὑπὲρ μητρὸς τάφου.
ὀρ. καὶ δὴ τί μοι τοῦτ' εἶπας εἰς σωτηρίαν;
πλ. συλλάβεσθ' ὁμήρου τῶνδ', ὅταν σείχη πάλιν.
ὀρ. τίνος τόδ' εἶπας φάρμακον τριστοῖς φίλοις;
πλ. Ελένης θανάσιμος, ἣν τι Μενέλεως σε δρᾷ,
ἢ τόνδε, λαβὲ (σὺ γὰρ γ' ἐμὸν φίλον τόδε)
λέγ' ὡς φονεύσεις Ερμιόνην. ξίφος δὲ χρὴ
πέρα πρὸς αὐτῇ παρθένῳ στῆσαντ' ἔχειν.
λαβὲ μὴ σε σώζῃ μὴ θανεῖν χρήζων πόρῳ
Μενέλαος, Ελένης πῶμ' ἰσῶν γ' αἵματε,
μέθες σε πατρὶ παρθένῳ πέμπειν.
ἢν δ' ὀξυθύμως μὴ πέρα φρονήματος,
κτείνῃ σε, καὶ σὺ σφάζε παρθένῳ πέρα.
καίνιν δοκῶ τοπρῶτον ἢν πολὺς πόνος,
χρόνῳ μαλάξειν καὶ δυσχερῆ. ὅτε γὰρ θρασὺς,
ὅτ' ἄλκιμος πέφυκε. τῶνδ' ἡμῖν ἔχω
σωτηρίας ἔπαλξιν. εἴρηται λόγος.
ὀρ. ὦ τὰς φρενώσας μὴν ἀρσένας δεκτήμονας,
τὸ σῶμα δ' ὡς γυναικὶ θηλείας πρέπον,
ὡς ἀξία ζῆν μᾶλλον, ἢ θανεῖν ἔφυς.
Πυλάδη, τοιαύτης ἆρ' ἁμαρτήσῃ τάλας
γυναικός. ἣ ζῶν, μακαρίαν δὲ τήνδε λέγος.
πυ. εἰ γὰρ γένοιτο, φωκέων δ' ἔλθοι πόλιν
καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιωθείς.
ὀρ. ἦξει δ' ἐς οἴκους Ερμιόνη, τίνος χρόνου;

ὡς τἆλλά γ' εἶπας, εἰ τάδ', εὐτυχήσομεν,
καλλιστ', ἑλόντες σκύμνον αὐοσίου πατρός.
ἠλέ καὶ δὴ πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ.
καὶ γὰρ χρόνου τὸ μῆκος αὐτὸ συντρέχει.
ὀρέ καλῶς. σὺ μὲν δὴ σύγγον' Ἠλέκτρα δόμων
πάρος μένουσα, πρεθρόνου δέχου πόδα.
φύλασσε δ' ἤν τις πρὶν τελευτηθῇ φόνος,
ἢ ξύμμαχός τις, ἢ κασίγνητος πατρός,
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους φθῇ, γέγονε δ' εἰς δόμους,
ἢ σανίδας παίσασ', ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω.
ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες, ἐπὶ τὸν ἔσχατον
ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνῳ χέρας.
Πυλάδη, σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ πόνους.
ὦ δῶμα ναίων νυκτὸς ὀρφναίας πάτερ,
καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σός, ἐπίκουρον μολεῖν
τοῖς δεομένοισι. δίκα σὲ γὰρ πάσχω τάλας.
ἀδίκως προδέδομαι τ' ὑπὸ κασιγνήτου σέθεν,
δίκαια πράξας. ὃ θέλω δαίμαρθ' ἑλὼν,
κτεῖναι. σὺ δ' ἡμῖν τοῦδε συλλήπτωρ γενοῦ.
ἠλέ ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονός,
τέκνων καλούντων, οἳ σέθεν θνήσκουσ' ὕπερ.
πυ ὦ συγγενεία πατρὸς ἐμοῦ, καὶ ἐμᾶς λιτᾶς,
Ἀγάμεμνον, εἰσάκουσον. ἔκσωσον τέκνα.
ὀρέ ἔκτεινα ματέρα. Π. ἠψαμὴν δ' ἐγὼ ξίφους.
ἠλέ ἐγὼ δ' ἐπεβούλευσα, κἀπέλυσ' ὄκνου.
ὀρέ σοὶ πάτερ ἀρήγων. Η. οὐδ' ἐγὼ προὔδωκά σε
πυ οὐκοῦν ὀνείδη τάδε κλύων, ῥῦσαι τέκνα.
ὀρέ δακρύοις κατασπένδω σε.
ἠλέ ἐγὼ δ' οἴκτοισί γε.
πυ παύσασθε, καὶ πρὸς ἔργον ἐξορμώμεθα.

εἴπερ

„ εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραί,
„ κλύει. σὺ δ' ὦ Ζεῦ πρόγονε, καὶ δίκης σέβας,
δότ' εὐτυχῆσαι τῷδ', ἐμοί τε, τῇδέ τε.
τρισσοῖς φίλοις γὰρ εἷς ἀγὼν, δίκη μία,
ἢ ζῆν ἅπασιν, ἢ θανεῖν ὀφείλεται.
ἠλέ Μυκηνίδες ὦ φίλαι,
τὰ πρῶτα κατὰ πελασγὸν ἕδος Ἀργείων.
χο τίνα θροεῖς αὐδὰν πότνια; πρὸς μένει
γὰρ ἔτι σοι τόδ' ἐν Δαναϊδῶν πόλει.
ἠλέ στῆθ' αἱ μὲν ὑμῶν, τὴν δ' ἁμαξήρη τρίβον.
αἵδ' ἐνθάδ' ἄλλον οἶμον, ἐς φρουρὰν δόμων.
χο τί δέ μοι τόδε χρέος ἀπύεις;
ἔννεπέ μοι, φίλα.
ἠλέ φόβος ἔχει με, μή τις ἐπὶ δώμασι
σταθεὶς ἐπὶ φόνιον αἷμα,
πήματα πήμασιν ἐξεύρῃ.
ἡμι χωρεῖτ', ἐπειγόμεσθ'. ἐγὼ μὲν οὖν τρίβον
τὴν δ' ἐκφυλάξω, τὴν πρὸς ἡλίου βολάς.
ἡμι καὶ μὴν ἐγὼ τὴν δ', ἣ πρὸς ἑσπέραν φέρει.
ἠλέ δόχμια νῦν κόρας διάφερ' ὀμμάτων
ἐκεῖθεν, ἐνθάδ'. εἴτ' ἐπ' ἄλλην σκοπιάν.
χο ἔχομεν ὡς θροεῖς. Η. ἑλίσσετε νῦν βλέφαρον,
κόραισι δίδοτε διὰ βοστρύχων πάντῃ.
ἡμι ὅδε τις ἐν τρίβῳ προσέρχεται. τίς ὅδ' ἄρ'
ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ;
ἠλέ ἀπωλόμεσθ' ἄρ' ὦ φίλαι, κεκρυμμένος
θῆρας ξιφήρεις αὐτίκ' ἐχθροῖς ἦν φανῇ.
ἡμι ἄφοβος ἔχε. κενὸς γὰρ, ὦ φίλα,
στίβος, ὃν σὺ δοκεῖς.
ἠλέ τί δὲ, τὸ σὸν βέβαιον ἔτι μοι μένει;
δὸς ἀγγελίαν ἀγαθάν τινά μοι,

εἰ τάδ' ἕρπω τὰ πρόδ' αὐλαῶν.
ἔμ. καλῶς τάχ' ἦθες, ἀλλὰ τἀπίσω σκόπει,
ὡς ὅ τις ἡμῖν Δαναϊδῶν πελάζεται.
ἔμ. εἰς ταυτὸν ἥκεις. καὶ γὰρ ὀδὲ πᾶς ὄχλος.
πλέ. φέρε νιν ὡς τῶν πύλαισιν ἀκραν βάλω,
τί μέλλεθ' οἱ κατ' οἶκον τῶν ἡσυχίᾳ
σφαγὰς φοινίους εἴσω; δὸς εἰσακούσιν. ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
ἆρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκπεκώφωται ξίφη;
τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας,
πόσει βοηδρόμῳ μέλαθρα πρόσμιξει.
σκέψαθ' ὡς νιν ἄμεινον. ἐχ ἕδρας ἀγών.
ἀλλ' αἰ μὲν ἐν θάλπει, κἂν ἐκεῖσ' ἐλίσσεσθον.
χο. ἀμείβομεν λίθοβολον σκοπὸν σαι πάντη.
ἑλέ. ἰὼ πελασγὸν Ἀργεῖον, ὄλυμαι κακῶς.
πλέ. ἠκάζετ'; ἄνδρες χεῖρ' ἔχουσιν ἐν φόνῳ.
Ἑλένης τὸ λώπημ' ὄπιν, ὡς ἀπωσόμεσθα.
ἔμ. ὦ Διὸς ὦ Διὸς ἀγώνων ἱκέτ',
ἔλθ' ἐπίκουρον ἐμοῖς φίλοισι πάντως.
ἑλέ. Μενέλαε, θυήσκω. σὺ δὲ πρὸς ἐμὲ μὴ ἀνοσιωθείης.
πλέ. φονεύετε, κλαίνετε, θάνετε, ὄλλυτε.
λίσπυχα, λίσομαι φασγανα πίμπετε,
ἐκ χειρὸς ἑλμοι τάν
λεπτοπάτορα, λιπόγαμον. ἃ πλέισθε
ἔκτανεν Ἑλλάνων
σὺν πρὸς ποταμὸν ὀλυμπίους,
ὅθι λαθικηρυκα λαθικηρυσιν
ἔπεσε σὺν λαρέοισι βέλεσιν
ἀμφὶ τὰς Σκαμάνδρου λίνας.
χο. σιγᾶτε, σιγᾶτ'. ὀδόμων κτύπος τις

λέλυθεν,

λέλυθεν, εἰσωτέρω δ' ἀμφὶ λώματα.
πλέ. ὦ φίλτατοι γυναῖκες, εἰς μέσον φόνον
ἥκετ' Ἑρμιόνη πάρεστι. παύσωμεν βοήν.
σείχει γὰρ εἰσωθοῦσα δικτύων βρόχους. 1295
λαλάγμ' ὀθήσω, ἦν ἁλῶ, γνήσεται.
πάλιν κατάσκοπ' ἡσύχῳ μὲν ὄμματι,
χρῄζω τ' ἀλύπῳ τῶν διεφθαρμένων ὕπερ.
λάγχω σκυθρωπὸς ὀμμάτων ἔξω κόρας,
ὡς λῷθον ἐκείθεν τἀξειργασμένα. 1300
ὦ πρόθυμ', ἥκεις ἐπὶ Κλυταιμνήστρας τάφον
σύναορον, καὶ παύσεσθε νόστοις χαλεποῖς;
ἔρ. ἥκω, λαβοῦσα πρόθυμίαν. ἀλλά με
φόβος ἐς εἰσελήλυθ', ἦν τιν' ἐν δόμοις
τηλοῦ ὄσσε δ' ὠμάτων, λιλύω βοήν. 1305
πλέ. τί δ' ἄξι' ἡμῖν τυγχάνει σφαγμάτων;
ἔρ. εὐφημ'. ἴδι. τί δὲ νεώτερον λέγεις;
πλέ. θανεῖν Ὀρέστῃ κἄμ' ἔδοξε πρόσθε γῆς.
ἔρ. μὴ δῆτ', ἐμούς γε συγγενεῖς πεφυκότας.
πλέ. ἄρασσε. ἀνάγκης δ' εἰς ζυγὸν καθέσταμεν. 1310
ἔρ. ἦ τόδ' ἔκατι κἀβοὴ ἦλθ' ἐγώ;
πλέ. ἱκέτης γὰρ Ἑλένης γόνασι πεσὼν σῇ βοᾷ.
ἔρ. τίς; δοῦλα γὰρ οἶσθα μᾶλλον ἢ σὺ μὴ λέγης.
πλέ. τλήμων Ὀρέστης, μὴ θανεῖν, ἐμοῦ δ' ὕπερ.
ἔρ. ἐτῶ· ἀξίοισί τ' ἆρ' αὐδυφημεῖ δόμος.
πλέ. πρὸς τοῦ γὰρ ἄλλα μᾶλλον αὖ φθέγξαιτό τις;
ἀλλ' ἔλθε, καὶ μέτασχε ἱκεσίας φίλοις,
σῇ μητρὶ πρόσπεσόν σε τῇ μέλᾳ ὀλβίᾳ,
Μενέλαον ἡμᾶς μὴ θανόντας εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ὦ τραφεῖσα μητρὸς ἐν χοροῖς ἐμοῖς, 1320
οἴκτειρον ἡμᾶς, ἱκέτιδος ὅσον κακῶν.

ὦ ἐς

ὅθ' εἰς ἀγῶνα σλῦῤ. ἐγὼ σ' ἡγήσομαι.
σωτηρίας γὰρ τέρμ' ἔχεις ἡμῖν μόνη.
ἐρ ἰσλὸ σ' ἰώκω τὴν ἐμὴν εἰς σλόμους τύσλα.
σώθηθ' ὅσονγε τὸ'μοί. Η. ὦ ἡ σέγας
φίλοι ξιφήρεις, ἐχί συλλήψεσθ' ἄγραν;
ἐρ οἱ ἐγὼ. τίνας τόσσ' εἰσορῶ; Ο. σιγᾶν χρεών.
ἡμῖν γὰρ ἥκεις, ἐχί σοὶ σωτηρία.
σλέ ἔχεσθ', ἐχεσθε, φάσγανον δὲ πῶς σίδηρ
βαλόντες, ἡσυχάζεθ', ὡς ἰσλῆ τόδε
Μενέλαον, ἄνεκ' ἀνδρὸς, ὃ φεύγας ἰακὸς
εὑρὼν, ἔπραξεν οἷα χρὴ πρὸς σφ ἰακὸς,
ἰὼ ἰὼ φίλαι, ἰυτύπου ἐγείρετε, ἰυτύπου τήν βοὰν
πᾶν μελάθρων, ὅπως ὁ πραχθεὶς φόνος
μὴ λεινὸν Αργείοισιν ἐμβάλῃ φόβον,
βουδρομῆσαι πᾶς σόμας τυραννικὸς,
πρὶν ἂν ἐτύμως ἴσλωμεν τὴν Ελ ένας φόνον
ἰαθαμακὸν γ' σόμοισι ἰείμενον.
ἢ καὶ λόγον τὸ πᾶσ' σόλων τυθώμεθα.
τὰς μὲν γὰρ οἴσλα συμφορὰς, ταῦσ' ὁ σαφῶς.
χο σλὰς σίκας ἔβα θεῶν νέμεσις εἰς Ελ ένας.
σλακρύοισι γὰρ Ελλαδ' ἅπασαν ἔπλησε,
σλὰς τὴν ὁλόμενον ἰσλαῖον
Πάεμ, ὃς ἄγαν' Ελλαδ' εἰς Ιλιον.
ἀλλὰ, ἰυτυπεῖ γὰρ ἰλεῖθρα βασιλείων σόμων,
σιγήσατ', ἔξω γάς τις ἐκβαίνει φρυγῶν,
ὃ πύσόμεθα ταὐ σόμοις ἔχει.
φρ ἀγγεῖον ξιφ' ἐκ θανάτου πέφυγα
βαρβάροις γ' ὐμερίσι,
ἰμέρωτὰ πασάλων ὑπὲρ τρέμνα,
λωεικάς τε τριγλύφας.

φρῦλα

φροῦλα φροῦλα γᾶ γᾶ
βαρβάροισι θρασμοῖς
αἴ, αἴ. πᾷ φύγω ξγνάε,
πολίου αἰθερ ἀμπ(ω)μν(Θ),
ἢ πόντου, Ωκεανὸς ὃν
ταυρόκραν(Θ) ἀγκάλαις
ἑλίσσων ἰυκλεῖ χθόνα;
χο τί σ' ἐσ' Ελ ένης πρόσσολ', ἰσλαῖον ἰκέσαις
φρ Ιλιον, Ιλιον, ὤ μοι μοι,
φρύγιον ἄστυ ἰαλλίβωλον
Ισλας ὀρ(Θ) ἰσρὸν, ὥς σ' ὀλόμενον σ ένω.
ἁρμάτ ου ἁρμάτειον μέλ(Θ)
βαρβάρῳ βοᾷ,
σλᾶ τὸ τᾶς ὀρνιθόγονον ὄμμα
ἰυκνόπτερον, ἰαλλοσώμας λέσλας σκύμνω
σλυτελ ένας, ξεσῶν πόρ ωμων Απολ-
λωνίων Ερινν ῶν. ὀπ οτοί.
ἰαλέμων ἰαλέμων Δαρδ ανία τλάμων
γαυμηλ(Θ) ἱππόσωτα Διὸς σύνετε.
χο σαφῶς λέγ' ἡμῖν αὖθ' ἕκασα τὰν σόμοις.
τὰ γὰρ πρὶν ἐκ σύγνωσα, συμβαλᾶσ' ἐγώ.
φρ αἴλινον αἴλινον ἀρχὰν θανάτου
βαρβαροι λέγουσιν αἴ αἴ,
ἀσιάδι φων ᾷ, Βασιλέως
ὅταν αἷμα χυθῇ ἡ γᾶν
ξιφεσι σισλαγέοισιν ἀΐσλα.
πλθον εἰς σόμους, ἵν' αὖθ' ἕκασσοι λέγω,
λέοντες Ελλανθ σίνω δισύμω,
σλᾶ μὲν, ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἑκλήιζετο.
ὁδὲ, πᾶς Σφρυξ, ἰακομήτας ἀνὴρ,

ο.(Θ)

οἶ⊙ Ὀλυσεὺς, σιγᾷ λόλι⊙,
πισὸς δὲ Φίλοις, θρασύς εἰς ἀλκὰν,
ξυνεὼς πολέμῳ, φόνι⊙ τε δρώκων.
ἔρροι τᾶς ἠσύχα προνοίας λακῶν⊙ ὤμ.
οἱ δὲ, πῶς θρόνους ἔσω μολόντες,
ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Παρις,
γυναικὸς, ὄμμα λακρύοις
ὠφυρμένοι, ταπεινοί
ἔζονθ', ὃ μὲν τὸ λεῖθρον, ὃ δὲ τὸ λεῖβον,
ἄλλ⊙ ἄλλοθεν ὠφράγμένοι.
πόρι δὲ γόνυ χεῖρας ἱκεσίας
ἔβαλλον ἔβαλλον Ελ⟨ν⟩ὰς ἄμφω.
αὐὰ δὲ δρομάδες ἔβορον ἔβορον
ἀμφίπολοι φρύγες.
πῶσεῖτε δ' ἄλλ⊙ ἄλλον,
ὡς σὼν χθονὶ φόβῳ,
μή τις εἰκ δόλ⊙.
λᾳδόκει τοῖς μὲν, ὅ.
ποῖσδ' ἀρκυσ⟨τ⟩ὰν
μηχανᾶν ἐμπλέκειν.
πᾶδα Τυνδαρίδ' ὁμοτροφόντας δρώκω.
σὺ δ' ἆδα ποῦ τόδ'; ἢ πάλαι φόβῳ φόβος
φρυγίοις ἔτυχον φρυγίοισι νόμοις
πᾷ δὲ Βόσπορον αἶραν αἶραν
Ελ⟨ν⟩ὰς Ελ⟨ν⟩ὰς δύπαγεὶ κύκλῳ
πέρινθ' πῶ πᾷ πέτρι⊙ ἄϊσσων,
βαρβάροισι νόμοισιν.
ἃ δὲ λίνον ἠλακάτᾳ δακτύλοις ἔλιασ⟨ν⟩.
νήματα δ' ἵετο τοὶ δῶ,
σκύλων Φρυγίων ἐπὶ τύμβον ἀγάλματα,

συσολῆσαι

In senegalis editionibus non exhibentur erant aves Latinum.

συσολῆσαι χρύζοσα λίνῳ
φάρεα πορφύρεα,
δῶρα Κλυταμνήστρᾳ.
πῶσεῖτε δ' Ορέσας
λαΐκαιναν λόχαν. ὦ Διὸς παῖ,
θὲς ἴχν⊙ πέδῳ δὸς ἀρτᾶσαι λιλισμοῦ,
πέλοπος ἐπὶ πῶπάτορ⊙ ἔβαν παλαιᾶς
ἐσίας, ἵν' εἰδῇς λόγους ἐμούς.
ἄγει δ' ἄγει νιν. ἆδ' ἐφάπτετο,
ὁ πρόμαντις ὧν ἔμελλ⟨ν⟩.
ὁ δὲ σωθρονῶν, ἀλλ' ἔπρασ' ἰὼν, λακὸς φονεύς.
ὃν ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλὰ λακοὶ φρύγες;
ἐκλήϊσε δ' ἄλλον ἄλλοσε
σέθεν. σὺν μὲν γὰ σαθμοῖσιν
ἱππικοῖς, τόσσ' γὰ ἔβαισι,
τόσσ' ἐκεῖσε λεῖβον, ἄλλον ἄλλοσε
δρομάδας ἀπόπῶ πεσσοίνας.
χο τί τὸ τὶ τῷδε συμφορᾶς ἐγίν⟨ε⟩το;
φρ ἰὼ ἰὼ μᾶτερ μᾶτερ ὀδρίμα, ὀδρίμα, αἰαῖ αἰαῖ
φονίῳ πάθεῳ, αὐόμῳ τε λακῶν, ἅπερ ἔβα
ἔβακον γὰ δόμοις τυράννων,
ἀμφὶ πορφυρέων πέπλων ὑπὸ σκότου
ξίφη παλάντες γὰ χοροῖν, ἄλλος ἄλλοσε
δίνασεν ὄμμα, μή τις πᾷ νιν τύχοι.
ὡς λάπτροι δ' ὀρέσβροι
γυναικὸς αὐτίοι σαθῶντες,
γὰ νέωσσι, λατθανῇ, λατθανῇ,
λακὸς σ' ἀρκτέινει πόσις,
λασιγνήτ⟨ε⟩ πῶδόλῳ γὰ Αργεια θανεῖν γόνευ.
ἃ δ' ἴαχ⟨ε⟩, ὤμοι μοι.

λευκὸν

λευκὸν ἐμβαλοῦσα πῆχυν στέρνοις
κτύπησε χεῖρα μέλεον πλαγάν.
φυγᾶς δὲ πολὶ τὸ χρυσοσαύλακον ἴχνος
ἔφερεν. οὐ λόμας δὲ λακτύλους
δικὼν Ορέστας, μυκλικοῖσι βύλαν πρὸς βάσ,
ὤμοις ἀειδροῖσιν ἀνακλάσας λέχος,
παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος.
ΧΟ ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ ἡμεῖς στέγας φρύγες;
ΦΡ ἰαχᾶς λόμων θύρετρα καὶ σαθμὸς
μοχλοῖσιν ἐκβαλόντου, ἔνθ' ἐμίμνομεν,
βοηδρομοῦμεν ἄλλος ἄλλοθεν στέγης.
ὁ μὲν πέτρας, ὅδ' ἀγκύλας,
ὁ δὲ ξίφος πρόκωπον ἐν χεροῖν ἔχων.
ἔναντα δ' ἦλθε Πυλάδης ἀλίας,
οἷος οἷος Ἕκτωρ ὁ φρύγιος, ἢ βριμόθυμος Αἴας,
ὃν εἶδον εἶδον ἐν πύλαισι πριαμίσι.
φασγάνων δ' ἀκμὰς σωφάμην.
τότε δὴ τότε δρομαίοις
ἐγγόνοιν φρύγες, ὅσον Ἄρεος ἀλκαὶ
ἔστονθ' Ελλάδος ἐγχόμενδ' αἰχμᾶς.
ὁ μὲν οἰχόμενος φυγάς, ὁ δὲ νέκυς ὤν,
ὁ δὲ τραῦμα φέρων, ὁ δὲ λιασόμενος
θανάτου πρόβολον. ἴτω σκότον γ' ἐφύγομεν.
νεκροὶ δ' ἔπιπτον, οἵδ' ἔμελλον, οἵδ' ἔκειντο.
ἔμολε δ' ἡ τάλαινα Ἑρμιόνα λόμας
ὠδῖ φόνου χαμαιπετεῖ μαθοῦς, ἃ νιν ἔτεκε τλάς·
ἄθυρσοι δ' οἷά νιν δρομάσαντες βάκχαι, (μων.
σκύμνον ἐν χοροῖν ξυνήρπασαν.
πάλιν δ' ἐπὶ Διὸς λόχμας ἐπὶ σφαγὰν ἔκτεινον.
ἄδ' ἐκ θαλάμων ἐγώ δὰ πρόλιμον

ἄφαντος,

ἄφαντος (ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς, καὶ νύξ)
ἤτοι φαρμάκοισιν, ἢ μαγῶν τέχναις, ἢ θεῶν λελο-
τὰ δ' ὕστερον, ὅπῃ τ' οἶδα. δρασπέτομαι γ' ἐς (πᾶς.
ξὺν λεπτὸν ἐκ δόμων πόδα.
πολύπονα δὲ πολύπονα πάθεα
Μενέλαος ἀναχόμενος, ἀνόνητον ἀπὸ τροίας
ἔλαβε τὸν Ελένας γάμον.
ΧΟ καὶ μὴν ἀμείβει λαινὸν ἐκ λαινῶν τόδε.
ξιφηφόρον γὰρ εἰσορῶ πρὸ λωμάτων.
βαίνοντ' Ορέστην ἐπιχωρίων πολί.
ὀρέ πῶς σὺν οὗτος, ὃς πέφυγεν ἐκ δόμων τὸν μόρον ξίφος;
φρ πρόσκωπος σ' ἄναξ, νόμοισι βαρβάροισι πρόπε-
ὀρέ ἐκ γὰρ Ιλίου πάρ' ὄντα, ἀλλ' ἐν ἀργείᾳ χθονί. (σών.
φρ παντάχ' ζῶν ἡδὺ μᾶλλον, ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.
ὀρέ ὅτι τὸν λαναγλαὸν ἐθύμας Μενέλεων βοηδρομεῖν;
φρ σοὶ μὲν δὴν ἐγώ' ἀμύνειν. ἀξιώτερος γὰρ εἶ.
ὀρέ ἐν δίκῃ ἡ Τυνδαρεὼς ἄρα πατὴς δικάζει;
φρ ἐν δικώτατ', εἴγε λαμὸς εἶχε τριπτύχους θανεῖν.
ὀρέ δειλίᾳ γλώσσαν χαρίζῃ, τἄνδρος ὀχ ὅτῳ φρονῶν.
φρ ὁ γὰρ; ἥτις Ελλάδ' αὐτοῖς φρυξὶ δειλυμίασε;
ὀρέ ὅμοσον. εἰ δὲ μή, στυγῶ σε, μὴ λέγειν ἐμὼ χαρεῖν.
φρ τὼ ἐμὼ ψυχὼ κατώμοσ', ὧν ἄν δυοῖν ἐγώ.
ὀρέ ὥδε λαὸν τροίας σίδηρος πᾶσι φρυξὶν ὧν φόβος;
φρ ἄπεχε φάσγανον. πέλας γ' ἀδνὸν αὐγεῖ φόνον.
ὀρέ μὴ πέτρος γύψ, δίδυμας, ὥς τε γοργόν' εἰσιδών.
φρ μὴ δῆν νεκρός. ὁ γοργὸς δ' ὁ καὶ τοισδ' ἐγὼ δάρας.
ὀρέ δόλος ὢν φοβῇ τὸν ἄδικον, ὅς σ' ἀπαλλάξῃ δικαίως;
φρ πᾶς ἀνὴρ, δίκην δοὺς ὅτου τις, ἤδεται τὸ φῶς ὁρῶν.
ὀρέ εὖ λέγεις. σώζει σε σώσεις. ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμ-
φρ ὀκ ἄρα κτενεῖς με; ὀ. ἀφεῖσα. (μων.

φρ καλὸν ἔπος λέγεις τόδε.
ορέ ἀλλὰ μεταβολὰ δυσόμεθα.
φρ οὕτω δ' ὁ καλῶς λέγεις.
ορέ μῶρος, εἰ δοκεῖς με πλεῖω καθαμάξαι πέρην;
ὅστε γὰρ γυνὴ πέφυκας, ὅτ' ἐν αὐθαδίαισι σύ' εἶ.
τὸ δ', μὴ σῶσαί σε βραχυλῶ, ἔνεκ' ἀξίωμα λόμου.
ὀξὺ γὰρ βοῆς ἀκοῦσαν Αργος ἀγρεύεται.
Μενέλεων δ' ὁ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφος,
ἀλλ' ἴτω ξανθοῖς ἐπ' ὤμων βοστρύχοις γαυρούμενος.
εἰ γὰρ Αργείας ἐπάξει τοῖσδε λώμασι λαβών,
τὸν Ελένης φόνον λιώκων, κἀμὲ μὴ σώζειν θέλει,
σύγγονόν τ' ἐμὴν, Πυλάδην τε
τὸν τάδε σωσάντα μοι,
πλὴν θνήσκοντε, δὶς λωμαστὰ, λύσω νεκρὼ λαπόψεται.
χο ἰὼ ἰὼ τύχα. ἕτερον εἰς ἀγῶν' ἕτερον αὖ
λόμον φοβερὸν ἀμφὶ σὸν Ατρείδας πτνεῖ.
ορέ τί δρῶμεν; ἀγγέλωμεν εἰς πόλιν τάδε,
ἢ σίγ' ἔχωμεν ἀσφαλέστερον, Φίλαι;
ορέ ἴδε πῶς λωμάζουσιν, ἴδε πῶς κηρύσσει
θοάζων ὅδ' αὐθέντας ἄνω λαπνός.
χο ἄπιθι, σώζου κύκλους, ὡς πυρώσοντες λόμας
σὸν ταντάλειον, σὸν δ' ἀΦίσαντα φόνον.
μέ τέλος ἔχει λαίμων Βροτοῖσι, τέλος ὅσα θέλει.
μεγάλα δ' ἐς τις ἁ λώβαμις δι' ἀλάστορα
ἔσαισεν ἔπαισε μέλαθρα τάδε δι' αἱμάτων,
δίκᾳ τὸ Μυρτίλου πέσημ' ἐκ δίφρου.
χο ἀλλὰ μὴν τὸν δε λύσω Μενέλεων δόμων πέλας
ὀξύπορον, καθημένον πρὸ τᾶς τύχης, ἣ νιν πάρα.
πλέ ἐκεῖ' ἂν φθάνοιτε λιλεῖθρα συμπραίνοντε μο-
μῶ κτ|σίγας Ατρεῖδαι, Δφνὸν, δύτυχῶν ἀνὴρ (χλοῖς

Πρὸς

μέ Πρὸς λακῶς πράσσοντας, ὡς σὺ νιῦ Ορέσα δυ
ἥκω λιλύσων τὰ δεινὰ, τὴν δρασπέρα, (συχεῖς.
δισσοῖν λεόντοιν. ὁ γὰρ ἀνὴρ αὐτὼ λαλῶ.
ἥκουσε γὰρ δὴ τὴν ἐμὴν ξιφήρορον, 1535
ὡς ὁ τέθνηκεν, ἀλλ' ἄφαντος οἴχεται.
λαγλὼ ἀκόλας βαλξιν, ἵν' φόβῳ σφαλεὶς
ἄγγελός μοι τις. ἀλλὰ τὸν μητροκτόνα
τεχνάσματ' ὀδὶ ταῦτα, κοὐ πολὺς γέλως.
αὐοιγέτω τις δῶμα, πᾶσι δόλοις λέγω 1540
ὠθεῖν πύλας τάσδ', ὡς ἂν ἀλλὰ πᾶσ' ἐμὴν
ῥυσώμεθ' αὐδῶν ἐκ χορῶν μιαιφόνων,
κοὐ τὴν τάλαιναν ἀθλίαν δάμαρτ' ἐμὴν
λαβοῦσιν, ἣ δεῖ ξιφανεῖν ἐμῇ χερί
σὺν δεσπόταισιν τὴν ἐμὴν ξιφήρορον. 1545
ορέ στ, σὺ λιλέθρων τῶνδε μὴ φαύτης χερός.
Μενέλαον εἶπον, ὃς τε σὺ ῥύγωσαι θράσει.
ἢ τῷδε θείνω λιρᾶτα σωθραύσω σέθεν
ῥήξας παλαιὰ γείσα, τεκτόνων πόνον.
μοχλοῖς δ' αἴρατε λιλέθρα σῆς βοηδρόμου 1550
πανδόκου, ἃ σ' εἴρξει μὴ δόμων εἴσω πορᾶν.
με ἔα, τί χρῆμα; λαμπάδων ὁρῶ σέλας,
δόμων δ' ἐπ' ἄκρων τόνδε πανυγκρεμνύσας,
ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπὶ φρεσὶν δέρᾳ;
ορέ πότερον ἐρωτᾷν, ἢ λιλύειν ἐμὲ θέλεις; 1555
με ὁ δέτερον. ἀνάγκη δ' ὡς ἔοικε, σε λιλύειν.
ορέ μέλλω λιτανεύειν σε θυγατρὸς, εἰ βάλει μαθεῖν.
με Ελένην φονεύσας, ὦδε φόνῳ πράσσεις φόνον;
ορέ εἰ γὰρ κατέκτον, μὴ θεῶν λιλεφθεὶς ὕπο.
με ἀρνῇ κατακτὰς, κἀφ' ὑβρει λέγεις τάδε; 1560
ορέ λυπρὰν γε τὴν ἄρνησιν. εἰ γὰρ ὤφελον.

με τί χρῆμα δρᾶσαι; πρᾶκαλεῖς γὰρ εἰς φόβον.
ὀρέ τὴν Ἑλλάδος μιάστορ' εἰς ᾅδου βαλεῖν.
με ἀπόδος δάμαρτος νέκυν, ὅπως χώσῳ τάφῳ.
ὀρέ θεοὺς ἀπαίτει, παῖδα δὲ κτανὼν σέθεν.
με ὁ μητροφόντης ἐπὶ φόνῳ πρᾶσσει φόνον.
ὀρέ ὁ πατρὸς ἀμύντωρ, ὃν σὺ προὔδωκας θανεῖν,
με οὐκ ἤρκησέ σοι τὸ πρὸν αἷμα ματέρος;
ὀρέ Οὐκ ἂν καίμοιμι τὰς κακὰς κτείνων ἀεί.
με ἦ καὶ σὺ Πυλάδη τοῦδε κοινωνεῖς φόνου;
ὀρέ Φησὶ σιωπῶν, ἀρκέσω δ' ἐγὼ λέγων.
με ἀλλ' ὅτι χαίρων, ἦν γε μὴ φύγῃς πτεροῖς.
ὀρέ οὐ φευξούμεθα, πυρὶ δ' ἀνάψομεν δόμους.
με ἦ γὰρ πατρῷον δῶμα πορθήσεις τόδε;
ὀρέ ὡς μήτ' ἔχῃς σὺ, τὴν δ' ὠλισφάξας, πυρί.
με κτεῖν', ὡς κτανώνγε, τῶνδέ μοι δώσεις δίκην.
ὀρέ ἔσται τάδε. Μ. ἆ, ἆ, μηδαμῶς δράσεις τάδε.
ὀρέ σίγα νῦν. ἀνέχου δ' ἐνδίκως πράσσων κακῶς.
με ἦ γὰρ δίκαιον ζῆν σε; Ο. καὶ κρατεῖν γε γῆς;
με ποίας; Ο. ἐν Ἄργει τῷδε τῷ πελασγικῷ.
με εὖ γ' οὖν θίγοις ἂν χερνίβων. Ο. τί γὰρ οὔ;
με καὶ σφάγια πρὸ δορὸς καταβαλοῖς;
ὀρέ σὺ δ' ἂν καλῶς;
με ἁγνὸς γὰρ εἰμι χέρας. Ο. ἀλλ' οὐ τὰς φρένας.
με τίς δ' ἂν προσείποι σ'; Ο. ὅς τίς ἐστι φιλοπάτωρ.
με ὅστις δὲ τιμᾷ μητέρ'; Ο. εὐδαίμων ἔφυ.
με οὔκουν σύγε. Ο. οὐ γὰρ ἀνδάνουσιν αἱ κακαί.
με ἄπαιρε θυγατρὸς φάσγανον. Ο. ψευδὴς ἔφυς.
με ἀλλὰ κτανεῖς μου θυγατέρ'; Ο. οὐ ψευδὴς ἔτ' εἶ.
με οἴ μοι, τί δράσω; Ο. πεῖθ' ἐν Ἀργείοις μολών.
με πείθω τίνα; Ο. ἡμᾶς μὴ κτανεῖν, αἰτοῦ πόλιν.
ἦ παῖδα

με ἦ παῖδα μου φονεύσετε; Ο. ὧδ' ἔχει τάδε,
με ὦ τλήμων Ἑλένη. Ο. τἀμὰ δ' οὐχὶ τλήμονα;
με σοὶ σφάγιν ἐκόμισ' ἐκ Φρυγῶν; Ο. εἰ γὰρ τόδ' ἦν.
με πόνους πονήσας μυρίους; Ο. πλήν γ' εἰς ἐμέ.
με πέπονθα δεινά. Ο. τότε γὰρ ἦσθ' ἀνωφελής.
με ἔχεις με. Ο. σαυτὸν σύγ' ἔλαβες κακὸς γεγώς.
ἀλλ' εἶ', ὕφαπτε δώματ' Ἠλέκτρα τάδε.
σύ τ' ὦ φίλων μοι τῶν ἐμῶν σαφέστατε
Πυλάδη, καταιθε γεῖσσα τείχεος τάδε.
με ὦ γαῖα Δαναῶν, ἱππίου τ' Ἄργους κτίται,
οὔκουν ἐνόπλῳ ποδὶ βοηδρομήσετε;
πᾶσαν γὰρ ἡμῶν ὅδε βιάζεται πόλιν,
ζῆν, αἷμα ματρὸς μυσαρὸν ἐξειργασμένος.
ἀπ Μενέλαε, παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον.
Φοῖβος σ' ὁ Λητοῦς παῖς, ὅδ' ἐγγὺς ὤν, καλῶ.
σύ θ', ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ,
Ὀρέσθ', ἵν' εἰδῇς οὓς φέρων ἥκω λόγους.
Ἑλένα μὲν, ἣν σὺ διολέσαι πρόθυμος ὤν,
ἥμαρτες, ὀργὴν Μενέλεω ποιούμενος,
ἥδ' ἐστὶν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς,
σεσωσμένη τε, κοὐ θανοῦσα πρὸς σέθεν.
ἐγώ νιν ἐξέσωσα, κἀπὸ φασγάνου
τοῦ σοῦ κελευσθεὶς ἥρπασ' ἐκ Διὸς πατρός.
Ζηνὸς γὰρ οὖσαν, ζῆν νιν ἄφθιτον χρεών,
Καστορί τε, Πολυδεύκει τ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς
σύνθακος ἔσται, ναυτίλοις σωτήριος.
ἄλλην δὲ νύμφην εἰς δόμους κτῆσαι λαβὼν.
ἐπεὶ θεοὶ τῷ τῆσδε καλλιστεύματι,
Ἕλληνας εἰς ἓν καὶ Φρύγας συνήγαγον,
θανάτους τ' ἔθηκαν, ὡς ἀπαντλοῖεν χθονός,

 ὕβρισμα

ὕβρισμα θνητῶν, ἀφθόνου πληρώματος.
τὰ μὲν καθ' Ελένην, ὥσθ' ἕχει σὲ δ' οὖ χρεὼν
Ορέστα, γαίας τ' δ' ἔπορ βαλόνθ' ὅρους,
Παρρᾶσιον οἰκεῖν λαὸν ὑπὸ σὴν φυγὴν
κεκλήσεται δὲ σῆς φυγῆς ἐπώνυμον,
Αζᾶσιν, Αρκάσιν τ' Ορέστειον καλεῖν.
γῆθόν δε τ' ἐλθὼν τὴν Αθηναίων πόλιν,
λίπεν τὸν χθόν' αἵματος μητροκτόνου,
δύμενίσι τρισσαῖς. θεοί δέ σοι δίκης βραβῆς,
Παλλοισιν ἐν ἀρέσοισιν ὑσεβεσάτων
Ψῆφον θοίσασ', ἔνθα νικῆσαί σε χρή.
ἐφ' ἧς δ' ἔχεις Ορέστα φασγάνου λαβήν,
γῆμαι τὼ πρωταί σ' Ερμιόνην. ὃς δ' οὔτασε
Νεοπτόλεμον γαμεῖν νιν, ὃ γαμῶ ποτέ.
θανεῖν γὰρ αὐτῷ μοῖρα δελφικῷ ξίφει,
δίκας Αχιλλέως πατρὸς ἐξαιτοῦντί με.
Πυλάδη δ' ἀδελφῆς λέκτρον, ᾧ ποτ' ἤνεσας,
δός. ὁ δ' ἐπώνυμον βίστον σύλαίμων μηθεῖ.
Αργος δ' Ορέστῃ Μενέλεως ἐᾷ κρατεῖν.
ἐλθὼν δ' ἄνασσε Σπαρτιάτιδος χθονός,
φόρνας ἔχων δαίμαρτον, ἃ σε μυρίοις
πόνοις δίδᾶσα, δοῦλ' ἀεὶ δίδυσε.
τὰ πῶς πόλιν δὲ τῶνδ' ἐγὼ θήσω καλῶς,
ὃς νιν φονεῦσαι μητέρ' ἠξιώσατε.
ὀρέ ὦ λοξίας μαντεῖε, σῶν θεσπισμάτων,
ὃ ψυδόμαντις ἦν ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμον.
καί τοι μ' ἔφασκες δεῖμα, μή τιν' ἐκτύσω
ἀλάστορων, λόξασμί σ' ὡς ἐκτείνειν ὅπα.
ἀλλ' εὖ τελεῖται. πείσομαι δὲ σοῖς λόγοις.
ἰδὸ μεθίημ' Ερμιόνην ἀφ' σφαγῆς,

καὶ λέκτρ'

καὶ λέκτρ' ἐπίνεσ', ἵνίκ' αὖ δόλῳ πατήρ.
ὦ Ζηνὸς Ελένη χαῖρε πατρί, Ζηνὸς δέ σε,
θεῶν κατοικήσασαν ὄλβιον δόμον.
Ορέστα, σοὶ δὲ πατὶ' ἐγὼ κατεγνωσ',
Φοίβε λέγοντ', ὄγχνης δ' ἀπ' ὀγχνῆς
γήμας, ὄναιο καὶ σύ, καὶ ὁ δόσ' ἐγώ.
ἄπ χωρεῖτε ναῦν ἔναστ', οἳ πρόσθεν ὁμιλεῖτε,
νείκης τε δηλύσαντε. Μ. πείθεσθαι χρεών.
ὀρέ λέγω ταῦτ'. ἀφίσθμαι δὲ συμφορᾶς
Μενέλαε, καὶ σοῖς λοξίᾳ θεσπίσμασιν.
ἄπ ἴτε ναῦν κατ' ὄδιον, τὴν κάλλιστα
,, θεῶν εἰρύσθην πιθόντ'. ἐγὼ
δ' Ελένην Ζηνὸς μελάθροις πέλασσα,
λαμπρὰν ἄστρων πόλον ὀξανύσας,
ἵνθα παρ' Ηρᾳ, τὴν θ' Ηρακλέους
Ηβην πάρεδρον θεὸς ἀνθρώποις
ἔσαν, ἀπονάσας ἔντιμον αἰεί
σὺν Τυνδαρείδαις τοῖς Διὸς ἱππίοις
ναύταις. μεθέσθαι θαλάσσης.
χο ὦ μέγα σεμνὴ νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λάγοις σεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΡΕ-
ΣΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΦΟΙ-ΝΙΣΣΩΝ.

Ετεοκλῆς παραλαβὼν τὴν τῶν Θηβῶν βασιλείαν, ἀπεστέρει τὸν μέρους τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Πολυνείκην. φυγὰς ὢν ἐκεῖνος εἰς Αργος παραγενόμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Αδράστου. καταλθεῖν δὲ εἰς τὴν πατρίδα Φιλοτιμούμενος, καὶ πείσας τὸν πενθερόν, στρατόπεδον ἀξιόλογον στρατοῦ ἦγε τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ εἰς Θήβας ἐλήλυθεν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Ιοκάστη, ἐπόησεν αὐτὸν ὑποσπονδὸν ἐλθεῖν εἰς τὴν πόλιν, καὶ διαλεχθῆναι πρότερον τῷ ἀδελφῷ περὶ τῆς ἀρχῆς. μεταπεμψαμένου δὲ τὸν τυραννίδος τοῦ Ετεοκλέους, ἡ μὲν Ιοκάστη συναγαγεῖν τὰ τέκνα ἐκπαλαίσαι πρὸς Φιλίαν. Πολυνείκης δὲ, ὡς πρὸς πόλεμον λοιπὸν παρασκευάμενος, ἀνεχώρησε τῆς πόλεως. ἔχρησε δὲ ὁ Τειρεσίας νίκην θεῖναι τοῖς Θηβαίοις, ἐὰν ὁ παῖς Κρέοντος Μηνοικεὺς σφάγιον Αρει γένηται. ὁ μὲν δὴ Κρέων, πρὶν ἐπὶ χεῖρας ἐλθεῖν τοῦ πολέμου τὸν παῖδα. ὁ δὲ νεανίσκος, ἐβούλετο. καὶ τὸν πατρὸς αὐτοῦ φυγὴν μετὰ χρημάτων δοῦναι τοῦτο, ἐὰν τὰ σώματα φάξει, καὶ μὴ κατέπραξε. Θηβαῖοι δὲ οὐκ ἡγεμόνας τῶν Αργείων ἔσφαξαν. Ετεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀπέκτειναν ἀλλήλους. ἡ μὲν δὴ μήτηρ αὐτῶν εὑρεῖν νεκροὺς τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς, ἀπέκτεινεν ἑαυτήν. ὁ δὲ ταύτης ἀδελφὸς Κρέων παρέλαβε τὴν βασιλείαν. οἵ τε Αργεῖοι νικηθέντες τῇ μάχης, ἀνεχώρησαν. Κρέων δὲ λυπρῶς φέρων, τοὺς μὴ τὸν τῇ Καδμείᾳ τῶν πολεμίων πεσόντας ἐκέλευσεν εἰς ταφὴν. Πολυνείκην δὲ ἀκήδευτον ἐᾶ

ῥίπτειν.

ῥίπτειν. Οἰδίποδα δὲ φυγαδίαν τὴν πατρίδα τοῦ παραίτησιν ἀπὸ τοῦ μύθου, ἐφ' οἷς μὴ φυλάξας τὸν ἀνθρώπινον νόμον, ἐφ' οἷς δὲ τῷ ὀργῇ λογοποιήσας, καὶ περὶ τῆς δυσυχίαν ἐλεήσας.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Περιπαθεῖς ἄγαν αἱ φοίνισσαι τὴν παραγωδίαν. ἀπωλέθη γὰρ ὁ Κρέοντος υἱὸς ἀπὸ τοῦ τείχους, σωτὴρ τῆς πόλεως ἀποθανών. ἀπέθανον δὲ καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ ὑπ' ἀλλήλων. καὶ Ιοκάστη ἡ μήτηρ αὐτῶν, ἑαυτὴν ἀπάγξασα. καὶ οἱ ὧδε Θήβας στρατοῦ μόνοι Αργεῖοι, ἀπώλοντο. καὶ ἄταφος Πολυνείκης πρόκειται. Οἰδίποδος δὲ πατρίδος ἐκβάλλεται, σὺν αὐτῷ ἡ θυγατὴρ Αντιγόνη. Εστι δὲ τὸ δρᾶμα καὶ πολυπρόσωπον, καὶ γνωμῶν πολλῶν μεστόν τε, καὶ καλῶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΩΣ.

Εστι μὲν ταῖς σκηνικαῖς ὄψεσι καλὸν τὸ δρᾶμα, ἐπεὶ καὶ παραπληρωματικόν. ἥτε ἀπὸ τῶν τέχνων Αντιγόνη θεωρεῖσα, μέρος οὐκ ὀλίγον δραμάτος. καὶ ὑποσπονδὸς Πολυνείκης ὀλίγος ἕνεκα παραγίνεται, ὅτι ἐπὶ πᾶσι μετ' ὀλίγης ἀπολείχει φυγαδευόμενος ὁ Οἰδίπους, πρὸς ἐρρίπτει δάκνου.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩ ΤΩ ΘΗΒΑΙΩ.

Λαΐε λαβὰ κίσλη, παίσλων γνῶθ' ὄλβιον αὐτῆς
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ὄτι,
Σὸ παισὶ χέρεσι λιπεῖν φάθ'. ὡς γὰρ ἔνδυσε
Ζεὺς Ἰαονίδης, πέλοπος συγγραῖς ἀρᾶῖσι πιθήσας,
Οὗ φίλον ἥρπαξας υἱόν. σοὶ δ' ἤνυξα τόδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔσι λίθων ἐπὶ γῆς, καὶ τετράπον, ὃ μία φωνὴ,
Καὶ ἴσον. ἀλλάσσει δὲ φυλὴ μόνον. ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ κινεῖται, καὶ τ' ἀιθέρα, καὶ τὸ πόντου.
Ἀλλ' ὁπόταν πλείοισιν ἐπειγόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα τάχ' ὠκύποδα πτερὸν ὠκέα αὐτῷ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰοκάστη.
Παιδαγωγός.
Ἀντιγόνη.
Χορὸς ἐκ φοινισσῶν γυναικῶν.
Πολυνείκης.
Ἐτεοκλῆς.
Κρέων.
Μαντικός.
Τειρεσίας.
Ἄγγελος.
Ἕτερος ἄγγελος.
Οἰδίπους.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰοκάστη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Ἅλιε, θοαῖς ἵπποισιν ἑλίσσων φλόγα,
ὡς δυσυχῆ Θήβαισι τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
ἀκτῖν' ἐφῆκας, Κάδμου πύλας ἵνα
πλὼν', ἐκλιπὼν Φοίνισσαν χθόνα.
ὃς παῖδα γήμας Κύπριδος Ἁρμονίαν ποτὲ,
πολύπλωρον ἔζευξε πόλει, λαόν θ' ἅπαν
φωῦαι λέγουσιν. ἐκ δὲ τῶνδε, λαΐου
ἐγὼ δὲ παῖς μὴν Ἰοκάστης Μηνοικέως,
Κρέοντος τ' ἀδελφὸς ματρὸς ἐκ μιᾶς ἔφυν.
δαλδσι δ' Ἰοκάστην με. δοῦναι γὰρ πατὴρ
ἔθεσπ. γαμεῖ δὲ Λαΐου μ'. ἐπεὶ δ' ἄπαιδα
πῆμ', ἀρόνια λέπτρα τἄμ' ἔχων ὤλωμασιν,
ἐλθὼν ἐρωτᾷ Φοῖβον. ἔζαιτεῖ θ' ἅμα
παίδων θ' οἵνεκα σωτηρίας κοινωνίαν.
ὁ δ' εἶπεν· ὦ Θήβαισιν ὀὐίππους ἄναξ,
μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκας δ' αἰμόνων βίᾳ.
εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀφῃρημένη σ' ὁ φὺς,
καὶ σὸς οἶκος βύσεται δι' αἵματος.
ὁ δ' ἥλιος δύς, εἴς τε Βακχεῖον πεσὼν,
ἔσπειρεν ἡμῖν παῖδα. καὶ σπείρας βρέφος,
γνὺς τἀμπλάκημα, τῷ θεῷ τε τῷ φαύσῃ,
λείπει δ' Ἥρας, καὶ Κιθαιρῶνος λέπας
δίδωσι βουκόλοισιν ἐκθεῖναι βρέφος,

σφυρῶν

σφυρῶν σιδηρᾶ λαγήτρα δαπείρας μέσον.
ὅθεν νιν Ελλὰς ὠνόμαζεν Οἰδίπουν.
Πολύβου δὲ νιν λαβόντος ἱπποβοτόλοι,
φέρουσ' ὃν οἶκον, εἰς τε λευκοίνους χέρας
ἔθηκαν. ἡ δέ, τὸν ἐμὸν ὠδῖνων πόνον,
μαστοῖς ὑφεῖτο, καὶ πόσιν πείθει τεκεῖν.
ἦλθε δὲ πυρσαῖς γνώσιν ἐξανδρούμενον
παῖς δύμος, ἢ γνοὺς, ἢ τινος μαθὼν πάρα,
ἔσειε δοὺς φύσαντας ἐκμαθεῖν θέλων,
πῶς δόμα Φοίβου. λαΐδος θ' ὑμὸς πόσις,
ὃν ἐκτεθέντα παῖδα μαστοῦν μαθεῖν
εἰ μηκέτ' εἴη. καὶ ξυνάπτετον πόδα
ὃν τὸν ἄμφω, Φωκίδος χισῆς ὁδῷ.
ἰδού νιν ἱερὸν Λαΐου προχλαδής·
ὦ ξένε, τυραύνοις ἐκπόδ' ὧν μεθίσασο.
ὁδὸν εἶπ' ἄνασσε, μέγα φρονῶν. πῶλοι δ' ἐνιν
χηλαῖς τένοντας ἀξεφοίνισσον ποδῶν.
ὅθεν, τί τἀκτὸς τῶν δακέων με δεῖ λέγειν;
πατὴρ ἰδὼν δαίνει. καὶ λαβὼν ὀχήματα,
Πολύβῳ τροφεῖ δίδωσιν. ὡς δ' ἐπωζάρει
Σφίγξ ἄρπαγᾶσι πόλιν, ἐμός τ' ὀκνεῖν πόσις,
Κρέων τ' ἀδελφὸς τἀμὰ δυρύσει λέχη,
ὅστις σοφὸς αἴνιγμα σῷθόνου μάθοι,
τόν τῷ ξυνάψειν δέκτρα. τυγχάνει δέ πως
αἴνιγμ' ἐμὸς παῖς Οἰδίπους Σφιγγὸς μαθών.
ὅθεν τύραννον τῆσδε γῆς δαθέσαν,
καὶ σκῆπτρ' ἐπαθλα τῆσδε λαμβάνει χθονός.
γαμεῖ δὲ τὴν τεκοῦσαν, οὐκ εἰδὼς τάλας,
ὃν δ' ἡ τεκοῦσα, παιδὶ συγκοιμωμένη.
τίκτω δὲ παῖδας παιδί, δύο μὲν ἄρρενας,

Ετεοκλέα

Ετεοκλέα, δαεινὼ τε πολιωύκους βίαν.
δύο τε δισσὰς, τὴν μὲν Ισμήνου πατρὸς
ὠνόμασε, τὴν δὲ πρόδρομον Ανδιγόνην ἐγώ.
μαθὼν δὲ τἀμὰ δέκτρα μητρῴων γάμων,
ὁ πάντ' ἀνατλὰς Οἰδίπους παθήματα,
εἰς ὄμματ' αὐτῷ δεινὸν ἐμβάλλει φόνον,
χρυσηλάτοις πόρπαισιν αἱμάξας κόρας.
ἐπεὶ δὲ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζεται,
δαέθριος ἐκρύφαν πατέρ', ἵν' ἀμνήμων τύχῃ
γένοιτο, πολλῶν δεομένῳ συμμάχων.
ζῶν δ' ἐς γ' οἴκους. πῶς δὲ θ' τύχης νοσῶν,
αἱρᾶς αἱρᾶται παισὶν ἀνοσιωτάτας,
θηκτῷ σιδήρῳ δῶμα δαλαχεῖν τόδε.
τῶνδ' εἰς φόβον πεσόντε, μὴ τελευτόρους
αἱρὰς θεοὶ δραίνωσιν, οἰκήτορ' ὁμοῦ,
ξυμβαντ' ἐτάξαν, τὸν νεώτερον πάρος
φεύγειν ἑκόντα τῶνδε Πολυνείκην χθόνα.
Ετεοκλέα δὲ σκῆπτρ' ἔχειν μόνον τὰ γῆς,
φύλαξιν ἀλλάσσοντ'. ἐπεὶ δ' ἐπὶ ζυγοῖς
καθέζετ' ἀρχῆς, ὁ μεθίσταται θρόνων.
φυγάδα δ' ἀπωθεῖ δόμων Πολυνείκην χθονός.
ὁδὶ Αργος ἐλθὼν, δῶμα Δαρδάνου λαβὼν,
πολλῶν ἀθροίζας ἀσπίδ' Αργείων, ἄγει.
ἐπ' αὐτὰ δ' ἐλθὼν ἑπτάπυλα τείχη τάδε,
πατρῷ' ἀπαιτεῖ σκῆπτρα, καὶ μέρη χθονός.
ἐγὼ δ' ἔρριν λύσω, ξυναπονδίαν μολεῖν
ἔπειτα παισὶ παῖδα, πρὶν ψαῦσαι δορός.
ἧξειν δ' ὁ πεμφθείς φησιν αὐτὸν ἄγγελος.
ἀλλ' ὦ φαεινὰς ἀρδὰν ναίων πτύχας
Ζεῦ, σῶσον ἡμᾶς, δόξ δὲ ξύμβασιν τέκνοις.

χρὴ δ'

,, χρὴ σ' εἰσοφὸς πέφυκας, ὀκ ἐᾷν βροτὸν
,, τὸν αὐτὸν αἰεὶ λυσυχῆ λαθεσαίαι.
ΠΑΙ. ὦ λιλεινὸν οἶκοις Ἀντιγόνη θάλος πατρί,
ἐπεί σε μήτηρ πᾶσθ' ὑφ' ὧνας ἐκλιπεῖν
μεθῆκε, μελάθρων σ' ὄν σλιπρὸν ἔχατον,
σραφτὸν ἰσλεῖν ἀργεῖον ἱκεσίας σαῖς,
ἐπίχθ', ὡς ἂν προξόρυνέσω σίβον,
μή τις πολιτῶν γ' τρίβῳ φαντάζεται,
λάμοι μλν ἔλθοι φῶλος ὡς σλόλῳ ψόγος,
Οἱ σ' ὡς αὐάσει. πάντα σ' ἰζεισ' ὡς, φράσω,
ἅτ' εἶδον, εἰσήκουσα τ' Ἀργείων πάρα,
στρατὸν λὰς ὅτ' ἦλθον σῷ λασιγνήτῳ φέρων,
γῆθόν σ' ἐκεῖσε, σ' ὄρος τ' ἂν λείνοι πάρα.
ἀλλ' ὅπως ἀσφ τοῖσδε χρίμπτεται σόμοις,
λίσβος παλαιὰν λιμάκ' ἐκπέρα σόλι.
σκόπει δὲ πεσλία, καὶ παρ' Ισμλνὸν ῥοὰς,
Δίρκης τε νᾶμα πολεμίων στρατὸν ὅσον.
ἀν ὄρεγε νεῦ ὄρεγε γόραιαν ἐκ χερὸς ἀσπὶ λιμάκων
σόλιος ἴχνος ἐσαντέλλων.
ΠΑΙ. ἰδὲ, ξένα ψόν σθεγν'. εἰς λαιρὸν σ' ἔβης.
λινόμενον γὰρ τυγχάνει πελασγικὸν
στράτευμα, χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους.
ἀν ἰὼ πότνια παῖ λατοῦς Ἑκάτα,
λατάχαλκον ἄσπαν πεδίον ἀσράπσει.
ΠΑΙ. ὁ γάρ τι φαύλως ἦλθε Πολυνείκης χθόνα,
πολλοῖς μλν ἵπποις, μυρίοις δ' ὅπλοις βρέμων.
ἀν ἆρα πύλαι λιλέσθρους, χαλκόσλεκτά τ' ἐμβολα
λαΐνοις Ἀμφίονος ὀργανοις
τείχεος ἥρμοσαι;
ΠΑΙ. βαῖρσει. τάχ' ἔνοσιν, ἀσφαλῶς ἔχει πόλις.

ἀλλ'

ἀλλ' εἰσόρα τὸν πρῶτον, εἰ βάλει μαθεῖν.
ἀν τίς ὅτ' ὁ λυκόλοφας, πρόπαρ ὃς ἄρτι σραφεῖς,
πάγχαλκον ἀσπίδ' ἀμφὶ βραχίονι λαθίζων;
ΠΑΙ. λοχαγός, ὦ δέσποινα.
ἀν τίς; πόθεν γεγώς; αὔλασον ὦ γραῖ,
τίς ὀνομάζεται;
ΠΑΙ. ὅτ' μνησιᾶ ἦ αὐλᾶται γῆ,
λόρναξ ἀ' οἰκεῖ ναμαθ', Ἱππομέδων ἄναξ.
ἀν ἔ ἔ ὡς γαῦρ', ὡς φοβερὸς εἰσιδεῖν,
γίγαντι γηγενέτᾳ πεσόμοι, ἀσέροπος
γ' γραφαῖσιν, οὐχὶ πρόσφορ' ἀμερίῳ γένᾳ.
ΠΑΙ. τόνδ' ἐξαμείβονθ' ὀχ ὁρᾷς Δίρκης ὕδωρ λοχαγόν;
ἀν ἄλλος ἄλλος ὅδε δυσχέως τρόπος. τίς δ' ὅδε θεός;
ΠΑΙ. πᾶς μλν Οἰνέως ἔφυ Τυδεύς,
Ἄρει δ' ἀστολόμ γ' στέρνοις ἔχει.
ἀν ὅτ' ὁ τᾶς Πολυνείκους, ὦ γέρον,
αὐτοκασιγνήτας νύμφας, ὁμόγαμ' λυρεῖ;
ὡς ἀλλόχρως ὅπλοισι, μιξοβάρβαρος.
ΠΑΙ. Ἀκτεσφόροι γὰρ πάντ' Αἰτωλοί, τέκνον,
λόγχαις τ' ἀκοντισῆρσι σύοχώτατοι.
ἀν σὺ δ' ὦ γέρον πῶς αἰδάνῃ σαφῶς τάδε;
ΠΑΙ. σημᾶ ἰδὼν τότ' ἀσπίδων ἐγνώρισα,
ἀσυνδλὰς ὅτ' ἦλθον σῷ λασιγνήτῳ φέρων.
ἃ πρόσθεν δέδορκώς, οἶδα σὐ ὡπλισμένους.
ἀν τίς δ' ὅτ' ἀμφὶ μνῆμα τῆδε Ζήθου πορᾷ,
λαλαβόσρυχος, ὄμμασι γοργὸς εἰσιδεῖν, νεανίας;
ΠΑΙ. λοχαγός. Α. ὡς ὄχλος νιν ὑστερῳ σόλει
πάνοπλ' ἀμφέπει.
ΠΑΙ. ὃς δ' ἔσι Παρθενοπαῖος, Ἀσακλαύτης γόνος.
ἀν ἀλλ' ἄνα δὲ λατ' ὄρνιθα τὰ μαντόν.

Ἄρτεμις

Ἄρτεμις ἐμβύνα, τόξοις ἁλαμένα σταθεῖσα,
ὀλέσειεν, ὅς ἐπ' ἐμαὶ πόλιν ἔβα πέρσων.
παι εἶπα τάδ', ὦ παῖ. σοὶ δὲ λίκνα δ' ἥκασι γλῶ-
,, ῶ καὶ δέδοικα, μὴ σκοπῶσ' ὀρθῶς θεοί.
ἀν πᾶ πᾶ δ' ὅς ἐμοὶ μιᾶς ἐγγὺς ἐκ ματρὸς
πολυπόνῳ μοίρᾳ; ὦ φίλτατ' εἰσὲ πού' σι
Γολωνέκης, γέρον.
παι ἐκεῖνος ἧπα πυθόμην τάφοι τέλας
Νιόβης, ἀσφάλειαν πλησίον πύργων ἔχει;
ἀν ὁρῶ δῆτ' ὀσαφῶς. ὁρῶ δὲ τῶς
μορφῆς τύπωμα, στέρνα τ' ἀμφιπεσμένα.
αὐτεμώκει δ' εἶθε δρόμου νεφέλας ποσὶν
ἀγανύσαιμι σοὶ ἀὐθέρος πρὸς ἐμὸν
ὁμογενέτορα. πορὶ δ' ὠλένας (λέγω,
δέρᾳ φιλτάτᾳ βάλλοιμι χρόνῳ. φυγάδα μὲ-
ὡς ὅπλοισι χρυσέοισιν δύπρεπὴς, γέρον.
ἑώοις ὅμοια φλεγέθων βολαῖς ἀελίου.
παι ἦξει δόμους τόσδ', ὡς τέ σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς,
φῶτα σὸν δ'.
ἀν ἔστ' δ' ὦ γεραιὲ, τίς; πόθεν λυρεῖ;
ὃς ἅρμα λύκου ἡνιοστροφεῖ βεβώς;
παι ὁ μάντις Ἀμφιάρεως, ὦ δέσποινα, ὅδε.
σφαγία δ' ἅμ' αὐτῷ, γῆς φιλαίματοι βοαί.
ἀν ὦ λιπαροζώνου θύγατερ
ἀελίου σελαναίας, χρυσεόκυκλον
φέγγος, ὡς ἀπρεμέα λιγύπρα
καὶ σώφρονα πώλοις μεταφέρων, ἰθύνει.
ποῦ δ' ὅς τὰ δεινὰ τῆδ' ἐφυβρίζει πόλει,
Καπανεύς;
παι ἐκεῖνος ἧπα προσβάσεις τεκμαίρεται

πύργων

πύργων, ἄνωθε καὶ κάτω τείχη μετρῶν.
ἀν ἰὼ νέμεσις, καὶ Διὸς βαρύβρομοι βρονταὶ,
καταιβάτιός τε τῶν ἀθαλόγων,
,, σύ τοι μεγαλαυχεῖαν ὑπεραίνορα
,, κομίζεις. ὅδ' ἔστιν, ἀλκμαλωτίδας
ὃς δορὶ Θηβαίας Μυκηνίαισι,
λόγχαισί τε δώσειν τροιαίνᾳ,
ποσειδωνείοις ἀμυμονέσιν ὕδασι,
δηλέαν πόδα βαλών; μήποτε
μήποτε τάνδ' ὦ πότνια, χρυσεοδόρυχον
ὦ Διὸς ὀρθὸν Ἄρτεμι, δηλησιώαν τλαίην.
παι ὦ τέκνον, εἴσβα δῶμα, καὶ μὴ στέγας
ὧν παρθένωσι μίμνε σοῖς, ἐπεὶ πόθεν
εἰς τόδ' ἦλθον, ὧν ἔχρηζον εἰσιδεῖν.
ὄχλος γὰρ ὡς παράγμος εἰσῆλθε πόλιν.
χώρει γυναικῶν πρὸς δόμους τυραννικούς.
,, φιλόψογον γὰρ χρῆμα θηλείων γένος ἔφυ.
,, σμικρᾶς δ' ἀφορμᾶς ἧν λάβωσι τῶν λόγων,
,, πλείους ἐπεισφορεῦσιν. ἦδονὴ δέ τις
,, γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.
χο τύχοιμ οἶδμα λιποῦσ', ἔβαν
(ἀκροθίνια λοξίᾳ
Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, Φοίβῳ
δόλια μελαθρῶν, ἵν' ἐμοὶ λειφθεῖσι
νιφοβόλοιο Παρνασσοῦ διατεναθθῶ,)
Ἰόνιον ἧπ[illegible] πόντον ἐλαύνουσα πλοῦσα, πόδι
ῥύτων ὑπὲρ ἀκαρπίσων πεδίων Σικελίας,
ἐφύρτωνοαῖς ἱππόβυσαντος γᾶν ὀρανῷ,
κάλλιστον ἀελάδημα, πόλεως ἐκπωκεισθεῖσ' ἐμᾶς,
καλλισθύματα λοξίᾳ, Καδμείων ἔμολον γαῦ

κλεινῶν Αγηνωρίδαν, ὁμογενεῖς ὠδὶ Λαΐου πεμφθεῖσα
ἐνθάδε πύργους. ἶσα δὲ ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοις
Φοίβῳ λατρὶς ἐγενόμαν.
ἔτι δὲ Κασταλίας ὕδωρ ὑπλμένει με,
κόμας ἐμὰς δεῦσαι, παρθενίον χλιδὰν
φοιβείαισι λατρείαις. ἰὼ λάμπουσα πέτρα πυρός,
δικόρυφον σέλας ὑπὲρ ἄκρων
Βακχείων, Διονύσου οἴνα θ',
ἃ καθαμερίον σταζεις τὸν πολύκαρπον
οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν, ζάθεά τ' ἄντρα δρακόντος,
ὄρειαί τε σκοπιαὶ θεῶν, νιφόβολόν
τ' ὄρος ἱερὸν εἰλίσσων ἀθανάτας θεοῦ
χορός, γενοίμαν ἄφοβος, παρὰ μεσό
μφαλα γυάλα Φοίβου, Δίρκαν περιποῦσα.
νῦν δέ μοι πρὸ τειχέων θούριος μολὼν Αρης,
αἷμα δάϊον φλέγει. τᾷδε ὁ μὴ τύχοι πόλει.
„ Κοινὰ γὰρ φίλων ἄχη.
κοινὰ δ' εἴτι πείσεθ' ἑπτάπυργος ἅδε γαῖα,
Φοινίσσα χώρα. φεῦ, φεῦ. κοινὸν αἷμα, κοινὰ τέκνα
τᾶς κερασφόρου πέφυκεν Ιοῦς. ὧν μέτεστί μοι
πόνων. ἀμφὶ δὲ πόλιν νέφος ἀσπίδων
πυκνὸν φλέγει, σχῆμα φοινίου μάχης,
ἃν Αρης τάχ' οἴσεται παισὶν Οἰδίπου,
φέρων πημονὰν Εριννύων.
Αργος ὦ πελασγικὸν, δειμαίνω
τὰν σὰν ἀλκὰν, καὶ τὸ θεόθεν.
οὐ γὰρ ἄδικον εἰς ἀγῶνα τόνδ' ἔνοπλος
ὁρμᾷ παῖς, ὃς μετέρχεται δόμους.
πο τὰ μὲν πυλωρῶν κλεῖθρα μ' εἰσεδέξατο
δι' εὐπετείας, τειχέων εἴσω μολεῖν.

ὁ καὶ

ὃ καὶ δέδοικα, μή με δικτύων ἔσω
λαβόντες, οὐ μεθῶσιν ἀναίμακτον χρόα.
ὧν οὕνεκ' ὄμμα πανταχῇ διοιστέον,
κἀκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο, μὴ δόλος τις ᾖ.
ὡπλισμένος δὲ χεῖρα τῷδε φασγάνῳ,
τὰ πίστ' ἐμαυτῷ τοῦ θρασοῦς παρέξομαι.
ὠὴ, τίς οὗτος; ἦ κτύπον φοβούμεθα.
„ Απαντα γὰρ τολμῶσι δεινὰ φαίνεται,
„ Οταν δι' ἐχθρᾶς ποὺς ἀμείβηται χθονός.
πέποιθα μέν τοι ματρὶ, κοὐ πέποιθ' ἅμα,
ἥ τις μ' ἔπεισε δεῦρ' ὑπόσπονδον μολεῖν.
ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή. βώμοι γὰρ ἐσχάραι
πέλας πάρεισι, κοὐκ ἔρημα δώματα.
φερ' ἐς σκοτεινὰς περιβολὰς μεθῶ ξίφος,
καὶ τάς δ' ἔρωμαι, τίνες ἐφεστᾶσι δόμοις
ξένα γυναῖκες. εἴπατ' ἐκ ποίας πάτρας
ἑλληνικοῖσι δώμασι πελάζετε;
χο φοίνισσα μὲν γῆ πατρὶς, ἡ θρέψασά με,
Αγήνορος δὲ παῖδες ἐκ παῖδων δορὸς
Φοίβῳ μ' ἔπεμψαν ἐνθάδ' ἀκροθίνιον.
μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος,
μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Αργεῖοι πόλιν.
σύδ' ἀντάμειψαί μ' ὅστις ὢν ἐλήλυθας,
ἑπτάστομον πύργωμα θηβαίας χθονός.
πο πατὴρ μὲν ἡμῖν Οἰδίπους ὁ Λαΐου,
ἔτικτε δ' Ιοκάστη με, παῖς Μενοικέως.
καλεῖ δὲ πολυνείκην με θηβαῖος λεώς.
χο ὦ συγγένεια τῶν Αγήνορος τέκνων,
ἐμῶν τυράννων, ὧν ἀπεστάλην ὕπο,

γονυ

γονυπετεῖς ἕδρας προσπιτνῶ
σ' ἄναξ, τὸν οἴκοθεν νόμον σέβουσα.
ἔβας ἔβας ὦ χρόνῳ γαῖν πατρῴαν.
ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδομος, ἀνάπετασον πύλας,
κλύεις ὦ τεκοῦσα τόνδε; μᾶτερ, τί μέλλεις
ὑπώροφα μέλαθρα περᾷν, θίγειν τ' ὠλέναις τέκνου;
ἰο φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες, βοὰν ἔσω
δόμων κλύουσα τῶνδε, γήρᾳ τρομεραὶ
ἕλκω ποδὸς βάσιν. ἰὼ τέκνον, χρόνῳ
σὸν ὄμμα, μυρίαις τ' ἐν ἁμέραις προσεῖδον.
ἀμφίβαλλε μαστὸν ὠλέναισι ματρὸς,
πρηΐδων τ' ὄρεγμα, βοστρύχων τε κυανόχρωτα χαίτα
πλόκαμον, σκιάζων δέραν ἐμάν.
ἰὼ ἰὼ, μόλις φανεὶς ἄελπτα κἀδόκητα
ματρὸς ὠλέναις. τί φῶ σε; πῶς ἅπαντα
καὶ χερσὶ καὶ λόγοισι, πολυέλικτον ἁδονὰν
ἐκεῖσε καὶ τὸ δεῦρο περιχορεύουσα, τέρψιν
παλαιᾶς λαβὼ χαρμονᾶς; ἰὼ τέκος,
δρήμον πατρῷον ἔλιπες δόμον,
φυγὰς ἀπεσταλεὶς ὁμαίμου λώβᾳ.
ἦ ποθεινὸς φίλοις; ἦ ποθεινὸς Θήβαις;
ὅθεν ἐμάντε λευκόχροα κείρομαι,
δακρυόεσσαν ἱεῖσα πενθήρη κόμαν,
ἄπεπλος φαρέων λευκῶν, τέκνον.
δυσόρφναιά δ' ἀμφιτρύχη τάδε σκότι'
ἀμείβομαι. ὅδ' ἐν δώμασι πρέσβυς
ὀμματοστερὴς, ἀπήνας ὁμοπτέρου,
τᾶς ἀποζυγείσας δόμων, πόθον ἀμφιδάκρυτον
αἰεὶ κατέχων, ἀνήϊξε μὲν ξίφους,
ἐπ' αὐτόχειρά τε σφαγάν, ὑπερτερέμνά

τ' ἀγ-

τ' ἀγχόνας, στενάζων ἀρὰς τέκνοις.
σὺν ἀλαλαῖσι δ' αἰαγμάτων, σκοτίᾳ
κρύπτετ'. σὲ δ' ὦ τέκνον, καὶ γάμοισι δὴ κλύω
ζυγέντα, παιδοποιὸν ἁδονὰν
ξένοισιν ἐν δόμοις ἔχειν, ξένον τε
κῆδος ἀμφέπειν. ἄλαστα ματρὶ τάδε,
λαΐῳ τε σῷ παλαιγενεῖ, γάμων ἐπακτὰν ἄταν.
ἐγὼ δ' ὅτε σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς
νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς πρέπει μακαρίᾳ.
ἀνυμέναια δ' Ισμηνὸς ἐκηδεύθη,
λουτροφόρου χλιδᾶς. ἀνὰ δὲ Θηβαίαν πόλιν
ἐσιγάθη σᾶς εἴσοδος νύμφας.
ὄλοιτο τάδ', εἴτε σίδαρος, εἴτ' ἔρις, εἴτε
πατὴρ ὁ σὸς αἴτιος, εἴτε τὸ δαιμόνιον
κατεκώμασε δώμασιν Οἰδιπόδαο.
πῶς ἐμὲ γὰρ κακῶν ἔμολε τῶνδ' ἄχη.
χο Δεινὸν γυναιξὶν αἱ δι' ὠδίνων γοναί.
,, Καὶ φιλότεκνόν πως πᾶν γυναικεῖον γένος.
πο μᾶτερ, φρονῶν εὖ, κοὐ φρονῶν, ἀφικόμαν
,, ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
,, Πατρίδος ἐρᾷν ἅπαντας. ὃς δ' ἄλλως λέγει,
,, Λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.
οὕτω δὲ τάρβους εἰς φόβον τ' ἀφικόμην,
μή τις δόλος με πῶς κασιγνήτου κτάνῃ,
ὥς τε ξιφήρη χεῖρ' ἔχων, δι' ἄστεος
κυκλῶν πρόσωπον ἦλθον. ἐν δὲ μ' ὠφελεῖ,
σπονδαί τε, καὶ σὴ πίστις, ἥ μ' εἰσήγαγε
τείχη πατρῷα. πολύδακρυς δ' ἀφικόμην
χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα, καὶ βωμοὺς θεῶν,
γυμνασιάθ', οἷσιν ἐνετράφην, Δίρκης θ' ὕδωρ.

ὧν οὐ δικαίως ἀπελαθεὶς, ξένην πόλιν
ναίω, δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχων δακρυῤῥοῦν.
ἀλλ' ἐκ γὰρ ἄλγους ἄλγος αὖ σε δέρκομαι
κάρα ξυρηκές, καὶ πέπλους μελαγχίμους
ἔχουσαν. οἴ μοι τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
,, Ὡς δεινὸν ἔχθρα μᾶτερ οἰκείων φίλων,
,, Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.
τί γὰρ πατήρ μοι πρέσβυς ἐν δώμασι δρᾷ,
σκότον δεδορκώς; τί κασίγνηται δύο;
ἦ που ξένουσι τλήμονες φυγὰς ἐμάς;
ἰο κακῶς θεῶν τις Οἰδίπου φθείρει γένος.
οὕτω γὰρ ἤρξατ', ἄνομα μὲν τεκεῖν ἐμέ,
κακῶς δὲ γῆμαι πατέρα σὸν, φῦναί τε σέ.
,, ἀτὰρ τί ταῦτα; Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν.
ὅπως δ' ἔρωμαι, μή τι σὴν δάκω φρένα,
δέδοιχ' ἃ χρήζω. δὰ πόθου δ' ἐλήλυθας.
πο ἀλλ' ἐξερώτα, μηδὲν ἐνδεὲς λίπῃς.
ἃ γὰρ σὺ βούλει, ταῦτ' ἐμοὶ μᾶτερ φίλα.
ἰο καὶ δή σ' ἐρωτῶ πρῶτον, ὧν χρήζω τυχεῖν.
,, τί, Τὸ σέρεσθαι πατρίδος; ἦ κακὸν μέγα;
πο Μέγιστον. ἔργῳ δ' ἐστὶ μεῖζον, ἢ λόγῳ.
ἰο τίς ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγαῖσι τὸ δυσχερές;
πο ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
ἰο Δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ;
πο Τὰς τῶν κρατούντων ἀμαθίας φέρειν χρεών.
ἰο Καὶ τοῦτο λυπεῖν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς.
πο Ἀλλ' εἰς τὸ κέρδος παρὰ φύσιν δουλευτέον.
ἰο Αἰδ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος;
πο καλοῖς βλέπουσί γ' ὄμμασι, μέλλουσι δέ.
ἰο οὐδ' ὁ χρόνος αὐτὰς διεσάφης, οὔσας κενάς;

πο

πο ἔχουσιν Ἀφροδίτην τίν' ἡδεῖαν θεόν.
ἰο πόθεν δ' ἐβόσκου πρὶν γάμοις εὑρεῖν βίον;
πο ποτὲ μὲν ἐπ' ἦμαρ εἶχον, εἶτ' οὐκ εἶχον ἄν.
ἰο φίλοι δὲ πατρὸς καὶ ξένοι σ' οὐκ ὠφέλουν;
πο Εὖ πράσσε. τὰ φίλων δ' οὐδὲν, ἤν τις δυστυχῇ.
ἰο οὐδ' ἡ ὑγένεια σ' ἦρεν εἰς ὕψος μέγα;
πο Κακὸν τὸ μὴ ἔχειν. τὸ γένος οὐκ ἐβόσκε με.
ἰο ἡ πατρὶς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς;
πο οὐδ' ὀνομαῖσαι δύναιμ' ἄν, ὡς ἐστὶ φίλον.
ἰο πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τίν' ἐπίνοιαν ἔσχες;
πο ἔχρησ' Ἀδράστῳ Λοξίας χρησμόν τινα.
ἰο ποῖον; τί τοῦτ' ἔλεξας; οὐκ ἔχω μαθεῖν.
πο κάπρῳ, λέοντί θ' ἁρμόσαι παίδων γάμους.
ἰο καὶ σοὶ τί θηρῶν ὀνόματος μετῆν, τέκνον;
πο οὐκ οἶδ'. ὁ δαίμων μ' ἐκάλεσε πρὸς τῆς τύχην.
ἰο Σοφὸς γὰρ ὁ θεός. τίνι τρόπῳ δ' ἔσχες λέχος;
πο νὺξ ἦν. Ἀδράστου δ' ἦλθον εἰς πραστάδας.
ἰο κοίτας μαστεύων, ἢ φυγὰς πλανώμενος;
πο ἦν ταῦτα. κἆτά γ' ἦλθεν ἄλλος αὖ φυγάς.
ἰο τίς οὗτος; ὡς ἄρ' ἄθλιος κἀκεῖνος ἦν.
πο Τυδεὺς, ὃν Οἰνέως φασὶν ἐκφῦναι πατρός.
ἰο τί θηρσὶ δ' ὑμᾶς δῆτ' Ἀδραστος εἴκασε;
πο στρωμνῆς ἐς ἀλκὴν οὕνεκ' ἤλθομεν πέρι.
ἰο ἐνταῦθα Ταλαοῦ παῖς συνῆκε θέσφατα;
πο κἄδωκεν ἡμῖν δύο δυοῖν νεάνιδας.
ἰο ἆρ' εὐτυχεῖς οὖν τοῖς γάμοις, ἢ δυστυχεῖς;
πο οὐ μέμπτος ἡμῖν ὁ γάμος εἰς τόδ' ἡμέρας.
ἰο πῶς δ' ἐξέπεισας δεῦρό σοι ἑσπέσθαι στρατόν;
πο δισσοῖς Ἀδραστος ὤμοσε γαμβροῖς τόδε,
Τυδεῖ τε, κἀμοὶ, σύγγαμβρος γάρ ἐστ' ἐμός,

ἄμφω κατάξειν εἰς πάτραν. πρόσθεν δ' ἐμὲ
πολλοὶ δὲ Δαναῶν καὶ Μυκηναίων ἄκροι
πάρεισι, λυπρὰν χάριν, ἀναγκαίαν δ' ἐμοὶ
σπένδοντες. ὧδε γὰρ τὸν ἐμὸν στρατεύομαι
πόλιν. θεὸς δ' ἐτώμοσ', ὡς ἀκεσίως
τοῖς Φιλτάτοις κακοῦσιν ἡράμην ἄρον.
ἀλλ' εἰς σὲ τείνει τῷδε διαλύσις κακῶν
μᾶτερ, διαλλάξασαν ὁμογενεῖς Φίλας.
σῶσαι πόνων με, καὶ σέ, καὶ πᾶσαν πόλιν.
πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
» Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
» Δώμασίν τε πλείσιν ἔνεστ' ἀνθρώποις ἔχειν.
ἃ γὼ μὲν οὔπω δόξαν, μυρίαν ἄγων
» λόγχαν. πόνος γὰρ οὐδὲν εὐγενὴς ἀνήρ.
καὶ μὴν Ἐτεοκλῆς εἰς διαλλαγὰς ὅδε
χωρεῖ. σὸν ὄργον, μᾶτερ Ἰοκάστη, λέγειν
τοιόσδε μύθους, οἷς διαλλαξεις τέκνα.
ἔτι μᾶτερ, πάρειμι. τὴν χάριν δέ σοι δώσεις,
ἦλθον. τί χρὴ δρᾶν; ἀρχέτω δέ τοι λόγου.
ὡς ἀμφὶ τείχη καὶ ξιφηφορίας λόχων
τάσσων, ἐπέσχον πόλιν, ὅπως δουλώσομαί σε
δούλας Βραβείας, αἷς ὑπάσπονδον μολεῖν
τόνδ' εἰσεδέξω τείχεων, πείσασά με.
ἐπῆλθον. Οὔπω τὸ ταχὺ τὴν δίκην ἔχει.
» Βραδεῖς δὲ μῦθοι, πλείσον αὐδῶσι σοφόν.
σκόπει δὲ δεινὸν ὄμμα, καὶ θυμὸν φονεύς.
ὃ γὰρ τὸ λαιμότμητον εἰσορᾷς δαφὲς
Γοργόνας, ἀδελφὸν δ' εἰσορᾷς ἥκοντα σόν.
σύ τ' ὦ πρόσωπον πρὸς δασύγνωτον στρέφε,
Πολυνείκους. εἰς γὰρ σὸν ὄμμασι βλέπων,
λέξεις

λέξεις τἀμόν, τοῦδέ τ' ἐκδέξη λόγους.
παραινέσαι δὲ σφῷν τι βούλομαι σοφόν.
» Οταν φίλος τις αὖθις θυμωθεὶς φίλῳ,
» Εἰς ἓν συνελθὼν, ὄμματ' ὄμμασι δέδορκε,
» Ἐφ' οἷσιν ἥκει, ταῦτα χρὴ μόνον σκοπεῖν.
» Κακῶν δὲ τῶν πρὶν μνησικακῶς μνείαν ἔχειν.
λόγου δ' ὃν σὸς πρόσθεν, πολιόχθου τέκνον.
σὺ γὰρ σπουδὴν Δαναϊδῶν ἥκεις ἄγων,
ἄδικα πεπονθὼς, ὡς σὺ φῂς. δικαίτερος δέ τις
θεῶν γένοιτο, καὶ διαλλακτὴς κακῶν.
πο Ἁπλοῦς ὁ μῦθος ἐστὶ τῆς ἀληθείας ἔφυ,
» Κοὐ ποικίλων δεῖται' ἀνδρὶ ἐρμηνευμάτων.
» Ἔχει γὰρ αὐτὰ καιρόν. ὁ δ' ἄδικος λόγος,
» Νοσοῦντι μὲν αὐτῷ, φαρμάκων δεῖται σοφῶν.
ἐγὼ δὲ σώματος πατρὸς πρόσπτυξιν ἥμην.
τὸ μὴ τρέσαι τόδ' ἐκφυγεῖν χρῄζων ἀρὰς,
ἃς Οἰδίπους ἐφθέγξατ' εἰς ἡμᾶς ποτε,
ἔξηλθον ἔξω τῶνδ' ἐκὼν αὐτοχθονος,
δόξας τῷδ' ἀνάσσειν πατρίδ' ἐνιαυτὸν κύκλον,
ὥστ' αὐτὸς ἄρχειν αὖθις αὐτὰ μοῖραν λαβὼν,
καὶ μὴ δίκην ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολὼν,
κακόν τι δρᾶσαι, κἀπαθεῖν, ἃ γίνεται.
ὁ δ' αἰνέσας ταῦθ', ὁρκίους τε δοὺς θεούς,
ἔδρασεν οὐδὲν ὧν ὑπέσχετ', ἀλλ' ἔχει
τυραννίδ' αὐτὸς, κἀμὲ δόμων ἐμῶν μοίρας.
κἀγὼ μὲν ἕτοιμός εἰμι τἀμαυτοῦ λαβὼν,
στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀρεῖλαι χθονός.
οἰκεῖν δὲ τὸν ἐμὸν οἶκον αὖθις μοῖραν λαβὼν,
κἀγὼ τῶνδ' ἀφεῖναι τὸν ἴσον αὖθις χρόνον,
κἀμὲ πορεῦσαι πατρίδα, μήτε τι πρὸς φέρειν

ϖύργοισι πικτῶν λιμαλκων πῶς ἀμβάσεις.
ἃ μὴ λυρήσας, ϕλ λίκης ϖειράσομαι
ϕρᾶϝ. μάρτυρας δὲ τῶνδε λαίμονας καλῶ,
ὡς ϖαύτα πράσσων σὺ λίκη, λίκης ἄτερ
ἀϖωσθρᾶσαι πατρίδ' ἀνοσιώτατα.
ταῦτ' αὖθ' ἑκάσα μᾶτερ, ἐχὶ ϖοδιπλοπὰς
λόγων ἀθροίσας εἶπον, ἀλλὰ κἀν σοφοῖς,
κἀν τοῖσι φαύλοις ϕῶλιχ', ὡς ἐμοὶ λοκεῖ.
ἐμοὶ μὲν, εἰ κἀν μὴ καθ' Ελλάδων χθόνα
τετράμεθ', ἀλλ' ὃν ξυνετά μοι λοκεῖ λέγϝ.
εἰ ϖᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ, σοφόν θ' ἅμα,
,, Οὐκ ἦν ἀμϕίλεκτ' ἀνθρώποις ὁρίς.
,, Νῦν δ' ἓθ' ὅμοιον ἐδέν, ἀτ' ἴσον βροτοῖς,
,, Πλὴν ὀνομάσαι. τόδ' ὄργον ἐκ ἔσι τόδε.
ἐγὼ γὰρ ἐδὲν μᾶτερ ἀκρύψας, ὁρᾷ.
ἄστρων ἀνέλθοιμ' ἠλίου ϖῶς ἀνατολὰς,
κἀν γῆς ϕῶρθεν, δωμάτων ὢν ἐρᾶσα τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.
ἔτ' ἂν τὸ χρηστὸν μᾶτερ ἐχὶ βάλομαι,
ἄλλῳ ϖῆναι μᾶλλον, ἢ σώζειν ἐμοί.
,, Ανανδρία γὰρ, τὸ ϖλεῖον ὅστις ἀϕελέσας,
,, Τοὔλασσον ἔλαβε. ϖῶς δὲ τοῖσδ', αἰσχύνομαι
ἐλθόντα σὺν ὅϖλοις τόνδε, κἢ ϖορθοῦντα γλῶ,
τυχεῖν ἃ χρήζει. ταῖς γὰρ αὖ θήβαις τόδε
χθόνιόν τ' ὄνειδος, εἰ μυκηναίᾳ λορὸς
φόβῳ, ϖαρείμην σκῆϖτρα τἀμὰ τῷδ' ἔχειν.
χρὴ δ' αὖτὸν ἐχ ὅϖλοισι τἀς ἀλλαγὰς,
,, μᾶτερ, ϖοιεῖσθαι. ϖᾶν γὰρ ἁϝρέϝ λόγος,
,, Ο κἀν σίδηρος πολεμίων ἀϕαίσειεν ἄν.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλως τὼν λεγῶν οἰκεῖν θέλω,

ἔξεις'

ἔξεις'. ἐκεῖνο δ' ἐχ ἑκὼν μεθήσομαι.
ἀρχειν ϖαρόν μοι, τῷδε λελύσω ϖοτέ.
ϖῶς ταῦτ', ἴτω μοι ϖῦρ, ἴτω δὲ ϕάσγανα,
ζεύγνυθε δ' ἵϖϖους, ϖεδία τ' ἐϖλαθ' ἁρμά-
ὡς ὀ ϖρήσω τῷ δ' ἐμὲ τυραννίδα. (των,
,, Εἴϖερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδ' ὡρί
,, Κἄλλισον ἀδικεῖν. τἄλλα δ' ὐσεβεῖν χρεών.
Οὐκ ὀλίγειν χρὴ μὴ ϖὶ τοῖς ὀργοις καλοῖς.
,, οὐ γὰρ καλόν τόδ', ἀλλὰ τῇ λίκῃ ϖικρόν.
Ω τέκνον, ἐχ ἅϖαντα ϖρὸς γήρᾳ καλά,
,, Ετεόκλεδ', ϖρόσειμι. ἀλλ' ἡ ϖειθώ
,, Εχει ϖ' λέξαι τ' νέων σοϕώτερον.
ϖῶς δ' λακίσης δαιμόνων ἐθέσαι
Φιλοτιμίας, ϖᾶϊ; μὴ σύγ'. ἄδικ' ἡ θεός.
πολλὸς δ' ἐς οἴκους κἀν ϖόλεις ὀλαίμονας
εἰσῆλθε, κἀξῆλθεν, ἐϖ' ὀλέθρῳ τῷν χρωμένων.
,, ἐϕ' ᾗ σὺ μαίνῃ. Κεῖνο κάλλιον, τέκνον,
,, Ισότητα ζητᾶν. ἡ Φίλοις ἀεὶ Φίλοις,
,, Πόλεις τε ϖόλδαι, ξυμμάχους τε ξυμμάχοις
,, Σωσθεῖ. τὸ γὰρ ἴσον, νόμιμον ἀνθρώϖοις ἔϕυ.
,, Τῷ ϖλέονι δ' ἀεὶ ϖολέμιον καθίσατ'
,, Τοὔλασσον, ἐχθρὰς δ' ἡμέρας κατάρχεται.
,, Καὶ γὰρ μέτρ' ἀνθρώϖοισι κἀν μέρῃ σαθμῶν,
,, Ισότης ἔταξε, κἀριθμὸν διώρισε.
,, Νυκτός τ' ἀφεγγὲς βλέφαρον, ἡλίου τε ϕῶς,
,, Ιὸν βαδίζειν ὸν ϕιαύσιον κύκλον.
,, Κὐδέτερον ἀνοῖν ϕθόνον ἔχει νικώμενον.
,, εἰθ' ἅλιος μὲν, νύξ τε λελύει βροτοῖς.
σὺ δ' ὐκ ἀνέξῃ λωμάτων ἔχων ἴσον,
ἢ χρὴ δ' ἀρνεῖσθαι; κἄστα τοῦτ' εἰμὴ λίκη;

τί ϕῄς

πῶς τὴν τυραννίδ' ἀσλικίαν δύλαίμονα
πημᾶς ἐσῴζου, κἀμὲ γ' ἤγησαι τόδε;
πῶς βλέπεσθαι τίμιον; ἐγὼ μὲν οὔ.
ἢ πολλὰ μοχθεῖν, πόλλ' ἔχων τὸ δώμασι
Βέλει; τί δ' ἔστι τὸ πλέον; ὄνομ' ἔχει μόνον.
,, ἐπεὶ τὰ γ' ἀρκοῦθ' ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσιν.
,, Οὗτοι τὰ χρήματ' ἴσια διέκτησται βροτοῖς,
,, Τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ὠμελόμεθα.
,, Οταν δὲ χρῄζωσ' αὖτὰ ἀφαιρῶνται πάλιν.
Οδ' ἄλβος ὁ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος.
ἄγ', ὦ σ' ὁρῶμαι δύο λόγους πρόθεῖσ' ἅμα,
πότερα τυραννεῖν, ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις;
ὁρεῖς τυραννεῖν; ἦν δὲ νικήσῃ σ' ὅδε,
ἀργεῖα τ' ἔγχη δόρυ τὸ Καδμείων ἕλῃ,
ὄψει λαμαδῶν ἄστυ Θηβαίων τόδε.
ὄψει δὲ πολλὰς ἀχμαλωτίδας κόρας,
βίᾳ πρὸς αὐλῶν πολεμίων πορθμευάσας.
,, ὀδωπρὸς ἆρ' ὁ πλοῦτος, οὗ ζητεῖς ἔχειν,
χρήσεται Θήβαισι. φιλόπολις δὲ σύ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. σοὶ δὲ Πολυνείκους λέγω,
ἅμαθεῖς Ἄδρας χάειτας εἴς σ' ἀνήψατο.
ἀστώτατα δ' ἦλθες καὶ σὺ πορθήσων πόλιν.
φεῦ, ἦν ἔλῃς γὰρ τὴν δ', ὁ μὴ τύχοι ποτέ,
πῶς θεῶν, πρόσαντα πῶς ἀνασήσεις δόρυ;
πῶς δ' οὐ κατάρξῃ θυμάτων ἑλὼν πάτρας;
σκῦλα γραφεὶς πῶς ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς
Θήβας πυρσώσας, τάδε Πολυνείκης θεοῖς
ἀπίστους ἔθηκε; μή ποτ' ὦ τέκνον γένοιτο
τοιόνδε σοὶ γένοιτ' ἀν' ὑφ' ἑλλήνων λαβεῖν.
ὧν δ' αὖ κρατηθῇς, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων,

πῶς Ἄργος ἥξει, μυρίους λιπὼν νεκρούς;
ἐρᾶ δέ πώς, ὦ κακοῦ μνηστεύματα
Ἄδραστε πολίτης, δι' ἃς μιᾶς νύμφης γάμου
ἀπωλόμεσθα. δύο κακὼ ἀπόλεις, τέκνον,
κἀμὲ νῦν σὺν σοὶ θανεῖν, τὸν δ' ἐν μέσῳ πεσεῖν.
,, μέθες μου τὸ λίαν, μέθες. ἁμαθίᾳ σὺ οἶν,
,, εἰς ταὐτὸ δ' ὅταν μόλητον, ἔχθιστον κακόν.
ὦ θεοί, γύναιδε τῷδ' ἀπόστροποι κακῶν,
ἢ ξύμβασίν τιν' οἰδίπου τέκνοις λάτε.
μᾶτερ, ὁ λόγων ἦς ἀγών, ἀλλ' αὐάλωται χρόνος
οὖν μέσῳ μάτην, πρᾶινε δ' οὐδὲν ἡ θυμία.
οὐ γὰρ ἂν ξυμβαίμην ἄλλως, ἢ 'πὶ τοῖς εἰρημένοις.
ὡς τέ με σκήπτρων κρατοῦντα, τῆσδ' ἄνακτ' εἶναι
χθονός. τῶν μακρῶν δ' ἀπαλλαγεῖσα νουθετημάτων
σὺ τῶν δ' ἔξω κομίζου τἀχέως, ἢ κακθανῇ. (μ' ἔα.
πο πῶς τίνος; τίς δ' ὧδ' ἄτρωτος, ὅστις ἡμᾶς ξίφος
φόνιον ἐμβαλὼν, χερὶ αὐχέν' ἐκρίσεται μόρου;
ἐτ. ἐγώ. οὐ πρόσω βέβηκας. εἰς χεῖρας λύσεις ἐμάς;
πο εἰσορῶ. δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος, καὶ φιλόψυχον κακόν.
ἐτ. κἄστα σὺ πολλοῖς ἦλθες, πῶς τὸν οὐδὲν ἐς μάχην;
πο Ασφαλὴς γὰρ ἐς ἀμείνων, ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
ἐτ. κομπεῖς εἰ πονηλαῖς πειθοῖ, αἳ σε σώζουσι θανεῖν.
πο καὶ σὲ δυστρόπου γ' ἀπαιτῶ σκῆπτρα, καὶ μοῖρ' χθονός.
ἐτ. οὐκ ἀπαιτούμεθ'. ἐγὼ γὰρ τὸν ἐμὸν οἰκήσω δόμον.
πο τὸ μέρος ἔχων τὸ πλεῖσον;
ἐτ. φημὶ. ἀπαλλαγὰς δὲ γῆς.
πο ὦ θεῶν βωμοὶ πατρῷοι. Ε. οὓς σὺ πορθήσων πάρα;
πο κλύετέ μου;
ἐτ. τίς δ' οὐ κλύοι σε πατρίδ' ἐπεστρατευμένῳ;
πο καὶ θεῶν τῶν δώμασι λευκῷ πώλῳ δώματα.

ἐτε οἵ συγδόσί σε. Π. ἀζελαυνόμεθα ἀχὴ πατρίδ⊙.
ἐτε Καὶ γὰρ ἦλθ⊙ ἀζελῶν. Π. ἀδλικία γε σῇ, ὦ θεοί.
ἐτε Μυκηίωας, μὴ νθάδ' ἀνακάλει θεός.
πο ἀνόσι⊙ τἐφυκας.
570 ἐτε ἀλλ' ὁ πατρίδ⊙, ὡς σύ, πολέμι⊙,
πο ὅς μ' ἄμοιρον ἀζελαύνεις.
ἐτε καὶ λακτακτανῶ γε πρός.
πο ὦ πάτερ, λελύεις ἃ πάσχω;
ἐτε καὶ γὰρ οἷα δρᾷς λελύει.
575 πο καὶ σὺ μᾶτερ;
ἐτε ὁ θεμιτόν σοι ματρὸς ὀνομάζειν λαβρα.
πο ὦ πόλις.
ἐτε μολὼν ἐς Ἀργ⊙, ἀνακαλεῖ Λρύπης ὕλαρ.
πο εἰμι, μὴ τώνει. σὲ δ' αἰνῶ μᾶτερ. Ε. ἔξιθι χθονός.
580 πο ἔξειμι. πατέρα δὲ μοι δὸς ἰδεῖν. Ε. ἀπαὼ τύχοις.
πο ἀλλὰ πρὸ θνήσκ⊙ ἀδελφὰς. Ε. ὁδὲ πάσδ' ὀφ ποτέ.
πο ὦ λασίγνητα.
ἐτε τί τούτας ἀνακαλεῖς, γ' ἔχθιστος ὤν;
πο μᾶτερ, ἀλλὰ σύ μοι χαῖρε.
585 ἰο χαρτὰ γοῦν πάσχω, τέκνον;
πο ἀπὸ τ' εἰμὶ πᾶς σός.
ἰο εἰς πολλὰ γ' ἄθλια τἐφυκ' ἐγώ.
πο ὅδε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζει.
ἐτε καὶ γὰρ ἀνυβρίζομαι.
590 πο ὠδ' ὥστε κἀσε πῶ ψύργων;
ἐτε ὡς τί μ' ἰσορᾷς τόδε;
πο ἀνατπάξομαι λιτ ῥῶν σε. Ε. λάμε τδ' δ' ὡς ἔχει.
ἰο ὦ πάλαι' ἐγώ. τί δράσετ' ὦ τέκνα;
ἐτε αὐτὸ σημανεῖ.
595 ἰο πατρὸς ὁ φθύξετ' Ἐρεννῦς;

τολ.

πο ἐρρέτω πρόπας δόμ⊙.
ἐτε ὡς τάχ' οὐκέθ' αἱματηρὸν τόμον ἀῤῥήσει ξίφ⊙.
πο τἰὼ δ' θρέψασά με γαῖαν, κὴ θεὸς μαρτύρομαι,
ὡς ἄτιμα οἰκτρὰ πάσχω, ἀζελαύνομαι χθονός,
δδλ⊙ ὡς, ἀλλ' ἀχὶ ταὐτ' πῶς ὀιδίπου γεγώς.
ἄρ' τι σοι πόλις γρύπτου, μή με τόνδ' ἀτπῶ.
ἀχ ἑκὼν γὰρ ἦλθον, ἄκων δ' ἀζελαύνομαί χθονός.
καὶ σὺ φοῖβ' ἄναξ ἀγυδ', καὶ μέλαθρα χαίρετε,
πλικίας δ' οὐ μοί, θεῶν τε δξίμηλ' ἀγαλματα.
ὁ γὰρ οἷδ' εἴ μοι πθοσιπεῖν ὤθις ἔθ' ὑμᾶς ποτε.
,, ἐλπίδ' δ' ὅπω λαβδύλουσ', αἷς πτοιθα σὼ
τόνδ' ἀκρτείνας, κρατήσᾳ τδε (θεοῖς,
θυβαίας χθονός. (πατὴρ
ἐτε ἔξελθ' ἐκ χώρας. ἀληθῶς δ' ὄνομα πολωνείκη
ἔθετό σοι θείᾳ πθονοίᾳ, νεικέων ἐπώνυμον.
χ Κάδμος ἔμολε τάνδε γαῦ τύρ⊙. ὦ τέρασκελὴς
μόχ⊙ ἀδαλμασον πέσημα δίκης,
τελεσφόρον δισδσε
χρησμόν, ὃ κατώκησε.
πεδία μὲν τὸ θέσφατον
πυροφόρα δόμων ἔκρησε,
καλλιπόταμ⊙ ὕδατ⊙ ἵνα τε
νοτὶς ἐπορχέται γαίας Δίρκας χλοηφόρους,
καὶ βαθυαπόρους γύας. Βρόμιον γὰθα τέκε
μάτηρ, Διὸς γαμοισι. δισσὸς ὅμ πρδισεφὴς
ἑλικὼν, σὺθὺς ἐπ βρέφ⊙ χλοηφόροισιν δρύεσι
καταστκίοσιν ὀλβίσας γὼτπσε, βακχεῖον χόρδυμα
πρθφόοισι θυβαίαισι, καὶ γυναιξὶν Εὐβοίοις.
γὰθα φόνι⊙ δ' ἰῶ δράκων Ἀρε⊙, ὠμόφρων φύλαξ,
ναλματ' γύδρα, καὶ ῥέεθρα

χλοερὰ

χλοηρὰ λόργμάτων λίόραισι
πολυπλανοίς ὦϫσκοτωϫῶν.
ὅν ὐδὶ χορνίβας μολὼν Κάδμος, ὤλεσε μαρμάρῳ,
λιράτα φόνιον ὀλεσίθυρος ὠλέναις λικὼν Βολᾶς,
λίας ἀμάτορ☉ παλλάδ☉ φραλαῖσι,
γαπετεῖς λικὼν ὀδόντας εἰς βαθυπώρους γῆας.
ϝῶθϫν ἰϫαυῆκε γᾶ πάνοπλον ὄψιν ἐκ δ' ἄκρων
ὄρων χθονὸς. σιδαροφρῆ δὲ νιν φόν' πάλιν ξυνῆψε
Φίλα γᾶ. αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν, ἃ νιν εὐπλίησι
δέξειν ἀθρό☉ πνοαῖς. καὶ σὲ τὸν πάλαι τορ☉
Ἰὸς ποτ' ἔκγονον Ἐπαφον, ὦ Διὸς γλυέσθαι,
ἐκάλεσ' ἐκάλεσα βαρβάρῳ βοᾷ.
ἰὼ βαρβάροις λιτυαῖς βᾶθι βᾶθι τάνδε γαῦν,
σοί νιν ἔκγονοι λιτίσαν. ἔᾳ λιώννυμοι θεαὶ
τροσέφασσα, νὴ Φίλα δαμάτηρ θεὰ, ἁπαύτων
ἄναδ', ἁπάντων δὲ γᾶ τροφός, ἐκτίσαντο,
πέμπε πυρφόρους θεὰς
ἀμῦναι τᾷδε γᾷ. παύτα δ' ὑπερπῆ θεοῖς.
ἐπε χώρει σὺ, καὶ λόμιζε τὸν Μηνοικέως
Κρέοντ', ἀδελφὸν ματρὸς Ἰοκάστης ἐμῆς,
λέγων τάδ', ὡς οἰκεῖα καὶ λοινὰ χθονὸς
θέλω πῶς αὐτὸν συμβαλεῖν βουλύματα,
πρὶν εἰς μάχλιν τε καὶ λορὸς τάξιν μολεῖν.
καί τοι τοσῶν σῶν μόχθον' ἐκλύει πρόμ.
ὁρῶ γὰρ αὐτὸν πῶς λόμους στείχοντ' ἐμούς.
λιρέ ἦ πόλλ' ἐπῆλθον εἰσιδεῖν χρῄζων σ' ἄναξ
Ἐτεόκλεδ'. πορίξ δὲ Καδμείων πύλας
φύλακάς τ' ἐπῆλθον, σὸν λέμας θηρώμεν☉.
ἐπε καὶ μὴν ἐγὼ σ' ἔχρῃζον εἰσιδεῖν Κρέον.
πολλῷ γὰρ εὗρον ϝῶδεις λιαλλαγὰς,

ὡς εἰς

ὡς εἰς λόγους σωπᾷν πολιωτικὸν μολών.
λιρέ ἤκουσα μεῖζον αὐδᾷ ἢ θήβας φρονεῖν,
λίπλειτ' Ἀδράστου, καὶ στρατῷ πεποιθέναι.
ἀλλ' εἰς θεὸς χρὴ τοῦτ' αὐαρτήσαντ' ἔχειν.
ἆδ' ἐμπολὼν μάλιστα, ταῦθ' ἥκω φράσων.
ἐπε τὰ ποῖα τοῦτα; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
λιρέ ἥκει τις αἰχμάλωτ☉ Ἀργείων πάρα.
λιρέ λέγει δὲ λίτι τῶν ἐκεῖ νεώτερον;
λιρέ μέλλειν πορίξ πύργοισι Καδμείων πόλιν,
ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν.
ἐπε ἆρ' οἰσθ' ὅπλα Καδμείων πόλῃ.
λιρέ ποῖ; μῶν νεαζων ἀχ' ὁρᾷς ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν;
ἐπε ἐκτὸς τάφρων ϝῶδ', ὡς μαχουμένους τάχα.
λιρέ σμικρὸν τὸ πλῆθ☉ τῆσδε γῆς. οἵδ' ἄφθονοι.
ἐπε ἐγὼ δὲ λείνας τοῖς λόγοις ὄντας θρασεῖς.
λιρέ ἔχει τίν' ὄχθον Ἀργ☉ Ἑλλήνων πάρα.
ἐπε θάρσει. τάχ' αὐτῶν πεδίον ἐμπλήσω φόνου.
λιρέ θέλοιμ' ἄν. ἀλλὰ ϝῶθ' ὁρῶ πολλὸν πόνον.
ἐπε ἴσθι ὡς ὁ λαθέξω τάχεως εἴσω στρατόν.
λιρέ Καὶ μὴν τὸ νικᾶν δίκη σοῦ σύβολία.
ἐπε Βάλει τράπωμαι δῆθ' ὁδὸς ἄλλας τινάς;
λιρέ πάσας γε, πρὶν λίνδυνον εἰς ἅπαξ μολεῖν.
ἐπε εἰ νυκτὸς αὐτοῖς πῶς βάλοιμεν ἐκ λόχου;
λιρέ εἴπερ σφαλεῖς γε, δλύρο σ' ὠθήσει πάλιν.
ἐπε ἴσον φορεῖ νύξ. τοῖς δὲ πολεμίοις, πλέον.
λιρέ Εὐδυσυχῆσαι δεινὸν οὐφρόνης λυέφας.
ἐπε ἀλλ' ἀμφὶ δεῖπνον ὄσοι, πῶς βαδίλω δόρυ;
λιρέ ἔκπληξις αὖ γὰρ οἱ πολέμιοι νικᾶσαι δὲ δεῖ.
ἐπε Βαθὺς δὲ τοι λιρκαῖ☉ ἀναχωρεῖν πόρ☉.
λιρέ Απαν λάκιον τοῦ φυλάσσεσθαι λαλῶς.

ἐτε τί δ' εἰ καθιππεύσαιμεν Ἀργείων στρατῶν;
κρε κἀκεῖ τ' ἐφρακται λαὸς ἄρμασι πρὸξ.
ἐτε τί δῆτα δράσω; πολεμίοισι δώσω πόλιν;
κρε μὴ δῆτα. βουλεύσ' δ', ἐπεί σοι σοφός.
ἐτε τίς δ' ἂν πρόνοια γίνεται σοφωτέρα;
κρε ἐπὶ ἄνδρας αὐτοῖς φασιν, ὡς ἥκασ' ἐγώ.
ἐτε τί πρόσ τε τάχθαι δρᾶν; τὸ γὰρ θρώσκειν βραχύ.
κρε λόχων ἀνάστειν, ἐπὶ πύλαις πρὸ σκεῖσθαι πύλας.
ἐτε τί δῆτα δρῶμεν; ἀσφάλειαν γὰρ ὁ μὴν ὦν.
κρε ἐπὶ ἄνδρας αὐτοῖς καὶ σὺ πρὸς πύλαις ἑλοῦ.
ἐτε λόχων ἀνάστειν, ἢ μονοστόλον στρατόν;
κρε λόχων, πρὸ κείνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι.
ἐτε ξυμπεσ' ἀμύνειν τείχεσιν πρὸς ἀμβάσεις.
κρε καὶ ξυστρατηγός. εἶς δ' ἀνὴρ, ὁ πανθ' ὁρᾷ.
ἐτε θάρσει πρόκρινας, ἢ φρενῶν σύγκλεις;
κρε ἀμφότερον, ἀσφαλεστέρως γὰρ ὁδὲ θάτερον.
ἐτε ἴσαι τάδ'. ἐλθοῦσ' ἐπὶ πάσι πύλαις ἐς πόλιν,
τάξω λοχαγοὺς πρὸς πύλαισιν, ὡς λέγῃς,
ἴσους ἴσοισι πολεμίοισιν αὐτιθείς.
ὄνομα δ' ἑκάστου πατρίδα πολλὰ λέγειν,
ἐχθρῶν ὕπο αὐτοῖς τείχεσι καθημένων.
ἀλλ' εἶμ', ὅπως ἂν μὴ κατεργῶμεν χρόνον.
καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν αὐτόχειρ λαβεῖν,
καὶ ξυναθρῆσαι, δορὶ μάχης ἑλεῖν δοκεῖ,
στανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
γάμους τ' ἀδελφῆς Ἀντιγόνης, παιδός τε σοῦ
Αἵμονος. ἐάν τι δῆτα τύχῃς ἐγὼ σφαλῶ,
σοὶ χρὴ μέλεσθαι. τὴν δόσιν τ' ἐκτίνυον
τῆς πρόσθε ποινῶν νῦν ἐπ' ἰχθύσιοις ἐμοῖς.
ματρὸς δ' ἀδελφὸς εἶ, τί δεῖ μακρηγορεῖν;

πρὸς

πρὸς ἀξίως νιν, σοῦ τε τὼτ' ἐμοὶ χαλᾶν.
πατὴρ δ' ἐς αὖθις ἀμαθίαν ὀφλισκάνῃ,
ὅτ' ἦν τυφλώσας. δὴ ἄγαν σφ' ἐπήνεσα.
ἡμᾶς δ' ἀραῖσιν, ἣν τύχῃ, κατακτανεῖ.
ᾧν δ' ἡμῖν ἀργὸν ὄντων, εἴ τι θέσφατον
Οἰωνόμαντις Τειρεσίας ἔχει φράσαι,
τὸ δ' ἐκπυθέσθαι ταῦτ'. ἐγὼ δὲ πᾶσι σοὶ
Μηνοικέα, σοῦ πατρὸς αὐτεπώνυμον,
λαβόντα τἀμφὶ σὸν δόρυ Τειρεσίαν, Κρέον,
σοὶ μὲν γὰρ ἥδιστ' ἐς λόγους ἀφίξεται.
ἐγὼ δὲ τέχνῃ μαντικῇ ἐμεμφόμην
ἥδη πρὸς αὐτόν, ὥστε μοι μομφὰς ἔχειν.
πόλει δὲ καὶ σοὶ ταῦτ' ὠφελήσω, Κρέον.
ὧν πρὸ στρατήσῃ τἀμά, πολεμίους νέκυς
μήποτε ταφῆναι τῆσδε θυβαίας χθονί.
θνήσκειν δὲ χρὴ θάψαντα, κἂν φίλων τις ᾖ.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ. πρὸς δόλοις δ' ἐμοῖς λέγω,
ἐκφορέτε τύχῃ, πάνοπλά τ' ἀμφιβλήματα,
ὡς εἰς ἀγῶνα τὸν προκείμενον δορὸς
ὁρμῶμεν ἥδη ξὺν δίκῃ νικηφόρῳ.
τῆδ' ὀλαθείᾳ, χρησιμωτάτῃ θεῷ,
προσβλέπομεθα, τὼ δὲ διασώζειν πόλιν.
ὦ πολύμοχθε Ἄρης, τί τόδ' αἷμα
θανάτῳ κατέχῃ, βρομίᾳ πάλᾳ-
μασθ' ἔορ ταῖς; δὴ ὦδ' ἀλλιχόροις σεφάνοισι
νεανιᾶθ' ὧραις, βόστρυχον ἀμπετάσας λωτῷ
ἢ τανύματα μέλπῃ
μᾶσσαν, ᾗ ἅ χάεντο χαροποιοί;
ἀλλὰ σὺν ὁπλοφόροις στρατὸν Ἀργείων
ὦλοπνόησας, αἷμα Θήβας

ἴ a ἀλῶ.

λιῶμον αὐλοτάτην πλοχερδεύεις.
ἐπ' ἐμὲ θυρσομανεῖ νεβρίσιν μέτα λιγυδίς
ἅρμασι καὶ ψαλίοις τετραβάλμοσι,
μόνυχα πώλων, Ισμηνὲ ὦ χθόνα βαίνων,
ἱππείαισι θοίζεις, Ἀργείας ὠπυδίκας,
ὡ ἀρχηγὲ χθόνων ἀμφισφρόνα, θίασον χθο-
αὐτίπαλον ἡμῖ λαΐνα τειχέα (πλον,
,, χαλκῷ λιοσμήσας. ἦ λεινά τις ὀρὶς θεὸς, ἢ τάλε
μήλαβε πήματα γᾶς βασιλεῦσι,
Λαβδακίδαις πολυμόχθοις.
ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον
νάπος Ἀρτέμιδος, χιονότροφον
ὄμμα Κιθαιρὼν, μήποτε ἢ θανάτῳ πεδέτε βέντα
λόχευμ' Ἰοκάστης,
ὤφελεν οἰδίποδα βρέψαι βρέφος,
ἔκβολον οἴκων, χρυσοδίετοις πρόναις ἐπίζαμον,
μὴ δὲ τὸ παῖθγόνον πέρον ὄρειον
πόρας ἐλθεῖν πωγώθεα γαίας,
Σφιγγὸς, ἀμασοτάτοισι σὺν ᾠδαῖς.
ἃ ποτε Καδμογενῆ, τετραβάλμοσι χηλαῖς
τείχεσι χριμπτομένα, φόβῳ ἀέθλιος
ὃν ἄεθεν φῶς γένναν, ἀγὸ Καδμαχθόνιος ἀΐδας
Καδμείοις ὠπέμπε.
δυσδαίμων δ' ὁρὶς ἄλλα θαλλει παίδεσιν
δυσδαίμων οἰδίπους, ἡμῖ δώματα καὶ πόλιν.
,, Οὐ γὰρ ὃ μὴ Καδμου, τόδ' ἔφυ Καδμου,
,, Οὐδ' οἱ μὴ νόμιμοι πάθεσθ', ματροὶ λόχευμα,
,, Μίασμα πατρὸς,
ἁ δὲ συναιμος εἰς λέχος ἦλθεν.
ἔτεκεν ὦ γᾶ, ἔτεκές ποτε,

Βάρβα-

βαρβαρον ὡς ἀκοὰν
ἐπ' ἐμοὶ ἐπ' ἐμοὶ πότ' ἐν οἴκοις,
τὰν ἀπὸ θηροτρόφου
φοινικοκόμου δρακοντος
γένναν ὀλοντροφὺν,
Θήβας καλλιστον ὄνειδος.
Ἁρμονίας δὲ ποτ' εἰς ὑμεναίους
ἦλθον ὀρανίδας. φόρμιγγί τε
τείχεα Θήβας,
τὰς Ἀμφιονίας τε λύρας
ὕπο, πύργος ἀνέστα
διδύμων ποταμῶν, πόρον ἀμφὶ μέσον
Δίρκας, χλοηροτρόφου ἃ πεδίον
πρόσπαρ Ἰσμηνὸν καταδύει.
Ἰὼ θ', ἃ διόρεστα πομπαῖος
Καδμείων Βασιλῆας ἐγείνατο,
μυριάδας δ' ἀγαθῶν
ἑτόρας ἑτόροις μεταμειβομένα.
πόλις ἄδε τ' ἐπ' ἄκροις
ἔσακε ἀρχαίοις σεφάνοισιν.
ἁγὼ πεπάροιθε θύγατερ, ὡς τυφλὸν πολὶ
ὀφθαλμὸς εἶ σὺ, ναυβάταισιν ἄστρον ὡς.
δεῦρ' εἰς τὸ δεῦρο πεδίον ἵχνος ἔλθεις' ἐμόν,
πρόβαινε, μὴ σφαλῶμεν. ἀδελφὴς πατήρ.
δεινοὺς τέ μοι φύλασσε πρόθυμον χόρι,
οὓς ἔλαβον οἰωνίσματ' ὀρνίθων μαθὼν,
δαΐοισιν ἐν ἰδρῶσιν, ὃ μαντεύομαι.
τέκνον Μηνοικεῦ, πᾶ Κρέοντος, εἰπὲ μοι,
πόσον τις ἁ πλοῖος ἄγει ὄχλος,
πῶς πατρὸς ἐμοῦ σὸν; ὡς τὸ μὴ μάμνει γόνυ.

πυκνῶι δὲ βαίνων ἥλυσιν μόλις πόδα.
Αρ. θαῤῥεῖ. τέλας γὰρ τειρυθία, φίλοισι δοῖς
ἀζόρμισαι σὸν πόδα. λαβὲ δ' αὐτὸ τέκνον.
,, ὡς πᾶσ' ἀπλοΐη, τός τε πρυμνήτης, φιλεῖ
,, χειρὸς θυραίας ἀναμένειν ἐκβάσματα.
Τε. εἶεν, πάρειμεν. τί με καλεῖς ἀπαλλῆ κρέος;
Αρ. ὅπως λελήσομεν. ἀλλὰ σύλλεξαι θρόνα,
καὶ πανδύμ' ἄθροισον, ἐκ πόνων ἐκβαλὼν ὀλβόν.
Τε. πόπτω πάρειμι γᾶν ἐρεχθειδῶν ἄπο
πλεῦρ' ἐκπομισθεὶς δ' πάροιθεν ἡμέρας.
ἐκεῖ γὰρ ἐν τις πόλεμον εὐμόλπων ὁρος,
ὃν καλλινίκης κεκροπίδας ἔθηκ' ἐγώ,
καὶ πόνδε χρυσῆν στέφανον ὡς ὁρᾶς ἔχω,
λαβὼν ἀπ' ἀρχὰς πολεμίων σκυλευμάτων.
Αρ. οἰωνὸν ἐθέμην καλλίνικα σὰς στέφη.
σὺ γὰρ κλύδωνι κείμεθ' ὥσπερ οἶδα σύ,
ὁρος δαναϊδῶν. καὶ μέγας θήβας ἀγών.
Βασιλεὺς μὲν ὧν βέβηκε πομπεύσας ὅπλοις,
ἤδη πρὸς ἀλκὴν ἐτεοκλῆς μηκέτι στέλας.
ἐμοὶ δ' ἐπέσκηπ' ἐκμαθεῖν σέθεν πάρα,
τί δρῶντος αὖ μᾶλλον σώσαιμεν πόλιν.
Τε. ἐτεοκλέους μὲν ἕνεκ' αὖ κλύσας τόμα,
χρησμὸς ἐπέσχε. σοὶ δ' ἐπεὶ χρῄζεις μαθεῖν,
λέξω. νόσει γὰρ ἥδε γῆ πάλαι, κρέον,
ἀφ' οὗ τεκνώθη λαΐου βίᾳ θεῶν,
πόσιν τ' ἔφυσε ματρὶ μέλεον οἰδίπουν.
αἷμά θ' αἷμα τῶν ποτ' ἀδρήμάτων δάφοραὶ,
θεῶν τόδ' ἄσμα, διὰ πίστεις ἑλάδι.
ἃ συγκαλύψαι πᾶσιν οἰδίπου χρόνῳ
χρῄζοντες, ὡς δὴ θεὸς ἐπωκτίσαμεν νοι,

ἥμαρτον

ἥμαρτον ἀμαθῶς. ὅτε γὰρ γόρας πατρὶ,
ὅτ' ἐξόδιον δισθόντος, ἀνδρὸς δυσυχῆ
ἀζημίωσαν. ἐκδὶ ἔπνευσ' αὐτοῖς ἀρὰς
δεινὰς, νοσοῦν τε, καὶ πῶς ἠτιμασμένον.
ἃ γὼ τί δρῶν, ὁποῖα δὲ λέγων ἔπη,
εἰς ἐχθρὸν ἦλθον παισὶ τοῖσιν οἰδίπου;
ἐγγὺς δὲ θανάτου αὐτόχειρ αὐτοῖς, κρέον.
πολλοὶ δὲ νεκροὶ πρὸς νεκροῖς πεπτώκοτον,
ἀργεῖα καὶ καδμεῖα μίξαντος βέλη,
πικρὸς γόος δώσουσι θηβαίᾳ χθονί.
σύ τ' ὦ τάλαινα συγκατασκάπτου πόλι,
εἰ μὴ λόγοισι τοῖς ἐμοῖς τις πείσεται.
ἐκεῖνο μὲν γὰρ πρῶτον ἦν, τὸν οἰδίπουν
μηδεμίαν πολίτων, μήδ' ἄναντ' ἐκ χθονός,
ὡς δαιμονῶντα καὶ ἀνατρέψαντα πόλιν.
,, ἔπειτ' δὲ μέγιστον τὸ μανθάνειν τἀγαθόν,
μὴ ἔστιν ἄλλη μηχανὴ σωτηρίας.
ἀλλ' ὃ γὰρ εἰπεῖν δεῖ δ' ἐμοὶ τόδ' ἀσφαλές,
,, πικρόν τε τοῖσι τὴν τύχην κεκτημένοις,
,, τόλμη πράσσειν φρονοῦσι σωτηρίας.
ἄπιθι, χαίρειν. εἰς γὰρ ὢν, πολλῶν μέτα
τὸ μέλλον εἰ χρὴ πείσομαι. τί γὰρ πάθω;
Αρ. ἐπίσχου αὐτὸν πρέσβυ. Τε. μὴ 'πιλαμβάνου.
Αρ. μεῖνον, τί φεύγεις; Τε. ἡ τύχη σ', ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
Αρ. φρονοῦσι πολίτας, καὶ πόλει σωτηρίαν.
Τε. βούλει σὺ μεῖναι, μέχρι βουλήσῃ τάχα.
Αρ. καὶ πῶς, πατρῷαν γαῖαν ὃ σῶσαι θέλω;
Τε. θέλεις ἀκοῦσαι πάντα, καὶ πανδήλως ἔχεις;
Αρ. εἰς γὰρ τί μ' ἄλλο δεῖ προθυμίαν ἔχειν;
Τε. κλύοις αὖ ἥδη τὸν ἐμὸν θεσπισμάτων.

πρῶτον δ' ἐκεῖνο βούλομαι σαφῶς μαθεῖν,
ποῦ σὶ Μενοικεὺς, ὅς με δεῦρ' ἐπήγαγεν.
κρέ ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεσι. πλησίον δέ σου.
τε ἀπελθέτω νῦν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς.
κρέ ἐμὸς πεφυκὼς παῖς, ἃ δεῖ σιγήσεται.
τε βούλει παρόντος δῆτά σοι οὖν φράσω;
κρέ κλύων γὰρ ἂν τέρποιτο τῆς σωτηρίας.
τει ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν,
ἃ δρῶντες ἂν σώσαιτε Καδμείων πόλιν.
σφάξαι Μενοικέα τόνδε δεῖ σ' ὑπὲρ πάτρας
σὸν παῖδ', ἐπειδὴ τὴν τύχην αὐτὸς καλεῖς.
κρέ τί φῄς; τίν' εἶπας τόνδε μῦθον, ὦ γέρον;
τει ἅπερ πέφυκε, ταῦτα κἀνάγκη σε δρᾷν.
κρέ ὦ πολλὰ λέξας ἐν βραχεῖ χρόνῳ κακά.
τει σοίγ', ἀλλὰ πατρίδι μεγάλα, καὶ σωτήρια.
κρέ οὐκ ἔκλυον, οὐκ ἤκουσα, χαιρέτω πόλις.
τει ἀνὴρ ὅδ' οὐκ ἔτ' αὐτὸς ἐκνεύει πάλιν.
κρέ χαίρων ἴθ'. οὐ γὰρ σῶν με δεῖ θεσπισμάτων.
τει ἀπόλωλεν ἡ ἀλήθεια, ἐπεὶ σὺ δυστυχεῖς;
κρέ ὦ πρὸς σὲ γονάτων, καὶ γερασμίου τριχός.
τει τί προσπιτνεῖς με; δυσφύλακτ' αἰτῇ κακά.
κρέ σίγα. πολίταις τούσδε μὴ λέξῃς λόγους.
τει ἀδικεῖν κελεύεις μ'; οὐ σιωπήσαιμ' ἄν.
κρέ τί δή με δράσεις; παῖδά μου κατακτανεῖς;
τει ἄλλοις μελήσει ταῦτ', ἐμοὶ δ' εἰρήσεται.
κρέ ἐκ τοῦδ' ἐμοὶ τόδ' ἦλθε καὶ τέκνῳ κακόν;
τει ὀρθῶς μ' ἐρωτᾷς κεἰς ἀγῶν' ἔρχῃ λόγων.
δεῖ τόνδε θαλάμοις, οὗ δράκων ὁ γηγενὴς
ἐγένετο, Δίρκης ναμάτων ἐπίσκοπος,
σφαγέντα, φόνιον αἷμα γῇ δοῦναι χοὰς,

Καδμου παλαιῶν Αρεος ἐκ μηνιμάτων,
ὃς γηγενεῖ δράκοντι τιμωρεῖ φόνον.
ἃ ταῦτα δρῶντες, σύμμαχον κτήσασθ' Αρην.
χθὼν δ' ἀντὶ καρποῦ καρπὸν, ἀντί θ' αἵματος
αἷμ' ἣν λαβῇ βρότειον, ἕξετ' εὐμενῆ
γῆν, ἣ ποθ' ὑμῖν χρυσοπήληκα στάχυν
σπαρτῶν ἀνῆκεν. ἐκ γένους δὲ δεῖ θανεῖν
τοῦδ', ὃς δράκοντος γένυος ἐκπέφυκε παῖς.
σύ δ' ἐνθάδ' ἡμῖν λοιπὸς εἶ σπαρτῶν γένους,
ἀκέραιος, ἔκ τε ματρὸς, ἀρσένων τ' ἄπο,
οἱ σοί τε παῖδες. Αἵμονος μὲν οὖν γάμοι
σφαγὰς ἀπείργουσ', οὐ γὰρ ἐστιν ἠίθεος.
κεἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἥψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος.
οὗτος δὲ πῶλος τῇδ' ἀνειμένος πόλει,
θανὼν, πατρῴαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον, Αργείοισί τε
θήσει, μέλεαν κῆρ' ἐπ' ὄμμασι βαλὼν,
κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἑλοῦ δυοῖν πότμοιν
τὸν ἕτερον. ἢ γὰρ παῖδα σῶσον, ἢ πόλιν.
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, πάντ' ἔχεις. ἡ γοῦ τέκνον
,, πρὸς οἶκον. Ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρᾶται τέχνῃ,
,, μάταιος. ἢν μὲν γὰρ ἐχθρὰ σημήνας τύχῃ,
,, πικρὸς καθέστη χ' οἷς ἂν οἰωνοσκοπῇ.
,, ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων,
,, ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
,, Χρῆν θεσπιῳδεῖν, ὃς δέδοικεν οὐδένα.
χο Κρέον, τί σιγᾷς, γῆρυν ἄφθογγον σχάσας;
κἀμοὶ γὰρ οὐδὲν ἧττον ἔκπληξις πάρα.
κρέ τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οἵγ' ἐμοὶ λόγοι.
ἐγὼ γὰρ οὔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,

ὥστε σφαγέντα παῖδα πρὸ δόμων πόλει.
» Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος.
» Οὐδ' ἂν τὸν αὐτὸν παῖδα πολλὰ τὴς δοίη λιτανεῖν.
» Μή μ' ὀλιγοτέκνου τἀμὰ λῆς λιτεῖν τέκνα.
αὐτὸς δ', ἐν ὡραίῳ γὰρ ἴσαμαι βίῳ,
θνήσκειν ἕτοιμός εἰμι, πατρίδος ἐκλυτήριον.
ἀλλ' εἶα τέκνον, πρίν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν,
ἀκόλας' ἑλίσσας μαύτεων θεσπίσματα,
φεῦγ' ὡς τάχιστα δῆτ' ἀπαλλαγεὶς χθονός.
λέξει γὰρ ἀρχὰς καὶ στρατηλάτας τάδε,
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας μολών.
ἐμὲ μὲν φθάσωμεν, ἔστί σοι σωτηρία.
ἢν δ' ὑστερήσῃς, οἰχόμεσθα, κατθανῇ.
με ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν, τίνα ξένων;
πρὲ ὅπου χθονὸς δῆτ' ἐκποδὼν μολὶς ἔσῃ.
με ἐκεῖνό σε φοβεῖν εἰκός, ἐκπονεῖν δ' ἐμέ.
πρὲ Δελφοὺς πόρευσας, φεῦγε.
με ὦ μὴ γένοιτο πατρὸς μολεῖν;
πρὲ Αἰτωλίδ' οὐ γῆν. Μ. ἐκ δὲ δὴ τί, ποῖ πόρῳ;
πρὲ Θοὐπιχωρίων ὄλας. Μ. σεμνὰ Δωδώνης βάθρα;
πρὲ ἔγνως. Μ. τί δῆτ' ἐρυμά μοι γένοιτ' ἄν;
πρὲ πέμπιμος ὁ λαίμαργος. Μ. χρημάτων ὑπὸ τίς πόρος;
πρὲ ἐγὼ πορεύσω χρυσόν. Μ. εὖ λέγεις πάτερ.
πρὲ χώρᾳ νιν. Μ. ὡς σὺ πῶς ἐκφεύξομαι μολών,
ἥς πρῶτα μισεῖ εἵλκυσ', Ἰοκάστης λέγω,
μητρὸς στρηνεῖς, ὀρφανόστ' ἀπεζυγείς,
πῶς μηγορήσω εἰμί, καὶ σώσω πόλιν.
πρὲ ἀλλ' εἶα, χώρει, μὴ τὸ σὸν ἰωλυέτω.
με γυναῖκον, ὡς εὖ πατρὸς ἐξεῖλον φόβου,
ἐλέψας λόγοισιν, ὥσθ' ἃ βούλομαι τυχεῖν.

ὃς ἐκ-

ὃς ἐκπομίζει πόλεως, ἀποσφῶν τύχης,
καὶ ἀλιτίας λίσσωσι. καὶ σύγγνωσις μὲν
γέροντι, τὸμὸν δ' οὐχὶ συγγνώμην ἔχει,
πῶς ἀστὸν γενέσθαι πατρίδος, ἣ μ' ἐγείνατο.
ὡς ἔρρ' ἂν εἰ δῆτ' εἶμι, καὶ σώσω πόλιν.
ψυχὴν δὲ δώσω φίλ' ὑπὲρ θανεῖν χθονός.
» Αἰσχρὸν γὰρ οἱ μὲν θεσφάτων ἐλεύθεροι,
» Κἀκεῖς ἀνάγκῃ δαιμόνων ἀθύμοι,
» Στάντες παρ' ἀσπίδ' οὐκ ὀνήσσουσι θανεῖν,
» Πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ,
» Ἐγὼ δὲ πατρὸς καὶ δισσίγνητον πόδα
» Πόλιν θ' ἑαυτὸν δειλὸς ὢν, ἔξω χθονὸς
» Ἀπειμ'. ὅπου δ' ἂν ζῶ, δικαίως φανήσομαι.
ὃ μὰ τὸν μετ' ἄστρων ζῶν, Ἄρεως τε φόνιον,
ὃς σὲ ἐπόρθεσε τέλαντας ἐκ γαίας ποτὲ
ἀμφιδύτου ἄνακτας φίλας γῆς ἱδρύσατο.
ἀλλ' εἶμι. καὶ σὰς δῆτ' ἐπάλξεως ἄκρων,
σφαλεὶς ἐμαυτὸν σῶμ' ὅπως μελαμβαθῆ
δράκοντος, ᾧ θ' ὁ μάντις ὑφηγήσατο,
ἐλευθεροῦσω γαῖαν. εἴρηται λόγος.
σέβω δὲ, θανάτου σῶφρον ὃς αἰσχρὸν πόλει
σώσω, νόσου δὲ τὴν ἀπαλλαξέω χθονός.
» Εἰ γὰρ λαβὼν ἕκαστος ὅ, τι δώσαιτό τις
» Χρησόν, δέλθοι δῶρ', ἵνα δοίην φέρων
» Πατρίδι, δικαίως αὖ σὲ πόλεως ἐλασόνων
» Ῥυσόμεθα, τοὐπιπὸν δύτυχεῖν ἄν.
ὦ ἔβας ἔβας ὦ πῦρ ὃς ἅρπασα, γᾶς λόχευμα
νυκτὸς τ' Ἐχίδνας καδμείων ἀρπαγᾶς,
πολύσπορον, πολύφθορον, μιξοπάρῳνον,
δαΐου τόκας,

φοιτᾶσι

φοιτᾶσι πτεροῖς,
χαλαῖσί τ' ὠμοσίτοις
Διρκαίων ἅ ποτ' ἐκ τό-
πων νέους πεδαίρου
σ' ἄλυρον ἀμφὶ μοῦσαν,
ὀλομέναν τ' Ἐριννῦν,
ἔφερεν ἔφερεν ἄχεα πατρίδι
φόνια, φόνιος ἐκ θεῶν,
ὃς τάδ' ἦν ὁ πρᾶξας.
ἰάλεμοι δὲ ματέρων,
ἰάλεμοι δὲ παρθένων
ἐστένα ζον οἴκοις,
ἤϊον βοὰν,
ἤϊον μέλος.
ἄλλος ἄλλον ἐπωτότυζε δαδοχαῖς ἀνὰ πτόλιν.
βροντᾷ δὲ στεναγμὸς,
ἰαχᾷ τ' ἦν ὅμοιος,
ὁπότε πόλεως ἀφανίσειεν
ἁ πτεροῦσα παρθένος τιν' ἀνδρῶν.
χρόνῳ δ' ἔβα πυθίαις ἀρστολαῖσιν
Οἰδίπους ὁ τλάμων,
Θηβαίαν τάνδε γᾶν,
τότ' ἀσμένοις, πάλιν δ' ἄχη.
ματρὶ γὰρ γάμους δυσγάμους ὁ τάλας,
καλλίνικος ὢν
αἰνιγμάτων, συνάπτει.
μιαίνει δὲ πόλιν.
δι' αἱμάτων δ' ἀμείβει
μυσαρὸν εἰς ἀγῶνα καταβαλὼν ἀραῖσι
τέκεα μέλεος. ἀγάμεθ', ἀγάμεθα.

ὃς ὐδὲ

ὃς ὐδὲ θάνατον οἴχεται γᾶς ὑπὲρ πατρῴας,
Κρέοντι μὲν λιπὼν γόους,
τάδ' ἑπτάπυργα κλεῖθρα γᾶς
καλλίνικα θήσων. γενοίμεθα δ' ὧ-
δε ματέρεν, γενοίμεθ' εὔτε-
κνοι φίλαι. Παλλὰς, ἃ δράκοντος αἷ-
μα λιθόβολον
κατειργάσω, Καδμείαν μέριμναν
ὁρμήσασ' ἐπ' ἔργον.
ὅθεν ἐπέσσυτο τάνδε γᾶν,
ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα.
ἄγ ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ;
ἀνοίγετ', ἐκπορεύετ' Ἰοκάστην δόμων.
ὠὴ μάλ' αὖθις. δὰ μακρῦ μὲν, ἀλλ' ὅμως
ἔξελθ', ἄκουσον Οἰδίπου κλεινὴ δάμαρ,
λήξασ' ὀδυρμῶν, πενθίμων τε δακρύων.
ἰο ὦ φίλτατ', ἦ που ξυμφορὰν ἥκεις φέρων,
Ἐτεοκλέους θανόντος; οὗ παρ' ἀσπίδα
βέβηκας αἰεὶ, πολεμίων εἴργων βέλη.
τί μοι πόθ' ἥκεν καινὸν ἀγγέλλων ἔπος;
τέθνηκεν, ἢ ζῇ παῖς ἐμός; σήμαινέ μοι.
ἄγ ζῇ. μὴ τρέσῃς τόδ', ὡς ἀπαλλάξω φόβου.
ἰο τί δ', ἑπτάπυργοι πῶς ἔχουσι περιβολαί;
ἄγ ἑστᾶσ' ἄθραυστοι, κοὐκ ἀνήρπασται πόλις.
ἰο ἦλθον δὲ πρὸς κίνδυνον ἀργείου δορός;
ἄγ ἀκμήν γ' ἐπ' αὐτήν. ἀλλ' ὁ Καδμείων Ἄρης
κρείσσων κατέστη τοῦ μυκηναίου δορός.
ἰο ἐν εἰπὲ πρὸς θεῶν, εἴ τι Πολυνείκους πέρι
οἶσθ', ὡς μέλει μοι καὶ τόδ', εἰ λεύσει φάος.
ἄγ ζῇ σοι ξυνωρὶς εἰς τόδ' ἡμέρας τέκνον.

εὐδαι-

δύσλαιμονοίκης. πῶς γὰρ Ἀργείων λόχου
πυλῶν ἀπεσήκασθε πυργηρύμνοι;
λέξον, γέροντα τυφλὸν ὡς ἰκατὰς ἔγας
ἐλθοῦσα τόξῳ, φίλε γῆς σεσωσμένης.
ἐπεὶ Κρέοντος πᾶς ὁ γῆς ἐπώρθωσεν,
πύργων ἐπ' ἄκρων σὰς μελανδίπτου ξίφος
λαιμὸν δίηκε, φίλε γῆς σωτῆρος,
λόχας ἑνεμὴν ἑπτὰ, καὶ λοχαγέτας
πύλας ἐφ' ἑπτὰ, φύλακας ἀργείας δορός,
σὸς παῖς ἐφέδρους. ἱππότας μὲν ἱππότας
ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπιδηφόρους ἑπτά,
ὡς ἦρ νοσοῦντι τειχέων εἴη δορὸς
ἀλκή. δίολίγα πρὸ γάμων τ' ἀπ' ὀρθίων,
λόχαισιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατὸν
Τελμησσὸν ἐκλιπόντα. καὶ τάφρος πέλας
δρόμῳ ξιωνήφων ἄσυ Καδμείας χθονός.
παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγος ἐκέλαδεν ὁμοῦ
ἐκεῖθεν, ἐκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα.
καὶ πρῶτα μὲν πρόσηγε νηΐτας πύλαις
λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα,
ὃ δὴ λιπαυχὴ παρθενοπαῖος ἔγχους,
ἐπίσημ' ἔχων οἰκεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
ἑπτὰ βόλοις τόξοισιν ἀταλαύντοις λάπτων
χερμάδι τὸν ἀτρωτόν. εἰς δὲ προμάχους
πύλας ἐχώρει, σφαγὴ ἔχων ἐφ' ἅρματι,
ὁ μάντις Ἀμφιάραος, ἀσημεῖ ἔχων
ὑβρισμόν, ἀλλὰ σωφρόνως ἄσημ' ὅπλα.
ὠὠγύια δ' εἰς πυλώμαθ' ἱππομέδοντ' ἄναξ
ἔστη, ἔχων σημεῖον ἐν μέσῳ σάκει,
εἰκοῖς πανόπλοις ὄμμασι, δεδορκότα

τὰ μὲν σὰ ἄστρων ὧν πολαῖσιν ὄμματα
βλέποντα, τὰ δὲ λυγρὰ πάσχοντα δυσόντων μέτα,
ὡς ὕστερον θανόντος εἰσορᾷν πάλιν.
ὁμόλωισι δὲ τάξιν εἶχε πρὸς πύλαις
Τυδεύς, λέοντος ἱερὸν ἔχων ἐπ' ἀσπίδος
χαίτῃ πεφρικός. δεξιᾷ δὲ λαμπάδα
πατὴρ Προμηθεὺς ἔφερεν, ὡς πρήσων πόλιν.
ὁ σὸς δὲ λυσσαίαισι πολιωκίνης πύλαις
Ἄρλα προσῆγε. ποτνιάδην δ' ἐπ' ἀσπίδι
ἐπίσημα πώλοι δρομάδην ὀνείρατον φόβῳ,
εὖ πως προέλεξέ γ' ὧδέ μ' ἐκπλαγῆναι
πόρπαξ ἐπ' αὐτῷ. ὥστε μαίνεσθαι δοκεῖν.
ὅδ' ἐκ ἔλασσον Ἄρεος εἰς μάχλω φρονῶν
Καπανεύς, προσῆγε λόχον ἐπ' ἠλέκτρας πύ-
σιδηρονώτοις δ' ἀσπίδος τύποις ἐπλῶ, (λας.
γίγας, ἐπ' ὦμος γυμνὸς ὅλλυ πόλιν
φορῶν, μοχλοῖσιν ἀναπαστὰς βίᾳ,
πόνοιαν ἡμῖν, οἵα πείσεται πόλις.
ταῖς δ' ἑβδόμαις Ἀθηνᾶς ἐν πύλαισιν ἦν,
ἕκατον ἐχίδνας ἀσπίδ' ἐκπλήρων γραφῇ
ὑδρας, ἔχων λαοῖσιν ἐν βραχίοσιν
ἀργεῖον αὐχημ'. ἐκ δὲ τειχέων μέσων
δρακοντὸς ἔφορον τέκνα Καδμείων γνωθοις.
πάλιν δ' ἑκάστῳ τῷδέ μοι θεάματα,
ξύνθημα πᾶσφόρουσι ποιμέσι λόχων.
καὶ πρῶτα μὲν τόξοισι καὶ μεσαγκύλοις
ἐμαζανάμεθα, σφενδόναις θ' ἑκατόβολοις,
πετρῶν τ' ἀραγμοῖς. ὡς δ' ἐνικῶμεν μάχῃ,
ἔκλαγξε Τυδεύς, καὶ σὸς δαίφρων γόνος.
ὦ τέκνα Δαναῶν, πρὶν λαπεξαύθαι βολάς,

τὰ

τί μέλλετ' ἀῤῥλῶ πάντοθ' ἐμπίπτειν πύλαις,
γυμνῆτοθ' ἱππεῖς, ἁρμάτων τ' ἐπισωτάς;
ἠχῆς δ' ὅπως ἤκουσαν, ἀργὸς ὅστις ἦν.
πολλοί δ' ἔπιπτον λῃστὰς αἱματόμωνοι.
ἡμῶν δ' ὃ θ' ὅπλας, εἷλθ' ἀὖ πρὸς τειχέων
πυκνὸς λυβιστῆρας ἐκπεπνδυκότας.
ξηρὰν δ' ἔλυον γαῖαν αἵματ' ῥοαῖς.
ὁδὶ ἀρκὰς, ὁ καργεῦ· Ατalάντης γόν',
τυφὼς πύλαισιν ὥς τις ἐμπεσὼν, βοᾷ
πῦρ καὶ δίκελλαν, ὡς κατασκάψων πόλιν.
ἀλλ' ἔχε μαργῶντ' αὐτὸν φαλίς θεοῦ
Περικλύμεν· πᾶις, λᾶαν ἐμβαλὼν κάρα
ἁμαξοπλῆθη, γέως ἐπαλξεων ἄπο.
ξανθὸν δὲ κρᾶτα διεπάλυνε, καὶ ξαφὰς
ἐῤῥῆξεν ὀστέων, αὖτι δ' οἰνωπὸν γφίω
κατθημωτωσεν. ὁδὶ ἀκρίσεται βίον
τῇ καλλιτόξῳ μητρὶ, Μαινάλτ κόρῃ.
ἐπεὶ δὲ τάσδ' ἐσεῖδ'ν δύτυχεῖς πύλας,
ἄλλας ἐπῄει πᾶις σὸς, εἰσόμλω δ' ἐγώ.
ὁρῶ δὲ Τυδέα, καὶ πῦραπιτὰς πυκνὸς,
Αἰτωλσῖσι λόγχαισιν εἰς ἄκρον σόμα
πύργων ἀκοντίζοντας, ὡς ἐπάλξεων
λιπεῖν ἐρετὰς φυγόδλας. ἀλλά νιν πάλιν,
λιμναγὸς ὡσεί, πᾶς σὸς ἀζαθροίζεται.
πύργοις δ' ἐπέσυσ' αὖθις. εἰς δ' ἄλλας πύλας
ἥκω ἐγόμεθα, τῶν παύσαντ' νοσοιῶν.
Καπανεὺς δὲ, πῶς εἰπνιμ' αὖ ὡς ἐμαίνετο;
μακραύχην· γὰρ λιμακ· πρὸς ἀμβάσεις
ἔχων ἐχώρει, καὶ τοσόνδ' ἐκόμπασε,
μὴδ' ἂν τὸ σεμνὸν πῦρ νιν ἐργαθειν Διὸς,

τὸ μὴ δ'

τὸ μὴ δ' ἰκατ' ἄκρων πύργωμων ἑλεῖν πόλιν.
καὶ τοῦδ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πετρόμων·,
ἀνέρφ' ὑπ' αὐτῶν ἀσπίδ' εἰλίξας δ' ἔμας,
λιμακ· ἀμείβων ξέστ' ἐπλάτων βαθρα.
ἤδη δ' ὑπερβαίνοντα γεῖσα τειχέων,
βάλλει κεραυνῷ Ζδὺς νιν. ἐκτύπησε δὲ
χθών, ὥστε λεῖσαι πάντας. ἐκ δὲ λιμακῶν
ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη.
κόμαι μὲν εἰς ὄλυμπον, αἷμα δ' εἰς χθόνα.
χεῖρες δὲ καὶ κῶλ' ὡς κύκλωμ' ἰξίου·
ἑλίσσετ'. εἰς γὰρ δ' ἔμπυρ· πίπτ' νεκρός.
ὡς δ' εἷδ' Αδρας· Ζηνὸς πολέμιον στρατῷ,
ἔξω τάφρου καθεῖσεν Αργείων στρατόν.
οἵδ' αὖ παρ' ἡμῶν δεξιὸν Διὸς τρόπαι
ἰδόντες, ὀξήλαυνον ἁρμάτων ὄχους
ἱππεῖς ὁπλῖται, λεὶς μέσ' Αργείων ὅπλα
ξυωνῦψαν ἔγχη. πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά.
ἔθνησκον, ὀξέπιπτον αὐτύγων ἄπο.
τροχοί τ' ἐπήδων, ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι.
νεκροὶ δὲ νεκροῖς ὀξέσπαρδύνθ' ὁμοῦ.
πύργων μὲν οὖν γῆς ἔχομεν κατασκαφὰς
εἰς τὴν πρόσω ἡμέραν. εἰ δ' δύτυχὴς
ἔσαι πολιπτὸν ἦλε γῆ, θεοῖς μέλει.
Καλὸν τὸ νικᾶν. εἰ δ' ἀμείνον' οἱ θεοί
γνώμην ἔχοιεν, δύτυχὴς εἶμ' ἐγώ.
καλῶς τὰ τῶν θεῶν καὶ τὰ δ' τύχης ἔχει.
πᾶδλές τε γάρ μοι ζῶσι, λιπεφύγε γῆ.
Κρέων δ' ἔοικε τῶν ἐμῶν νυμφευμάτων,
τῶν τ' οἰδίπου δύσλιου ἀρλαῦσαι κακῶν,
παιδὸς σφριθείς, τῇ πόλῃ μὲν δύτυχῶς,

k ἰδίᾳ

ἰὼ Ἰλίᾳ δὲ λυπρῶς. ἀλλ' ἄνελθέ μοι πάλιν,
τί τ' ἀπὸ τοῖσδε πᾶσιν ἐμῷ δρασείεται;
ἄγ' ἔα τὰ λοιπὰ λοιπά. ἀεὶ γὰρ δύτυχεῖς.
ἰὼ τοῦτ' εἰς ὕποπτον εἶπας. ὀκνῶ τέκνον.
ἄγ' μεῖζον τι χρήζεις, ἢ παῖδας σεσωσμένους;
ἰὼ κἀπὶ τὰ πλοῖ' ἁπά γ' εἰ καλῶς πράσσω, καλύψω.
ἄγ' μὴ θόρυβ' ὅρμου πᾶς ὑπαὰ σίθεν.
ἰὼ κακόν τι δοῦθεις, κἀσέγεις ὑπὸ σκότῳ.
ἄγ' οὐκ ἄνγελέξαιμ' ἐπ' ἀγαθοῖσι σοῖς καλά.
ἰὼ εἰ μὴ γε, φοβοῦμαι ἐκφύγῃς πρὸς αἰθέρα.
ἄγ' αἰ αἰ. τί μ' ὀκεῖασας δῆτ' ἀγγέλτ'
φήμης ἀπελθεῖν, ἀλλὰ μὴ σύσαι κακά;
τῶν παῖδε τῶν σῶν μέλλομεν τολμήματα
αἴσχιστα, χωρεῖς μονομαχεῖν πανοῦργ' ἀδελφῷ,
λέξαντε Ἀργείοισι, Καδμείοισί τε
ἐς κοινόν, οἷον μήποτ' ὤφελον λόγον.
Ἐτεοκλῆς πρὸς πῆρξ' ἀπ' ὀρθίας καθείς
πύργου, κελεύσας σῖγα κηρύξαι στρατῷ.
ἔλεξε δ', ὦ γῆς Ἑλλάδ' στρατηλάται,
Δαναῶν ἀρίστης, οἵπερ ἦλθετ' ἐνθάδε,
Κάδμου τε λαός, μήποτε Πολυνείκους χάριν
ψυχὰς ἀπεμπολᾶτε, μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τόνδε κίνδυνον μεθείς,
μόνος σωτήριον συνάψω δορὶ μάχην.
κἂν μὲν κρατῶ τόνδ', οἶκον οἰκήσω μόνος.
ἂν δὲ, τῷδε παραδώσω πόλιν.
ὑμεῖς δ' ἀγῶν' ἀφ' ὑμῶν, Ἀργείαν χθόνα
νίσεσθε, βίοτον μὴ λιπόντες ἐνθάδε.
Σπαρτῶν δὲ λαὸς ἅλις, ὅσος κρείσσων θανών.
ὧδ' εἶπε, τοῦ δὲ Πολυνείκους γόνος,

ἐκ τά-

ἐκ τάξεως ὄρουσε, λιπὼν πόνει λόγους.
ὠθοῦντο δ' ἐπερρόθησαν Ἀργεῖοι τάδε,
Καδμεῖός τε λαὸς, ὡς δίκαι' ἡγεμόνι.
ὧδε τοῖσι δ' ἐπείσαντο, λιπὼν μεταιχμίους
ὅρκους σπονδῶν ἐμμένειν στρατηλάτας.
ἤδη δ' ἐκρυπτὸν σῶμα παγχάλκοις ὅπλοις
δεινοὶ γόρυνθ' οἱ δίπτυχα νεανίαι.
Φίλοι δ' ἐνόσμουν Φοίνικες πρόμου χθονός,
Σπαρτῶν ἀρίστης. ἦν δὲ, Δαναϊδῶν ἄκροι.
ἔσαν δὲ λαμπρὼ, χρώματ' ἀκριβάστω.
μαργῶντ' ἐπ' ἀλκῇ σιν ἰέναι δόρυ.
πρὸ ξιόντε δ' ἄλλοι ἄλλοθεν Φίλων,
λόγοισι θαρσύνοντε, δεξιὰ δίδου τάδε.
Πολυνείκη, σὺ σοὶ Ζεὺς ὀρθῶσαι βρέτας
πρόπαρον, Ἄργει τ' εὐκλεᾶ δίδοναι λόγον.
Ἐτεοκλέα δ' αὖ, νεῶν πόλεως ἐπορμαχεῖς,
νεῶν καλλίνικον ἁρμάτων, σκῆπτρον κρατεῖς.
τάδ' ἠγόρευον, παρακαλοῦντε εἰς μάχην.
μάντεις τε μᾶλλ' ἔσφαζον, ἐμπύρους δ' ἀκμάς,
ῥήξεις τ' ἐνώμων ὑγρότητ' ἐναντίαν.
ἄκραν τε λαμπάδ', ἣ δυοῖν ὄρθας ἔχει,
νίκης τε σῆμα, καὶ τὸ σῶν ἠσωμένων.
ἀλλ' εἶεν' ἀλκὴν, ἢ σοφὸς ἔχεις λόγους,
ἢ Φίλτρ' ἐπῳδὴν, εἶχ' ὀρίτυπον τέκνα
δεινῆς ἁμίλλης, ὡς ὁ δίνδυμος μέγας,
καὶ τἄθλα δ' εἰνὰ, δάκρυα σοι χυθήσεται.
δισσοῖν σὺν ὁρῶσι τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ τέκνοιν.
ὦ τέκνον, ἔξελθ' Ἀντιγόνη δόμων πάρος.
ὀκνῶ χορείας, ὀδ' ἐν πόθῳ δύμασι
νεῶν σοι πρόχωρεῖ δαιμόνων διατάσεις.

ἀλλ' ἄνδρ' ἀρίστῳ καὶ λιασιγνήτῳ σέθεν,
εἰς θάνατον ἐκδύοντε, λωλύσαι σε δεῖ
ξιὼ ματεὶ τῇ σῇ, μὴ πρὸς ἀλλήλοις θανεῖν.
ΑΥ τίν' ὦ τεκοῦσα μᾶτερ ἐκπλήξομ νέαν
1250 Φίλοις ἀϋτεῖς ὥστε σωμάτων πάρα;
ΙΟ ὦ θύγατερ, ἐρρεῖ σὸν κασιγνήτων βίον.
ΑΥ πῶς εἶπας; Ι. ἀχμὴ εἰς μίαν καθέσατον.
ΑΥ οἰ ἐγώ. τί λέξεις μᾶτερ; Ι. ὁ Φίλ'. ἀλλ' ἔπου.
ΑΥ ποῖ πρὸς γωνὰς ἐκλιπεῖσ'; Ι. αὐδὰ σφατόν.
1255 ΑΥ ἀπολούμεθ' ὄχλον. Ι. ἐκ γὰ ἀχμὴν τὰ σά.
ΑΥ δρᾶσω δὲ δὴ τί; Ι. συγγόνων λύσεις δρίν.
ΑΥ τί δρᾶσα μᾶτερ; Ι. πρόσπιτνᾶσ' ἐμοὶ μέτα.
ΑΥ ἐγὼ σὺ πῶς μιταίχμι. τὸ μελλητέον.
ΙΟ ἔπειγ', ἔπειγε θύγατερ, ὡς ἦν μὴ φθάσω
1260 πᾶσιλας πρὸ λόγχης, οὗμὸς γὰ φαεὶ βίος.
ἦν δ' ὑσρήσης, οἰχόμεθα, λιατθανῇ.
θανᾶσι δ' αὐτοῖς, σωθανᾶσα λείσομαι.
ΧΟ αἰ αἰ αἰ αἰ. τρομερὰν φρένα,
τρομερὰν φρένα ἔχω.
1265 αἰ, ἔ. δέ σάρκα δ' ἐμὰν
ἕλε ἕλε ἔμολε ματρὸς δειλαίας,
δίδυμα τέκνα, πότερ ἆρα
πότερον ἀμφήξει; ἰώ μοι πόνων.
ἰὼ ζεῦ, ἰὼ γᾶ ὁμογενῆ δόρυ,
1270 ὁμογενῆ ψυχάν, δὶ ἀσπίδων, δὶ αἱμάτων.
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα.
πότερον ἆρα νέκυν ὀλόμενον ἰάχήσω;
φεῦ γᾶ, φεῦ γᾶ. δίδυμοι θῆρες, φόνιαι ψυχαί,
δορὶ πεπλόμενοι,
1275 ὦ ἔσεα ὦ ἔσεα,

δάϊος

δαΐα αὐτίχ' αἱμάξομ.
τάλαινθ', ὅτι ποτε μονομαχῶ
ὦδ' ἐφ' ὁπλίταις.
Βοᾶ βαρβάρῳ σφακτὰν ἰαχὰν
μελλομένων νεκροῖς,
δ' ἀκρυσι βλωθρὸν ὦσω.
χαλὸν τύχα τέλας φόνα
μένει φάος τὸ μέλλον.
ἄποτμος ἄποτμος ὁ φόνος,
γένεσιν Ἐριννύων.
ἀλλὰ γὰ Κρέοντα λύσω τόνδε δεῦρο σωτεφῆ
πρὸς δόμους ἐκόντα, πάσω δ' οὐ πρέσβας λό
γους.
οἴμοι, τί δράσω; πότερ' ἐμαυτ', ἢ πόλιν
κένωσα δακρύσας, ἰὼ πόρβιξ ἔχει νέφος
τοιόνδε, ὥστε δὴ δόρυ ἀχρόντος ἰδεῖν;
ἐμός τε γὰρ πᾶς γῆς ὅλως ἐπόρθανεν,
τόνομα λαβὼν γυναῖον, ἀνδρὸς δ' οὐδέν.
ὃν ἄρτι δεκάμηνον ἐκ δρακόντεων ἐλών,
ἀμφὶς φαγὴν δόλιον ἐνόμισ' ἐχθροῖν.
Βοᾶ δὲ δόμος πᾶς. ἐγὼ δ' ἥκω μετὰ τέλλων
ἀδελφὸν Ἰοκάστου, ὅπως
λάσῃ, πρόθυμός τ' ὀκέτ' ὄντα πᾶσ' ἐμόν.
,, Τοῖς γὰρ θανοῦσι χρὴ νόμον τὸ τεθνηκότα
,, Τιμᾶς δίδοντα, χθόνιον δύσεβεῖν θεόν.
ΧΟ Βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω, Κρέον,
πόρη τε μητρὸς Ἀντιγόνη ποινᾶν τοδέ.
ΚΡΕ ποῖ, λάτι ποίαν συμφορὰν σήμαινέ μοι.
ΧΟ ἥκουσι τέκνα μονομαχῶ μέλλειν δορί
εἰς ἀσπίδ' ἥξειν βασιλικῶν δόμων ὕπερ.
ΚΡΕ ὤμοι φίλος; νέκλων φρὶ παιδὸς ἀγαπάζωμ ἐμοῦ,

ἀκούεις τόδ' ἦλθον, ὥστε κἀτόδ' εἰσιδεῖν;
χο ἀλλ' οἴκτου μὲν σὴ λασιγνήτη πάλαι.
σὸν δ' ἀγῶνα τὸν περὶ ψυχῆς Κρέοντ,
ἤδη πεπράχθαι παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου.
1290 Ιρε οἴμοι, τὸ μὲν σημεῖον εἰσορῶ τόδε,
σκυθρωπὸν ὄμμα, κἀπρόσωπον ἀγγέλου
σέχοντ'. ὃς ἡμῖν ἀγγελεῖ τὸ δρώμενον.
ἄγ ὦ πάλαι γὼ, τίν' εἶπον μῦθον, ἢ τίνα λόγον;
Ιρε οἰκτρόμενόν σ' ἐς δύπεσ' ὠπίοις φροιμίοις ἀρχὴν λόγου.
1295 ἄγ ὦ πάλαι, δίοιδ' αὐτῶ. μεγάλα γὰρ φέρω κακά.
Ιρε πῶς; πεπραγμένοις ἄλλοις πήμασι, λέξεις ἢ τί;
ἄγ ἐκτὸς εἰσὶ δὴ ἀδελφῆς παῖδες γὼ φαεῖ, Κρέον.
Ιρε ἒ αἲ. μεγάλα μοι θροεῖς πάθεα, κἀπώλεια.
ἄγ ὦ δόμοι τ' εἰοικότ' Οἰδίπου πάλαι,
1300 παίδων ὁμοίαις συμφοραῖς ὀλωλότων;
χο ὥστ' ἐκλακρύσαιγ', εἰ φρονοῦντ' ἐτύγχανον.
Ιρε οἴμοι ξυμφορᾶς βαρυποτμοτάτας.
οἴμοι κακῶν δύσλιο. ὦ πάλαι ἐγώ.
ἄγ εἰ κἀτὰ πῶς τόδ' οἶσιν εἰδείης κακά.
1305 Ιρε ἰὼ πῶς χθόνιοι τὰν δύστοτμον ὁδὸν;
ἄγ τέθνηκ' ἀδελφὴ σὴ, δυοῖν παίδοιν μέτα.
χο αὐδᾷ γε, ἀναγέτε κωκυτὸν,
ὦδὶ κρᾶτά τε λύσαντες κτύπους χοροῖν.
Ιρε ὦ τλῆμον, οἷον τόρμα Ιοκάστη βίᾳ,
1310 γάμων τε τῶν σῶν, Οἰγγὸς αἰνιγμὸς ἔτλης.
ἰὼ πῶς ὠέπρακτον δ' υἱὸν παίδων φόνος,
ἀρᾶς τ' ἀγώνισμ' Οἰδίπου; σήμαινέ μοι.
ἄγ τὰ μὲν πὸ πύργων δύτυχήματα χθονός,
οἶδ'. ὀ μακρὰν γὰρ τῆδε πόδ' ἐπύχεε,
1315 ὥστ' ὀχ ἅπαντά σ' εἰσιδεῖν τὰ δρώμενα.

ἐπεὶ

ἐπεὶ δ' ἐς χαλκείοις σῶμ' ἐκόσμησαν ὅπλοις
οἱ τῶν γοργόντων Οἰδίπου νεανίαι,
ἔστησαν ἐλθόντ' εἰς μέσον μεταίχμιον
σὸν δισσὸν στρατηγὸν, καὶ δίπλων στρατηλάτα,
ὡς εἰς ἀγῶνα μονομαχοῦντ' ἀλκὴν λόρος.
Βλέψας δ' ἐς Αργ, ἦκε Πολυνείκης ἀρά.
ὦ πότνια Ηρα, σὸς γὰρ εἰμ' ἐπεὶ γάμοις
ἔζευξ' Αδράστ παῖδα, καὶ ναίω χθόνα,
δόλος μοι ἰτανεῖν ἀδελφὸν, αὐτύρκ δ' ἐμὸν
καθαιματῶσαι δεξιᾶν νικηφόρον.
αἴσχιστον αὐτῶ σέφανον, ὁμογνῆ ἰτανεῖν.
πολλοῖς δ' ἐπῆει δάκρυα δ τύχης ὅση.
ἀβλεψαν ἀλλήλοισι, δια δόντ' ὀρᾶς.
Ετεοκλέης δὲ, Παλλάδ χρυσαστιδ
Βλέψας πῶς οἶκον, ἦυχ. ὦ Διὸς κόρη,
δός ἐγχ ἡμῖν καλλίνικον ἐκ χρός
εἰς σθένος ἀδελφῶ δ δ' ἀπ' ὠλένης βαλεῖν,
ἰτανεῖν, ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.
ἐπεὶ δ' ἀφείθη σθένος, ὡς τυρσηνικῆς
σάλπιγ ἠχὴ, σῆμα φοινίου μάχης,
ἦιξαν δρόμημα δεινὸν ἀλλήλοις ἐπι.
κἀπροι δ' ὅπως θήγοντ' ἀγρίαν γνάθ,
ξυνῆψαν ἔγχη, ἀφρῶ δι' ἀβροχοι γναφάδας.
ἦσσον δὲ λόγχαις. ἀλλ' ὑφίζανον λύκλοις
ὅπως σίδηρ ἐξολιθαίνοι μαθ.
εἰ δ' ὅμ' ὑπορχοῦ ἴτυ ἄτορ μάθοι,
λόγχ γνώμα, σόματι προφθῶσαι θέλων.
ἀλλ' δὖ προσῆγον ἀσπίδ λεγχρώμασιν,
ὀφθαλμὸν, ἀργὸν ὥστε γίνεσθαι δόρυ.
πλείων δὲ τοῖς ὁρῶσιν ἐσάλαξ ἱδρώς,

k 4 ἢ πρὶ.

ἢ τοῖσι δρῶσι, σὰ δ' Φίλων ὀρῴωσίαν.
Ετεοκλέης δὲ, πολὶ μεταψαίρων ὠέτρον,
ἴχνος ὑπόδρομον λῶλον ἐκ τοῦ ἀσπίδος
τίθησι. Πολυνείκης δ' ἀπήντησε λοιδ,
πλευρὰ σιδήρῳ πεφορθεῖσαν εἰσιδών.
λυπούμενος δὲ διεπόρασεν ἀργεῖον δόρυ.
στρατὸς δ' ἀνηλάλαζε Δαναϊδῶν ἅπας.
ἐμὲν τῶνδε μόχθων γυμνὸν ὦμον εἰσιδών
ὁ πρόδε προθεὶς, σόρνα Πολυνείκους βίᾳ
λιπὴν λόγχην, διὰ πέδωκεν ἡδονὰς
Καδμεῖ πολίταις, ἀρ' δ' ἔθρασυν' ἄκρον δόρυ.
ὡς δ' ἄπορον ἦκον λοιδὸς, ὡδὶ σκέλος πάλιν
χωρεῖ. λαβὼν δ' ἀφῆκε μαρμαρον ὠέτρον,
μέσον δ' ἄκοντ' ἔθρασσεν. ἔβη ἴσα δ' Ἄρης
ἴων, διάμαχος ἀμφοῖν χεὶρ ἀκροδρομίοις.
ἔνθεν δὲ διώπας ἁρπάσαντος φασγάνου,
εἰς ταυτὸν ἦκον συμβαλόντε δ' ἀσπίδας,
πολὺν ταραγμὸν ἀμφιβάντ' ἔχον μάχης.
διαὶ τῶς νοήσας Ετεοκλῆς, τὸ θεσπέσιον
εἰσήγαγε σόφισμ' ὁμιλίας χθονός.
ἔβαλλαγεὶς γὰρ τ' ἔρεσσε πόνῳ,
λαιὸν μὲν εἰς τὸ πάσσαλον ἀμφορεῖ πόδα,
πρόσω τὰ δοῖλα χερὸς δ' ὅπλα βάλλων.
πεδὰς δὲ διδοὺς δεξιὸν, δι' ὀμφαλοῦ
διαθὴκεν ἔγχος, σφονδύλοις τ' ἐνήρμοσεν.
ὁμοῦ δὲ διάμπαξ πλευρὰ καὶ νεφρὸν τάλας,
σὺν αἵματι ῥαῖς σαγόσι Πολυνείκης πίτνει.
ὅδ' ὡς περᾶτ' δὴ καὶ νενικηκὼς μάχη,
ξίφος δικὼν ἐς γαῖαν, ἐσκύλευε νιν,
ἦν νὺν πῶς αὐτὸν δ' ἔχων, ἐκεῖσε δὴ.

ὁ δαί

ὁ δαί νιν ἔσφηλ'. ἔτι γὰρ ἐμ πνέων βραχύ,
σώζων σίδηρον ἐν λυγρῷ πεσήματι,
μόλις μὲν, ἔξ ἔτεινε δ' εἰς πάχος ξίφος
Ετεοκλέους, ὁ πρόδε Πολυνείκης πεσών.
γαῖαν δ' ὁδ' ἐξ ἑλόντος, ἀλλήλων πέλας
πίπτουσιν ἄμφω, διὰ διώκειαν μέλη.
ἦ φεῦ, φεῦ. δακρύων σῶν οἰδίποδα, σὸς ὢν, σφών.
τὰς σὰς δ' ἀρὰς ἔοικεν ἐκπλῆσαι θεός.
ἄκαρπε δὴ νεῦ καὶ τὰ πρὸς τόκοις δακρύ.
ἐπεὶ τέκνων πεσόντ' ἐλιπέτην βίου,
ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπίτνει,
σὺν πέπλοις τε καὶ προθυμίᾳ ποδός.
τετρωμένους δ' ἰδοῦσα δακρύοις σφαγὰς,
ὤμοξεν. ὦ τέκν', ὑστέρα βοηδρόμος
πάρειμι. προσπίτνουσα δ' ἐν μέρει, τέκνα
ἔκλαι', ἐθρήνει γὰρ πολὺν μετὼν πόνον,
σφώ σ'. ἀδελφὴ θ' ἡ πεφασμένη ὁμοῦ,
ὦ γηροβοσκὼ πατρὸς, ὦ γαμετὰς ἐμὸς
προσλόντ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ. σόρνων δ' ἄπο
φύσημ' ἀνεῖς λύστλητον Ετεοκλῆς ἄναξ,
ἔκτεσε πατρός. διαπτὰς λυγρὰν χέρα,
φωνῶ μὲν οὐκ ἀφῆκεν, ὀμμάτων δ' ἄπο
προσεῖπε διακρύοις, ὥστε σημῆναι φίλα.
ὅδ' ἴων ἔτ' ἔμπνους. πῶς διασιγήτω δ' ἰδών,
γραῦν τε μητέρα, εἶπε Πολυνείκους τάδε·
ἀπωλόμεσθα μᾶτερ, οἰκτείρω δέ σε,
καὶ τλήμον' ἀδελφῷ, καὶ διασίγητον νεκρόν.
φίλος γὰρ, ἐχθρὸς ἐγένετ'. ἀλλ' ὅμως φίλος.
θάψον δέ μ' ὦ τέκνον, καὶ σὺ σύγγονε,
ἐν γῇ πατρῴᾳ. καὶ πόλιν θυμωθέν

πρηγορεῖτον. ὡς τοσόνδε δὴ τύχω
χθονὸς πατρῴας, κεἰ δόμους ἀπώλεσα.
ξυναρμοσον δὲ βλέφαρά μου τῇ σῇ χερί,
μᾶτερ (τίθησι δ' αὐτὸς ὀμμάτων ἔπι.)
καὶ χαίρετ'. ἤδη γάρ με περιβάλλει σκότος.
ἄμφω δ' ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον.
μήτηρ δ' ὅπως εἰσεῖδε τήνδε συμφοράν,
ὑπερπαθήσασ', ἥρπασ' ἐκ νεκροῦ ξίφος,
κἄπραξε δεινά. διὰ μέσου γὰρ αὐχένος
ὠθεῖ σίδηρον. ἐν δὲ τοῖσι φιλτάτοις
θανοῦσα κεῖται, περιβαλοῦσ' ἀμφοῖν χέρας.
ἀνήϊξε δ' ὀρθὸς λαὸς εἰς ἔριν λόγων.
ἡμεῖς μὲν, ὡς νικῶντα δεσπότην ἐμὸν,
οἵδ' ὡς ἐκεῖνον. ἦν δ' ἔρις στρατηλάταις,
οἱ μὲν πατάξαι πρόσθε Πολυνείκην δορί,
οἵδ' ὡς θανόντων οὐδαμοῦ νίκη πέλοι.
καὶ τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατὸν δίχα.
οἵδ' εἰς ὅπλ' ἤϊσον. εὖ δὲ πως πεμηθείᾳ
καθῆστο Κάδμου λαὸς ἀσπίδων ἔπι.
κἄφθημεν οὔπω τεύχεσι πεφραγμένον
ἀργεῖον εἰσπεσόντες ἐξαίφνης στρατόν.
κοὐδεὶς ὑπέστη. πεδία δ' ἐξεπίμπλασαν
φεύγοντες. ἔῤῥει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν,
λόγχαις πιτνόντων. ὡς δ' ἐνικῶμεν μαχῇ,
οἱ μὲν Διὸς τρόπαιον ἵστασαν βρέτας,
οἵδ' ἀσπίδας συλῶντες Ἀργείων νεκρῶν,
σκηλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν.
ἄλλοι δὲ σοὺς θανόντας Ἀντιγόνης μέτα
νεκροὺς φέρουσιν ἐνθάδ' οἰκτίσαι φίλους.
πόλει δ' ἀγῶνες οἱ μὲν εὐτυχέστατοι

τῇδ'

τῇδ' ἐξέβησαν, οἱ δὲ δυστυχέστατοι.
χο οὐκ εἰς ἀκοὰς ἔτι δυστυχία δωμάτων ἥκει.
πάρα γὰρ λεύσσειν πτώματα νεκρῶν
τρισσῶν ἤδη τάδε πεὸς μελάθροις,
κοινῷ θανάτῳ σκοτίαν αἰῶνα λαχόντων.
αὐ οὐ πεσκαλυπτομένα βοστρυχώδεος
ἁβρὰ πρηΐδος, οὐδ' ὑπὸ πρηθενίας
τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοίνικ' ἐρύθημα
πεσώπου, αἰδουμένα φέρομαι βάκχα νεκύων,
κραδέμνα δικοῦσα κόμας ἀπ' ἐμᾶς,
στολίδα κροκόεσσαν ἀνεῖσα τρυφᾶς,
ἁγεμόνευμα νεκροῖσι πολύστονον. αἴ, αἴ.
ἰώ μοι μοι ὦ Πολυνείκες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος.
ᾤ μοι μοι Θῆβαι. σὰ δ' ἔρις, οὐκ ἔρις,
ἀλλὰ φόνῳ φόνος Οἰδίποδα δόμον ὤλεσε,
κρανθεὶς αἵματι δεινῷ, αἵματι λυγρῷ.
τίνα πεσῳδόν,
ἢ τίνα μουσοπόλον στοναχὰν ὠδὶ δάκρυσι
δάκρυσιν ὦ δόμος δόμος ἀνακαλέσομαι,
τρισσὰ φέρουσα τάδ' αἱμακτὰ σύγγονα,
ματέρα, καὶ τέκνα, χαίρματ' Ἐριννύος;
ἃ δόμον Οἰδιπόδαο πρόπαν ὤλεσε,
τᾶς ἀγρίας ὅτε δυσξυνέτου
ξυνετὸν μέλος ἔγνω,
Σφιγγὸς ἀοιδοῦ σῶμα φονεύσας. ἰώ μοι πάτερ.
τίς Ἑλλὰς, ἢ βάρβαρος, ἢ τῶν πεπαροι-
θεν εὐγενεταῦ ἕτερος ἔτλα κακῶν τόσων,
δι' αἵματος ἁμερίου τοιάδ' ἄχεα φανερά,
τάλαιν' ὡς ἐλελίζει τις ἄρ' ὄρνις
δρυός, ἢ ἐλάτας ἀκροκόμοις ἀμφὶ κλάδοις

ἑζομένα

ἑζομένα μονομαστερος,
ὀδυρμοῖς ἐμοῖς, ἄχεσι συνῳδός.
αἴλινον αἰάγμασιν, ἃ τοῖσδε πεκλαίω.
μόνα δ' αἰῶνα διαξουσα τὸν ἀεὶ χρόνον,
ἐν λειβομένοισι δακρύοισιν ἰαχήσω.
τίν' ἐπὶ πρῶτον ἀπὸ χαίτας σπαραγμοῖς
ἀπαρχὰς βαλῶ, ματέρος ἐμᾶς ἐν διδύμοις
γάλακτος πρὰ μαστοῖσιν,
ἢ πεὸς ἀδελφῶν οὐλόμεν' αἰκίσματα νεκρῶν;
ὀττοτοί. λεῖπε σοὺς δόμους,
ἀλαὸν ὄμμα φέρων πάτερ γεραιὲ,
δεῖξον Οἰδίπου σὸν αἰῶνα μέλεον. ὃς ὐδὲ δώμα-
ἀέριον σκότον ὄμμασιν σοῖσι βαλὼν, (σιν
ἕλκεις μακρόπνουν ζωάν.
κλύεις ὦ κατ' αὐλὰν ἀλαίνων
γεραιὸν πόδα δεμνίοις δύσανον ἰαύων;
οἰδί τί μ' ὦ πρεθένε βακτρεύμασι τυφλοῦ
ποδὸς ἐξάγαγεν εἰς φῶς,
λεχήρη σκοτίων ἐκ θαλάμων,
οἰκτροτάτοισι δακρύοισι,
πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον,
ἢ νέκην ἔνερθεν, ἢ πτανὸν ὄνειρον;
αὐ δυστυχὲς ἀγγελίας ἔπος οἴσει.
πάτερ, οὐκέτι σοι τέκνα λεύσσει
φάος, οὐδ' ἄλοχος. ἃ πρὰ βάκτροις,
πόδα σὸν τυφλόπουν θεραπεύμασιν
αἰὲν ἐμόχθει πάτερ. ᾤ μοι.
οἰδί ᾤ μοι μοι ἐμῶν παθέων.
πατρὰ γὰρ στεναχεῖν, τάδ' ἀϋτεῖν.
τρισσαὶ ψυχαὶ, ποίᾳ μοίρᾳ.

πῶς

πῶς ἔλιπον φάος; ὦ τέκνον, αὔδα.
αὐ οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν, οὐδ' ἐπὶ χαρμασιν,
ἀλλ' ὀδύναισι λέγω. ὁ σὸς ἀλάστωρ
ξίφεσι βρίθων, καὶ πυρὶ, καὶ σχετλίαισι μάχαις,
ἐπὶ παῖδας ἔβα σοὺς, ὦ πάτερ.
οἰδί ἰώ μοι. αἴ, αἴ. Α. τί τάδε καταστένεις;
οἰδί τέκνα. Α. δι' ὀδύνας ἔβας,
εἰ τὰ τέθριππα γ' ἐν ἅρματα λεύσσων
ἀελίου, τάδε σώματα νεκρῶν
ὄμματος αὐγαῖς σαῖς ἐπενώμας.
οἰδί τῶν μὲν ἐμῶν τεκέων φανερὸν κακόν.
ἁ δὲ τάλαιν' ἄλοχος, τίνι μοι τέκνον ὤλετο μοίρᾳ;
αὐ δάκρυα γοερὰ φανερὰ πᾶσι τεθειμένα
τέκεσι μαστὸν ἔφερεν ἔφερεν,
ἱκέτις ἱκέταν αἰρομένα.
εὗρε δ' ἐν ἠλέκτραισι πύλαις τέκνα,
λωτοτρόφον κατὰ λείμακα λόγχαις
κοινὸν ἐνυάλιον μήτηρ, ὥστε λέοντας ἐναύλους,
μαρναμένους ὐδὲ τραύμασιν αἵματος.
ἤδη ψυχρὰν λοιβὰν, φονίαν, ἃν ἔλαχ' ἀΐδας,
ὤπασε δ' Αρης.
χαλκόκροτον δὲ λαβοῦσα νεκρῶν πατρὰ
φαίσταινον, εἴσω σαρκὸς ἔπεμψεν. ἄχει δὲ τέκνων
ἀμφὶ τέκνοισι. (ἔπεσ'
πάντα δ' ἐν ἤματι τῷδε συνάγαγεν ὦ πάτερ,
ἁμετέροισι δόμοισιν ἄχη θεὸς, ὃς τάδε τελευτᾷ.
χο πολλῶν κακῶν κατῆρξεν Οἰδίπου δόμοις
τόδ' ἦμαρ. εἴδ' εὐτυχέστερος βίος.
κρέ οἴκτων μὲν ἤδη λήγεθ', ὡς ὥρα ταφοῦ
μνήμην τίθεσθαι. τῶνδ' Οἰδίπου λόγων

ἄκουσον.

ἄκουσον. ἀρχὰς ἦλθε γῆς ἔσω κέ μοι
Ἐτεοκλέης σὸς παῖς, γαμῶν φόνιας δόλῳ
Αἵμονι, λόχης τε λέκτρου Ἀντιγόνης σέθεν.
ἔκπεμψόν σ' ἐάσων τῶνδε γῆν οἰκεῖν ἔπι.
Ὡφελε γὰρ εἶπε Τειρεσίας, ἀ μήποτε
σὸν τῶνδε γῆν οἰκοῦντ', εὖ πράξειν πόλιν.
ἀλλ' ἐκπομίζω. καὶ τάδ' οὐχ ὕβρει λέγω,
ἀλλ' ἐχθρὸς ὢν σός, ἀλλὰ δεῦρ' ἀλάστορας
οὐ σούς, δεδοικὼς μή τι γῆ πάθῃ κακόν.
ὦ μοῖρ' ἄνω ἀρχῆς ὡς μ' ἔφυσας ἄθλιον,
καὶ τλήμον', εἴ τις ἄλλος ἀνθρώπων ἔφυ.
ὃν καὶ πρὶν εἰς φῶς μητρὸς ἐκ γονῆς μολεῖν,
ἄγονον Ἀπόλλων λαΐφ' ἐθέωσε
φονέα γενέσθαι πατρός. ὦ τάλας ἐγώ.
ἐπεὶ δ' ἐγνώσθην, ὥθις ὁ πατὴρ
λιτέν' με, νομίζας πολέμιον δυσδαίμονα.
χρῶν γὰρ θανεῖν νιν ἐξ ἐμοῦ. πέμπει δέ με
μαθὼν πεθάνθ', θηρσὶν ἄθλιον βοράν.
ἔσωζόμεσθα. ταρτάρου γὰρ ὤφελεν
ἐλθεῖν Κιθαιρὼν εἰς ἄβυσσα χάσματα,
ὃς μ' ὀλώλεσ', ἀλλὰ δισσοῦσαι τέ μοι
δαίμων ἔδωκε πόλυβον ἀμφὶ δισσότω.
λιτανὼν δ' ἐμαυτὸν πατρὸς ὁ δυσδαίμων ἐγώ,
εἰς μητρὸς ἦλθον δ' ἐς τάλαιν' ὠδῖνα λέχος.
παῖδάς τ' ἀδελφὸς ἔτεκον, οὓς ἀπώλεσα,
αἰσχρὰς πρὸς αἰσχρὰν λαΐδ', καὶ παισὶ δίδυς.
ὃ γὰρ τοσοῦτον ἀσιώτατον πέφυκ' ἐγώ,
ὥστ' εἰς ἐμ' ὄμματ' εἶς τ' ἐμὼν παίδων βίον
ἄνδυθεῶν τὸ ταῦτ' ἐμηχανησάμην.
ΑΓΩΝ. τί δρᾶσαι δῆτ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ;

τίς

τίς ἡγεμών μοι πόδας ὁμαρτήσει τυφλοῦ;
ἦ δῆτ' ἂν θανοῦσα; ζῶσα γὰρ σαφῶς οἶδ' ὅτι.
ἀλλ' οὐ τέκνων ξυναρῆς; ἀλλ' οὐκ ἔσ' ἐμοί.
ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς, εὑρεῖν αὖ βίον;
τοῦθ'; τί μ' ἀρῆσαι δῆτ' ἀκτείνεις κρέος;
ἀκτενεῖς γὰρ, εἰ με γῆς ἔξω βαλεῖς.
ὃ μῶν ἐλίξας γ' ἀμφὶ σὸν χεῖρας γόνυ,
λακὸς φανοῦμαι. τὸ γὰρ ἐμὸν ποτ' οὐγχὲς
οὐκ ἂν πεφοβίλω, δόλιος δ' πρὸς σὸν λακῶς.
Οἵ τ' εὖ λελεκται, γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά.
ἐγὼ γὰρ ἂν ναίδμ' σ' οὐκ ἐασαιμ' ἂν χθόνα.
νεκρὸν δὲ τῶνδε, τὸν μὲν εἰς πόμας χρεὼν
ἦδη λομίζειν. τόνδε δ' ὃς πόλιν
πατρίδα σὴν ἄλλοις ἦλθε, Πολυνείκους νέκυν,
ἐκβάλετ' ἄθαπτον, φησὶ δῆτα χθονός.
λικρύξατε δὲ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
ὃς ἂν νεκρὸν τόνδ' ἢ λατασκέψῃ ἁλών,
ἢ γῆ λαλύπτῃ, θανάτου ἂν ταλλαξεται.
ἐᾷν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον, οἰωνοῖσι βορὰν
σύ δ' ἐκλιποῦσα τριπτύχων νεκρῶν γόους,
λόμιζε σαυτῆς Ἀντιγόνη δόμων ἔσω,
καὶ πθνοῦσαν, τὴν εἰσιοῦσαν ἡμέραν
μύσσ', ᾗ σε λέκτρου αἵμονός μύει.
ὦ πάτερ, ᾗ οἵοις λείμεθ' ἀθλίοις λακοῖς
ὡς σε σφαλῶ τῶν τεθνηκότων πλέον.
ὃ γὰρ μὲν σοι βαρὺ λακῶν, τόδ' ὀβαρύ.
ἀλλ' εἰς ἅπαντα δυσυχὴς ἔφυς πάτερ.
ἀτὰρ σ' ἐρωτῶ τὸν νεωστὶ λοίρανον,
τί τόνδ' ὑβρίζεις πατέρ' ἀκτέλλων χθονός;
τί θυμοποιεῖς ὧδε πάλαι πόρῳ νεκρῷ;

Ἐτεοκλέης

κρέ Ετεοκλέης Βαλόυματ', ὀχ ἡμῶν ταῦδε.
αὐ ἄφρον ἀλγε, κἀκ σὺ μωρὸς ὢς ἐτοίθα ταῦδε.
κρέ πῶς; τἀπὸ τε ταλμᾷ' ὃ δίκαιον ἐκπονεῖν;
αὐ ὄκ, ἢν πονηράτ' ᾖ, λακῶς τ' εἰρημένα.
κρέ τί δ' ὃ δίκαιος ὧδε λυσὶ λοθήσεται;
αὐ ὄκ γ' ἦν νόμος γε τὼ δίκᾳ πραλοσεδὲ νιν.
κρέ εἴπορ γε πόλεως ἐχθρὸς ἦν, ὄκ ἐχθρὸς ὤν.
αὐ ὀκᾶν ἐδωκε τῇ τύχᾳ τὸν δαίμονα;
κρέ κἀκ ζῶν τάφῳ νεῖ τὼ δίκᾳ πᾶσαχέτω.
αὐ τί πλημμελήσας, ὃ μέγ' εἰ μετῆλθε γῆς;
κρέ ἄταφ' ὧδ' ὅδ' αὐηρ, ὡς μαθῇς, γνήσεται.
αὐ ἐγώ σφε θάψω, κἂν ἀπεχνέπῃ πόλις.
κρέ σαυτῷ αὖ ἐγχὺς τῷδε σωθάψεις νεκρῷ.
αὐ ἀλλ' Δύκλεές τοι δύω φίλω λεῖδαι πέλας.
κρέ λαζυδε τλῶδε, λεὶς δόμους λομίζετε.
αὐ ὅ δῆτ', ἐπεὶ τῶδ' ὃ μεθήσομαι νεκρῶ.
κρέ ἔκειν' ὁ δαίμων πᾶθ' ἑνί, ὀχ ἃ σοι δοκεῖ.
αὐ λᾀκεῖνο λέκειται, μὴ ἐφυβρίζεδαι νεκρούς.
κρέ ὡς ὅτις ἀμφὶ τῷδ' ὑγρὰν θήσει λόνιν.
αὐ ναὶ πῶς σὲ φίλε ματρὸς Ιοκάσης, Κρέον.
κρέ μάτοια μοχθεῖς. ὃ γὰρ αὖ τύχοις τάδε.
αὐ σύδ' ἀλλὰ νεκρῷ λατρὰ πρόβαλεῖν μ' ἔα.
κρέ φῦ τῶτ' αὖ εἴη τῶν ἀρρήτων πόλει.
αὐ ἀλλ' ἀμφὶ βαύματ' ἄγριε τελαμῶνας βαλεῖν.
κρέ ὀκ ἔδ' ὅπως σὺ τόνδε λμήσεις νέκυν.
αὐ ὦ φίλτατ', ἀλλὰ σόμα γε σὸν πῶς σπύξομαι.
κρέ ὀκ εἰς γαμβρὸς σοὺς συμφορᾶν λιτήσεαι γόα.
αὐ ἦ γὰρ γαμεῖσθαι ζῶσα παισὶ σῷ ποτε;
κρέ πολλή σ' ἀνάγκη. ποῖ γὰρ ἐκφύξῃ λέχη;
αὐ νύξ ἄρ' ἐκείνη Δαναΐδῶν μ' ἕξει μίαν.

κρέ

κρέ εἰσῆλθ' ὁ τόλμας οἷον ἀγωνείλισεν;
αὐ ἴσως σίλης, ὄρκων τέ μοι ξίφος,
κρέ τί δ' ἐκπεθυμῇ τῷδ' ἀπαλλαχθαι γαμου;
αὐ συμφύξομαι τῷδ' ἀθλιωτάτῳ πατρί.
κρέ γυναιότης σοι, μωρία δ' ἔνεσί τις.
αὐ κἀξωθανεῖμαί μ' ὡς μαθῇς πραιτόρεω.
κρέ ἴθ' ὁ φονεύσεις πᾶσι' ἐμόν. λίπε χθόνα.
οἰδί ὦ θύγατερ, ἀνεῶ μὴ σε δι' πεθυμίας.
αὐ ἀλλ' εἰ γαμοίμην. σὺ δὲ μόνος φεύγεις πάτερ;
οἰδί μὴ δύτυχεῖα. τἄμ' ἐγὼ σοφξω κακά.
αὐ κἀκ τίς σε τυφλὸν ὄντα θεραπεύσει πάτερ;
οἰδί ποσσὼν ὅπου μοι μοῖρα, λείσομαι πόλει.
αὐ ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ, κἀκ τὰ λιλεῖν' ἀενίγματα;
οἰδί ὄλωλ'. δι' ἡμαρ μ' ὤλεισεν, δι' δ' ἀπώλεσεν.
αὐ ἀκοῦν μεταχεῖν δεῖ λᾶμὲ τ' σῶν λακῶν;
οἰδί αἰσχρὰ φυγὴ θυγατρί, σιὼ τυφλῷ πατρί.
αὐ ἀ σωφρονέσειν', ἀλλὰ γυναῖα, πάτερ.
οἰδί ποσάγαγε νεῖ με ματρὸς ὡς ψαύσω σέθεν.
αὐ ἰδὲ γραιᾶς φιλτάτης ψαῦσον χερί.
οἰδί ὦ μᾶτερ, ὦ ξυνάορ' ἀθλιωτάτη.
αὐ οἰκτρὰ πρόκειται, πάντ' ἔχεσ' ὁμῶ λακά.
οἰδί Ετεοκλέης δὲ πῶμα, Πολυνείκης τε ποῦ;
αὐ τώδ' ἐκτάδλω σοι λεῖδον ἀλλήλοιν πέλας.
οἰδί πρόδες τυφλῷ χέρ' ὦδε πρόσωπα δυσυχῆ.
αὐ ἰδὲ θανόντων σῶν τέκνων, ἄπαις χερί.
οἰδί ὦ φίλα πεσήματ' ἄθλι' ἀθλίου πατρός.
αὐ ὦ φίλτατον δῆτ' ὄνομα Πολυνείκης ἐμοί.
οἰδί νεῖ χρησμὸς ὦ πᾶι λοξία πραίνεται.
αὐ ὁποῖ; ἀλλ' ἦ πῶς λακοῖς ὁρεῖς λακά;
οἰδί φῦ τοὺς Ἀδλίους λατθανεῖν μ' ἀλώμενον.

πῶς

αὐ πῦ; τίς σε πύργος Ατθίδος προσδέξεται;
οἰδί ἱερὸς Κολωνός, δώμαθ' ἱππέου θεοῦ.
ἀλλ' εἴα, τυφλῷ τῷδ' ὑπηρέτει πατρί,
ἐπεὶ προθυμῇ τῇδε κοινοῦσθαι φυγῆς.
ἴθ' εἰς φυγὰν τάλαιναν. ὄρεγε χεῖρα φίλαν.
αὐ πάτερ γηραιέ, πομπίμαν
ἔχων ἐμ', ὥστε ναυσίπομπον αὖραν.
οἰδί ἰδοὺ πορεύομαι, τέκνον. σύ μου πόδαγὸς ἀθλία
αὐ γενόμεθα, γενόμεθ' ἄθλιαί γε (γενοῦ.
δῆτα θηβαιαῦ μάλιστα παρθένων δή.
οἰδί πόθι γεραιὸν ἴχνος τίθημι;
βάκτρα πρόσφερ ὦ τέκνον.
αὐ τᾷδε τᾷδε βᾶθί μοι. τᾷδε τᾷδε
πόδα τίθει, ὥστ' ὄνειρον ἰσχὺν ἔχων.
οἰδί ἰὼ ἰὼ δυστυχεστάτας φυγᾶς,
ἐλαύνων τὸν γερόντά μ' ἐκ πάτρας.
ἰὼ ἰὼ δεινὰ δεῖν' ἐγὼ τλάς.
αὐ τί τλᾷς; τί τλᾷς; οὐχ ὁρᾷ δίκα κακούς,
" οὐδ' ἀμείβεται βροτῶν ἀσυνεσίας.
οἰδί ὅδ' εἰμί, μοῦσαν ὃς ὠδῖ
καλλίνικόν τ' οὐράνιόν τ' ἔβαν,
παρθένου κόρας αἴνιγμ' ἀσύνετον εὑρών.
αὐ Σφιγγὸς ἀναφερεῖς ὄνειδος;
ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν.
τάδε σ' ἐπέμενε μέλεα πάθεα,
φυγάδα πατρίδος ἄπο γενόμενον.
ὦ πάτερ, θανεῖν που, ποθεινὰ δάκρυα
παρὰ φίλαισι παρθένοις λιποῦσ' ἄπειμι
πατρίδος ἄπο πρὸ γαίας,
ἀπαρθένευτ' ἀλωμένα.

οἰδί

οἰδί φεῦ τὸ χρήσιμον φρενῶν.
αὐ εἰς πατρός γε συμφορὰς εὐκλεᾶ με θήσοι.
τάλαιν' ἐγὼ συγγόνου θ' ὑβρισμάτων.
ὃς ἐκ δόμων νέκυς ἄθαπτος οἴχεται, μέλεος.
ὅν, εἴ με καὶ θανεῖν πάτερ χρεὼν,
σκοτίᾳ γᾷ καλύψω.
οἰδί πρὸς ἥλικας φάνηθι σάς.
αὐ ἅλις ἔχουσα ὀδυρμάτων ἐμῶν;
οἰδί σὺ δ' ἀμφὶ βωμίους λιτάς.
αὐ κόρους ἔχουσ' ἐμῶν κακῶν.
οἰδί ἴθ' ἀλλὰ βρόμιος ἵνα τε σηκὸς
ἄβατος ὄρευι Μαινάδος.
αὐ Καδμείαν ὠὴ νεβρίδα
στολιδωσαμένά ποτ' ἐγὼ
Σεμέλας θίασσον ἱερὸν ὄρευιν ἀνεχόρευσα,
χάριν ἀχάριστον εἰς θεοὺς διδοῦσα.
οἰδί ὦ πάτρας κλεινοὶ πολῖται,
λεύσετ', οἰδίπους ὅδε,
ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἔγνω, καὶ μέγιστος ἦν ἀνήρ,
ὃς μόνος Σφιγγὸς κατέσχον τῆς μιαιφόνου κράτη.
νῦν δ' ἄτιμος, οἰκτρὸς οἰκτρὸς, ἐξελαύνομαι χθονός.
ἀτὰρ τί ταῦτα θρηνῶ, καὶ μάτην ὀδύρομαι;
" Τὰς γὰρ ἐκ θεῶν ἀνάγκας θνητὸν ὄντα δεῖ φέρειν.
χρ ὦ μέγα σεμνὰ νίκα, τὸν ἐμὸν βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

τέλος

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΜΗΔΕΙΑΣ.

Ιάσων εἰς Κόρινθον ἐλθὼν, ἐπαγόμενος καὶ Μή-
δειαν, ἐγγυᾶται τὴν Κρέοντος τοῦ Κορινθίων βασι-
λέως θυγατέρα Γλαύκην πρὸς γάμον. μέλλουσα δὲ
ἡ Μήδεια φυγαδεύεσθαι ὑπὸ Κρέοντος ἐκ τῆς Κο-
ρίνθου, παραιτησαμένη πρὸς μίαν ἡμέραν μεῖναι, καὶ
τυχοῦσα, μισθὸν τῆς χάριτος δῶρα διὰ τῶν παί-
δων πέμπει τῇ Γλαύκῃ, ἐσθῆτα, καὶ χρυσοῦν στέφα-
νον, οἷς ἐκείνη χρησαμένη διαφθείρεται. καὶ ὁ Κρέ-
ων δὲ περιπλακεὶς τῇ θυγατρὶ, ἀπόλλυται. Μήδεια
δὲ σὺν ἑαυτῇ παῖδας ἀποκτείνασα, ἐφ' ἅρματος
δρακόντων πτερωτῶν, ὃ παρ' ἡλίου ἔλαβεν, ἔποχος
γενομένη, ἀπεδιδράσκει εἰς Αθήνας, κἀκεῖσε Αἰγεῖ
τῷ Πανδίονος γαμεῖται. Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνί-
δης φασὶν, ὡς ἡ Μήδεια ἀνεψήσασα τὸν Ιάσονα,
νέον ποιήσειε. περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Αἴσονος, ὁ
σὺν νόστους ποιήσας, φησὶν οὕτως·

Αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡ βώοντα,
Γῆρας ἀπεξύσασ' εἰδύῃσι πραπίδεσσι,
Φάρμακα πόλλ' ἔψουσ', ὧν χρυσίοισι λέβησι.

Αἰσχύλος δ' ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τροφοῖς ἱστορεῖ, ὅτι
καὶ τὰς Διονύσου τροφοὺς μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀ-
νεψήσασα, ἐνεοποίησε. Στάφυλος δὲ φησὶ, τὸν Ιά-
σονα τρόπον τινὰ ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀναιρεθῆναι.
ἐγκελεύσασθαι γὰρ αὐτῇ, ὑπὸ τῇ πρύμνῃ τῆς ἀργοῦς
αὐτὸν κατακοιμηθῆναι, μελλούσης τῆς νεὼς διαλύε-
σθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου. ὧν πεσούσης γοῦν τῆς πρύμνης
τῷ Ιάσονι, τελευτῆσαι αὐτόν.

Αλλως.

ΑΛΛΩΣ, ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μήδεια διὰ τὴν πρὸς Ιάσονα ἔχθραν, τῷ ἐκείνου
γεγαμηκέναι Γλαύκην τὴν Κρέοντος θυγατέρα,
ἀπέκτεινε μὲν Γλαύκην καὶ Κρέοντα, καὶ σὺν ἰδίους
υἱοὺς. ἐχωρίσθη δὲ Ιάσονος, Αἰγεῖ συνοικήσασα.
Παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιΐα.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Κορίν-
θῳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν πολιτίδων.
Εδιδάχθη ὑπὸ Πυθιοδώρου ἄρχοντος, κατὰ τὴν ὀγ-
δοηκοστὴν ἑβδόμην ὀλυμπιάδα. Πρῶτος Εὐφορί-
ων, δεύτερος Σοφοκλῆς, τρίτος Εὐριπίδης.
Μήδεια, Φιλοκτήτης, Δίκτης, Θερισταὶ. Σάτυρος,
οὐ σώζεται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

τροφὸς Μηδείας.	Κρέων.
	Ιάσων.
Παιδαγωγός.	Αἰγεύς.
Μήδεια.	Αγγελος.
Χορὸς γυναικῶν.	Παῖδες Μηδείας.

Προλογίζει δὲ ἡ τροφός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΗΔΕΙΑ.

Ιθ' ὤφελ' Αργοῦς μὴ διακπᾶσθαι σκάφος
Κόλχων δι' ἄλσος, Συμπληγάδας
μήδ' ἐν ναὶ παισι Πηλίδ' αἰσσειν ποτε
τμηθεῖσα πρύμνη, μήδ' ἐρετμῶσαι χέρας
αὐδρῶν ἀρίσων, οἳ τὸ πάγχρυσον δέρας
Πελίᾳ μεπῆλθον. ἀ γὰρ ἂν δέσποιν' ἐμὴ
Μήδεια, πύργος γῆς ἔπλευσ' Ιωλκίας,
ὄρνιθι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ιάσονος.
δόλῳ δ' ἂν ἐστανεῖν πείραν Πελιάδας κόρας
πατρὸς, διατρόπει τλήσασ' ἐμῷ Κρεόντι θανεῖν,
ξὺν ἀνδρὶ καὶ τέκνοισιν, ἀνάστασιν μολοῦσ'
φυγῇ πολιτῶν, ὧν ἀφίκετο χθόνα,
αὐτή τε πάντα συμφορῶν Ιάσονι,
» Ηπερ μεγίστη γίγνεται σωτηρία,
» Οταν γυνὴ πρὸς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
νῦν δ' ἐχθρὰ πάντα, καὶ νοσεῖ τὰ φίλτατα.
προδοὺς γὰρ αὐτὸ τέκνα, δεσπότιν τ' ἐμὲ,
γάμοις Ιάσονος Βασιλικοῖς δύναδεται,
γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός.
Μήδεια δ' ἡ δύστηνος ἠτιμασμένη,
βοᾷ μὲν ὅρκους, ἀνακαλεῖ δὲ δεξιὰς,
πίστιν μεγίστην καὶ θεοὺς μαρτύρεται,
οἵας ἀμοιβῆς ἔχ Ιάσονος τυχεῖ.
ἥδεται δ' ἄσιτος, σῶμ' ὑφεῖσ' ἀλγηδόσι,
πρὸς πάντα σωτήκουσα δακρύοις χρόνον.

ἐπεὶ

ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤδετ' ἠδικημένη,
ὅτ' ὄμμ' ἐπαίρουσ', ὅτ' ἀπαλλάσσουσα γῆς
πρόσωπον. ὡς δὲ πέτρος, ἢ θαλασσία
ἀκλύστως, ἀκάνθ', ναθετημένη φίλων,
ἢν μή ποτε στρέψασα πάλιν θυμὸν δόρι,
αὐτὴ πρὸς αὐτὴν πατέρ' ἀπειμώξῃ φίλον,
καὶ γαῖαν, οἴκους θ', οὓς προδοῦσ' ἀφίκετο
μετ' ἀνδρὸς, ὃς σφε νῦν ἀτιμάσας ἔχει.
» ἔγνωκε δ' ἡ τάλαινα συμφορᾶς ὕπο,
» οἷον πατρῴας μὴ πολέπτεσθαι χθονός.
συγεῖ δὲ παῖδας, δεδορκὸς οὐφαίνεται.
δέδοικα δ' αὐτὴν μή τι βουλεύσῃ νέον.
βαρεῖα γὰρ φρενῶν δ' ἀνέξεται βακοῦς
πάσχουσ'. ἐγὼ γὰρ τλήσομαι. δειμαίνω δ' ἐγὼ,
μὴ θυμὸν ὥσῃ φάσγανον δι' ἦπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἑστρωται λέχος.
ἢ καὶ τυραννον τόν τε γημαντα βιαίᾳ,
ἔτ' ἄπεπτα μείζω συμφορᾶς λάβῃ τινος.
» Δεινὴ γὰρ. ὅστις ῥᾳδίως γε συμβαλὼν
» Εχθραν τιν αὐτῇ βαλλίνικον οἴσεται.
ἀλλ' οἵδε παῖδες δυστρόπων πεπαυμένοι,
σείχουσι, μητρὸς δεδεγνωσμένοι
» βακοῦν. Νικᾶ γὰρ φρονοῦντὶς οὐκ ἀλγεῖν φιλεῖ.
παι παλαιὸν οἶκων βέβηκα δεσποίνης ἐμῆς,
τί πρὸς πύλαισι τλήμ' ἄγουσ' ἐρημίαν,
ἔσηκας, αὐτὴ θρεομένη σαυτῇ βακά;
προ τέκνων ὀπαδὲ πρέσβυ τῷ Ιάσονος,
» Χρησοῖσι δόλοις ξυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
» Κακῶς πεπτωκότα, καὶ φροντῶν αὐθάπτεται.

ἐγὼ γὰρ εἰς ὅτ' ἐκβέβηκ' ἀλγηδόνος,
ὧν δ' ἵμερός μ' ἔσπηλθε γῆτε λέξαι θ' ὁρᾶν τε
λέξαι, μολόσῃ δύρομ', Μηδείας τύχας.
παι ὄτοτοι γὰρ ἡ τάλαινα παύεται γόων;
προ ζηλῶ σ'· φῶ ἀρχὴ πῆμα, λείπεται μεσοῖ.
παι ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δ' ἐπότοις εἰπεῖν τόδε,
ὡς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
προ τί δ' ἔστιν ὦ γραιά; μὴ φθόνει φράσαι.
παι οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' ἐρημίαν.
προ μὴ πῶς γ' γνείου δύσποτε σιγήσαιμ' ἐγώ.
σιγὴν γὰρ, εἰ χρὴ, τῷδε θήσομαι πρέπει.
παι ἤκουσά του λέγοντος, ὡς ἀποικίαν στείχειν,
ὡς τοῦσδε πᾶσιν ἐκ γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων· ὁ μὲν τοι μῦθος εἰ σαφὴς ὅδε,
οὐκ οἶδα. βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
προ καὶ ταῦτ' ἀᾶσῃ πᾶσιν ὧδ' ἀνίεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει;
παι παλαιὰ καινῶν λείπεται διπλοῦμάτων.
ἀλλ' οὐκ ἐς ἐκεῖνον σοῖσδε δώμασιν φίλος.
προ ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ διακὸν πρόσοισμεν
νέον παλαιῷ, πρὶν τόδ' ἐξιωτλῆσθαι.
παι θάρσει σύγ', ὀ γὰρ καιρὸς εἰδήσαι τάδε
δείσασαν, ἡσύχαζε, καὶ σίγα λόγος.
προ ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷον εἰς ὑμᾶς πατὴρ,
ὅλοιτο μὲν μή, δεινὸς γὰρ ἐς ἐμέ,
ἀτὰρ δικαίως γ' ὢν εἰς φίλους ἁλίσκεται.
παι τίς δ' ἐχίδνης ὧν ἅπτ γινώσκει τόδε,

ὡς ὠκὺς

ὡς ὠκὺς τις αὖρα τὸ πέλας μᾶλλον φίλου;
οἱ μὲν δίκαιος, οἱ δὲ καὶ λίαν δόλιος χαδεῖν.
εἰ τόσδε γ' οὐνεκ' ἔστερξε πατὴρ
προ ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δώμασιν τοῖς σοῖσιν τέκνα.
σύθ' ὡς μάλιστα τόσδ' ἐρημώσας ἔχε,
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυροῦμένην
τοῖσδ' ὡς τι δράσείουσαν· οὐδὲ παύσεται
χόλου, σάφ' οἶδα, πρὶν κατασκῆψαί τινα,
ἐχθρόν γε μὴν τοι, μὴ φίλους δράσειέ τι.
μή λύσαν' ἐγὼ, μελέα τε πόνων.
ἰώ μοι μοι, πῶς ἂν ὀλοίμαν;
προ τόδ' ἐκεῖνο φίλοι παῖδες, μάτης
ἰνεῖ ἰραδίαν, ἰνεῖ δὲ χόλον.
σπεύσατε θᾶσσον δώματος ἔσω,
καὶ μὴ πελάσητ' ὄμματος ἐμοῦς,
μηδὲ προσέλθητ', ἀλλὰ φυλάσσου-
σ' ἄγριον ἦθος, συγγραὺ τε φύσιν
φρενὸς αὐθάδους.
ἴτε νυῦ, χωρεῖθ' ὡς τάχος ἔσω.
δῆλον δ' ἐξ ἀρχῆς ἐξαιρόμενον
νέφος οἰμωγῆς, ὡς τάχ' αὐάψει
μείζονι θυμῷ. τί ποτ' ἐργάσεται
μεγαλόσπλαγχνος δυσκατάπαυστος
ψυχὴ, δηχθεῖσα κακοῖσιν.
μή αἰαῖ. ἔπαθον δεινὰ, ἔπαθον μεγάλων
ἄξι' ὀδυρμῶν. ὦ δυσκατάρατοι
παῖδες, ὀλοιὸς συγγενοῦς μητρὸς
σὺν πατρὶ, καὶ πᾶς δόμος ἔρροι.
προ ἰώ μοι μοι, ἰὼ τλῆμον.

τί σὲ σοι παῖδε πατρὸς ἀμπλακίας
μετέχουσι; τί τόσσ' ἔχθεις; οἴμοι
τέκνα, μή τι πάθῃ δ' ὡς ὑποδρακὼν.
» Δεινὰ τυράννων λήματα. καί πως
» Ὀλίγ' ἀρχόμενοι, πολλὰ κρατοῦντες,
» Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλουσι.
» Τὸ γὰρ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισι,
» Κρεῖσσον ἔμοιγ' ἔν, εἰ μὴ μεγάλως,
» Ὀχυρῶς τ' εἶναι καταγηράσκειν.
» Τῶν γὰρ μετρίων πρῶτα μὲν εἰπεῖν,
» Τἔνομα νικᾷ, χρῆσθαί τε μακρῷ
» Λῶσα βροτοῖσι. τὰ δ' ὑπερβάλλον-
» τ', ὀλίγα καιρὸν δ' ὑπατεύει θναρῖς.
» Μείζους δ' ἄτας, ὅταν ὀργισθῇ
» Δαίμων, οἴκοις ἀποίλωσεν.
Χο ἔκλυον φωνάν, ἔκλυον δὲ βοάν
τᾶς δυσαύλου μολχίδος.
ὀδύρῃ πω πιθος. ἀλλ' ὦ γύναι,
λέξον. ἐπ' ἀμφιπύλοις γὰρ ἔστω
μελάθρου βοᾶν ἔκλυον.
ὀδύρομαι γύαις
ἄλγεσι δώματος,
ἐπεὶ μὴ φίλα μέπρακται.
τρο ὀκ εἰσὶ δ' ὅμοι. φροῦδα τάδ' ἤδη.
ὁ μὲν γὰρ ἔχει δῶμα τυράννων.
ἦδ' ἐν θαλάμοις τάκει βιοτὰν
δέσποινα. φίλων δ' ὀδυνᾶ δ' ἔδε
πρᾶσθαι πομπὰν φρενί μύθοις.
μή αἰ αἰ. δίπαι μοι κεφαλᾶς φλόξ' ὀρανία
βάσ. τί δέ μοι ζῆν ἔτι κέρδος;

φεῦ

φεῦ, φεῦ. θανάτῳ καταλυσαίμαν,
βιοτὰν συγεραὰν πολιπόσα.
Χο ἄϊδε ὦ Ζεῦ, καὶ γᾶ, καὶ φῶς,
ἰαχάν, οἵαν ἃ δύσαν μέλπει νύμφας;
τίς σοι ποτὲ τᾶς ἀπλήστου
λοίτας ἔρος, ὦ ματαία,
ἀνδύσει θανάτου τελευταίαν;
μηδέν τόδε λίσσου.
εἰ δὲ σὸς πόσις
καινὰ λέχη σεβίζει,
μέμνω τόδε μὴ χαράσσου.
Ζεύς σοι τάδε συνδικάσει.
μὴ λίαν τάκου,
ὀδυρομένα σὸν δύνεταν.
βάκ ὦ μεγάλα Θέμι, καὶ πότνι' Ἄρτεμι,
λεύσσετ' ἃ πάσχω, μεγάλοις ὅρκοις
ἐνδήσαμένα τὸν ἀκατάρατον
πόσιν; ὃν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσίδοι-
μ' αὐτοῖς μελάθροις διακναιομένους.
οἵ γέ με πρόδοσιν τολμῶσ' ἀδίκειν.
ὦ πάτερ, ὦ πόλις, ὧν ἀπωσάμαν
αἰσχρῶς, ὃν ἐμὸν κτείνασα κάσιν.
τρο κεῖνοι δ' οἷα λέγει, κἀπιβοᾶται
θέμιν δύκταιαν, Ζῆνά θ', ὃς ὅρκων
θνατοῖς ταμίας νενόμισαι;
ὀκ ἔσθ' ὅπως ἐν τινι σμικρῷ
δ' ἔποινα χόλον κατακοιμίσει.
Χο πῶς αὖ δύ' ὄψιν τὰν ἀμετέραν
ἔλθοι, μύθων τ' αὐδαθέντων
λέξαντ' ὀμφάν,

ἐπεὶ πως

ἔ πως βαρύθυμον ὀργὰν
καὶ λῆμα φρενῶν μεθείη.
προ μήτοι τὸν ἐμὸν πρόθυμον
φίλοισιν ἀπίστω.
χο ἀλλὰ βᾶσα νιν ἁδύρο πόρδυσον οἶκων
ἔξω, φίλα. καὶ τάδ' αὔδα.
παῦσον πρὶν λιμάδσαι σὺς εἴσω.
ὠγύθρ γὰρ μεγάλως τόδ' ὁρμᾶται.
προ δοὰ σωτάδ'. ἀτὰρ φόβος, εἰ πείσω
δίκαιον ἀνεμάν.
μόχθος δὲ χαλεπὸν τῶνδ' ὦπλόσω.
καί τοι τοιάδε πόρυμα λειαίνει
ἀρτωρᾶται δ μωσῖν, ὅταν τις
μῦθον προφέρων πέλας ὁρμαθῇ.
" Σκαιὸς δὲ λέγω, μὲ δόλῳ τι σοφὸς
" Τοὺς πρόδε βροτοὺς, ὃς οὐ ἀμαρτοῖς.
" Οἳ πάνδυ ὕμνοις ὧδε μὲν θαλίαις,
" Ἐπὶτ' ἐλατίναις, καὶ πρὰ δείπνοις
" Εὕρον το, βίστορπνὰς ἀκάς.
" Στυγίους δὲ βροτῶν ἀδείς λύπας
" Εὗρε το, μόσχ καὶ πολυχόρδοις
" Ὠδαῖς παύειν, ἐξ ὧν θανάτοι,
" Δειναί τε τύχαι σφάλλουσι δόμους.
" Καίτοι τάδε μὲν ἁδρόλοφ ἀκέσθαι
λω " Μολπαῖσι βροτούς. ἵνα δύδειπνοι
" Δαῖτδν, τί μάτην τείνουσι βοάν;
" Τὸ πρὸν γὰρ ἔχει τέρψιν ἀφ' αὑτοῦ,
" Δαιτὸς πλήρωμα βροτοῖσιν.
χο ἰαχαὶ ἄϊον πολύσονον γόον.
λιγυρὰ δ' ἄχεα μογερὰ βοᾶ,

τὸν γὰν λέχει πρὸς πόσιν, ἁκόνυμφον.
θεοκλυτεῖ δ' ἄδικα παθοῦσα,
τὰν Ζηνὸς ὁρκίαν θέμιν,
ἃ νιν ἔβασεν
Ἑλλάδ' δν αὐτίπορον
δι' ἅλα νύχιον,
ἐφ' ἁλμυρὰν πόντο
ληνὸν δ' ἀτέραντον.
μή Κορίνθιαι γυναῖκδν ἐξ ἤλθον δόμων,
" Μή μοι τι μέμψιμοδ'. οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
" σεμνοὺς γεγῶτας, οὓς μὲν ἀμαυτῶν ἄπο
" τέσσδ γὰν θυραίοις. οἵδ' ἀφ' ἡσύχο ποδὸς
" δύσκλειαν ἐκτήσαντο, καὶ ῥαθυμίαν.
" Δίκη γὰρ οὐκ ἔνεσ' γὰν ὀφθαλμοῖς βροτῶν.
" Ος ζως πρὶν αὐδρὸς παλάτχνον ἐκμαθεῖν σαφῶς,
" Στυγεῖ δεδρκὼς, ὀδὲν ἠδικημέν.
" Χρὴ δὲ ξένον μὲν δαρτα προχωρεῖν πόλει.
" Οὐδ' ἀσὸν ἥνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγὼς,
" Πικρὸς πολίταις δεῖν ἀμαθίας ὕπο.
ἐμοὶ δ' ἄελπτον πρᾶγμα προσπεσὸν τόδε,
ψυχὴν δέφθαρκ. οἴχομαι δὲ, καὶ βίου
χάριν μεθεῖσα, δατθανεῖν χρήζω, φίλαι.
γὰν ᾧ γὰρ ἦν μοι πάντα γιγνωσκειν δαλῶς,
δάκις δ' αὐδρῶν ἐκβέβηκ' οὐ μὸς ὡσεις.
" Πάντων δ' ὅσ' ἐς ἔμψυχα, καὶ γνώμην ἔχει,
" Γυναῖκδν δυμὸν ἀθλιώτατον φυτόν.
" Ας πρῶτα μὲν δεῖ χρημάτων ὑπορβολῆ
" Πόσιν πρίασθαι, δεσπότην τε σώματδ
" Λαβεῖν. δακὸν γὰρ τοῦτ' ἔτ' ἄλγιον δακόν.
" Κἀν τῷδ' ἀγὼν μέγιστδ, ἢ δακὸν λαβεῖν,

» Ηχθησόμ. ὁ γὰρ δύκλειᾶς ἁπάλλαγαὶ
γυναιξίμ, ὃσ' οἷόντ' αὐλὼ αθαι πόσιμ.
εἰς καινὰ σ' ἤθη καὶ νόμους ἀφιγμένη,
σοῖ μάντιμ εἶναι, μὴ μαθοῦσαμ οἰκοθεν,
ὅτῳ μάλιστα χρήσεται ξυνευνέτη.
καμ μὲν τάδ' ἡμῖμ ἐκπονεμμέναισιμ εὖ
πόσις ξυνοικῶ, μὴ βίᾳ φέρωμ ζυγόν,
ζηλωτὸς αὐτῶμ. εἰ δὲ μή, θανεῖμ χρεών.
» Ανὴρ σ' ὅταμ τοῖς ἔνδομ ἄχθηται ξυνῶν,
» Εξω μολὼμ ἔπαυσε καρδίας χόλομ,
» Η πρὸς φίλωμ τίν', ἢ πρὸς ἥλικα τραπείς.
» Ημῖμ σ' ἀναγκη πρὸς μίαν ψυχὴμ βλέπειμ.
λέγουσι σ' ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνομ βίομ
ζῶμεμ κατ' οἴκους, οἱ δὲ μάρναντ αι δορί,
» κακῶς φρονοῦντες. Ὡς τρὶς αὖ παρ' ἀσπίδα
» σῶσαι θέλοιμ' ἂμ μᾶλλομ, ἢ τεκεῖμ ἅπαξ.
ἀλλ' ὁ γὰρ αὐτὸς πρὸς σὲ λόγ' ἥκει λόγῳ.
σοὶ μὲμ πόλις θ' ἥδ' ἔσι, καὶ πατρὸς δ' ὁμοῦ,
βίος τ' ὄνησις, καὶ φίλωμ σωτηρία.
ἐγὼ δ' ἔρημος, ἄπολις ὢσ', ὑβρίζομαι
πρὸς ἀνδρὸς, ἐκ γῆς βαρβάρου λελησμέμη.
μητρὸς, οὐκ ἀδελφοῦ, τόδ' ἔχουσα συμφορᾶς.
τοσόνδομ ὧμ σε τυγχανεῖμ βουλήσομαι,
ὤμοι πόρος τις, μηχανή τ' ἀγδρεία,
πόσιμ λίκμ ἥδ' ἀντίσασθαι κακῶμ.
ἐμὲ γὰρ λόντα τ' αὐτῷ βυγατέρ', ἤντ' ἐγήμαο,
» σιγᾶμ γαμή γε, τἄλλα μὲν φόβος πλέα,
» Κακὴ δ' ὰν ἁλίσκω, καὶ σίδηρομ εἰσορᾶμ.
» Οταμ δ' ὰν σύνλω ἡδικημέμη λυρᾷ,

οὐκ

» Οὐκ ἔσιμ ἄλλη φρενὸς μαλακοφωτέρα.
χο δρᾶσω τάδ'. ἐν λίκως γὰρ ἐκτίσει τόσιμ,
Μήδεια. πρυθεῖμ δ' ὅ σε θαυμάζω τύχας.
ὁρῶ δὲ καὶ Κρέοντα τῆδ' ἄνακτα γῆς
στείχοντα, καινῶμ ἄγγελομ βουλευμάτωμ.
πρὸ σὲ τῶν σκυθρωπόν, ὡς πόσει θυμουμένῳ
Μήδειαν, εἶπομ τῆδε γῆς ἔξω πορᾶμ
φυγάδα, λαβοῦσαν δισσὰ σὺν σαυτῆ τέκνα,
καὶ μή τι μέλλειμ. ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου
τῶνδ' εἰμί, καὶ κἄπειμι πρὸς δόμους πάλιν,
πρὶν ἄν σε γαίας τῆσδ' ὁρίσωμ ἔξω βάλω.
μή αἰ, αἰ. πανώλης, ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
ἐχθροὶ γὰρ ὄντες πάντα δὴ καλῶς,
καὶ κἔσιμ ἄτης δύπρόσοιστος ἔκβασις.
ἐρήσομαι δέ, καὶ καλῶς πάσχουσ' ὅμως,
τίνῳ μ' ἔκπεμψιν γῆς ἀφορίλλεις Κρέοντ.
πρὸ δ' ἐδδικά σ'. οὐδὲμ δεῖ πρὸς ἀμπίσχειμ λόγους.
μή μοι τι δράσῃς παῖδ' ἀνήκεσον κακόμ.
ξυμβάλλεται δὲ πολλὰ τῷδε λέπματι.
σοφὴ πέφυκας, καὶ καλῶς πολλῶμ ἴδρις.
λυπῶ δὲ, λέκτρωμ ἀνδρὸς ἐσορῶσα μόμη.
δλύω δ' ἀπφλεῖμ, ὡς ἀπαγγέλλουσί μοι,
νέομ λόντα, καὶ γήμαντα, καὶ γαμουμένῳ,
δρᾶσειμ τι. ταῦτ' οὖμ πρὶμ παθεῖμ, φυλάξομαι.
ἐρεῖσομ δ' ἐμοὶ νῦμ πρὸς σ' ἀπέχθεσθαι γνώμας,
ἢ μαλθακιδγῶδ', ὑσδρομ μέγα σγέμειμ.
μή φεῦ, φεῦ.
ὁ νῦμ με πρῶτομ, ἀλλὰ πολλαχοῦ Κρέοντ,
» ἔβλαψε λόγα, μεγάλα τ' ἔργασαι καπά.
» χὴ δ' ὅστις ἀρτίφρωμ τὸ φυκ' αὐτὸς,

παῖδας

,, παῖδας πρόσοσθ' ἐκδιδάσκεσθαι σοφούς.
,, χωρεῖς γὰρ ἄλλης, ἧς ἔχουσιν, ἀργίας,
,, φθόνον πρὸς ἀστῶν ἀλφάνουσι δυσμενῆ.
,, Σκαιοῖσι μὲν γὰρ καινὰ πρόσφερων σοφά,
,, Δόξεις ἀχρεῖος, κὰ σοφὸς πεφυκέναι.
,, Τῶν δ' αὖ δοκούντων εἰδέναι τι ποικίλον,
,, Κρείσσων νομισθεὶς ἐν πόλει, λυπρὸς φανῇ.
ἐγὼ δὲ καὐτὴ τοῦδε κοινωνῶ τύχης.
σοφὴ γὰρ ὤσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος,
τοῖσδ' ἡσυχαία, τοῖς δὲ θατέρα τρόπον.
τοῖσδ' ὃν πρόσαντες. εἰμὶ δ' ὀκ ἄγαν σοφή.
σὺ δ' ὃν φοβῇ με, μή τι πλημμελὲς πάθῃς.
ἐχ ὧδ' ἔχει μοι, μὴ πρέσσε ἡμᾶς Κρέοντ,
ὥστ' εἰς τυράννους ἄνδρας ἁμαρτάνειν.
σὺ γὰρ τί μ' ἠδίκηκας; ἔξεστι τοῖσι
ὅτῳ σε θυμὸς ἦγεν. ἀλλ' ἐμὸν πόσιν
μισῶ. σὺ δ' οἶμαι σωφρονοῦν, ἔδρας τάδε.
κἀγὼ τὸ μὲν σὸν εὖ φρονοῦν κακῶς ἔχειν.
νυμφεύετ', εὖ πράσσοιτε. τὼ δὲ δὴ χθόνα
ἐᾶτέ μ' οἰκεῖν. κἀγὼ γὰρ ἠδικημένοι
,, σιγησόμεσθα, κρείσσονων νικώμενοι.
κρ. λέγεις ἀκοῦσαι μοῦθος'. ἀλλ' ἔσω φρονῶν
ὀρρωδία μοι, μή τι βουλύσεις κακόν.
τοῦτῳ δὲ γ' ἧσσον ἢ πάρος τις ἐστὶ θαῤῥεῖν σοι.
,, Γυνὴ γὰρ ὀξύθυμος. ὡς δ' αὖτως ἀνὴρ,
,, Ῥᾴων φυλάσσειν, ἢ σιωπηλὸς σοφός.
ἀλλ' ἔκθεσ' ὡς τάχιστα, μὴ λόγους λέγε.
ὡς τοῦτ' ἄρηρε, κοὐκ ἔχεις τέχνῃ ὅπως
μενεῖς παρ' ἡμῖν, ὅστις δυσμενὴς ἐμοί.
μὴ πῶς γοῦν τῶν, ἢ τε νεογαμεῖ κόρῃ.

λόγος

κρ. λόγος ἀνάλοῖς. ἀ γὰρ ἂν πείσαιες ποτέ.
μή. ἀλλ' ἄγελᾷς με, κοὐδέν' αἰδέσει λιτάς;
κρ. Φιλῶ γὰρ ὅ σὲ μᾶλλον, ἢ δόμους ἐμούς.
μή. ὦ πατρίς, ὡς σε καίρια νῦν μνείαν ἔχω.
κρ. πλὴν γὰρ τέκνων, ἔμοιγε φίλτατον πολύ.
μή. φεῦ φεῦ. βροτοῖς ὄφελον ὡς κακὸν μέγα.
κρ. ὅπως ἂν οἶμαι καὶ πράσσων τύχαι.
μή. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὃς αἴτιός κακῶν.
κρ. ἔρπ' ὦ ματαία, καὶ μ' ἀπάλλαξον πόνων.
μή. πονῶμεν ἡμεῖς, οὐ πόνων ἐκτὸς μέτα.
κρ. τάχ' ἄν ὄπαδῶν χειρὸς ὠθήσαι βίᾳ.
μή. μὴ λῆτα τοῦτ'. ἀλλά σ' αἰτοῦμαι Κρέον.
κρ. ὄχλον παρέξεις ὡς ἔοικας ὦ γύναι.
μή. φεύξομαι. τόδ' ἐκτετεύσασά σε τυχεῖν.
κρ. τί δ' ὃν βιάζῃ, καὶ κ' ἀπάλλαξαι χθονός;
μή. μίαν με μεῖναι τὼ δ' ἔασον ἡμέραν,
καὶ ξυμπρᾶναι φροντίδ', ἢ φεύξόμεθα.
παισίν τ' ἀφορμὴν τοῖς ἐμοῖς, ἐπεὶ πατὴρ
ὅδε πῶλμᾶ μηχανήσασθ τέκνοις.
οἰκτίρει δ' αὐτούς. καὶ σύ γοι παισὶν πατὴρ
ὤφυκας. εἰκὸς δ' ἔστιν, εὔνοιαν σ' ἔχειν.
τὸ μὲν γὰρ ἐμὲ φρόντις εἰ φεύξόμεθα.
τὰ δ' αὖ τάδ' ἤδη συμφορᾷ κεκραμένα.
κρ. ἧκουσα τὸ μὲν πρῶτον ἐφυ τυραννικόν.
αἰδοῦμαι δὲ, πολλὰ δὴ διέφθορα.
καὶ νῦν ὁρῶ μὲν ἐξαμαρτάνων γύναι. | cf. Valcken. ad Phoen. p. 93.
ὅμως δὲ τοῦξεσ τόδε. προὔννέπω δέ σοι,
εἴ σ' ἢ πᾶσα λαμπὰς ὑπερθεῖ,
καὶ παῖδας ὑὸς ἐμὸς τερμόνων χθονός,
θανῇ. λέλεκται μῦθος ἐμὸς ὅδε.

νεῶν δ' ἐκπλεύσει δεῖ, μίαν' ἐφ' ἡμέραν μίαν.
ἐν γοῦν τι δράσεις δεινόν, ὧν φόβος μ' ἔχει.
χο. λύσανε γυῖα,
φεῦ, φεῦ. μελέα τῶν σῶν ἀχέων.
ποῖ ποτε τρέψῃ; τίνα πόξενίαν,
ἢ δόμον, ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν
ἐξευρήσεις;
ὡς εἰς ἄπορόν σε ἑλιχύλωνα θεὸς
Μήδεια κακῶν ἐπόρδυσε.
κακῶς ὠίπρακται παντα χῆ. τίς αὐτορεῖ;
ἀλλ' ὅτι ταύτῃ ταῦτα, μὴ δοκεῖ τέ σῳ.
ἔτ' εἶσ' ἀγῶνος τοῖς νεωσὶ νυμφίοις,
καὶ τοῖσι δεσπόζουσιν οὐ σμικροὶ πόνοι.
δοκεῖς γάρ ἄν με τόνδε θωπεῦσαι ποτ' ἄν,
εἰ μή τι δώρων ἄνασσαν ἢ τεχνωμύθου,
ἢ δ' αὖ πρόσεισιν, ἢ δ' αὖ ἡψάμην χροῒν.
ἦλθ' εἰς τοσοῦτον μωρίας ἀφίκτορ,
ὥστ' ἀξίαν αὐτῷ τάμ' ἐλεῖν βουλεύματα
γῆς ἐκβαλόντι, πλὴν δ' ἀφῆκεν ἡμέραν
μεῖναί μ', ἐν ᾗ τρεῖς τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς νεκρούς
θήσω, πατέρα τε, καὶ κόρην, πόσιν τ' ἐμόν.
πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδούς,
οὐκ οἶδ' ὁποίᾳ πρῶτον ἐγχεῖρῳ, φίλαι.
πότερον ὑφάψω δῶμα νυμφικὸν πυρί,
ἢ θηκτὸν ὦσω φάσγανον δι' ἧπατος,
σιγῇ δόμους εἰσβᾶσ', ἵν' ἐστρώται λέχος.
ἀλλ' ἓν τι μοι πρόσαντες, εἰ ληφθήσομαι
δόμους ὑπορβαίνουσα, καὶ τεχνωμύθῳ,
θανοῦσα θήσω τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς γέλων.
κράτιστα τὴν δι' ἁπλῆς ὁδόν, ἣν πεφύκαμεν

σοφαὶ

σοφαὶ μαθεῖν κακουργεῖν. ἐξίεμαι γὰρ οὐδὲν ἄκομπος οὐδ' ἀπόλεμος γυνὴ
ἔχθρῳ γε τοιῷδ', ἀλλ' ἐπίφοβος καὶ δυσμήχανος πέλειν.
χο. καὶ δὴ τεθνᾶσι. τίς με δέξεται πόλις;
τίς γῆ δέδεκται, καὶ δόμος ἐκλύσει
ξένος πεφαγὼν, ῥύσεται τάμὸν δέμας;
ἀκή ἔσει. μείνασ' ὀλίγον χρόνον,
εἴ μοί τις ἀμῖν πύργος ἀσφαλὴς φανῇ,
δόλῳ μετελθεῖν τόνδε καὶ σιγῇ φόνον.
εἰ δ' ἐξελαύνει ξυμφορά μ' ἀμήχανος,
αὐτὴ ξίφος λαβοῦσα, κεἰ μέλλω θανεῖν,
ἔτλην σφε. τόλμης δ' εἶμι πᾶς τὸ κάρτερον.
ἐγὼ γὰρ μὰ τὴν δέσποιναν, ἣν ἐγὼ σέβω
μάλιστα πάντων, καὶ ξυνεργὸν εἰλόμην,
Ἑκάτην, μυχοῖς ναίουσαν ἑστίας ἐμῆς,
χεῖρῶν τις αὐτῶν, τάμοὶ ἀλγυνεῖ κέαρ.
πικρὸς δ' ἐγώ σφιν καὶ λυπρὸς θήσω γάμους,
πικρὸν δὲ λῆμα, καὶ φυγὰς ἐμὰς χθονός.
ἀλλ' εἶα. φείδου μηδὲν ὧν ἐπίστασαι
Μήδεια, βουλεύουσα, καὶ τεχνωμύθει.
ἔρπ' εἰς τὸ δεινόν. νῦν ἀγὼν δὴ ψυχίας.
ὁρᾷς ἃ πάσχεις; γέλωτα δεῖ σ' ὀφλεῖν
τοῖς Σισυφείοις τοῖς τ' Ἰάσονος γάμοις,
γενοῦσαν εὖ δὴ πατρός, ἡλίου τ' ἄπο.
ἐπίστασαι δέ, πρὸς δὲ καὶ πεφύκαμεν
γυναῖκες εἰς μὲν εὖ δρᾶν ἀμηχανώτατον,
κακῶν δὲ πάντων τεκτονᾶσ' σοφώτατον.
ἄνω ποταμῶν ἱερῶν
χωροῦσι πάγαι,
καὶ δίκα καὶ πάντα πάλιν στρέφεται.
ἀνδράσι μὲν δόλιαι βουλαί. θεῶν
δ' ἐκεῖ πίστις ἀρᾶς.

τὰν δ' ἐμὰν εὐκλειαν ἔχειν βιοτὰν,
στρέφουσι φᾶμαι.
ἔρχεται τιμὰ
γυναικείῳ γένει.
οὐκέτι δυσκέλαδος
φαίμα γυναῖκας ἕξει.
μοῦσαι δὲ παλαιγενέων
λήξουσιν ἀοιδαῖν,
τὰν ἐμὰν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν.
οὐ γὰρ ἐν ἁμετέρᾳ γνώμᾳ λύρας
ὤπασε θέσπιν ἀοιδὰν
Φοῖβος ἁγήτωρ μελέων. ἐπεὶ ἀν-
τάχησαν ὕμνον
ἀρσένων γένεα.
μακρὸς δ' αἰὼν ἔχει,
πολλὰ μὲν ἀμετέραν
ἀνδρῶν τε μοῖραν εἰπεῖν.
σὺ δ' ἐκ μὲν οἴκων πατρίων ἔπλευσας
μαινομένᾳ κραδίᾳ, διδύ-
μους ὁρίσασα πόντου
πέτρας. ὠδὶ δὲ ξένᾳ
ναίεις χθονὶ, τᾶς ἀνάνδρου
κοίτας ὀλέσασα λέκτρον.
τάλαινα. φυγὰς δὲ χώρας ἄτιμος ἐλαύνῃ.
βέβακεν ὅρκων χάρις, οὐδέ τ' αἰδὼς
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ μίμνει.
αἰθερία δ' ἀνέπτα.
σοὶ δ' οὔτε πατρὸς δόμοι,
δύσανε, μεθορμίσασθαι
μόχθων, πρὰ τῶνδε λέκτρων,

ἀλλὰ βασίλεια κρείσσων δόμοισιν ἐπέστα.
ἴα οὐ νῦν κατεῖδον πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις,
„ Τραχεῖαν ὀργὴν, ὡς ἀμήχανον κακόν.
σοὶ γὰρ παρὸν γῆν τήνδε καὶ δόμους ἔχειν,
κούφως φερούσῃ κρεισσόνων βουλεύματα,
λόγων ματαίων οὕνεκ' ἐκπεσῇ χθονός.
κἀμοὶ μὲν οὐδὲν πρᾶγμα, μὴ παύσῃ ποτὲ
λέγουσ', Ἰάσων ὡς κάκιστος ἔστ' ἀνήρ.
„ ἃ δ' εἰς τυράννους ἔστι σοι λελεγμένα,
„ πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιομένη φυγῇ.
κἀγὼ μὲν αἰεὶ βασιλέων θυμουμένων
ὀργὰς ἀφήρουν, καὶ σ' ἐβουλόμην μένειν.
σὺ δ' οὐκ ἀνίεις μωρίας, λέγουσ' ἀεὶ
κακῶς τυράννους. τοι γὰρ ἐκπεσῇ χθονός.
ὅμως δὲ κἀκ τῶνδ' οὐκ ἀπειρηκὼς φίλοις
ἥκω, τὸ σόν γε προσκοπούμενος γύναι,
ὡς μή τ' ἀχρήμων σὺν τέκνοισιν ἐκπέσῃς,
„ μήτ' ἐνδεὴς τοῦ. Πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ
„ Κακὰ ξὺν αὐτῇ. καὶ γὰρ εἰ σύ με στυγεῖς,
οὐκ ἂν δυναίμην σοὶ κακῶς φρονεῖν ποτε.
μὴ ὦ παγκάκιστε, οὐδὲν γάρ σ' εἰπεῖν ἔχω
γλώσσῃ, μέγιστον εἰς ἀνανδρίαν κακόν.
ἦλθες πρὸς ἡμᾶς, ἦλθες, ἔχθιστος γεγὼς
θεοῖς τε, κἀμοὶ, παντί τ' ἀνθρώπων γένει;
„ Οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν, οὐδ' εὐτολμία,
„ φίλους κακῶς δρᾶσαντ' ἐναντίον βλέπειν.
„ Ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
„ Πασῶν, ἀναίδεια. εὖ δ' ἐποίησας μολών.
ἐγώ τε γὰρ λέξασα κουφισθήσομαι
ψυχὴν κακῶς σε, καὶ σὺ λυπήσῃ κλύων.

ἐκ τῶν δὲ πρώτων πρῶτον ἄρξομαι λέγειν.
ἔσωσα σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι
ταὐτὸν συνεισέβησαν ἀργῶον σκάφος,
πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ὑπαστάτην
ζεύγλησι, καὶ σπεροῦντα θανάσιμον γύην,
δράκοντά θ', ὃς παγχρυσον ἀμφέπων δέρας,
σπείραις ἔσωζε πολυπλόκοις, ἄϋπνος ὤν,
κτείνασ', ἀνέσχον σοὶ φάος σωτήριον.
αὐτὴ δὲ πατέρα καὶ δόμους προδοῦσ' ἐμοὺς,
τὴν πηλιῶτιν εἰς Ἰωλκὸν ἱκόμην
σὺν σοὶ, πρόθυμος μᾶλλον ἢ σοφωτέρα.
Πελίαν τ' ἀπέκτειν', ὥσπερ ἄλγιστον θανεῖν
παίδων ὑπ' αὐτοῦ. πάντα τ' ἐξεῖλον φόβον.
καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν παθὼν,
προὔδωκας ἡμᾶς. καινὰ δ' ἐκτήσω λέχη,
παίδων γεγώτων. εἰ γὰρ ἦσθ' ἄπαις ἔτι,
σύγγνωστ' ἄν σοι, τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους.
ὅρκων δὲ φρούδη πίστις. οὐδ' ἔχω μαθεῖν,
ἢ θεοὺς νομίζεις, οὐδὲ τότ', οὐκ ἄρχειν ἔτι,
ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' οὐκ εὔορκος ὤν.
φεῦ δεξιὰ χεὶρ, ἧς σὺ πόλλ' ἐλαμβάνου,
καὶ τῶνδε γονάτων, ὡς μάτην κεχρώσμεθα
κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ἄγ', ὡς φίλῳ γὰρ ὄντι σοι κοινώσομαι.
δοκοῦσα μέν τι πρός γε σοῦ πράξειν καλῶς,
ὅμως δ', ἐρωτηθεὶς γὰρ αἰσχίων φανῇ,
νῦν ποῖ τράπωμαι; πότερα πρὸς πατρὸς δόμους,
οὓς σοὶ προδοῦσα, καὶ πάτραν, ἀφικόμην.
ἢ πρὸς ταλαίνας πελιάδας; καλῶς γ' ἂν οὖν

δέξαιντό

δέξαιντό μ' οἴκοις, ὧν πατέρα κατέκτανον.
ἔχει γὰρ οὕτω. τοῖς μὲν οἴκοθεν φίλοις
ἐχθρὰ καθέστηχ'. οὓς δέ μ' οὐκ ἐχρῆν κακῶς
δρᾷν, σοὶ χαίρειν φέρουσα, πολεμίους ἔχω.
τοιγάρ με πολλαῖς μακαρίαν Ἑλληνίδων
ἔθηκας αὐτὶ τῶνδε. θαυμαστὸν δέ σε
ἔχω πόσιν, καὶ πιστὸν, ἢ τάλαιν' ἐγώ.
εἰ φεύξομαι δὲ γαῖαν ἐκβεβλημένη,
φίλων ἔρημος, σὺν τέκνοις μόνη μόνοις,
καλόν γ' ὄνειδος τοῦδ' νεωστὶ νυμφίῳ,
πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας, ἥτ' ἔσωσά σε.
„ Ὦ Ζεῦ, τί δὴ χρυσοῦ μὲν ὃς κίβδηλος ἦ,
„ Τεκμήρι' ἀνθρώποισιν ὤπασας σαφῆ;
„ Ἀνδρῶν δ' ὅτῳ χρὴ τὸν κακὸν διειδέναι,
„ Οὐδεὶς χαρακτὴρ ἐμπέφυκε σώματι;
χο Δεινή τις ὀργὴ καὶ δυσίατος πέλει,
„ Ὅταν φίλοι φίλοισι συμβάλωσ' ἔριν.
ἰά δεῖ μ' ὡς ἔοικε μὴ κακὸν φῦναι λέγειν,
ἀλλ' ὥς τε νηὸς κεδνὸν οἰακοστρόφον,
ἄκροισι λαίφους κρασπέδοις ὑπεκδραμεῖν
τὴν σὴν στόμαργον ὦ γύναι γλωσσαλγίαν.
ἔγω γ' ἐπειδὴ καὶ λίαν πυργοῖς χάριν,
Κύπριν νομίζω τῆς ἐμῆς ναυκληρίας
σώτειραν εἶναι θεῶν τε κἀνθρώπων μόνην.
σοί δ' ἔστι μὲν νοῦς λεπτὸς, ἀλλ' ἐπίφθονος
λόγος, διελθεῖν ὡς ἔρως σ' ἠνάγκασε
πόνων ἀφύκτων τοὐμὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς αὐτὰ θήσομαι λίαν.
ὅπῃ γὰρ οὖν ὤνησας, οὐ κακῶς ἔχει.
μείζω γε μέντοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας

εἴλη.

εἴληφας, ἢ δέδωκας, ὡς ἐγὼ φράσω.
Πρῶτον μὲν Ἑλλάδ' ἀντὶ βαρβάρου χθονὸς
γαῖαν κατοικεῖς, καὶ δίκην ἐπίστασαι,
νόμοις τε χρῆσθ' μὴ πρὸς ἰσχύος χάριν.
πάντες δέ σ' ἤσθοντ' οὖσαν Ἑλλήνες σοφήν.
καὶ δόξαν ἔσχες. εἰ δὲ γῆς ἐπ' ἐσχάτοις
ὅροισιν ᾤκεις, οὐκ ἂν ἦν λόγος σέθεν.
" Εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις,
" Μήτ' Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος,
" Εἰ μὴ 'πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι.
τοσαῦτα μέν σοι τῶν ἐμῶν πόνων περί
ἔλεξ'. ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
ἃ δ' εἰς γάμους μοι βασιλικοὺς ὠνείδισας,
ἐν τῷδε δείξω. πρῶτα μὲν σοφὸς γεγὼς,
ἔπειτα σώφρων, εἶτα σοὶ μέγας φίλος,
καὶ παισὶ τοῖς ἐμοῖσιν. ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
Ἐπεὶ μετέστην δεῦρ' Ἰωλκίας χθονός,
πολλὰς ἐφέλκων συμφορὰς ἀμηχάνους,
τί τοῦδ' ἂν εὕρημ' εὗρον εὐτυχέστερον,
ἢ παῖδα γῆμαι βασιλέως, φυγὰς γεγώς;
οὐχ ἧ σὺ κνίζῃ, σὸν μὲν ἐχθραίνων λέχος,
καινῆς δὲ νύμφης ἱμερῷ πεπληγμένος,
οὐδ' εἰς ἅμιλλαν πολύτεκνον σπουδὴν ἔχων.
ἅλις γὰρ οἱ γεγῶτες, οὐδὲ μέμφομαι.
ἀλλ' ὡς τὸ μὲν μέγιστον, οἰκοῖμεν καλῶς,
καὶ μὴ σπανιζοίμεσθα. γιγνώσκων, ὅτι
" Πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος.
παῖδας τε θρέψαιμ' ἀξίως δόμων ἐμῶν.
σπείρας τ' ἀδελφοὺς τοῖσιν ἐκ σέθεν τέκνοις,
εἰς ταὐτὸ θείην. καὶ συναρτήσας γένος,

εὐδαι

εὐδαιμονοίην. σοί τε γὰρ παίδων τί δεῖ, cf. Valkan. ad Hippol. 2
ἐμοί τε λύει τοῖσι μέλλουσιν τέκνοις,
τὰ ζῶντ' ὀνῆσαι. μῶν βεβούλευμαι κακῶς;
οὐδ' ἂν σὺ φαίης, εἴ σε μὴ κνίζοι λέχος.
" Ἀλλ' εἰς τοσοῦτον ἥκεθ', ὥστ' ὀρθουμένης
" Εὐνῆς, γυναῖκες πάντ' ἔχειν νομίζετε.
" Ἢν δ' αὖ γένηται ξυμφορά τις εἰς λέχος,
" Τὰ λῷστα καὶ κάλλιστα, πολεμιότατα
" Τίθεσθε. χρῆν γὰρ ἄλλοθέν ποθεν βρότους
" Παῖδας τεκνοῦσθαι, θῆλυ δ' οὐκ εἶναι γένος.
" Οὕτω δ' ἂν οὐκ ἦν οὐδὲν ἀνθρώποις κακόν.
χο Ἰάσον, εὖ μὲν τούσδ' ἐκόσμησας λόγους.
ὅμως δ' ἔμοιγε, κεἰ παρὰ γνώμην λέγω,
δοκεῖς προδοὺς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν.
μή ἢ πολλὰ πολλοῖς εἰμι διάφορος βροτῶν.
" Ἐμοὶ γὰρ ὅστις ἄδικος ὤν, σοφὸς λέγειν
" Πέφυκε, πλείστην ζημίαν ὀφλισκάνει.
" Γλώσσῃ γὰρ αὐχῶν τἄδικ' εὖ περιστελεῖν,
" Τολμᾷ πανουργεῖν. ἔστι δ' οὐκ ἄγαν σοφός.
ὡς καὶ σὺ μὴ νῦν εἰς ἐμ' εὐσχήμων γένῃ,
λέγειν τε δεινός. ἐν γὰρ οὖν κτενεῖ σ' ἔπος.
χρῆν σ' εἴπερ ἦσθα μὴ κακὸς, πείσαντί με
γαμεῖν γάμον τόνδ', ἀλλὰ μὴ σιγῇ φίλων.
ἰα καλλῶς γ' ἂν οὖν μοι τῷδ' ὑπηρέτεις λόγῳ,
εἴ σοι γάμον κατεῖπον, ἥτις οὐδὲ νῦν
τολμᾷς μεθεῖναι καρδίας μέγαν χόλον.
μή οὐ τοιτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βαβαρον λέχος
πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.
ἰα εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μὴ γυναικὸς οὕνεκα
γῆμαί με λέκτρα βασιλέως, ἃ νῦν ἔχω.

ἀλλ' ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος, σῶσαι θέλω
σὲ, κἀμὲ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς ὁμοπόρους
φυῶναι τυράννοις παῖδας, ἔρυμα δώμασι.
μή μή μοι γένοιτο λυπρὸς δύσλαιμων βίος,
Μήδ' ὄλβος, ὅστις τὼν ἐμὼν φίλων φρενῶν.
οἶδ' ὡς με τύξει, καὶ σοφωτέρα φανῶ;
τὰ χρυσὰ μή σοι λυπρὰ φαινέσθω ποτέ.
μηδ' δύτυχοῦσα, δυσυχὴς εἶν δόκει.
μή ὕβριζ', ἐπεισὶν σοὶ μὲν ἐς ἀρτροφή.
ἐγὼ δ' ἔρημος, τὼν δὲ φεύξομαι χθόνα.
αὐτὴ τάδ' εἶπας. μηδὲν' ἄλλον αἰτιῶ.
τί δῆθεν; μῶν γαμοῦσα, καὶ πιθοῦσά σε;
ἀρὰς τυράννοις αὐσόμεσθα μώνη.
καὶ σοῖς ἀραία γ' ὧδ' ἂν τυγχάνω δόμοις.
ὡς δ' ἱκνοῦμαι τῶνδέ σοι τὰ πλείονα.
ἀλλ' εἴ τι βούλει παισίν, ἢ σαυτῇ φυγῇ,
πιθοῦ φέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,
λέγ'. ὡς ἕτοιμος ἀφθόνως δόναι χορεῖ,
ξένοις τε πέμπειν σύμβολ', οἳ δῆθεν σέ σ' εὖ.
καὶ τοῦτο μὴ θέλοντα μωραίνεις γύναι.
λήξασα δ' ὀργῆς, κέρδος ἀμείνονα.
ὅτ' αὖ ξένοισι τοῖσι σοῖς χρησαίμεθ' ἄν,
ὅτ' ἄν τι δεξαίμεσθα. μηδ' ἡμῖν δόκει.
Κακὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ὄνησιν οὐκ ἔχει.
ἀλλ' ὧν ἐγὼ μὲν δαίμονας μαρτύρομαι,
ὡς πάνθ' ὑπουργεῖν σοί τε καὶ τέκνοις θέλω.
Σοὶ δ' οὐκ ἀρέσκει τἀγαθ', ἀλλ' αὐθαδίᾳ
Φίλους ἀπωθῇ. τοὶ γὰρ ἀλγιστῇ πλέον.
χώρει. πόθῳ γὰρ δὴ νεοδμήτου λύπης
αἴρει. χρονίζων δ' οὐδὲν ὠφελεῖς.

νύμφευ'

νύμφευ'. ἴσως γὰρ, σοὶ θεῷ δ' ἐρήσεται,
γαμεῖς τοιοῦτον, ὥστέ σ' ἀρνεῖσθαι, γάμου.
ἔρωτον ὑπὲρ μὲν ἄγαν
ἐλθόντ' ὀυκ ἐπαινέσαις,
δόλοις δ' ἀρεταῖς προὔβαλον
αὐδᾷ σιν. εἰ δ' ἅλις ἔλθοι
Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς
βύξειεν ὕπω.
μή ποτ' ὦ δίκαιον ἐπ' ἐμοὶ
χρυσέων τόξων ἐφῆκε,
ἀμέρᾳ χρίσασ' ἀφυκτον οἰστόν.
εὐγενεῖ δέ με σωφροσυνᾷ,
δῶρα μὴ λάμπουσ' θεῶν.
μηδ' ἔποτ' ἀμφιλόγους ὀργὰς, ἀκόρεσόν τε νείκη
θυμὸν ἐκπλήξασ' ἐτέροις ὠδῖν λέκτροις
προσβάλοιμι. ὦ δόλια Κύπρις,
ἀρρενόμους δύνασ σε βίζω-
σ', ὀξύφρονι κρίνει λέχη γυναικῶν.
ὦ πατρὶς, ὦ δόμοί τ' ἐμοί,
μὴ δῆτ' ἄπολις γνοίμαν,
τὸν ἀμηχανίας ἔχουσα
δύσπορον αἰῶ-
ν' οἰκτροτάτων ἀχέων.
θανάτῳ θανάτῳ πάρος δαμείην,
ἄμερα τάνδ' ἰδοῦσα. Μόχθων
δ' ἐκ ἄλλων ὑπερθεν,
ἢ γᾶς πατρίας στερεθεῖσα.
ἔβλομεν, οὐκ ἰδοῦσ' ἑτόρων

μύθων

μύθων ἔχομεν φράσασθαι.
σὲ γὰρ ὁ πόλις, ὁ Φίλων τις
ὤκτειρε, παθοῦσαν
δεινότατον παθέων.
,, Ἀχαιὸς ὄλοιθ', ὅτῳ πρῶτα
,, μὴ Φίλας ἁμαῖ, καθαρὰν αὐοίξαν.
,, ζυγὸν ἐλαύνειν φρενῶν.
,, Κἀμοὶ Φίλον ὅποτ' ἦσαν.
ἀλ. Μήδεια χαῖρε. τῶνδε γὰρ πρὸ οἱμίων
κάλλιον ὄλεις οἵδε, πρὸς φωνεῖν Φίλοις.
μή. ὦ χαῖρε καὶ σὺ πατέρ, σοφὸν Παυλίον
Αἰγεῦ. πόθεν γῆς ἦλθ' ὧδε προφὰς πέλων;
ἀλ. Φοίβου παλαιὸν ἐκλιπὼν χρηστήριον.
μή. τίνι ὀμφαλὸν γῆς θεσπιῳδὸν ἱκάνεις;
ἀλ. παίδων ἐρευνὼν σπορὰν, ὅπως γένοιτό μοι.
μή. πῶς θεῶν, ἄπαις γὰρ ἀεὶ τείνεις βίον;
ἀλ. ἄπαιδα δυμὸν, δαίμονός τινος τύχη.
μή. κάμαρτον ὅστις, ἢ λέχος ἄπειρον ὤν;
ἀλ. ἐκ δυμὸν ἐννῆς ἄζυγον γαμηλίου.
μή. τί δῆτα Φοῖβον εἶπε σοι παίδων περί;
ἀλ. σοφώτερ', ἢ κατ' ἄνδρα συμβαλεῖν, ἔπη.
μή. θέμις δ' ἂν ἡμᾶς χρησμὸν εἰδέναι θεοῦ;
ἀλ. μάλιστ', ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός.
μή. τί δῆτ' ἔχρησε, λέξον εἰ θέμις κλύειν.
ἀλ. ἀσκὸν μέ τὸν πρόχοντα μὴ λῦσαι πόδα.
μή. πρὶν ἂν τί δράσῃς, ἢ τίν' ἀφίκῃ χθόνα;
ἀλ. πρὶν ἂν πατρῴαν αὖθις ἑστίαν μόλω.
μή. σὺ δ' ὡς τί χρήζων, τλήμον' ναυστολεῖς χθόνα;
ἀλ. Πιτθεύς τίς ἐστι γῆς ἄναξ Τροιζηνίας.
μή. παῖς ὡς λέγεσι Πέλοπος, εὐσεβέστατος.

Vatican. ad Hipp. Myst. VS. 11.

τόν-

ἀλ. τόν τῳ θεῷ μάντευμα λοιπῶσαι θέλω.
μή. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιάδε.
ἀλ. ἐμοὶ δὲ παίδων φίλτατον πορεῖν φρενί.
μή. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ τύχοις ὅσων ἐρᾷς,
ἀλ. τί γῶν; σὸν ὄμμα, χρώς τε σωτέτηκ' ὄδε;
μή. Αἰγεῦ, λάκκισός ἐστι μοι παίδων πόσις.
ἀλ. τί φῄς; σαφῶς μοι σὰς φράσον δυσθυμίας.
μή. ἀδικεῖ μ' Ἰάσων, οὐδὲν ὄντ' ἐμοῦ παθών.
ἀλ. τί χρῆμα δρᾶσας; φράζε μοι σαφέστερον.
μή. γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν δεσπόσυν δόμων ἔχει.
ἀλ. ἦ τετόλμηκ' ἔργον αἴσχιστον τόδε;
μή. σάφ' ἴσθ'. ἄτιμοι δ' ὄντες οἱ πάρος φίλοι.
ἀλ. πότερον ἐρασθεὶς, ἢ σὸν ἐχθαίρων λέχος;
μή. μέγαν γ' ἔρωτα. πιστὸς οὐκ ἔφυ φίλοις.
ἀλ. ἴτω νιν, εἰ πρὸς ὡς λέγεις ὄντ' ἀνδρὸς.
μή. ὑπερφρονεῖ τυράννων δὴ πρόσθεν ἠράσθη λαβεῖν.
ἀλ. δίδωσι δ' αὐτῷ τίς; πέραινε μοι λόγον.
μή. Κρέοντ, ὃς ἄρχει γῆς Κορινθίας.
ἀλ. συγγνωστὰ μὲν γὰρ ἦν, σε λυπεῖσθαι, γύναι.
μή. ὄλωλα. καὶ πρόσω δ' ἀγελαύνομαι χθονός.
ἀλ. πῶς τόδ'; τόδε ἄλλο καινὸν οὐ λέγεις κακόν.
μή. Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆδ' ἔξω χθονός.
ἀλ. ἆρ' δῆτ' Ἰάσων; οὐδὲ ταῦτ' ἐπήνεσα.
μή. λόγῳ μὲν οὐχί, καρτερεῖν δὲ βάλεται.
ἀλλ' ἀντομαί σε γῆδε πρὸς γενειάδος,
γονάτων τε τῶν σῶν, ἱκεσίαν δὴ γίγνομαι,
οἴκτειρον, οἴκτειρόν με τὴν δυσδαίμονα,
καὶ μή μ' ἔρημον ἐκπεσοῦσαν εἰσίδῃς.
δέξαι δὲ χώρᾳ καὶ δόμοις ἐφέστιον.
ὕστως ἔρως σοι πρὸς θεῶν τελεσφόρος

γένοιτο

γένοιτο παίδων, καὐτὸς ὄλβιος θάνοις.
εὕρημα δ' οὐκ οἶσθ' οἷον εὕρηκας τόδε.
παύσω δέ σ' ὄντ' ἄπαιδα, καὶ παίδων γονὰς
σπεῖραί σε θήσω. τοιάδ' οἶδα φάρμακα.
αἰ πολλῶν ἕκατι τήνδε σοι δοῦναι χάριν
γύναι πρόθυμός εἰμι. πρῶτα μὲν θεῶν,
ἔπειτα παίδων, ὧν ἐπαγγέλλῃ γονάς.
εἰς οὖν γὰρ δὴ φροῦδός εἰμι πᾶς ἐγώ.
οὕτω δ' ἔχοιμι. σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα,
πειράσομαί σου προξενεῖν δίκαιος ὤν.
τοσόνγε μέντοι σοὶ προσημαίνω γύναι,
ἐκ τῆδε μὲν γῆς οὔ σ' ἄγειν βουλήσομαι.
αὐτὴ δ' ἐάνπερ εἰς ἐμοὺς ἔλθῃς δόμους,
μενεῖ ἄσυλος, κοὔ σε μὴ μεθῶ ποτε.
ἐκ τῆδε δ' αὐτὴ γῆς ἀπαλλάσσου πόδα.
ἀναίτιος γὰρ καὶ ξένοις εἶναι θέλω.
μή ἔσται τάδ'. ἀλλὰ πίστις εἰ γένοιτό μοι
τούτων, ἔχοιμ' ἂν πάντα πρὸς σέθεν καλῶς.
αἰ μῶν οὐ πέποιθας; ἢ τί σοι τὸ δυσχερές;
μή πέποιθα. Πελίου δ' ἐχθρὸς ἔστι μοι δόμος,
Κρέων τε, τούτοις δ' ὁρκίοισι μὲν ζυγεὶς,
ἄγουσιν οὐ μεθεῖσαν ἐκ γαίης ἐμέ.
λόγοις δὲ σύμβας, καὶ θεῶν ἐνώμοτος
φίλος γένοι ἄν, κἀπικηρυκεύμασιν
οὐκ ἂν πίθοιο. τἀμὰ μὲν γὰρ ἀσθενῆ.
τοῖσδ' ὄλβός ἐστι, καὶ δόμος τυραννικός.
αἰ πολλὴν ἔλεξας ἐν λόγοις προμηθίαν.
ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι δρᾶν τάδ', οὐκ ἀφίσταμαι.
ἐμοί τε γὰρ τάδ' ἐστὶν ἀσφαλέστερα,
σκῆψιν τίν' ἐχθροῖς σοῖς ἔχοντα δεικνύναι.

τὸ σόν

τὸ σόν δ' ἀρήρε μᾶλλον. ἐξηγοῦ θεούς.
μή ὄμνυ πέδον γῆς, πατέραθ' ἥλιον πατρὸς
τοὐμοῦ, θεῶν τε συντιθεὶς ἅπαν γένος.
αἰ τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
μή μήτ' αὐτὸς ἐκ γῆς ἐμ' ἐκβαλεῖν πότε,
μήτ' ἄλλος ἤν τις τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν ἄγειν
χρήζῃ μεθήσειν ζῶν, ἑκουσίῳ τρόπῳ.
αἰ ὄμνυμι γαῖαν, λαμπρὸν ἡλίου τε φῶς,
θεούς τε πάντας, ἐμμένειν ἅ σου κλύω.
μή ἀρκεῖ. τίδ' ὅρκῳ τῷδε μὴ μμένων πάθοις;
αἰ ἃ τοῖσι δυσσεβοῦσι γίγνεται βροτῶν.
μή χαίρων πορεύου. πάντα γὰρ καλῶς ἔχει.
κἀγὼ πόλιν σὴν ὡς τάχιστ' ἀφίξομαι,
πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ὧν βούλομαι.
χο ἀλλὰ σ' ὁ Μαίας πομπαῖος ἄναξ
πελάσειε δόμοις.
ὧν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων,
πράξειας. ἐπεὶ γενναῖος ἀνὴρ,
Αἰγεῦ, παρ' ἐμοὶ δεδόκησαι.
μή ὦ Ζεῦ, δίκη τε Ζηνὸς, ἡλίου τε φῶς,
νῦν καλλίνικαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, φίλαι,
γενησόμεσθα, κεἰς ὁδὸν βεβήκαμεν.
νῦν δ' ἐλπὶς, ἐχθροὺς σοῦ ἐμοὺς τίσειν δίκην.
οὗτος γὰρ ὦ νὴρ, ἣ μαλιστ' ἐκάμνομεν,
λιμὴν φέφανται τῶν ἐμῶν βουλευμάτων.
ἐκ τοῦδ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κύκλων,
μολόντες ἄστυ, καὶ πόλισμα Παλλάδος.
ἤδη δὲ πάντα τἀμά σοι βουλεύματα
λέξω. δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονὴν λόγους.
πέμψασ' ἐμῶν τιν' οἰκετῶν, Ιάσονα

εἰς

εἰς ὄψιν ἐλθεῖν τἠμῇ ἐμῇ αὐτήσομαι.
μολόντι δ' αὖ δῶρ', μαλθακοὺς λέξω λόγους,
ὡς κἀμὲ δοκεῖ μοι ταῦτα, κἀκὰ καλῶς ἔχειν
γάμους τυράννων, ὧν πτωσοῦς ἡμᾶς ἔχει.
καὶ ξύμφορ' εἶναι, καὶ καλῶς εἰργασμένα.
παῖδας δὲ μεῖναι οὐκ ἐμοὺς αἰτήσομαι,
οὐχ ὡς λιπεῖν σε πολεμίων ἐπὶ χθονὸς
ἐχθροῖσι παῖδας οὓς ἐμοὺς, καθυβρίσαι,
ἀλλ' ὡς δόλοισι παῖδα Βασιλέως κτανῶ.
πέμψω γὰρ αὐτοῖς δῶρ' ἔχοντας ἐν χροΐν,
νύμφῃ φέροντας, τἠμὸν δὲ μὴ φόβου εἶναι χθόνα,
λεπτόν τε πέπλον, καὶ πλόκον χρυσήλατον.
ἣν πὰρ λαβοῦσα κόσμον ἀμφιθῇ χροΐ,
καλῶς ὀλεῖται, πᾶς θ' ὃς ἂν θίγῃ κόρης.
τοιοῦσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.
χὠ ταῦθα μὴ τοι τόνδ' ἁπαλλάσσω λόγου.
ὤμωξα δ' οἷον ἔργον ἐς ἐργαστέον
τὸ ντεῦθεν ἡμῖν. τέκνα γὰρ κατακτανῶ
τάμὰ. θάψω, οὐκ ἔστιν ὅστις ἐξαιρήσεται.
δόμων τε παύσω συγχέας' Ἰάσονα,
ἔξειμι γαίας, φιλτάτων παίδων φόνον
φεύγουσα, καὶ τλᾶσ' ἔργον ἀνοσιώτατον.
οὐ γὰρ γελᾶσθαι τλητὸν ἐχθροῖς, φίλαι.
ἴτω. τί μοι ζῆν ἱερὸν ἔστ' ἐμοὶ πατρὶς,
ἔστ' οἶκος, ἔστι, ἔστ' ἀκροφὴ κακῶν.
ἡμάρτανον τόδ', ἡνίκ' ἐξελίμπανον
δόμους πατρῴους, ἀνδρὸς Ἕλλησ' λύγοις
πειθθεῖσ', ὃς ἡμῖν σὺν θεῷ τίσει δίκην.
ὅστ' ἐξ ἐμοῦ γὰρ παῖδας ὄψεταί ποτε
ζῶντας τοὐμοῦ πόσιν, ὅστις νεοζύγα

νύμφης

νύμφης τεκνώσει παῖδ'. ἐπεὶ κακῶς κακὼ
θανεῖν σφ' ἀνάγκη, τοῖς ἐμοῖσι φαρμάκοις.
μηδείς με φαύλως καὶ ἀσθενῆ νομιζέτω,
μήδ' ἡσυχαίαν. ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
Βαρεῖαν ἐχθροῖς, καὶ φίλοισιν εὔμενῆ.
τῶν γὰρ τοιούτων, εὐκλεέστατος βίος.
ἐπείπερ ἡμῖν τόνδ' ἐνοίνωσας λόγον,
σέ τ' ὠφελεῖν θέλουσα, καὶ νόμοις βροτῶν
ξυλλαμβάνουσα, δρᾶν σ' ἀπεύχομαι τάδε.
μή σε ἔσιν ἄλλως. οἶδ' δὲ συγγνώμη λέγειν
τάδ' ὅτι, μὴ πάσχουσαν ὡς ἐγὼ κακῶς.
ἀλλὰ ἐᾶν σοῦ πόρμα πολυπήσεις γύναι;
μή ὅτῳ γὰρ αὖ μᾶλλον σ' ἡ θέμις πόσις.
σὺ δ' αὖ γέροντος ἀθλιωτάτη γυνή.
μή ἴτω. πόθιος οὐτοσὶ τῷδ' οἴμ μέσῳ λόγοι.
ἀλλ' εἶα χώρει, καὶ κόμιζ' Ἰάσονα.
εἰς πάντα γὰρ σὲ τἀπὶ σοὶ τὰ πιστὰ χρώμεθα.
λέξεις δὲ μηδὲν τῶν ἐμοὶ πεπλογμένων,
εἴπερ φρονεῖς σοῦ πεπόνθασιν, γυνή τ' ἔφυς.
ἐρεχθεΐδαι τὸ παλαιὸν ὄλβιοι,
καὶ θεῶν παῖδες μακάρων,
ἱερὰς χώρας, ἀρρήτου — cf. Valcken. ad Phoen. p. 87.
τ' ἀκραφνεῖ βόμενοι
εἰλεινοτάτᾳ σοφίᾳ,
αἰεὶ δι' ἁβρᾶ λαμπρότατα
βαίνοντες ἄβρως αἰθέρι,
ἔνθά ποθ' ἁγναὶ
ἐννέα πιερίδες
λέγονται μοῦσαι
ξανθᾶν Ἁρμονίαν φυτεῦσαι,

λαλινωδ τ' ὦὶ Κηφισ ῥοαῖς
ταὺ Κύπριν λιλυίζουσιν ἀφυ-
σαμύαν χώραν λατανυδῦσαι
μιτρίας αὐέμων
ἁλιτονόους αὔρας.
αἰεὶ δ' ὦὶβαλλομύναν
χάϊταισιν σὺώδη ῥοδέ-
ων πλόκων αὐθέων,
τᾷ σοφίᾳ πῳθέσθους
ὠέμπειν ὁῶτας,
παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργός.
πῶς δῦν ἰδρῶν ποτάμῳν,
ἢ πόλις, ἢ φίλων
πόμπιμόν σε χώρας
τὰν ναυσιολέτειραν ἕξει,
τὰν ὀχ ὁσίαν, μέτ' ἄλλων
σκέψαι τεκέων πλαγάν.
σκέψαι φόνον οἷον αἴρῃ.
μὴ, πῶς γονάτων σε ναύτων
ναύτως ἱκετεύομεν,
μὴ τέκνα φονεύσῃς.
πῶς δὲ θραδσῳ ἢ φρενός, ἢ
χειρὶ τέκνων σέθεν,
παρρία τι λήψῃ,
δεινὰν προσάγουσα τόλμαν;
πῶς δ' ὄμματα προσβαλεῖν
τέκνοις, ἄδακρυν μοῖραν
χήσεις; φόνον ὁ δωήσῃ,
παῖδων ἱκετᾶν πιτνόντων,
τέγξαι χόρα φοίνιον

φὺ τλα-

φὺ τλάμονι θυμῷ.
ἰού ἥκω λελυθεὶς. καὶ γαὺρ ὅδε δυσμενὴς,
ὀὐ φύβος ἁμαρτοὶς τ' ἐλέγ', ἀλλ' ἐκπύσομαι,
τί χρῆμα βάλει καινὸν ὃς ἐμὸν γαμύει.
μὴ ἰάσῃ, αὐτμαί σε τῶν εἰρημύνων
συγγνώμον' ἕξιν. τὰς δ' ἐμὰς ὀργὰς φρύειν
εἰκὼς γ', ἐπεὶ νῷν πολλ' ὑπείργασται φίλα.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ λιὰ λόγων ἀφικόμην,
λάλησόρησα. κἄτλία, τί μαίνομαι,
δὶ δυσμενοῦν τοῖσι βουλύσασιν ὠύ;
ἐχθρὰ δὲ γαίας κοιρανοὶς λαθίσαμαι,
πόσει θ', ὃς ἡμῖν δρᾷ τὰ συμφορώτατα,
γήμας τύραννον, κἀὶ λασιγνήτους τέκνοις
ἐμοῖς φυτεύων; ὀὐ κἀπαλλαχθήσομαι
θυμῷ; τί πάσχω, θεῶν προιζόντων λαλῶς;
ὀὐ εἰσὶ μοὶ μοι πᾶλαι. οἶδα δὲ χθόνα
φεύγοντας ἡμᾶς, κἀὶ ταυνίζοντας φίλων.
ταῦτ' ὠνοηθεῖσ', ἠδόμην ἀβελίαν
πολλὴν ἔχουσα, κἀὶ μάτην θυμουμένη.
νῦν δῦν ἐπαινῶ. σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ λοκεῖς,
λῆλθ' τόδ' ἡμῖν πρόσλαβών. ἐγὼ δ' ἄφρων.
ἦ χρῆν μετεῖναι τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
ἢ ξυμπράσσειν, κἀὶ πρέσσαι λέχει,
νυμφίῳ τ' ἐκδύσαν ἥδεσθαι σέθεν.
ἀλλ' ἐσμὲν, οἷον ἐσμὲν, ὀὐκ ὁρῶ λακόν,
γυναῖκες. ἄκαν χρῆν σ' ὁμοῖσθαι κακοῖς
ὀδ' αὐπτύσσειν νήπι' αὐτὶ νηπίων.
πρίεμεθα, κἀὶ φαμὲν λακῶς φρονεῖν
πόσ'. ἀλλ' ἄμεινον νῦν βεβούλυμαι τάδε.
ὦ τέκνα τέκνα, λεῦτε, λείπετε σέγας.

ἐξέλθατ', ἀσπάσασθε καὶ προσείπατε
πατέρα μεθ' ἡμῶν, καὶ διαλλαγὴν θάνδ' ἅμα
δῶρα προδῶν ἐχθρᾶς εἰς φίλας μητρὸς μέτα.
πονηραὶ γὰρ ἡμῖν, καὶ μεθέσπικεν χόλον.
λαβέσθε χειρὸς δεξιᾶς. οἴμοι κακῶν,
ὡς γιγνόμαι σὺ τί τῶν κεκρυμμένων.
ἆρ' ὦ τέκν', ὅταν καὶ πολιὸν ζῶντον χρόνον,
φίλιαν ὀρέξετ' ὠλένην; τάλαιν' ἐγώ,
ὡς ἀρτίδακρύς εἰμι, καὶ φόβος πλέα.
χρόνῳ δὲ νίκη πατρὸς ἐξαιρεθήτω,
ὄψιν τορεύειν τὴν σὴν ἔπτηξα δακρύων.
χο. οἰμοῖ κατ' ὄσσων χλωρὸν ὡρμήθη δάκρυ.
καὶ μὴ πρόβαίνη μεῖζον, ἢ τὸ νῦν κακόν.
ἰαὼ αἰνῶ γυναῖ τάδ'. ἀδὴν ἐπαινέσω.
εἰκὸς γὰρ ὀργὰς θῆλυ ποιεῖσθαι γάμου,
γάμους παρεμπολῶντι' ἀλλοίους ὡσεί.
ἀλλ' εἰς τὸ λῶον σὸν μεθέσπικεν κέαρ.
ἔγνως δὲ τὴν νικῶσαν, ἀλλ' ὀλίγα χρόνῳ,
Βα. γυναικὸς ὀργὰ ταῦτα σώφρονος.
ὑμῖν δὲ πᾶσθαι δὴ κ' ἀφρονεστέρως πατὴρ
πολλῷ 'θηκε σὺν θεοῖς σωτηρίαν.
οἶμαι γὰρ ὑμᾶς φίλας γῆς Κορινθίας
τὰ πρῶτ' ἐσεσθαι σὺν κασιγνήτοις ἔπι.
ἀλλ' αὐξάνεσθε. τἄλλα σ' ὀρθοῦσθαι χρεὼν
πατήρ τε, καὶ θεῶν ὅστις ὄτην σύμμαχος.
ἴδοιμι σ' ὑμᾶς δυτραφεῖς ἥβης τέλος
μολόντας, ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν εὐδορτόρους.
αὐτὴ τί χλωροῖς δακρύοις τέγγεις κόρας,
στρέψασα λευκὸν ἔμπαλιν πρόσωπα,
κἀκ ἀσμένου τόνδ' ὀδὸν ἐμὲ δίεχη λόγου;

μὴ δῆτα

μὴ δῆτα, τέκνων τῶνδ' γνώσομαί τι μοῖρα.
ἰαὼ θάρσει νυν. σὺ γὰρ τῶνδ' ἐγὼ θήσω μοῖρα.
μὴ δράσω τάδ'. ἔστι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις.
γυνὴ δὲ, θῆλυ, μᾶλλον ἐστὶ δακρύοις ἕφυ.
ἰαὼ τί δῆτα λίαν τοῖσδ' ὦδε φίλοις τέκνοις;
μὴ ἔστιν αὐτοῦ. ζῶν δ' ὅτ' ὀδύνων τέκνα,
εἰσῆλθέ μ' οἶκτος, εἰ γνήσεται τάδε.
ἀλλ' ὧν πρὸς ὄνεκ' εἰς ἐμὰς ἥκεις λόγους,
τὰ μὲν λέλεκται. τῶνδ' ἐγὼ μνησθήσομαι.
ἐπεὶ τυράννοις γῆς μ' ἀφεῖλεσθαι δοκεῖ,
μᾶλλον τάδ' ὅτι λῷστα, γιγνώσκω καλῶς,
μήτ' ἐμοὶ σοῖσιν, μήτε τοῖσδ' ἀνοίκοις χθονὸς
ναίειν. δοκῶ γὰρ δυσμενὴς εἶν δόμοις,
ἐμοῖς μὲν ἐκ γῆς δῆτ' ἀπαίρομεν φυγῇ.
πᾶσθαι δ' ὅπως σὺν ἐκτραφῶσιν σῇ χορῇ,
αἰτοῦ Κρέοντα, τοῦδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ἰαὼ δοκοῦσ' εἰ πείσαιμι. πειρᾶσθαι δὲ χρή.
μὴ σὺ δ' ἀλλὰ σοῦ μέλουσιν αἱ τοῦδε πατρὸς
γυναῖκα, πᾶσθαι τοῦδε μὴ φεύγειν χθόνα.
ἰαὼ μάλιστα, καὶ πείσειν γε προξάζω σφ' ἐγὼ,
εἴπερ γυναικὸς ὅστις ἦν ἄλλων μία.
μὴ συλλήψομαι δὲ τοῦδε σοὶ λάγω τόνδε.
πέμψω γὰρ αὐτῇ δῶρα, κἀλλισδύεται
τῶν νεῶν γ' ἀνθρώποισιν. οἶδε ἐγὼ τολῶ,
πέπλον τε τοῦπος, καὶ στέφος χρυσήλατον,
πᾶσθαι φόρους τάδε. ἀλλ' ὅδε τάχος χρεὼν
κόσμον κομίζειν δοῦρο τοῦσδε παιδοῖν τινα.
δόλαιμονήσει δ' οὐχ' ἓν, ἀλλὰ μυρία.
εὖ δ' οἶδ' γ' ἀρίστοις σὺ τυχοῦσ' ἐμοῦνεκα,
κἀκτημόνη τε κόσμου, ὃν ποθ' ἥλιος

πατὴρ πατρὸς σὸν λωσιν ἐκγόνοισιν οἷς.
λαῖνδε φόρνας τάσδε, παῖδον, εἰς χόρας,
καὶ τῆ τυραύνω μακαρίᾳ νύμφη σὸν τε
φόρουτον. ὅστις λῶρα μεμπτὰ λέξεται.
ἰὼ τίν' ὦ ματαία τῶν δε σὰς ἐγνοῖς χόρους;
σὸν κεῖς ἀπαυίζειν σὸν μα βασίλειον τ' ἐπλων;
σὸν κεῖς δὲ χρυσᾶ; σῶζε, μὴ σίδου τάδε.
εἴπερ γὰρ ἡμᾶς ἀξιοῖ λόγε τινός
γυνή, πεθήσει χρημάτων, σαφῆ δ' οἶδ' ἐγώ.
μὴ μὴ μοι σύ. Γ. εἰθε μὴ λῶρα κὴ θεὸς, λόγ.
„ χρυσὸς σὸν, ἐρέτσων μυρίων λόγων, βροτοῖς.
„ ἐκεῖνος ὁ σαίμων, ἐκεῖνα νῦν αὔξει θεός.
νέα τυραννεῖ. τῶν δ' ἐμῶν παίδων φυγὰς,
ψυχῆς ἂν ἀλλαξαίμεθ', ὁ χρυσᾶ μόνον.
ἀλλ' ὦ τέκν' εἰσελθόντε πλησίας δόμους,
πατρὸς νέαν γυναῖκα, δεσπότιν τ' ἐμὴν,
ἱκετεύετ', ἀξαιτεῖσθε, μὴ φυγεῖν χθόνα,
δόσμον δ' ἰσόντον. τῶν δε γὰρ μάλιστα δεῖ,
εἰς χεῖρ' ἐκείνης δ' ὧρα δέξασθαι τάδε.
ἴδ' ὡς τάχιστα. μητρὶ δ' ὧν ὁρᾷ τυχεῖν,
σύναγγελοι γένοισθε, πρὸ ξαντες καλῶς.
χο νῦν ἐλπίδες ἀκέτι μοι παίδων ζωᾶς,
ἀκέτι. σέχασι γὰρ εἰς φόνον πάρα.
δέξεται νύμφα χρυσέων ἀναδέσμων,
δέξεται δόσαν ἄταν.
ξανθᾶς δ' ἀμφὶ δόμας
θήσει χερ ἀΐδα δόσμον,
ταῦτά τοι χροῒν λαβοῦσα.
πείσει χάρις, ἀμβρόσιός τ' αὐγὰ πέπλων,
χρυσέστυκτον στέφανον περιθεῖσα.

νεκρὸ-

νεκρόῖς δ' ἦλθε πάρα νυμφοκομήσει.
τοῖον εἰς ἔρκος πεσεῖται σου,
καὶ μοῖραν θανάτου
πόσιν λήψεται δύσαν.
ἅτων δ' οὐχ ὑπεκφεύξεται.
σύδ' ὦ τάλαν, ὦ κακόνυμφε,
δυσδαίμων τυραύννων,
παισὶν ὀλεθρίαν βιοτὰν προσάγεις,
ἀλόχων τε σᾶς συγγόνην θανάτου.
δύσανε, μοίρας ὅσον πέποιχε.
μετασχήσομαι δὲ σοῦ ἄλγος,
ὦ τάλαινα παίδων
μᾶτερ, ἃ φονεύσεις
τὰ τέκνα, νυμφιδίων γένεκεν
λεχέων. ἃ σοι προλιπὼν αὐόμως
ἄλλᾳ ξυνοικεῖ πόσις σωφρόνως.
παι δύσαιν', ἀφεῖνται πᾶσι δόμοι σοὶ δύσε σοι φυγῆς,
καὶ δῶρα νύμφη βασιλὶς ἀσμενὴς χοροῖν
ἐδέξατ'. εἰρωὴν δὲ τἀκείθεν τέκνοις.
μή ἔα, Γ. τί συγχυθεῖσ' ἔσηκας ἐνὶ δύτυχεῖς;
τί σῶν ἔτρεψας ἔμπαλιν παρηίδα,
δάκρυα ἀσμενὴν τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχη λόγον;
μή αἰ, αἰ.
παι τάδ' ἐξαιρόλα τοῖσιν ἐξαγγελθεῖσιν.
μή αἰ αἰ μάλ' αὖθις. Γ. μῶν τιν' ἀγγέλων τύχω,
ἀκ οἶδα, δόξης δ' ἐσφάλω δύαγγέλος;
μή ἤγγειλας οἷς ἤγγειλας. δ' σε μέμφομαι.
παι τί δὴ κατηφεῖς ὄμμα, καὶ δακρυρροεῖς;
μή πολλά μ' ἀνάγκη, πρέσβυ. ταῦτα γὰρ θεοί,

κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.
παι θάρσει. κρατεῖς τοι καὶ σὺ πῶς τέκνων ἔτι.
μή ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἡ τάλαιν' ἐγώ.
παι οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεζύγης τέκνων.
„ Κούφος φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα, συμφοράς.
μή δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.
ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις,
καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμέ,
οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι.
ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγάς,
πρὶν σφῶν ὄνασθαι, κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,
πρὶν λέκτρα, καὶ γυναῖκα, καὶ γαμηλίους
εὐνὰς ἀγῆλαι, λαμπάδας τ' ἀνασχέθειν.
ὦ δυστάλαινα, τῆς ἐμῆς αὐθαδίας.
ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς ὦ τέκν' ἐξεθρεψάμην.
ἄλλως δ' ἐμόχθουν, καὶ κατεξάνθην πόνοις,
στερρὰς ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.
ἦ μὴν πόθ' ἡ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας
πολλὰς ἐν ὑμῖν, γηροβοσκήσειν τ' ἐμέ,
καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,
ζηλωτὸν ἀνθρώποισι. νῦν δ' ὄλωλε δὴ
γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη,
λυπῶν διάξω βίοτον, ἀλγεινόν τ' ἐμοί.
ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις
ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀφιστάντες βίου.
φεῦ, φεῦ. τί πῶς δέρκεσθέ μ' ὄμμασιν τέκνα;
τί πῶς γελᾶτε, τὸν πανύστατον γέλων;
αἶ, αἶ. τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται.
γυναῖκες, ὄμμα φαιδρὸν ὡς εἶδον τέκνων,

οὐκ ἂν δυναίμην. χαιρέτω βουλεύματα
τὰ πρόσθεν. ἄξω παῖδας ἐκ γαίας ἐμούς.
τί δεῖ με πατέρα τῶνδε τοῖς τούτων κακοῖς
λυποῦσαν, αὐτὴν δὶς τόσα κτᾶσθαι κακά;
οὐ δῆτ' ἔγωγε. χαιρέτω βουλεύματα.
καίτοι τί πάσχω; βούλομαι γέλωτ' ὄφλειν,
ἐχθροὺς μεθεῖσα τοὺς ἐμοὺς ἀζημίους;
τολμητέον τάδ'. ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
τὸ καὶ πρέσθαι μαλθακοὺς λόγους φρενί.
χωρεῖτε παῖδες, εἰς δόμους. ὅτῳ δὲ μὴ
θέμις πρεῖναι τοῖς ἐμοῖσι θύμασιν,
αὐτῷ μελλήσει. χεῖρα δ' οὐ διαφθερῶ.
ἆ, ἆ. μὴ δῆτα θυμέ, μὴ σύ γ' ἐργάσῃ τάδε.
ἔασον αὐτούς, ὦ τάλαν. φεῖσαι τέκνων.
ἐκεῖ μεθ' ἡμῶν ζῶντες, εὐφρανοῦσί σε.
μὰ τοὺς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάστορας,
οὔτοι πότ' ἔσται τοῦθ', ὅπως ἐχθροῖς ἐγὼ
παῖδας παρήσω τοὺς ἐμοὺς καθυβρίσαι.
πάντως σφ' ἀνάγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρὴ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
πάντως πέπρακται ταῦτα, κοὐκ ἐκφεύξεται.
καὶ δὴ 'πὶ κρατὶ στέφανος, ἐν πέπλοισί τε
νύμφη τύραννος ὄλλυται. σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ἀλλ' εἶμι γὰρ δὴ τλημονεστάτην ὁδὸν,
καὶ τούσδε πέμψω τλημονεστέραν ἔτι
παῖδας. προσειπεῖν βούλομαι. δότ' ὦ τέκνα,
δότ', ἀσπάσασθε, μητρὶ δεξιὰν χέρα.
ὦ φιλτάτη χεὶρ, φίλτατον δέ μοι στόμα,
καὶ σχῆμα, καὶ πρόσωπον εὐγενὲς τέκνων,
εὐδαιμονοῖτον. ἀλλ' ἐκεῖ. τὰ δ' ἐνθάδε,

πατὴρ ἀφείλετ'. ὦ γλυκεῖα προσβολή,
ὦ μαλθακὸς χρὼς, πνεῦμά θ' ἡδίσου τέκνων,
χωρεῖτε, χωρεῖτ'. οὐκέτ' εἰμὶ προσβλέπειν
σίας τ' ὄν ὑμᾶς, ἀλλὰ νικῶμαι κακοῖς.
καὶ μανθάνω μὲν οἷα τολμήσω κακά.
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων,
ὃς πολλὰ κἠμοὶ καὶ πόλει βροτῶν κακῶν
πολλάκις ἤδη δὴ λεπτοτέρων
μύθων ἔμολον, καὶ πρὸς ἀμίλλας
ἦλθον μείζους, εἰ χρὴ γυναῖ-
θ' ἥπλων ἐρευνᾶν. ἀλλὰ γάρ ὄντι
μᾶσσα καὶ ἡμῖν, ἢ προσομιλεῖ,
σοφίας ὄνειδος. πᾶσαισι μὲν ὅδ'.
πᾶρον δὴ γὰρ γ' πολλαῖσιν
εὕροις ἂν ἴσως,
ἀλλ' ἀπόμοσον τὸ γυναικῶν.
καὶ φημὶ βροτῶν, οἵ τινες εἰσὶ
πάμπαν ἄπειροι, μᾶλλ' ἐφύτευσαν
παῖδας, προφέρειν εἰς δύτυχίαν
τῶν γεναμένων.
οἱ μὲν τ' ἄτεκνοι δὴ ἀπειροσύναν,
εἶθ' ἥδὺ βροτοῖς, εἶθ' ἁμαρὸν
παῖδάς τε τελέσαι, σχεῖν τυχόντες,
πολλῶν μόχθων ἀπέχοντα.
οἶσι δὲ τέκνων ἔσιν ἐν οἴκοις
γλυκερὸν βλάστημ', ἐσορᾷ μελέτη
κατατρυχομένους τὸν ἅπαντα χρόνον.
πρῶτον μὲν ὅπως θρέψωσι καλῶς,
βιότου θ' ὁπόθεν λείψουσι τέκνοις.
ἔτι δ' ἐκ τούτων, εἴτ' ἐπὶ φλαύροις,

εἴτ'

εἴτ' ὠφελοῦσι μοχθοῦσι, τόδ' ἔσιν ἄδηλον.
ἓν δὲ τὸ πάντων λοίδιον, ἥδη
πᾶσιν βροτοῖς θνητοῖσι κακόν.
καὶ δ' ἢ γὰρ ἄλις βίοτον εὕρου,
σώματά τ' εἰς ἥβαν ἦλθε τέκνων,
χρῄσοί τ' ἐγγόνοι'. εἰ δὲ ξυρήσει
δαίμων, δόμοις φροῦδον ὃν αἴσιον
θανάτου προφέρων σώματα τέκνων,
ὡς δὴν λύει πρὸς τοῖς ἄλλοις
τλήμ' ἔτι λύπαις ἀνιαροτάτοις
παίδων ἕνεκεν
θυμὸν θεὸς ἐπιβάλλειν;
Φίλαι, πάλαι τοι προσμένουσα τὸν τύχαν,
κἀπασκοποῦσα τἀκεῖθεν οἵ πρόβασί τινα.
καί τοι σέλονα τόνδε τῶν ἰαύσιν
σείχουτ' ὀπαδῶν, πνεύμαθ' ἡρεπισμένον.
σημαίνουσι δ' ὡς τι καινὸν ἀγγελεῖ κακόν.
ὦ δεινὸν ἔργον πρᾶσσομεν ἐργασμένη
Μήδεια, φεύγε, φεῦγε, μήτε ναΐαν
λιποῦσ' ἀπαμείλου, μήτ' ὄχον πεζοσιβῆ.
τίδ' ἄξιόν μοι δῆτε τυγχάνει φυγῆς;
ὄλωλεν ἡ τύραννος ἀρτίως δόρι,
Κρέων θ' ὁ φύζας φαρμάκων τῶν σῶν ὕπο.
μή δαλλισον εἶπας μῦθον. ὧν δ' ὀργάτας
τοιοῦτον ἤδη, καὶ φίλοις ἐμοῖς ἔση.
τί φής; φρονεῖς μὲν ὀρθά, δὸ μαίνη γάλαι,
ἥτις τυράννων εἰσὶν ἡσυχίαν ἔχει;
χαίρεις δὲ λύσσα, δὸ φοβῇ τὰ τοιάδ' ἐς;
ἔχω τί δᾶ γὼ τοῖσδε σοῖς φάντισμ
λόγοισιν εἰπεῖν. ἀλλὰ μὴ σύ γε φίλος.

λέξαι

λέξον δὲ τῶς ὤλοντο. σὶς τόσον γὰρ αὖ
πόρψας ἡμᾶς, εἰ τεθνᾶσι παγκάκως.
ἄγγ ἐπεὶ τέκνων σῶν ἦλθε δύπτυχ@ γονὴ
σὺν πατρὶ, καὶ πᾶλθε νυμφικοὺς δόμους,
ἤδημεν, οἵπερ σοῖς ἐκάμνομεν λακοῖς,
σμῶδν. σὶ ὥτων σ' οὔνεκ' ἐσῆλθε πολὺς λόγ@,
σὲ, καὶ πόσιν σὸν, νεῖκ@ ἐσπεῖδαι τὸ πρίν.
λυπεῖ σ' ὁ μὲν τις χεῖρ, ὁ δὲ ξανθὸν λαβρα
παίσλων. ἐγὼ σὶς λύπτος ἡδονῆς ὕπο,
εἶγας γυναικῶν σὺν τέκνοις ἅμ' ἐσόμλν.
σλέασοινα σ', ὧν νιῦ αὖτὶ σὸ θνμαζόμλν,
πρὶν μὲν τέκνων σῶν εἰσιδεῖν ξυνωρίσ'α,
πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς ἰάσονα.
ἔπειτα μὲν τι πρὸς καλύψατ' ὄμματα,
λδυκλὼ τ' ἀπέστρεψ' ἔμπαλιν πρόσ'λα,
παίσλων μυσαχθεῖσ' εἰσόψεος. πόσις δὲ σὸς
ὀργάς τ' ἀφῆρει, καὶ χόλον νεανίσλ@,
λέγων τάδ'. ὃ μὴ σλυσμενὴς ἔσῃ φίλοις,
πανσαι δὲ θυμοῦ, καὶ πάλιν στρέψεις σ'αλρα
φίλας νομίζσ', ὅσπερ αὖ πόσις σέθεν.
σλέξη δὲ σλῶρα, καὶ προσαιτήσῃ πατρὸς,
φυγᾶς ἀφεῖναι παισὶ τοῖσδ', ἐμοὶ χάριν.
ἦδ' ὡς ἐσεῖδε λόσμον, οὐκ ἠνέσχετο,
ἀλλ' ἦνδ' αὐδῶν ταῦτα. καὶ πρὶν ἐκ δόμων
μακρὰν ἀπεῖναι πατρὸς καὶ παῖδας σέθεν,
λαβοῦσα πέπλους ποικίλους ἠμπίσχ@.
χρυσῆν πλεξαμένα στέφανον ἀμφὶ βοστρύχοις,
λαμπρῷ λατόπτρῳ σχηματίζεται λόμλν,
ἄψυχον εἰκὼ πρόσγελῶσα σώματ@.
λάπειτ' ἀνασᾶς ἐκ θρόνων, δίρχεται

εἶγας

εἶγας, ἄβρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδὶ,
δώροις ἐπορχήσουσα, πολλὰ πολλάκις
τένοντ' ὀν ὀρθὸν ὄμμασι σκοπουμένη
τὸνθῴδε μὴ τροι δεινὸν ὧν θεαμ' ἰδεῖν.
χροιὰν γὰρ ἀλλαξασα, λευκρία πάλιν
χωρεῖ τρεμοῦσα λῶλα, καὶ μόλις φθάνει
θρύνοισιν ἐμπεσοῦσα, μὴ χαμαὶ πεσεῖν.
λαί τις γραιὰ προσπόλων, δόξασά πν
ἢ Πανὸς ὀργὰς, ἢ τιν@ θεῶν μολεῖν,
αὐωλόλυξε, πρίν γ' ὁρᾶν πρόσωπα
χωροῦσ' ἀπὸ λδυκοῦ ἀφροῦ, ὀμματῶν τ' ἄπο
κόρας στρέφουσαν, αἱμάτων τ' ἀκηχόνν χροΐ.
εἶτ' αὐτίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν
λωκυτόν. δὺθὺς δ' ἡ μὲν εἰς πατρὸς δόμους
ὥρμησεν, ἡ δὲ πῶς τὸν ἀρτίως πόσιν,
φράσουσα νύμφης συμφοράν. ἅπασα δὲ
στέγη πυκνοῖσιν ἐκτύπει δρομήμασιν.
ἤδη δ' ἀνέλκων λαῶλον ἐκπλεθρον δρόμον,
ταχὺς βαδιστὴς τρίμονον αὐθήμερ@.
ἦσθ' ἐξ ἀναύδου καὶ μύσαντ@ ὄμματ@
δεινὸν σφαλεῖσα, ἡ ταλαιν' ἠγείρ@.
διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύκ@. cf. Voss Ken. ad Phoen. p. 101.
χρυσοῦς μὲν ἀμφὶ κρατὶ κείμεν@ πλόκ@,
θαυμασὸν ἵει νᾶμα παμφλγε πυρός.
πέπλοι δὲ λεπτοὶ, σῶν τέκνων φονήματα,
λδυκλὼ ἑσ' ἁπτοῦ σάρκα τ' δυσλαίμον@.
φδύγ' δ' ἀνασᾶσ' ἐκ θρόνων πυρσμένη,
σείσ'α χαίτλν, κρᾶτά τ' ἄλλοτ' ἄλλοσε,
ῥίψαι θέλσ'α στέφανον. ἀλλ' ἀκρότως
σωσλόμενα χρυσὸς εἶχε. πῦρ δ' ἐπεὶ κόμλν

ἔσεισε,

ἔσεισε, μᾶλλον δὶς τόσον δ' ἐλαμπετο.
πιτνεῖ δ' ἐπ' οὖδας συμφορᾷ νικωμένη,
πλὴν τοῦ τεκόντι καρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν.
οὐτ' ὀμμάτων γὰρ δῆλος ἦν κατάστασις,
οὔτ' εὐφυὲς πρόσωπον. αἷμα δ' ἐξ ἄκρου
ἔσταζε κρατὸς, συμπεφυρμένον πυρί.
σαρκεῦ δ' ἀπ' ὀστέων ὥστε πεύκινον δάκρυ,
γναθμῶν ἀδήλοις φαρμάκοις ἀπέῤῥεον.
δεινὸν θέαμα. πᾶσι δ' ἦν φόβος θίγειν
νεκροῦ. τύχην γὰρ εἴχομεν διδάσκαλον.
πατὴρ δ' ὁ τλήμων συμφορᾶς ἀγνωσίᾳ,
ἄφνω προσελθὼν δῶμα, προσπιτνεῖ νεκρῷ.
ᾤμωξε δ' εὐθύς. καὶ περιπτύξας χέρας
κύνει, προσαυδῶν τοιαδ'. ὦ δύστηνε παῖ,
τίς ὧδ' ἀτίμως δαιμόνων σ' ἀπώλεσε;
τίς τὸν γέροντα τύμβον ὀρφανὸν σέθεν
τίθησιν; οἴμοι. συνθανοῦμί σοι, τέκνον.
ἐπεὶ δὲ θρήνων καὶ γόων ἐπαύσατο,
χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δέμας,
προσείχεθ', ὥστε κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης,
λεπτοῖσι πέπλοις. δεινὰ δ' ἦν παλαίσματα.
ὁ μὲν γὰρ ἤθελ' ἐξαναστῆσαι γόνυ,
ἥδ' αὖτε λαζετ'. εἰ δὲ πρὸς βίαν ἄγοι,
σαρκας γεραιὰς ἐσπάρασ' ἀπ' ὀστέων.
χρόνῳ δ' ἀπέστη, καὶ μεθῆχ' ὁ δύσμορος
ψυχήν. κακοῦ γὰρ οὐκέτ' ἦν ὑπέρτερος.
κεῖνται δὲ νεκροὶ, παῖς τε, καὶ γέρων πατὴρ,
πέλας. ποθεινὴ δακρύοισι συμφορά.
καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου.
γνώσῃ γὰρ αὐτὴ ζημίας ἀνεστροφήν.

Τὰ θνητὰ

,, Τὰ θνητὰ δ' οὐ νῦν πρῶτον ἡγοῦμαι σκιάν.
,, Οὐδ' ἂν τρέσας εἴποιμι, τοὺς σοφοὺς βροτῶν
,, Δοκοῦντας εἶναι, καὶ μεριμνητὰς λόγων,
,, Τούτους μεγίστην μωρίαν ὀφλισκάνειν.
,, Θνητῶν γὰρ οὐδεὶς ἐστιν εὐδαίμων ἀνήρ.
,, Ὄλβου δ' ἐπιῤῥυέντος, εὐτυχέστερος
,, Ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ.
χο ἔοιχ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ
κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως ἰάσωνι.
ὦ τλῆμον. ὥς σου συμφορὰν οἰκτείρομεν
κόρη Κρέοντος, ἥτις εἰς ᾅδου δόμους
οἴχῃ, γάμων ἕκατι τῶν Ἰάσονος.
μή φίλαι, δέδοκται τοὔργον ὡς τάχιστά μοι
παῖδας κτανούσῃ, τῇδ' ἀφορμᾶσθαι χθονός.
καὶ μὴ σχολὴν ἄγουσαν, ἐκδοῦναι τέκνα
ἄλλῃ φονεῦσαι δυσμενεστέρᾳ χερί.
πάντως σφ' ἀναγκη κατθανεῖν. ἐπεὶ δὲ χρὴ,
ἡμεῖς κτενοῦμεν, οἵπερ ἐξεφύσαμεν.
ἀλλ' εἶ' ὁπλίζου καρδία. τί μέλλομεν
τὰ δεινὰ κἀναγκαῖα μὴ πράσσειν κακά;
ἄγ' ὦ τάλαινα χεὶρ ἐμὴ, λάβε ξίφος,
λάβ', ἕρπε πρὸς βαλβίδα λυπηρὰν βίου,
καὶ μὴ κακισθῇς, μήδ' ἀναμνησθῇς τέκνων
ὦ φίλταθ', ὡς ἔτικτες. ἀλλὰ τήνδε γε
λαθοῦ βραχεῖαν ἡμέραν παίδων σέθεν.
κἄπειτα θρήνει. καὶ γὰρ εἰ κτείνεις σφ', ὅμως
φίλοιγ' ἔφυσαν, δυστυχὴς δ' ἐγὼ γυνή.
χο ἰὼ γᾶ τε, καὶ παμφαὴς ἀκτὶς
ἀελίου, κατείδετε, εἴδετε τὰν
ὀλομέναν γυναῖκα, πρὶν φοινίαν

τέκνοις

τέκνοις προσβαλεῖν χέρ' αὐτοκτόνον.
σᾶς γὰρ ἀπὸ χρυσέας
γονᾶς ἔβλαστον θεῶν
σὺ δ' αἷμα πιτνεῖν φόβος ἔσω κατέρωσε.
ἀλλά νιν ὦ φάος λιογενὲς, λάτειρα,
λαστάπωσον, ἔξελ' οἴκων φοινίαν,
τάλαιναν τ' ἐρινὺν ἔσω ἀλαστόρων.
μάταν μόχθος ἔρρει τῶν τέκνων,
κοὐ μάταν γνώς Φίλιον τέκος, ὦ
λυανεαῦν λιποῦσα συμπλεγαὶ λόων
πετραῖα ἀξεννοτάταν εἰσβολὰν
λειλαία, τί σοι φρενῶν
βαρὺς χόλος προσιτεῖ,
καὶ λυσμενὴς φόνος ἀμείβεται;
χαλεπὰ γὰρ βροτοῖς ὁμογνῆ μιάσματα
τ' ὠδῖ γαίαν αὐτοφόντωσι. ξυνοι-
,, σία θεόθεν πιτνόντ' ὠδῖ λόμοις ἄχη.
ΧΟ οἴμοι, τί δράσω; ποῖ φύγω μητρὸς χέρας;
ἔτε δὴ οἶσθ' ἀδελφὲ Φίλτατ' ὀλλύμεθα γάρ.
ΧΟ ἀκούεις βοάν; ἀκούεις τέκνων;
ἰὼ τλᾶμον, ἰὼ λαιοτυχὲς γύναι.
πρὸ ἔλθω λόμος. ἀρῆξαι φόνου,
σπεῦδε μοι τέκνοις.
ΠΑΙ ναὶ πρὸς θεῶν ἀρήξατ', ἐν λέοντι γάρ.
ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ὀξυβόλων ἀρκύων ξίφος.
ΧΟ τῶλαιν', ὡς ἄρ' ἔπαθε πέτρος, ἢ σί-
δαρος, ἅ τις τέκνων ὧν ἔτεκεν
αὐτόχειρ μοίρα λατνεῖς.
μίαν δὴ λύω, μίαν τῶν πάρος
γυναῖκα Φίλοις χέρα προσβαλεῖν τέκνοις,

ἰὼ

ἰὼ μανεῖσαν ἐκ θεῶν, ὅθ' ἡ Διὸς
δόμαρ νιν ἐξέπεμψε δωμάτων, ἄλη.
πίπτει δ' ἃ τάλαιν' ἐς ἅλμαν, φόνῳ
τέκνων δυσεβεῖ,
ἀκτῆς ὑπορτένασα πόντιας πόδα.
δυοῖν δὲ παίδοιν ξυνθανοῦσ', ἀπόλυται.
τί δὴ ποτ' ὂν γνοῖτ' ἂν ἔτι δεινόν,
ΧΟ ὦ γυναικῶν λέχος πολύπονον,
,, ὅσα δὴ βροτοῖς ὀρέξας ἤδη κακά;
ἰὼ γυναῖκες, αἳ Φλιὰς ἐγγὺς ἔσατε σέγης,
ἆρ' ἐν δόμοισιν ἢ τὰ δεῦν' εἰργασμένη
Μήδεια τοῖσιν; ἢ μεθέσπεσον φυγῇ;
δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε λευφθῆναι κάτω,
ἢ πῆμα δώμασ' ἆραι σῶμ' ἐς αἰθέρος βαθος.
εἰ μὴ τυράννων δώμασιν δόσει δίκαν.
ὡς ποιθ' ἁρπτεῖναι κοιραῦσ χθονός,
ἀθῶος αὐτὴ τῶνδε φθύξεσθαι δόμων;
ἀλλ' ὅ γὰρ αὐτῆς φροντίδ' ὡς τέκνων ἔχω.
δεινὰ μὲν, ὃς ἔδρασεν, ἔρξουσιν δακοῦς.
ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσῶσαι βίον,
μή μοί τι δράσωσ' οἱ προσήκοντες γένει,
μητρῷον ἐκπράσσοντες αὐόσιον φόνον.
ΧΟ ὦ τλῆμον, ὅσ οἶσθ' οἷ δακῶν ἐλήλυθας,
ἴσασιν. ὅ γὰρ τόσδ' αὖ ἐφθέγξω λόγος.
ἰὼ τίδ' ὄψιν; ἦπτε δίκᾳ μ' ἁρπτεῖναι θέλῃς;
ΧΟ πόσιδε τεθνᾶσι χειρὶ μητρώᾳ σέθεν.
ἰὼ οἴμοι, τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας, γύναι.
ΧΟ ὡς δὴ ἔτ' ὄντων σῶν τέκνων, φρόντιζε δή.
ἰὼ πῦ γάρ νιν ἔκτειν' ἦν δ', ἢ ξωθεν δόμων;
ΧΟ πύλας ἀνοίξας, σῶν τέκνων ὄψει φόνον.

ἰαὶ χαλᾶτε λιλῆλας ὡς τάχιστα πρόσπολοι.
ἐκλύεθ' ἁρμοὺς, ὡς ἴδωμ' ὅπλῶν κακόν,
ὧν μὲν θανόντας, τλὼ δὲ πίσωμαι λίπω.
μή τί τάσδε λινεᾶς λαναμοχλεύεις πύλας,
νεκροὺς ὀρθυνῶν, λαμὲ τλὼ εἰργασμένω;
παῦσαι πόνου τοῦδ'. εἰ δὲ ἐμᾶς χρείαν ἔχεις,
λέγ' εἴ τι βάλει, χρῄ σ' ὁ ψαύσεις ποτέ.
τοιόνδ' ὄχημα πατρὸς ἥλιος πατὴρ
δίδωσιν ἡμῖν, ὄρυμα πολεμίας χερός.
ἰαὶ ὦ μῖσος, ὦ μίγιστον ἐχθίστη γύναι
θεοῖς τε, λαμοί, παντί τ' ἀνθρώπων γένει,
ἥτις τέκνοισι σοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος
ἔτλης, τεκοῦσα, λαμὲ δ' ἅπασι' ἀπώλεσας.
καὶ ταῦτα δρᾶσασ', ἥλιόν τε προσβλέπεις,
καὶ γαῖαν, ὄργον τλᾶσα δυσσεβέστατον.
ὀλοὶ. ἐγὼ δὲ νιν φρονῶ, τότ' ὀ φρονοῦν,
ὅτ' ἐκ δόμων σε, βαρβάρου τ' ἀπὸ χθονὸς
Ἕλλην' ἐς οἶκον ἠγόμην, λακὸν μέγα,
πατρός τε, καὶ γῆς προδότιν, ἥσ' ἐβλάστησε.
θεὸν σὸν δ' ἀλάστορ' εἰς ἐμ' ἔσκηψαν θεοί.
κτανοῦσα γὰρ δὴ σὸν λάσιν πρέσβυν.
τὸ καλλίπρωρον εἰσέβης Ἀργῶς σκάφος.
ἤρξω μὲν ἐκ τοιῶνδε. νυμφεύθεῖσα δὲ
παρ' ἀνδρὶ τῷδε, τέκνα δύο τέκνα μοι τέκνα,
δύ' ἦσ ἔκαπι καὶ λέχος σφ' ἀπώλεσας.
ἀκέσιμ' ἥπις τ' ἄν ἕλλην γυνὴ
ἔτλη πόδ', ὥστε προδόντ' ἐξίσαι ἐγὼ
γῆμαί σε, λῃστὰ ἐχθρόν, ὀλέθριόν τ' ἐμοί,
λέαιναν, ἀ γυναῖκα, Σκυρσιωίδα
σκύλης ἔχουσαν ἀγριωτέραν φύσιν.

ἀλλ'

ἀλλ' ὁ γὰρ ἄν σε μυρίοις ὀνείδεσι
λάβοιμι. τοιόνδ' ἐμπέφυκέ σοι θράσος.
ἔρρ' ἀεχρόποιε, καὶ τέκνων μιαιφόνε.
ἐμοὶ δὲ τὸν ἐμὸν λαίμον' ἀλάζειν πάρα.
ὅς ὅτε λέκτρων νεογαμίων ὀνήσομαι,
ὁ παῖδας, ὃς ἔφυσα, λαξεθρεψάμην,
ἔξω πόσεις πῶν ζῶντας, ἀλλ' ἀπώλεσα.
μή ἦ μάκρ' ἂν δέξειεν ἀντία
λόγοισιν, εἰ μὴ Ζεὺς πατὴρ ἤπίστατο
οἷ' ἔδρασ' ἐμὲ πεπονθώς, οἷά τ' εἰργάσω.
σὺ δ' οὐκ ἔμελλες τἄμ' ἀπαμάσας λέχη,
τέρπνὸν διάγειν βίοτον, ἐγγελῶν ἐμοί,
οὐδ' ἡ τύραννος, ὅστις ὁ σοὶ πόσεις γάμους
Κρέοντος, αὐτὰ εἰ δι' ἃ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.
πῶς τοῦτ', καὶ λέαιναν, εἰ βάλει, λάλει,
καὶ σκύλλαν, ἣ τυρσηνὸν ὤκησεν πέλαγος.
δι' ἃς γὰρ, ὡς χρή, λαιψηρίας ἀνθηφάμην.
ἰαὶ κἀυτήγε λυπῇ, καὶ λακῶν κοινωνὸς εἶ.
μή σάφ' ἴσθι. λύει δ' ἄλγος, ἦν σύ μὴ γελᾷς.
ἰαὶ ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς λακῆς ἐκύρσατε.
μή ὦ παῖδες, ὡς ὤλεσθε πατρῴᾳ νόσῳ.
ἰαὶ ὁ τοίνιν ἦ μὴ λεξιάς σφ' ἀπώλεσεν.
μή ἀλλ' ὕβρις, οἵτε σοὶ νεοσμῶτος γάμοι.
ἰαὶ λέχος σφε λιχίως οὕνεκα λιτανεῖν;
μή σμικρὸν γυναικὶ τῆμα τοῦτ' εἶν' ἐλπεῖς;
ἰαὶ ἥπις γε σώφρων. σοὶ δὲ ταὐτ' ὀδύν λακά.
μή οἶδ' οὐκέτ' εἰσί. τῶνδε γάρ σε δίκτεται.
ἰαὶ οἶδ' ἐσίν, οἴμοι, σῷ λαδρᾳ μιαιφόνῳ.
μή ἴσασιν ὅσ τις ἤρξε πημονῆς, θεοί.
ἰαὶ ἴσασι δῆτα σὸν ἀπόπτυσον φρενός.

μή συγῆ. πικραὶ δὲ βαξιν ἐχθαίρω σέθεν.
ιω κἀμὲ μὴ ἐγὼ σὴ. φάσιοι γ' ἀπαλλαγάς.
μή πῶς δῆτ'; τί φράσω; καίρια γὰρ μ' ἀγὼ θέλω.
ιω θάψαι νεκρὸς μοι τόσδε, κἀκλαῦσαι πάρος.
μή ὁ δῆτ', ἐνώσφας τῆσδ' ἐγὼ θαψω χρί,
φόρδος ἐς Ηρας τέμενος ἀκραίας θεᾶ,
ὡς μή τις αὐτοὺς πολεμίων καθυβρίσῃ,
τύμβους ἀναστῶν. γῆ δὲ τῆδε Σισύφε
σεμνὴν ἑορτὴν, κἀγὼν τέλη προσαψομαι
φόνου ποτ', αὐτὶ τῆσδε δυσσεβοῦς φόνου.
αὐτὴ δὲ γαῖαν εἶμι τὴν Ερεχθέως,
Αἰγᾶ συνοικήσουσα τῷ Πανδίονος.
σὺ δ' ὥσπερ εἰκὸς, κατθανῇ κακὸς κακῶς,
Αργοῦς καίρα σὸν λειψάνῳ πεπληγμένος,
πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν γαμων.
ιω ἀλλὰ σ' ἐρινὺς ὀλέσειε τέκνων,
φονίατε δίκη.
μή τίς δὲ σὲ κλύει σὸν θεὸς, ἢ δαίμων,
τὸν ψευδόρκον, κἀξεναπάτην;
ιω φεῦ, φεῦ μυσερὰ, κἀπαίσολέτορ.
μη σεῖχε πρὸς οἴκους, κἀθάπτ' ἄλοχον.
ιω σείχω, δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.
μή ὤιμωξεις. μένε κἀγρας.
ιω ὦ τέκνα φίλτατα. Μ. μητρί γε, σοὶ δ' ὄχ.
ιω κἄπειτ' ἔκτας; Μ. ὠμαίνουσα σέ.
ιω αἰ, αἰ. φίλιος χρήζω σόματος
παίσων ὁ τάλας, προσπίτνων.
μή νῦν σφε προσαυδᾶς, νῦν ἀπαλγῆς,
τότ' ἀπωσάμενος. Ι. δός μοι πρὸς θεῶν
μαλακὸν χρωτὸς ψαῦσαι τέκνων.

μή οὐκ ἔσι. μάτην λόγος ἔρριπται.
ιω Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις, ὡς ἀπελαυνόμε-
θ', οἵατε πάσχομεν ἐκ φίλου μυσαρᾶς,
καὶ ὠμόφρονος φίλε λεαίνης;
ἀλλ' ὅ,πόσου γοῦν πάρα, καὶ σίνομαι,
τάδε θρῴσκω, δάκνιθοάζω,
μαρτυρόμενος δ' αἴμονας, ὡς μοι
τέκνα κτάνας, ἀκτενῶλυσε
ψαῦσαί τε χροῒν, θάψαι τε νεκρὸς,
ὃς μή ποτ' ἐγὼ φύσας ὤφελον,
πρὸς σοῦ φθιμένους ὧδε δαῆναι.
χο πολλῶν τιμίας Ζεὺς φῶ ὀλύμπῳ,
πολλὰ δ' ἀέλπτως δραίνουσι θεοί.
" καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
" τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΟ-ΛΥΤΟΥ.

Θησεὺς μὲν ἐκ μὲν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, βασιλεὺς δὲ Αθηναίων. γήμας δὲ μίαν τῶν Αμαζόνων Ιππολύτην, Ιππόλυτον ἐγέννησε, διάφορα τε καὶ σωφροσύνῃ διαφέροντα. ἐπεὶ δὲ ἡ συνοικοῦσα τὸν βίον μετέλαξεν, ἐπεισπάγεται Κρητὶν γυναῖκα, τὴν Μίνωος τοῦ Κρητῶν βασιλέως καὶ Πασιφάης θυγατέρα Φαίδραν. ὁ δὲ Θησεὺς παλαιὰν τὴν συγγένειαν φονεύσας, φεύγει εἰς Τροιζῆνα μετὰ τῆς γυναικός, οὗ συοίκει τῷ Ιππόλυτον πρὸ Πιτθέως τρεφόμενα. θεασάμενος δὲ τὸν νεανίσκον ἡ Φαίδρα, εἰς ἐπιθυμίαν ἤλιθεν, ὁ ἀπόλας τοῦ ἔρωτος, πληρῶσα δὲ Αφροδίτης μῆνιν. ἦν τὸν Ιππόλυτον διὰ σωφροσύνην ἀνελεῖν διανοεῖται, τὴν Φαίδραν εἰς ὄρκους πρὸς τὸν ἄνδρα τρέψασα, τέλος δὲ εἰς ἃ προτεθείσιν ἐπέθηκε. σοβηθεῖσα γὰρ τὸν νόσον ἡ Φαίδρα, χρόνῳ πρὸς τὸν τροφὸν διαλύσασα ἀνακάθη. ἡ δὲ διαπεπυσμένη τὸν, αὐτὴν βουλήσειν, ἢ τις καὶ πρὸς τὸν προαίρεσιν, λόγος προσλήψεται τοῦ νεανίσκου. βαχεύομένων δὲ αὐτὸν ἡ Φαίδρα διατραθεῖσα, τῇ μὲν τροφῷ ἐπέπληξεν, ἑαυτῇ δὲ αὐήρτησε. διὰ δὴ διαιρὸν φανεὶς Θησεύς, καὶ διαθεῖναι θέλων τὸν ἀπηυχονισμένον, εὗρεν αὐτὴν προσπεπτωμένην δέλτον, δι' ἧς Ιππολύτου φθορὰν διαπεπόρευκεν, καὶ ἀνέγνω. πεισθεὶς δὲ τοῖς γεγραμμένοις, τὸν μὲν Ιππόλυτον ἐπέταξε φεύγειν. αὐτὸς δὲ τῷ Ποσειδῶνι ἀρὰς ἤθελε. τῶν ἐπακούσας ὁ θεὸς, τὸν Ιππόλυτον διέφθειρεν. Αρτεμις δὲ τὸν γεγραμμένων ἕκαστον διασαφήσασα Θησεῖ. τῇ μὲν

μὲν Φαίδραν ἀκεμέμψατο, τὸν δὲ παρεμυθήσατο ὡς καὶ γυναικὸς σφηνθέντα. τοῦ δὲ Ιππολύτου τιμὰς ἔφη τῶν χωρίων ἐγκατασκάψαι. Η σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Θήβαις κεῖται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αφροδίτη.	Φαίδρα.
Ιππόλυτος.	Θησεύς.
Χορὸς ἐκ Τροι-	Ημιχόριον.
ζηνίων γυναικῶν.	Αγγελος.
Θεράπαινα.	Ετερος ἄγγελος.
Τροφὸς Φαίδρας.	Αρτεμις.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἀφροδίτη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

Πολλὴ μὲν ἐν Βροτοῖσι, κοὐκ
ἀνώνυμος
θεὰ κέκλημαι Κύπρις, οὐρα-
νοῦ τ' ἔσω,
ὅσοι τε ποντου, τερμόνων τ' ἀτλαντικῶν
ναίουσιν εἴσω, φῶς ὁρῶντες ἡλίου,
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρευβεύω κράτη.
σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.
„ Ἐνεστι γὰρ δὴ κἀν θεῶν γένει τόδε,
„ Τιμώμενοι χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο.
δείξω δὲ μύθων τῶνδ' ἀλήθειαν τάχα.
ὁ γὰρ με Θησέως παῖς, ἀμαζόνος τόκος
Ἱππόλυτος, ἁγνοῦ Πιτθέως παιδεύματα,
μόνος πολιτῶν τῆδε γῆς Τροιζηνίας,
λέγει κακίστην δαιμόνων πεφυκέναι.
ἀναίνεται δὲ λέκτρα, κοὐ ψαύει γαμων.
Φοίβου δ' ἀδελφὴν Ἀρτεμιν, Διὸς κόρην
τιμᾷ, μεγίστην δαιμόνων ἡγούμενος.
χλωρὰν δ' ὕλην παρθένῳ ξυνὼν ἀεὶ,
κυσὶν ταχείαις θῆρας ἐξαίρει χθονός,
μείζω βροτείας πρὸς πεσὼν ὁμιλίας.
τούτοισι μέν γ' οὖν οὐ φθονῶ. τί γάρ με δεῖ;
ἃ δ' εἰς ἐμ' ἡμάρτηκε, τιμωρήσομαι
Ἱππόλυτον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ. τὰ πολλὰ δὲ
πάλαι προκόψασ', οὐ πόνου πολλοῦ με δεῖ.
ἐλθόντα γάρ νιν Πιτθέως πότ' ἐκ δόμων,
σεμνῶν ἐς ὄψιν, καὶ τέλη μυστηρίων

Γανδίονος

Γανδίονος γῆν, πατρὸς εὐγενὴς δάμαρ
ἰδοῦσα Φαίδρα, καρδίαν κατέσχετο
ἔρωτι δεινῷ, τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι.
καὶ πρὶν μὲν ἐλθεῖν τήνδε γῆν Τροιζηνίαν,
πέτραν παρ' αὐτὴν Παλλάδος κατόψιον,
γῆς τῆδε ναὸν Κύπριδος ἐγκαθίσατο,
ἐρῶσ' ἔρωτ' ἔκδημον. Ἱππολύτῳ δ' ἔπι
τολοιπὸν ὠνόμαζεν ἱδρύσθαι θεάν.
ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λίπε χθόνα,
μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν,
καὶ τήνδε σὺν δάμαρτι ναυστολεῖ χθόνα,
ἐνιαυσίαν ἔκδημον αἰνέσας φυγὴν,
ἐνταῦθα δὴ στένουσα, κἀκπεπληγμένη
κέντροις ἔρωτος ἡ τάλαιν' ἀπόλλυται
σιγῇ. ξύνοιδε δ' οὔτις οἰκετῶν νόσον.
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ τόνδ' ἔρωτα χρὴ πεσεῖν.
δείξω δὲ Θησεῖ πρᾶγμα, κἀκφανήσεται.
καὶ τὸν μὲν ἡμῖν πολέμιον πεφυκότα,
κτενεῖ πατὴρ ἀραῖσιν, ἃς ὁ πόντιος
ἄναξ Ποσειδῶν ὤπασεν Θησεῖ γέρας,
μηδὲν μάταιον ἐν τρὶς εὔξασθαι θεῷ.
ἡδ' εὐκλεὴς μὲν, ἀλλ' ὅμως ἀπόλλυται
Φαίδρα. τὸ γὰρ τῆδ' οὐ προτιμήσω κακὸν,
τοῦ μὴ οὐ πρᾶσχεῖν τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐμοὶ
δίκην τοσαύτην, ὥστέ μοι καλῶς ἔχειν.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε παῖδα Θησέως
στείχοντα, θήρας μόχθον ἐκλελοιπότα,
Ἱππόλυτον, ἔξω τῶνδε βήσομαι δόμων.
πολὺς δ' ἅμ' αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους
κῶμος λέλακεν, Ἀρτεμιν τιμῶν θεὸν

 ὕμνοισιν.

(Valck. ad Phoen. p. 3.

ὕμνοισιν. ὁ γὰρ οἶδ' ἀνεωγμένας πύλας
ἅδε, φάος δὲ λοίδιον βλέπων τόδε.
ἱππ ἔπειδ' ἀείδοντες, ἔπειδε
τὰν Διὸς θρανίαν Ἀρτεμιν,
Ἀρτεμιν, ἃ μελόμεθα.
χο πότνια, πότνια, σεμνοτάτα,
Ζηνὸς γενέθλαν,
χαῖρέ μοι ὦ λιόρα,
χαῖρέ μοι Λατοῦς,
Ἄρτεμι, καὶ Διός,
καλλίσα πολὺ παρθένων,
αἳ μέγαν κατ' ὄρανὸν
ναίετ' ὀλυμπιάδων αὐλάν,
Ζηνὸς πολύχρυσον οἶκον.
ἱππ χαῖρέ μοι ὦ καλλίσα,
καλλίσα Ζηνὶ κατ' ὄλυμπον
παρθένων Ἄρτεμι.
σοὶ τόνδε πλεκτὸν στέφανον ἀπ' ἀκηράτου
λειμῶνος, ὦ δέσποινα, κοσμήσας φέρω,
ἔνθ' οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ φέρβειν βοτὰ,
οὐδ' ἦλθέ πω σίδηρος, ἀλλ' ἀκήρατον
μέλισσα λειμὼν εἰαρινὸν διέρχεται.
αἰδὼς δὲ ποταμίαισι κηπεύει δρόσοις,
ὅσοις διδακτὸν μηδέν, ἀλλ' ἁ πὰ φύσει
τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν. εἰς τὰ πάντ' ἀεὶ
τούτοις ἄριστα, τοῖς κακοῖσι δ' οὐ βέμις.
ἀλλ' ὦ φίλη δέσποινα, χρυσέας κόμης
ἀπάρχημα δέξαι, χειρὸς ὁσίας ἄπο.
μόνῳ γὰρ ἔστι τοῦτ' ἐμοὶ γέρας βροτῶν.
σοὶ καὶ ξυνίημι, καὶ λόγοις ἀμείβομαι.

λιλύων

λιλύων μὲν αὐδᾶς, ὄμμα δ' οὐχ ὁρᾷς τὸ σόν.
τέλος δὲ καὶ μάλ' ὡς ἄρχομαι βίου.
θε ἄναξ, θεοὺς γὰρ δικαιότατος καλεῖν χρεών,
ἆρ' ἄν τι μου δέξαιο βουλύσαντος εὖ;
ἱππ καὶ λίαν γ'. ἢ γὰρ τὸ σοφὸν φαινόμεθ' ἄν.
θε οἶδ' ὃν βροτοῖσιν ὡς καθέστηκεν νόμος;
ἱππ οὐκ οἶδα. τῶν δὲ καὶ μ' ἀνίσορρεῖς πέρι;
θε μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.
ἱππ ὀρθῶς γε. τίς δ' ὁ σεμνὸς ἀχθεινὸς βροτῶν;
θε ᾧ δ' ὑπερβολὴ γόροισιν ἔνεστι τις χάρις;
ἱππ πλείστη γε, καὶ μέρος τι σοὶ μόχθῳ βραχεῖ.
θε ἦ μὰν θεοῖσι ταὐτὸν ἐλπίζεις τόδε;
ἱππ εἴπερ γε θνητοὶ θεῶν νόμοισι χρώμεθα.
θε πῶς δῆτα σὺ σεμνῶι σαίμον' ὑποστεννύεις;
ἱππ τίν'; οὐ λαβὸν δὲ μή τι σὸν σφαλῇ σόμα.
θε τῶιδ', ἣ πύλαισι σαῖς ἐφέστηκεν Κύπρις.
ἱππ πρόσωθεν αὐτῶι ἁγνὸς ὢν ἀπαντάζομαι.
θε σεμνή γε μήτοι, λάτριν ὀμμάτων δ' ἐμῶν.
ἱππ ἄλλοισιν ἄλλος θεὸς τε καὶ ἀνθρώπων μέλει.
θε δυσδαιμονοίης, νοῦν ἔχων ὅδ' οὐ σε σῶι.
ἱππ οὐ δῆτα μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεός.
θε ἁμαῖσιν ὦ παῖ δαιμόνων χρῆσθαι χρεών.
ἱππ χώρει τ' ὀπάσω, καὶ πελθόντες δόμους,
,, σίτων μέλεσθε. τέρπνων δ' ἐκ λυναγίας
,, τράπεζα πλήρης· καὶ καταψήχειν χρεών
ἵππους, ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὕπο
βορᾶς πορεσθεὶς, γυμνάσω τὰ πρόσφορα.
πρὸς σοῦ δὲ Κύπριν πολλὰ δ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
θε ἡμεῖς δέ, σοῦ νέους γὰρ ὁ μῦθος, σωφρονοῦντες, ὅτι μὴ ὡς πρέπει σ' ὄχλοις λέγειν,

προσευχίμεθα

προσδυχόμεθα τοῖσι σοῖς ἀγάλμασι
,, Ἰλιάσιν α Κύπρι. χρὴ δὲ συγγνώμω ἔχειν,
,, εἴ τις γ' ὑφ' ἥβης, ὡς ἀλόγχνον ὄγκον φέρων,
,, μάτην ἁλίσκει, μὴ λύκει τοῦτον λυγεῖν.
,, Σοφωτέρους γὰρ δεῖ βροτῶν εἶναι θεούς.
Χο Ὠκεανὸς τις ὕδωρ
σάζεσκε πέτρα λέγεται,
βαπτὰν κάλπισι χρυσέαν παγάν
πρὸ ἱερᾶς λιμνᾶν.
ἔβη μοι τις ἡμῖν φίλα,
πορφύρεα φάρεα,
ποταμίᾳ δρόσῳ
πέζᾳ σα, θορμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας
δύαλίς λατέβαλεν. ὄθεν μοι
πρώτα φάτις ἦλθε, δέσποιναν
τερομάνα νοσερᾶς
λοίτας, δέμας ὃν ἔχειν
οἴκων, λεπτὰ δὲ φάρεα ξανθᾶν
λιφαλᾶν σκιάζειν.
πρωτάταν δέ νιν λύω
τάνδε κατ' ἀμβροσίᾳ
σόματος ἀμέραν,
Δαλματος ἀκτᾶς δέμας ἀγνὸν ἴχειν,
λυπᾷ τε πρόθει θανάτῳ θέλξαν
λέλσαι ποτὶ τόρμα δύσανον.
σὺ γὰρ ἔνθεος ὦ λύρα,
εἴτ' ἐκ Γαιος, εἴθ' Ἑκάτας,
ἢ σεμνᾶν Κορυβάντων,
ἢ ματρὸς ὀρείας φοιτάλις.
σὺ δ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον

Δίκτυννα

Δίκτυννα, ἐμπλακίαις
αἰόλος ἀθύτων πελάνων τρύχει.
φοιτᾷ γὰρ κατὰ δῖα λίμνας,
χορίαν θ', ὡς τε πελάγος
λίναισι νοτίας ἅλμας.
ἦ ῥά σιν ἐν Ἐρεχθείδαις
ἀρχαγόν, τὸν δύπατρίδαν,
πημαίνει τις ἐν οἴκοις,
λυπᾷ γε λοίτας τ' σᾶν λεχέων,
ἢ ναυβάτας τις ἔπλυσεν
Κρήτας ἔξορμος αὐήρ
λιμνᾶς ἐν δύξεινότατον ναύταις,
φίλαν πέμπων Βασιλείᾳ,
λύτᾳ δ' ὡς τε παθέων
δύναια δ' ἕδεται ψυχά.
φιλεῖ δὲ τᾷ δυσρόπῳ γυναικᾶν
ἁρμονίᾳ κακὰ λύσας
ἀμηχανία συνοικεῖν.
ὠδίνων τε καὶ ἀφροσύνας, δι' ἃς
πίξε ποτὲ νηλύος ἄλ' αὔρα.
τὰν δ' ὀλοχον δρανίαν,
τόξων μεδίεσσαν,
Ἀρτεμιν ἀΰτλαν.
καί μοι πολυζήλωτος
αἰεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ.
ἀλλ' ἦδε τροφὸς γόραισι πρὸ θυράν
τλώδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων,
συνοδὸν δ' ὀφρύων νέφος αὔξεται.
τί ποτ' ὄδι, μαθεῖν ἔραται ψυχά.
τί δ' ἀδιλητα

Δίμας

Valken. ad Thoen. p. 48.

δέμας ἀλλόχροον βασιλείας.
τρο ὦ κακὰ θνητῶν, συγεραί τε νόσοι,
τί σ' ἐγὼ δρασω; τί δὲ μὴ δρασω;
τόδε σοι φέγγος λαμπρὸν, ὅδ' αἰθήρ.
ἔξω δὲ δόμων, ἤδη νοσερᾶς δέμνια κοίτας.
δεῦρο γὰρ ἐλθεῖν, πᾶν ἔπος ἦν σοι.
τάχα δ' εἰς θαλαμους σπεύσεις τὸ πάλιν.
ταχὺ γὰρ σφάλλῃ, κοὐδενὶ χαίρεις.
οὐδέ σ' ἀρέσκει τὸ πρόν, τόδ' ἀεὶν
,, φίλτερον ἡγῇ. Κρείσσον δὲ νοσεῖν, ἢ θεραπεύειν.
,, Τὸ μὲν ἐστιν ἁπλοῦν, τοῦ δὲ συναπτει
,, Λύπη τε φρενῶν, χερσίν τε πόνος. cf. Brunk. ad Thoen. 85.
,, Πᾶς δ' ὀδυνηρὸς βίος ἀνθρώπων,
,, Κοὐκ ἔστι πόνων ἀναπαυσις.
,, Αλλ' ὅ, τι τοῦ ζῆν φίλτερον ἄλλο,
,, Σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις.
,, Δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ' ὄντες
,, Τοῦδ', ὅτι οὐκ στίλβει κατὰ γῆν
,, Δι' ἀπειροσύναν ἄλλου βιότου,
,, Κοὐκ ἀπόδειξιν τῶν ὑπὸ γαίας.
,, Μύθοις δ' ἄλλως φερόμεσθα.
φαί ἄρατέ μου δέμας, ὀρθοῦτε καρα.
λέλυμαι μελέων συνδέσμα, φίλαι.
λάβετ' εὐπήχεις χεῖρας πρόπολοι.
βαρύ μου κεφαλῆς ἐπίκρανον ἔχειν.
ἄφελ', ἀμπέτασον βόστρυχον. οἴμοι.
τρο θαρσει τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
,, ῥᾷον δὲ νόσον μεθ' ἡσυχίας
,, καὶ γενναίου λήματος οἴσεις.

μοχθεῖν

,, Μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.
φαί ἔ, ἔ. πῶς ἂν δροσερᾶς ἀὲρ κρηνίδος
καθαρῶν ὑδάτων πόμ' ἀρυσαίμαν;
ὑπό τ' αἰγείροις, ἐν τε κομήτῃ
λειμῶνι κλιθεῖσ' ἀναπαυσαίμαν;
τρο ὦ παῖ, τί θροεῖς;
οὐ μὴ παρ' ὄχλῳ τάδε γηρύσῃ,
μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον.
φαί πέμπετέ μ' εἰ ὄρος, εἶμι πρὸς ὕλαν
καὶ πρὰ πεύκας ἵνα θηροφόνοι
σίβουσι κύνες,
βαλίαις ἐλάφοις ἐγχριπτόμεναι.
πρὸς θεῶν, ἔραμαι κυσὶ θωΰξαι,
καὶ πρὰ χαίταν ξανθὰν ῥίψαι
θεσσαλὸν ὅρπακα,
ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος.
τρο τί ποτ' ὦ τέκνον τάδε κηραίνεις;
τί κυνηγεσίων καὶ σοὶ μελέτης;
τί δὲ κρηναίων νασμῶν ἔρασαι;
πάρα γὰρ δροσερὰ πύργοις συνεχὴς
κλιτὺς, ὅθεν σοι πόμα γένοιτ' ἄν.
φαί δέσποινα δίας Αρτεμι λίμνας,
καὶ γυμνασίων τῶν ἱπποκρότων,
εἴθε γενοίμαν ἐν σοῖς δαπέδοις,
πώλους ἐν ἔτας δαμαζομένα.
τρο τί τόδ' αὖ πράφρον ἔρριψας ἔπος;
νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θῆρας
πόθον ἐστέλλου. νῦν δ' αὖ ψαμάθοις
ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι.
τάδε μαντείας ἄξια πολλῆς,

ἐστις

ὥστις στι θεῶν ἀνασειραΐζει,
καὶ πρακόπτει φρενῶν, ὦ πάτ.
φαί. λύσων γ' ἐγώ τί ποτ' ἐργασάμαν;
ποῖ πρεπλαγχθεν γνώμας ἀγαθᾶς;
ἐμάνην, ἔπεσον δαίμονι δ' ἄτᾳ.
φεῦ, φεῦ. τλήμων
μαία, πάλιν μ' ἐς ἰρύψου ἐκφαλαύ.
αἰδόμεθα γὰρ τὰ λελεγμένα μοι.
ἰρύπτε. κατ' ὄσσων δακρυ μοι βαίνει,
καὶ ἐπ' αἰσχύνῃ ὄμμα τέτραπται.
ἀ. γὰρ ὀρθὰ φάτις, γνώμαν δόλιαν,
ἀ δὲ μανόμενον, ἰακόν. ἀλλὰ ἰρατεῖ,
μὴ γιγνώσκοντ' ἀπολέσθαι.
προ. ἰρύπτω. τὸ δ' ἐμὸν πότε δὴ θανάτου
σῶμα ἰακλύσει;
πολλὰ δὶ δακάσκει γάρ μ' ὁ πολὺς βίος.
Χρὴ γὰρ μετρίας εἰς ἀλλήλους
Φιλίας θνητοὺς ἀνακίρνασθαι,
Καὶ μὴ πρὸς ἄκρον μυελὸν ψυχῆς,
Εὔλυτα δ' εἶναι στέργηθρα φρενῶν,
Ἀτόρ' ὥστε θαι, καὶ ξυντείναι.
Τὸ δ' ἐπὶ θυμὸν δισσὰν μίαν ἀνίεσθαι
Ψυχαὶ, χαλεπὸν βάρος, ὡς ἰάχω
Τῆσδ' ἐπορακλῶ.
Βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις
Φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τορῶσιν,
Τῇ δ' ὑγιείᾳ μᾶλλον πολεμεῖν.
Οὕτω τὸ λίαν οὐ νόσου ἐπαινῶ
Τὸ μηδὲν ἄγαν.
Καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι.

γοῦν

χο. γυναι γραικὰ βασιλίδι τῶιδε προφὲ
φαίδρας, ὁρῶμεν τάσδε συμφόρους τύχας.
ἄσημα δ' ἡμῖν, ἥτις ὀξὺν ἡ νόσος.
σὲ δ' αὖ θυθέσθαι καὶ ξυλύσειν βουλόμεθ' ἄν.
προ. ἐκ οἵδ' ἐλέγχου. τὸ γὰρ φρονεῖν θέλει.
χο. τί δ' ἥτις ἀρχὴ τῆσδε πημάτων ἔφυ;
προ. εἰς ταυτὸν ἥκεις. πάντα γὰρ σιγᾷ τάδε.
χο. ὡς ἀθυμεῖ τε καὶ διατέλεσαν τὰ λέκτρα.
προ. πῶς δ' οὐ; τριταία γ' ἐστ' ἄπτου ἡμέρα;
χο. πότερον ἔτ' ἄντης, ἢ θανεῖν πεπραμένη;
προ. θανεῖν. ἀπεῖ δ' εἰς ἀπόστασιν βίου.
χο. θαυμαστὸν εἴπας, εἰ τάδ' ἄζαρκεῖ πόσει.
προ. ἰρύπτε γὰρ ἥδε πῆμα, λύπ φανὴν νοσεῖν.
χο. ὅτι εἰς πρόσωπον τὸ τεκμαίρεται βλέπων;
προ. ἔκδημον ὢν γὰρ δῆτα τυγχάνει χθονός.
χο. σὺ δ' ἀναγκάζω πῶς φορεῖς, πεπρωμένη
νόσον πυθέσθαι δῆτα, καὶ πλάνου φρενῶν;
προ. εἰς παῖδ' ἀφῖγμαι, λάθρᾳ δ' εἴργασμαι πλέον.
τὸ μὲν αὐήσω γ' ὀφθὲν αὖθις πυθομένοις.
ὡς αὖ πάθω καὶ σύ μοι ξυμμάρτυρος,
οἷα πέφυκα δυσυχῶσι δεσπόταις.
ἀλλ' ὦ φίλη πάτ, σῶν πάροιθε μὲν λόγων
λαθώμεθ' ἄμφω. καὶ σύθ' ἡδίων γένοι,
συγγνοὺς ὀφρῦν λύσασα, καὶ γνώμης δόλον.
ἐγὼ θ' ὅπως σοι μὴ λαλῶς τόθ' εἰπόμην,
μεθεῖσ', ἐτ' ἄλλου εἰμὶ βελτίων λόγου.
εἰ μὲν νοσεῖς τι τῶν ἀρρήτων λακῶν,
γυναῖκὸν αἶδε συγκαθισάτω νόσον.
εἰ δ' ἐπφορός σοι συμφορὰ πρὸς ἄρσενας,
λέγ', ὡς ἰατροῖς πρᾶγμα μυυθῆ τόδε.

ἔιφν. τί σιγᾶς; ὀκ ἐρεῖ σιγᾶν, τέκνον,
ἀλλ' ἤ μ' ἐλέγχειν ἤν τι μὴ καλῶς λέγω,
ἢ τοῖσιν οὖ λεχθεῖσι συγχωρεῖν λόγοις.
φθέγξαι, τί; σιγᾷ δ' ἄθρησον. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκας, ἄλλως τόσσε μοχθεῖμεν πόνοις,
ἴσον σ' ἄπαιδα κἀμὲ θέντ' ἐν πρώτοις. ὅτε γὰρ τότε
λόγοις ἐβέλγεθ' ἥδε, νικᾶν τ' ὠείθεται.
ἀλλ' ἴσθι μέντοι, πῶς τάδ' αὐθαδιεσόρα
γίγνου θαλάσσης, εἰ θανῇ πρὸς δόξαν σὸς
παῖδας, ὡς τρέφων μὴ μεθεξόντας δόμων.
μὰ τὼν ἄναοσαν ἱππείαν ἀμαζόνα,
ἣ σοῖς τέκνοισι δεσπότις ποτ' ἐγένετο
νόθον, φρονοῦντα γνησίοις, οἶδα νιν καλῶς
Ιππόλυτον. Φ. οἴμοι. Τ. θιγγάνει σ' ἔδν τόδε;
φαί ἀπώλεσάς με παῖδα, καί σε, πρὸς θεῶν
τὸν σ' αὐθρὸς αὐδῶ λίσσομαι σιγᾶν πρέπει.
τρο ὁρᾷς; φρονεῖς μὲν εὖ. φρονεῖν δ', ὃ θέλεις
πεῖσαι σ' ἐνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.
φαί Φίλω τέκνον. ἄλλη δ' ἐν τύχῃ χειμαζόμαι.
τρο ἀγνὰς μὲν ὦ πρὸ χεῖρας αἵματ' ἐφορεῖς.
φαί χεῖρον μὲν ἀγναί, φρεὶ δ' ἔχει μίασμά τι.
τρο μῶν δῆτ' ἐπέπτω δαιμονῆς ἐχθρῶν τινι;
φαί Φίλοι μ' ἀπόλυσ' ἐχ ἑκόντα κἀκόντ'.
τρο θνῄσκειν σ' ἐκεῖνον ἀμαρτίαν;
φαί μὴ δρῶσ' ἐγώ, ἐκεῖνον ὀφθείλω καλῶς.
τρο τί γὰρ τὸ σὸν τόδ', ὅ σ' ἐξαίρει θανεῖν;
φαί ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν. τὸ γὰρ εἰς σ' ἁμαρτάνω.
τρο τὸ δῆτ' ἐκεῖνος, ᾧ δὲ σοὶ λελείψομαι.
φαί τὶ δρᾷς; βιάζῃ χειρὸς ἐξαρτωμένη;
τρο καὶ σῶν γε γονάτων τ' ἐμπήσομαί σ' ὅστε.

καλὴ

φαί κἀκὴ ὦ τάλαινα σοί, τάδ' εἰ σώσῃ καλά.
τρο μεῖζον γὰρ ἢ σὲ μὴ τυχεῖν, τί μοι κακόν;
φαί ὀλεῖ. τὸ μέντοι πρᾶγμ' ἐμοὶ τιμὴ φορεῖ.
τρο λάβεσθε τὰ χρύσπεις, χρῆν δ' ἐκ τάχους ἐμέ;
φαί ἐκ τῶν γ' ἐσθλῶν αἰσχρὰ μηχανώμεθα.
τρο ἀκὸν λέγεις, τιμιωτέρα φανῇ.
φαί ἄπελθε πρὸς θεῶν, λεξάσ' τ' ἐμῆς μέθες.
τρο ὁ δεῖν', ἐπεί μοι δῶρον ὁ δίδως ὁ χρεών.
φαί δώσω. σέβας γὰρ χειρὸς αἰδεῖσθαι τὸ σόν.
τρο σιγᾷ μ' οὐ δύνη. σὸς γὰρ ὁ ντδύθεν λόγος.
φαί ὦ τλῆμον, οἷον μῆτερ ἠράσθης ὄρους;
τρο ὄρ' ἔσχε ταύρου, τέκνον, ἢ τί φῄς τόδε;
φαί σύ τ' ὦ τάλαιν' ὄμαιμε, Διονύσου λέχη.
τρο τέκνον, τί πάσχεις; συγγόνους κακοφρόθεις;
φαί τρίτη δ' ἐγὼ δύστηνος ὡς ἀπόλυμαι;
τρο ἔκτοι πέπλευμαι. ποῖ πεφεύξεται λόγος;
φαί ἐκεῖθεν ἡμεῖς, ὃ νεωστὶ δυστυχεῖς.
τρο ὃ δεῖν' τι μᾶλλον οἶδ', ἃ βέλομαι κλύειν.
φαί φεῦ, πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἃ μ' ἐχρῆν λέγειν;
τρο ὁ μάντις εἰμί, τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.
φαί ἦ τοὐθ' ὁ δεῖν' ἐλέγετ' ἀνδρώπους ἐρᾶν;
τρο ἥδιστον ὦ παῖ ταυτόν, ἀλγεινόν θ' ἅμα.
φαί ἡμεῖς ἂν εἰμὶ θατέρῳ ξυζευγμένοι.
τρο τί φῄς; ὁρᾷς ὦ τέκνον ἀνδρώπων ἄνοσ;
φαί ὅστις ποθ' ὅστός ἐσθ' ὁ δεῖν' ἁμαρτάνων;
τρο Ιππόλυτον αὐδᾷς; Φ. σὲ τάδ' ἐπεμὲ κλύειν.
τρο οἴμοι, τί λέξῃς τέκνον; ὡς μ' ἀπώλεσας.
γυναῖκες, ἐκ καὶ ἀναλγέτ'. ἐκ ἀνέξομαι
ζῶσ' ἐχθρὸν ἦμαρ. ἐχθρὸν εἰσορᾷ φάος.
ῥίψω, μεθήσω σῶμ'. ἁπαλλαχθήσομαι

βίου θανοῦσα. χαίρετ'. οὐκ ἔτ' εἰμ' ἐγώ.
οἱ σώφρονες γὰρ οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὅμως,
,, κακῶν ἐρῶσι. Κύπρις οὐκ ἄρ' ἦν θεός,
,, ἀλλ' εἴ τι μεῖζον ἄλλο γίγνετ' θεοῦ,
ἣ τήνδε, κἀμέ, καὶ δόμους ἀπώλεσεν.
χο ἄϊες ὦ, ἔκλυες ὦ, ἀνήκουσα τᾶς
τυράννου πάθεα μέλεα θρεομένας.
ὀλοίμαν ἔγωγε, πρὶν σὰν φίλαν
καταλῦσαι φρενῶν. ἰώ μοι μοι. φεῦ, φεῦ.
ὦ τάλαινα τῶν δ' ἀλγέων,
ὦ πόνοι τρέφοντες βροτούς.
ὄλωλας, ἐξέφηνας εἰς φάος κακά.
τίς σε παναμερίος ὅδε χρόνος μένει;
τελευτήσεταί τι καινὸν δόμοις.
ἄσημα δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶν οἷ φθίνει τύχα,
Κύπριδος. ὦ τάλαινα παῖ κρησία.
φαί Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔσχατον
οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον,
ἤδη πότ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ
θνητῶν ἐφρόντισ', ἢ διέφθαρται βίος;
καί μοι δοκοῦσιν οὐ κατὰ γνώμης φύσιν
,, πράσσειν κάκιον. Εστι γὰρ τόγ' εὖ φρονεῖν
,, Πολλοῖσιν. ἀλλὰ τῇδ' ἀθρητέον τάδε.
,, Τὰ χρήστ' ὠλιστάμεσθα, καὶ γιγνώσκομεν,
,, Οὐκ ἐκπονοῦμεν δ'. οἱ μὲν ἀργίας ὕπο,
,, Οἵδ' ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
,, Ἄλλην τιν'. εἰσὶ δ' ἡδοναὶ πολλαὶ βίου,
,, Μακραί τε λέσχαι, καὶ σχολὴ τερπνὸν κακόν,
,, Αἰδώς τε. δισσαὶ δ' εἰσίν. ἡ μὲν οὐ κακή,
,, Ἡ δ' ἄχθος οἴκων. εἰ δ' ὁ καιρὸς ἦν σαφής,

οὐκ ἂν δύ' ἤστην ταῦτ' ἔχοντε γράμματα.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ τυγχάνω φρονοῦσ' ἐγὼ,
οὐκ ἔσθ' ὁποίῳ φαρμάκῳ διαφθερεῖν
ἔμελλον, ὥστε τοὔμπαλιν πεσεῖν φρενῶν.
λέξω δὲ καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς γνώμης ὁδόν.
ἐπεί μ' ἔρως ἔτρωσεν, ἐσκόπουν ὅπως
κάλλιστ' ἐνέγκαιμ' αὐτόν. ἤρξαμην μὲν οὖν
ἐκ τοῦδε σιγᾶν τήνδε, καὶ κρύπτειν νόσον.
,, Γλώσσῃ γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἣ θυραῖα μὲν
,, φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ἐπίσταται,
,, Αὐτὴ δ' ὑφ' αὑτῆς πλεῖστα κέκτηται κακά.
,, Τὸ δεύτερον δὲ, τὴν ἄνοιαν εὖ φέρειν,
,, Τῷ σωφρονεῖν νικῶσα προυνοησάμην.
,, τρίτον δ' ἐπειδὴ τοῖσιν οὐκ ἐξήνυτον
,, Κύπριν κρατῆσαι, κατθανεῖν ἔδοξέ μοι
,, Κράτιστον. οὐδεὶς αὐτερεῖ βουλεύμασιν.
,, Εμοὶ γὰρ εἴη, μήτε λανθάνειν καλὰ,
,, Μήτ' αἰσχρὰ δρώσῃ, μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν.
τὸ δ' ἔργον ᾔδειν, τὴν νόσον τε δυσκλεᾶ,
γυνή τε πρὸς τοῖσδ' οὖσ', ἐγίγνωσκον καλῶς
,, μίσημα πᾶσιν. Ὡς ὄλοιτο παγκάκως
,, Ἥτις πρὸς ἄνδρας ἤρξατ' αἰσχύνειν λέχη
,, Πρώτη θυραίους. ἐκ δὲ γενναίων δόμων
,, Τόδ' ἦρξε θηλείαισι γίγνεσθαι κακόν.
,, Οταν γὰρ αἰσχρὰ τοῖσιν ἐσθλοῖσιν δοκῇ,
,, Ἡ κάρτα δόξει τοῖς κακοῖς εἶναι καλά.
,, Μισῶ δὲ καὶ τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις,
,, Λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας.
,, Αἳ πῶς ποτ' ὦ δέσποινα ποντία Κύπρι,
,, Βλέπουσιν εἰς πρόσωπα τῶν ξυνευνετῶν;

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι τὸν ξυνεργάτιν,
Τερεμνάτ' οἴκων, μή ποτε φθογγὴν ἀφῇ.
Ἡμᾶς γὰρ αὐτὸ τοῦτ' ἀκριτογνῶ, Φίλαι,
Ὡς μή ποτ' ἄνδρα τὸν ἐμὸν αἰσχύνασ' ἅλῳ,
Μὴ παῖδας, ὃς ἔπικτον. ἀλλ' ἐλευθέρως
Παῤῥησίᾳ θαλλοντος, οἰκοῖον πόλιν
Κλεινῶν Ἀθηνῶν, μητρὸς ὕνεκ' ἐκλεᾶς.
Δειλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύστολος ᾖ τις ᾖ,
Ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά.
Μόνον δὲ τῶν φασ' ἁμιλλᾶσθαι βίου,
Γνώμῃ δικαίαν κἀγαθὴν ὅστις πέφυκε.
Κακὸς δὲ θνητῶν ἀζήμιος ὅταν τύχῃ,
Προδοὺς τὸ μὴ τὸ πρέπον ὥστε πηδῶν νέαν,
Χρόνον. παρ' οἷσι μή ποτ' ὀφθείην ἐγώ.
Φεῦ, φεῦ. τὸ σωφρονεῖν ὡς ἅπαντα χὠ κάλον,
Καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς ἰσαμίζεται.
δίκαιον ἐμοί τοι συμφορὰ μὲν ἀρτίως
ἥκει, πέφυκε δεινὸν ἀζαίφνης φόβον.
νεῦ δ' γνώσομαι φωνοῦσα. Κἄμ' βροτοῖς
Αἱ δύστροποι πως φρονοῦσι σοφώτεραι.
ὃ γὰρ πόδιστον ὀδὲν, ὃ δ' ἔξω λόγε
πεπονθας. ὀργαὶ δ' εἰς σ' ἐπέσκηψαν θεᾶς.
ὁρᾶς; τί οὖν θαῦμα; σοὶ πολλοῖς βροτῶν.
κἄπειτ' ὀρθοῦν ἕνεκα ψυχὴν ὀλεῖς;
ἐκ ἀρα γ' ἁ λέχος ὁρῶσι τῶν τέλας,
ὅσοι τε μέλλουσ', εἰ θανεῖν αὐτοὺς χρεών.
Κύπρις γὰρ ἡ φορκὸς, ἣν πολλὴ ῥυᾷ.
Ἡ τὸν μὲν εἰκοῦσ' ἡσυχῇ μετοῦχέτω.
Ὃν δ' ἂν πόδιστον κἀφρονοῦσ' εὕρῃ μέγα,
Τοῦτον λαβοῦσα, πῶς δικεῖς δικαιοῦσι.

Φοιτᾷς

Φοιτᾷς δ' ἀν' αἰθέρ', ἔστι δ' ἡ θαλασσία
Κλύδωνι Κύπρις. πάντα δ' ἐκ τούτης ἔφυ.
Ἧδ' ὅστις ἡδονὴν ἀπέρασε καὶ φιλήσας' ὅρον,
Οὗτος τοῦτο δεσμὸν οἱ ἡμῖν χθὰν' ἔγγονοι.
Οἱ μὲν οὖν γραφαὶ τε τῶν παλαιτέρων
Ἔχουσιν, αὐτοὶ δ' ἐσμὲν οἱ τῇδ' χθόν' ἔγγονοι.
Ἴσασι μέν, Ζεὺς ὡς ποτ' ἠράσθη γάμων
Σεμέλης. ἴσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε
Ἡ καλλιφεγγὴς λιβάδος εἰς θεὸς ἕως,
Ἔρωτος ἕνεκ'. ἀλλ' ὅμως σφ' ἐν οὐρανῷ
Ναίουσι, καὶ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεός.
Στέργουσι δ' οἶμαι ξυμφορᾶς νικώμενοι.
σὺ δ' ἐκ ἀνέξη; χρῄζω σ' ὧδ' ῥηθεῖς ἄρα
πατέρα φυτεύσῃ, ἢ τί δεινὸν τοῖς θεοῖς
ἄλλοισιν, εἰ μὴ τόσδε γε στέργεις νόμους.
Πόσους δοκεῖς δὴ καὶ σοφοὺς ἔχοντας εὖ φρονῶν,
Νοσοῦνθ' ὁρῶντας λέκτρα, μὴ δοκεῖν ὁρᾶν;
Πόσους δὲ παισὶ πατέρας ἡμαρτηκότι,
Συνεκνομίζειν Κύπριν. φιλοῦσι γὰρ
Τοῦδ' ὄχλοι θνητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλῶ.
Οὐδ' ἐκπονεῖν τοι χρὴ βίον λίαν βροτῶν,
Οὐ δ' στέγω γὰρ, ἧς λατρεφεῖς δίκαι,
Καλῶς ἀνειβώσειαν. εἰς δὲ τὸν τύχην
Πεσοῦσ' ὅσον σὺ, πῶς ἂν ἐκνεῦσαι δοκοῦς;
Ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχοις,
Ἀνθρωπος ἦσθα, λάβρος ἂν εὐπραξείας ἄν.
Ἀλλ' ὦ Φίλη πᾶς, λῆγε μὴ κακῶν φρενῶν,
Λῆξόν θ' ὑβρίζουσ'. ἡ γὰρ ἄλογος πλὴν ὕβρις
Τοῦδ' ὄχλοις, μισεῖσθαι μονωθεῖν θέλειν.
Τόλμας δ' ὁρῶσα, θεὸς ἐβελήθη τάδε.

P 4 Νοσοῦσα

,, Νοσῶσα σ', εὖ πως τῶν νόσον κατασρέφω.
,, Εἰσίν σ' ἐπῳδαί, ἢ λόγοι θελκτήριοι.
,, Φανήσεταί τι φίλτρον φάρμακον νόσου.
,, Ἢ 'ξ ἀγορᾶς ὀπτὴν ἀνθρώπου 'ξ θύραιν ἄγω,
,, Εἰ μὴ γυναῖκός μηχανὰς εὑρήσομεν.
Χο Φαίδρας λέγει μὲν ἥδε χρησιμώτερα
πρὸς τὴν παροῦσαν ξυμφοράν. ἀνωφελῆ σε·
ὁ σ' αἰνῶ ἔτ' ὀλυχρέσρῳ λόγων
σῶν φίλε, καὶ σοὶ μᾶλλον ἀλγίων ἑλκύειν.
Φαί τοῦτ' ἐκεῖν', ὃ θνητῶν εὖ πόλεις οἰκουμένας,
,, Λόμους τ' ἀπώλυσ', οἱ καλοὶ λίαν λόγοι.
,, Οὐ γάρ τι τοῖσιν ὠσὶ τερπνὰ δεῖ λέγειν,
,, Ἀλλ' ἔξ ὅτου τις δύκλεὴς γενήσεται.
Προ τί σεμνομυθεῖς; ὡς λόγων δύχρημόνων
δεῖ σ', ἀλλὰ ταὐτοῦ. εἰς τάχ' ἥκιστον
ἐν λύθῃ ἔξειπόντας ἀμφὶ σὸν λόγον.
εἰ μὲν γὰρ ἦν σοι μή τι συμφορᾶς βίου
προσῆν, σώφρων δ' ὅσ' ἐτύγχανες γυνή,
οὐκ ἂν ποτ' ὀλυνῆς ὄνεχ', ἥδονῆς τε σῆς,
προσῆγον ἄν σε δεῦρο. νῦν δ' ἀγὼν μέγας
σῶσαι βίον σόν, μὴ 'κ πίφθονον τόδε.
Φαί ὦ δεινὰ λέξας', οὐχὶ συγκλείσεις στόμα;
καὶ μὴ μεθήσεις αὖθις αἰσχίστους λόγους;
Προ αἰσχρ', ἀλλ' ἀμείνω τῶν καλῶν τάδ' ἔσι σοι.
σπουδαστέον δὲ τἔργον εἰπόρ' ἐκσώσειέ σε,
ἢ τὄνομ', ᾧ σὺ κατθανῇ γαυρουμένη.
Φαί καὶ μήτε θεῶν (δυσλέγεις γάρ, αἰσχρὰ δὲ)
πρόφασιν προβῆς σῶν δ', ὡς ὑπείργασμαι μὲν δυσ-
ψυχῶν ἔρωτι, τἀκρὰ δ' ἡμῖν λέγεις καλῶς,
εἰς τοῦθ', ὃ φεύγω νῦν, ἀναλωθήσομαι

Προ ἔστι

Προ ἔστι τοι λόγος σοι, χρῶν μὲν ὄσ' ἁμαρτάνειν.
εἰ δ' ὄν, πιθοῦ μοι. δύσφορα γὰρ ἡ χάρις.
ἔσιν κατ' οἴκους φίλτρα μοι θελκτήρια
ἔρωτος. ἦλθε δ' ἀρτί μοι γνώμης ἔσω,
ὥσ' ὄτ' ἐπ' αἰσχροῖς, ὄτ' ἐπὶ βλαβῇ φρονῶ,
παύσει νόσον φίλ', ἢν σὺ μὴ γένῃ κακή.
δεῖ δ' ἐξ ἐκείνου δή τι τοῦ ποθουμένου
σημεῖον, ἢ λόγου τιν', ἢ πέπλων ἄπο
λαβεῖν, σωθῆναι τ' ἐκ δυοῖν μίαν χάριν.
Φαί πότερα δ' ἔρωτος, ἢ ποθοῦ τὸ φάρμακον;
Προ οὐκ οἶδ'. ὄναθ', μὴ μαθεῖν βάλῃ τέκνον.
Φαί δέδοιχ', ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς σοφή.
Προ πάντ' ἂν φοβηθεῖσ' εἶδι. λειμαίνεις δ' τί;
Φαί μή μοί τι Θησέως ὧδε μιάνῃς τόκῳ.
Προ ἔασον ὦ παῖ. ταῦτ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
μόνον σύ μοι δέσποινα πουτία Κύπρι,
σύνεργός εἶης. τἄλλα δ' οἷ' ἐγὼ φρονῶ,
τοῖς ἔνδον ἡμῖν αὐκέσει λέξαι φίλοις.
Χο ἔρως ἔρως, ὁ κατ' ὀμμάτων
,, στάζεις πόθον, εἰσάγων γλυκεῖαν
,, ψυχᾷ χάριν, ἇς ἐπισρατεύσῃ,
μή μοι ποτὲ σὺν κακῷ φανείης,
μηδ' ἀρρύθμῳ ἔλθοις.
ὄτε γὰρ πυρός, ὄ-
τ' ἄσρων ἐσέρχεται βέλος,
οἷον τὸ τᾶς Αφροδίτας
ἵεσιν ἐκ χερῶν
ἔρως ὁ Διὸς παῖς.
ἄλλως ἄλλως πρός τ' Αλφεῶ,
Φοίβ τ' ἐπὶ πυθίοις τριπόδεσσιν,

βούταν φόνον Ἑλλὰς ἀέξει δή.
ἔρωτα δὲ τὸν τύραννον ἀνδρῶν,
τὸν τᾶς Ἀφροδίτας,
φιλτάτων θαλάμων
κληδοῦχον οὐ σεβίζομεν,
πέρθοντα, καὶ δὰ πάσης
ἰόντα συμφορᾶς
θνατοῖς, ὅταν ἔλθῃ.
τὰν μὲν οἰχαλίαν
πῶλον, ἄζυγα λέκτρων,
ἄνανδρον τοπρὶν, καὶ
ἄνυμφον οἴκων,
ζεύξασ' ἀπειρεσίαν δρομάδα.
τὰν ναΐδ' ὅπως τε βάκχαν,
σὺν αἵματι, σὺν καπνῷ,
φονίοις θ' ὑμεναίοις,
Ἀλκμήνας τόκῳ Κύπρις ἐξέδωκεν.
ὦ τλᾶμον ὑμεναίων,
ὦ Θήβας ἱερὸν
τεῖχος, ὦ στόμα Δίρκας,
συνείποιτ' ἂν οἷον
ἁ Κύπρις ἔρπει.
βροντᾷ γὰρ ἀμφιπύρῳ, τοκάδα
τὰν διογόνοιο βάκχου
νυμφευσαμένα, πότμῳ
φονίῳ κατεύνασε.
,, δεινὸν γὰρ τὰ πάντ' ὑπὸ πνεῖ, μέλισσα
,, δ' οἵά τις πεπόταται.
φαί σιγήσατ' ὦ γυναῖκες, ἐξειργάσμεθα.
χο τί δ' ἐστὶ φαίδρα δεινὸν ἐν δόμοισι σοῖς;

ἐπί

φαί ἐπίσχετ'. αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω.
χο σιγῶ. τὸ μέντοι φροίμιον κακὸν τόδε.
φαί ἰώ μοι. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
ὦ δυσταλαινα, τῶν ἐμῶν παθημάτων.
χο τίνα θροεῖς αὐδάν;
τίνα βοᾷς λόγον;
ἔνεπε τίς φοβεῖ σε
φήμα, γύναι, φρένας ἐπίσσυτος;
φαί ἀπωλόμεσθα ταῖσδ' ἐπιστᾶσαι πύλαις,
ἀκούσασ' οἷος κέλαδος ἐν δόμοις πιτνεῖ.
χο σὺ πρὰ κλῆθρα. σοὶ cf. Valken. ad Phoen. p. 94.
μέλει πομπίμα
φάτις δωμάτων.
ἔνεπε δ' ἔννεπέ μοι,
τί ποτ' ἔβα κακόν;
φαί ὁ τοῦ φιλίππου παῖς ἀμαζόνος βοᾷ,
Ἱππόλυτος, αὐδῶν δεινὰ πρόπολον κακά.
χο ἰαχὰν μὲν κλύω,
σαφὲς δ' οὐκ ἔχω
γεγωνεῖν ὄπα.
δὰ πύλας ἔμολεν,
ἔμολέ σοι βοά.
φαί καὶ μὴν σαφῶς γε τὴν κακῶν προμνήστριαν,
τὴν δεσπότου προδοῦσαν ἐξαυδᾷ λέχος.
χο ᾤ μοι ἐγὼ κακῶν.
προδέδοσαι φίλα.
τί σοι μήσομαι; τὰ
κρυπτὰ γὰρ πέφηνε, δὰ δ' ὄλλυσαι.
φαί αἶ, αἶ. ἔ, ἔ. Χ. πρόδοτος ἐκ φίλων.
φαί ἀπώλεσέ μ' εἰποῦσα συμφορὰς ἐμὰς,

φίλως

Φίλος, λαλῶς σ' ὅ τλιὰς' ἰωμιὰν νόσον.
χο πῶς δ'ν; τί δρᾶσεις, ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα;
φαί ὀκ οἶδα, πλὴν γ', ἵστ' ἀνεῖμ' ὅδ' τάχ',
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἄπ' μόνον.
ἰπ ὦ γαῖα μῆτερ, ἥλιός τ' ἀναπτυχαὶ,
οἷον λόγων ἄῤῥητον εἰσήκασ' ὀπα.
προ σίγησον ὦ πᾶ, πρίν τιν' ἀιδέσθαι βοῆς.
ἰπ ἐκ ἐς ἀκόλας λέαν ὅπως σιγήσομαι.
προ ναὶ πῶς σὲ, φίλ σῆς λεξιᾶς τ' ὀνωλφώ.
ἰπ ἄ μὴ πρόσισις χέρα, μὴ σ' ἅψη πέπλων.
προ ὦ πῶς σὲ γονάτων, μηδαμῶς μ' ἀζοργάσῃ.
ἰπ τί σ', εἰπὸρ ὡς φὴς μηδὲν εἰρηκας λακον;
προ ὁ μῦθ', ὦ πᾶ, λοιν ὀδαμῶς ὀδε.
ἰπ τἀ τι λαλ' γ' πολλοῖσι λάμιον λέγειν.
προ ὦ τέκνον, ὅρκας μηδαμῶς ἀπιμάσῃς.
ἰπ ἡ γλῶσ' ὁμώμοχ', ἡ δὲ φρὶν ἀνώμοτ'.
προ ὦ παῖ, τί δρᾶσεις; σὸς Φίλας διεργάσῃ;
ἰπ ἀπέπυσ'. ὀλεῖς ἄδικ' ἔσι μοι Φίλ'.
προ σύγγνωθ'. Αμαρτεῖν εἰκὸς ἀνθρώπους, τέκνον.
ἰπ Ω ζόν, τί δ' ἢ λίβλητον ἀνθρώποις λακόν,
» Γυναῖκας, εἰς φῶς ἥλις λατώκισας;
» Εἰ γὰρ βρότειον ἤθελον σπεῖραι γν',
» Οὐκ ἐκ γυναικῶν χρὴν πᾶν καθεῖναι τόδε.
» Αλλ' ἀνθρώτας σοῖσιν γν' ναοῖς βροτὸς
» Η χαλκόν, ἢ σίδηρον, ἢ χρυσὸ βάρ',
» Γαίδιον πρίασθαι σπέρμα, τδ τιμήματ'
» Τῆς ἀξίας ἕκασον. γν δὲ δόμασι
» Ναίειν ἐλυθέροισι, θηλειῶν ἄτερ.
» Νῦν δ' εἰς δόμους μὲν πρῶτον ἄξεσθαι λακὸν
» Μέλλοντες, ὅλεθρον δωμάτων ἐκτίνομεν.

» Τότω

» Τότω δὲ πλῆθος, ὡς γυνὴ λακὸν μέγα.
» Προδοὶς γὰρ ὁ πατὴρ τε κἀν θρέψας πατὴρ
» Φόρνας, ἀτώκισ', ὡς ἀπάλλαχθῇ λακᾶ.
» Ο δ' εὖ λαβὼν ἀτηρὸν εἰς δόμους λακὸν,
» Γέγηθε, δόσμον πρόστιθεὶς ἀγάλματι
» Καλὸν λακίσῳ, κἀν πέπλοισιν ἐκπονεῖ,
» Δύσλυτον, ὅλεθρον δωμάτων ὑπαξελῶν.
» Εχει δ' ἀνάγκην, ὥστε λυπηδύσας λαλοῖς
» Γαμβροῖσι, χαίρων σώζεται πικρὸν λέχ'.
» Η χρηστὰ λέκτρα, πρόνθρὸς δ' ἀνόφελεῖς
» Λαβὼν, πέζει τἀγαθῶ τὸ δυσυχές.
» Ρᾴδιον δ' ὅτῳ τὸ μηδὲν, ἀλλ' ἀνόφελὴς
» Εὐηθία λατ' οἶκον ἵδρυται γυνή.
» Σοφὼ δὲ μισῶ. μὴ γὰρ ἐν γ' ἐμοῖς δόμοις
» Εἴη φρονοῦσα πλεῖον, ἢ γυναῖκα χρὴ.
» Τὸ γὰρ πανοῦργον μᾶλλον ἐνέτικτει Κύπρις
» Εν ταῖς σοφαῖσιν. ἡ δ' ἀμήχαν' γυνὴ,
» Γνώμη βραχεία μωρίαν ἀφιρέθη.
» Χρὴ δ' εἰς γυναῖκας πρόσπολον μὴ ἔ πρᾶ',
» Αφθογγα δ' αὐταῖς συγκατοικίζειν δόμοις
» Θηρῶν, ἵν' ἔχον μηδὲ πρόσφωνεῖν τινα,
» Μήτ' ἐξ ἐκείνα φθέγμα δέξασθαι πάλιν.
» Νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν αἱ λακαὶ λακᾶ
» Βαλδύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι.
ὡς καὶ σύ γ' ἡμῖν πατρὸς, ὦ λακὸν λάερα,
λέκτρων ἀθίκτων ἦλθον εἰς σωαλλαγάς.
ἃ γὼ δυτοῖς νασμοῖσιν ἐζομόρξομαι,
» εἰς ὥτα λυλύζων. πῶς αὖ δν εἶμι λακός,
» ὃς δ' ἀκόσας τοιάδ', ἁγνεύειν λοκῶ;
» εὖ δ' ἴδι, τὸμὸν σ' ὄνσεβὲς σώζει γυῖα.

εἰ μὴ

εἰ μὴ γαῖ' ὅρκοις θεῶν ἄφρακτ' εὑρέθην,
ἐκ ἂν ποτ' ἔχον μὴ τοῦδ' ἔζειπεῖν πατρί.
νυῖ δ' ἐκ δόμων μὲν ἔστ' ἀὐ ἐκδημ' χθονὸς cf. Brunck. ad Theocr. 89.
ὀκνεὺς ἄπειμι, σῖγα δ' ἔξομεν σόμα.
θεὰ σομαι δὲ σὺν πατρὶ μολὼν πόλι,
πῶς νιν πρόσφορ εἰ κἀὐ σύ, κἀὐ δίκαιον ἁή.
ἢ σῆς δὲ τόλμης εἴσομαι γεγυμνώ'.
ὀλοιὸς. Μισῶν δ' ὅ ποτ' ἐμπλησθήσομαι
γυναῖκας, ὅσ' εἰ φησί τις μ' ἀεὶ λέγειν.
Ἀεὶ γὰρ ὧν ὡς εἰσὶ κἀκεῖναι κακαί.
ἢ νυῖ τις αὐτὰς σωφρονεῖν δίδαξατω,
ἢ κἀᾶμ' ἐᾶτω ταῖς δ' ἐπεμβαίνειν ἀεί.
χο πάλαινος, ὦ κακοτυχὴς γυναικῶν πότμοι,
τίνα νυῖ ἢ τέχναν ἔχομεν, ἢ λόγον,
σφαλεῖσαι κἀθαμμα λύσειν λόγα.
φαί ἐτύχομεν δίκας, ὦ γᾶ, καὶ φῶς,
ᾗ ποτ' ἐξαλύξω τύχας;
πῶς δὲ κρύψω φίλαι πῆμα;
τίς ἂν θεῶν ἀρωγὸς, ἢ τίς ἂν βροτῶν
ξυλλήπτωρ, ἢ ξυνεργὸς ἀδίκων ἔργων
φανείη; τὸ γὰρ παρ' ἡμῖν πάθος
πρόσω, λυσιπτώρανον ἔρχεται βίον.
κακοτυχεστάτα γυναικῶν ἐγώ,
χο φεῦ, φεῦ. πέπρακται, διὰ κατῴκτωντ' τέχναι,
δίκαιόν σ', ἢ σῆς πρόσπολον. δικαίως δί' ἔχει.
φαί ὦ παγκακίστη, καὶ φίλων ἀλάστορ,
οἳ' εἰργάσω με. Ζεὺς ὁ γεννήτωρ ἐμός,
πρόρριζον ἐκτρίψαι σ', ὀτάζας πυρί.
ἐκ εἶ πῃ; ὃ σῆς πρόνοι σαλμῶν φρενός,
σιγᾶν, ἐφ' οἷσι νυῖ ἐγὼ δικαιώσομαι;

σὺ

σὺ δ' ἐκ αἰσχ. τοὶ γὰρ ἐκ ἔτ' δίκλεῖς
θανόμεθ', ἀλλὰ λεῖ με δὴ καινῶν λόγων.
στ' γὰρ ὀργῇ σωτεθηγμέν' φρενὸς,
ἐρεῖ καθ' ἡμῶν πατρὶ τὰς ἁμαρτίας.
ἐρεῖ δὲ Πιτθεῖ θεῷ γέροντι συμφορὰς,
πλήσει τε πᾶσαν γαῖαν αἰσχίσων λόγων.
Ὀλοιο κἀὐ σύ, χ' ὡς δίκαιον τοὺς φίλους
Πρόθυμός ἐσι μὴ καλῶς δύργετεῖν.
προ λέαινον', ἔχεις μὲν τἀμὰ μεμψάσθαι καλά.
τὸ γὰρ λαθεῖν, σε πλὴν δι' ἀγνωσίαν κρατεῖ.
ἔχω δὲ διὰ γὼ πρὸς τοῦδ', εἰ δ' ἔξεσι, λέγειν.
ἔλεγχ' σ', εὖνας τ' εἰμί. δι νόσε δέ σοι
ζητοῦσ' γ' εὕρομ φάρμακ', ἐχ ἃ βούλομαι,
εἰ δ' εὖ γ' ἔπραξα, κἀρτ' ἂν γὼ σοφοῖσιν ἦν.
Πρὸς τὰς τύχας γὰρ τὰς φρενῶν δικτήμεθα.
φαί ἦ γὰρ δίκαια ταῦτα, διάξαρκοῦντά μοι,
προὐσταῖμ ἡμᾶς, εἶτα συγχωρεῖν λόγοις;
προ μαινόμεσθ'. ὐκ ἐσωφρόνουν ἐγώ.
ἀλλ' εἰ διάκτην' ὥστε σωθῆναι, τέκνον.
φαί πιθοῦσα λέγουσα. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ὁ καλῶς
πρόνευσάς μοι, διαπεχείρησας κακά.
ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, καὶ σαυτῇ σὠφρ
φρόντιζ'. ἐγὼ γὰρ τἀμὰ θήσομαι καλῶς.
ὑμεῖς δὲ παῖδες σύγγονεῖς Τροιζηνίαι,
τοσόνδε μοι πρόσχετ' ἀδαστομήν,
σιγῆ καλύψαθ', ἃ νθαδ' εἰσηκούσατε.
χο ὀμνυμι σεμνὴν Ἄρτεμιν Διὸς κόρην,
μηδὲν κακὸν σὸν ὃν φαῦλ' λέξειν ποτέ.
φαί καλῶς ἐλέξαθ'. ᾧ δὲ πιστρέπτοσ' ἐγὼ
εὔχημα δὴ πρὸς συμφορᾶς ἔχω,

ὥστ'

ὥστ' ὀὐκλεᾶ μὴ παισὶ πρόθεῖναι βίου,
αὐτὴ ὄναθρα πρὸς τὰ νεῦ πεπρωκότα.
ὁ γὰρ ποτ' αἰσχυνῶ γε μητρὸς δόμους,
ὁ δ' εἰς πρόσωπον θησέως ἀφίξομαι,
αἰσχροῖς ἐπ' ἔργοις, ὅτεκα ψυχῆς μιᾶς.
χο μέλλεις δὲ δὴ τι δρᾶν αὐήκεσον λακόρ;
φαί θανεῖν. ὅπως δ' ἐγὼ σὸν βουλεύσομαι;
χο ξύφημ' ἴδοι. φ. καὶ σύ γ' εὖ μενοῦσα τεῖ.
ἐγὼ δὲ Κύπριν, ἥπερ ὀξόλλυσί με,
ψυχῆς ἀπαλλαχθεῖσα τῆσδ' ἡμέρᾳ,
τρόπῳ. πικρὸς δ' ἔρωτ' ὑπηθήσομαι.
ἀτὰρ λακόνγε χ' ἁτέρῳ γνώσομαι
θανοῦσ'. ἵν' εἰδῇ μὴ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς λακοῖς
ὑψηλὸς εἶν. φ. νόσε δὲ τῆσδέ μοι
λοιπὴ μεταχώρ, σωφρονεῖν μαθήσεται.
χο ἠλιβάτοις ὑπὸ λόγθμῶσι γνοίμαν,
ἵνα με πτερύξαμ' ὄρνιμ
θεὸς ἐπὶ ποταμοῦς ἀγέλησιν θείη.
ἀρθείω δ' ἐπὶ πόντιον λῦμα
τᾶς Ἀδριλωᾶς ἀκτᾶς, Ηελιανὸ' ὕλωρ.
ἔνθα πορφυρέαν σαλαδοσσιν
εἰς οἶδμα πατρὸς τροιτάλαναι
λόρας, Φαέθοντ' οἴκτῳ, λακρύων
τὰς ἠλεκτροφαεῖς αὐγάς,
ἵν' ὑπορρίλω δ' ἐπὶ μηλόπορον ἀκτὰν
αὐύσαιμι ταῦ ἀοιδαῦ,
ἵν' ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνης
ναύτας ἀνέβ' ὁδὸν νέμει, σεμνὸν
τρόμον λυρῶν ὑρα-
νὸν, ὃν Ἄτλας ἔχει,

λιλῶαί τ'

S. Clarke ad Hom. Od. α, 53.

λιλῶαί τ' ἀμβρόσιαι χέοντα
Ζηνὸς μελαθρων πῦρ ἀκοίτας.
ἵν' ὀλβιόδωρος ἄξει, ζαθέα
χθὼν δυδαιμονίαν θεοῖς,
ὦ λυκόπωρε λυρσία
πορθμὶς, ἃ δὴ κόντιον
λῦμ' ἀλίκτυπον ἅλμας
ἐπορδυσας ἐμὰν ἄναδαν
ὀλβίων ἀπ' οἴκων,
κανονυμφοτάταν ὄνασιν.
ἢ γὰρ ἀπ' ἀμφοτόρων,
ἢ λυρσίας ἐκ γᾶς λύσορνις
ἔπαρχ' ἑλεινὰς Ἀθήνας, μυ-
νυχίᾳ δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐκδήσαντο
πλεκτὰς πεισμάτων ἀρχάς,
ἐπ' ἀπείρονά τε γᾶς ἔβασαν.
αὐθ' ὧν ὐχ ὁσίων ἐρώ-
των δεινὰ φρονοῦσ' Ἀφροδί-
τας νόσῳ κατεκλάδη.
χαλεπᾷ δ' ὑπορραυτλῳ ὅσα
συμφορᾷ, τράμνων
ἀχὴ νυμφιδίων λυρεμασόμ
ἄψεται ἀμφὶ βρόχον
λυκᾶ καθαρμόζουσα δόρᾳ,
δαίμονα συγγόν κατασδεθεῖ-
σα, τάν τ' ὄνδροκτον αὐθαιρεμόνα
φάμαν, ἀπαλλάσσουσά
τ' ἀλγεινὸν φρενῶν ὄρωτα.
ἰὼ ἰώ. βοήδρομεῖτε, παῦτον οἱ πέλας δόμων.
ἐν ἀγχόναις δ' ἔτι σοινα, θησέως δάμαρ.

χο Φεῦ, φεῦ. πέπρακται. Βασιλὶς δ' ἥδε τέκνοις πατρὶ
γυνὴ, λῃστοῖς χρυσοῦ βρόχοις ἠρτημένη.
ἄγγ ὀλοῦσα δ' οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐξέβη
σιδηρορύτου, ὦ τόδ' ἄμμα λύσομεν δέρης;
ἡμι φίλαι, τί δρῶμεν; ἢ λοιπὸν ὁρᾶν δόμους,
λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ὠλεσσάμαν βρόχων;
ἡμι τί δ' ὀπάρειστι πρόσπολοι νεανίαι;
,, Τὸ πολλὰ πράσσειν, δ' κοὐδὲν ἀσφαλεῖ βίᾳ.
ἄγγ ὀρθώσατ' ἐκτείνοντὸν ἄθλιον νέκυν.
πικρὸν τόδ' οἰκτρὸν μᾶσμα δεσπότας ἐμοῖς.
χο ὄλωλεν ἡ δύστηνος, ὡς ἐγὼ γυνή.
ἤδη γὰρ ὡς νεκρὸν νιν ἐκτείνασι δή.
θε γυναῖκες, ἴστε τίς ποτ' ἐν δόμοις βοή;
ἦ χὼ Βαρβάρα πρόσπολος ἀθλία.
ὀ γαῖ' τι μ' ὡς θεωρὸν ἀξιοῖ δόμος
πύλας ἀοίξας σὐφρόνως προσφωνέπειν.
μῶν Πιτθέως τι γῆρας εἴργασται νέον;
πρόσω μὲν ἦδη βίοτος. ἀλλ' ὅμως ἔτ' ἂν
λυπηρὸς ἡμῖν τόσσ' ἂν ἐκλίποι δόμους.
χο ὀκ εἰς γόρους τοὺς ἦλθε σοι τείνει τύχη,
Θησεῦ. νέοι θανόντες, ἀλγινῶσί σε.
θη οἴμοι. τέκνων μοι μή τι συλᾶται βίος;
χο ζῶσιν θανόσης μητρὸς, ὡς ἄλγιστά σοι.
θη τί φῄς; ὄλωλεν ἄλοχος; ἐκ τίνος τύχης;
χο Βρόχοις ἱρεμασὸν ἀγχόνης ἀνήψατο.
θη λύπη πατχνωθεῖσ', ἢ πὸ συμφορᾶς τινός;
χο τοσοῦτο ἴσμεν. αὖτη γὰρ μόνη ἐγὼ δόμους
Θησεῦ πάρειμι, σῶν μακρῶν ὠγνθήτρια.
θη αἰ, αἰ. τί λῆτα τοῖσδ' ἀνέσεμμαι κάρα
πλεκτοῖσι φύλλοις, δυσυχὴς θεωρὸς ὤν;

χαλᾶτε

cf. Valck. ad Theocr. p. 94
χαλᾶτε μέλη πρόσπολοι πυλωμάτων.
ἐκλύσατ' ἅρμός, ὡς ἴδω δυσδαίμονα
γυναικὸς, ἣ με μαστὸν ἀπώλεσεν.
χο ἰώ, ἰώ. τάλαινα μελέων κακῶν
ἔπαθες. ἐργάσω
τοσοῦτον, ὥστε τόσδε συγχέαι δόμους,
(αἰ αἰ τόλμας, ὦ βιαίως θανοῦσ', ἀνοσίῳ τε συμ
σᾶς χόρος πάλαισμα μελέας. (φορᾷ)
τίς ἆρα σὰν παλαιναν ἁμαυροῖ ζωάν;
θη ὤμοι ἐγὼ παθέων, ὧν ἔπαθον. ὦ τάλαινα.
τὰ μάκις' ἐμῶν μακρῶν. ὦ τύχα,
ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπέσαθες.
μακρὶς ἄφρακτος ἐξ ἀλασόρων ζυνός,
κατακτονᾷ μὲν ὃν ἀβίωτος βίος.
μακρῶν δ' ὁ πάλαι τελαυτος εἰσορῶ
τοσοῦτον, ὥστε μή ποτ' ἐκνεῦσαι πάλιν,
μήδ' ἐκπρᾶσαι λῦμα δόμοις συμφορᾶς.
ἐκλύεθ' ἁρμός, ὡς ἴδω τὠμορὰ θέαν.
τίνα λόγον πάλαι, τίνα τύχαν σέθεν
βαρύποτμον πλῆμον προσαυδῶν τύχω;
ὄρνις γὰρ ὡς τις ἐκ χερῶν ἄφαντος εἶ,
πτήδημ' ἐς ἄδης τὠμορὸν ὁρμήσασά μοι.
αἰ, αἰ, αἰ, αἰ. μέλεα μέλεα πάθη πάλαι.
πρόσωθεν δέ ποθεν αὐανομίζομαι
τύχαν, δαιμόνων ἀμπλακίαισι
τῶν πάροιθεν ἰδών.
χο ἔ ἔοι πάλαι ὦ ναξ ἦλθε δή μόνος μακαρ.
πολλῶν μετ' ἄλλων ὤλεσας μεδέοντ' ἄνδρα λέχος.
θη τὸ ἦ γᾶς θέλω, τὸ ἦ γᾶς μενέφας
μεθέμεν, σπότον θανὼν ὁ πάντων,

τῆς σῆς στερηθεὶς φιλτάτης ὁμιλίας.
ἀπώλεσας γὰρ μᾶλλον, ἢ κατέφθισο.
τίνος κλύω; πόθεν θανάσιμος τύχα,
γύναι, σὰν ἔβα τάλαιναν καρδίαν;
εἴποι τις ἂν τὸ πραχθὲν, ἢ μάτην ὄχλον
στέγοι τύραννον δῶμα προσπόλων ἐμῶν;
ἰώ μοι μοι, σέθεν. μέλεος,
οἷον εἶδον ἄλγος δόμων,
οὐ τλητὸν, οὐδὲ ῥητόν; ἀλλ' ἀπωλόμαν.
ἔρημος οἶκος, καὶ τέκν' ὀρφανεύεται.
χο ἔλιπες ἔλιπες, ὦ φίλα γυναικῶν,
ἀρίστασθ', ὁπόσας ἐφορᾷ
φέγγος ἀελίου τε
καὶ νυκτὸς ἀστερωπὸς σελάνα.
ἰὼ τάλας, ὦ τάλας. ὅσον κακὸν ἔχει δόμος.
δάκρυσί μου βλέφαρα
καταχυθέντα, τέγγεται σᾷ τύχᾳ.
τὸ δ' ὦ τῷδε πῆμα φρίσσω πάλαι.
θη ἔα, ἔα. τί δή ποθ' ἥδε δέλτος ἐκ φίλης χερὸς
ἠρτημένη, θέλει; τί σημαῖναι νέον;
ἀλλ' ἢ λέχους μοι καὶ τέκνων ὠλεσολὰς
ἔγραψεν ἡ δύστηνος, ἐξαιτουμένη;
θαρσεῖ τάλαινα. λέκτρα γὰρ τὰ Θησέως
οὐκ ἔστι, δῶμάθ', ἥτις εἴσεισιν γυνή.
καὶ μὴν τύποι γε σφενδόνης χρυσηλάτου
τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης τῆδε, προσαίνουσί με.
φέρ' ἐξελίξας περιβολὰς σφραγισμάτων,
ἴδω τί λέξαι δέλτος ἥδε μοι θέλει.
χο φεῦ, φεῦ. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
ἐπεισφέρει θεὸς κακῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν

ἀβίωτος βίου τύχα πρὸς τὸ κρανθὲν
εἴη τυχεῖν. ὀλομένους γὰρ οὐκέτ' ὄντας λέγω
φεῦ φεῦ τῶν ἐμῶν τυράννων δόμους.
ὦ δαῖμον, εἴπως ἐστὶ, μὴ σφήλης δόμους.
αὐτουμένης γὰρ κλῦθί μου. πρὸς γάρ τινος
οἰωνὸν ὥστε μάντις εἰσορῶ κακοῦ.
θη οἴμοι. τόδ' οἷον ἄλλο πρὸς κακῷ κακὸν;
οὐ τλητὸν, οὐδὲ λεκτόν. ὦ τάλας ἐγώ.
χο τί χρῆμα; λέξον, εἴ τι μοι λόγου μέτα.
θή βοᾷ βοᾷ δέλτος ἄλαστα. πῦ φύγω
βάρος κακῶν; ἀπὸ γὰρ ὀλόμενος οἴχομαι.
οἷον οἷον εἶδον ἐν γραφαῖς μέλος
φθεγγόμενον, τλήμων.
χο αἴ, αἴ. κακῶν ἀρχηγὸν ἐκφαίνεις λόγον.
θη τόδε μὲν οὐκέτι στόματος ἐν πύλαις
καθέξω δυσεκπέρατον, ὀλοὸν ὀλοὸν
κακόν. ὦ πόλις, πόλις,
Ἱππόλυτος εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν
βίᾳ, τὸ σεμνὸν Ζηνὸς ὄμμ' ἀτιμάσας.
ἀλλ' ὦ πάτερ Γόσειδον, ἃς ἐμοί ποτε
ἀρὰς ὑπέσχου τρεῖς, μιᾷ κατέργασαι
τούτων ἐμὸν παῖδ'. ἡμέραν δὲ μὴ φύγῃ
τήνδ', εἴπερ ἡμῖν ὤπασας σαφεῖς ἀράς.
χο ἄναξ, ἀπεύχου ταῦτα πρὸς θεῶν πάλιν.
γνώσῃ γὰρ αὖθις ἀμπλακών, ἐμοὶ πιθοῦ.
θη οὐκ ἔστι. καὶ πρός γ' ἐξελῶσφε τῆδε γῆς.
δυοῖν δὲ μοίραιν θατέρᾳ πεπλήξεται.
ἢ γὰρ ποσειδῶν αὐτὸν εἰς ᾅδου δόμους
θανόντα πέμψει, τὰς ἐμὰς ἀρὰς σέβων,
ἢ τῆσδε χώρας ἐκπεσὼν ἁλώμενος,

ξένην ἐπ' αἶαν, λυπεῖν αὐτλήσει βίον.
χο καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς παῖς σὸς εἰς καιρὸν πάρα
Ιππόλυτος. ὀργῆς δ' ἐξανεὶς κακῆς ἄναξ
Θησεῦ, τὸ λῷστον σοῖσι βούλευσαι δόμοις.
ἱππ κραυγῆς ἀκούσας σῆς, ἀφικόμην πάτερ
σπουδῇ. τὸ μέντοι πρᾶγμ', ἐφ' ᾧ τινι νῦν στένεις,
οὐκ οἶδα. βουλοίμην δ' ἂν ἐκ σέθεν κλύειν.
ἔα, τί χρῆμα; σὴν δαμαρθ' ὁρῶ πάτερ
νεκρόν. μεγίστου θαύματος τόδ' ἄξιον.
ἦν ἀρτίως ἔλειπον εἰς φάος τόδε.
οὔπω χρόνον παλαιὸν εἰσεδέρκετο.
τί χρῆμα πάσχει; τοῦ τρόπῳ διόλλυται;
πάτερ, πυθέσθαι βούλομαι σέθεν πάρα.
,, σιγᾷς; Σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς.
,, Η γὰρ ποθοῦσα πάντα καρδία κλύειν,
,, Κἀν τοῖς κακοῖσι λίχνος οὖσ' ἁλίσκεται.
οὐ μὴν φίλους γε, κἄτι μᾶλλον ἢ φίλους,
κρύπτειν δίκαιον σὰς πάτερ δυσπραξίας.
θη Ω πόλλ' ἁμαρτάνοντες ἄνθρωποι μάτην,
,, Τί δὴ τέχνας μὲν μυρίας διδάσκετε,
,, Καὶ πάντα μηχανᾶσθε, κἀξευρίσκετε,
,, Εν δ' οὐκ ἐπίστασθ', οὐδ' ἐθηράσασθέ πω,
,, Φρονεῖν διδάσκειν, οἷσιν οὐκ ἔνεστι νοῦς;
ἱππ Δεινὸν σοφιστὴν εἶπας, ὅστις εὖ φρονεῖν
,, Τοὺς μὴ φρονοῦντας δυνατός ἐστ' ἀναγκάζειν.
ἀλλ' οὐ γὰρ ἐν δέοντι λεπτουργεῖς, πάτερ.
δέδοικα μή σου γλῶσσ' ὑπερβάλῃ κακοῖς.
θη φεῦ, χρῆν βροτοῖσι τὴν φίλων τε κμήριον
,, Σαφές τι κεῖσθαι, καὶ διάγνωσιν φρενῶν,
,, Οστις τ' ἀληθής ἐστιν, ὅς τε μὴ, φίλος.

,, Διοσὰς δὲ φωνὰς πάντας ἀνθρώπους ἔχειν,
,, Τὴν μὲν δικαίαν, τὴν δ' ὅπως ἐτύγχανεν.
,, Ως ἡ φρονοῦσα τἄδικ' ἐξηλέγχετο
,, Πρὸς τῆς δικαίας, κοὐκ ἂν ἠπατώμεθα.
ἱππ ἀλλ' εἴτις εἰς σὸν οὖς με διαβαλὼν ἔχει
φίλων, νοσούμεν δ' οὐδὲν ὄντες αἴτιοι.
ἔκ τοι πέπληγμαι. σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με
λόγοι, παραλλάσσοντες ἐξεδροι φρενῶν.
θη φεῦ. τῆς βροτείας ποῖ προβήσεται φρενός;
,, τί τέρμα τόλμης καὶ θράσους γενήσεται;
,, εἰ γὰρ κατ' ἀνδρὸς βίοτος ἐξογκώσεται,
,, ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν
,, πανοῦργος ἔσται, θεοῖσι προσβαλεῖν χθονὶ
,, ἄλλην δεήσει γαῖαν, ἣ χωρήσεται
,, τοὺς μὴ δικαίους καὶ κακοὺς πεφυκότας.
σκέψασθε δ' εἰς τόνδ', ὅστις ἐξ ἐμοῦ γεγὼς,
ἤσχυνε τἀμὰ λέκτρα, κἀξελέγχεται
πρὸς τῆς θανούσης ἐμφανῶς κάκιστος ὤν.
δεῖξον δ' ἐπειδήγ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθας,
τὸ σὸν πρόσωπον δεῦρ' ἐναντίον πατρί.
σὺ δὴ θεοῖσιν, ὡς περισσὸς ὢν ἀνὴρ,
σύνει; σὺ σώφρων, καὶ κακῶν ἀκήρατος;
οὐκ ἂν πιθοίμην τοῖσι σοῖς κόμποις ἐγὼ,
θεοῖσι προσθεὶς ἀμαθίαν φρονεῖν κακῶς.
ἤδη νῦν αὔχει, καὶ δι' ἀψύχου βορᾶς
σίτοις καπήλευ. Ορφέα τ' ἄνακτ' ἔχων,
βάκχευε, πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοὺς.
,, ἐπεί γ' ἐλήφθης. τοὺς δὲ τοιούτους ἐγὼ
φεύγειν προσφωνῶ πᾶσι. θηρεύουσι γὰρ
σεμνοῖς λόγοισιν, αἰσχρὰ μηχανώμενοι.

τέθνηκεν ἥδε. τοῦτό σ' ἐκσώσειν δοκεῖς.
ἐν τῷδ' ἁλίσκει πλεῖστον, ὦ μάκιστε σύ.
ποῖοι γὰρ ὄρνιθοι μιρείσονδε; τίνδε λόγοι
φίλοι σὺ γηύοιντ' ἄν, ὥστέ σ' αὐτίαν φυγεῖν;
μισεῖν γε φήσεις τλῆμον, καὶ τὸ δὴ νόθον
τοῖς γνησίοις σοῦ πολέμιον πεφυκέναι;
μακρὰν ἄρ' αὐτῶν ἔμπορον βίᾳ λέγεις,
εἰ δυσμενείᾳ σὴ τὰ φίλτατ' ὤλεσεν.
ἀλλ' ὡς τὸ μῶρον αὐθράσιν μὲν οὐκ ἔνι,
γυναιξὶ δ' ἐμπέφυκεν; οἶδ' ἐγὼ νέος
ὀδὲν γυναικῶν ὄντας ἀσφαλεστέρους,
ὅταν ταραχθῇ Κύπρις ἥδ' ἄγαν φρενί.
τὸ δ' αὖτον, αὐτὸς ὠφελεῖ πεφυκέναι.
τί σοι; τί ταῦτα σοῖς ἐμιλλώμαν λόγοις,
νεκρὸν πρόσοντ' μαρτυρ' σαφέστατα;
ἔξειρέ γαίας τόδ' ὅσον τάχ' φυγάς.
καὶ μήτ' Ἀθηνᾶς τὰς θεοδμήτους πόλεις,
μήτ' εἰς ὅρους γῆς, ἧς ἐμοὶ κρατεῖ δόρυ.
εἰ γὰρ παθὼν γε σὸ τόδ' ἠσκήθησομαι,
ὁ μαρτυρήσει μ' ἰόδμι' Σίννις ποτὲ
κτανεῖν ἑαυτὸν, ἀλλὰ κομπάζειν μάτην.
ὀδ' ἀθλάσεις σωίνομοι Σκαρφεῖδ'
φήσουσι πέτραι, τοῖς κακοῖς μ' εἶναι βαρύν.
χο ὄκνοι δ' ὅπως εἴποιμ' ἂν δυτυχεῖν τινα
θνητῶν. τὰ γὰρ δὴ πρῶτ' ἀνέσχαπται πάλιν.
ἱππ πάτερ, μὲν μὲν, ξύστασίς τε σῶν φρενῶν,
δεινή. τὸ μὲν κρᾶγμ' ἔχει πολλὰς λόγους,
εἴ τις διαπτύξειεν, ὁ δαλὸν τόδε.
ἐγὼ δ' ἄκομπ' εἰς ὄχλον δόναι λόγον.
εἰς ἥλικας δὲ σωφρόνως σοφώτερ'.

ἔχει

" ἔχει δὲ μοῖραν καὶ τόδ'. οἱ γὰρ σὺ σοφοῖς
" φαῦλοι, παρ' ὄχλῳ μισικώτεροι λέγειν.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς ἀθυμίᾳ,
γλῶσσάν μ' ἀφεῖναι. πρῶτα δ' ἄξιόμαι λέγειν,
ὀθνεῖ μ' ὑπάλθειν πρότερον ὡς διαφθορᾷ,
μὴ κατιλέξοντ'. εἰσορᾷς φαῦλ' τόδε,
καὶ γαῖαν; σὺν τοῖσδ' ὄκνες' ἀνὴρ ἐμοῦ,
σὸ δ' ἦν σὺ μὴ φῇς, σωφρονεστέρ' γεγώς.
ἐπίσαμαι γὰρ πρῶτα μὲν θεὸς σέβειν,
φίλοις τε χρῆσθαι, μὴ δικεῖν πειρωμένοις.
ἀλλ' οἷσιν αἰδὼς, μήτ' ἀπαγγέλλειν κακὰ,
μήτ' αὖθ' ὑπουργεῖν αἰσχρὰ, τοῖσι χρωμένοις,
ὄκ ἐγγελασῆς σῶν ὁμιλόντων, πάτερ,
ἀλλ' αὐτὸς ὁ πρῶσοι κἀγγὺς ὢν φίλοις.
ἑνὸς δ' ἄθικτ', ὦ μὲ νιῶ ἐλεῖν δοκεῖς.
λέχος γὰρ εἰς τόδ' ἡμέρας ἁγνὸν δέμας.
κοὐκ οἶδα πρᾶξιν τλῆμον, πλὴν λόγῳ κλύων,
πρόθυμός εἰμι, πρθγόνου ψυχὴν ἔχων.
εἰ δὲ τὸ σῶφρον τὸμὸν τὸ πείθει σ' ἴσως,
δεῖ δή σε δεῖξαι, ζῶν πρόπαν διεφθαρκὼς.
πότερα τὸ φίλτατ' σῶμ' ἐπαλλισσύετο
πασῶν γυναικῶν; ἢ σὸν οἰκῆσαι δόμον,
ἔγκληρον σύνευνόν τε σλαβὼν, ἐπήλπισας;
μάτην ἄρ' ἦν, τὸ δόλιον μὲν οὐ φρονῶν.
" ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν;
" ἥκιστα γ', εἰ μὴ τὰς φρενᾶς διέφθορε
" θνητῶν, ὅσοισιν αὐδάνει μοναρχία.
ἐγὼ δ' ἀγῶνας μὲν κρατεῖν ἑλληνικὰς
πρῶτ' θέλοιμ' ἄν, σὺν πόλει δ' εὐτυχῶ

σὺν τοῖς

σὺν τοῖς ἀρίστοις εὐτυχεῖν ἀεὶ φίλοις.
» πρᾶσσειν γὰρ εὖ πάρεστι. κίνδυνος δ' ἀπών,
» κρείσσω δίδωσι τῆς τυραννίδος χαίρειν.
ἐν οὐ λέλεκται τῶν ἐμῶν, τὰ δ' ἄλλ' ἔχεις.
εἰ μὲν γὰρ ἦν μοι μάρτις οἷός εἰμ' ἐγώ,
καὶ τῆδ' ὁρώσης φέγγος ἠγωνιζόμην,
ἔργοις ἂν εἶδες σοὺς κακοὺς διεξιών.
νῦν δ' ὅρκιόν σοι Ζῆνα, καὶ πέδον χθονὸς
ὄμνυμι, τῶν σῶν μή ποθ' ἅψασθαι γάμων,
μήδ' ἂν θελῆσαι, μήδ' εἰς ἔννοιαν λαβεῖν.
ἤτ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεὴς, ἀνώνυμος,
ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς ἁλιτεύων χθόνα,
καὶ μήτε πόντος μήτε γῆ δέξαιτό μου
σάρκας θανόντος, εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
εἰ δ' ἥδε δειμαίνουσ' ἀπώλεσεν βίον,
οὐκ οἶδ'. ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις λέγειν πέρα.
» ἐσωφρόνησεν, οὐκ ἔχουσα σωφρονεῖν.
» ἡμεῖς δ' ἔχοντες, οὐ καλῶς ἐχρώμεθα.
χο ἀρκοῦσαν εἶπας αἰτίας ἀπεστροφὴν,
ὅρκους πρασχὼν, πίστιν οὐ σμικρὰν θεῶν.
θη ἆρ' οὐκ ἐπῳδὸς καὶ γόης πέφυχ' ὅδε,
ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐορκησίᾳ
ψυχὴν κρατήσειν, τὸν τεκόντ' ἀτιμάσας;
ἱππ καὶ σοῦγε κάρτα ταῦτα θαυμάζω πάτερ.
εἰ γὰρ σὺ μὲν παῖς ἦσθ', ἐγὼ δὲ σὸς πατήρ,
ἔκτεινά τοι σ' ἄν, κοὐ φυγαῖς ἐζημίουν,
εἴπερ γυναικὸς ἠξίους ἐμῆς θιγεῖν.
θη ὡς ἄξιον τόδ' εἶπας. οὐχ οὕτω θανῇ,
ὥσπερ σὺ σαυτῷ τόνδε προὔθηκας νόμον.
» Ταχὺς γὰρ ᾅδης, ῥᾷστος ἀνδρὶ δυστυχεῖ.

Juuenal: Inde aliquid breuibus gyris et carcere dignum si ius esset aliquid probitas laudatur et alget:

p vitio virtus

Ornamentum:

Exilium:

ἀλλ' ἐκ

ἀλλ' ἐκ πατρῴας φυγὰς ἁλιτεύων χθονὸς,
ξένην ἐπ' αἶαν λυπρὸν ἀντλήσεις βίον.
» μισθὸς γὰρ ἐστιν οὗτος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ.
ἱππ οἴμοι. τί δράσεις; οὐδὲ μηνυτὴν χρόνον
δέξῃ καθ' ἡμῶν, ἀλλά μ' ἐξελᾷς χθονός;
θη πέραν γε πόντου, καὶ τόπων ἀτλαντικῶν,
εἴ πως δυναίμην. ὡς σὸν ἐχθαίρω κάρα.
ἱππ οὐδ' ὅρκον, οὐδὲ πίστιν, οὐδὲ μάντεων
φήμας ἐλέγξας, ἄκριτον ἐκβαλεῖς με γῆς;
θη ἡ δέλτος ἥδε, κλῆρον οὐ δεδεγμένη,
κατηγορεῖ σου πιστά. σοὺς δ' ὑπὲρ κάρα
φοιτῶντας ὄρνις, πόλλ' ἐγὼ χαίρειν λέγω.
ἱππ ὦ θεοὶ, τί δῆτα τοὐμὸν οὐ λύσω στόμα,
ὅστις γ' ὑφ' ὑμῶν, οὓς σέβω, διόλλυμαι;
οὐ δῆτα πάντως οὐ πίθοιμ' ἂν οἷς με δεῖ;
μάτην δ' ἂν ὅρκους συγχέαιμ', οὓς ὤμοσα.
θη οἴμοι. τὸ σεμνὸν ὥς μ' ἀποκτενεῖ τὸ σόν.
οὐκ εἶ πατρῴας ὡς τάχιστα γῆς ἐκτός;
ἱππ ποῖ δῆτα τλήμων τρέψομαι; τίνος ξένων
δόμους ἔσειμι, τῇδ' ἐπ' αἰτίᾳ φεύγων;
θη ὅστις γυναικῶν λυμεῶνας ἥδεται,
ξένους κομίζων καὶ ξυνοικούρους κακῶν.
ἱππ αἶ, αἶ. πρὸς ἧπερ, δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε,
εἰ δὴ κακός τε φαίνομαι, δοκῶ τέ σοι.
θη τότε στενάζειν καὶ προγιγνώσκειν ἐχρῆν,
ὅτ' εἰς πατρῴαν ἄλοχον ὑβρίζειν ἔτλης.
ἱππ ὦ δώματ', εἴθε φθέγμα γηρύσοισθέ μοι,
καὶ μαρτυρήσαιτ' εἰ κακὸς πέφυκ' ἀνήρ.
θη εἰς σοὺς ἀφώνους μάρτυρας φεύγεις; σαφῶς
τόδ' ἔργον, οὐ λέγον, σε μηνύει κακόν.

φεῦ

ἱππ φθῦ. ἔἀθ' ἥμ ἐμαυτὸν προσβλέπειν φάντίον
σαύθ', ὡς ἐσλάκρυσ', οἷα πάσχομεν λακά.
θη πολλῷγε μᾶλλον σαυτὸν ἤσκησας σέβειν,
ἢ σὺν τεκόντας ὅσια δρᾶν, λίκαι θ' ὧν.
ἱππ ὦ λυσάλαινα μῆτερ, ὦ πικραὶ γοναὶ,
μηδείς ποτ' εἴη θεῶν ἐμῶν φίλων νόθος.
θη οὐχ ἕλξετ' αὐτὸν δμῶδες; ὀκ ἀκούετε,
πάλαι ξυνοῦσ' τόνδε προὐντείνουσα μοι;
ἱππ ἰλαίω τις αὐτῷ ἆρ' ἐμοῦγε δίξεται.
σὺ δ' αὐτὸς, εἰ σοι θυμός, ἐξώθει χθονός.
θη δράσω τάδ', εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πείσῃ λόγοις.
σὲ γάρ τις οἴκτῳ σῆς μ' ὑπορρήσεται φυγῆς.
ἱππ ἀρ' ἦρξεν, ὡς ἔοικεν. ὦ τάλας ἐγώ.
ὡς οἶδα μὲν ταῦτ'. οἶδα δ' οὐχ ὅπως φράσω.
ὦ φίλτατή μοι δαιμόνων λῃστῆς λόγχα,
σιώπα κε, συγκώαγε, φθυξόμεθα δὴ
ἰλεινὰς Ἀθήνας. ἀλλὰ χαιρέτω πόλις,
καὶ γαῖ' Ἐρεχθέως, ὦ πεδίον Τροιζήνιον,
ὡς εὐγενεῖ πόλ' ἔχεις δύσδαίμονα,
χαῖρ'. ὕστατόν γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι.
ἴτ' ὦ νέοι μοι φίλης γῆς ὁμήλικες,
προσείπατ' ἡμᾶς, καὶ προπέμψατε χθονός,
ὡς ὅ ποτ' ἄλλον ἄνδρα σωφρονέστερον
ὄψεσθε, κεἰ μὴ ταῦτ' ἐμῷ δοκεῖ πατρί.
χο ἦ μέγα μοι τὰ θεῶν
μελεδήματ', ὅταν φρενὰς ἔλθῃ,
λύπας πέδαιρεῖ.
ξυνέσιν δέ τιν' ἐλπίδι δαίθων,
λείπομαι, ἔν τε τύχαις θνατῶν.
καὶ γὰρ ἔρχμασι λύονται.

ἄλλα

ἄλλα γὰρ ἄλλοτ' ἀμείβεται.
μετὰ δ' ἴσα ταῦ ἀνδράσιν αἰών,
πολυπλανήτῳ αἰεί.
,, εἴθε μοι δύξαμένᾳ,
,, θεόθεν τάδε μοῖρα πέδαχοι,
,, τύχαν μετ' ὄλβου,
,, καὶ ἀγήρων ἄλγεσι θυμόν.
,, δόξα δὲ μήτ' ἀτρεκὴς, μήτ' αὖ
,, πρόσημος εἶναι.
,, ῥᾴδια δ' ἤθεα τὸν αὔριον
,, μεταβαλλομένᾳ χρόνον αἰεί,
,, βίον σῶν δυτυχοίην.
ἀκέπι γὰρ καθαρὰν
φρενὸς ἔχω. πρὸς δ' ἐλπίδα λύσω,
ἐπεί γ' ἐλλανίας
φανερώτατον ἀστὲρ Ἀθήνας,
εἶδόμην εἶδόμην ἐκ πατρὸς ὀργᾶς,
ἄλλαν ἐπ' αἶαν ἰέμενον.
ὦ ψάμαθοι πολίπτολθ' ἁκταῖ,
δρυμός τ' ὄρειθ', ὅθι καὶ ὦκυπόλων ἐπέβαν
θεᾶς μέτα θήρας χαίρων,
Δίκτυννάν ἀμφὶ σεμνάν.
ὀκ ἔπι συζυγίαν
πώλων χέρσιν ὤλβασα,
γὰρ ἀμφὶ λίμνας τρόχον
καστέχων ποδὶ γυμνάδας ἵππους.
μόλις δ' ἄὔπνῳ ἐπ' ἀντυγι χορδᾶν
λήξει πατρῴου αὐδὰ δόμου.
ἀστέφανοι δὲ λόγχας αὐδὲ παυλαι

λαγοῦς

λαστὸς βαθεῖαν ἀνὰ χλόαν.
νυμφίδια δ' ἀπόλωλε λέχη
φυγᾷ σᾷ. λέκτρων ἄμιλλα λόραις.
ἐγὼ δὲ σᾷ δ' ὑσυχίᾳ
δάκρυσι διοίσω
πότμον ἄποτμον. ὦ πάλαινα
μᾶτερ, ἔτεκες ἀόνυτα. φοῦ,
μανίῳ θεοῖσιν.
ἰὼ ἰὼ συζυγίαι χαλεπαί,
τί νέον πάλαι ἐκ πατρῴας γᾶς
δόμων ἄστας αἴπυ,
πέμψετε θῶδ' ἀπ' οἴκων.

ἡμι καὶ μιὰ ὁπαδὸν Ἱππολύτου τόνδ' ἐσορᾷς
ασταδὰ σκυθρωπὸν πῶς δάμας ὁρμώμενον.

ἄγ ποῖ γᾶς ἄνακτα φίλιε Θησέα μολάν,
εὑρομὲ ἂν, ὦ γεραιέ; εἰ πόρ ἴσε, μοι
σημάνατ'. ἆρα θῶδε δωμάτων ἔσω;

χο ὅδ' αὐτὸς ἔξω δωμάτων πορεύεται.

ἄγ Θησεῦ, μεριμνὰς ἄξιον φέρω λόγον
σοί, καὶ πολίταις, οἵτ' Ἀθηναίων πόλιν
ναίουσι, καὶ γᾶς τᾶρμονας Τροιζηνίας.

θη τί δ' ἔστι; μῶν τις συμφορὰ νεωστόρα,
δισσὰς διατέληφ' ἀσυγείτονας πόλεις;

ἄγ Ἱππόλυτος ὄνετ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔτος.
δέδορκε μυδὶ φῶς ἐπισμικρᾶς ῥοπῆς.

θη πῶς τοῦδε; δι' ἔχθρας μῶν τις ἦν ἀφιγμένος,
ὅστις διατέμνει ἄλοχον ὡς πατρὸς βίᾳ;

ἄγ οἰκεῖος· αὐτὸν ὤλεσ' ἅρματος ὄχος,
ἀραί τε σὰς σόμαθος, ἃς σὺ σῷ πατρὶ
πόντε Κρέοντι παιδὸς ἠράσω πέρι.

ὦ θεοί

θη ὦ θεοί, πόσει σὸν, ὡς ἄρ' ἦδ' ἐμὸς πάτηρ,
ὀρθῶς ἀκάσας τῷδ' ἐμῷν διατυγμάτων.
πῶς καὶ διώλετ' εἰπὲ. τῷ τρόπῳ δίκης
ἔπαισεν αὐτὸν, ῥόπαλον ἢ ἁρμάτων τάχη;

ἄγ ἡμεῖς μὲν ἀκτὰν διαμοιβαῖον θέλας,
ψήκτραισιν ἵππων ἐκτενίζομεν τρίχας,
διδάσκοντες. ἦλθε γάρ τις ἄγγελος λέγων,
ὡς σὸν ἔτ' ἐν γᾷ τῇδ' αὐασρέφοι πόδας
Ἱππόλυτος, ἐκ σοῦ τλήμονας φυγὰς ἔχων.
ὅδ' ἦλθε ταυτὸν διακρύων φέρων μέλος
ἡμῖν ἐπ' ἀκτᾶς. μυρίαι δ' ὀπαδόντες
φίλων ἅμ' εἵποντ' ἦλίκων ὁμήγυεις.
χρόνῳ δὲ δή ποτ' εἶπ' ἀπαλλαχθεὶς γόων,
τί ταῦτ' ἀλύω; πειστέον πατρὸς λόγοις,
ζεύγνυτέ θ' ἵππους ἅρμασι ζυγηφόρους,
δμῳδοί. πόλις γὰρ σὸν ἔτ' ὄντ' ἦδη μοι.
τὸν θῆρα δ' οὐτις πώποτ' ἀνὴρ ἠνείγετο.
καὶ θᾶσσον ἢ λέγει τις, ἐζήρτυντο πώλους παρ' αὐτὸν διατάσσω ἐσπίζαι μέλη.
μάρπτει δὲ χορσὶν ἡνίας ἀπ' ἄντυγος,
αὐτοῖσιν ἀρβύλοισιν ἁρμόσας πόδα.
καὶ πρῶτα μὲν θεοῖς εἶπ' ἀνατείνας χέρας,
Ζεῦ, μηκέτ' εἴην, εἰ δίκαιός εἰμι πρὸς πατρὸς, ἀνὴρ
ἄδοιτο δ' ἡμᾶς, ὡς ἀτιμάζει, πατὴρ,
ἤτοι θανόντας, ἢ φάος διαπτάντας.
λαὼ τῷδ' ἐπῆγε διγόμφου εἰς χεῖρας λαβὼν,
πώλοις ὁμαρτῆ. πρόσπολοι δ' ὑφ' ἅρματος
πέλας χαλινῶν εἱπόμεθα διαπρύσιοι,
πλὼ δυοῖν Ἀργεῖν διαπίδακος ὁδόν.
ἐπεὶδ' ἐρήμου χώρου εἰσεβάλλομεν,

ἄκτᾶ

Schol. in Theocr. 13. 992. Valcken. adnot. p. 23.

ἀκτή τις ἐσὶ τὸ πέκεινα ἁλὸς γῆς.
πῶς πόντου πλῆν λιμένα Σαρωνικόν.
ἔνθ' ἦν τις ἠχὼ χθόνιος, ὡς φωνὴ Διός,
βαρὺ βρόμου μεθῆκε, φεικώδη λιπεῖν.
ὀρθόν τε λιμᾶτ' ἔκυρσαν, ὅστ' εἰς ἄναντ'
ἵπποι. παρ' ἡμῖν δ' ἦν φόβος νεανικός.
πόθεν πότ' εἶχ φθόγγος. εἰς δ' ἀλιῤῥόθους
ἀκτὰς ἀποβλέψαντες, ἱερὸν εἴσοιμεν
λιμὴν ἄναντι σπιζόμενοι, ὡς ἀφικόμην
Σκείρωνος ἀκτὰς ὄμμα τὸμὸν εἰσοραῖ.
ἔκυρσα δ' ἰδμόν, καὶ πέτραν Ασκληπιοῦ.
λαμπρὰ δ' αὐοιλῆσαί τε, καὶ πέλας ἀφρὸν
πολιὸν μαχλάζον ποντίῳ φυσήματι
χωρεῖ πρὸς ἀκτὰς, οὗ τέθριππος ἦν ὄχος.
αὐτῷ δὲ σιὼ λιλύδιοι, καὶ τεκυμία,
λιμὴν δ' ἐδέξατ' ἀκτὰς ἄγριον πόρας,
ὃ πᾶζα μὲν χθὼν φθέγματος πληρουμένη,
φοινικόπλευς αὐτεφθέγγετ'. εἰσορῶσι δὲ
μορφὴν ὀρείου θέαμα λερνα[illegible]των ἐφαίνετο.
σύθυς δὲ πώλοις λεινὸς ἐμπίπτει φόβος.
καὶ λεωσόστης μὲν ἱππικοῖς ᾧ ἤθεσι
πολὺς ξυνοικῶν, ἥρπασ' ἡνίας χεροῖν.
ἕλκει δὲ λάθρα, ὥστε ναυβάτης ἀνὴρ,
ἱμᾶσιν εἰς πόδωκες ἀρτήσας λέμας.
αἷμ' ἐγλακῆσαι σώματα συνεγνῶ γναθοις,
βίᾳ φέρουσιν, ὅτε ναυκλήρου χέρος,
ὅθ' ἱππολέσμων, ὅτε λοιπῶν ὄχων
μετασρέφουσα. λεὶ μὲν εἰς τὰ μαλθακὰ
γαίας ἔχων οἴκας ἰθαίοι δρόμου,
πρὸφαίνετ' εἰς πόμπωδον, ὥστ' αἰασρέφειν,

Schol. in Phoen. p. 593.

ταῦρος, φόβῳ τέτροφος ἐκμαίνων ὄχον.
εἰ δ' εἰς πέτρας φορεῖντο, μαργῶσαι φρένας
σιγῇ πελάζων, ἄντυγι ξυνέπτομ
εἰς τροχὸν, ἕως ἔσφηλε λάινος πίσων,
ἄξονα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος.
σύμφυρτα δ' ἦν πάντα. συείργες τ' ἄνω
προχῶν ἐπεπήδων, ἀξόνων τ' ἐνήλατα.
αὐτὸς δ' ὁ τλήμων ἡνίαισιν ἐμπλακεὶς,
δεσμὸν δυσεξέλικτον ἕλκεται δεθείς,
κρατοῦντος μὲν πέτρας φίλην κάρα,
θραύων δὲ σάρκας, δρυὰς δ' ἄγαν δρῶν λιλύειν.
σῆτ' ὦ φάτναισι τοῖς ἐμοῖς τεθραμμένα,
μή μ' ἄγαλείψητ'. ὦ πατρὸς τάλαιν' ἀρά.
τίς ἀνδρὸς ἄρίστου βάλεται σῶσαι παρών;
πολλοὶ δὲ βαλήθοντο, ὑστρίχῳ πόδι
ἐλειπόμεθα. χ ὡς μὲν ἐκ δεσμῶν λυθεὶς
τμηθῶν ἑαυτῶν, ὁ λαὸς δ' ὅτῳ τρόπῳ
πίπτει, βραχὺν βίοτον ἐμπνέων ἔτι.
ἵπποι δ' ἐκύρησαν, καὶ τὸ δύσλωτον λάρα
ταύρου, λεπαίας ὁ λάτοισι δ' ὅπως χθονὸς.
λᾶλος μὲν οὖν ἔγωγε σῶν δόμων, ἄναξ,
ἀτὰρ τοσοῦτον ὁ λυπήσομαί ποτε
σὸν σὸν πιθέσθαι παῖδ' ὅπως δοῦν λακὸς,
δοῦλ' εἰ γυναικῶν παῦρα λρεμαδείη γῆς,
καὶ τῶν ἐν Ἕλλη γραμμάτων πλήσειέ τις
πόδυκλον, ἐπεὶ μὴ ἐδλὸν ὄντ' ἐπίσαμαι.
χο. φεῦ, αἰ. λίκραντ' συμφοραὶ νέων λακῶν.
,, δοῦλ' ἔσι μοίρας τὸ χρεὼν τ' ἀπαλλαγή.
θη. μίσει μὲν ἀνδρὸς τ' πεπονθότος τάδε,
λόγοισιν ἥδιον τοῖσδε. ναῦς δ' ἀλόμην

θεάς τ', ἐκεῖνόν θ', ὅνεκ' ὄντ' ἐμὲ,
ᾧπερ ἥδομαι τοῖσδ', ὅτ' ἀπέχθομαι λακοῖς.
ἄγ πῶς οὖν λομίζειν, ἢ τί χρὴ τὸν ἄθλιον
σῴζοντας ἡμᾶς, σῇ χαρίζεσθ' φρενί;
φρόντις δ' ἐμοῖς δεῖ χρώμενον βελεύμασιν,
ὅπως ὠμὸς εἰς σὸν παῖδα δυσχολοῦντ' ἔσῃ.
θη λομίζετ' αὐτὸν, ὡς ἐλὼν γῆν ὅμμασι
τὸν τἄμ' ἀπαρνηθέντα μὴ χρεῶν λέχη,
λόγοις ἐλέγξω, δαιμόνων τε συμφορᾶς.
χο σὺ τὰν θεῶν ἄπαμπον φρενῶν,
,, καὶ βροτῶν ἄγεις, Κύπρι. σοὶ
σὶ ὁ ποικιλόπτερος ἁμιλλᾶται θεὸς
ὠκυτάτῳ πτερῷ,
ποτᾶται δ' ὧδε γᾶαν, δυάχητον
θ' ἅλμυρὸν ὠδὶ πόντου.
θέλγει δ' ὁρῶς, ᾧ μαινομένᾳ ἱμερτᾶς
πανὸς ἐφορμᾷσει,
χρυσοφαὴς, φύσιν
ὀρεσκόων σκυλάκων,
πελαγίων θ', ὅσα τε γᾶ τρέφει.
τὰν ἄλιον ἀϋτόμενον δίερκεται,
ἄνδρας τε. συμπάντων δὲ
βασιλῆδα, τιμᾷ Κύπρις
θνατῶν μόνα ἱμερτώεις.
αὖ σὲ τὸν δύπατρίδαν Αἰγέως λέλομαι
παῖδ' ἐπακοῦσαι.
λυτδς δὲ πόρη σ' Ἄρτεμις αὐδᾷ.
Θησεῦ, τί τάλας τοῖσδε σωπᾷς;
παῖδ' ἆρ' ὁσίως σὸν ἀφκτείνας,
ψευδέσι μύθοις πειθεὶς ἀλόχου,

ἀφανῆ

ἀφανῆ. φανεραὶ δ' ἔχθε' ἅταν.
πῶς ἆρ' ὑπὸ γῆς πάρτερα ἱερὺπῆεις
δίεμας ἀϊχμαθείς.
ἢ πλωὸς ἄνω μεταβὰς βίοτον,
πόματον ἔξω πόδα τόνδ' αὖ ἔχεις;
ὡς τοῖς ἀγαθοῖς αὐδράσιν, ὅ σοι
ἴτος ἦν βιότα μέρος ἐσίν.
ἄκουε θησεῦ, σῶν ἁμαρτημάτων ἁμαρτάσιν.
ἁμαί τοι πρόπτωσ' ἀδεῖν, ἀλγεινὰ δέ σε.
ἀλλ' εἰς τόδ' ἦλθον, παιδὸς ἐκπλῆξαι φρένας
τὸ σὸν δίκαιον, ὡς τὸ δύσκλειας θανοῖ,
καὶ σῆς γυναικὸς οἶστρον, ἢ τρόπον τινὰ
γύναιόστικτα. δι γὰρ ἐχθίστης θεῶν
ἡμῖν, ὅσαισι παρθένοις ἥδονὴ,
δίηχθεῖσα μόγθοις, παιδὸς ἠράσθη σέθεν.
γνώμη δὲ νικᾷ τὴν Κύπριν πειρωμένη,
πρόφασιν δίωλετ' ἐκ δόμων μηχανᾶσ.
καὶ σῷ δι' ὅρκῳ παιδὶ σημαίνει νόσον.
ὅδ' ὡς πατρῴῳ δίκαιον, ἐπ' ἐφέστετο
λόγοισιν. ὁδὶ αὖ πῶς σέθεν λακόμενον,
ὅρκῳ ἀφεῖλε πίσιν, δυσεβὴς γεγώς.
ἦδ' εἰς ἔλεγχον μὴ πέσῃ φοβουμένη,
ψευδεῖς γραφὰς ἔγραψε, καὶ δίωλόν ε
δόλοισι σὸν παῖδ', ἀλλ' ὅμως ἔπεισέ σε.
θη οἵ μοι. Α. δάκνει σε θησεῦ μῦθος, ἀλλ' ἔχ' ἥσυχος,
τὰ νῦν δ' ἐνδίκως ἀκούσας, ὡς αὖ οἰμώξῃ πλέον.
ἆρ' οἶδα πατρὸς τρεῖς ἀρὰς σαφεῖς ἔχων;
ὧν τὶν μίαν πρέπει σε ὦ δάκισε σύ
εἰς παῖδα τ' σὸν, ὃς ὃν εἰς ἐχθρόν τινα.
πατὴρ μὲν ἔν σοι πόντιος φρονῶν δικαίως,

ἔλωκ' ὅσον πρὸρ χλῶ, ἐπεί πρὸρ ἤνεσφ.
σὺ δ' ἐγὼ τ' ἐκείνῳ λάμ' ἐμοὶ φαίνη λακός,
ὃς ὅτε πίσιν, ὅτε μαντεῖα ὅπα
ἔμεινας, ὃν ἤλεγξας, ὁ χρόνῳ μακρῷ
σκέψιν γ' ἔσεσθαι, ἀλλὰ θᾶσσον ἢ σ' ἐχλῶ,
αἰρὰς ἀφῆκας παιδί, κἀμὲ λατέκτανον.
Θη. λέαιναν ὀλοίμαν. Α. λείν' ἔπραξας. ἀλλ' ὅμως
ἔτ' ὄδι κἀμὲ σὶ τῶνδε συγγνώμης τυχεῖν.
Κύπρις γὰρ ἤθελ' ὥστε γίγνεσθαι τάδε,
" πληρῶσα θυμὸν. θεοῖσι δ' ὧδ' ἔχει νόμος.
" ὃς εἰς ἀπαντᾶ βάλεται προθυμίᾳ
" τῆ τοῦ θέλοντος, ἀλλ' ἀφισάμενος ἀεί.
ἐπεὶ σαφ' ἴσθι, Ζηνὸς μὴ φοβερμόν,
ὑκ ἄν ποτ' ἦλθον εἰς τόδ' αἰχμάσας ἐγὼ,
ὥστ' ἄνδρα πάντων φίλτατον ἐμοὶ βροτῶν,
θανεῖν ἐᾶσαι. τίν δὲ σὶν ἁμαρτίαν,
ὃ μὴ ἐθέλουσαι μὴν, πρῶτον ἐκλύει λαβὴκς.
ἔπειτα δ' ἢ θανοῦσ' αὐθλωσφ γυνὴ
λόγων ἐλέγχος, ὥστε σὶν πεῖσαι φρένας.
μάλιστα νῶν σοὶ πρὸς τάδ' ἐξέρωτῶν κακά.
" λύπη δὲ λάμοὶ. τὸς γὰρ δυσεβεῖς θεοὶ
" θνήσκοντας ὁ χαίρσι. τὸς γε μὴν λακὸς,
" Αὐτοῖς τέκνοισι κἀμὶ δόμοις ἐξόλυμεν.
κἀμὲ μὴν ὁ τάλας ὅδε λήσειχεν
σύριγκας νεαρὰς
ξανθόν τε λάρα λιακλυμανθείς.
ὦ πόνος οἵκων, οἵος ἐκραύθη.
λίθλυμεν μελάθροις
πῶς δ' θεοθφ λατακλῆῖδν.

ἵππ αἰ, αἰ. αἰ, αἰ.

λύση

λύσιω δ' ἐγὼ πατρὸς ἐξ ἀλίκα
χρυσμοῖς ἀλίκοις λιελυμάνθιω.
ἀπόλωλα τάλας. οἴ μοι, οἴ μοι.
λιά μ' λιεφαλᾶς αἴσσσ' ὀλιύσαι,
λατά γ' ἐγκέφαλον πυδᾶ σφάκελ.
χὲς, ἀπειρικὸς σῶμ' ἀνατώσω.
ἔ, ἔ. ὦ συγνὸν ὄχημ' ἵππειον, ἐμῆς
Βόσκημα χρὸς,
λιώ μ' ἔφθειρας, λατάτ' ἔκτεινας.
φεῦ, φεῦ. πῶς θεῶν λιμῶδν ἀτρέμας
χρὸς ἐλκώλας ἄπεδε χροΐν.
τίς ἐφέσυκν λεξιὰ πλδυροῖς;
πρόσφορά μ' ἄρετε. σιύτονα δ' ἕλκετε
χὸν λακεδλαίμονα, κἀμὲ λατάρεζον
παῖρὸς ἀμπλακίᾳ. Ζεῦ, Ζεῦ, τάδ' ὁρᾷς;
ὅδ' ὁ σεμνὸς ἐγὼ, κἀμὲ θεωσέπως,
ὅδ' ὁ σωφροσιύν πάντας ὑπερέχων,
πρὸς πόρ ἐς ἅλιν σείχω, λατάκρας
ὀλέθρας Βίοτον.
μόχθος δ' ἄλλως δ' δυσεβείας
εἰς ἀνθρώπος ἐπόνησα.
αἰ, αἰ. αἰ, αἰ.
κἀνῶν ὀλιύσαι μ', ὀλιύσαι βαίνει.
μέθετε τάλανα.
λαί μοι θανάτ πασαὶ ἔλθοι.
προσπόλυτέ μ', ὄλυτε χὸν δυσλαί-
μον'. ἀμφιτόμα λόγχας ὁρᾶμαι
λιαμοιρᾶσαι,
λιώ τ' δύνᾶσαι χὸν ἐμὸν Βίοτον.
ὦ πατρὸς ἐμὸς λύσιω ἀρὰ,

μιαιφόνων τε συγγόνων,
παλαιῶν πολυμνήστορων
ἀζοείζεται λακὸς, ὁδὲ μέλλει,
ἐμόλετ' ἐπ' ἐμὲ, τί ποτε χρὴ δρᾶν
ὄντ' ἐπαίτιον λακῶν;
ἰώ μοι μοι. τί φῶ;
πῶς δ' ἀπαλλαξω βιοτᾶν
ἐμαὶ τοδ' αὐαλγήτε πάθος;
εἴθε με λοιμαδσειε χρὴν δυσδαίμονα
ἅδε μέλαινα, νύκτορός τ' ἀωτος.
αϑ ὦ τλῆμον. οἵας συμφορᾶς πελασεζύγης.
τόδ' ὄμμες σε τῶν φρενῶν διόλοισθον.
ιππ ἔα. ὦ θεῖον ὀλμῆς τινδυμα. καὶ γὰρ ἐν λακοῖς
ὢν, ἡδόμην σε, λᾶνεκ' εἶδον δέμας.
,, ἔς' ἐν δόμοισι τοῖσδε γ' Ἀρτεμις θεὰ.
αϑ ὦ τλῆμον, ἔσι σοίγε φιλτάτη θεῶν.
ιππ ὁρᾶς με δέσποιν', ὡς ἔχω, τὸν ἄθλιον;
αϑ ὁρῶ, λαθ' ὅσων δ' ἐ θέμις βαλεῖν δακρυ.
ιππ ἐκ ἔσι σοι λωφαγὸς, ὁδὲ ἐπαρήτης.
αϑ ὀδ' ἦτ'. ἀτάρτοι λύσασθμός γ' ἀπόλυσαί.
ιππ ὀδ' ἱππονώμας, ὀδ' ἀγαλμάτων φύλαξ.
αϑ Κύπρις γὰρ ἡ πανδέργ' ὧδ' ἐμήσατο.
ιππ ὤμοι. φρονῶ δὴ δαίμον', ἢ μ' ἀπώλεσε.
αϑ τιμῆς ἐμέμφθη. σωφρονδντι δ' ἤχθετο.
ιππ τρεῖς ὄντας ἡμᾶς, ὤλεσ' ἅδημαι Κύπρις.
αϑ πατέρα τε, καὶ σὲ, καὶ τρίτ' ἐμὸν ξυναορον.
ιππ ὤμωξα τοίνυν καὶ πατρὸς δυσπραξίας.
αϑ ὀζηπατήθη δαίμονος βαλδύμασιν.
ιππ ὦ δυσαθλας σὺ φίλε συμφορᾶς πάτορ;
θη ὄλωλα τέκνον, ὀδέ μοι χαρεὶς βίος.

σένω σε

ιππ σένω σε μᾶλλον, ἢ μὲ, φίλ' ἁμαρτίας.
θη εἰ γὰρ ἠθέλομεν, τέκνον, αὐτὶ σοῦ νεκρός.
ιππ ὦ δέσποτ' ἁγρὸς σὸ ποσειδῶνος πικρὸ.
θη ὡς μή ποτ' ἐλθεῖν ὤφελ' εἰς τὸμὸν δόμον.
ιππ τί δ'; ἔκτανες τ' ἄν μ', ὡς τότ' ἦδ' ὠργισμένος;
θη δόξης γὰρ ἦμεν πρὸς θεῶν ἐσφαλμένοι.
ιππ φεῦ, εἴθ' ἦν ἀρᾶσθαι δαίμοσι βροτῶν γένος.
αϑ ἔασον. ὀδὲ γὰρ ὀδὲ γῆς ὑπὸ ζόφον
θεᾶς ἄτιμοι Κύπριδος ἐκ προθυμίας
ὀργαὶ κατασκήπτουσιν εἰς τὸν σὸν δέμας,
σῆς δυσεβείας, μαγαθῆς φρενὸς χαλκμ.
ἐγὼ γὰρ αὐτῆς ἄλλον δζ ἐμῆς χθρὸς,
ὃς ἂν μάλιστα φίλτατ' ἀνδρῶν βροτῶν,
τόξοις ἀφύκτοις τοῖσδε τιμορήσομαι.
σοὶ δ' ὦ παλαίπωρ', αὖτὶ σοῦ δέδε τῶν δακρῦ,
τιμὰς μεγίσας ἐν πόλει Τροιζηνίᾳ
δώσω. κόραι γὰρ ἄζυγοι γαμων πάρ',
κόμας κόρσαντα δι δι' αἰῶν' μακρᾶς,
πένθη μέγιστα δακρύων δακρπόμναι.
ἀεὶ δὲ μνδοποιὸς εἰς σὲ παρθένων
ἔσται μόρ' ἄμμα, δὸν κὐὐνυμ' ἐσῶν
ὅπως ὁ Φαίδρας εἰ σὲ σιγηθήσεται.
σὺ δ' ὦ γεραιὲ τέκνου Αἰγέως, λάβε
σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι, καὶ προσέλκυσαι.
,, ἄκων γὰρ ὤλεσάς νιν. Ἀνθρώποισι δὲ,
,, θεῶν δόντων, εἰκὸς δζαμαρτάνειν.
καὶ σοὶ παραινῶ, πατέρα μὴ συγεῖν σέθεν,
Ἱππόλυτ'. ἔχεις γὰρ μοῖραν, ἣ δυσφθαρης.
καὶ χαῖρ'. ἐμοὶ γὰρ ὁ θέμις φθιτοῖς ὁρᾶν.
ὄδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

ὁρῶ δὲ σ' ἤδη τοῖδε πλησίον κακοῦ.
ἱππ χαίρουσα καὶ σὺ στεῖχε παρθέν' ὀλβία.
μακρὰν δὲ λείπεις ῥᾳδίως ὁμιλίαν.
λύω δὲ νεῖκος πατρὶ, χρηζούσης σέθεν.
καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις.
αἶ, αἶ. κατ' ὄσσων κιχάνει μ' ἤδη σκότος.
λαβοῦ πάτερ μου, καὶ κατόρθωσον δέμας.
θη ᾤ μοι τέκνον. τί δρᾷς με τὸν δυσδαίμονα;
ἱππ ὄλωλα, καὶ δὴ νερτέρων ὁρῶ πύλας.
θη ἢ τὴν ἐμὴν ἄναγνον ἐκλιπὼν φρένα;
ἱππ οὐ δῆτ', ἐπεί σε τοῖδ' ἐλευθερῶ φόνου.
θη τί φής; ἀφίης αἵματός μ' ἐλεύθερον;
ἱππ τὴν τοξόδαμνον Αρτεμιν μαρτύρομαι.
θη ὦ φίλταθ', ὡς γενναῖος ἐκφαίνῃ πατρί.
ἱππ ὦ χαῖρε καὶ σὺ, χαῖρε πολλά μοι πάτερ.
θη ᾤμοι φρενὸς σῆς εὐσεβοῦς τε, κἀγαθῆς.
ἱππ τοιῶνδε παίδων γνησίων εὔχου τυχεῖν.
θη μὴ νῦν προδῶς με τέκνον, ἀλλὰ καρτέρει.
ἱππ κεκαρτέρηται τἄμ'. ὄλωλα γὰρ πάτερ.
κρύψον δέ μου πρόσωπον ὡς τάχος πέπλοις.
θη ὦ κλεῖν' Αθηνῶν, Παλλάδος θ' ὁρίσματα,
οἵου στερήσεσθ' ἀνδρός. ὦ τλήμων ἐγώ.
ὡς πολλὰ Κύπρι σῶν κακῶν μεμνήσομαι.
χο κοινὸν τόδ' ἄχος πᾶσι πολίταις
ἦλθεν ἀέλπτως.
πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος.
,, τῶν γὰρ μεγάλων ἀξιοπενθεῖς
,, φῆμαι, μᾶλλον κατέχουσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗ ΣΤΙΔΟΣ.

Απόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως Αδμητος τελευταῦ μέλλων, παρασχῇ τινὰ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τοῦ προτέρου χρόνῳ ζήσῃ. καὶ Αλκηστις ἡ γυνὴ ἐπέδωκεν ἑαυτῆς, μηδετέρου τῶν γονέων ἐθελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀπεθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ, τῆς συμφορᾶς ταύτης γενομένης, Ηρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Αλκηστιν, ἐπορεύθη πρὸς τὸν τάφον. καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ Αδμητον ἠξίου, λαβόντα τηρεῖν. εἰληφέναι δὲ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἀπεκαλύψας, ἐδείξεν ἣν ἐπένθει.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Απόλλων.	Αλκηστις.
Χάρων.	Θεραπων.
Χορός.	Αδμητος.
Ημιχόριον.	Εὔμηλος.
Θεραπαινα	Ηρακλῆς.
ἀλκήστιδος.	Φέρης.

Προλογίζει δὲ ὁ Απόλλων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

Ὀδώματ' ἀδμήτει, ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι, θεόσπερ ὤν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν, αἴτιος,
Ἀσκληπιὸν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα.
ὃ δὴ χολωθεὶς, τέκτονας δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας. καί με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῷδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ', ἐβουφόρβουν ξένῳ.
καὶ τόνδ' ἔσωζον οἶκον ἐν τόδ' ἡμέρας.
ὁσίου γὰρ ἀνδρὸς, ὅσιος ὢν ἐτύγχανε,
παιδὸς φέρητος, ὃν θανεῖν ἐῤῥυσάμην,
μοίρας δολόσας. ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἀδμητὸν, ᾅδην τὸν πραυτίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
πατέρα, γεραιάν θ' ἣ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ εὗρε πλὴν γυναικὸς, ἥτις ἤθελε
θανεῖν πρὸ κείνου, μηκέτ' εἰσορᾶν φάος.
ἣ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βασάζεται
ψυχοῤῥαγοῦσα. τῇδε γὰρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
θανεῖν πέπρωται, καὶ μεταστῆναι βίου.
ἐγὼ δὲ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κιχῇ,
λείπω μελάθρων τήνδε φιλτάτην στέγην.
ἤδη δὲ τόνδε θάνατον εἰσορῶ πέλας,
ἱερῆ θανόντων, ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους

μέλλει

μέλλει κατάξειν. συμμέτρως δ' ἀφίκετο
φρουρῶν τόδ' ἦμαρ, ᾧ θανεῖν αὐτὴν χρεών.
χά ἆ, ἆ, ἆ, ἆ.
τί σὺ πρὸς μελάθροις;
τί σὺ τῇδε πολεῖς,
φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ, τιμὰς ἐνέρων
ἀφοριζόμενος, καὶ καταπαύων.
οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
δακωλῦσαι, μοίρας δολίῳ
σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δὲ τί τῇδ' αὖ
χέρα τοξήρη φρουρεῖς ὁπλίσας,
ἣ τόδ' ὑπέστη, πόσιν ἐκλύσα-
σ' αὐτὴν προθανεῖν, Πελίου παῖς.
ἀπό θαρσεῖ. δίκην τε, καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
χά τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
ἀπό συνήθες αἰεὶ ταῦτα βασάζειν ἐμοί.
χά καὶ τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσωφελεῖν;
ἀπό φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
χά καὶ νοσφιεῖς με τοῖδε δευτέρου νεκροῦ;
ἀπό ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
χά πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι, κοὐ κατὰ χθονός;
ἀπό δαμαρτ' ἀμείψας, ἣν σὺ νῦν ἥκεις μέτα.
χά κἀπάξομαίγε νερτέραν ὑπὸ χθόνα;
ἀπό λαβὼν ἴθ'. οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
χά κτείνειν ὃν ἂν χρή; οὕτω γὰρ τετάγμεθα.
ἀπό οὔκ. ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν.
χά ἔχω λόγον γε, καὶ προθυμίαν σέθεν.
ἀπό ἔστ' οὖν ὅπως Ἄλκηστις ἐν γῆρας μόλοι;
χά οὐκ ἔστι. τιμαῖς κἀμὲ τέρπεσθαι δόκει. cf. Valten - ad Hippolyt. v. 8.
ἀπό οὔτοι πλέον γ' ἂν, ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.

νέων

χα νέων φθινόντων, μεῖζον ἄρνυμαι κλέος.
ἀπό κἂν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
χά πῶς τῶν ἐχόντων φοῖβε τὸν νόμον τίθης.
ἀπό πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λέληθας ὤν;
χά ὤνοιντ' ἄν, οἷς παρεστι, γηραιοὺς θανεῖν.
ἀπό οὐκοῦν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χαρίν;
χά οὐ δῆτ'. ἐπίστασαι δὲ σοὺ ἐμοὺς τρόπους.
ἀπό ἐχθρούς γε θνητοῖς, καὶ θεοῖς συγγενῆς.
χά οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν, ἃ μή σε δεῖ.
ἀπό ἦ μὴν σὺ παύσῃ, καίπερ ὠμὸς ὢν ἄγαν.
τοῖος φέρητος εἶσι πῶς δόμους ἀνήρ,
Εὐρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
ὄχημα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων.
ὃς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις,
βίᾳ γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
κοὐδ' ἡ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χαρίς.
δράσεις δ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσητ' ἐμοί.
χά πόλλ' ἂν σὺ λέξας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις.
ἡ δ' οὖν γυνὴ καθεῖσιν εἰς ᾅδου δόμους.
στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὡς κατάρξωμαι ξίφει.
ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν,
ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἁγνίσει τρίχα.
χο τί ποθ' ἡσυχία πρόσθε μελάθρων;
τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
ἡμι ἀλλ' οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδεὶς,
ὅστις ἂν γνέποι, πότερον φθιμένην
τὴν βασίλειαν χρὴ πενθεῖν, ἢ
ζῶσ' ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου παῖς,
Ἀλκηστις, ἐμοί, πᾶσί τ' ἀρίστη δόξασα γυνὴ
πόσιν εἰς αὐτ' γεγενῆσθαι;

κλύει

ἡμι κλύει τις ἢ στεναγμὸν, ἢ χερῶν κτύπον,
κατὰ στέγας, ἢ γόων, ὡς πεπραγμένων;
ἡμι οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
στατίζετ' ἀμφὶ πύλας.
εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
ἰὼ Γαιὰν, φανείης.
ἡμι οὔτ' ἂν φθιμένας γ' ἐσιώπων. οὐ
γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων νέκυς.
ἡμι πόθεν; οὐκ αὐχῶ. τί σε θαρσύνει;
ἡμι πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἀδμήτος
κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;
ἡμι πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ
πηγαῖα θ' ὡς νομίζεταί
γε χέρνιβ' ὑδὶ φθιτῶν πύλαις,
χαίτα τ' οὔτις ὑδὶ πρόθυρα τομαῖ-
ος, ἃ δὴ νεκύων πένθεσι πιθνεῖ.
οὐ δουπεῖ νεολαῖα γυναικῶν.
ἡμι καὶ μὴν τόδε δὴ κύριον ἦμαρ,
ᾧ χρῆν σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
ἡμι καὶ τί τόδ' αὐδᾷς;
ἡμι ἔθιγες ψυχᾶς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
χο χρὴ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων,
πενθεῖν, ὅστις χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.
ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας, ἢ λυκίας,
εἴτ' ὑδὶ τὰς ἀνύδρους
ἀμμωνιάδας ἕδρας,
δυσάνου παραλῦσαι ψυχάν.
μόρος γὰρ ἄποτμος πλάθε,

θεῶν

θεῶν δ' ἐσ' ἐχθραις.
ἐκ ἔχω' πὶ τίνα
μηλοβύταν πορεύθω.
μόνος δ' αὖ εἰς φῶς τόδ' ἥξω,
ὄμμασι λεύσσων
φοίβας πάσης, πολιπᾶ-
σ' ἦλθον ἕδρας σκοτίους,
ἅλα τε πύλας.
λιμαθέντας γὰρ αὐίσει,
πρὶν αὐγὰν εἶλε λιόβολον
πλάκτρον πυρὸς λιβανώτις. f. Valcken. ad Phoen. p. 61.
νεῶν δὲ τίνα βίᾳ
ἐλπίδα προσλέχομαι;
πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσαι βασιλεύσιν,
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αἱμόρραντοι θυσίαι πλήρεις.
ὀδὸς ἔσι λαπαδνὰ ἀκ' ὀλιγόν.
ἀλλ' ἦσθ' ὁπαδῶν ἐκ δ' ὁμίλων τις ἔρχεται
δακρυρροοῦσα. τίνα τύχω ἀκούσομαι;
,, ὠφελεῖν μέν, εἴ τι λεπτόσταισι τυγχάνει,
,, συγγνωσόν. εἰ δ' ἔτ' ἔσιν ἔμψυχος γυνή,
εἶτ' ὂν ὄλωλεν, εἰσόψαι βελλοίμεθ' ἄν.
θε καὶ ζῶσαν εἰπεῖν, καὶ θανοῦσαν ἔσι σοι.
χο καὶ πῶς ἂν ὦ τὸν καθαύσοι τε, καὶ βλέποι;
θε ἦλθε πρόνωτος ἔσι, καὶ ψυχορραγεῖ.
χο ὦ τλῆμον, οἵας οἵος ὢν ἁμαρτάνεις.
θε ὄφελε τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν αὖ πάθοι.
χο ἐλπὶς μὲν ἐκ ἔτ' ἔσι σώσασθαι βίου;
θε πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα διάζεται.
χο ἐκοῦ ἐπ' αὐτοῖς πράσσεται τὰ πρόσφορα;

κόσμος.

θε κόσμος γ' ἕτοιμος, ὥσφε σιωθάψει πόσις.
χο ἴσω νιν δύκλειάς γε λατθανεμόν, f. Valcken. ad Phoen. p. 83.
γυνὴ γ' ἀρίση τὼν ὑφ' ἡλίῳ μακρῷ.
θε πῶς δ' ἐκ ἀρίση; τίς δ' ἀναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὼν ὑπορβελημόνων
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ὠφελέξαιτό τις,
πόσιν πομπῶσ', ἢ θέλουσ' ὑπορθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσατου πόλις.
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε, θαυμάσει λεύνων.
ἐπεὶ γὰρ ἤσθε' ἡμέραν τὼν μυρίαν
ἤκουσεν, ὕδασι ποταμίοις λουτρὸν χρόα
ἐλέσατ'. ἐκδὺ ἑλοῦσα λευκείνων δόμων
ἐσθῆτα, κόσμον τ', ἐυπρεπῶς ἠσκήσατο.
καὶ σᾶζε πρόσθεν ἑσίας, λατηύξατο.
δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κεῖ χθονός,
πανύσατόν σε πρόσπτυσσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεῦσαι τἀμά. καὶ τῷ μὲν, φίλω
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ, γενναίου πόσιν.
μήδ' ὥσπερ αὐτὴν κἀμὲ τοὺσδ' ἀπόλλυσα,
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῴᾳ τὸν πόνον ἐκπλῆσαι βίου.
πάντας δὲ βωμοὺς, οἵ λατ' Ἀδμήτου δόμους,
προσῆλθε, λιτὰς ἐξέσευε, καὶ προσηύξατο,
στόρθυγι λεπτῇ λατσόμενος φόβῳ,
ἄκλαυτος, ἀσχάκτου, οὐδὲ τὸ πρὶν
λακὸν μεθίσι χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
λιτὰ στὰ θαλάμου εἰσεσοῦσα, καὶ λέχος,
ἐν τοῦθα δὴ δακρυσεν, λιτὰ λεγε τάδε.
ὦ λέκτρον, ἐνθα πρῶθεν ἐλυσ' ἐγὼ
παρθένιον ἐκ τοῦδ' ἀνδρὸς, ὃν θνήσκω πέρι,

χαῖρ'

χαῖρ'. ὁ γὰρ ἐχθαίρω σ'. ἀτιμώλεσας δ' ἐμὲ
μόνῳ. πρόδῦναι γὰρ σ' ὀκνοῦσα, καὶ τόσῳ,
θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, δύτυχὴς δ' ἴσως.
κύνει δὲ πρωτιντὸς. παῦ δὲ δέμνιον,
ὀφθαλμοτέγκτῳ δρύσῳ πλημμυρίδι.
ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχον κόρον,
κείνει πρόνωτος, ἐκπεσοῦσα δεμνίων.
καὶ πολλὰ θαλάμου ἔξιοῦσ', ἐπεστράφη,
ἁψῖδι ψαύσασ' αὐτῆς αὖθις ὀφθαλμίᾳ.
παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἔχηρτημένοι,
ἔκλαιον. ἡ δὲ, λαμβάνουσ' ἓν ἑκάστου,
παρῄζετ' ἄλλοτ' ἄλλου, ὡς θανουμένη.
πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας,
δεσποινικτείροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
πρόσταινεν ἑκάστῳ. τίς ἦν οὕτω βίακος,
ὃν ὁ πρόσεστι, καὶ προσερρύη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ὄντων Ἀδμήτου δακρύων.
καὶ δὴ θανόντ' ἐν ὠλετ'. ἐκφυγὼν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὗ ποτ' ἐκλελήσεται.
ἥτις σώζει τοῖσιν Ἀδμήτου βακοῖς,
ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ σεσῳσμένοι σφε χρή.
κλαίει γ' ἅπασιν ἐν χθονὶ Φίλλων ἔχων,
καὶ μὴ πρόσθεν, λίσσεται, τ' ἀμήχανα
ζητῶν. φθίνει γάρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ.
πρέσβυς δὲ χειρὸς ἄθλιον βαρῶν,
ὅμως δὲ καί πρ σμικρὸν ἐμπνέουσ' ἔτι,
κλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίου,
ὡς ὕστατ' αὖθις, ἀλλὰ νιν πανύστατον
ἀκτῖνα, κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

ἀλλ'

ἀλλ' εἶμι, καὶ σοὶ ἀγγελῶ πρόσταν.
» Οὐ γὰρ πρὸς ἀνδρὸς εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,
» Ὡς τ' ἐν βακοῖσιν δύμφυτοι πρέσβεις μένειν.
σὺ δ' εἰ παλαιὸς ἀστὸς ἐμοῖς φίλος.
ἰὼ Ζεῦ. τίς ἂν πως τόρος βακῶν
ῥήξειε, καὶ λύσις τύχας,
ἃς πάρεσι κοιράνοις;
ἔξεισί τις, ἢ τεμῶ τρίχα,
καὶ μέλανα σολμὸν πέπλων
ἀμφιβαλώμεθ' ἥλιν;
πλὰξ μὲν φίλοι, πλὰξ γ'. ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεθα. θεῶν
γὰρ ἅ δύναμις μεγίστη.
ὦ ναξ Γαιαῦ,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ βακῶν.
πόρευε δή, πόρευε.
καὶ πάρος γὰρ τῶνδ' ἐφεύρου,
καὶ νῦν λυτῆρος θανάτου χθονός.
φόνιόν τ' ἀποπαυσον ἀΐδαν.
παῖ, παῖ. φεῦ, φεῦ. ἰώ, ἰώ. πῆ φρήτωρ,
οἳ ἔπραξας δαίμαρτον σῆς σεβηθείς.
αἴ, αἴ. ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
καὶ πλεῖον ἢ βρόχῳ δόρυ
χεροῖν τελάσαι.
τὰν γὰρ ἐσθλάν,
ἀλλὰ βελτάτῳ γυναῖκα,
κατθανοῦσαν ἐν ἤματι τῷδ' ἐγὼ ὄψομαι.
ἦ δ' ἐκ δόμων δὴ καὶ τόσις τορεύεται.
σχάξον, ὦ βόσκου, ὦ φοραία χθών,
τὰν ἀρίστην γυναῖκα μαραινομένην

S νόσῳ

νόσῳ κατὰ γαῖν, χθόνιον πρὸς ἅδαν.
„ Οὔποτε φήσω γάμ' εὐφραίνειν πλέον, ἢ λυπεῖν,
τοῖς τε πάροιθεν τεκμαιρόμενος,
καὶ τάσδε τύχας λεύσσων βασιλέως.
ὃς ἀρίστης ἀμπλακὼν ἀλόχου
τῆδε, ἀβίωτον τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.
ἄλ ἅλιε, καὶ φάος ἡμέρας,
οὐρανίαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου.
ἄδ ὁρᾷ σέ, κἀμὲ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δρασάντας, ἀνθ' ὅτου θανῇ.
ἄλ γαῖά τε, καὶ μελάθρων στέγαι,
νυμφίδιαί τε κοῖται
πατρίας Ἰωλκοῦ.
ἄδ ἔπαιρε σαυτὴν ὦ τάλαινα, μὴ προδῶς,
λίσσου δὲ σοὺς κρατοῦντας οἰκτεῖραι θεούς.
ἄλ ὁρῶ δίκωπον, ὁρῶ σκάφος.
νεκύων δὲ πορθμεὺς ἔχων χέρ' ὠθεῖ κοντῷ,
Χάρων μ' ἤδη καλεῖ. τί μέλλεις;
ἐπείγου. σὺ κατείργεις, τάδ' ἕτοιμα.
σπερχόμενος ταχύνει.
ἄδ οἴ μοι. πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ὦ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.
ἄλ ἄγει μ', ἄγει μέ τις, οὐχ ὁρᾷς,
νεκύων εἰς αὐλὰν, ὑπ' ὀφρύσι κυαναυ-
γέσι βλέπων πτερωτὸς ἅδας;
τί ῥέζεις; ἄφευ. οἵαν ὁδὸν ἁ δει-
λαιοτάτα προβαίνω.
ἄδ οἰκτρὰν φίλοισιν. ἐκ δὲ τῆνδε, μαλιστ' ἐμοί,
καὶ παισίν, οἷς δὴ πρόθεν ἐν κοινῷ τόδε.
ἄδ μέθετε, μέθετέ μ' ἤδη. κλίνατέ μ', οὐ σθένω

πόσι,

πόσι, πλησίον ἅδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα, τέκν', οὐκ ἔτι δὴ
οὐκ ἔτι δὴ μάτηρ σφῷν ἐστιν,
χαίροντες ὦ τέκνα, τόδε φάος ὁρῶτον.
ἄδ ὤ μοι. τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω,
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρὸς τῶν θεῶν τλῇς με προδοῦναι,
ἀλλ' ἀνατόλμα. σοῦ γὰρ φθιμένης, οὐκ ἔτ' ἂν εἴην.
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν, καὶ μή.
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
ἄλ Ἀδμηθ', ὁρᾷς γὰρ τἀμὰ πράγματ' ὡς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν, ἃ βούλομαι.
ἐγώ σε προσβεύουσα, κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσοραῦ,
θνήσκω, πρὸν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν ὃν ἤθελον,
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι,
οὐκ ἠθέλισα ζῆν ἀπαστεῖσά σου
σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν. οὐδ' ἐφεισαμήν,
ἠοῦς ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.
καί τοι σ' ὁ φύσας, χ' ἡ τεκοῦσα προὔδοσαν.
καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἧκον βίου.
καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα, κεὐκλεῶς θανεῖν.
μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα. κοὔτις ἐλπὶς ἦν
σοῦ κατθανόντος, ἄλλα φυτεύσειν τέκνα.
κἀγώ τ' ἂν ἔζην, καὶ σύ τὸν λοιπὸν χρόνον,
κοὐκ ἂν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες,
καὶ παῖδας ὠρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
θεῶν τις ἐξέπραξεν, ὥσθ' οὕτως ἔχειν.

cf. Barnes ad Hippol. 45.

εἶεν

ἔφν. σὺ δ' ἡμῖν τλῦδ' ἀπόμνησαι χάριν.
αὐτήσομαι γάρ σ' ἀξίαν μὲν οὔποτε.
" Ψυχῆς γὰρ ἄλγος ἔστι μιμώτερον.
δίκαια δ' ὡς φήσεις σύ. τὸς γε γὰρ Φιλεῖς
ὀχ ἧσσον ἢ 'γὼ παῖδας, εἴπερ σὺ φρονεῖς.
τοῦτος αὐάρχα δικαίοτας ἐμῶν δόμων;
καὶ μὴ 'πίμπλης τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις,
ἥτις κακίων ὃς' ἐμὲ γυνή, φθόνῳ
τοῖς σοῖσι κἀμοῖς πᾶσι χεῖρα πρόσβαλεῖ.
μὴ δῆτα δράσοις ταῦτα· αἰτῶμαί σ' ἐγώ.
" Ἐχθρὰ γὰρ ἡ μισοῦσα μητρυιὰ τέκνοις
" Τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης ὀδὲν ἧπιωτέρα
κἠ πᾶς μὲν ἄρσην, πατέρ' ἔχει τύραννον μέγαν,
ὅν κἀπρόσειπε, κἀπροσῤῥήθη πάλιν.
σὺ δ' ὦ τέκνον μοι, πῶς κορυθήσῃ κακῶς;
ποίας τυχοῦσα συζύγου δόξ' σῷ πατρί,
μή σοι τὶν' αἰχρὰν πρόσβαλοῦσα κηδόνα,
ἥβης φ' ἁμῆς ὀδὸς διαφθείρῃ γάμους;
ὁ γάρ σε μήτηρ ὅτε νυμφεύσει ποτέ,
ὅτ' φ' τόκοισι σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,
" πρῶτ' ἴν' ὀδὲν μητρὸς σύμβουλος ἔσῃ.
δεῖ γὰρ θανεῖν με. κἀπὶ τόδ' ὀκεῖς αὔριον,
ὁδ' ἐς τρίτ' ἦμαρ μοῖρ' ἔρχεται μ' ἀκόν,
ἀλλ' αὐτίκ' φ' τοῖς ὀκέτ' ὄσι λέξομαι,
χαίροντόν, ὑφραίνοιδε. κἀσοὶ μὲν πόσι,
γυναῖκ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
ὑμῖν δὲ παῖδὸν μητρὸς ἐκπεφυκόναι.
χο θάρσει. πρὸ τότε γὰρ λέγειν ὁ χαλζόμαι.
δράσει τάδ', ὧπερ μὴ φρονῶν ἁμαρτάνῃ.
ἄλ ἔσαι τάδ', ἔσαι, μὴ τρόμει· ἐπεί σ' ἐγὼ

κἀκ

κἀκ ζῶσαν ἔχω, κἀκ θανοῦσ' ἐμὴ γυνὴ
μόνη μ' ἐκλήσῃ, κἄστις ἀντὶ σοῦ ποτε
τόνδ' ἄνδρα νύμφη θεσσαλὶς προσφθέγξεται.
ὀκ ἔστιν ὅτως ὅτε πατρὸς δύχθος,
ὅτ' ἐκ δόμων ἄλλως ἐκπρεπέσατη γυνή. cf. Valcen. ad Phoen. p. 56.
ἄλις δὲ παίδ' ὧν, ζῶντ' ὀνησιν δύχομαι
θεοῖς γενέσθαι. σοῦ γὰρ ὀκ ὠνήμεθα.
οἶσω δὲ πρόθυμ' ὀκ ἐτήσιον τόδε,
ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν δύμος αὐτέχῃ γύαν,
συγῶν μὲν ἢ μ' ἔπικτον, ἐχθαίρων δ' ἐμόν
πατέρα. λόγῳ γὰρ ἦσαν, ὀκ ὄργῳ φίλοι.
σὺ δ' αὐτὸν ἔσωσας ἀφ' ἐμῆς τὰ φίλτατα
ψυχῆς, ἔσωσας. ἆρα μοι σῴειν πάρα,
τοιᾶσδ' ἁμαρτάνουσι συζύγου σέθεν;
παύσω δὲ μῶμος, συμποτῶν δ' ὁμιλίας,
σεφάνους τε, μοῦσάν θ', ἣ κατεῖχ' ἐμὸς δόμος.
ὁ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι,
ὅτ' ἂν φρέν' ἀχαίρωμι πρὸς λίβωτα κἀκεῖν
αὐλόν. σὺ γάρ μου τόρθιον ἐξέλου βίου.
σοφῆς δὲ χειρὶ τεκτόνων, δόμας τὸ σὸν
εἰκαθῆσ', ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
ᾧ προσπεσοῦμαι, κἀπὶ πόδι πτύσσων χέρας
ὄνομα κακῶν σόν, τλῆ φίλου ἐν ἀγκάλαις
δόξω γυναῖκα, καίπερ ὀκ ἔχων, ἔχειν.
ψυχρὰν μὲν οἶμαι τόρθιον. ἀλλ' ὅμως βάρος
ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ' ὀνείρασι
" φοιτῶσά μ' ὑφραίνοις ἄν. ἡδὺ γὰρ φίλον
" Κἂν νυκτὶ λύσειν, ὁντιν' ἂν πρῶτ' χρόνον.
εἰδ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα κἀμέλος πάρα,
ὡς τλῆ λόχμης Δήμητρος, ἢ πέτρας πόθῳ

ὕμνοισι λιπλήσαντ' αὖ δέ σ' ἄδε λαβεῖν,
λιπεῖν θ' ὅμ. καί μ' ὅδ' ὁ πλούτων ὁ λίνων,
ὅθ' ὅ τι λώπη ψυχοπομπὸς αὖ χαρων
ἔχομ', πρὶν εἰς φῶς σὸν λατασῆσαι βίον.
ἀλλ' ἔν' ἐκεῖσε πρόσθ' ὁδὸν ἀμ' ὅταν θανὼ,
κἀδ' ὧδ' ἑτοίμαζ', ὡς σωοικήσασά μοι.
γὼ ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ὠσκήψω λέχεσι
σοί, τάσδε θεῖναι πλευράς, ἐκτεῖναι τ' ὠλας
πλευροῖσι τοῖς σοῖς. μὴ δὲ γ' ἐμὲ θανόντ' ποτε
σὸ χωρὶς εἶναι, φίλ' μόνης τῆσδ' ἐμοί.
χο καὶ μὴν ἐγώ σοι τῶνδ', ὡς φίλος φίλῳ,
λυπρῶν σωοίσω φίλε. καὶ γὰρ ἀξία.
ἄλ ὦ παῖδες, αὐτί μὴ τάδ' εἰσηκούσατε
πατρὸς λέγοντος, μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, μήδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
ἄλ κἀμὲ νῦν γε φημι, κἀτελευτήσω τάδε.
ἄλ ὦδε τοῖσδε, πᾶσλας χειρὸς ἐμῆς λέχος.
ἄλ λέχομαι φίλου γε λῶρον ἐκ φίλης χθρός.
ἄλ σὺ νυῦ γνῶ τοῖσδ' αὐτ' ἐμὸ μήτηρ τέκνοις.
ἄλ πολλήν γ' ἀνάγκην σοῦ γ' ἀπεσόρημένοις.
ἄλ ὦ τέκν', ὅτε ζῶ μ' ἐχρῆν, ἀπόρχομαι λάτω.
ἄλ οἵ μοι, τί δράσω δῆτα σὸ μονόμμων;
ἄλ Χρόν μαλάξει σ'. ὀδὲν ἔθ' ὁ λατθανών.
ἄλ ἄγε με σώ σοι πρὸς θεῶν, ἄγε λάτω.
ἄλ ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ πρόθυμήσοντός σέθεν.
ἄλ ὦ λαῖμον, οἵας συζύγας μ' ἀπορρῆς.
ἄλ κἀμὲ μὴν σποτεινὸν ὄμμα μὸ βαρύνεται.
ἄλ ἀπωλόμαν ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις γυνάι.
ἄλ ὡς δὴ ἔτ' ὄσαν, ὀδὲν ἂν λέγοις ἐμέ.
ἄλ ὀρθὸ πρόσωπον, μὴ λίπῃς παῖδας σέθεν.

ὁ δῆ

ἄλ ὁ δῆθ' ἑκὼν σάν', ἀλλὰ χαίρετω τέκνα.
ἄλ Βλέψον πρὸς αὐτόν, Βλέψον. Αλ. ὀδὲν εἰμ' ἔτι.
ἄλ τί δρᾷς; πρόλειπεις; Αλ. χαῖρ'.
ἄλ ἀπωλόμαν τάλας.
χο Βέβηκεν, δὴ ἔτ' ὄψιν Αλμήτο γυνή.
ὦ ἰὼ μοι τύχας, μᾶτερ λὴ λάτω
βέβηκεν. δὴ ἔτ' ὄψιν, ὦ
πάτερ, ὑφ' ἅλίῳ
πρόλιπὼσα δ' ἀμὸν βίον,
ὠρφάνισε τλάμονα.
ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον, κἀ
παρὰ τόνος χέρας
ἔτανεν, ἄκουσον ὦ
μᾶτερ αὐτιόω,
ἐγώ σ' ἐγὼ μᾶτερ νιῶν γε λαλῶμαι,
ὁ σὸς ποτὶ σοῖσι προσπίτνων σόμασι νεοσός.
ἄλ τλὼ δ' ἐλύσαν, ὀδ' ὁρῶσαν. ὥστ' ἐγὼ,
κἀ σφὼ, βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.
σὺ νέ ἐγὼ πάτερ λέιπομαι φίλας
μονόσολός τε ματρός. ὦ
χέτλια λὴ παθὼν
ἐγὼ ὀρφανός,
σύ τ' ἐμοὶ σύγκασι κόρα
σωύτλας. ὦ πάτερ,
αὐόνητ' αὐόνητ' ἐφύμφευσας, ὀδὲ γήρως
ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'. ἐφθίτο γὼ πά-
ρος. οἰχομένας λέσε μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
χο Αδμητ', ἀναγκη τάδε σε συμφορὰς φορεῖν.
» ὁ γὰρ τι πρῶτος, ὀδὲ λοίδι βροτῶν,
» γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακεν. γίγνωσκε δὲ,

,, ὡς πᾶσιν ἡμῖν ἰσοθανεῖν ὀφείλεται.
ἀλλ' ἐπίσταμαί γε, κοὐκ ἄφνω σε κοὐδ' τόδε
πρῶτον πέπαται· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
ἀλλ' ἐκφορᾶν γὰρ τόνδε θήσομαι νεκρόν.
πάρεσκε. καὶ μόνον τόνδ', οὐ τὴν ἐμὴν
φωνᾶν τῷ ἐκτῶθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν, ὧν ἐγὼ κρατῶ,
πρῶτον γυναικὸς φίλτατ' ἰσόνδαι λέγω,
κρᾶτ' ξυρηκεῖ, καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ.
τέθριππά τε ζεύγνυθι, καὶ μοναμπύκας
πώλους σιδήρῳ τέμενε· αὐχένων φόβῳ.
αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
ἔστω, σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας.
σὺ γὰρ τὴν ἄλλου φίλτρον θάψω νεκρόν
τόδ', ὃς δ' ἀμείνων εἰς ἐμ'. ἀξία δέ μοι
τιμῆς, ἐπεὶ τέθνηκεν αὐτ' ἐμὸν μόνη.
χο ὦ Πελίου θύγατερ,
χαίρουσά μοι σὺν ἀϊδίαι δόμοισι,
τὸν εὐάλιον οἶκον ἱκετεύοις.
ἴσω δ' ἀΐδηος ὁ μελαγχαίτας
θεὸς, ὅστ' ὦκα κώπᾳ
ψυχοπομπὸς ἴζει.
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίσαν
λίμναν Αχεροντίαν πορεύσας
ἐλάτᾳ δικώπῳ.
πολλαί σε μουσοπόλοι
μέλψουσι, κατ' ἐπτάτονόν τ' ὀρείαν
χέλυν, σύ τ' ἀλύροις ἐλέγοντος ὕμνοις,
Σπάρτα κύκλου σύνοικα Καρνείας

πρόνοια σεται

πρόνοια σεται ὥρα μινὸς, ἀειρομένας
παννύχου σελάνας,
λιπαρᾶσί τ' ἐν ὀλβίαις Αθάναις.
τοίαν ἐλιποῦσ' θανοῦσα μολπὰν
μελέων ἀοιδοῖς.
εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μόνῃ εἴη,
δισσαίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ ἀΐδου τοράμενον,
καὶ ἰωκυτοῖο ῥείθρων,
ποταμίας νορτορᾶς τε ἰώπας.
σὺ γὰρ ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
σύγε τ' σωτῆρας ἔτλας πόσιν αὐτὶ σᾶς ἀμεῖψαι
ψυχᾶς ἐξ ἀδίκου. εὐφρόνα σοι
χθὼν ἐπάνω πέσοι, γύαι.
εἰ δέ τι καινὸν ἔλοιτο πόσις λέχος,
ἦ μὰν ἔμοιγ' οὐκ εἴη
συγκοίμιος, τέκνοις τε τοῖς σοῖς,
ματρὸς ὃ θελήσας
πῶς ἀδίκως χθονὶ κρύψαι
δέμας, ὃς δὲ πατρὸς γεραιὸς,
ὃν ἔτεκον, οὐκ ἔτλαν ῥύσασθαι
χερὶ λίπᾳ πολιὰν ἔχοντε χαίταν,
σύ θ' ἁ νεᾶς νέος πρόθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
τοιαύτας εἴη με κυρῆσαι
συμφυὰς ἐξ ἐμοῦ φίλας ἀλόχου.
,, ὅστις γὰρ ἔνεγε βίου σώφρονος μέρος.
ἦ γὰρ ἐμοίγ' ἄλυπος αἰὼν ἂν ξυνείη.
πρ ξένοι, φράσαι φίλε κωμᾶται χθονός,
Ἀδμήτου γὰν δόμοισιν ἆρα κιχάνω;
χο ἔς γὰν δόμοισι πᾶς φέρητος, Ἡρακλεις.

ἀλλ' εἰπὲ, χρέια τίς σε Θεσσαλῶν πόλιν
πέμπει, φεραίων ἆσυ πρὸς βλῶαι τόδε;
ΗΡ πρωθίω πράσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.
ΧΟ καὶ ποῖ πορεύῃ; ΗΡ, σωίζεσθαι πλάνῳ;
ΗΡ βρυκὸς τέτρωρον ἅρμα Διομήδους μέτα.
ΧΟ πῶς δῆτα δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἶ ξένος;
ΗΡ ἄπειρος. ὅπου βισσόνων πλῆθον χθόνα.
ΧΟ ὃν κ' ἔσιν ἵππων σκεδάσαι σ' ἄνδρα μάχης.
ΗΡ ἀλλ' ὀλλ' ἀπειπεῖν μ' οὐ πόνος οἷον τέ μοι.
ΧΟ λιταναὶ δ' ἆρ' ἥξεις, ἢ θανὰν αὐτὸν μενεῖς;
ΗΡ ὁ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράσοιμι ἐγώ.
ΧΟ τί δ' ἂν λατήσας σκεδάσαις, πλέον λάβοις;
ΗΡ ὠφλὸς ἀπάξω λοιδορῶν πρωθίῳ.
ΧΟ ὃν κ' ὄμαρες χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.
ΗΡ εἰ μήγε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
ΧΟ ἀλλ' ἄν δρας αἰχμῇσι λαιψηρᾶς γναθοις.
ΗΡ θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων λέγεις.
ΧΟ φάτνας ἴδοις ἂν αἵματος πεφυρμένας.
ΗΡ τίνος δ' ὁ θρέψας πῶς πατρὸς λομπάζεται;
ΧΟ Ἄρεος, ζαχρύσου Θρᾳκίας πέλτης ἄναξ.
ΗΡ καὶ τόνδε τἀμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις;
σκληρὸς γὰρ αἰεί, καὶ πρὸς εἶπος ἔρχεται.
ἤ χρή με παισὶν οἷς Ἄρης ἐγείναθο,
μαχὼν σωσαῦσαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
αὖθις δὲ Κύκνῳ. τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
ἀγῶνα πώλοις, δεσπότην τε συμβαλών.
ἀλλ' ὅστις ἐστὶν ὃς νιν Ἀλκμήνης γόνου
τρίζαντα χεῖρα πολεμίων πότ' ὄψεται.
ΧΟ καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἦλθε λοίσθιον χθονὸς
Ἀδμήτου, ἔξω δωμάτων πορεύεται.

χαῖρ'

ΘΑ χαῖρ' ὦ Διὸς παῖ, Γοργέως ἀφ' αἵματος.
ΗΡ Ἀδμητε, καὶ σὺ χαῖρε Θεσσαλῶν ἄναξ.
ΘΑ θέλοιμ' ἄν. δύνῃ ὄντα σ' ὀξυπίσαμαι.
ΗΡ τί χρῆμα λαιρᾷ τῇδε πρωθίμῳ πρέπεις;
ΘΑ θαπτέαν τιν' ᾗ σῇδ' ἡμέρᾳ μέλλων νεκρόν.
ΗΡ ἀτὰρ δόμων τέκνων σῶν πτῆμον ἢ ἔργοι θεός.
ΘΑ ζῶσιν λατ' οἴκους παῖδες, οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
ΗΡ πατρὸς γε μὴν ὡραῖος, εἴπερ οἴχεται.
ΘΑ λαπεῖνός ἐσι, χ' ἡ τεκοῦσα μ' Ἡράκλεις.
ΗΡ ὁ μὲν γυνὴ δ' ὄλωλεν Ἀλκηστις σέθεν;
ΘΑ διπλοῦς ἐτ' αὐτῷ μῦθος ἔσι μοι λέγειν.
ΗΡ πότερα θανόσης εἶπας, ἢ ζώσης πέρι;
ΘΑ ἔσιν τε, λοὐκ ἔτ' ἔσιν, ἀλγεινόν τ' ἐμέ.
ΗΡ ὀλγόν τι μᾶλλον οἶδ'. ἄσημα γὰρ λέγεις.
ΘΑ οὐκ οἶδα μοίρας, ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών.
ΗΡ οἶδ' αὐτὰ σοῦ γε ἀκριβέστατ' ἐκμαθεῖν ὑφειμένου.
ΘΑ πῶς δῆτ' ἔτ' ἔσιν, εἴπερ ὤνεσεν τάδε;
ΗΡ ἆ. μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, εἰς τόδ' ἀναβαλοῦ.
ΘΑ τέθνηκ'. ὁ μέλλων, χ' ὡ θανὼν, οὐκ ἔς' ἔτι.
ΗΡ χωρὶς τό, τ' εἶναι, καὶ τὸ μὴ, νομίζεται.
ΘΑ σὺ τῇδε λρίνεις Ἡράκλεις, λείνη δ' ἐγώ.
ΗΡ τί δῆτα λαλαίεις; τίς φίλων ὁ λατθανών;
ΘΑ γυνή. γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
ΗΡ ὀθνεῖος, ἢ σοι συγγενὴς γεγὼς τις;
ΘΑ ὀθνεῖος. ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
ΗΡ πῶς δ' ἐν δόμοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
ΘΑ πατρὸς θανόντος, ᾧ θαδ' ὠφανδὸς φίλος.
ΗΡ φεῦ. εὖ γ' εὗρημά σ' Ἀδμητε μὴ λυπούμενον.
ΘΑ ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑποβρέπῃς λόγον;
ΗΡ ξένος πρὸς ἄλλων ἐσίαν πορεύσομαι.

θύρ

ΘΑ. ἀκέσιμ ὦ ναξ. μὴ τοσόνδ' ἔλθοι λακών.
ΑΠ. Λυπρομόνοις ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος.
ΘΑ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, ἀλλ' ἴθ' ὅν λόμος.
ΑΠ. Αἰσχρὸν πρὸς ἡλικίαισι θοινάσθαι ξένους.
ΘΑ. χωρὶς ξενώνες εἰσιν, οἷς σ' εἰσαξόμεν.
ΑΠ. μίσθου με, καί σοι μυρίαν ἔξω χάριν.
ΘΑ. ἀκέσιμ ἄλλα σ' αὐθις εἰσιὰν μολεῖν.
ἡγὸ σὺ τῶνδε σωμάτων δέσποτις
ξενῶνας οἴξας. τοῖς τ' ἐφεστῶσι φράσον,
σίτων πρεῖναι πλῆθος. ἐν δὲ λίπησατε
θύρας μεσαύλους. ὁ πρέπων θοινωμένοις
λύειν στεναγμῶν, ὁδὲ λυπεῖσθαι ξένος.
ΧΟ τί δρᾶς, τοσαύτης συμφορᾶς πρόκειμένης,
Ἄδμητε; πολλᾶς ξενοδοχεῖν; τί μῶρος εἶ;
ΘΑ ἀλλ' εἰ λόμων σε καὶ πόλεως ἀπήλασα
ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπῄνεσας;
ὁ λῆρος, ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν ὁδὲ πάρα
μείων ἐγίνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
καὶ πρὸς λακοῖσιν. ἄλλο τοῦτ' ἂν λῷον λακών,
λόμος λαλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους.
αὐτός σ' ἀρίστων τόνδε τυγχάνω ξένος,
ὅταν πόρ Ἄργος λιπὼν ἔλθω χθόνα.
ΧΟ ὡδ' ἂν ἔνερυπεύθοι τὸν πέλοντα λαίμονα,
Φίλος μολόντος αὐθις, ὡς αὐτὸς λέγεις
ΘΑ ὅκ ἂν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν λόμος,
εἰ τῶν ἐμῶν τι σωμάτων ἐγνώσισε.
καὶ δὴ μὲν οἶμαι δοῦλον τὸν σ', ὃ φρονεῖν λοκῶ,
ὅσ' αἰνέσει με. τἀμὰ σ' ὅκ ἐπίσαται
μέλαθρ' ἀτωθεῖν, ὁσ' ἀτιμάζειν ξένους.
ΧΟ ὦ πολύξεινος, καὶ ἑλεύθερος

ἀνδρὸς

ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἰκος,
σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος
Φιλύρας Ἀπόλλων
ἐξέωσε ναίειν.
ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμοις
ξὺν λόμοις γενέσθαι,
λοχμιαῖς ἅμα λιλίζων
Βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
ποιμνήτας ὑμεναίους.
σοὶ δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μηλέ-
ωμ, βαλιαίτε λύγκοι.
ἔβαε δὲ λιτῶδ' Ὀθρυ-
ος νάπαν λεόντων
ἃ λαφοινὸς ἴλα.
ἐχόρδυσε δ' ἀμφὶ σοὶ λιθάραν
Φοίβε ποικιλόθριξ
νεβρός, ὑψικόμων πέραν
Βαίνων' ἐλατᾶν σφυρῷ λάσφῳ,
χαίρων' δύφρονι μολπᾷ.
σοὶ δὲ πολυμηλοτάταν
ἐσίαν οἰκεῖς, πορὶ λαλλίναον
Βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γᾶαν,
καὶ θεσλίων λαπέλοις ὄρον,
ἀμφὶ μὲν ἀελίῳ λινεφαίαν
ἱππόσασιν αἰθέρα,
τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
ὠόντιόν τ' αἰγᾶον ἐπ' ἀκτάν
ἁλίμηνον Πηλίῳ λρατυύει.
καὶ νεῶν λόμον ἀμπετάσας,
πλέξεται ξένον νοτέρῳ πλεφάρῳ,

τᾶς

τᾶς Φίλας λιλαίῳ ἀλόχῳ νέκυω γῷ
,, λάμασιν ἀρπιθανῆ. Τὸ γὰρ
,, Εὐγενὲς ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
,, Ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δέ, φαύτ' γίγνεσι σοφίας.
,, Πρὸς σ' ἐμᾶ ψυχᾶ βαρσοῦ ἦσαι,
,, Θεοσεβῆ φῶτα λιδυνὰ πράξειν.
ἄδ. αὐδρῶν φρενῶν σύμμαχος πέφυκα,
νέκυω μὲν ἤδη φαύτ' ἔχοντα πρόσπολοι,
φέρουσιν ἀῤῥῶ πρὸς τάφον τε, καὶ πυρά.
ὑμᾶς δὲ τὼ θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
πρόσπαται' ἀξιοῦσαν ὑσαύτως ὁδόν.
χο. καὶ μὰν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῶν πόδι
σείχοντ', ὀπαδὸς τ' ἐν χεροῖν λαμπρὰ σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.
φε. ἦκω κακοῖσι ξένοισι συγκάμνων, τέκνον.
ἐκβλῆς γὰρ, ὡς δ' εἰς αὐτόν, καὶ σώφρον' ὄντ'
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη, καίπερ ὄντα λύσφορα.
σὲ χρὴ δὲ κόσμον τόνδε, καὶ τὴν χθονὸς
ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,
ἥτις γε δὴ σῆς πρόστανε ψυχῆς τέκνον,
καί μ' ὀκ ἄπαιδ' ἔθηκεν, ὡς δ' ἐγὼ σέ σε
σέβοντα, γῆρας πρυθύμως καταφθινεῖν,
σώσασα δ' ἔθηκεν σύγκλειστον βίου
γυναιξὶν, ἔργον τλᾶσα γυναῖον τόδε.
ὦ τόνδε μόνον σώζασ', ἀνασήσασα δὲ
ἡμᾶς πιτνοῦντας, χάρις, καὶ ἄδε λόμοις
,, εὖ σοι γένοιτο. Φημὶ τοιάδ' γαμεῖν
,, Λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν ὀκ ἄξιον.
ἄδ. ὅτ' ἦλθε εἰς τόνδ' ἐξ ἐμᾶ λιλειθὲς τάφου,

ὅτ' γὰν Φίλοισι σὺν παῤῥησίαν λέγω.
κόσμον δὲ τόν σὸν ὃ ποθ' ἥδ' γὰν λύσεται,
ὃ γάρ τι τῶν σῶν γὰν λιὴς ταφήσεται.
τότε ξυναλγεῖν χρὴ σ', ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
σύ δ' ἐκπολὼν σὰς, καὶ παῖδες ἄλλῳ θανεῖν
νέῳ, γέρων ὢν, τόνδ' ἀκριμώξεις νεκρόν;
ὀκ ἦθ' ἄρ' ὀρθῶς τῶδ' ἐ σώματ' πατήρ,
ὃς ἢ τεκεῖν φάσκοις, καὶ λιεκλημώκ
μήτηρ μ' ἔτικτε. λαλίς δ' ἀφ' αἵματ'
μασῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθη λαθρα.
ἔλειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν, ὃς εἶ.
καὶ μ' ὃ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἦτ' ἆρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,
ὅθ' ἡλίκ' ἦν, ὢν, λιᾳπὶ τόλμ' ἤκων βίᾳ,
ὀκ ἠθέλησας ὃς' ἐτόλμησας θανεῖν
τῷ σοῦ πρὸ παιδὸς. ἀλλὰ τὼς δ' ἐᾷς ἄτε
γυναῖκ' ὀθνείαν, ὧν ἐγὼ καὶ μητέρα,
πατέρα τέγ' γὰν λίκως ἂν ἡγοίμαν μόνω.
λαί τοι λαλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγὼν' ἠγωνίσω,
τῷ σοῦ πρὸ παιδὸς λατθανών. Βραχὺς δὲ σοι
πάντως ὁ λοιπὸς ὧν βιώσιμος χρόνος.
λᾳγώ τ' οὐκ ἔχω, χ' ἥδε, τὸν λοιπὸν χρόνον.
λὀκ αὖ μονωθεὶς ἔσχον λαπεῖς ἐμοῖς.
καὶ μὰν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν δύσλαίμονα,
πέπονθας. ἔβησας μὲν γὰν τυραννίδι,
πᾶσ' δ' ὧν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων.
ὥστ' ὀκ ἄτεκνος λατθανών, ἄλλοις δόμων
λείψειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαπρᾶσαι.
ὃ μὲν ἐρεῖς γέ μ', ὡς ἀτιμάζοντα σόν
γῆρας, θανεῖν πρὸ δόλωνας, ὅστις αἰδόφρων

πρός σ' ἦν μάλιστα. λαβὲ τὴν δεῦρό μοι χαλεπὴν
τοιάνδε κἀν σὺ χ' ἡ τεκοῦσ' ἥλαξεν ἂν τέλω.
τοιγὰρ φυτεύων παῖδας ὀκτ' ἔτ' ἀν φθάνοις,
οἵ γηροβοσκήσουσι, κἀν θανόντά σε
πομποὶ στελοῦσι, κἀν πρόθυσόν του νεκρόν.
ὃ γάρ σ' ἔγωγε τῇδ' ἐμῇ θάπτω χερί.
τέθνηκα γὰρ δὴ τοὐπίσω. εἰ δ' ἄλλο τυγχάνω
σωτῆρ' ἀγαθὸν εἰσορᾷς, λέαινα λέγω
κἀν παῖδα μ' εἶναι, κἀν φίλην γηροτρόφον.
,, Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες δύχονται θανεῖν,
,, Γῆρας ψέγοντες, κἀν μακρὸν χρόνον βίον.
,, Ἦν δ' ἐγγὺς ἐλθῇ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
,, Θνήσκειν. τὸ γῆρας δ' ἐκποδὼν ἐς αὖθις βαρύ.
χο Παύσαιό', ἄλκις γάρ ἡ πρόσθεν συμφορά.
ὦ πᾶ, πατρὸς δὲ μὴ πρόδοξος ἔρχ'.
φε ὦ πᾶ, πιν' αὐχεῖς; πότερα λυδίου, ἢ φρυγὸς
βακτροῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
ἐκ οἶδα θετταλόν με, βᾶ, πατρὸς θετταλοῦ
πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
ἄγαν μ' ὑβρίζεις, κἀνανίας λόγους
ξίπτων ὃν ἡμᾶς, ὃ βαλὼν οὕτως ἄπᾳ.
ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην,
ἵν' ἀθρεψ' ὀφέλων, οὐχ ὑποθνήσκων σέθεν.
ὃ γὰρ πατρῷον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,
παιδὶ πρόθυσθνήσκειν πατέρας, ὃν' ἑλληνικόν.
,, σαυτῷ γὰρ εἶτε δυσυχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς,
ἔφυς. ἃ δ' ἡμῶν χρὴ σε τυγχάνειν, ἔχεις.
πολλῶν μὲν ἄρχεις. πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείψω. πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
τί ἠδικηκά σ' ἠδίκηκα; τὸ, σ' ἄρσενα

μὴ

μὴ θνῇς χ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, ὃν σὺ πρὸ σοῦ.
χαίρεις ὁρῶν φῶς; πατέρα δ' ὡς χαίρειν δοκεῖς;
,, Ἡμεῖς πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
,, Χρόνον. τὸ δὲ ζῆν σμικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
σύγ' ὢν ἀναιδὴς ἐπεμάχου τὸ μὴ θανεῖν.
κἀξῆς πρεσβεύων τὸν προπεπρωμένον τύχῃ,
ταύτην κατακτὰς εἶτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
ψέγεις, γυναικὸς ὦ κάκιστ' ἀναιμόθ'.
ἥ τοι καλὸν σὸν πρόσθανεν νεανίᾳ.
σοφὸς δ' ἐφεύρου, ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
εἰ τὴν πρόσωπον κατθανεῖν πείσειας ἄν
γυναῖχ' ὑπὲρ σοῦ. λῷστ' ὀνειδίζεις φίλοις,
τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', ὢν ἐκ ὢν κακός.
σίγα. νόμιζε δ' εἰ σὺ τὴν σαυτοῦ φιλεῖς
,, Ψυχήν, φιλεῖν ἅπαντας. εἰς ἡμᾶς κακῶς
,, Ἐρεῖς, ἀκόσμως πολλὰ, κοὐ ψευδῆ κακά.
χο πλείω λέλεκται νεῖν τε, κἀν τὰ πρίν, κακά.
ἀλλ' ἀλλὰ σὺ μὲν πρέσβυ, παῖδα σὸν κατορθοῦ.
λέγ', ὡς ἐμοῦ λέξαντος. εἰσὶ δ' ἀλγεῖς κλύων
τἀληθές. ὀρθῶ σ' εἰς ἐμ' ὀξαμαρτάνειν.
φε σοῦ δ' ἂν θνήσκων, μᾶλλον ἐξημάρτανον.
ἀλλ' ταυτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἀνδρα, κἠγὼ πρέσβυν θανεῖν;
φε Ψυχῆς μιᾶς ζῶν, ὃ σὺ νοῦν ὀφείλομεν.
ἀλλ' κἀμοὶ Διός γε μείζον' ἂν ζώοις χρόνον.
φε αἷς γονεῦσιν, ὃν ἐκεῖνον ὑπάτευον;
ἀλλ' μακρὸν βίον γὰρ ἠθέλομεν ἐρῶντά σε.
φε ἀλλ' ὃ σὺ νεκρὸν αὐτὶ σοῦ τόνδ' ἐκφορεῖς;
ἀλλ' σημεῖόν γ' ὦ κάκιστε ταῦτ' ἀψυχίας.
φε ὅτι πῶς ἡμῶν γ' ὤλετ'. ἐκ ἐρεῖς πόλει.
ἀλλ' φεῦ. εἶθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδε γ' εἰς χρείαν ποτέ,

φέ μνήστευε πολλάς, ὡς θάνωσι πλείονες.
ἄδ Οἱ τοῦτ' ὄνειδος. οὐ γὰρ ἤθελες θανεῖν.
φέ Φίλον τὸ φέγγος οὗτο τοῦ θεοῦ φίλον.
ἄδ κακὸν τὸ λῆμα, κοὐκ ἐν' ἀνδράσιν, τὸ σόν.
φέ οὐκ ἐγγελᾷς γέροντα βαστάζων νεκρόν;
ἄδ θάνῃ γε μέν τοι δυσκλεὴς, ὅταν θάνῃς.
φέ κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
ἄδ φεῦ, φεῦ. τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέον.
φέ ἦδ' οὐκ ἀναιδὴς. τήνδ' ἐφεῦρες ἄφρονα.
ἄδ ἄπελθε, καί με τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
φέ ἄπειμι. θάψεις δ' αὐτὸς ὢν αὐτῷ φονεύς.
" δίκας δὲ δώσεις οἷσι κηδεσαῖς ἔτι.
ἦτ' ἆρ' Ἄκαστος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἐν' ἀνδράσιν,
εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται;
ἄδ ἔρρου νῦν αὐτὸς, χ' ἧ ξυνοικήσασά σοι,
ἄπαιδε, παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
γηράσκετ'. οὐ γὰρ τῷδ' ἴτ' εἰς ταὐτὸ στέγος.
νεῖσθ'. εἰ δ' ἀπειπεῖν χρή με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρῴαν ἑστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
ἡμεῖς δὲ, τοὐ ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν,
στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν' πυρᾷ θῶμεν νεκρόν.
χο ὦ σχετλία, τόλμης, γενναία,
καὶ μέγ' ἀρίστα,
χαῖρε. πρόφρων σε χθόνιός θ' Ἑρμῆς,
ᾅδης τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κἀκεῖ
πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
ᾅδου νύμφα προσεδρεύοις.
θε πολλοὺς μὲν ἤδη, κἀπὸ παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἷς δεῖπνα προὔθηκ'. ἀλλὰ τοῦδ' οὔπω ξένου

κακίον'

κακίον' ἐς τήνδ' ἑστίαν ἐδεξάμην.
ὃς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὁρῶν,
εἰσῆλθε, κἀτόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
τὰ προστυχόντα ξενία, συμφορὰν μαθών.
ἀλλ' εἴ τι μὴ φέροιμεν, ὤτρυνεν φέρειν.
ποτῆρα δ' ἐν' χείρεσσι κίσσινον λαβὼν,
πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ,
ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
οἴνου. στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίνοις κλάδοις,
ἄμουσ' ὑλακτεῖν. δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.
ὁ μὲν γὰρ ᾖδε, τὴν ἐν' Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν. οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
δέσποιναν. ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες. Ἀδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.
καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν' δόμοισιν ἑστιῶ
ξένον, πανοῦργον κλῶπα, καὶ λῃστήν τινα.
ἦδ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμην,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀπριμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἥ μοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ. κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,
ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἆρα τὸν ξένον
συγῶ δικαίως, ἐν' κακοῖς ἀφιγμένον;
ἡρ οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
" Οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
" Εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
σύδ' ἄνδρ' ἑταῖρον δεσπότου πρόνθ' ὁρῶν,
συγνῷ προσώπῳ, καὶ συνωφρυωμένῳ
δέχῃ, θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.
δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σφώτερος γένῃ.

τὰ

τὰ θνητὰ πράγματ' οἶσθας ὡς ἔχει φύσιν;
οἶμαι μὲν οὔ. πόθεν γὰρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
,, Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
,, Καὶ οὐκέτι θνητῶν, ὅστις ἀμπίσαται
,, Τλῶ αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
,, Τὸ δ' τύχης γὰρ ἄφαντος οἵ πεφύκασιν.
,, Κἀξ' ὁ διδακτόν, ὁδὶ ἁλίσκεται τέχνῃ.
,, Ταῦτ' ἂν ἀκούσας, καὶ μαθὼν ἐμὸν πάρα,
,, Εὔφρανε σαυτὸν. πῖνε. δὸς μεθ' ἡμέραν
,, Βίον, λογίζου σόν. τὰ δ' ἄλλα, δ' τύχης.
,, Τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
,, Κύπριν Βροτοῖσιν. δύμενὴς γὰρ ἡ θεός.
,, Τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα, καὶ πείθου λόγοις
,, Ἐμοῖσιν, εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν.
οἶμαι μὲν, ἔκαγε τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς,
πρὸς μεθ' ἡμῶν, τάσδ' ὑπορβαλὼν τύχας,
στεφάνοις πυκασθείς. καὶ σάφ' οἶσθ' ὅθ' ἥνεκα
τῶνδε σκυθρωπὸς καὶ ξυνεσταλμένος φρενῶν,
μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
,, Ὀντας δὲ θνητοὺς, θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών,
,, Ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ σωφρονοῦσιν δόξαι
,, Ἄπασιν ὅσοις, ὡς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι λιτῇ,
,, Ὁ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
θε ὡς τάμεθα ταῦτα. νοῦν δὲ προσομόν,
ἐχ οἷα λώμη καὶ γέλωτος ἄξια.
ἡρ γυνὴ θυραῖος ἦν θανοῦσα, μὴ λίαν
πρόθει. πόνων γὰρ ζόφον τόνδ' ἐκπεπόταται.
θε τί δῆτα; δ' λωτὸν ταὐπόνοις λακεῖν.
ἡρ εἰ μὴ πρὸς ἀστῶν ἐψόγου τύχοι.
θε ἄγαν γ' ἐκεῖνος ἐς ἄγαν φιλόξενος.

ἔκαγε.

ἡρ ἔκαγε. θνήσκει γὰρ οὐκ εὖ πάσχει νεκρός.
θε ἦ καὶ τὰ μὴν τοι καὶ λίαν γ' οἰκεῖος ἦν.
ἡρ μῶν ξυμφοράν τιν' ἔσαν ὃν ἐφράζεμοι;
θε χαίρων ἴσθ'. ἡμῖν δὲ πεπόνθασι μέλει λακά.
ἡρ ὅσ' ὁ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
θε ὁ γάρ σε λωμαζοντ' οὐκ ἠχθόμην ὁρῶν.
ἡρ ἀλλ' ἦ πέπονθα δεινὰ τῶν ξένων ἐμῶν;
θε ὃν ἤλθομεν γὰρ δεῦρο δεῖπνα δόμους.
πολὺς γὰρ ἡμῖν ὅδε, καὶ λαφὺς βλέπεις,
μελαμπέπλους στολμός τε. Η. τίς δ' ὁ κατθανών;
μῶν ἢ τέκνων τις φροῦδος, ἢ γοῦν πατρός;
θε γυνὴ μὲν ὃν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
ἡρ τί φῄς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
θε ἠδεῖτο γάρ σε τἄνδον' ἀπώσασθαι δόμων.
ἡρ ὦ κακοῦ, οἵας ἤμπλακον ξυμφορᾶς.
θε ἀπωλόμεσθα πανταχοῦ, δ' ἐίνη μόνη.
ἡρ ἀλλ' ἠδόμην μὲν, ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν,
λαφύ τε, καὶ πρόσωπον. ἀλλ' ἔπειθε με
λέγων θυραῖον κῶλος οὐ τάφου φορεῖν.
βίᾳ δὲ θυμὸν πάσας ὑπορβαλὼν πύλας,
ἔπινον αὐδῶν ξὺν φιλοξένοις δόμοις.
πρόσοντος ὅτω. λάπεκώμαζον, λάρᾳ
στεφάνοις πυκασθείς. ἀλλὰ σοὶ τὸ μὴ φράσαι,
δακὸν τοσοῦτο δ' ὤμασι πεδοκειμένου.
πῶς δαί σφε θάπτει; πῶς νιν εὑρήσω μολών;
θε ὀρθῶς πρὸ οἴμου, ἦ' πὶ λαΐστων φορεῖ,
τύμβου δακτύλῳ ξεσὸν ἐκ πρασιᾶς.
ἡρ ὦ πολλὰ τλᾶσα δαρδία, ψυχή τ' ἐμή,
νῦν θεῖον οἷον πᾶσιν σ' ἡ πρωθία
Ηλεκτρυόνος γένατ' Ἀλκμήνη Διΐ.

δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
γυναῖκα, κεἰς τόνδ' αὖθις ἱδρῦσαι δόμον
Αλκηστιν, Αδμήτῳ δ' ὑπουργῆσαι χάριν.
ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν,
θάνατον φυλάξω. καί νιν εὑρήσειν δοκῶ,
πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
κἄνπερ λοχήσας αὐτὸν ἐξ ἕδρας συνθεὶς,
μάρψω, κύκλῳ δὲ περιβαλῶ χεροῖν ἐμαῖν,
οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
μογοῦντα πλευρὰ, πρὶν γυναῖκ' ἐμοί μεθῇ.
ἢν δ' οὖν ἁμάρτω τῆδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
πρὸς αἱματηρὸν πέλανον, εἶμι τὴν κάτω
κόρης, ἄνακτός τ', εἰς ἀνηλίους δόμους,
αἰτήσομαί τε. καὶ πέποιθ' ἄξειν ἄνω
Αλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
ὅς μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,
καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος.
ἔκρυπτε δ' ὢν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος;
τίς Ελλάδ' οἰκῶν; τοι γὰρ οὐκ ἐρεῖ, κακὸν
εὐεργετῆσαι φῶτα, γενναῖος γεγώς.
ἄδ ἰώ, ἰώ. συγεραὶ πρόσοδοι, συγναὶ δ' ὄψεις
χήρων μελάθρων. ἰώ μοι μοι. αἶ αἶ.
ποῖ βῶ; πῇ στῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
πῶς ἂν ὀλοίμαν; ἦ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτε-
ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι. (κεν.
κεῖν' ἀπλθυμῶ δώματα ναίειν.
οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν,
οὔτ' ἀπὸ γαίας πόδα πεζεύων.
τοῖον ὅμηρόν μ' ἀπρουλήσας

ᾅδη

ᾅδη θάνατος πρέδωκεν.
χο πρόβα, πρόβα. βᾶθι κεῦθος οἴκων. αἶ, αἶ.
πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ἔ, ἔ.
δι' ὀδύνας ἔβας. σάφ' οἶδα. φεῦ, φεῦ.
τὰν νερθὲν οὐδὲν ὠφελεῖς. ἰώ μοι μοι.
τὸ μή ποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
πρόσωπον ἄντα λυπηρόν.
ἄδ ἔμνησας ὅ μου φρένας ἥλκωσεν.
,, Τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
,, Πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας,
ὤφελον οἰκεῖν μετὰ τῆδε δόμους.
,, Ζηλῶ δ' ἀγάμους, ἀτέκνους τε βροτῶν.
ψυχῇ δὲ μιᾷ τῆδ' ὑπεραλγεῖν, μέτριον ἄχθος.
παίδων δὲ νόσους, καὶ νυμφιδίους
εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας,
οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνοις,
ἀγάμοις τ' εἶναι διαπαντός.
χο τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. αἶ, αἶ.
πέρας δ' οὐδὲν τιθεῖς ἀλγέων. ἔ, ἔ.
βαρέα μὲν φέρειν. ὅμως δὲ. φεῦ, φεῦ.
τλᾶθ'. οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας, ἰώ μοι μοι,
,, γυναῖκα. Συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα
,, Πιέζει φανεῖσα θνατῶν.
ἄδ ὦ μακρὰ πένθη, λῦπαί τε φίλων
τῶν ὑπὸ γαῖαν, τί μ' ἐκώλυσας
ῥίψαι τύμβου τάφρον ἐς κοίλην,
καὶ μέτ' ἐκείνης τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
δύο δ' ἀντὶ μιᾶς ᾅδης ψυχὰς
τὰς πιστοτάτας γε συνέσχεν ὁμοῦ,
χθονίαν λίμναν διαβάντε.

 ἐμοί

χο ἐμοί τις ἦν γὼ γδύει, ὦ λίορ ἀξιάθρλω
ὥχετ' γὼ λόμοισι μονόπαις. ἀλλ' ἔμπας
ἔφορε λακὸν ἅλις, ἄτεκνος ὢν,
πολιὰς ὠδὶ χαίτας, ἤδη προπετὴς ὤν,
βιότε τε πρόσω.
ἄλ ὦ οἶκμα λόμων, πῶς εἰσέλθω;
πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντ'
δαίμον'; οἴ μοι, πολὺ γὰρ τὸ μέσον.
τότε μὲν ὠδῖνας σὺν παλιλσίν,
σὺν θ' ὑμεναίοις ἔσχον ἔσω,
φιλίας ἀλόχε χρία βασάζων,
πολυάχνως δ' εἵπετο λῶμος,
πλού τε θανεῖσαν, λάμ' ὀλβίζων.
ὡς δύπατρίδαι, λάπ' ἀμφοτόρων
ὄντε ἀρίσων, σύζυγε εἰμί.
νυῦ δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος,
λευκῶν τε πέπλων μέλανε σολμοί,
πέμπουσί μ' ἔσω,
λέκτρων κοίτας δε ὀρήμας.
χο παρὰ δύτυχῆ σοι πότμον
ἦλθον ἀπειροκάκῳ τό.
δ' ἅλιος. ἀλλ' ἔσωσας
βίοτον, καὶ ψυχάν.
ἔθανε δαίμαρ,
ἔλιπε φιλίαν.
τί νέον τόδε; πολλοῖς
ἤδη πρόελυσε
θανάτος δαίμαρτος.
ἄλ φίλοι, γυναικὸς δ' αἷμον' δύτυχέστερον
τὸ μὲν νομίζω, λαίπορ δ' οἰκεῖν θ' ὅμως.

Ἅλ μὲν γὰρ δὴν ἄλγος ἄψεταί ποτε,
πολλῷ δὲ μόχθῳ δύκλεὴς ἐπαύρατο.
ἐγὼ δ', ὃν δ' ἐχρὴ ζῆν, πρὸς τὸ μόρσιμον,
λυπρῶν διάξω βίοτον, ἄρτι μανθάνων.
πῶς γὰρ δόμων δῶν δ' εἰσόδους αὐξόμαις;
τίν' αὖ προσειπών; τῷ, δὲ προσρηθεὶς ὕπο,
τροπωνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδοις; ποῖ τρέψομαι;
ἡ μὲν γὰρ ζῶν δόμον δ' ἐρημία,
γυναικὸς δύνας εὖτ' ἂν εἰσίδω λέχνας.
θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἵζε, καὶ κατὰ σέγας
αὐχμηρὸν ἔδας. τέκνα δ' ἀμφὶ γόνασι
πεσόντα, δάκρυσι μητρὸς. οἱ δὲ δεσπότην
σφώσιν, οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
τὰ μὲν κατ' οἴκους, τοιάδ'. ἔξωθεν δέ με
γάμοι γ' ἑλῶσι Θεσσαλῶν, καὶ ξύλλογοι
γυναικοπλῆθεῖς. ἃ δ' ἀνέξομαι
λύσσῃ δαίμαρτος δ' ἐμῆς ὁμιλίας.
ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν τυγχάνει, τάδε.
ἰδοὺ γυνὴ αἰσχρῶς ζῶν θ', ὃς σὺ κἄτλη θανεῖν.
ἀλλ' ἰὼ ἐγκλὴν αὐτοδίδως ἀψυχίᾳ,
πέφευγε ἅδου, λάτ' αὐτὸν εἶν δόκει,
συγεῖ δὲ σὺν τεκόντας, αὐτὸς δ' θέλῃ
θανεῖν. τοιάδε πῶς κακοῖσι λαμβάνει
» ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα λύσιον φίλοι,
» λακῶς λαθόντα, καὶ κακῶς πεπραγότι;
χο Ἐγὼ καὶ σὰ μόχθος
» Καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
» Πλεῖσον ἄψαμος λόγῳ,
» Κρεῖσσον δ' δὲν ἀνάγκας
» εὗρον. δὲ λέ φάρμακον

Θρήσσαις γὰρ Ἀονίσι, τὰς
Ὀρφέως διατέτραφε
Γῆρυς. ὅσ' ὅσα Φοίβῳ
Ἀσκληπιάδαισιν πρέσβωκε
Φάρμακα πολυπόνοις
Ἀντιτεμὼν βροτοῖσι.
μόνας δ' ὅτ' ὤν Βωμοὺς
ἐλθεῖν, ὅτε βρέτας θεᾶς
ἔσιν, ὁ σφαγίων λύει.
μή μοι τόδ' εἴη μέλλων
ἔλθοις, ἢ πρὶν γὰ βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ, τι νόσῳ,
σωίζοι ἐξαρτελυτᾷ.
καὶ τὸν γὰ Χαλύβοισι
δαμάζεις ὁ βίᾳ σίδαρον.
ὅδε τις ἀρτόμως
λήματός ἐσιν αἰδλώς.
δαίσ' γὰ ἀφύκτοισι χόρδῃ
εἶδε θεᾶς δεσμοῖς.
τόλμα δ', ὁ γὰρ αὐάξεις πόσ' γὰρθρον
δλαίων σὺν φθιμένοις ἄνω.
καὶ θεῶν σκότοι φθίνασι
πᾶδδε γὰ θανάτῳ.
Φίλα μὲν ὅτ' ὢν γε μεθ' ἡμῶν,
Φίλα δέ τι καὶ θανοῦσα.
γυναικοτάταν δὲ πασᾶν
ἐζεύξω λιδσίαις ἅπασιν.
μὴ δὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων,
χῶμα νομιζέσθω
τύμβον σᾶς ἀλόχου.

θεοῖσι

θεοῖσι δ' ὁμοίως
τιμάσθω σέβας ἐμπόρων.
δαίτης δοχμίαν δέδυθι
ἐκβαίνων, τόδ' ἐρεῖ,
αὐτά ποτε πρόθαν' αὐδός,
νεῖ δ' ἔσι μακαίρας δαίμων.
χαῖρ' ὦ πότνι, εὖ ᾖ δόιης.
φιάν νιν πόσερσι φῆμαι.
καὶ μὴν δὴ ὡς ἔοικεν Ἀλκμήνης γόνος,
Ἄδμητε, πρὸς σὸν ἑσίαν πορεύεται.
Φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Ἄδμητε, μορφὰς δ' ἐκ ἔνδο ἀπλάγχνοις ἔχειν,
Σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν
ἐγγὺς πρέσσων, ἀζεσθαι Φίλον.
σύ δ' ἐκ ἐφράζου σῆς προκείμενον νέκυν
γυναικός. ἀλλά μ' ἐξέβαζου γ' δόμοις,
ὡς δὴ θυραῖσ πήματος ἀπόδλιν ἔχων.
δαῖσεψα λερᾶσα, καὶ θεοῖς ἐσπεισάμην
ἀνδρὸς, γ' οἴκοις δυσυχοῦσι τοῖσι σοῖς.
καὶ μέμφομαι δή, μέμφομαι πάθῃ τάδε.
ὁ μὲν σε λυπεῖν γ' κακοῖσι βέλομαι.
ὧν δ' ἕνεχ' ἥκω, δλοῦ ἀπόστρεψας πάλιν,
λέξω. γυναῖκα τὴν δέ μοι σῶσαι λαβών,
ἕως ἂν ἵππος δλοῦ βρίθους ἄγων
ἔλθω, τύραννον Βισόνων δατακτανών.
πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι, νοσήσαιμι γαῖρ,
δίδωμι τὴν δέ σοῖσι πρόσπολον δόμοις.
πολλῶν δὲ μόχθων ἦλθε χεῖρας εἰς ἐμάς.
ἀγῶνα γὰρ πρὸ δημον εὑρίσκω τινὰς
ζηθέντας ἆθλα τοῦσιν, ἄξιον πόνου.

ὧθεν

ὅθεν κομίζω τήνδε, νικητήρια
λαβών. τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν, ἢν
ἵππους ἄγεσθαι. τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα
νικῶσι, πυγμὴν, καὶ πάλην, βουφόρβια.
γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἵπετ'. ἐντυχόντι δὲ,
αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναῖκα χρή.
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν,
ἥκω. χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
ἀδ ὅτοι σ' ἀτιμάζων, οὐδ' ἐν αἰσχροῖσι τιθεὶς.
ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας,
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον.
εἴπερ πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὡρμήθης ξένου.
ἅλις δὲ κλαίειν τοὐμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.
γυναῖκα δ' εἴ πως ἐστὶν, αἰτοῦμαί σ' ἄναξ,
ἄλλόν τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ,
σώζειν ἄνωχθι θεσσαλῶν. πολλοὶ δέ σοι
ξένοι φεραίων. μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν,
ἄδακρυς εἶναι, μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
προσθῇς. ἅλις γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
νέα γὰρ ὡς, ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
καὶ πῶς ἀκραιφνὴς ἐν νέοις στρωφωμένη
,, ἔσται; Τὸν ἡβῶνθ' Ἡρακλεῖς οὐ ῥᾴδιον
,, Εἴργειν. ἐγὼ δέ σου προμηθίαν ἔχω.
ἢ τοῦ θανούσης εἰς θαλάμον βύσας τρέφω.
καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τοῦ κείνης λέχει;
διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν

μήτις

μή τις μ' ἐλέγξῃ, τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ', ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας,
καὶ τοῦ θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν.
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ' ὦ γύναι,
ἥ τίς ποτ' εἶ σὺ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
μορφῆς μέτρ' ἴσθι, καὶ προσήϊξαι δέμας.
οἴ μοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἀπ' ὀμμάτων
γυναῖκα τήνδε. μή μ' ἕλῃς ἡρημένον.
δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν, γυναῖχ' ὁρᾶν
ἐμήν. θολοῖ δὲ καρδίαν. ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν. ὦ τλήμων ἐγὼ,
ὡς ἄρτι πρόνθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
χο ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην.
χρὴ δ' ὅστις εἶ σὺ, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
ἡρ εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ἐκ Διὸς,
εἰς φῶς πορεῦσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναῖκα, καὶ σοὶ τήνδε πορσύναι χαίριν.
ἄδ σάφ' οἶδα βούλεσθαί σ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
,, Οὐκ ἔστι σοῦ θανόντας εὖ φάος μολεῖν.
ἡρ μὴ νῦν ὑπέρβαιν', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
ἄδ Ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
ἡρ τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλοις ἀεὶ στένειν;
ἄδ ἔγνωκα κἀυτὸς, ἀλλ' ἔρως τίς μ' ἐξάγει.
ἡρ τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ', ἄγει δάκρυ.
ἄδ ἀπώλεσέν με, κἄτι μᾶλλον ἢ λέγω.
ἡρ γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες. τίς αὐτερεῖ;
ἄδ ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίῳ.
ἡρ χρόνος μαλάξει. νῦν δ' ἔθ' ἡβᾷ σοι κακόν.
ἄδ χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
ἡρ γυνή σε παύσει, καὶ νέου γάμου πόθος.

σίγησον.

ἄλ σίγησον. οἷον εἶπας. ὀκ ἀν ᾠόμην.
ἡρ τί σ' ἔδακμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύεις μόνος;
ἄλ ὀκ ἔσιμ' ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.
ἡρ μῶν τὴν θανεῖσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;
ἄλ κείνην ὅτι χρὴ τοῦτ' ἔδη, δμᾶσθαι χρεών.
ἡρ ἀνὼ μὴν, ἀνὼ. μωρίαν σ' ὀφλισκάνεις.
ἄλ ὡς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλεῖν.
ἡρ ἐπαίνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὖνεκ' εἶ φίλος.
ἄλ θανοίμ', ἐκείνην καὶ πρὸ ὀκ ἔστιν προδοὺς.
ἡρ σέβεσ νιν· εἴσω τῶνδε γυναῖκαν δόμων.
ἄλ μὴ πρὸς σὲ τοῦ πατρὸς τ' ἄντομαι Διός.
ἡρ καὶ μὴν ἁμαρτήσει γε μὴ δράσας τάδε.
ἄλ καὶ δρῶνγε, λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
ἡρ πιθοῦ. τάχ' ἂν γὰρ εἰς δέον πείσοι χάρις.
ἄλ φροῦ. εἶδ' ὀξὺ ἀγὼν τῶνδε μὴ λαβοῖς ποτέ.
ἡρ νικῶν πολίτοις, ἢ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
ἄλ καλῶς ἔλεξας. ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
ἡρ ἄπεισιν, εἰ χρή. πρῶτα δ' εἰ χρεών, ὅρα.
ἄλ χρή, σοῦγε μὴ μέλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
ἡρ εἰ δῶς ἐμοὶ χάριν γε, τῶνδ' ἔχω προθυμίαν.
ἄλ νίκα νυν. σὸ μὲν αὐδᾶν τάδε μοι ποιεῖς.
ἡρ ἀλλ' ἓν δ' ὅδ' ἡμᾶς αἰνέσεις. πιθοῦ μόνον.
ἄλ ὁρμίζετ', εἰ χρὴ τῶνδε πλεῖν δόμους.
ἡρ ὀκ ἂν μεθείμην τῆς γυναῖκα προσπόλοις,
ἄλ σὺ δ' αὐτὸς αὐτῷ εἶσαγ' εἰ λοκεῖ, δόμοις.
ἡρ εἰς σὰς μὲν ὄν' ἔγωγε θήσομαι χέρας.
ἄλ ὀκ ἀν θίγοιμι. δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
ἡρ τῇ σῇ τε ποιᾶ χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
ἄλ ἄναξ, βιάζῃ μ' ὃ θέλοντα δρᾶν τάδε.
ἡρ τόλμα προτείνουμ χεῖρα, καὶ θίγειν ξένης.

καὶ

ἄλ καὶ μὲν προτείνω, γοργόν' ὡς καρατόμῳ.
ἡρ ἔχεις; Α. ἔχω ναί. Η. σῶζε νυν. καὶ τὸν Διὸς
φήσεις ποτ' εἶν παῖδα γνήσιον ξένον.
Βλέψον δ' ἀν αὖτις, εἴ τι σοι δοκεῖ πρέπειν
γυναικί. λύπης δ' δύτυχοῦς, μεθίσασο.
ἄλ ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε,
γυναῖκα καὶ λύσασαν τὸν ἐμὸν ἐντύμως.
ἦ λίερ τομός με θεὸς τις ἐμπλήσει χαρᾶς;
ἡρ ὀκ ἔσιμ. ἀλλὰ τὸν δ' ὁρᾶς δάμαρτα σὸν.
ἄλ ὅραγε, μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ᾖ.
ἡρ ὁ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
ἄλ ἀλλ' ἦ θεᾶς πέλας εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
ἡρ σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' ὅ σε θαυμάζω τύχῃ.
ἄλ θίγω. προσείπω ζώσαν ὡς δ' ἁμαρτ' ἐμήν.
ἡρ πρόσειτ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσον πέρ ἤθελες.
ἄλ ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα, καὶ δέμας,
ἔχω σ' ἀέλπτως, ὅποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
ἡρ ἔχεις. φθόνος δὲ μή γένοιτό τις θεῶν.
ἄλ ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς σύγγονε τέκνον,
εὖ δ' αἰμονοίης. καὶ σ' ὁ φυτεύσας πατὴρ
σώζοι. σὺ γὰρ τάμ' ἐξανώρθωσας μόνος.
πῶς τῶνδ' ἔτυχες νέρθεν εἰς φάος τόδε;
ἡρ μαχὴν σταλαὶς δαιμόνων ἐχθρὰν νικήσας.
ἄλ ποῦ τόνδε θανάτῳ φὴς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
ἡρ τύμβου παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χοροῖν.
ἄλ τί γάρ ποθ' ἥδ' ἄναυδος ἕστηκεν γυνή;
ἡρ ὅπως θέμις σοι τῆσδε πρόσφωνημάτων
λύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
ἀφαγνίσηται, καὶ πρὸ τοῦ μόλῃ φάος.
ἀλλ' εἶσαγ' εἴσω σῶνδε. καὶ δίκαιος ὤν,

τὸ λοιπὸν

πολιπόρ᾽ Ἀδμητ᾽ δύσεβει πορὶ ξφνης.
κἀι χαῖρ᾽. ἐγὼ δὲ τὸν πδοκείμενον πόνον
Σθφνέλᾳ τυράννφ παιδὶ πορσπωδ μολὼν.
ἄλ μεῖνον παρ᾽ ἡμῖν, κἀι ξυνέσι© γνῶ.
ἡρ αὖθις τόδ᾽ ἔσαι. νεῶ δ᾽ ἐπείγεσθαί με δεῖ.
ἄλ ἀλλ᾽ δυτυχίης. νόσιμον δ᾽ ἦλθοις δόμον.
ἀσοῖς δὲ, πᾶσί τ᾽ φνέτω τεπραχίαις,
χορὸς ἐπ᾽ ἐδλαῖς συμφορᾶσιν ἰσάναι,
βωμός τε λνιοσαῦ βεβύτοισι πδοπροπαῖς.
νεῦ γὰρ μεθηρμόσμεδα βελτίω βίον,
τδ πρόσθφ. σ᾽ γὰρ δύτυχῶν ἀρνήσομαι.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ᾽ ἀέλπδως ἐραίνσι θεοί.
κἀι τὰ δοκηθέντ᾽, σκ ἐτελέσθη.
τῶν δ᾽ ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ᾽ ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΛΚΗΣΤΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

Νεοπτόλεμο© φ᾽ Τροίᾳ γόρας λαβὼν, Ἀνδρομάχ᾽ χλω τ῀ Ἕκτορ© γυναῖκα, παῖδα τε τεκφν ἐξ αὐτ῀ τὸν Μολοπτόν. ὕσδρον δ᾽ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην, τ῀ Μενελάε θυγατρός. δίκας δ᾽ πρῶτον μὲν τφπικῶς τ῀ Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν φ᾽ Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθφν ὧδε τὸ χρηστήριον, μετανοήσας, ἵνα τ῀ θεὸν ἐξιλάσητ᾽. ζηλοτύπως δ᾽ ἔχουσα πρὸς τ῀ Ἀνδρομάχλω ἡ Βασιλὶς, ἐβουλεύσ© κτ῀ ταύτης θανάτου, μεταπεμψαμένη τὸν Μφέλαον. ἡ δὲ τὸ παιδίον μὴ ὑπεξεθήκφν, αὐτὴ δὲ λατρεφυγὸν ὧδε δ᾽ ἱερὸν τ῀ Θέτιδος. οἱ δὲ πρὶ τὸν Μφέλαον, κτὸ παιδίον ἀνεῦρον, κἀι ἐκείνλω ἀπαγγείλαντο αὐτήγειραν. ἵ σφάττειν μέλλοντ© ἀμφοτέρας, ἐκωλύθησαν, τ῀ Πηλέως ὤφελον. Μφέλαος μὲν δ᾽ ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην. Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, δύλαβηθεῖσα τ῀ πρόσταν τδ Νεοπτολέμου. πρᾳχθέντ© δὲ ὁ Ὀρέστης, ταύτην μὲν ἀπήγαγεν εἰς Σπάρτην, Νεοπτολέμφ δὲ ἐπεβούλευσεν. ὃν κτ φονευθέντα, πρᾶξαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ τ῀ μέλλοντι νεκρὸν θάπτειν, Θέτις φανεῖσα, κέλευσεν μὲν φ᾽ Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τ῀ δὲ Ἀνδρομάχλω εἰς Μολοσσοὺς ἀπελθεῖν μετὰ τδ παιδός. αὐτὸν δ᾽ εἶπεν ἀθανασίαν πρόσθεσθαι. τυχὼν δὲ ταύτης, εἰς μακάρων νήσους ᾤκησεν. Ἡ μὲν σκηνὴ τδ δράματ©, φ᾽ Φθίᾳ κεῖτ᾽. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν. προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν δύο τόκων. ὁ πρόλογος σαφὴς, κ σύλογος ἐρημίας. ἔστι γὰ τὰ

ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ανδρομάχης, ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει. ῥῆσις Ερμιόνης, τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα. καὶ ὁ πρὸς Ανδρομάχην λόγος, καλῶς ἔχων. εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς, ὁ τὴν Ανδρομάχην ἀφελόμενος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ανδρομάχη.	Μολοττός.
Θεραπαινα.	Πηλεύς.
Χορὸς ἐκ Φθιωτίδων.	Ορέστης.
	ἄγγελος.
Ερμιόνη.	Θέτις.
Μενέλαος.	

Προλογίζει δὲ ἡ Ανδρομάχη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ασιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
ὅθεν πόθ' ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην,
δαίμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Εκτορι,
ζηλωτὸς ἔνγε τῷ πρὶν Ανδρομάχη χρόνῳ,
νῦν δ' ὅστις ἄλλη δυστυχεστάτη γυνὴ
ἐμοῦ πέφυκεν, ἢ γενήσεταί ποτε.
ἥ τις πόσιν μὲν Εκτορ' ἐξ Αχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
ῥιφθέντα πύργον Ασυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ελλήνευ πέδον,
αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ', Ελλάδ' εἰσαφικόμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
δοθεῖσα, λείας τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δὲ τῆδε, καὶ πόλεως Φαρσαλίας
σύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ξυνώκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
φεύγουσ' ὅμιλον. θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς
Θετίδειον αὐδᾷ, θεᾶς χαρὶν νυμφευμάτων.
ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Αχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
πλασθεῖσ' Αχιλλέως παιδί, δεσπότῃ τ' ἐμῷ.

καὶ πρὶν μὲν γὰρ καινοῖσι λειμῶνίν ὅμως
ἐλπὶς μ' ἀεὶ προσῆγε, σωθῆντ' τέκνα
ἀλκὴν τιν' εὑρεῖν, ἰᾶτρικόρκησιν κακῶν.
ἐπεὶ δὲ πλὴν λαὸ καιναν Ερμιόνιν γαμεῖ,
τὸν μὸν πρώτας Πειρίθους λόγον λέχθ',
καινοῖς πρὸς αὖθ' ἑτοίμοις ἐλαύνομαι.
λέγει γὰρ ὡς νιν φαρμακοις κεκρυμμένοις
πίθημ' ἄπαιδα, καὶ πόσει μισουμένην,
αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον αὖτ' αὖθ' θέλω
τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ,
ἃ γὼ τὸ πρῶτον ἐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
νικῶ δ' ἐκείνην. Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
ἀλλ' ὅσφε πέμψω. βούλεται δὲ με ἰκανεῖν.
πατήρ τε θυγατρὶ Μηνέλεως σωθῆναι τάδε.
καὶ νιν κατ' οἴκους ἐς' ἀφ' Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ ἴσον. λειμακτομήν δ' ἐγὼ,
δόμων πάροικον, θέτιδ' εἰς αὐλακτορον
βάσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἵν' με λωλύσῃ θανεῖν.
Πηλεύς τε γάρ νιν, ἔκγονοί τε Πηλέως,
σέβουσιν, ἑρμῶν δῶμα νηρῆδ' γάμων.
ὃς δ' ὅτι πῶς μοι μόνον, ἵκετεύω λάθρα
ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θανὼν φοβουμένη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν, ὅτ' ἐμοὶ πάρα
πόσις φελῆσαι, παιδὶ τ' ὀφλὴν ἐς ἀπὸν
Δελφῶν κατ' αἶαν, ἦλθε λοξίας δίκην
δίδωσι μανίας, ἵν' τότ' ἐς Πυθὼ μολὼν,
ἔτεισε Φοίβῳ πατρὸς, ὃ τίνει δίκην,
εἴπως τὰ πρόσθεν σφάλματ' ἐξαιτήσεται
θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν σύμμαχον.

Δέσποινα

Θε Δέσποιν', ἐγὼ τὸν ὃ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπεὶ πρὸ καὶ κατ' οἶκον ἠξίου
τὸν σὸν, τὸ Τροίας πνίκ' ὠκεῖλον τεῖχος.
ζώσας δὲ καὶ σοὶ, ζῶντί τ' ἦν ἔτ' σῷ πόσει.
καὶ νιῦ φόβασά σοι νέας ἥκω λόγας,
φόβῳ μὲν μή τις Δεσποσύνων αἰδέσετου,
οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ. δεινὰ γάρ τοι βάλεται
Μηνέλαος εἰ σὲ, πᾶς δ', ἃ σοι φυλακτέα.
αὐ ὦ φιλτάτη σωσθῆναι, σωσθῆναι γὰρ εἷ
τῇ πρόσθ' αὐδόσῃ τῇδε, νιῦ δὲ λυσυχεῖ.
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσι νιῦ,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;
Θε τὸν πᾶδά σε μέλλουσιν, ὦ λύσσωσ' σὺ,
κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.
αὐ οἵ μοι. ὡς πύσαι τὸν ἐμὸν ἔκθορον γόνον;
πόθεν ποτ'. ὦ λύσσαν, ὡς ἀπωλόμαν.
Θε οὐκ οἶδ'. ἐκείνων δ' ἀδόμην ἐγὼ τάδε.
φρουδὸς δ' ἐπ' αὐτὸν Μηνέλεως δόμων ἄπο.
αὐ ἀπωλόμην ἄρ' ὦ τέκνον. κτανοῦσί σε
δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δ' ἐκπλημνύς
πατὴρ, ἔτ' γὰν Δελφοῖσι τυγχάνῃ μόνον.
Θε δοκῶ γὰρ οὐκ ἄν ὧδε σ' ἀν πρόσοσθαι κακῶς,
ἐάνα πρόντος. νιῦ δ' ὅμως εἶ φίλων.
αὐ δ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθον, ὡς ἥξοι, φάσπις;
Θε γρίων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.
αὐ κἀμὲ δ' ἔπεμψ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.
Θε μῶν σ' ὁ λοκεῖ σοι φροντίσαι τιν' ἀγγέλων;
αὐ πόθεν; θέλεις δ' ἄγγελος μολεῖν σύ μοι;
Θε τί δῆτα φήσω, χρόνιος ὅσ' ἐκ δωμάτων;
αὐ πολλὰς αὖ εὑρεῖς μηχανάς. γυνὴ γὰρ εἶ.

θε κίνδυνος. Ερμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.
αὐ ὁρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς;
θε οὐ δῆτα, μηδὲν τοῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἶμ', ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος
δούλης γυναικὸς, ἤν τι καὶ πάθω κακόν.
αὐ χώρει νύν. ἡμεῖς δ' οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι, καὶ γόοισι, καὶ δακρύμασι,
,, πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν. Εμπέφυκε γὰρ
,, Γυναιξὶ τέρψις τῶν πρεσώτων κακῶν,
,, Ανὰ στόμ' αἰεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἕν, ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Εκτορα,
στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ συνεζύγην,
δούλειον ἦμαρ εἰσπεσοῦσ' ἀναξίως.
,, Χρὴ δ' οὔποτ' εἰδέν' ὄλβιον βροτῶν,
,, Πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς,
,, Οπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.
Ἰλίῳ αἰπεινᾷ, Παρὶς οὐ γαμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγαγετ' εὐναίαν εἰς θαλαμους Ελέναν.
ἇς ἕνεκ' ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ελλαδος ὠκὺς Αρης.
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Εκτορα, τὸ περὶ τείχη
εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος.
αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ὑπὸ δῖνα θαλάσσης,
δουλοσύναν συγεραὶ ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς ἁνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε, καὶ θαλάμους, καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
ὤ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,
Ερμιόνας δούλαν, ἇς ὕπο τειρομένα,
πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα,

τάκομαι

Egethon ad Hippol. V. 11.

τάκομαι ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.
χο ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον, καὶ ἀνάκτορα θάσσεις
δαρὸν, οὐδὲ λείπεις
φθιὰς, ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ασιήτιδα γένναν.
εἴ τι σοι δυναίμαν
ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων εὑρεῖν,
οἵ σε καὶ Ερμιόναν ἐρίδι συγερᾷ συνεκλήϊσαν.
τλᾶμον ἀμφὶ λέκτρων
διδύμων ἐπίκοινον
ἐοῦσαν ἀμφὶ παῖδ' Αχιλλέως,
,, Γνῶθι τύχαν, λόγισαι τὸ πρὸν κακ' εἰς ὅπερ ἥκεις.
δεσπόταις ἁμιλλᾷ,
ἰλιὰς οὖσα κόρα Λακεδαίμονος ἐκγενέταισι,
λεῖπε δεξίμηλον
δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ. τίς σοι
καιρὸς ἀτυζομένᾳ, δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀναγκαῖς;
τὸ κρατεῖν δέ σε πείσει.
τί μόχθον οὐδὲν οὖσα, μοχθεῖς;
ἀλλ' ἴθι. λεῖπε θεᾶς νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν.
γνῶθι δ' οὖσ' ὑπὸ ξένας
δμωὶς ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
ἔνθ' οὐ φίλων τίν' εἰσορᾷς
σῶν, ὦ δυστυχεστάτα,
ὦ παντάλαινα νύμφα.
οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοι γ' ἔμολεν γύναι ἰλιὰς, οἴκους.
δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ,
ἡσυχίαν ἄγομεν (τὸ δὲ σὸν
οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω)
μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας

σοί μ' εὖ φρονοῦσαν ἴδῃ.

Valcken. ad Phoen. p. 84. ἔρ κόσμον μὲν ἀμφὶ μετὰ χρυσέας χλιδῆς,
σολμόν τε χρωτὸς τῷδε ποικίλῳ πέπλῳ,
ὁ τῶν Ἀχιλλέως, ὁδὲ Πηλέως ἄπο
δόμων ἀπῆλθες δλιὸν ἔχουσ' ἀθυμίαν,
ἀλλ' ἐκ λαπάνης σαρπάσασ' ἅχθονος,
Μενέλαον ἡμῖν ταῦτα λωβᾶται πατήρ,
πολλοῖς σιὼ ἔθνεσι, ὥστ' ἐλυθροσομεῖν.
ὑμᾶς μὲν οὖν τοιοῖσδ' ἀμείβομαι λόγοις.
σὺ δ' ὅστις ἀλάλη, καὶ λοίπτητον γυνή,
δόμους μετάσχεῖν ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς θέλεις
τόσδε; συγῶμαι δ' αὐθρί, φαρμάκοισι σοῖς.

Valcken. ad Phoen. p. 81. νικῶσ δ' ἀκούμων δόξ σέ μοι διόλυται.
» Δεινὴ γὰρ ἡ πειρῶσα εἰς τὰ πράγματα
» Ψυχὴ γυναικῶν, ὧν ἁλίσκομαι σ' ἐγώ.
ἰὼ δόλιόν σ' ὄνησει δῶμα νηρῶδον τόδε,
ὁ βωμός, ὁδὲ ναός, ἀλλὰ καὶ θανῇ.
ἢν δ' ὧν θεῶν τίς σ', ἢ βροτῶν σῶσαι θέλῃ,
δίκῃ σ' αὐτὴ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων,
πῆξαι, ταπεινὴν πρόσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σαίρειν τε δῶμα τὸμόν, ἐκ χρυσηλάτων
τρυχέων πρόθυτα σπάσαν Ἀχελῴα δρόσον,
γνῶναί θ' ἵν' εἶ γῆς. ὁ γὰρ ἐσθλὸς Ἕκτωρ πάλαι,
ὁ Πρίαμος, ὁδὲ χρυσός, ἀλλ' ἕλκει πόλις.
εἰς ὄνθρ' δ' ἥκεις ἀμαθίας, δίνῃσιν σύ,
ἢ παιδὶ πατρός, ὃς σὸν ὤλβισεν πόσιν,
τολμᾷς ξυνοῦναι, καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
» Τίκτειν. τοιῶνδ' ἐγὼ βαρβάρου χρῄζω,
» Πατέρα θυγατρί, πᾶς τε μητρὶ μίγνυται,
» Κόρη ἀδελφῷ. δόξα φόνος δ' οἱ φίλτατοι

Χωροῦσι

» Χωροῦσι. καὶ τῷδ' ὀδὲν ὀξέργει νόμος.
» Ἀ μὴ πάρ' ἡμᾶς εἰσφέρ'. ὁδὲ γὰρ καλόν,
» Δυοῖν γυναιξὶν ἄνδρ' ἓν' ἡνίας ἔχειν,
» Ἀλλ' εἰς μίαν βλέποντες δυναίαν Κύπριν,
» Στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.
χο Ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
» Καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.
ὦ φίλ', φίλ'.
» Κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔντε τῷδ' νέῳ
» Τὸ μὴ δίκαιον ὅστις αὐθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δέ σ' ἁρπάσ, μὴ γὰρ ὀλλύειν με σοί,
λόγων ἀπώσω, πόλλ' ἔχουσ' ἐρῶ πάρα.
ἢν δ' αὖ μ' ἀτιμάσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην.
» Οἱ γὰρ πένητες μεγάλα, τὰς μετρίους λόγους
» Πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο.
ὅμως δ' ἐμαυτὴν ὁ πρόθυτος ἁλώσομαι.
εἶπ' ὦ νεᾶνι, τῷδ' σ' ἐλεγχύω λόγῳ
πειθεῖσ', ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ λώβαινα τῶν Φρυγῶν μείων τόλις
τύχη θ' ὑπορθεῖ, καὶ μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς.
ἢ τῷδ' νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι,
πόλεώς τε μεγέθει, καὶ φίλοις ἐπηρμένῃ,
οἶκον κατάσχεῖν τὸν σὸν αὐτὶ σοῦ θέλω.
πότερον ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα;
ἢ σῶν ἐμός τις παῖδας ὀξανέξεται
φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς.
Φιλοῦσι γὰρ μ' Ἕλληνες, Ἕκτορός τ' ἄπο,
αὐτήν τ' ἀμαυρὰ, διὰ τύραννον ἦν Φρυγῶν.
ἐκ δ' ἐμῶν σε φαρμάκων συγεῖ πόσις,

ἀλλ' εἰς ξωπεῖναι μὴ 'πιτηδείαι λυρᾶς.
,, Φίλτρον δὲ καὶ τόδ'. ὃ γὰρ καλλιθ, ὦ γύναι,
,, Ἀλλ' αἱ ῥητὰι πρᾶπτοι σὺν ξωβυνέτας.
σὺ δ' ὧν τι λυιθῆς, ἡ λαὶκαινα μὴν πόλις
μεγ' ἔστι, τὴν δὲ Σκῦρον ὀλαμὸς τίθης,
πλουτεῖς δ' ᾧ ὁ πλουτοπ. Μηνέλεως δέ σοι
μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοι σ' ἔχθει πόσις.
,, Χρῶ γὰρ γυναῖκα, κἂν κακὴν πόσει δοθῇ,
,, Στέργειν, ἄμιλλάστ' ὀκ ἔχειν φρονήματ[ος].
εἰ δ' ἀμφὶ θρήκην χιόνι τὴν κατάῤῥυτον,
τύραννον ἔχθ' ἀνῆρ, ἵν' ᾧ μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινώμεν[α],
ἔκτεινας ἂν τὰ σ' εἶτ' ἀπλησίαν λέχος
πάσαις γυναιξὶ πρσιθεῖσ' ἂν εὑρέθης,
αἰχρόν γε, καί τοι χείρον' ἀρσένων νόσον
ταύτην νοσοῦμεν. ἀλλὰ πρὸς ἡμῶν καλῶς.
ὦ Φίλτατ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χαρὶν,
σοὶ καὶ ξωπόρων, εἴ τι σε σφάλοι Κύπρις.
καὶ μασὸν ἦλθ πολλάκις νόθοισι σοῖς
ἐπ' ἐχον, ἵνα σοι μηδὲν ᾧ δόλῳ πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα, τῇ ῥητῇ προσκυόμην
πόσιν. σὺ δ' ὀδὲ γανίδ' ἐπαιθρίας δρόσ[ου]
ὄφ' σῷ πρσίζειν αὐδρὶ λειμαίνσ' ἐᾶς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῆ Φιλανδρίᾳ, γύναι,
ζήτει πρελθεῖν. Τῶν μακρὰν γὰρ μητέρων
,, Φθύγειν πρόπας χρὴ τέκν', οἷς ἐνεσι νοῦς.
λέαιναν, ὅστις σοι ῥᾳδίως πρίσατο,
προσόν δὲ παῖδα τῆδε συμβλῶαι λόγοις.
τί σεμνομυθεῖς, λεὶς ἀγὼν' ἔρχη λόγων,
ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἄμὰ δ' ἔχει σώφρονα;

ἔκαν

ἀὼ ἔκαν' ἐφ' οἷς γε νῷν λαθέσπκας λόγοις.
ἑρ ὁνὴς ὁ σός μοι μὴ ξωοικοίη, γύναι.
ἀὼ νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.
ἑρ σὺ δ' ὀ λέγεις γε, λρᾷς δὲ μ' εἰς ὅσον δίκη.
ἀὼ ὀκ ἂν σιωπῇ Κύπρι δ' ἀλγήσῃς πέρι;
ἑρ τί δ' ὀ γυναιξὶ τοῦτα πρῶτα παντα χῆ;
ἀὼ λακῶς γε χρωμένσιν. εἰ δὲ μή, ὀ λακᾶ.
ἑρ ὀ βαρβάρων νόμισιν οἰκοῦμεν πόλιν.
ἀὼ λακεῖ τά γ' αἰσχρὰ, λανθάνει δ' αἰσχύνη ἔχει.
ἑρ σοφὴ σοφὴ σύ. λατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.
ἀὼ ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδ Θ εἰς σ' ἀποβλέπον;
ἑρ μισοῦμεν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.
ἀὼ Ἑλένην νιν ὤλεσ', ὀκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.
ἑρ ἦ καὶ πρόσω γῆς τῶν ἐμῶν ψαύσεις λακῶν;
ἀὼ ἰδὲ σιωπῶ, λὰ πλάζυμαι σόμα.
ἑρ ἐκεῖνο λέξον, ὅπορ ὄνεκ' ἐσῆλθ.
ἀὼ λέγω σ' ἐγὼ νομῶ ὀκ ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.
ἑρ λείψ ἦς τόδ' ἀγνὸν τέμενΘ ᾧ λίας θεοῦ;
ἀὼ εἰ μὴ θανοῦμαί γ'. εἰ δὲ μή, ὀ λέψω ποτέ.
ἑρ ὡς τοῦτ' ἄρηρε, λὰ μένω τόσον μολεῖν.
ἀὼ ἀλλ' ὀδ' ἐγὼ μένω πρόθῳ ἐκπλώσω μέ σοι.
ἑρ πῦρ σοι πρσοίσω, λὰ τὸ σὸν πρσκέψομαι.
ἀὼ σὺ δ' ὧν λάτυθε. θεοὶ γὰρ εἴσονται τάδε.
ἑρ καὶ χρωτὶ λεινῷ προυμαλτων ἀλγηδόνας.
ἀὼ σφαῖ' αἵματΘ θεᾶς βωμόν, ἢ μέτεισί σε.
ἑρ ὦ βαρβαρον σὺ θρέμμα, καὶ σκληρὸν θρασΘ.
ἐγκαρτερεῖς δὴ θανάτου; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδρας
ἐκ τῆσδ' ἐκοῦσαν ᾄγανας ήσω ταχα.
τοιόνδ' ἔχω σε δέλεαρ. ἀλλὰ γὰρ λόγος
λιρύψω. τόδ' ἔργον, αὐτὸ σημανεῖ ταχα.

λαθησ'

καθησ' ἑδραία. καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλιβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν ὃν πέποιθας παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.
αὐ πέποιθα. Δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων
,, Ἀκηβροτοῖς θεῶν ἐγκαταστῆσαί τινα,
,, Ἀδ' ἔστ' ἐχίδνης, καὶ πυρὸς περαιτέρω.
,, Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
,, Κακῆς. τοιοῦτον εὖ μὲν ἀνθρώποις κακόν.
χο ἦ μεγάλων ἀχέων ἄρ' ὑπῆρξεν,
ὅτ' Ἰδαίαν εὖ ναπαν ἦλθ' ὁ
τῆς Μαίας τε καὶ Διὸς γόνος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
ἄγων, τὸ καλλιζυγὲς.
ἔριδι συγερᾷ
κεκορυθμένον εὐμορφίας,
σταθμοὺς ὑπὲρ βούτα,
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν,
ἔρημόν θ' ἑστιοῦχον αὐλάν.
ταῖδ' ἐπεὶ ὑλοκόμον νάπος ἦλθον,
ὀρείαν, πιδάκων νίψαντο
αἰγλάεντα σώματ' ἐν ῥοαῖς,
ἔβαν τε Πριαμίδαν, ὑπερ-
βολαῖς λόγων δυσφρόνων
περιβαλλόμεναι.
Κύπρις εἷλε λόγοισι δολίοις,
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ, περγάμοις τε Τροίας.
εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλᾶς ἔβαλεν κακὸν,
ἅτις τέκεν ποτὲ πάριν,

πρὶν

πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νιν πρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ
βόασε Κασάνδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν.
τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸς ἤληθεν
δούλειος, οὔτε σὺ γύναι
τυραννῶν ἔσχες ἂν δόμων ἕδραν.
πρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
πόνους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν
δεκέτεις ἀλάλητο νέοι λόγχαις.
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὐκ ἂν ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.
με ἥκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου.
σὺ μὲν γὰρ ἤυχεις, θεᾶς βρέτας σῶσαι τόδε,
τοῦτόν τε, καὶ κρύψαντας. ἀλλ' ἐφευρέθης
ἧσσον φρονοῦσα τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
κεἰ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται.
ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις.
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἁμαρτίας ὕπερ,
ἢν εἰς ἔμ', εἴς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις;
αὐ Ὦ δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
,, Οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὤγκωσας μέγαν.
,, Εὔκλεια δ' οἷς μὲν ἔστ' ἀληθείας ὕπο,
,, Εὐδαιμονίζω. σοῦ δ' ὑπὸ ψευδῶν, ἔχειν
,, Οὐκ ἀξιώσω, πλὴν τύχη φρονεῖ δοκεῖν.
σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ,

Τροίαν

Τροίαν ἀφεῖλε Πρίαμον, ὥσθ' ἑφῶλος ὤν,
ὅσπις θυγατρὸς αὐτὸ παιδὸς ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἐπόνησας, καὶ γυναικὶ δυσνυχεῖ
δόλῳ διατίσης εἰς ἀγῶν'. ἐκ ἀξιῶ
ἔτ' ὄν σε Τροίας, ὅτε σοῦ Τροίαν ἔτι.
» Ἐξωθεν εἰσιν οἱ λοιδοροῦντες εὖ φρονεῖν,
» Λαμπρὸν τὸ δ' ἔνδον, πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσον,
» Πλοῦτόν τε πλούτῳ, ὅσῳ δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δὴ διαπεράνωμεν λόγους.
τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρί, καί μ' ἀπώλεσε.
μιαιφόνον μὲν ἐκ ἐτ' ἀν φύγοι μύσος.
ἐν τοῖσδε πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνίᾳ
φόνον. ὁ σωθεὶς γάρ σ' ἀναγκάσει κρίνειν.
ἦν δ' ἔν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ἐπεκλεισάμην,
ὁμῶς παῖδά μ' ἐκτενεῖτε; διὰ τί πρὸς πατρὸς,
τέκνα θανόντος, ῥᾳδίως αὐξήσεται;
ἐχ ὧδ' ἀνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ.
ἀλλ' εἰσὶν οἱ χρή. Πηλέως τε γὰρ ἄξια,
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρᾶν φανήσεται.
ὥσει δὲ σὲ ἐγὼ παῖδ' ἐκ δόμων. σὺ δ' ἐκδίδοις
ἄλλῳ, τί λέξεις; ὡς τόδρον, ὡς ἐκὸν πόσιν
φεύγῃ τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἀνανδρον ὄν δόμοις
χήραν καθέξεις πτόλιν; ὦ τλήμων ἀνήρ,
ἐκῶν πόστων ἐχ ὁρᾷς ὦν ῥέουσας;
πόθεν δ' ἂν οὖνας θυγατρὸς ἐδικήσω λιν
Βέλοι ἂν εὑρεῖν, ἢ πιθεῖν ἃ γὼ λέγω;
» Οὐχρὴ τὰ μικροῖς μεγάλα πρασσώειν ἐκαλ.
» Οὐδ' εἰ γυναῖκός ἐστιν ἡμῖν ἀτηρὸν ἐκόν,
» Ἀνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.

ἡμεῖς

ἡμεῖς γὰρ εἰ σὺ παῖδα φαρμακεύομεν,
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ἐκόντες, ἐκ ἄκοντες, ἐδὲ βώμιοι
πτηνοῦντες αὐτοί, τὴν δίκην ὑφέξομεν
σὺ σοῖσι γαμβροῖς, οἵσιν ἐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω, πρόσθεν εἰς' ἀπαιδίαν.
ἡμεῖς μὲν ἔν, τοιοίδε. σὺ δ' ἐσῆς φρενός,
ἣν σε διέλοιπα. δόξα γυναικείαν ἔχειν,
καὶ τὴν ταλαιναν ὤλεσας φρυγῶν πόλιν.
ἄγαν' ἔλεξας, ὡς γυνὴ πρὸς ἄρσενας.
καί σε τὸ σῶφρον ἐξέτεξεν φρενός.
γύαι, ταδ' ἐσι σμικρά, καὶ μοναρχίας
ἐκ ἄξι' ὡς φὴς σὺ ἐμῆς, ἐδ' Ἑλλάδος.
» εὖ δ' ἴσθ', ὅταν τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
» τότ' ἐσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἐλεῖν.
διὰ γὰ θυγατρί, μεγάλα γὰρ διρίνω τάδε,
λέχος στρέφθαι, σύμμαχον καθίσαμαι.
» Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, δίδυτερ' ἂν πάσχοι γυνή.
» Ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ', ἁμαρτάνει βίου.
δίδωμι δ' ἐκείνου τῶν ἐμῶν ἀρχὴν χρεών,
καὶ τῶν ἐκείνου σὺ ἐμοὺς, ἡμᾶς τε πρός.
» Φίλων γὰρ ἐδὲν ἴδιον. οἱ τινὸς φίλοι
» Ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μάτην δὲ σοῦ ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
τἄμ' ὡς ἄρισα, φαῦλος εἰμι, κὐ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶν δ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὡς ἦν θανῇς σὺ, πᾶς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον.
σοῦ δ' ὁ θελούσης κατθανεῖν, τόνδ' ἐτανῶ
δουῖν δ' ἀνάγκη δαστόρῳ λιπεῖν βίον.
οἴ μοι, πικρὰν ἐλήρωσιν, αἴσθεσιν τέ μοι

βίο

Βίᾳ λαθίσης. καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλίαν,
καὶ μὴ λαχοῦσα, δυσυχὴς λαθίσαμαι.
ὦ μεγάλα πράσσων αὐτίας μικρᾶς τίσει,
πίθοῦ, τί λαΐνεις μ'; αὐτὴ τόθ' ποίαν πόλιν
πρόδωλωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
ποῖον δι' ἔριν στᾶσ' ἐμῶν ἐνοικήθλων βίᾳ
σὺν δεσπόταισι. λᾷστ' ἔμ', ὃ λέαινον ἰτυνεῖς,
τὸν ἄπιον θῆδ'; ἀλλὰ τλῆν ἀρχὴν ἀφεὶς,
πῶς τλῆν τελευτὴν ὑστέραν ὅσαν φέρει;
ὅμοι λακῶδ θῶδ'. ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς.
ὡς δεινὰ πάσχω. τί δ' ἐμὲ καὶ τεκεῖν ἐχρῆν;
ἄχθ' τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε πολέεσθαι δίπλοῦς
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τά δ' ᾧ πόσιν
ἀνδρηκμάζω, καὶ λογίζομαι λακά;
ἥτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορ' προκλάτας
λατεῖδον, οἰκτρῶς τ' Ἰλιον πυρούμενον;
αὐτὴ δὲ δ' ἁλὴν ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβαν,
κώμης ἀφαπαθεῖσ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεύσιν' Ἕκτορ' νυμφεύομαι,
τί δῆτ' ἐμοὶ ζῶ ἢ δύ; πῶς τὴν χρὴ βλέπειν;
πῶς τὰς πρόσας, ἢ πρὸς ἐλθόσας τύχας;
εἷς πᾶις ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου.
τόνδ' ἐν τενεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε,
ὃ δῆτα τὸμὸν εἵνεκ' ἀθλίου βίου.
ἐν τῷδε μὲν γὰρ ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται,
ἐμοί δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου.
ἰδοὺ πολείπω βωμόν, ἧδε χειρία,
σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἀπὸ πᾶσαι δ' ἐρῶ,
ὦ τέκνον, ἢ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
σέχω πόδ' ἄδου, ἦν δ' ὑπεκδραμῇς μόρου,

μέμνησο

μέμνησο μητρὸς οἵα πλάσσ' ἀπωλόμαν,
καὶ πατρὶ τῷ σῷ δόλια φίλτατ' ἰὼν,
πάτερα τε λείβων, καὶ πόθ' ἡδύποσιν χοὰς,
λέγ' οἵ ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
ψυχὴ, τέκν'. ὅς τις δ' αὖτ' ἄπειρος ὢν φέγει,
ἧσσον μὲν ἀλγεῖ, δυσυχῶν τ' ὀλαμονεῖ.
ὠκτειρ' ἀκούσας. οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυσυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, λᾷστ' ὑραῖ' ὢν λυρῇ.
εἰς ξύμβασιν δὲ χρή σε καὶ σὺ πᾶδ' ἄγειν,
Μενέλαε, καὶ τοῦδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πόνων.
λαβεδέ μοι φίλ' ἀμφελίξαντε χέρας,
δεῦρο. λόγος γὰρ ὁ φίλος ἀκέσεται,
ἐγώ σ' ἵν' ἀγνὸν βωμὸν ἐκλίπῃς θεᾶς,
πρὸς τείνα παιδὸς θανάτου, ὦ σ' ἐπάγαγον,
εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ὧδ' σφαγῶν.
καὶ τἀμφὶ σὲ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίσασο.
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε, πῶς ἐμὴ σῴσει,
λῶ τε λιτανεῦν νιν, λῶ τε μὴ λιτανεῦν θέλω.
ἀλλ' ἕρπ' ὅν οἵκης τόσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρας
δόλῳ γεγῶσα, μή ποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.
οἴμοι. δόλῳ μ' ἐπῆλθον. ἀπατήμεθα.
λήρους ἅπασιν. δ' γὰρ ἐξαρνόμεθα.
ἢ ταῦτ' ᾧ ὑμῖν τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ, σοφά;
καὶ τοῖς' ᾧ Τροίᾳ, σὺν παθόντας αὐτοῖς ἄν.
τὰ θεῖα δ' θεῖ, δ' ἔχειν ἡγῇ δίκη;
ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' οἴσομεν. σὲ δ' ἐγνωκ.
ἢ καὶ νεοσσὸν τόνδ' ἐπὸ πτερῶν σώσας;
δ' δῆτα. θυγατρί δ' ἦν θέλῃ, δώσω λιτανεῦν.
οἵ μοι. τί δῆτα δ' κατασφάζω τέκνου;
ἔκαν θρασεῖα γ' αὐτοῦ ἐλπὶς ἀναμένει.

ὦ πᾶσιν αὐθρώποισιν ἐχθιστοι βροτῶν,
Σπαρτης γῆοικοι, δόλια βουλεύματα, cf. Barnes ad Hipp. 11.
ψυδρῶν ἀνακτων, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλικτά, λοξὰ κοὐδὲν ὑγιὲς, ἀλλὰ πανταπορίξ
φρονοῦντων, ἀδίκως δυτυχεῖτ' ἂν Ελλαδα,
τίδ' ὄκ γῆ ὑμῖν ὄστις; τὸ πλεῖστοι φόνοι;
ὄκ αἰσχροκερδεῖς; τὸ λέγοντων ἄλλα μὲν
γλώσσῃ, φρονοῦντων δ' ἄλλ' ἐφευρίσκειθ' ἀεί;
ὄλοιθ'. ἐμοὶ δὲ θανατῶ ὄκ ὄτῳ βαρὺς,
ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γὰρ μ' ἀπώλεσεν,
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη φρυγῶν,
πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις σθεὶ
ναύτλῳ ἔθηκεν αὐτὶ χρυσαίς κακόν.
νῦν δ' εἰς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανείς,
κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'. ὡς ἀθῳπόνητον γέ σε
γλώσσης ἀφήσω δ' ἐμῆς, καὶ πάντα σοι.
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ὢν Σπαρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ τροίαν'. Εἰσὶ δ' ἐγὼ πρόσω κακῶν,
Μηδὲν τόδ' αὖχει. καὶ σὺ γὰρ πραξειας ἄν.
ὀλίποτ' αὖ δίκημα
λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν.
ὀδ' ἀμφιμαστορας κόρους,
ὄρειμ μὲν οἴκων,
δυσμενεῖς τε λύπας.
τὼ μίαν μοι σοργέτω πόσις γαμους
ἀκοινώνητον σύναυ αὐδρός.
ὀδὲ γὰρ ὢν πόλεσι
πίπτουσι τυραννίδες
μιᾶς ἀμείνονος φορεῖν,
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει,

καὶ

καὶ πάσις πολίτας.
τεκτόνοιν θ' ὕμνοισιν ὀργάτων δυοῖν
ὄρειμ μῶσαι φιλῶσι κραίνειν.
ὠνοαὶ δ' ὅταν φόρωσι ναυτίλους θοαὶ,
ἡδὺ πανδαλίων
δίδυμα πραπίδων γνώμα,
σοφὸν τε πλῆθος ἀθρόον, ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατές.
ἑνὸς ἁ δυώδεκα μοῖρα τε μέλαθρα,
κατά τε πόλιας,
ὁπόταν εὑρεῖν θέλωσι κακόν.
ἔδειξεν ἡ λαίκαινα τὸν στρατηλάτην,
Μενέλαε. δίκα γὰρ
πυρὸς ἦλθ' ἑτόρῳ λέχει,
κτείνει δὲ τὸν τάλαιναν ἰλιάδα κόραν,
παῖδά τε, λύσφρονος ὄρεος ὕπορ.
ἄθεός γ', ἄνομος, ἄχαρις ὁ φθόνος.
ἔπεσε πότνια
μετατροπὰ πόδ' ἔπεισιν ὀργῶν.
καὶ μὴ εἰσορῶ τόδε σύγκροτον
ζυγὸν πρὸ δόμων
ψάφῳ θανάτου κατακεκριμένου.
δόλιος ἐμὲ γάμοις, τλήμων δὲ σὺ πάλιν,
μητρὸς λεχέων ὃς ἐσώρθησας,
δόλῳ μετέχων,
δι' αἰτίαν ὧν βασιλεύσιν.
ὦ δι' ἐγὼ χόρας αἱματη-
ρὰς βρόχοισι λελειμμένας
πέπτωμαι πρὸ γαίας.
μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ

πρὸ γυναικὸς καταβαίνω,
καὶ θῦμα λαΐου.
ὦ χθονὸς Φθίας ἱεραὶ τροφοί.
ὦ πάτερ, ὦ μόλε
φίλοις ἐπίκουρος.
ἀν ἰὲισο σ' ἥδη τέκνον, ὦ φίλος,
μασοῖς ματρὸς ἀμφὶ σᾶς,
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ, σοὶ νεκρῷ τε.
μο ὤμοι μοι, τί πάθω;
τάλας ἐγὼ, σύ τε μᾶτερ.
με ἴθ' ὑποχθόνιοι.
καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν ἥκετε πούργων.
σὺ σ' ἐκ σιωπᾶν θνήσκετ' ἀναγκαίαν.
σὲ μὲν ἡμετέρα ψῆφος ἀναιρεῖ,
πᾶσα σ' ἐμὴ πᾶις τόνδ' Ερμιόνη.
,, Καὶ γὰρ ἄνοια μεγάλη, λιπεῖν
,, Ἐχθρὸς ἐχθρῶν, δόμον ἐτείνειν,
,, Καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.
ἀν ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν
χεῖρα καὶ σὸν σύμμαχον
λιτησαίμαν, πειάμενος πᾶν.
μο σύ σ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὕρω;
ἀν λίσσε δ' ἐγὼ πατέρα
δεσπότην χρίμπτων, ὦ τέκνον.
μο ὦ φίλος, ὦ φίλος, ἄνδρ' θανάτου μοι.
ἀν λείβομαι, δακρύοισιν ἰώρας
στάζω, λισσάδος ὡς πέτρας
λιβὰς αὐλίου, ἃ τάλαινα.
μο ὤμοι μοι. τί σ' ἐγὼ

λακῶν μῆχος ἀχαύσαιμ' ἄν;
με τί με προσπίπτεις, ἀλίαν πέτραν,
ἢ λῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύω;
σοῖς γὰρ ἐμοῖσι γέγονεν ὠφέλεια,
σοὶ δ' ἀδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι
μέγ' ἀνάλωσας ψυχᾶς μόριον,
Τροίαν εἶλον, καὶ μητέρα σῶν.
ἧς ἀκλαύτως,
ἄσπιλον χθόνιον λαταβήσῃ.
κο καὶ μὲν δέδορκα τόνδε πηλέα πέλας,
ποσὶν πεφυκότα δόλιον γεραιὸν πόδα.
πη ὑμᾶς ὄρνιθ', τὸν τ' ἐφεσῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα; πῶς ταῦτ'; ἐκ τίνος λόγου νοσεῖ
δόμος; τί πρᾶσσετ' ἄκριτα μεχανώμενοι
Μενέλαε, ἐπίσχες. μὴ τάχιν' ἄνδρ' δίκης.
ἥδε σὺ θᾶσσον. δ' γὰρ ὡς ἔοικέ μοι
σχολῆς τόδ' ὄργον, ἀλλ' αὐθεντείαν
ξώμεν ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴ πόρ' ποτε.
πρῶτόν γε μὲν λαβ' ὅρον, ὥσπερ ἰσίοις
ἐμπνεύσομαι πῆδ'. εἰπέ, τίνι δίκῃ χορᾶς
βρόχοισιν ἐκλήσαντες οἵδ' ἄγασί σε,
καὶ πᾶδ'; ὑπῆν γὰρ τις ὡς ἀπόλυσαι.
ἥμαρ ἀπόντων, τότε κυρίᾳ σέθεν.
ἀν οἵδ' ὦ γεραιὲ, σὺν τέκνῳ θανουμένῳ
ἄγασί μ' ὄντως, ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω;
δ' γὰρ μιᾶς σε λελυπήθη πρόθυμίας
μεταπλαθομ, ἀλλὰ μυρίων ὑπὲρ ἀγγέλων.
ὅρμ δὲ τὴν κατ' οἶκον οἰδῶ πε λελύων
τὴν τοῦδε θυγατρός, ὧν τ' ἀπώλυμαι χάριν.
καὶ ναῶν με βωμὸν θέσπιν, ἣ γὰρ δύγενῆ

ἐκπικτέ σι παῖδ', ὦ σὺ θαυμαστὼ σέβῃς,
ἄγασ' ἀρπασαντος, ὅτε τῳ δίκη
μείναντος, ἀλλὰ τὼ ἐμὼ δρυμίαν
γνόντος, τέκνα τε τοῖσδ', ὃν ὄδε πάτερ' ἄτιμον,
μέλλασι σὼ ἐμοὶ τῇ παλαιπόρῳ λιτῳνεῖν.
ἀλλ' αὐτάζω σ' ὦ γόρ', τῷ σῷ πάρος
πίτνοσα γονάτων, χειρί σ' ὀκ ἔξεστί μοι
ῥῶσαι με τῆς λαβέσθαι φιλτάτης γῆρεως ὀλοῦ,
ῥῦσαί με πῶς θεῶν. εἰ δὲ μή, θανούμεθα
αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοί, γόρ.
χαλᾶν λιελδίω δεσμά, πρὶν λιλάσειν τινά,
καὶ ῥῶσε χειρὸς δισπύχους αὐτῷαι.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ' ἄλλο ὀχ ἥσσων σέθεν,
καὶ ῥῶσε πολλῷ λυσιώτερο γενώς.
πῶς; ἦ γὰρ ἀμοῦ οἴκων οἰκήσεις μολὼν
δοῦρ'; ὀχ ἅλις σι, τῷ ἦ Σπάρτιω λιρατεῖν;
εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.
ὁ μὸς δίκ' αὐτῷ ἔλαβε πᾶς, παιδὸς γόρας.
ὀκῦν ἐκεῖνα τἀμά, τἀκεῖνα τ' ἐμά.
θραῦ δῦ, λιακῶς δ' ὅ. μήδ' ἀρκτέινειν βίᾳ.
ὡς τῷδ' ἀπάξεις ὅποτ' ἐξ ἐμῆς χόρος.
σκήπτρῳ δὲ τῷδε σόν λιαθαιμάξω κάρα.
ψαῦσόν γ' ἴν' εἰδῆς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου.
σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν ὢ λιακίστε, λιὰκ λιακῶν;
Οἵ' ὥστε μέτεσιν ὡς γ' ἀνδράσιν λόγα;
ὥσπις πῶς ἀνδρὸς φρυγὸς ἀπελλάγης λέχος,
ἄκλης' ἄλοχλα δώμαθ' ἑσίας λιπὼν,
ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων,
πασῶν λιακίσλω; οὐδ' ἂν εἰ βέλοιτό τις

Σώφρων

» Σώφρων γυνὴ σε σῆς πατρίδων λιόρη,
» Αἳ ξυὼ νέοισιν ἐξορμᾶσαι δόμος,
» Γυμνοῖσι μηροῖς, καὶ τεπλοις ἀνειμένοις,
» Δρόμας, παλαίστρας τ' ὀκ ἀναχεπῆ ἐμοί,
» Κοινὰς ἔχουσι. λιᾶτα θαυμάζειν χρεών
» Εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ελγίω δρέσθαι χρὴ τάδ', ἥτις ἐκ δόμων
ἦρ σὸν λιποῦσα Φίλιον, ἐξ ἐκώμασε
νεανίδ μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλων χθόνα.
λιᾶπειτ' ἐκείνης ὄνεχ', Ελλήνων ὄχλον
ποόνδ' ἀθροίσας, ἤγαγον πῶς Ιλιον.
ὦ χρὼ σ' ἀρπάσαντα, μὴ λιινεῖν δέρν,
λιακλὼ ἐφορόντ', ἀλλ' ἐᾶν αὐτὸ μένειν,
μισθόν τε δόντα, μὴ ποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν.
ἀλλ' ὅτε ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπόεισας,
ψυχὰς δὲ πολλὰς λιαγαθὰς ἀπώλεσας
παίδων τ' ἄπαιδας γρᾶς ἔθηκας ἐν δόμοις,
πολιάς τ' ἀφείλο πατέρας δύγχη τέκνα.
ὧν εἷς ἐγὼ δίκ' ἐξίσω. αὐθάντω δίκ σε
μιάσορ' ὡς τιν' εἰσιδέσθ' Αχιλλέως.
ὃς δὲ προθεὶς ἦλθον ἐκ Τροίας μόνος,
λιάλιστε τύχη δ' ἐν λιαλοῖσι σάγμασιν
ὅμοι ἐκεῖσε, δοῦρό τ' ἤγαγον πάλιν.
λιάγὼ μὲν ὕστερον ζεὺς γαμῶντι, μήτε σοὶ
λιῆδος σωσαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν
» λιακῆς γυναικὸς ὠδίν. ἐκφέρουσι γὰρ
» μητρῷ' ὀνείδη. τοῦτο καὶ σοὶ πεῖτέ μοι
» Μνησῆρον, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
πῶς πεῖσδέ δ' εἰς ἀδελφὸν οἳ ἐφύβριζας,
σφάξαι λιελδίζας θυγατέρ' δύπεδε πατρί.

ὅτως ἐλείσας, μὴ 'γὼ λακὼν λάμαρτ' ἔχῃς.
ἐλὼν δὲ Τροίαν, εἶμι γὰρ λᾳντεῦθάδε,
ὀκ ἐκτανὼν γυναῖκα χειρίαν λαβών.
ἀλλ' ὡς ἐσεῖσθον μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος,
φίλημ' ἐλίξω, πᾶσδ' ὑπ' ἀκαλλῶν λωύα.
ἤσσων γ' ἐφυκὼς Κύπριδος, ὦ λαπιστε σύ.
λᾷστ' ὃν οἴκοις σῷ ἐμῷν ἐλθὼν τέκνων,
πορθεῖς ἀστόντων, καὶ γυναῖκα δυσυχῆ
λτένεις ἀτίμως, παῖδα θ', ὃς λιλαίοντά σε,
καὶ τὼ γ' οἴκοις σὼ λατασήσει κόρω,
» λεῖ τις νόθος τέφυκε; πολλάκις δέ τοι
» Ξηρὰ βαθεῖαν γῶν ἐνίκησε στορά.
» Νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
» ἀλλ' ἐκπομίζε παῖδα. Κύδιον βροτοῖς
» Πρόντα χρηστὸν, ἢ λακὸν καὶ πλέσιον
» Γαμβρὸν τεκεῖν, καὶ φίλον. σὺ δ' ὀδὲν εἶ.
χο Σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς εἶκος ἀνθρώποις μέγα
» Γλῶσσ' ἐκπορίζει. δῶρ' δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
» Εβυλαβοῦνται, μὴ φίλοις τύχειν βίᾳ.
με τί δῆτ' ἂν εἴποις, σὺ γρόντας ὡς σοφοὶ,
καὶ σὺ φρονεῖν δοκοῦντας Ελλησιν ποτε;
ὁτ' ὢν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς λλεινὸς γεγὼς,
λῆδ' σωσαλφας, αἰχρὰ μὲν φωτῷ λέγεις,
ἄμῖν δ' ὀνείδη δ' γυναῖκα βάρβαρον,
ὦ χρῦ σ' ἐλαύνειν τῶδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοάς,
ὑπόρ τε φᾶσιν, λᾷμὲ παρακαλεῖν ἀεὶ,
ὅσαν μὲν ἠπειρῶτιν. ὃ δ' ἐσήματα
πλεῖδ' Ελλάδ' τὶ πῶκε λαειπεῖν νεκρῶν,
τῶν σῶν τε παιδὸς αἵματ' κοινωνῶν.
Γάεις γὰρ, ὃς σὸν πᾶδ' ἔπεφν' Αχιλλέα,

Εκτορ

Εκτορ ἀδελφὸς ὦν, δάμαρ δ' ἦδ' Εκτορος.
καὶ τῆδε γ' εἰσέρχη σὺ ταυτὸν εἰς σέγ,
καὶ ξυντρόπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον.
πίπτειν δ' γὼ οἴκοις πᾶσδας ἐχθίστας ἐᾶς,
ἃ γὼ πρόνοιά τῇ τε σῇ, λᾷμὴ γέρον,
λτανεῖν θέλων, τῶν δ' ἐκ χρῶν ἁρπάζομαι.
λαί τοι φέρ', ἄψαθαι γὰρ δὴ αἰσχρὸν λόγε,
ἢν πᾶς μὲν ἢ μὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο
βλασῶσι παῖδες, δ' ἐγῆς φθιώτιδος
σήσεις τυραύνους, βαρβαροι δ' ὄντες γόν
Ελλησιν ἄρξασ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν δ' φρονῶ,
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' γένεσι νῦς;
λᾷκεῖνο νῦν ἄθρησον. εἰ σὺ παῖδα σὸν
δός τῳ πολιτῶν, εἶτ' ἔπαρχε τοιάδε,
σιγῇ λαθοῦσ' ἄν; δοκῶ. ἐγὼ δ' ὑπόρ,
τοιαῦτα λαῶσκειν σὺν ἀναγκαίᾳ φίλῃ;
» Καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ θγάνει
» Αδικημάτων πρὸς ἀνδρός. ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ
γυναῖκα μωραίνουσαν γ' δόμοις ἔχων.
καὶ τοῦδ' μὲν ἔστιν γ' χρόνῳ μέγα θγόν,
τῆδ' γ' γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
δικῆν δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν.
γέρων, γέρων εἶ. τῶν δ' ἐμὼν στρατηγίαν
λέγων, ἐμ' ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν, πλέον.
Ελγνη δ' ἐμόχθησ' δ' χ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν.
καὶ τοῦτ' πλεῖσον ὠφελησγν Ελλάδα.
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μαχῆς ἀΐσσοροι,
ἔβησαν εἰς ταὐτὸ θεῖον. Η δ' ὁμιλία,
» Παύτων βροτοῖσι γίγνεται δι' λαῶσκαλος.
» εἰ δ' εἰς πρόσωψιν δ' ἐμοῦ ἐλθὼν ἐγὼ

γυναικὸς, ἔχομ μὴ κτανεῖμ, ἐσωφρόνομ.
ὀλλ' ἄν σε φῶκομ ἤθελομ κατακτανεῖμ.
ταῦτ' οὖ φρονῶμ σ' ἐμῆλθομ, οὐκ ὀργῆς χαρεῖμ.
ἦμ δ' ὀξυθυμῆς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία
μείζωμ, ἐμοὶ δὲ κοὐδὲν ἧσσομ ἡ πρόμηθία.
Χο παύσασθομ ἤδη, λῶσα γὰρ μακρῶ τάδε
λόγωμ καταίωμ, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.
Πη Οἴ μοι, κακῶ' Ελλὰδ' ὡς κακῶς νομίζεται,
,, Οταμ προταῖα πολεμίωμ σύσπομ στρατὸς,
,, Οὐ τῶν πονούντωμ τἔργομ ἡγοῦνται τόδε,
,, Αλλ' ὁ στρατηγὸς τῶ δόκησιμ ἄρνυται.
,, Ος εἷς μετ' ἄλλωμ μυρίωμ πάλλωμ δόρυ,
,, Οὐδὲν πλέομ δρῶμ ἑνός, ἔχει πλέω λόγομ.
,, Σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμμενοι τῆ πόλιμ,
,, Φρονοῦσι δήμου μεῖζομ, ὄντες οὐδέν.
,, Οἵδ' εἰσὶμ αὐτῶν μυρίωμ σοφώτεροι,
,, Εἰ τόλμα πᾶσιμ γνώιστο, βούλησίς θ' ἅμα.
ὡς κἀγὼ σὺ, σός τ' ἀδελφὸς, ἄξιοι κωμῦσαι
Τροίαν καθ' Ἑλλάδ', τῆ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ,
μόχθοισιμ ἄλλωμ κἀπόνοις ἐπιρρυῆσαι.
δείξω δ' ἐγώ σοι. μὴ γὰρ ἰσθαίομ Πριάμῳ
μείζω νομίζειμ Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερεῖ δῆτ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης,
κἀκ πατρὸς ἄτεκνον. ἰὼ δόμ' ἄξ ἡμῶν γεγὼς,
ἐλᾶ δὴ οἴκωμ δῆτ' ἐπισπάσας πόδε.
ἢ σεῖο δῶμα μόχθον, οὐκ ἀνέξεται
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχασ' αὐτὴ τέκνα.
ἀλλ' εἰ τὸ λείπης δυστυχεῖς παίδων φρένι,
ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ κατασκῶψαι τέκνων,
φθείρασδε δῆτε δόμους, ὡς ἂν ἐκμάθω

εἴ τις

εἴ τις με λύειμ δῆτε κωλύσει χέρας.
ἔπαιρε σαυτῶ, ὡς ἐγὼ, καίπερ τρέμωμ,
πλεκτὰς ἱμάντωμ στροφίδας ἀξανήσομαι.
ὦδ' ὦ κάκιστε δῆτ' ἐλυμῶμαι χέρας;
βοῦ ἢ λέοντ' ἄλπιζόν σ' ἐντείνειμ βρόχοις;
ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνεῖθοιτό σε,
ἔδειξας; ἕρπε δόλῳ νῦν' ἀγκάλας βρέφος,
ξύλλυε μητρὸς δέσμά. φθίσω γὰρ σ' ἐγὼ
θρέψω, μέγαν τοῖσδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἄπτῶ δορὸς
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα, κἀμὰ χεὶρ ἀγὼμ,
τἄλλ' ὄντες, ἴσε μηδενὸς βελτίονδε.
Χο αὐτομόλου τι χρῆμα πρόσθου δῆν γένος, Vid. Valck. ad Phoen. p. 93. Valcken. ad Phoen. p. 70.
καὶ δύσφυλακτομ ὀξυθυμίας ὕπο.
με ἄγαν πονηρὸς εἰς τὸ λοιδορεῖμ φέρη.
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαμ μὲν εἰς φθίσιμ μολὼμ,
ὅτ' ὄν τι δράσω φλαῦρομ, ὅτε πείσομαι.
καὶ νῶῖ μὲν, ὁ γὰρ ἄφθονομ σχολὴμ ἔχω,
ἄπειμ' ὀδ οἴκους. ἔστι γάρ τις ὅ πρόσω
Σπάρτης, πόλις τις, ἣ πρόσθ μὲν ἦν φίλη,
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ. τῶν δ' ἐσωξελθεῖμ θέλω,
στρατηλατήσας, ὥσθ' ὑπουργέσιομ λαβεῖμ.
ὅταν δὲ τἀκεῖθεν τῆδ γνώμην ἐμὴν,
ἥξω. πρὸμ δὲ πρὸς πόδας τοὺς ἐμφανῶς
γαμβρὸς δόλαξω, κἀδόλαξομαι λόγους.
ἔχειμ μὲν κολάζειν τῶνδε, κἀπολοιπόν ἢ
σώφρωμ ἦν θ' ἡμᾶς, σώφρον' αὐτὴν ἀνήσεται.
,, θυμόμων δὲ, τύξεται θυμοῦμένων.
,, ἔργοισι δ' ἔργα δαίσθ' αὐτὴν ἀνήσεται.
σοὶ δὲ σὸς δὲ μύθος ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω.
σκιᾷ γὰρ αὐτίσοιχον ὡς φωνὴν ἔχεις,

ἀδαίμονος.

ἀλλ' ὠὰτ Θ. οὐδὲν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.
πη ἦ δ' τέκνον μοι δύρε, κἄπ' ἀγκάλαις σαθεὶς,
σύ τ' ὦ τάλαινα, χεῖματ Θ γὰρ ἀγρίᾳ
τυχοῦσα, λιμῷ πλησθὲν εἰς σύλωμεν.
ωὐ ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ, καὶ σοῖς,
σώζοντι παῖδα, λιμὸν τὸν δυσλαίμονα.
ὅρα δὲ μὴ νῶϊν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πλήξαντες οἴσε, πρὸς βίαν ἄγωσί με,
γέροντα μὲν σ' ὁρῶντες, ἀδύνητ' ἐμὲ,
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον. σκόπει τάδε.
μὴ νῶϊν φυγόντες, εἶθ' ἁλῶμεν ὕστερον.
πη ὦ μὴ γυναικῶν δειλῶν εἰσοίσεις λόγον.
χώρει, τίς ὑμῶν ἅψεται; κλαίων ἆρα
ψαύσει. θεοῦ γὰρ ὄνεχ', ἱππικοῦ τ' ὄχλου,
πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα.
ἡμεῖς δὲ τ' ὀρθοί, κἀ γέροντες, ὡς δοκεῖς.
ἀλλ' εἴς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀφορμᾶς μόνον,
προσπαίσομαι αὐτοῖς σὺν σοὶ, πρέσβυς πρὸ σοῦ.
ωὐ Πολλῶν νέων γὰρ ἷμεν γέρων δύψυχ Θ ἦ,
ωὐ Κρέισσων. τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὔσωμα τεῖν;
χο ἦ μὴ γένοιμαν, ἦ
ωὐ πατρῴων ἀγαθῶν
ωὐ εἴλων, πολυκτήτων·
ωὐ τε δόμων μέτοχ Θ.
ωὐ εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανον,
ωὐ ἀλκᾶς δ' ἀσαὶς σύγγνῶτας.
ωὐ ἱκνουμένῳ δ' ἀπ' ἐσθλῶν πόλεων,
ωὐ τιμὰ, καὶ μέλε Θ.
ωὐ Οὔ τοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν
ωὐ Ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται

Χρόνος.

ωὐ Χρόν Θ. ἀλλ' ἀρετὰ,
ωὐ Καὶ θανοῦσι λάμπει.
ωὐ Κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ
ωὐ Κακόδοξον ἔχειν,
ωὐ Ἢ ξυὼ φθόνῳ σφάλλειν
ωὐ Δωμάσι τε δίκαν.
ωὐ Ἡδὺ μὲν αὐτίκα δόξῃ βροτοῖσιν,
ωὐ Ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν.
ωὐ Καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται λόμῳ.
ταύτην ἔνεσα,
ταύτην καὶ φέρομαι βιοτὰν,
ωὐ μηδὲν δίκας ἔξω
ωὐ ἱερὸν Θ, ἐν θαλάμοις,
ωὐ καὶ πόλει δ' ἰώδαν.
ὦ γέρον Αἰακίδα,
πείθομαι καὶ σὼ λαμπάδεσί σε, καὶ Κρ-
τάρῳ ὁμιλῆσαι δορὶ δίναν πάτῳ.
καὶ γὰρ ἐγὼ ἀργὼς δρυὸς
ἄξενον ὑγρὰν ἐκπερᾶσαι
πόντιαν ξυμπληγάδα,
δίναν ἐπὶ ναυσολίκῳ,
Ἰλιάδα τε πόλιν, ὅτε πάρ Θ
δύδικιμ Θ ὁ Διὸς
Ἰνις ἀμφιβαλὼν φόνῳ,
κοινὰν τὰν δύκλειαν
ἔχοντ' Εὐρώταν ἀφικέσθαι.
θε ὦ φίλτατα γυναῖκῶν, ὡς κακὸν κακῶς
δαίδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται.
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω,
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα, σωφρονοῦσ' ἅμα,

οἷον

οἷον δέδρακεν ἔργον; Ανδρομάχην κτανεῖν,
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ αὐτὴ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀχρεαλῆ,
ἢ κατθάνῃ κτείνουσα σὺν οὐ χρὴ θανεῖν.
μόλις δέ νιν θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην,
εἴργουσι φύλακες δμῶες, ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι,
οὕτω μέγ' ἀλγεῖ. καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα
Vulk. ad Thoen. p. 93. ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν
δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης, κάμνω, φίλαι.
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω,
" θανάτου νιν ἐκλύσασθε. Τῶν γὰρ ἠθάδων
" φίλων νέοι μολόντες, εὐπειθέστεροι.
χο καὶ μὴν ἐν οἴκοις πεσπόλων ἀκούομεν
βοὴν, ἐφ' οἷσιν ἦλθεν ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἡ τάλαιν', ὅσον σθένει
πράξασα δεινά. δωμάτων γὰρ ἐκ περᾷ
φεύγουσα χεῖρας πεσπόλων, πόθῳ θανεῖν.
ἑρ ἰώ μοι μοι. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δαΐα
μύγματα θήσομαι.
χο ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακιῇ;
ἑρ αἶ. αἶ. αἶ. αἶ.
ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν
ἄπο, λεπτόμιτον φάρος.
θε τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.
ἑρ τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
δῆλα, καὶ ἀμφιφανῆ, καὶ
ἄκρυπτα δεδράκαμεν πόσιν.
θε ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σέθεν;

κατ μὲν

ἑρ κατ μὲν οὖν στένω δαΐας τόλμας,
ἃν ἔρεξ', ὦ κατάρατος
ἐγὼ, κατάρατος ἀνδρᾶσιν.
θε συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις.
ἑρ τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω,
ἀπόδος ὦ φίλη,
ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγάν.
τί με βρόχων εἴργεις;
θε ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις;
ἑρ οἴ μοι πότμου, ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλὸξ;
ποῦ δ' εἰς πέρας ἀερθῶ;
κατ πόντον, ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων,
ἵνα θανοῦσα νερτέροισι μέλω;
χο τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
" πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.
ἑρ ἔλιπες ἔλιπες ὦ πάτερ, ἐπακτίαν
ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον οὖσαν
ἐναλίου κώπας.
ὀλεῖ μ' ὀλεῖ με.
οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω
νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάσθω;
ἢ δούλα δούλοις γούνασι πεσπέσω
φθιάδος ἐκ γᾶς;
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,
ἢ πευκᾶεν σκάφος, ἢ
διὰ κυανέας ἐπέρασ' ἀκτὰς
πρωτόπλους πλάτα.
θε ὦ παῖ, τότε λίαν οὔτ' ἐκεῖν' ἐπήνεσα,

ὅτ' εἰς

ὅστ' εἰς γυναῖκα τρωσὶ δημάρτανον,
ἅτ' αὐτὸν νῦν σε λείμ', ὁ λειμαίνεις ἄγαν.
ἐχ ὧδε λῆσι σὸν δώσεται πόσις,
φαύλοις γυναικὸς βαρβάρ ωειθεὶς λόγοις.
ὁ γάρ τι σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ' αὐθρὸς ἐθλὸς παῖδα σὼ πολλοῖς λαβὼν
ἕλλησι, πόλεώς τ' ὀμέσως δύσ' αἴμονος.
πατὴρ δ' ἐ σ' ὀχ' ὧδι, ὡς σὺ λειμαίνεις τέκνον,
πρόσβυς ἐάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν.
Valken. ad Phoen. p. 34. ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω, μὴ δὲ φαντάζ δώμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν' ἀχμὼν λάβῃς
Valken. ad Phoen. p. 43. προόδων μελάθρων τῶνδ' ὀρωμένη, τέκνον.
χο κἀμὴν ὅδ' ἀλλόγλωσσος εἰσλημ ξένος,
ὡσδὶ πρὸς ἡμᾶς δωμάτων πορεύεται.
Valken. ad Phoen. p. 100. ὁρ ἐξῆναι γυναικὸς, ἢ τάδ' ἐς Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα, κἀτυραννικὰ στέγας;
χο ἔγνως. ἀτὰρ δὴ τίς ὢν πιθαύη τάδε;
ὁρ Ἀγαμέμνον τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος,
ὄνομα δ' Ὀρέστης. ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς
μαντεῖα Δωδωναῖ'. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκῶ μοι ξυγγενὴς μαθεῖν πέρι
γυναικός, εἰ ζῇ, λεύτυχοῦσα τυγχάνει,
ἢ ἀπαρτᾶσπις Ἑρμιόνη. τηλουρὰ γὰρ
ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί', ὅμως δ' εἶμι φίλη.
ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανείς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρὸς σε τῶνδε γουνάτων
οἰκτίρομ' ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας ὀκ εὖ, σεμνάτων δ' ὀχ ἥσσονας.
σοῖς προσίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς.
ὁρ ἆα, τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ'; ἢ σαφῶς ὁρῶ
δόμων

δόμων ἄνακτα τὸν δὲ Μενέλεω κόρῃ;
ἑρ ἦ πᾶρ μοι λύ γε Τρωδ' ἀεὶς τίκτει γυνὴ
Ἑλένη, λατ' οἴκους πατρὶ, μηδὲν ἀγνόει.
ὁρ ὦ Φοῖβ' ἀκέσῳ, τῶν μάτων δίκης λύσιν.
τί χρῆμα; πῶς θεῶν, ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;
ἑρ τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς αὐθρὸς, ὅς μ' ἔχει.
τάδ' ἐκθεῶν τε. πάντα χῆ δ' ὀλώλαμεν.
ὁρ τίς δῆτ' ἂν εἴη μὴ τεφυκότων γέ πω
παίδων γυναικὶ συμφορᾶς, πλὴν εἰς λέχος;
ἑρ τοῦτ' αὐτὸ κἀνοσοῦμεν. εὖ μ' ὑπαγάγες.
ὁρ ἄλλην τιν' οὖν κὰν σοῦ σέβει πόσις;
ἑρ τὴν αἰχμάλωτον Ἕκτορος ξυνεύνετην.
ὁρ κακόν γ' ἔλεξας, ᾧ ἄνδρα δοῦλον ἔχειν λέχη.
ἑρ τοιαῦτα ταῦτα. λᾷστ' ἔγωγ' ἠμπαλμένα.
ὁρ μῶν εἰς γυναῖκ' ἔρρᾳψας οἷα δὴ γυνή;
ἑρ φόνου γ' ἐκείνη, κἀτέκνῳ νοθαγενεῖ.
ὁρ λᾷκτεινας, ἢ πῖς συμφορᾶς ἀφείλετο;
ἑρ γόρων γε Πηλεὺς ὃν λακίονας σέβων.
ὁρ σοὶ δ' ὧν τις ὅστις τῶδ' ἐκοινώνει φόνου;
ἑρ πατήρ γ', ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.
ὁρ λᾷπειτα τὸν γόρωντος ἢ ἠθέλη χορίς;
ἑρ ἀνδρῖγε. λαί μ' ὄρημον οἴχεται λιπών.
ὁρ σωπᾶκα. ταρβεῖς τοὺς λεδραμμένους πόσιν.
ἑρ ἔγνως. ὀλεῖ γὰρ μ' ᾗδίκως. τί δεῖ λέγειν;
ἀλλ' ἄνομαί σε, Δίαν λαλδ' ὁμόγνιον,
ὠίμωγμ' ἐμὲ χώρας βλ' ὅποι πεσοῦμαι τάχος,
ἢ πρὸς πατρῶον μέλαθρον. ὡς δοκεῖ μοι
δόμοι γ' ἐλαύνειν φθέγμ' ἔχοντος οἵπερ με.
μισεῖ τε γᾶσα Φθιάς. εἰ δ' ἥξει πάρος
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον εἰς δόμους πόσις,

κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν. ἢ δουλεύσομεν
νόθοισι λέκτροις, ὧν ἐδέσποζον πρότου.
ὀρ πῶς οὖν τάδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημάρτανεν;
ἑρ Κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν,
,, Αἵ μοι λέγουσαι τοὺς δ' ἐχαύνωσαν λόγους·
σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
δούλην ἀνέξῃ, σοι λέχους κοινουμένην;
μὰ τὴν ἄνασσαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπουσ' ἂν αὐγὰς, τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη.
κἀγὼ κλύουσα τοὺς δὲ σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων, λαλημάτων,
ἐξηνεμώθην μωρίᾳ. τί γὰρ μ' ἐχρῆν
πόσιν φυλάττειν, ἢ πρὶν ὅσων ἔδει;
πολὺς μὲν ὄλβος. δωμάτων δ' ἠνάσσομεν.
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
ἥδ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς.
,, Ἀλλ' οὔποτ' οὔποτ', οὐ γὰρ εἰσάπαξ ἐρῶ,
,, Χρὴ τοὺς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἔστιν γυνὴ,
,, Πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον εἰσφοιτᾶν ἐᾶν
,, γυναῖκας. αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν.
,, Ἡ μέν τι κερδαίνουσα, συμφθείρει λέχος.
,, Ἡ δ' ἀμπλακοῦσα, συννοσεῖν αὐτῇ θέλει.
,, Πολλαὶ δὲ, μαργότητι. κἀντεῦθεν δόμοι
,, Νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε
,, Κλείθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας.
,, Ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἴσοδοι
,, Δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά.
χο ἄγαν γ' ἐφῆκας γλῶτταν εἰς τὸ σύμφυτον.
σύγγνωστα μὲν οὖν σοι τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους φύσεις.

Σοφόν

ὀρ Σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξοντος βροτοῦ,
,, Λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα.
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων,
ἐρῖν τε τὴν σὴν, καὶ γυναικὸς Ἕκτορος,
φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον. εἴτ' αὐτοῦ μένεις,
εἴτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
γυναικὸς, οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις.
ἦλθον δὲ, τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστολάς.
εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους.
πέμψω σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμοὶ γὰρ οὖσα πρὶν,
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ, σοῦ πατρὸς κάκῃ.
ὃς πρὶν τὰ Τροίας εἰσβαλεῖν ὁρίσματα,
γυναῖκ' ἐμοὶ δοὺς, εἶθ' ὑπέσχεθ' ὕστερον
τοῦ νῦν σ' ἔχοντι, Τρωάδ' εἰ πέρσοι πόλιν.
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησε γόνος,
σῷ μὲν συνέγνων πατρὶ, τόνδ' ἐλισσόμην
γάμους ἀφεῖναι σούς, ἐμὰς λέγων τύχας,
,, καὶ τὸν πρόντα δαίμον'. ὡς φίλων μὲν ἂν
,, γήμαι μ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥᾴδιον,
φεύγων ἀπ' οἴκων, ἃς ἐγὼ φεύγω φυγάς.
ὅδ' ἦν ὑβριστὴς, εἴς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον,
τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί.
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν,
ἤλγουν μὲν ἤλγουν, συμφοραῖς δ' ἠνειχόμην.
σῶν δὲ στερηθεὶς ᾠχόμην ἄκων γάμων.
νῦν οὖν ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
καὶ ξυμφορὰν τήνδ' εἰσπεσοῦσ' ἀμηχανεῖς,
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
,, Τὸ συγγενὲς γὰρ δεινόν. ἐν τε τοῖς κακοῖς,
,, Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

νυμφεῦ

ὀρ νυμφευμάτων μὴν θὴν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
μόριμναν ἔξει, μὴκ ἐμὸν κεῖνῳ πάθε.
ἀλλ' ὡς τάχιστα θῶλέ μ' ἐκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με πρόσβας σῶμα, καὶ μολὼν πόσις,
ἢ παιδὸς οἴκας μ' ἀζερημῶσαν μαθὼν
Ῥηλεύς, μετέλθοι πωλικοῖς σιώγμασι.
ὀρ θαρσεῖ, γόρ'οντ' χεῖρα, τὸν σ' Ἀχιλλέως
μηδὲν φοβηθῇς παῖσ', ὃς εἰς ἐμ' ὕβρισε.
πᾶς γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη,
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἔκτειν φόνα
πρὸς θλιβερὸς, ὧν πάρ' μὴν ὀκρῶ,
τελαμῶνι σὲ, Δελφὶς εἵστηκε πέτρα.
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξόνων ἐμῶν
μείνωσιν ὄρκοι πυθικὼ ἀνὰ χθόνα,
θλείξει γαμεῖν σφε, μηδὲν ὧν ἔχλω ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσει θλίκω
ἄνακτα Φοῖβον. δὸλέ νιν μετάστασις
γνώμης ὀνήσει, θεῷ δ' ἰσθύνταν νεῶ δίκας.
ἀλλ' ἔκτ' ἐκεῖνα, θλιαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς,
λακῶς ὀλεῖται. γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμὼ.
»» Ἐχθρὸν γὰρ αὐθρὸν μοῖραν εἰς ἀνάτροφὼ
»» Δαίμων δίδωσι, μὴκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα.
χο ὦ Φοῖβ', ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
δύτειχῆ πάγον, καὶ πόντιε
λυανέας ἵππους διφρεύων
ἅλιον πέλαγ',
τίν' ἕνεκ' ἄτιμον ὀργὰ-
ναν χέρα τεκτοσύας
Ἐνυαλίῳ θλορίμησεν πρὸ θγόνδ',
πάλαναν μεθεῖτε πάλαναν Τροίαν;

πλέι-

πλέισας δ'' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν
δύιππας ὅχας ἐζεύξατε,
καὶ φονίας αὐθρῶν ἀμίλλας
ἔθετ' ἀσεφάνους.
ἀκὴ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδαι βασιλῆ-
δε. δὸλ' ἔπ τῦρ ὦλῶμον γᾶν Τροίας
θεοῖσιν λέλαμπεν λαπνῷ θυώλει.
Βέβακε δ' Ἀτρέίδας ἀλόχε παλαμαις.
αὐτά τ' ἐναλλαξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνου ἀππύρα.
θεὸ θεὸν νιν
λέλθυσμ' ἐπεσρώφη
μανιόσωον, ὅτε νιν
Ἀγαμεμνόνει δ' λέκτρα
ἀδύτων ὦλβας λιπαύων, πατρὸς φονεύς.
ὦ δᾶμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλαὶ δ' αὖ Ἑλλάνων
ἀγοραὶ, ἀχόρες σοναχὰς
μέλπον τὸ δυσάνων τεκέων. ἄλοχοι
ἐκ δ' ἔλειπον οἴκας,
πρὸς ἄλλον δύνά-
πορ. δχὶ σοὶ μόνᾳ
δύσφρονδε ἐπέπεσον,
δ Φίλισι, λύπαι.
νόσον Ἕλλας ἔτλα, νόσον.
δλίβας δὲ Φρυγὸν καὶ πρὸς δύκάρπες γᾶς
σκηπτὸς, σαλαδσων ἀΐδλα φόνου.
πκ Φθιώτιδδε γυναῖκδε, ἰσορδντί μοι

σημήνατ᾽. ἡδόμην γὰρ ὁ σαφὴς λόγος,
ὡς σῶμα τ᾽ ἐκλιπὸν σε Μενέλεω κόρη,
φρόνημα τὰσδ᾽. ἥκω δ᾽ ἐμαθεῖν ταῦτ᾽ ἐς σὲ ὧν ἔχω,
,, Εἰ ταῦτ᾽ ἀληθῆ. Τῶν γὰρ ἐκπλήμων φίλων
,, δεῖ σὺν δίκῃ τ᾽ οἴκων ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.
χο Πηλεῦ, σαφῶς ἥκουσας. σὺ δ᾽ ἐμοὶ δοκεῖν
λιμὴν πέφευγε, γῆ οἵα πορθεῖται κακοῖς.
Βασίλεια γὰρ δὴ δεῖται φυγὰς δόμων.
πη τίνα φόβον τυχοῦσα; σῆς ταραίνει μοι.
χο πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.
πη μῶν αὐτὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων;
χο ναί, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.
πη σοὶ παῖδ᾽ ὀφείλει, ἢ τίνα λέπει μέτα;
χο Ἀγαμέμνονος νεῶ πάϊς Βέβηκ᾽ ἄγων χθονός.
πη ποίαν πρόφασιν ἐλπίδ᾽, ἢ γῆμαι θέλων;
χο καὶ σὸν γε δοῦλος παιδὶ πορσύνων μόρον.
πη λιμνήσιος κατασὰς, ἢ κατ᾽ ὄμμ᾽ ἐλθὼν μάχῃ.
χο ἄγνοις γὰρ ἱδρῶσι λοξὸς Δελφῶν μέτα.
πη οἴμοι. τόδ᾽ ἦλθε δεινόν. ἐχ ὅσον τάχος
χωρήσιτόν τις πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,
καὶ ταῦθ᾽ ἁδ᾽ ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις,
πρὶν παῖδ᾽ Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;
ἄγ ἰὼ μοι μοι.
οἵας ὁ πλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας,
σοί τ᾽ ὦ γεραιὲ, καὶ φίλοισι δεινότας.
πη αἰ, αἰ. πρόμαντις θυμός, ὡς τι προσδοκῶν.
ἄγ ἐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθῃς, γόρου
Πηλεῦ. τοιῶσδε φασγάνου πλαγὰς ἔχει,
Δελφῶν ὑπ᾽ αὐδῶν, καὶ μυκηναίᾳ ξυνᾷ.

ἀ, ἀ

χο ἀ, ἀ. τί δράσεις ὦ γεραιὲ; μὴ πίσῃς.
ἔπαιρε σαυτόν. Π. σὺδὲν εἰμὶ. ἀπωλόμαν.
φρόνημα μὲν αὐδᾷ, φρενῶν δ᾽ ἀρθρα με λάτω.
ἄγ ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυνάθειν
χρήζεις τὸ πραχθὲν, σὸν διορθώσας δίκας.
πη ὦ μοῖρα γήρως ἐμφάτοις πρὸς τόρμασιν,
οἵα με τὸν λύσιππον ἀμφιβᾶσ᾽ ἔχεις;
ὡς οἴχεταί μοι πᾶς μόνος παιδὸς μόνου;
σήμαιν᾽. ἀκοῦσαι δ᾽ ἀκόνος ὅμως θέλω.
ἄγ ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἤλθομεν Φοίβου πέδον,
Cf. Vaeken. ad Phoen. 70. τρεῖς μὲν φασγανας ἡλίου διεξόδους
θεᾶς διδύντου ὄμματ᾽ ἀγκαπίμπλαμεν.
καὶ τῇδ᾽ ὑποπτον ἦν ἄρ᾽. εἰς δὲ συκλῆσεις,
λύκλος τ᾽ ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεᾶς. Φοιβου
Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς δρασείχωμ πόλιν
εἰς ὃς ἐκάσῳ δυσμενεῖς ἤυδα λόγους.
ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς δρασείχει θεὸ
χρυσὸ γέμοντα γύαλα, θησαυρὸς βροτῶν,
τὸ δίδυτορον πτόντ᾽ ἐφ᾽ οἷσι καὶ πάρος,
δίδυμ᾽ ἦλθε Φοίβου ναὸν ἐκπορσαι θέλων.
λᾴκ τόδ᾽ ἐχώρει ῥόθιον γῆ πόλει λαικόν.
ἁρπάσ᾽ τ᾽ ἐπληρῶντ᾽, εἰς τε βαλβυτίεια
ἑδίαθ᾽ ὅδι θεὸ χρημάτων ἐφέστακεν,
φρουρὰν ἐτάξαντ᾽ ἐν πυθισύλοις δόμοις.
ἡμεῖς δὲ μῆλα φυλακὰ δόλου Παρνησίας
παιδύματ᾽, ὀδὲν ἦδη πω πεπυσμένοι,
λαβόντου ἡμῶν, ἐχάρημεν τ᾽ ἐφέστεμεν,
σὺν πρεσβύοισι, μαντεσίν τε πυθικοῖς.
λαός τις τόδ᾽ εἶπεν ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ λατρευόμεσθα; τίνα ἥκεις μέτα;

ὅσ' εἶπε, Φοίβῳ θ' πάροιθ' ἁμαρτίας
δίκας πθαχεῖν βάλομεθ'. ἥτηζα γὰρ
πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματ' σθναι δίκῃ.
λάνταῦθ' Ορέστα μῦθ' ἰσχύων μέγα
ἐφαίνεθ', ὡς ψδύσιτο πεισότης ἐμός,
ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς. ὀρχεται σ' ἀνακτόρων
λρηπῖσθ' φὸς, ὡς πολ' χρυσηείων
δύξαιτο Φοίβῳ. τυγχάνει σ' φ' ἐμπύροις,
ὃθ' ξιφήρης ἀρ' ὑφειπκει λόχ',
σλαφνισκιαθείς. ὧν Κλυταιμνήστρας τόκ'
εἷς ὢν, ἀπαύτῳ τῷδε μηχανορράφ'.
χ' ὥ λατ' ὄμμα σὰς, πδοσύχεται θεῷ.
οἱσ' ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι,
λιγυτοῦσ' ἀτδυχῆ πᾶσ' Αχιλλέως λάθρα.
χωρεῖ δὲ πρύμναν. ὁ γὰρ εἰς λαιρὸν τυπεὶς
ἐτύγχαν'. ὀξέλκει δὲ κἀπ πδασσ' σ'
λρεμασὰ τδύχη παρασλων λαθαρπάζας,
ἔσπ' πὶ Βωμῶ γοργός ὁπλίτης ἰσλεῖν.
Βοᾷ δὲ Δελφῶν πᾶσλας, ἱσορῶν τάδε·
τίν' μ' ἔπαπι τείνετ'; δυσεβεῖς ὁσλὸς
ἥκοντα; ποίας ὄλυμαι πδὸς αἰτίας;
τῷσ' ὀδὲν ὀσλεῖς, μυσίων ὄντων πέλας,
ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν πεσσόμενο',
πρὸ ἔτεινε τδύχη, κἀπ φυλάσσετ' ἐμβολὰς,
ἐκεῖσε λάκεῖσ' ἀπίσ' ἐκτείνων χορί.
ἀλλ' ὀδὲν ἴσυσν. ἀλλὰ πόλ' ὁμῶ Βέλη,
ὀϊστοί, μεσάγκυλ', ἔκλυτοί τ' ἀμφίβολοι
σφαγεῖς τ' ἐχώρσν Βαπόροι πσσῶν πάρ'.
σλεινὰς σ' ἀν' ἕσσθ' πυρρίχας φρσραμμένα

Βέλεμνα

Βέλεμνα παισσός. ὡς σὲ μιν πδισασσόν
κύκλῳ λατεῖχον, ὁ δισσόντες ἀμπνοάς,
Βωμῶ λαγώσας δξίμπλην ἐχάραν,
τὸ πρωϊκὸν πήδημα πηδήσας πσδοῖν,
χωρεῖ πδὸς αὐτός. οἷσ' ὅπως πελειασθῇ
ἱέρακ' ἰσθῦσαι, πδὸς φυγῇ φώτιζαν.
πολλοί σ' ἐπέπτην μιγάσσες, ἐκ τε πραμάτων,
αὐτοίθ' ὑπ' αὐτῶν σφοπτόρας λατ' ὀξόσσας.
λραυγὴ δ' φ' ὑφήμοισι σύσφημ' σσμοις
πέτραισιν αὐτέκλαξεν. δυσσία δ' ὅπως
ἔσπ, φασγάνοις σπασότης σίλβῃ ὅπλοις,
πρὶν δή τις ἀσλύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο
σπεινόν τε, κἀπ φευκῶσθαι. ὥρσε δὲ στρατὸν
στρέψας πδὸς ἀλκήν. ἔνθ' Αχιλλέως πῖνει
πᾶς, ὀξυθήκτῳ πλδυρὰ φασγάνῳ τυπεὶς
σπελφοῦ πδὸς αὐσπρός, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσε
πολλῶν μετ' ἄλλων. ὡς δὲ πδὸς γαῖαν πῖπνει,
τίς ὁ σίσπρον πδοσφέρει; τίς ὁ πέτρον
βάλλων, ἀράσσων; παῦ σ' αὐαλωται δέμας
ὁ λαλλίμορφος, τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων.
νεκρὸν δὲ σπ νιν, λείψανον βωμῶ πέλας,
ὀξέβαλον ἐκτὸς θυσσπόκων αὐακτόρων.
ἡμεῖς σ' αὐαρπάζαντες ὡς τάχ' χοροῖν,
νομίζομέν νιν σοὶ λαπριμῶξαι γόοις,
λλαῦσαί τε πρέσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ.
τοιαῦθ' ὁ κῆς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν αὐθρώπτοις λατὴς,
δίκας δισσόντα πᾶσ' ἔδρα Αχιλλέως.
ἐμνημόνδυσε σ' ὥσπρ αὖθρωπ' λακός,
παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν ὢν εἴη σοφός;

κἀμοὶ

cf. Valck. ad Phoen. p. 30.

cf. Valck. ad Phoen. p. 51.

χο καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ φοραδὴν αὐτός
Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελαζει.
τλήμων, ὁ παθών. τλήμων δὲ γέρον
καὶ σύ. δέχῃ γὰρ τὸν Αχίλλειον
σκύμνον ἐν οἴκοις, οὐχ ὡς σὺ θέλεις.
αὐτός τε κακοῖς πήμασι κύρσας,
εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας.
πη ἰώ μοι ἐγώ, κακὸν οἷον ὁρῶ
τόδε, καὶ δέχομαι χερὶ δώμασ' ἐμοῖς.
ἰώ μοι μοι, αἶ αἶ.
ὦ πόλι Θεσσαλία, διολώλαμεν.
ᾠχόμεθ'. οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
λείπετ' ἐν οἴκοις,
ὦ σχέτλια παθὼν ἐγώ, εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι;
ὦ φίλιον στόμα, καὶ γένυ, καὶ χέρες.
εἴθέ σ' ὑπ' Ιλίῳ ἤναρε δαίμων,
Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν.
χο οὗτος μὲν οὖν ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν γέρον,
θανών. τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον.
πη ὦ γάμος, ὦ γαμος,
ὃς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἀμὰν
ὤλεσας. αἶ αἶ, αἶ αἶ. ὦ παῖ,
μή ποτε σῶν λεχέων τὸ δυσώνυμον
ὤφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον
ἀμφιβαλέσθαι
Ερμιόνας ἀΐδαν ἐπὶ σοὶ τέκνον.
ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μήδ' ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρός
αἷμα τὸ διογενές ποτε

Φοῖβον βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι.
χο ὀττοτοί ὀττοτοί,
θανόντα δεσπόταν γόοις
νόμῳ τῶν νερτέρων κατάρξομαι.
πη ὀττοτοί ὀττοτοί.
διάδοχα τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυστυχὴς δακρύω.
χο θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράς.
πη ὦ φίλος, δόμον ἔλειπες ἔρημον.
ἰώ μοι μοι,
ταλαίπωρον ἐμὲ γέρον-
τ', ἄπαιδα νοσφίσας.
χο θανεῖν σε πρέσβυ χρὴν πάρος τῶν σῶν τέκνων.
πη οὐ σπαράξομαι κόμαν,
οὐκ ἐπιθήσομαι
ἐμῷ κάρᾳ κτύπημα χερὸς ὀλοόν.
ὦ πόλις, διπλῶν τέκνων
μ' ἐστέρησε Φοῖβος.
χο ὦ κακὰ παθὼν, ἰδών τε, δυστυχὴς γέρον.
τίν' αἰῶνά γ' εἰς τολοιπὸν ἕξεις;
πη ἄτεκνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν,
διαντλήσομαι πόνους εἰς ἀΐδαν.
χο μαθὴν δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί.
πη ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται,
κόμπῳ μεταρσίῳ πρόσω.
χο μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφῃ.
πη οὐκέτι μοι πόλις, πόλις.
σκῆπτρά τ' ἐρρέτω τάδ' ὑδῖ γαῖαν.
σύ τ' ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
πανώλεθρόν μ' ὄψεαι, πιθνοῦντα πρὸς γαῖ.

χο ἰώ, ἰώ.
τί λεκίνηται; τίνα θοάζομαι
θεὰν; λάβρα, λύσετ', ἀθρήσατε.
σλαίμων ὅδ' ἐς τις λύκλω αἰθέρα
πορθμεύομεν, τῷ ἱππόβοτων
φθίας πεδίων ἐπιβαίνει.

θε Γηλοῦ, χαλκὸν σῶν τῷ πάρο νυμφευμάτων
ἥκω θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν σοι τοῖς πρέσω σιν κακοῖς,
μηδὲν πλίαν γε δυσφρονεῖν, πρήνεσα.
λάγὼ γὰρ, ὧ ἄπλαυς' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα.
ἀπόλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας
Αχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ελλάδο.
ὧν δ' ἕνεκ' ἦλθον, σημανῶ. σὺ δ' ἐνδέχου.
τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Αχιλλέως γόνον,
θάψον, πορεύσας τυθικὸν πρὸς ἑσπέραν,
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος
φόνου βίαιον Πυρρέως χόρος.
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ανδρομάχην λέγω,
Μολοσσίαν γῆν χρῆν κατοικῆσαι, γέρον,
Ελλήνων σπαλλαχθεῖσαν δυναίοις γάμοις.
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον
λελειμμένον δὴ βασιλέα. μὰ κτάνῃ τινὰ
ἄλλον δὲ ἄλλα δ' ἁπορᾶν Μολοσσίαν,
δυσδαιμονοῦντας. ἐκ γὰρ ὧδ' ἀνάσσατον
γένος γενέσθαι δεῖ τὸν σόν, μὰ μόν, γέρον,
Τροίας τε. καὶ γὰρ θεοῖσι μὰ κείνης μέλει,
μάπερ ποτ' ὄντος Παλλάδο πλημονίᾳ.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς Πηλέμης δύνης χαλεπὸν,
θεὰ γεγῶσα, καὶ θεοῦ πατρὸς τόκο,

μὰ κῶν

μὰ κῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων,
ἀθάνατον, ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν.
μὰ πεῖτα Νηρέως γ' δόμοις ἐμοῦ μέτα,
τοὐποῦ ἥδη, καὶ θεὸς σωοικήσεις θεῷ.
ἔνθ' ἡμίζων ξηρὸν ἐκ πόντο πόδα,
τὸν φίλτατόν σοι παῖδ', ἐμοί τ' Αχιλλέα
ὄψει δόμους ναίοντα νησιώτικους,
λύκλῳ ἐπ' ἀκτῇ γῆς δύξένε πόρο.
ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν εἰς θεόδμητον πόλιν,
νεκρὸν μομίζων τόνδε, καὶ λιβύψας χθονὶ.
ἐλθὼν παλαιᾶς χειρὸς δ' κοῖλον μυχὸν
σκηπανδ' ἵζε. μίμνε δ', ἕστ' ἂν σῇ ἄλος
λαβοῦσα πωγωνήεντα Νηρέως χορὸν,
" ἦλθω, μομισμὴν σε. τὸ γὰρ πεπρωμένον
" δεῖ σ' ἐκνομίζειν. ζῶσι γὰρ δυκεῖ τάδε,
πᾶσαι ἢ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ.
" Γᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν
" Ψῆφο μέκραντα, μαθανεῖν τ' ὀφείλεται.
ωη ὦ πότνι', ὦ γυναῖκα συγκοιμήματα,
Νηρέως γένεθλον, χαῖρε. ταῦτα δ' ἀξίως
σωφρ τε πυεῖς, καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν.
πάω δὲ λύπλω, σε μεδυσόσης, θεάν.
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Γηλέα πρὸς χάς,
ὃ πέρ σὸν εἶδον χέρσι μάλλιστον δέμας.
" Κᾶτ' ἀγαθὸν δὴ τ' ἐκ τε γυναίων χρεών.
" Δούλαι τ' δὲ ἐσθλοὺς, ὅστις εὖ βουλεύεται.
" Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
" Μήδ' ἐ ζαπλάτους οἴσεται φρενὰς δόμοις.
" Οὐ γὰρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν μακώς.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων.

πολλὰ

πολλὰ δ' ἀέλπτως ἐραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρεν θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἡ μὲν σκηνὴ, ἐν Ἐλευσῖνι. ὁ δὲ χορὸς, ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἳ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀρίστων. τὸ δὲ δρᾶμα, ἐγκώμιον Ἀθηναίων.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αἴθρα.
Χορός.
Θησεύς.
Ἄδραστος.
Κῆρυξ.
Ἄγγελος.
Εὐάδνη.
Ἰφις.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

Ἡ μητὴρ ἑσιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
πρὸς', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
δύσδαιμονέστερ', ὄχθον ἆσσον ἐμοῦ,
πόλιν τ' Ἀθηνῶν, τόν τε Πιτθέως χθόνα.
ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ, δίδωσι Πανδίονος
Αἰγεῖ δάμαρτα, λοξίοις μαντεύμασιν.
εἰς τοῦσδε γὰρ βλέψασ', ἐπεύξομαι τάδε,
γραῦς, αἳ λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς,
ἱκτῆρι θαλλῷ πρόσπολοι νοῦσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν. ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου, θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων,
ἄθαπτοι κεῖσθε, δοῦλα ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἦγαγ', οἰστρήσας παγκληρίας
μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ. νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῶνδε μητέρες, χθονί.
εἶργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
πόνον δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δακρυσιν τέγγων ὅδε,
κεῖται, τό, τ' ἔγχος, τῷ τε δυστυχεστάτῳ
σφῶν στρατείαν, ὧν ἔπεμψεν ἐκ δόμων.
ὃς μ' ἱκετεύει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς,
νεκρῶν κομιστὴν, ἢ λόγοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι, καὶ τάφου μεταύτιον,

μόνον

μόνον τόδ' ἔργον προσηθεὶς ἐμῷ τέκνῳ,
πόλει τ' Αθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν,
πρὸς τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτον φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῇδε καρπιμος σταχυς.
δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος,
μενῶ πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
πολιὰς ἄπαιδας τάσδε ματέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱερὰ σέμματ'. οἴχεται δέ μοι
κῆρυξ πρὸς ἄστυ, δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λυσῇ, θεοὺς
" ὅσιον τι δρασας. Γάντα γὰρ δι' ἀρσένων
" Γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἵ τινες σοφοί.
χο ἱκετεύω σε γεραιὰ γεραρῶν ἐκ στομάτων,
πρὸς γόνυ πίπτουσα τὸ σὸν,
ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων
νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη,
θανάτῳ λυσιμελεῖ,
θηρσὶν ὀρείοισι Βοράν,
ἐσιδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων
δακρυ' ἀμφὶ βλεφάροις.
ῥυσὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν
καταδρύματα χειρῶν. τί γὰρ, ἃ
φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων
χώματα γαίας ἐσορῶ.
ἔτεκες καὶ σύ ποτ' ὦ πότνια κοῦρον
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ.

μετὰ

μετὰ νῦν δὸς ἐμοὶ σὰς διανοίας.
μετάδος δ' ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα,
τῶν φθιμένων οὓς ἔτεκον. πραπρί-
σον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ' ἐλθεῖν,
τέκνον Ισμηνὸν, ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερῶν σώματα λαίνον τάφον
ὁσίως. οὐχ ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου-
σα, προσαιτεῖσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν
θυμέλας. ἔχομεν δ' ἐνδικα. καὶ σοί
τι πάρεστι σθένος, ὥστ' εὐτεκνία
δυστυχίαν τὴν παρ' ἐμοὶ καθελεῖν.
οἴκτρα δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι,
νέκυ' ἀμφιβαλεῖν λυγρὰ μέλη παιδός γ' ἐμοῦ.
ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων, γόων
διάδοχος. ἀχοῦσι προσπόλων χέρες.
ἴτ' ὦ ξυνῳδοὶ κακοὶ,
ἴτ' ὦ ξυναλγηδόνες,
χορὸν, τὸν ἀΐδας σέβει.
δὰ παρηΐδος ὄνυχα λευκὸν
αἱματεῖτε, χρῶτά τε φόνιον.
" Τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσιν κόσμος.
ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων
πολύπονος ὡς ἐξ ἁλιβάτου πέτρας
ὑγρὰ ῥέουσα σταγὼν,
ἄπαυστος ἀεὶ γόων.
" Τὸ γὰρ θανόντων τέκνων,
" Επίπονόν τι κατὰ γυναῖκας
" Εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἒ, ἒ.
θανοῦσα τῶν ἀλγέων λαθοίμαν.

Z τίνων

Θη τίνων γόων ἤκουσα, καὶ σὸν ὄμμα δακρύοις τέγγεις;
νεκρῶν τε θρῆνος; τῶνδ' ἀναπτόρων ἄπο
ἥχῳ σὸν ἵστης, ὡς φόβῳ μ' ἀναπτεροῖ,
μή μοι τι μήτηρ, ὦ μέτοικε σὸς τέκνοις,
χρονίαν ἀπῳδὰν ἐκ δόμων, ἔχει νέον.
ΕΚ. τί χρῆμα; καινὰς ἐκβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητρὸς γοραῖσιν βωμίαν ἐφημένην,
ξένους δ' ὁμοῦ γυναῖκας, ἐρυθμόν γ' ὄγκον
κάρα κρύψασ' ἔχουσας. ἔκτε γὰρ γόρασμάτων
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν εἰς γαῖαν σταγόν.
ἔστραται δέ, καὶ πεπλώματ' ἐθειρικά.
τί ταῦτα μῆτερ; σὸν τὸ μυθεῖν ἐμοί,
ἡμῶν δ' ἀκοῦσαι. πῶς δυνῶ τί γὰρ νέον.
ΑΔ. ὦ παῖ, γυναικῶν αἵδε μητέρες τέκνων,
τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας,
ἕπονται στρατηγῶν. ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φέρουσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον.
ΘΗ τίς δ' ὁ σφάλων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὄλεθρον;
ΑΔ. Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ.
ΘΗ οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες, ἢ τόδε τέκνα;
ΑΔ. οὐκ, ἀλλὰ νεκροὶ τῶν ὁλωλότων κόροι.
ΘΗ τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίας χορίς;
ΑΔ. οἶδ'. ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὐντεῦθεν, τέκνον.
ΘΗ σὲ, πρὸς γενείου κλονιδίοις αὐτοσῶ.
λέγ' ἐκκαλύψας ἱερᾶτα, καὶ πάρες γόον.
ΠΡ. πόρας γὰρ ὀδυρμῶν, μὴ δι' ἀγλωσσίαν ἰόν.
ΑΔ. ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ
Θησεῦ, σοὺς ἱκέτας, καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.
ΘΗ τί χρῆμα θηρῶν, καὶ τίνος χρείαν ἔχων;
ΑΔ. οἷσδ' ὧν στρατείαν ἐστάλημεν ὀλεθρίαν;

ΘΗ ὃ γὰρ πόλιν δι' ἀσπίδων ἔλασσε Καδμείαν.
ΑΔ. Ἐντεῦθεν ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους.
ΘΗ τοιοῦτος ὁ πλήμων πόλεμος ἐξοργίζεται.
ΑΔ. τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν τάφου. 120
ΘΗ λήρυξιν Ἑρμοῦ πίστιν, ὡς θανόντας νεκρούς;
ΑΔ. λάβρεις τά γ' οἱ κτανόντες, οὐκ ἐῶσί με.
ΘΗ τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρήζοντος σέθεν;
ΑΔ. τοὺς δυστυχοῦντας, οὐκ ἐπίστανται φρονεῖν.
ΘΗ ξύμβουλον οὖν μ' ἔπεμψες, ἢ τίνος χάριν; 125
ΑΔ. νομίσας σὲ θησοῦ παῖδας Ἀργείων θέλων.
ΘΗ τὸ δ' Ἀργος ἡμῖν πῶς ἔτι; ἢ λώβην μάτην;
ΑΔ. σφαλῶντας οἰχόμεθα. πῶς σὲ δ' οὐ νομίζω.
ΘΗ ἰδίᾳ λοκῆσαν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;
ΑΔ. πάντας σ' ἰκνοῦνται δαΐζειν θάψαι νεκρούς. 130
ΘΗ ἐκτὸς, δ' ἐλαύνεις ἕπᾳ πρὸς θήβας ὄχος;
ΑΔ. θεσπεσίοις γαμβροῖς τλῆναι πορσύνων χάριν.
ΘΗ ὤμοι, δ' ἐξέβαλον παῖδας Ἀργείων, σέθεν;
ΑΔ. οὐκ ἐγγυᾷ ξυμφορὰν ἐκβαλεῖν λόμοις.
ΘΗ ἀλλὰ ξένους ἔβαλον Ἀργείας κόρας; 135
ΑΔ. Τυδεῖ τε, πολιτεύεται τε τῷ θηβαγενεῖ.
ΘΗ τίν' εἰς ὄρωτα δῆλε κατέβαλες μολών;
ΑΔ. φοίβῃ μ' ἔπεμψε λυσόπας ἀνίγματα.
ΘΗ τί δ' ἔτ' Ἀπόλλων πυθικοῖς ἐφαίνετο γάμοις;
ΑΔ. κάπρῳ με δῦναι, καὶ λέοντι παῖδ' ἐμῷ. 140
ΘΗ σὺ δ' ἐξέλαθες τῶν θεοπεσίων μαντευμάτων;
ΑΔ. ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.
ΘΗ τίς καὶ τίς εἶπε. λύει γὰρ ἐξαμαρτάδας ἅμα.
ΑΔ. Τυδεὺς μάχῃ ξυμπέπτε, πολιτείκης θ' ἅμα.
ΘΗ ἢ τοῖς, ἔσφαλκας θηρσὶν ὡς, κόρας σέθεν; 145
ΑΔ. μάχῃ γε δισσοῖν λυγδάδοιν ἀπεικάσας.

Θη ἦλθον δὲ μὴ ὡς πατρίδ' ἐκλιπὼν' ὄρος;
Ἀδ Τυδεὺς μὲν, αἷμα συγγενὲς φόβῳ χθονός.
Θη ὁ δ' Οἰδίπ., τίνι τρόπῳ θήβας λιπών;
Ἀδ ἀρᾶς πατρῴας, μὴ ξυνεισπέσοι λιταῖς.
Θη σοφὸν ἔλεξας τἀμὸν γ' ἐκτόσιον φυγεῖν.
Ἀδ ἀλλ' οἱ μένοντες, οὐ κάποντας ἠδίκουν.
Θη ἦ πρὸς σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται;
Ἀδ ταυτὶ δι' ἄξιον ἦλθον, εἶτ' ἀπωλόμην.
Θη μαντεῖ δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα;
Ἀδ οἵ μοι. δι' ὠμὸν μ', ἣν μάλιστ' ἐγὼ σφάλλω.
Θη οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, ξὺν οἷα θεῶν.
Ἀδ τί δῆτα; πλέον ἦλθον Ἀμφιάρεω πρὸς βίαν.
Θη ἔστω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεσφάλη.
Ἀδ νεῶν γὰρ αὐδὴν θόρυβος ἐξέπληξέ με.
Θη δύ' ψυχίαν ἔσωσας αὖτ' ἀνάλιας.
Ἀδ ὀλοίμην πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.
ἀλλ' ὦ Ζεῦ Ἕλλάδ' ἀλκιμώτατον λάρα,
ἄναξ Ἀθηνῶν, γῆ μὲν αἰχμὰς ἔχω,
πτηνῶν πρὸς ὄλας, γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χρή.
πολιὸς ἀνὴρ, δύσδαιμονῶν ἴσως πάρος.
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφορᾶς εἴκειν ἐμοῖς.
σῶσον νεκρούς μοι, τἀμά τ' οἰκτείρας λάκα,
καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
αἷς γῆρας ἥκει δωλιὸν εἰς ἀπαιδίαν.
ἐλθεῖν δ' ἔπεισαν δόλιο, καὶ ξένον πόδα
θεῖναι· μόλις γὰρ αἱ λιπεῖσαι μέλη,
προθυμίαν δ' ἡ Δήμητρος εἰς μυστήρια,
ἀλλ' ὡς νεκροὺς θαψώσιν, ὡς αὐτὰς ἔρῳ
λέοντα ταφέντας χθονὶ ὡραίαν τυχεῖν.
Σοφὸν δὲ σιγᾶν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,

πρός τ' εἰς οὖς πλησίους ἀφορμᾶν;
Ζηλῶν', ἵν' αὐτοῦ χρήμαθ' ὧς ἔχει,
Τά τ' οἰκτρὰ οὐ μὴ δυσχεῖς δεδυκέναι,
Τόν θ' ὑμνοποιὸν, αὐλὸς ὃν πίκτη μέλη,
Χαίροντα πίκτειν. ἦν δὲ μὴ πάρη τόδε,
Οὔτοι δύναιτ' ἄν, οἶμαι θνήσκων γ' ἀτώμενος,
Τρέπειν ἂν ἄλλος. δὲ γὰρ δίκαιον ἔχει.
τάχ' ἔν ἂν εἴποις, τελοπίαν παρεὶς χθόνα,
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσεις πόνον;
ἐγὼ δίκαιος εἰμ' ἀφικνεῖσθαι πόλει;
Σπάρτη μὲν ἡ μή, καὶ πεποίκιλται τρόπος.
τἄλλα δ', μικρὰ, διαφθορᾶ. πόλις δὲ σὴ
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον.
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δίεισρκε, καὶ νεανίαν
ἔχει σε ποιμὴν' ἐθλόν. ἡ χρεία πόλεως
πολλοὺς διώλεντ' ἀνδρείς στρατηλάτας.
λέγω γὰρ αὐτὸν τῶνδέ σοι λόγον λέγω
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.
ἄλλοισι δ' ἢ 'πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ
τοιῶδ'. ἔλεξε γάρ τις. Ὡς τἀχέρονα,
Πλείω βροτοῖσιν ὄντ' ἀμεινόνων.
Ἐγὼ δὲ τούτοις αὐτίαν γνώμην ἔχω,
Πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶν βροτοῖς.
Εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἀφανεῖ.
Αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκπεφυρμένον,
Καὶ θηριώδη θεῶν, διεσταθμήσατο.
Πρῶτα μὲν ἐσθεὶς σώζειν. εἶτα δ' ἄγγελον
Γλῶσσαν λόγων δ', ὥστε γιγνώσκειν ὅπα,
Τροφήν τε καρπὸν, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανὸν
Στάγονας ὑβοκλᾶς, ὡς τάχ' ἐκ γαίας τρέφῃ,

» Αρδηκτε νησιώ. πῶς δὲ τοῖσι, χείματος
» Προβλήματ' αἴθον' ἁγαμύκαθα θεᾶ.
» Γόντα τε ναυσολήμαθ', ὡς ἅλμαγας
» Εχοιμιν ἀλλήλοισιμ, ὧμ ὠφύοιτο γῆ.
» Ασὶ ἐς ἄσημα, λὰξ ἀφῆ, γινώσκομιν
» Εἰς ὧὖρ βλέποντδν, κὴ μὴ ἀπλάγχνως πύχας
» Μαύτεις προσημαίνουσιμ, οἰωνῶμ τ' ἄπο.
» Αρ' ὁ πρυφῶμιν, θεᾶ διατασκόλιὼ βίῳ
» Δόντος τοιαύτιω; οἷσιμ ὀκ ἀρκεῖ τάδε;
» Αλλ' ἢ φρόνησις τδι θεᾶ μεῖζομ ἀφεῖμ
» Ζητεῖ. τὸ γαῦρομ ἅ' ἐν χρὸσὶ διεκτημένοι,
» Δοκᾶμιν εἶν διαιμόνωμ σοφώτεροι.
ἦς καὶ σὺ φαίνη διακάδδς, ὁ σοφὸς γεγώς,
ὅστις λύρας μὲν θεσφάτοις φοίβε ζυγεὶς,
ξυνοίσιμ ὧδ' ἐδωκας, ὡς ζώντωμ θεῶμ.
λαμπῶν δὲ δολερᾷ δ' ὦμα συμμίξας τὸ σόμ,
» πλώσας οἴκας. χρὴ γ' ὅτε σώματα
» ἄδικα δικαίοις τ' σοφὸμ συμμιγνύναι,
» δύδαιμονδντας δ' εἰς φόβδς διτᾶδαι φίλδς.
» Κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγέμιν
» Τοῖς τ' νοσδντ τ' ὠήμασιμ δίωλεσεμ
» Τόμ σωνοσδντα, διὰ δὲμ ἠδικηκότα.
εἰς δὲ στρατείαμ ὠαύτας Αργείδς ἄγωμ,
μάντεωμ λεγόντωμ, θέσφατ' ἐπ' ἀσπιδας,
βίᾳ πέλαθὼμ θεᾶς, ἀπώλειαν πόλιμ,
» νέοις πεαχθείς. οἵ πιδ' τιμώμενοι,
» Χαίρδσι, πολέμδς τ' αὐξαίνδσ' ἄνδ' δίκης,
» Φθείροντδ' ἀσύς, ὁ μὲν ὅπως στρατηλατῇ,
» Οσ' ὡς ὑβρίζῃ δώσομιν εἰς χεῖρας λαβὼμ.
» ΑΜΦ δὲ διρδίδς ἕνεκ', ὀκ ἀκροσκοπῶμ

» Τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχομ τάδε.
» Τρεῖς γὰρ πολιτῶμ μορίδιδ. οἱ μὲμ ὀλβιοι,
» Ανωφελεῖς τε, πλειόνωμ τ' ὀρῶσ' ἀεί.
» Οσ' ὀκ ἔχοντδ, κὰι πανίζοντδ βίᾳ,
» Δεινοὶ, νέμοντδ τῷ φθόνῳ πλεῖομ μόρ'.
» Εἰς ὃδ' ἔχοντας διφτῆρ' ἀφιᾶσιμ διακάς,
» Γλώσσας πονηρᾶμ πρὸς τῶμ φιλούμενοι.
» Τριῶμ δὲ μοιρῶμ ἡ μέσω, σώζει πόλις,
» Κόσμομ φυλάσσδσ' ὃμ τιν' ἂμ τάξῃ πόλις.
διάπειτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γιγνόμαι;
τί πῶς πολίτας δὺ ἐμὲς λέγωμ διακόμ;
χαίρωμ ἴδι. μὴ δ' γὰρ βεβάδδσαι διακῶς
αὐτὸς, πλέιμ τδὺ τύχιμ ἡμᾶς δίαν.
ΧΟ ἥμαρτεν. Εμ νέοισι δ' ἀμθρώπωμ τόδε
» Ενεστι. συγγνώμιμ δὲ τῷ δ' ἔχειμ χρεών.
ἀλλ' ὡς ἰατρὸμ τῶδ' ἄναξ ἀφίγμεθα.
ΑΔΗ ὅτοι δίκαιδμ εἰδόμιμ ἐμὸμ διακεῖμ,
δ δ' εἴ τι πράξας μὴ διακῶς εὑρέσκομαι,
τόδτωμ διόκασδὺ διὰ πιπτιμτὺ, ἄναξ,
ἀλλ' ὡς ἀναίμιμ. εἰ δὲ μὴ βάλει τάδε,
σδρ'γειμ ἀναγκη τοῖσι σοῖς. τί γὰρ πάθω;
ἄγ' ὦ γδραιδὶ, σείχετε γλαυκῶὺ χλόιμ
αὐτδὺ διπτῶσαι φυλλάδι διατσροφῆ,
θεάς τε, κὰι γῆμ, τδὺ τε πυρφόρομ θεὰν
Δήμητρα θέμιν δαι μαρτυρᾶς, ἥδιστε φῶς,
ὡς δ' δὲμ ἡμῖμ ἤρκδσαν διτοὶ θεῶμ.
ὃς Πέλοπδς ἦν πᾶς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονός
ταυτὸμ πατρῷομ αἷμά σοι διεκτήμεθα.
τί δρᾶς; πῶς δώσεις ταῦτα, διᾳκβαλεῖς χθονὸς
γραῦς δ' τυχόσας δ' δὲμ, ὧμ αὐτὰς ἐχρῆμ;

,, μὴ σῦτ'. Ἔχει γὰρ ἰκαταφυγὼ, θὴρ μὲν πέτραν,
,, Δῆλοι δὲ Βωμὸς θεῶν. πόλις δὲ πᾶς πόλιν
,, Ἐπῆξε, χειμαδεῖα. τῶν γὰρ γῆ βροτοῖς,
,, Οὐκ ἔστιν ὀδὲν διατέλεσ δύσκαιμονδν.
χο Βᾶθι τάλαιν' ἱόρων σταπέδων ἀπὸ Πορσεφονείας.
Βᾶθι, καὶ αὐτίασον, γονάτων ὐδὲ χεῖρα βαλοῦσα.
τέκνων τε θνατῶν πώμασι σέμνας. ὦ μέλεα γὼ,
ὅς τῶν τέχθη κασμένοισιν ἀπώλεσα κέρδος.
ἰώ μοι. λάβετε, φόρέτε, πέμπετε.
κείνετε ταλαίνας χόρας γόραισις.
πᾶς γυνειάδος ὦ φίλοι, ὦ δυσιμώτατος Ελλάδι,
αὖτομαι, ἀμφιπίπτουσα τὸ σὸν
γόνυ, καὶ χόρα σκιλαίαν.
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν,
ἢ τιν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰπλεμον, οἰκτρὸν ἰεῖσαν.
μήσ' ἀτάφους, τέκνον, γῆ
χθονὶ κάσμα χάρματα θηρῶν,
πᾶσιας γῆ ἥλικίας τᾶς σᾶς κατίσης ἱκετεύω. (σιν
Βλέψαι ἐμῶν βλεφάρων ὧν σκληρυον, ἃ πρὸ σοῖ
γόνασιν ὧσκε πίπτω, τέκνοις τάφον δξανύσασα.
θη μῆτερ, τί κλαίεις, λέπ' ἐπ' ὀμματων φαος
Βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυσλύτους γόους
κλύουσα τῶν σκε; κἀμὲ γὰρ σκιπλθέπι.
ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ σκυβρόει,
σεμναῖσι Δηοῦς ἐγκατοικοῦσ πτόλιν.
αἰ αἶ, αἶ. θη. τὰ τότων δχὶ σοὶ σγκατέον.
αἰ ὦ τλήμονδν γυναῖκδν. θη. δ' σὺ τῶνδ' ἔφυς;
αἰ εἶπω τί τέκνον, σοί τε καὶ πόλει κακόν;
θη Ως πολλά γ' ὄσι κάπὸ θκλειῶν σοφά.
αἰ ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθον, ὄρ κυλίθω, φόρει.

αἰχρόν

θη αἰχρόν' ἔλεξας, χρὴς ἐπικρύπτειν φίλοις.
αἰ ὅτοι σιωπῶσ', εἶτα μέμψομαί ποτε
τλὺ νῶν σιωπλὺ, ὡς ἐσιγήθη κακῶς,
δσὶ ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν
σλείσασ', ἀφήσω τῶσ' φόβῳ τὸ μὴ κακόν.
ἐγὼ σλί σ' ὦ πᾶι, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφαλῆς ἀτιμάσας.
σφαλῆ γὰρ γῆ τότῳ μόνῳ, τᾶλλ' εὖ φρονῶν.
πρὸς τοῖσλι σί, εἰ μὲν μὴ δικαιλύοις ἐχρῆν
πολμηρὸν εἶναι, καλτ' ἂν εἶχον ἡσύχως.
νυνὶ δὲ σοί τε τῶν τὸν ἐμὸν φέρει,
κἀμοὶ πρᾶσσειν, δ φόβον φέρει τέκνου,
ἄνδρας βιαίους, καὶ κατέργοντας νεκρὸς.
τάφου τε μοίρας, καὶ κτεισμάτων λαχεῖν,
εἰς τλὺσ' ἀναγκῶν σῆ κατασλῶσαι χερί,
νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ελλάδος,
,, σῶσαι. τὸ γάρ τοι σιωέχον ἀνθρώπων πόλις
,, Τότ' ἐσθ', ὁτάν τις τὸν νόμους σώζη καλῶς.
ἐρεῖ δὲ δ' ἤτις, ὡς ἀνανδρία χρῶν
πόλει πρόσθου σοι εἴφανον δύκλείας λαβεῖν,
σλείσας ἀπέσης. καὶ συὸς μὲν ἀγρίσ
ἀγῶνα ἤψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον.
ὅσ' εἰς λιράνθ βλέψαντας, καὶ λόγχης ἀκμὴν
χερῶν ἐκπονῆσαι, σλειλὸς ὢν ἐφδυρέθης.
μὴ σλῦτ' ἐμὸς γ' ὢν ὦ τέκνον, δραῖσις τάσλε.
ὁρᾶς; ἄθλον ὡς κακὸν τομημένη
τοῖς κερσομᾶσι, γοργόν' ὡς ἀναβλέπει
σὴ πατρίς. γῆ γὰρ τοῖς πόνοισιν αὔξεται.
αἰσ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πρᾶσσουσιν πόλεις,
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν δύλαβόμεναι.

ἐκεῖ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
πῶς σωφελήσων, ὦ τέκνον, λεχρημύλαις;
ὡς ὅτε ταρβῶ σὼ λίκνα σ' ὁρμώμενον,
Καλλιμαχ θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὖθις ἄλλα βλήματ' ἐν λύβοις βαλεῖν
πέποιθ'. Ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.
ΧΟ ὦ Φιλτάτη μοι, ζῇς λέτ' εἰρήνας λαλῶς,
λάμοι. ἁπλῶν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε.
ΘΗ ἐμοὶ λόγοι μὲν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι,
ὀρθῶς ἔχσ' εἰς τόνδε. λάπεφνάμην γνώμῃ, ὑφ' οἵων ὀνφαλλὶν βαλυμάτων.
ὁρῶ δὲ λάγὼ ταῦθ' ἅπερ μ' νθετεῖς.
ὡς τοῖς ἐμοῖσιν ὀχὶ πρόσφορον τρόποις,
φθύγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ δρῶσ' ἂν λακὰ,
ἔθ' τόδ' εἰς Ἕλλησι δυσεξαλμένη,
ἀεὶ κολασνὸς ἦν λακῶν λαθεσάναι.
ὄκνων ἀπαυδᾶν δυνατόν ἔστι μοι πόνος.
τί γὰρ μ' ἐροῦσιν οἵγε δυσμενεῖς βροτῶν,
ὅθ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑπορρῴωδᾶσ' ἐμὲ,
πρώτη λελθύεις τόνδ' ὑποσλῶσαι πόνον.
δράσω τάδ'. εἶμι, καὶ νεκρὸς ἐκλύσομαι,
λόγοισι πείσων. εἰ δὲ μὴ, βίᾳ λορὸς.
ἥδη τόδ' ἔσαι, λοὐχὶ σὼ φθονῶ θεῶν.
δύξαι δὲ χρήζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
δόξει δ' ἐμοῦ θέλοντ'. ἀλλ' ἐν λόγοις
πῶς δῆς, ἔχοιμ' ἂν λῆμον δυμενέστορον.
καὶ γὰρ λατέσκε' αὖθις εἰς μοναρχίαν,
ἐλθυθρώσας τὴν δ' ἰσόψηφον πόλιν.
λαβὼν δ' Ἀδρήστου λεῖγμα ἐν ἐμῷ λόγῳ,
εἰς πλὴν ἂν ἦν ἐγώ, καὶ πείσας τάδε,

λεκτὸν

λεκτὸν ἀθροίσας δλυξ Ἀθηναίων κόρας,
ἥξω. παρ' ὅπλοις δ' ἡμὶν, ὡς μὲν λόγος
Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἀναιτόμην.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ, σὺ μὲν ἀφαιρεῖτε σέφη
μητρὸς, πρὸς οἴκας ὡς νιν Αἰγέως ἄγω,
» Φίλιν πῶς ἅψας χεῖρα. τοῖς τεκοῦσι γὰρ,
» Δύσιν, ὅσπις μὴ 'ντιλαλύει τέκνων.
» Καλλισον ἔρανον δοὺς γὰρ, αὖ πλάζυται
» Παίδων παρ' αὐτῷ τοιδ', ἂν τοκῆσι λῇ.
ΧΟ ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον,
ἐκλύετε ταδὲ γ' ἐκλύετ' ἄνακτος
ὅσια πρὸ θεοὺς, καὶ μεγάλα
πελασγία, καὶ λιπ' Ἄργος.
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα καὶ τὸ πλέον ἐμῶν λακῶν
ἐκύμανος, ἐπὶ ματρὸς ἄγαλμα
φόνιον δέξεθι, γαῖ δὲ Φίλαν
ἰναλχὲ θεῖτ' ὀνήσας.
» Καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν, δύστεκνὸς πόνος.
» Χαρὰν τ' ἔχει τὰν εἰσαεὶ
» Τιμόπολις. λρανεῖ ποτ' ἆρα Φίλιδ μοι
τεμοῖ, καὶ τέκνοισιν ταφὰς ληψόμεθας;
ἄμυνε μητρὶ πόλις, ἄμυνε Παλλάδος,
νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν.
σὺ τι σέβεις δίκαν. τόδ' ἦσον ἀδικίᾳ
νέμεις αἰεὶ, τὸν δυσυχῆ παύτα ῥύῃ.
ΘΗ τέχνων μὲν αἰεὶ τὼ δ' ἔχων, ὑπερτεῖς
πόλει τε, λάμοι δραφέρων λικρύγματα.
ἐλθὼν δ' ὑπὲρ τ' Ἀσωπὸν, Ἰσμηνὸν θ' ὕδωρ,
σεμνῶν τυραννῶν φραζε λαδμείων τοδε,
Θησεύς σ' ἀπαυτᾶ πῶς χάρμ' θάψαι νεκρούς,

συγγενῆ

συγγένειαν οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
ἐμὲ μὲν θέλοντ' αἰνέσαι, παλίσυντον
σχεῖν. ἢν δ' ἀπίωσ', οἵδε δύστροποι λόγοι,
ἐμὸν δέχεσθαι γῆν ἐμὴν ἀπειθοφόρον.
στρατὸς δὲ θάσσει, μἀξετάζεται πύλαις,
ἁλμίχρουν ἀμφὶ στεμνὸν ὑπερωπὸς ὅδε.
καὶ μὴν ἑκοῦσά τ', ἀσμένη τ' ἐδέξατο
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἤκουσε.
ἔα. λόγων τις ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται;
Καδμεῖος, ὡς ἔοικεν. ὀδσάφ' οἶδ' ὅτι
ληρεῖ. ἐπίσχου, ἢν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου.
μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν.
κῆ τίς γῆς τύραννος; πῶς τίν' ἀγγέλλαί με χρὴ
λόγους κρίνοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονός,
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπτασόμους
πύλας, ἀδελφὸς χειρὶ Πολωνείκους ὕπο.
θη πρῶτον μὲν ἥρξω τοῦ λόγου ψευδῶς ἔχειν,
ζητῶν τύραννον γῆθάδ'. ὀ γὰρ ἄρχεται
ἑνὸς πῶς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις.
δῆμος δ' ἀνάσσει δι' ἐτησίων μέρη
φιλοσοφίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ δίδοὺς
τὸ πλεῖον, ἀλλὰ τῷ πένητι τοὐξ ἴσου.
κῆ μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ γῆ πατρῴοις, δίδωσι
μέρος. πόλις γάρ, ἧς ἐγὼ πάρειμι δεῦρο,
ἑνὸς πῶς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ κρατυνέται,
ὅδ' ἔστιν αὐτῷ ὅστις ἐκφανῶν λόγους,
πῶς εἰρήνῃ ἥδιον ἄλλῳ ἄλλοσε τρέπει.
ὅδ' αὐτίχ' ἥλιος, καὶ δισσοὺς πολλῷ χαλκῷ,
εἰσῶν τις ἐβλαψ'. ἕστα δισσολαῖς νέαις

Ἱκέτιδας

Ἱκέτιδας τὰς πρόσθε σφάλματ', ἀζήμιον λίπῃς.
" ἄλλως τε, πῶς ἂν μὴ διορθούμην λόγους,
" ὀρθῶς διδάσκων ἀν δῆμον εὐθυνειν πόλιν;
" ὁ χρόνος μαθησιν αὐτὸ τοῦ τάχους,
" κρείσσω δίδωσι γᾶ. πόνος δ' ἀνὴρ σοφός,
" εἰ καὶ σοφοίτο, μὰ μαθὼν ἔργων ὕπο,
" οὐκ ἂν διδάσκοι πῶς τὰ νῦν ἀμβλέπειν.
" ἡ δ' νοσοῦσ' ἄστυ τοῖς ἀμείνοσιν,
" ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
" γλώσσῃ κατάρχων δῆμον, ἐς δὲν ὢν τοπρίν,
θη κομψός γ' ὁ ληρυξ, καὶ πρὸς γάτης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
ἄκου. ἄμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων.
" οὐδὲν τυράννου δυσμενὲς πόλει,
" ὅτῳ τὸ μὲν πρῶτισον οὐκ εἰσὶν νόμοι
" κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον ἐκτημένος.
" αὐτὸς παρ' αὑτῷ. καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστι σοι.
" γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὁ τ' ἀδυνὴς,
" ὁ πλούσιός τε τὼ δίκα ἴσω ἔχει.
" ἔστιν δ' ἃ καὶ πρὸς δεσπότην ἀδυνατώτερος
" τὸν δύστυχόντα, ταῦθ' ὅταν δίκαια κἀκῶς.
" νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι' ἔχων.
" τὰ δυθέρα δ' ἐκεῖνο, εἴ τις θέλει πόλει
" χρηστόν τι βούλευμ' εἰς μέσον φέρειν, ἔχων;
" καὶ ταῦθ' ὁ χρήζων, λαμπρὸν ἐν ὁμιλίᾳ,
" σιγᾷ. τί τούτων ἄμεινον ἰσοτέρου πόλει;
" καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός,
" ὑπνοῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίας.
" ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε.
" καὶ τοὺς ἀρίστους, ὃς ἂν ᾖ γνώτου φρονεῖν,

Ἱκέτα

„ Κτείνει, δεδοικὼς τὴν τυραννίδος πέρι.
„ Πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
„ Ὁτάν τις, ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν,
„ Τόλμας ἀφαιρῇ, κἀπολωτίζῃ νέους;
„ Κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον, τί δεῖ τέκνοις;
„ Ὃς τὴν τυράννῳ πλείον' ἐκμοχθῇ βίον,
„ Ἢ πρεθηνεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
„ Τερπνὰς τυράννοις ἡδονὰς, ὅταν θέλῃ.
„ Δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι. μὴ ζῴην ἔτι,
„ Εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα.
ἥκεις δὲ δὴ τί τῇδε γῆς κεχρημένος;
κλαίων δ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ 'πεμψεν πόλις,
„ περισσὰ φωνῶν. τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
„ λέξανθ' ὅσ' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πόλει
„ χωρεῖν. τολοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἥσσον λάλον σου πεμπέτω τίν' ἄγγελον.
χο Φεῦ, φεῦ. κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
„ Καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς ἀεὶ, πράξοντες εὖ.
κη λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων,
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ'. ἐμοὶ δὲ, τἀναντία.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ, πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς,
Ἀδρᾶστον εἰς γῆν τήνδε μὴ πρίγναι.
εἰ δ' ἔστιν ἐν τῇ, πρὶν θεοῦ δῦναι σέλας,
λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια,
τῇδ' ἐξελαύνειν, μὴ δ' ἀναιρεῖσθαι νεκροὺς
βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν
σὴν ναυστολήσεις. εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων cf. Valken. ad Phoen. p. 89.
ἡμῖν τε, καὶ σοὶ, συμμάχοις τ' ἔσται δορός.

σκέψαι

σκέψαι δέ. καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶν τ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων.
„ Ἐλπὶς γάρ ἐστι κάκιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
„ Συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.
„ Ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφον πόλεως,
„ Οὐδεὶς ἔθ' αὑτὸν θάνατον ἐκλογίζεται.
„ Τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐν ἄλλον ἐκτρέπει.
„ Εἰ δ' ἦ παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
„ Οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δορίμανὴς ἀπώλετο.
„ Καὶ τοῖν δυοῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν,
„ Τὸν κρείσσον' ἴσμεν, καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακά,
„ Ὅσῳ τε πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη βροτοῖς.
„ Ἡ πρῶτα μὲν μούσαισι προσφιλεστάτη,
„ Ποιναῖσι δ' ἐχθρὰ, τέρπεταί τ' εὐπαιδίᾳ,
„ Χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ,
„ Πολέμους ἀναιρούμεσθα, καὶ τὸν ἥσσονα
„ Δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα, καὶ πόλις πόλιν.
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς, καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
θάπτων, κομίζων θ' οὓς ὕβρις ἀπώλεσεν.
οὔτ' ἂν γ' ἔτ' ὀρθῶς Καππανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
ἃς προσβαλὼν πύλαισιν, ὤμοσεν πόλιν
πέρσειν, θεοῦ θέλοντος, ἤν τε μὴ θέλῃ.
οὐδ' ἥρπασεν Χαρυβδις οἰωνοσκόπον,
τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι.
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς.
ἢ νῦν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς,
ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι.

φιλεῖν

» Φιλεῖν μὲν ὃν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρώτον τέκνα,
» Ἕως ἂν τοκέας, πατρίδα θ', ὑφ' ἃν αὔξειν χρεών,
» Καὶ μὴ λιπάξαι. σφαλερὸν, ἡγεμὼν θρασύς,
» Νεώς τε ναύτης ἄσυχος λιμῆρ, σοφός.
» Καὶ τοῦτό μοι τὰν δρεῖον, ἢ πολυμήθια.
» Ἐχαρίζετ' ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος.
ὑμᾶς δ' ὑβρίζειν δὴ ἐχρῆν τοιοῦδ' ὕβριν.
ἈΘ. Ὦ παγκάκιστε. Θ. σὴν Ἀθηνᾶν, ἔχεσύμα,
καὶ μὴ 'πίπλησθε τῶν ἐμῶν σὺ σὸς λόγος
θῇς. ὁ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ λιπρύσασθαι ὅδε,
ἀλλ' ὡς ἐμ'. ἡμᾶς λιτὰ ποκρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μὲν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι.
δὴ οἶσθ' ἐγὼ Κρέοντα πειρόζοντ' ἐμὲ,
ὅδε θρόνοντα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
πρᾶξαι τὰς Ἀθήνας ταῦτ'. ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι
τὰ πράγματ' ὄντως, εἰ' πιταξόμεθα δίχα.
πόλεμον δὲ τῶνδ' ἂν ἐγὼ λαθήσαμαι,
ὃς ἀδὲ σοὶ τοῖσδ' ἦλθον εἰς Καδμεχθόνα.
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, ἀ Βλαψῆνα πόλιν,
ἀδ' αὐθρομῆντας πρόσφερον ἀγωνίας,
θαψας δικαίως, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζων. τί τούτων ὄνειδ' ἀλαλὸς ἔχομ;
εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο,
τεθνᾶσιν. ἡμύναδε πολεμίους λαλών.
ἀεχρὼς τ' ἐπείνοις χ' ἡδίκηται λοίσκεται.
ἐαλλατ' ἦλθ' ἐπὶ γῆ λαλυφθῆναι νεκρούς.
» ὅθεν δ' ἔκασον εἰς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
» ψυχὰ μὲν ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
» τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν. ὅτι γὰρ λεκτήμεθα
» ἡμέτερον αὐτὸ, πλὴν ψοικῆσαι βίον.

λιτάπειτα

» λιτάπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ, δεῖ λαβεῖν.
δοκεῖς λακεργεῖν Ἀργ', ὃ θάπτων νεκρούς;
ἧκισα. πάσης Ἑλλάδ' κοινὸν τόδε,
εἰς οὓς θανόντας νοσφίσεις, ὧν δεῖ λαχεῖν,
ἀτάφους τίς ἕξει; δειλίαν γὰρ εἰσφορᾶ
τοῖς ἀλκίμοισιν, ὅτ' ἦν τεθῇ νόμος.
λαμοὶ μὴν ἦλθον λεύσ' ἀπειλήσας ἔπη.
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ λυβήσονται χθονί;
τί μὴ γρύπτα; μὴ λατασκάψωσι γῆν
ταφῆτον ὑμῶν; ἢ τέκν' ᾧν μυχῷ χθονὸς
φύσωσιν, ἐξ ὧν εἶσι τιμωρία;
» σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆ γλώσσης τόδε,
» φόβος πονηρὸς καὶ λαφυσ δεδιπφάσ.
» ἀλλ' ὦ μάταιοι, γνῶθε τἀνθρώπων λακά.
» πάλαισμα δ' ἡμῶν ὁ βίος. ξυτυχόσι δὲ,
» οἱ μὲν τάχ', οἵδ' ἐσαῦθις, οἵδ' ἦλθ βροτῶν.
» τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων. πρός τε γὰρ τὸν λυσυχῆ,
» ὃς ξυτυχήσει, τίμιος γεραίρεται.
» Οδ' ὄλβιος νιν, πνεῦμα δίμαίνων λιπεῖν,
» Ψυχλὸν αἶρει. γνόντας δὲ χρεὼν τάδε,
» ἀδίκημάτ τε, μέτριος μὴ θυμῷ φέρειν,
ἀδίκεῖν τε τοιοῦδ', οἷος μὴ Βλαψαι πόλιν.
πῶς δ' ἂν εἴη, σὺν ὀλωλότας νεκρὸς
θάψας; δίος ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εἰσιδεῖν.
ἢ λῆλα ταὐθρώδ'. εἰμι, καὶ θαψῶ βίᾳ.
ὁ γαῖρ ποτ' εἰς Ἑλλήνας ἐξ οἰσθήσεται,
ὡς εἰς ἐμ' ἐλθὼν, καὶ πόλιν Πανδίονος
νόμος παλαιὸς λαιμόνων, διέφθαρη.
ΧΟ θάρσει. τὸ γαῖρ τοι δίκης σώζων φαος,
» πολλὰς ἔτεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους,

Δη Βάλει σωαλψω μῦθον ἢ βραχεῖ σέβεν;
Θη λέγ', εἴ τι βάλει. καὶ γὰρ ὁ σιγηλὸς εἶ.
Δη ὀκαῶν ποτ' ἐκ γᾶς πᾶσλας Αργείων λαβοις.
Θη λαμὲ νιῦ αὐτάκεσον, εἰ βάλει ωαλιν.
Δη λιλύοιμ' ἄν. ὁ γὰρ, ἀλλὰ σλεῖ σλῆναι μόρ☉.
Θη θαλψω νεκρὸς, γᾶς ὀξελῶν Ασωπίας.
Δη ἢ ἀασῖσιν ὂι πρῶτα λινδωνῦτέον.
Θη ωολλὸς ἔτλιω σὶν χ' ἁτόρους ἄλλας ωόνους.
Δη ἢ ωᾶσιν ὃν σ' ἐφυσεν ὀξαρκεῖν πατής;
Θη ὅσοι γ' ὑβεισαί. χρησαλ σ' ὁ λιολάζομεν.
Δη πραλοσειν σὺ πολλ' εἰωθας, ἥτε σὴ ωόλις.
Θη τοι γαὴ ωονῦσα πολλὰ, ωόλλ' ὀὐσλαιμονεῖ.
Δη ἔλθ' ὡς σε λόγχη ωαρτὸς ἢ ωόλει βλάβῃ.
Θη τί σ' ἐκ σοάκοντ☉ θῦρ☉ αὖ γνῴοιτ' Αρης;
Δη γνώσῃ σὺ πάχων. νιῦ σὶ τ' ἦ νεανίας.
Θη ὅτοι μ' ἐπαίρεις, ὥστε θυμῶσαι φρενί,
ποῖς σοῖσι λόμποις. ἀλλ' ἀκρεῖλλε χθονὸς,
λόγυς ματαίυς, ἅσσ☉ ἠνέγκω, λαβών.
πραίνομεν γὰρ ὀσὲμ. ὁρμᾶσθαι χρεὼν
πάντ' ἀνσρὶ ὁπλίτῃ, ἁρμάτων τ' ἐπεμβάσῃ, cf. Valken. ad Phoen. p. 1154.
μοναμωύκων τε φαλαρα λινεῖσθαι σέμα,
ἀφρῷ λατασαλζοντα Καδμείαν χθόνα.
Χωρήσομαι γὰρ ἐπὶ πὸς Καδμε πύλας
αὐτός γε λῆρυξ. σοὶ δὲ πρασαλασω μλύειν,
αὐτὸς σίδηρον ὀξυὺ ἐν χροῒν ἔχων
Αδρασε, λαμοὶ μὴ ναμίγνυσθαι τύχας
τὰς σὰς. ἐγὼ γὰρ δαίμον☉ τὸμ☉ μέτα,
στρατηλατήσω λιεινὸς ἐν λιεινῷ δορί.
ἐν δεῖ μόνον μοι, κἂν θεὸς ἔχειν, ὅσοι
δίκλω σέβοντα. ταῦτα γὰρ ξυόνθ' ὁμῶ,

νίκλω

νίκλω δίδλωσιν. Η' ρετὴ δ' ὀδὲν φορεῖ
Βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρήζοντ' ἔχει.
ὦ μέλεαι μελέων ματρὸς λοχαγῶν,
ὡς μοι ὑφ' ἵππαισι δεῖμα χλοερὸν ταράσσει.
τίν' αὐδὰν ταύδε πτοφόρεις νέαν;
στράτευμα μὲν Παλλάδ☉ λελθήσεται.
ἆρ' ὄρος εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;
γῴοιτ' ἂν ὀρθ☉. οἱ δ' ἀφείφατοι
φόνοι, μάχαι, σδρνοτυπεῖς γ' αὐδὰ τόπον
πάλιν ἑτύποι φανήσονται.
ὦ τάλαινα, τίνα λόγον,
τίν' ἂν ἔνδ' αἰτίαν λαβοιμι;
ἀλλὰ τὸν δύτυχῆ, λαμπρὸν ἂν τις αἵρῃ
μοῖραν πάλιν. τόδε μοι τὸ θρασ☉ ἀμφιβαίνει.
δίκαιος δαίμονας σύγ' ἐννέπεις.
τίνδε γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;
διαφορα πολλὰ θεῶν Βροτοῖσιν εἰσορῶ.
φόβῳ γὰρ τῷ πάρ☉ διόλλυσαι.
δίκαι δίκαν ἐξεκάλεσε, καὶ φόν☉
φόνου. διακὸν δ' αὐδὰ ψυχὰς
θεοὶ Βροτοῖσι νέμουσιν,
ἃ παύτων τόρμ' ἔχοντ☉ αὐτοί.
τὰ διαλλίπυργα πτολίεθρα ὡς ἐκοίμισ' ἄν,
διαλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιπόσας;
ποταναὶ εἰ σέ τις θεῶν ἐτίσατο.
λιπόταμον, ἵνα πόλιν μόλω;
εἰδείης ἂν φίλων εἰδείης ἂν ψυχὰς
ἔτι ποτ' εἶσα. τὶς ἆρα πότμ☉
ὠλυμπίαν ἐν ἄλκιμον
βλδ' ἐς γᾶς ἄνακτας;

χο ἱκετηρίους μὲν αὐτὰς καλούμεθ' οἱ θεοί.
,, ἀλλὰ φόβων πίεις ἄδ' ἐπρῶτα.
ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος
παιδογόνε, πόλεος Ἰνάχου,
πόλει μοι ξύμμαχος γενοῦ τᾶσδ' ὑμνήσω.
τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἱδρυμα
πόλεος ἐκκομίζομαι
πρὸς πυρὰν ὑβριδρόμου.
ἄγ γυναῖκες, ἥκω πολλὰ ἔχων λέγειν φίλα,
αὐτός τε σωθεὶς (ἠρέθιμι γὰρ φρένα μαχῇ,
ἵν' οἱ θανόντες ἐπὶ δίκαστον λόχοι
ἠγωνίσαντο, ῥεῦμα Δίρκαιον πάρα)
νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγος δέ σε
μακρὸς ποτ' αὐσω. Καπανεὺς γὰρ ὧν λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ κατεβάλοι.
χο ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλεις σέθεν,
πλὴν ἀμφὶ Θησέως τάξιν. εἰ δὲ καὶ στρατὸς
σῶς ἐς Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλοις φίλα.
ἄγ σῶς. καὶ πεπραγμέν' ὡς Ἄδραστος ὤφελε
πρᾶξαι ξυὼν Ἀργείοισιν, ὡς ἐπ' Ἰναχὸ
σκέλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.
χο πῶς γὰρ τρόπαια Ζηνὸς Αἰγέως τόκος
ἔστησεν, οἵ τε συμμετάσχοντες δορός;
λέξον. πάρεστι γὰρ σὺ ἀπόντας σὺ φρανεῖς.
ἄγ λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς, ἡλίου καινὸν σαφὴς
ἔβαλλε γαῖαν. ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστην θεατής, πῦργον σὺν ἀγκῶν λαβών.
ὁρῶ δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων,
τοξεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμηνίου πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἐμῷ λόγῳ,

αὐτόν

αὐτόν τ' ἄνακτα παῖδας Ἐλευσῖνος Αἰγέως,
καὶ σὺν σοὶ αὐτῷ λεξιὸν τεταγμένας
λόχους, παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας.
αὐτὸν δὲ Πάραλον ἐσολισμένον ὁρῶ,
λεῴῳ παρ' αὐτῷ Ἄρεος ἱππότῳ ὄχῳ
πρὸς λαιὰ πέδιον στρατοπέδου τεταγμένον.
ἴσους ἀριθμὸν ἅρμάτων δ' ὀχήματα
ὤρθωσε σεμνὸν μνημάτων Ἀμφίονος.
Καδμεῖα δὲ λαὸς ἦσσο πρόσθεν τειχέων,
νεκρὸς ὅπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών.
ἱππεῦσί θ' ἱππεῖς ἦσαν αὐθωπλισμένοι,
τετράορσί τ' αὖτε ἅρμαθ' ἅρμασιν.
λόγχας δὲ Θησέως εἶπεν εἰς πάντας πάλιν,
σιγᾶτε λαοί, σῖγα Καδμείων σίχος,
ἀκούσατ'. ἡμεῖς ἥκομεν, νεκροὺς μετα-
θάψαι θέλοντος, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντος, ὃν δὲν πόλεμον τιν' εἶναι φόνου.
λόγοις δὲν Κρέοντι τοῖσδ' αὐτεκήρυξεν λόγοις,
ἀλλ' ἧς ἐφ' ὅπλοις σῖγα. πομπὸν δ' ὄχων
τετράορον λαμπρὸν ἐντεῦθεν μάχης.
πρῶτον δὲ πέμψαντες ἀλλήλων ὄχος,
πρυμβάτας ἔστησαν εἰς τάξιν λόγου.
κἀγὼ μὲν σιδήρῳ πέμπαλον, οἵδ' ἔγχεσιν
πρώλους δὲ ἀλκὴν αὖτις ὃν παραβάτας.
ἑδραῖον δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ
ἦν, τοῖς Ἐρεχθείδαισιν ἅρμάτων ὄχον,
οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου δίεφύλασσον ἱππικόν,
σωτῆρα ἀλκὴν, καὶ κράτος, ὅσων τό τε.
λύσασθε δὲ ταῦτα, δὸς λύσω, ἐκεῖ γὰρ ἦν,
ζεύξῃ ἅρματ' ἀγωνίζεσθ', οἵ τ' ἐπεμβάται,

τἀκεῖ πεσόντα πολλὰ σώματ', ὀκ ἔχω
τί πρῶτον εἶπω. πότερα, τὰ μὲν εἰς ὑρανὸν
κόνιν πεσοντ' ἔλυσαν, ὡς τοῦμὸν πέλῃ,
ἢ τὰς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένας
ἰμᾶσιν αἵματός τε φοινίας ῥοάς,
τὸ μὲν πιτνόντων, τῶν δὲ θραυσθέντων πίφρων
εἰς μᾶτα, πῶς γὼ ἐκκυβισώντων βία,
πῶς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
νικῶντα δ' ἵππους ὡς ὑπεισ[illegible] σραϑὸν
Κρέων γε, τὸν θρῴδ' ἱτέαν λαβὼν χθρὶ
χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμαχίας δυσδυμίαν.
κἀμοὶ μὲν τἀ Θησέως γ' ὀκ οἴκῳ διεφθάρη,
ἀλλ' ἦετ' ὄλβιος, λάμπρ' ἀναρπάζας ὅπλα.
καὶ συμπατάξαντ' ἐν μέσῳ πᾶντα σραϑὸν,
ἔκτεινον, ἐκτείνοντο. κἀπαρηγύων
διελυσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ
θεῖν. διαπρέπεσθε τοῖς Ερεχθείδαις λόγῳ.
λόχῳ δ' ὀδόντων ὄφεῳ ἐξιωσμένῳ,
δεινός πάλαισπὸς ἦν· ἔκλινε γὰρ δόρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν, δεξιὸν δ' ἵστα μένον,
φόβῳ τὸ κείνων. ἦν δ' ἀγὼν ἰσόῤῥοπον.
διαπρὸ τῶνδε, τὸν σρατηγὸν αἰνέσαι πάλιν.
ὃ γὰρ δ' νικῶν τότ' ἐκόρδαινον μόνον,
ἀλλ' ὤχετ' εἰς τὸ διάμενον οἰκεῖα σρατόν.
ἔῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὡς δ' ὑπηχῆσαι χθόνα.
ὦ παῖδες, εἰ μὴ χεῖσε τε ῥέξετε σθένος
Σπάρτῃ τόδ' αὐδῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
θάρσος δ' ἐνῆρσε παντὶ Δαναϊδῶν σρατῷ.
αὐτὸς δ' ὅπλισμα τὸ πελάσιον λαβὼν,
δεινῆς διορμὴς διαφέρων, ἐσφηδόνα,

ὁμῶ

ὁμῶ προχήλας, διὰ πικέμνου διάρας
διαὐέας θρίζω, διὰ πολαυλίζων ξύλῳ.
μόλις δέ πως ἔτρεψα εἰς φυγὴν τόδε.
ἐγὼ δ' αὖ πλαδαξα διὰ ὀρχησαμένη,
διὰ κρᾶ χεῖρας. οἴδ' ἔτεινον εἰς πύλας.
Βοὴ δὲ καὶ διακυτὸς ἦν ἀνὰ πόλιν
νέων, γερόντων, ἱδρά τ' ἀγεπίπλαγεν
φόβῳ. παρὼν δὲ τειχέων εἶσω μολεῖν,
Θησεὺς ἐπέσχεν. ὁ γὰρ ὡς τοδρόσων πόλιν
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαυτήσων νεκρούς.
» Τοίονδε γὰρ σρατηγὸν αἱρεῖσθαι χρεών,
» Ος φῶτε τοῖς διανοῖσιν ὄβριν ἄλκιμος,
» Μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαόν. ὃς πρασσόντων διακῶς,
» Εἰς ἄκρα βλέπει διὰ μακρὸν φρόνημα τε
» Ζητῶν, ἀπώλεσ' ὅλβον, ᾧ χρῆσθαι πάλιν.
ΘΕ νικῶ τὸν δ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδὼν ἐγὼ,
θεὸς νομίζω, καὶ διακῶς τὰς συμφορὰς
ἔχειν ἔλασσον, ἢν δι' τισαύτων δίκην.
ΑΔΡ Ω Ζεῦ, τί λέγω τὰ παλαιπώρως βροτοῖς
» Φρονεῖν λέγεσι; σοῦ γὰρ ὀξηρτήμεθα,
» Δρῶμέν τε τοιοῦθ', ὃν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
ἡμεῖς γὰρ ἦμεν τότ' ἄλγος ὀχυρὸν ἔσεσθαι,
αὐτοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν,
Ετεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος, ὀκ ἐχρήζομεν λαβεῖν.
διαπειτ' ἀπωλόμεθ'. ὅδ' αὖ τότ' ὀυτυχὴς,
λαβὼν πανώπλους ὡς ἀρτίπλουτα χρήματα,
ὕβριζ', ὑβρίζων τ' οὔτις αὐτὸν ἐκπολῶ.
» Κάδμου διακόφρων λαός. Ω διγνοὶ βροτῶν,
» Οἱ τόξον ἐκτείνοντες ὡς διαιρετὸν πόρα,

» Καὶ πῶς νίκης γε πολλὰ παίδων ἐστέρησε κἀκά,
» Φίλοις μὲν ὀπέθανε, τοῖς δὲ πράγμασιν.
» Πόλεις τ' ἔχασε πολλὰ λόγῳ κἀμψαι κακά,
» Φόνῳ καθαιρεῖσθ', ὁ λόγῳ τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βάλομαι μαθεῖν,
πῶς ἐξεσώθης; εἶτ' ἀπ' ὀρθίσομαι.
ἄγ' ἐπεὶ παραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν λοιπὴ,
πύλας πλήθουσ', ἧπερ εἰσήει στρατός.
χο ὦν σ' ἕνεκ' ἀγὼν ἦν, νεκρὸς κομίζεο;
ἄγ ὡς οἵγε κλεινοῖς ἐπ' ἐφέσασαν δόμοις.
χο πῶς φής; ὁ σ' ἄλλος τις κεκμηκότων ὄχλος;
ἄγ τάφῳ πλέσθνται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχάς.
χο τὸ κεῖθεν ἢ τὸνθένδε; τίς σ' ἔβαψε νίψ;
ἄγ Θησεὺς, σκιώδης ὢν ἐλευθερίᾳ πάρα.
χο ὃς σ' ἀκέσθαι τῶν νεκρὸς ἦκε λιπών;
ἄγ ἐγγύς. Πέλας γὰρ ναῦς, τί ἀσπλάζεται.
χο ἦπου πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου;
ἄγ ὀλεῖς ἐπέσκηπτῶν δὲ δεῦλος ὤν, πόνῳ.
φαίης ἄν, εἰ παρῆν, ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.
χο ἔνιψεν αὐτῷ τῷ παλαιπώρῳ σφαγάς;
ἄγ λάτρωσέ γ' ὕδασι, καὶ κάλυψε σώματα.
χο πεπόνηται μὲν ἦν βάσαγμα, αἰσχύνην ἔχον.
» Τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά.
ἄγ οἴμοι. ὡσσῶν σῶν σωτὴρ εἶν ἂν ἤθελον.
χο ἄκραντ' ὀλύρει, ταῖσδ' ἔτ' ἐζωγεῖς πάρα.
ἄγ δικῶ μὲν. αὐτάγ' εἰσὶν αἱ πιθ' ἁσκαλοι.
ἀλλ' εἶεν. αἴρω χεῖρ', ἀπαντήσας νεκροῖς,
ἄρθρα τε μολπὰς ἐκχέω θ' ἁκρυρρόους,
Φίλας προσαυδῶν, ὧν λελειμμένῳ πάλαι,
» ὄρνιμα λιλαίων. τὸ γὰρ μόνον βροτοῖς

οὐκ

» Οὐκ ἔστι, ταὐπαλωμ' ἀνάλωθ' ὃν λαβεῖν,
» Ψυχὴ βροτείων χρημάτων ὅτ' εἰσὶν πόροι.
χο τὰ μὲν σθ', τὰ δὲ πνευχή. γ
πόλει μὲν εὐβουλία,
καὶ στρατηλάταις πόνος
δηπαλάζεται τιμή.
ἐμοὶ δὲ τῷ παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη,
πικρόν. καλὸν θέαμα δ' ἅπερ ὄψομαι,
τὰν ἀέλπτου ἡμέραν,
ἰδεῖν πάντων μέγιστον ἄλγος.
ἄγαμόν μ' ἔτι λύπη ἀεὶ
χρόνος παλαιὸς πατεῖ,
ὤφελ' ἁμέρᾳ κτίσαι.
cf. Valcen. ad Hippol. 23. τί γάρ με δεῖ παίδων;
ὃ μὲν γὰρ ἐκ ἤλπιζον αὖ τεκνοῦν θέναι
πάθος πόθεινον, εἰ γάμων ἀπεζύγην.
νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον
κακόν, τέκνων φίλτατον τρεῖσθαι.
ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λύσω
τῷ οἰχομένῳ παίδων. μελέα,
πῶς ἂν ὀλοίμαν σὺν τοῖσδε τέκνοις,
κοινὸν δόμον ἄδην καταβᾶσα;
σφαγμὸν ὦ ματέρος
τῷ ὑπὸ χθονὸς νεκρῶν
αὐσάτ', ἀτύσατ', αὐτίφον' ἐμῶν
σφαγμάτων λύσασα.
χο ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
προσηύρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε τὸν θανόντα.
ἄλ ἰώ, ἰὼ τῷ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ.

Χο αἴ, αἴ. ἐπάθομεν ὦ
τὰ λωίστατ' ἄλγη λακῶν.
Ἀσ ὦ πόλις Ἀργεία,
τὸν ἐμὸν πότμον ὄκ ἐσορᾶτε;
Χο ὁρῶσι λαμὲ δ' ἅπτα τλὼν τάλαι-
ναν, τέκνων ἄπαιδα.
Ἀσ πῶ σάγετ' ὦ δυσπότμω σώμαθ' ἁμαξοσαγῆ,
σφαγῶντα τ' ὄκ ἄξι', ὀδ' ἐγὼ ἀξίων,
ᾧ οἷς ἀγὼν ἐκράνθη. Ἀσ. δύθ' ὡς πρὶ πυχαῖσι
χέρας προβαρμόσας ἐμοῖς, (δὴ
ᾧ ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.
Χο ἔχεις, ἔχεις. Ἀσ. πημάτων γ' ἄλις βάρος.
Χο αἴ, αἴ. τοῖς τεκοῦσι δ' ὀ λέγεις. Ἀσ. ἀΐετέ μα.
Χο σφῶιν ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη.
Ἀσ εἶδε με Καδμείου ᾧαρον σίχου ᾧ κονίασιν.
Χο ἐμὸν δὲ μή ποτ' ἐζύγη δέμας
εἰς ζυν' αὐδᾳὸς δύναν.
Ἀσ Ἰδετε λακῶν τὠλαγος, ὦ ματρόθεν
τάλαιναι τέκνων. Χο. ἦ μὴν ὄνυξιν,
ἢ ξιφοκτόνοις
ἁλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ πατρὸς
κάρα λεχώμεθα.
Ἀσ ἰώ, ἰώ μοι μοι
ἦ μὲ πέδον γᾶς ἕλοι,
δὰ δὲ θύελλα πάλσαι,
πυρός τε φλογμὸς
ὁ Διός, ᾧ λάρας πέσοι.
Χο πικρὸς ἐσεῖδες γάμος.
πικραὶ δὲ Φοίβᾳ φάτιν
ἔγημας ἃ πολύσον
Οἰδίπολα λώμασι
λιπὼν ἁλὸ Ἑρμοῦς.

μέλλω

Θη μέλλω σ' ἐρωτᾶν, πνίκ' ὀξιώτλεις πρατῶ
ο γόος, ἀφήσω, σὸν ἐκεῖ μὴν ἐκλιπὼν
εἰς τὰ σά γε μύθος. νιῦν δ' Ἀδράστου ἴσορῶ.
πόθεν πόθ' οἵδε δαπρεπεῖς δύψυχίας Valcken. ad Phoen. p. 5-6.
θυηπόλων ἔφυσαν; εἰπὲ γ', ὡς σοφώτερο
νέοισιν ἀσῶν τῶνδ'. ἐπισήμων γὰρ εἶ.
εἷδον γὰρ αὐτῶν ἱερέαν, ἣ λέξαι λόγω
πολμήσαθ', οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν.
ᾧν δ' ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
ὅτῳ ξυνέσει τῶνδ' ἕκας ᾧ μάχη,
ἢ πρῶμα λόγχης πολεμίου ἐδέξατο.
κοινοὶ γὰρ ὅστοι τῶν τ' ἀκόντων λόγοι,
ᾧ τὸ λέγοντο, ὅστις ᾧ μάχη βεβώς,
λόγχης ἴσης πρόσθεν ὁμαίτων πυκνῆς,
σαφῶς ἀπήγγειλ' ὅστις ἦν ἀγαθός.
" ὄκ οἶν δικαίμην ὅτ' ἐρωτῆσαι τάδε,
" ὅτ' οἶν πιθέσθαι τοῖσι πολμῶσιν λέγειν.
" μόλις γὰρ ἂν τις αὐτὰ ταναγκαῖ' ὁρᾶν
" δύναιτ' ἂν, ἕως πολεμίοις ᾧαντο.
Ἀσ ἄκαιρ' ἀλὴ νιῦν. κοὐ γὰρ ὄκ ἄκοντί μοι
δίδωσ' ἔπαινον. τῶν ἔγωγε βάλομαι
Φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπόντων πέρι.
ὁρᾷς γὰρ ἀβρόν, ὃ βέλο δίεπτατο;
Καπανεὺς ὅδ' ἐσίν. ᾧ βίο μὲν ἦν πολύς,
ἔκτισε δ' ὄλβῳ γαῦρο ἦν. φρόνημα δὲ
δολῷ τι μεῖζον εἶχον, ἢ σοφὸς ἀνὴρ,
φεύγων πρατοῖζαις ὅστις ἀζυγοῖτ' ἄγαν,
" τ' ἀρκοῦντ' ἀτίζων. ὁ γὰρ ᾧ γαστρὸς βορᾶς
" ὁ χρησὸν εἶν. μέτρια δ' ἀζαρκεῖν ἔφη.
Φίλος τ' ἀληθὴς ἦν, φίλο τοῖς πᾷσί τε,

καὶ μὴ

,, καὶ μὴ πᾶσιν, ὧν ἀριθμὸς ὁ πολὺς.
ἀφ' ὑδρᾶς ἦθ', ὑπὸ σύγορον δόμα,
ἄπραγμον ὄδε ὅλ' ὧν οἰκέτας ἔχων,
ὅτ' εἰς πολίτας. Τὸν δὲ δὶς δύτερον λέγω,
Ετεοκλῆ, ἄλλον χρηστότητ' ἠσκηκότα.
Νεανίας ἦν, ζῆλ' βίῳ μὲν φιλεῖς,
πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' Αργεία χθονί.
Φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις διωρυμένων,
ἐκεῖσε λέξατ' οἶκον, ὥστε σὺν τρόπῳ
δίδους πᾶσχεῖν, χρημάτων ζυγθεὶς ὕπο.
τὸς τ' ἄγαμαρτάνοντας, ἐχὶ τὴν πόλιν
,, ἤχθαιρ'. Επεὶ τοι διὰ τὰ αἰτία πόλις,
,, Κακῶς διδύσα δίκας δυβερνήτου διαιρῖ.
Οδ' αὖ τρίτ' ἦλθ' Ιππομέδων, ζιὸς δ' ἔφυ.
πᾶς ὢν, ἐτόλμησ' δύθυς ὁ πρὸς ἡδονὰς
μισῶν τραπέσθαι, πρὸς τὸ μαλθακὸν βίᾳ,
ἀγρὸς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει δίδους,
ἔχαιρε πρὸς ταὐλήϊον, εἰς τ' ἄγρας ἰὼν,
ἵπποις τε χαίρων, τόξα τ' ἐντείνων χροΐν,
πόλει πᾶσχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων.
Ο δ' διδυαγὸς δ' ἄλλ' Ατταλάντης γόν',
παῖς Παρθενοπαῖ', ἐδδ' ἀγοχότατ',
ἀρκὰς μὲν διν. ἐλθὼν δ' ἐπ' Ινάχου ῥοὰς,
παιδ' δύτου διατ' Αργ'. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρῶτον μὲν, ὡς χρὴ σὺν μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς ἦν δι', ἀδ' ἐπίφθον' πόλει,
ἀδ' ἀγερσιὰς τ' λόγων, ὅθεν βαρὺς
μᾶλις' ἂν εἷς δημότης τε, καὶ ξένος.
λόχοις δ' γέσως, ὥσπερ ἀργεῖ' γεγὼς,
ἅμιλλ' χώρᾳ. χ' ὡπότ' εὖ πράσσοι πόλις,

ἔχαιρε.

ἔχαιρε. λυπρῶς δ' ἔφερ' εἴ τι δυσυχεῖ.
πολλὰς δ' ἐρασὰς διὰ πόθ ηλειῶν ὅσας
ἔχων, ἐφρόνει μηδὲν ἀγαμαρτάνειν.
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν Βραχεῖ θήσω μέγαν.
ὃς γὰρ λόγοις μὲν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσυνέτοις
δεινὸς σοφιστὴς, πολλὰ τ' ἀγαθὸς εἰπεῖν σοφά.
γνώμην δ' ἀδελφὸς Μελεάγρου λελειμμένος
ἴσον πᾶσχεν ὄνομα δι' τέχνης δορὸς,
εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσυνέτοις,
Φιλότιμον ἦθος, πλέσιον φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, ἐχὶ τοῖς λόγοις ἴσον.
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τὼν εἰρημένων
Οκσοῦ, πῶς ὠργων τόσ' δὲ τολμῆσαι θανεῖν.
,, Τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς, αἰδῶ φέρει.
,, Αἰσχύνεται δὲ τἀγαθ' ἀσκήσας ἀνὴρ,
,, Κακὸς γενέσθαι, πᾶς τις. ἢ δ' δυανδρία,
,, Δικαιοῦς, εἴπερ καὶ βρέφος δικάσκεται
,, Λέγειν, ἀκούειν θ' ὧν μαθήσιν ἐκ ἔχει.
,, Α δ' ἂν μάθοι τις, ταῦτα σώσεσθαι φιλεῖ
,, Πρὸς γῆρας. ὅτω παῖδας εὖ παιδεύετε.
ἰὼ τέκνον, δυσυχῆ σ' ἔτρεφον,
ἔφορον ὑφ' ἥπατος,
πόνους γενέσθ' ἐν ὠδῖσι.
καὶ νῦν ἄδας δὴ ἐμὸν
ἔχει μόχθον ἀθλίας,
ἐγὼ δὲ γηρυοσκὸν ἐκ ἔχω,
τεκοῦσα ταλαινα παῖδα.
ἄδ καὶ μὴν δὴ Ιοκλέους γε γνησίου τόκου,
θεοὶ ζῶντ' ἀναρπίσαντες εἰ μυχοὺς χθονός,
αὐτοῖς τεθρίπποις, δύλογον δὴ ἐμφανῶς.

δὴ οἰδίπους

τὴν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκη λέγω,
ἡμεῖς ἐπαινέσαντες, ὦ ψυχοίμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπεῖν Κάδμου πόλιν
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσαι βάλομαι τόπων πέρι;
θη ἐκ οἴδα, πλὴν γ' σοῖσι πείθεσθαι λόγοις.
ἄδ ἦρ μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρί. v. Vat. Leo. Palat. Flor. Par. C.
θη ἢ χωρὶς, ἱερὸν ὡς νεκρόν, βαλεῖν θέλεις;
ἄδ ναί. σὺν δίκῃ γ' ἅπαντας γ' μιᾷ πυρᾷ.
θη πῶς δῆτα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;
ἄδ αὐτόθι, παρ' οἰκτρὸν τόνδε συμπήξας τάφον.
θη αὐτὸς μὲν ἦδη δόμοισιν αὖ μέλοι πόνος,
ἡμῖν δίκην οἶδε. σειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν.
ἄδ ἴτ' ὦ ταλαῖναι μητρὸς τέκνων πέλας.
θη ἦκις Ἄδραστ' ὄρθρον προσφορὸν λέγεις.
ἄδ ὡς τάς τεκούσας χρεὼν ψαῦσαι τέκνων;
θη ὄλοιντ' ἰδοῦσαι τόνδ' ἂν ἠλοιωμένον.
" πικραὶ γὰρ ὄψεις χἄμα τῷδ' τέλει νεκρῷ.
τί δῆτα λύπῃ ταῖσδε προδεῖναι θέλεις;
ἄδ νικᾶς. μένειν χρὴ τλημόνως. λέγει γὰρ εὖ
Θησεύς. ὅταν δὲ τόνδε προδῶμεν φυγεῖ,
" ὀκᾶ προσαίξεθ'. ὦ ταλαίπωροι βρότοι,
" Τί μ' ἐκᾶδε λόγχας, καὶ διατ' ἀλλήλων φόνος
" Τίθεσθε; παύσασθ'. ἀλλὰ λήξαντες πόνων,
" Ἄργη φυλάσσεθ', ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
" Σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου. δοῦναι δὲ χρὴ
" Ὡς ῥᾷστα, καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπρᾶξαι.
χο ἀκτὰ δύστηνοι, ἀκτὰ δύστανοι,
ἀδ' δυτυχίας μέτεσίν μοι
ἀκροτόποις γ' Ἀργείαις.

ἀδ' Ἀρτέμις λοχία
προσφθέγξατ' αὖ τὰς ἀτέκνους.
διὰ σάλου δ' ὁ βίος.
πλακτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα,
πνοιμάτων ὑπὸ διὰ χειμῶν ἀΐσσω.
ἐπτὰ μὲν ἀστέρες, ἑπτὰ δὲ κόραι
ἐγένοντ' ἐμοὶ δὲ ταλαίπωροι,
διὰ νοτάτας γ' Ἀργείοις.
κοὐ νοῦς ἅπασι, ἄτεκνος
γεραίσκω διὰ σιωπάτας,
ὅτ' γ' τοῖς φθιμένοις,
ὅτ' γ' ζῶσιν ἀριθμεμένη,
χωρὶς δή τινα πόνων ἴσχει μοῖραν.
ὑπολελειμμένα μοι δάκρυα
μελέᾳ, παιδὸς γ' οἴκοις
λείπεται μνήματα, πρόθυμοι
κόραι, καὶ στέφανοι κόμας
ἀοιδαὶ, τὰς χρυσοκόμας
Ἀπόλλων ἐκ γ' δέχεται.
γόοισι δ' ὀρθοῦμαι,
δάκρυσι νοτρὸν ἀεὶ πέπλων
πρὸς στέρνων πτύχα τέγξω.
καὶ μὰν θαλάμας τάσδ' ἐσορῶ δὴ
Καπανέως ἥδη, τύμβον θ' ἱερόν,
μελάθρων τ' ἐκτὸς
θησέως αὐδήματα νεκροῖς,
διὰ νιφὰ τ' ἄλοχον τὸ διατεφθιμένου
τόδε διάφαντον πέλας εὐάδινον,
ἵν' Ἰρις ἄναξ παῖδα φυτεύει.
τί ποτ' αὐθρίαν ἔσηκε πέτραν,

ἢ τῷδε πόμῳ ὑπορακρίζει,
πτώσσ' ἐμβαίνουσα λέκτρων;
δυσ. τί φεύγω, τίν' ἄγχιστα
ἐκπροθύρου πάλας;
σελάνα τε καθ' αἰθέρα
λαμπάσι, ἵν' ὠκυθόαι νύμφαι
ἱππόβασι πὶ ὀρφναίας,
ἄνικα γάμων
τῶν ἐμῶν πόλις Ἄργους
ἀοισὶς δύσλαιμονίας
ἐπωύργωσε, καὶ γαμέτα
χαλκοτύχης τε Καπανεὺς
πρόσιβαν ἁρμὰς ἀμ' ἐμῶν
οἴκων ἐκβακχεύσαμένα,
πυρὸς φῶς λαθέξουσα, ταλαίνων τε
βατεύσασα τὸν αὐτὸν ὄλβον ἀίσσων
καταλύσασ' ἔμμοχθον βίοτον,
αἰῶνός τε πόνους.
» Ἡδὺς γὰρ καὶ θανάτου,
» Συθνήσκειν θνήσκουσι φίλοις,
» Εἰ πλαίμων ταλάς πὴ κραίνοι.
χο. καὶ μὰν ὁρᾶς πτώσσ', ἧς ἐφέσηκας πύλας,
πυρᾶν, Διὸς θησαυρόν. ᾗθέν ἐσι σὸς
πόσις, σ' ἀμαθεὶς λαμπάσιν λιβρωνίοις.
δυσ. ὁρῶ πὴ τελευτᾷ μὴ ἔσακα. τύχα πέμοι
ξυναλπεῖν πόθος. ἀλλὰ σὺ
δύκλειας χάλεσιν
ᾗθεν ὁρμάσω,
τᾶσδ' ἀπὸ πέτρας
πηδήσασα πυρὸς ἔσω,

σώματ'

σώματ' αἴθοπι φλογμῷ
πόσει συμμίξασα φίλῳ,
χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα,
πορσεφονείας πέξω θαλάμους,
σὲ τὸν θανόντ' ὃ ποτ' ἐμᾶς
πόθος ἔλαβε ψυχᾶς ὑπὸ γᾶς. ἴτω φῶς, γάμοι τε.
εἴθε τινὸς δύναι πλικίαν ἡμιναίων
ᾧ Ἄργει φανῶσι τέκνοισιν,
ὁσὸς πὶ δύναῖ γαμέτας
σωτηχθεὶς αὔραις ἀπλόοις, γηραίας ἀλόχῳ ψυ
χὴ μὴν ὀδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνῃ πέλας (χάς.
γεραιὸς Ἰρις, εἰς νεωτέρους λόγους,
ὃς ὁ λατεισλὼς πρόσθεν, ἀλγήσει πλέον.
ἰφ. ὦ πλευσάλαινα, πλευσαλλὰς πὶ ἐγὼ γοήσω,
ἥκω, πιπλὴν ὠγκθ' γε πλαμόνων ἔχων.
τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καπανέως πορὶ
Ἐτεοκλέους εἰς τ' πατρίδα ναυπλώσων νεκρόν,
ζῶντ' ἐμοὶ παῖδ', ἢ πόμων ἐξώπτα
βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δ' ἄμαχ',
θανεῖν ὁρῶσα σὺν τόσει. χρόνον μὲν ὃν
ἐν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν πόμοις. ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς αὖπκα, ποῖς πρέσσωσι λακοῖς
βέβηκεν. ἀλλὰ πηδὲ νιν πόξαζομεν
μάλις' ἔσω. φράζετ' εἰ κατοίσατε.
δυσ. τί ταῦτα δρῶτας; ἦ δ' ἐγὼ πέτρας ἔπι
ὄρνις πις ὥσει, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς,
πύσιμον αἰώρημα λαβίζω πάτρ.
ἰφ. τέκνον, καὶ πὶς αὔρα; τίς σόλος; τίνος χάλεμ
πόμου γ' ὑπορβᾶσ' ἦλθε εἰς τὸν δε χθόνα;
δυσ. ὁρμὰν λαβοῖς ἂν ἧν ἐμὴν βαλυμάτων,

bb λύων

Valer. Max. lib. 1. cap. 1. in Thess. p. 631.

κλύων. ἀκοῦσαι δ' οὔ σε βούλομαι, πάτερ.
ἶφ τί δ' οὐ δίκαιον πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι;
εὐα κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.
ἶφ σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χαίρειν κοσμεῖς δέμας;
εὐά θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στόλος, πάτερ.
ἶφ ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν.
εὐά εἰς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευασμεθα.
ἶφ κἄπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνῃ πέλας;
εὐα ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.
ἶφ νικῶσα νίκην τίνα, μαθεῖν χρῄζω σέθεν.
εὐά πάσας γυναῖκας, ἃς δέδορκεν ἥλιος.
ἶφ ἔργοις Αθάνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ;
εὐά ἀρετῇ. πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.
ἶφ τί φῄς; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν;
εὐά ἀΐσσω θανόντος Καπανέως τήνδε εἰς πυράν.
ἶφ ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ὠθῇ πολλοὺς ἐρεῖς.
εὐά τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω πάντας Αργείους μαθεῖν.
ἶφ ἀλλ' οὐδέτοι σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.
εὐά ὅμοιον. οὐ γὰρ ἂν κίχῃς μ' ἑλὼν χερί.
καὶ δὴ πρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον,
ἡμῖν δὲ, καὶ τοῦ συμπυρουμένῳ πόσει.
χο ἰὼ γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω.
ἶφ ἀπωλόμην δύστηνος, Αργείων κόραι.
χο ἔ, ἔ. σχέτλια τάδε παθὼν,
τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας.
ἶφ οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτερον.
χο ἰὼ τάλας. μετέλαχεν
τύχας Οἰδιπόδα, γερόν,
μερόν, καὶ σὺ πόλις ἐμὰ τλαμων.
ἶφ Οἴ μοι. τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε,

» Νέους δὶς εἶναι, καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
» Ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἦν τι μὴ καλῶς ἔχῃ,
» Γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα.
» Αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν. εἰ δ' ἦμεν νέοι
» Δὶς, καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανεν,
» Διπλοῦ βίου λαχόντες, ἐξορθούμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους,
παίδων τ' ἐρασθὴς ἦν, πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειραθὴν τέκνων,
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων,
οὐκ ἄν ποτ' εἰς τόδ' ἦλθον, εἰς ὃ νῦν, κακόν.
ὅστις φυτεύσας, καὶ νεανίαν τεκὼν
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν. τί δὴ χρῆν τὸν ταλαίπωρόν με δρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κἆτ' ἐρημίαν ἴδω
πολλῶν μελάθρων, ἀπρείαντ' ἐμῷ βίῳ;
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μόλω,
ἥδιστα, πρίν γε δή ποτ' ἦν παῖς ἥδε μοι.
ἀλλ' οὐκέτ' ἔστιν. ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα
προσήγετ' αἰεὶ στόματι, καὶ κάρα τόδε
» κατεῖχε χερί. Πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
» Γέροντι θυγατρός. ἀρσένων δὲ μείζονες
» Ψυχαὶ, γλυκεῖαι δ' ἧσσον εἰς θωπεύματα.
οὐχ ὡς τάχιστα δῆτά μ' ἄξετ' εἰς δόμους,
σκότῳ δὲ δώσετ'. ἐνθ' ἀσιτίαις ἐμὸν
δέμας γεραιὸν συντακεὶς ἀπφθερῶ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν;
» Ὦ δυσπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων.
» Μισῶ δ' ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
» Νώτοισι, καὶ στρωμναῖσι, καὶ μαντεύμασιν

,, Γαρ. κ τρέφοντος ὀχεῖν, ὥστε μὴ θανεῖν.
,, Οὓς χρὴ σὺ ἐπείσας μηδὲν ὠφελεῖν πόλιν,
,, Θανόντας ἐρρεῖν, ἀκ πόσων ἓν νέοις.
ἡμι ἰώ. τάλις σὺ παίδων, καὶ σὺ φθιμένων
ὀσᾶ φορεῖτε, λαβεῖτ' ἀμφίπολοι
γραίας ἀμυνάς. ὀ γὰρ ζῆν
ῥώμη, παίδων ὑπὸ πόθος.
πολλὸς δὲ χρόνος σώζεις μέτα σὺ,
καταλειβόμενός τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
,, Τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦ' ἐπ θνατοῖς
,, Γαθὸν ἢ δύροις,
,, Η τέκνα θανόντ' ὀρυσσέθαις;
πᾶις φορῶ φορῶ
τάλαινα μᾶτερ ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
βάρος μὲν ὀκ ἀβειθὲς, ἀλγεῶν ὕπερ,
ᾧ σ' ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα σωθείς.
ἡμι ἰώ, ἰώ.
ὦ σὰ σὺ κρυα φορεῖς φίλα
ματρὶ, τῷ ὀλωλότων,
ποσὶ τε πλῆθος ὀλίγον αὖτι σωμάτων
δύσθνίμων σὺ ποτ' ᾧ Μυκηναίας;
πᾶις ἐγὼ σ' ὀρφανὸς, ἀθλίου πατρὸς τάλας,
ὀρφανὸν οἶκον ὀρφανώσομαι, λαβὼν
ὁ πατρὸς ᾧ χροΐ, τῷ τεκόντος.
ἡμι ἰώ, ἰώ. ὦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων;
ὦ νυχθυμάτων χάρις;
προφαί τε μᾶτρος, ἄϋπνάτ' ὀμμάτων τέλη.
καὶ φίλαι πρόσβολαὶ πρόσωπων;
πᾶις Βεβᾶσιν, ὀκέτ' εἰσί σοι μᾶτερ τέκνα.
Βεβᾶσιν. ἀιθὴρ ἔχει νιν ἤδη,

πυρὸς

πυρὸς τε πανικότας ποδῶ.
ποτανοὶ δ' ἰῶυσαν τὸν ἀίδαν.
ἁγὰ πάτερ, σὺ μὲν τῶν σῶν ἀμύνεις τέκνων λόγος.
ἆρ' ἀπαιδάχω ἐπ ὠστ' αὖτι τάσσομαι
σὸν φόνον; ἰφ. εἴ γὰρ ἠθύοιτο τέκνον.
ὅταν θεὸς θέλοντ, ἔλθοι μοι δίκα
πατρῷ, ὅπως ἀκὸν τόδ' εὕδει.
πᾶις αἰ, αἰ. γόων ἄλις τύχας,
ἄλις ἀλγέων παρεσί μοι.
στέσω, ὡς μὲ δέξεται γάν
χαλκέοισιν ὅπλοις Δαναΐδων στρατηλατῶν,
τὸ φθιμένου πατρὸς ἐκδίκατον;
ἁγὰ ἔτ' εἰσοραῦ σε πάτερ ἐπ' ὀμμάτων δύκῳ,
φίλον φίλημα πρὸς γήρᾳ τιθῆτα σόν.
λόγων δὲ πρὸς ἐλύμασῶν,
ἀόρι φορόμενον οἴχεται.
δύοιν δ' ἄχη ματέρι τ' ἔλιπον,
σέ τ' ὄ ποτ' ἄλγη πατρῷα λείψει.
ἰφ ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν.
φέρ', ἀμφὶ μασὸν ὠθῶ πόδα ὦμον.
ἁγὰ ἔκλαυσα, τόδε δύοιν ἔπος
συγγόνοτατον. ἔθιγέ μ' φρενῶν.
ἰφ ὦ τέκνον, ἔβας. ἀκέτι φίλον
φίλον ἄγαλμ' ὄψομαι σῆς ματρός.
θη Αθηναι, καὶ γυναικὸς Αργείας βοήθ,
ὁρᾶτε παῖδας τόσδ' ἔχοντας ᾧ χροΐν
πατρῶν αἱρίσων σώματ', ὧν αὐτολόμως;
τότοις ἐγώ σε καὶ πόλις σωζόμεθα.
ὑμᾶς δὲ χρὴ χάριν μεμνημένους,
σώζειν, ὁρῶντας, ὧν ἐκύρσατ' ἀξ ἐμοῦ.

πᾶσίν θ' ὑπείπωμεν τόδε σὺν αὐτῷ λόγους,
τιμᾶν πόλιν τὴν δ' ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίσως, οἵ τ' ἐν ὑρανῷ θεοί,
οἵων ὑφ' ἡμῶν εἴχετ' ἠξιωμένοι.

ἄδ. Θησεῦ, ξυνίσμεν πανθ', ὅσ' Ἀργείων χθόνα
δέδρακας ἐσθλὰ, δεομένην σὺ ῥύσεται.
χάριν τ' ἀγήρω γ' ἕξομεν. γενναῖα γὰρ
πάσχοντες, ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν.

θη. τί δήτα πρὸς ὑμῖν ἄλλ' ἐπεργῆσαί με χρή;

ἄδ. χαῖρ'. ἄξιος γὰρ καὶ σύ, καὶ πόλις σέθεν.

θη. ἔσται τάδ'. ἀλλὰ καὶ σὺ τῷ σῷ τῷ σῷ τύχοις.

ἀθη. ἄκουε Θησεῦ τοῦδ' Ἀθηναίας λόγους,
ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν πάλιν.
μὴ δῆτα τάδ' ὀκνᾶ τοῖσδ' ὄν Ἀργείαν χθόνα
παισὶν νομίζειν, ῥᾳδίως ὅτῳ μεθείς.
ἀλλ' αὐτὶ τῶν σῶν, καὶ πόλεως μοχθημάτων,
πρῶτον λαβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
Ἄδραστον. ὅστις κύριος τύραννος ὤν,
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτεῖ.
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργείους χθόνα
εἰς τὼμὸν ἐποίσειν πολέμιον παντὸς χάριν,
ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντος ἔλθωσιν πόλιν,
ἁκὼς ὀλέσθαι πρόσφορ' Ἀργείων χθόνα.
ταῦτ' ὦ δέ τέμενος χρὴ σφαγιάσ', ἄκος μέγα.
ὅτι τρίπους σοι χαλκόπους εἵστηκε δόμων,
ὃν Ἰλιὰς ποτ' ἔζανεσήσας βαθρα,
πρὸς δῶμα τὸν ἐμὸν Ἡρακλῆς ὁρμώμενος,
κἀπ' ἀγγέλου ἔφεστο πυθικοῦ πρὸς ἐχθρῶν.

ταῦ

ταῦθ' ὑμὶν ἡμεῖς πρεσβεῖς πρὸς πόλεως τέμενος,
ἔγγραπτον ὅρκος πρίποδι τῷ σῷ κοινὸν λύτει.
μὰ πεῖτα σώζειν θεὸς, ὃ Δελφῶν μέλει.
μνημεῖά θ' ὅρκων, μαρτύρημα Ἑλλάδι.
ἢν δ' αὖ λιποῖτε σφαγία, καὶ πρόσπτις φόνου,
ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχὸς
ἱερύψομεν, παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαϊὰς νεκρῶν.
φόβον γὰρ αὐτοῖς ὧδ' ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δείξασα θήσει, κἀκὸν νόσον πάλιν.
δράσας δὲ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς.
τεμνὼν δ' ἵν' αὐτῶν σώματ' ἀγνιαθῇ πυρί,
μέθες πρὸ αὐτῶν τρισσὰ λαμπάδας θεᾷ.
σοὶ μὲν τάδ' εἰπεῖν. πᾶσί δ' Ἀργείοις λέγω,
πορθήσειν ἢ θήσαντος ἰσμὸν πολιν,
πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντος φόνον.
σύ τ' αὐτὶ πατρὸς Αἰγιαλοῦ στρατηλάτης
νέος λιπὰς, πᾶς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
ἀλλ' ὀφθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γθόνα,
καὶ χαλκοπλῆθη Δαναϊδῶν ὁρμᾶν στρατόν,
ἑπτάσολον πύργωμα Καδμείων ἑπτά.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ', ἐκτεθραμμένοι
σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
ἰσθι δ' ἔσειν ἄλλως. ἐκγονοι δ' ἀν' Ἑλλάδα
ἐλεύθεροι, ὠδὰς ὑσδρόισι θήσετε.
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.

θη. δίκαιοι Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς.
σὺ γὰρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ξαμαρτάνειν.
καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι. μόνον σύ μοι
ἐς ἐρθὸν ἵστη. σὺ γὰρ σύμμαχος πόλει

ὄσης, τολοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.
χο σείχωμεν Αδρασθ'. ὅρκια δ' ὦμεν
τῷδ' ἀνδρὶ, πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
πεμεμοχθήκασι, σέβεσθαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αγαμέμνων.	Ιφιγένεια.
Πρεσβύτης.	Αχιλλεύς.
Χορός.	Θεραπων.
Μενέλαος.	ἄγγελος.
Κλυταιμνήστρα.	

Προλογίζει δὲ ὁ Αγαμέμνων.

Πρέσβυ, δόμων τῶνδε
πάροιθεν
σεῖχε. Πρε. σείχω.
τί δὲ καινουργεῖς Αγα-
μεμνον ἄναξ;
ἀγα πεύσῃ. Πρε. σπεύδω.
μάλα τὸ γῆρας τοὐμὸν ἄϋπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν.
ἀγα τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;
πρε σείριος, ἐγγὺς τῆ ἑπταπόρου
πλειάδος αἴσσων ἔτι μεσσήρης.
ἀγα ὄκνον φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων,
οὔτε θαλάσσης. σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.
πρε τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς αἴσσεις
Αγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' αὖλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
σείχομεν εἴσω. Αγα. ζηλῶ σε, γέρον.
,, Ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
,, Βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεής.
,, Τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ.
πρε καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.
ἀγα οὗτο δέ γ' ἐστὶ τὸ καλὸν, σφαλερόν.
,, καὶ τὸ φιλότιμον
γλυκὺ μὲν, λυπεῖ δὲ πεσισάμενον.
τοτέ μὲν, τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέν-
τ' ἀνέτρεψε βίον,

πολλοί δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ
καὶ διαφέρουσι διέφθαρμαι.
πρὸς ταῦτα οὐκ ἄγαμαι τοῦτ' ἀνδρὸς ἀρίστου.
» Οὐκ ἐπὶ πᾶσι σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
» Ἀγαμέμνον, Ἀτρεύς.
» Δεῖ δή σε χαίρειν, καὶ λυπεῖσθαι.
» Θνητὸς γὰρ ἔφυς, καὶ μὴ σὺ θέλῃς.
» Τὰ θεῶν δ' οὕτω βαλόμεν' ἔσαι.
σὺ δὲ λαμπρὸς φαῶς ἀμπετάσας,
ἔλεγον τε γραφεῖς
τλῶσ', ἣν πρὸ χορῶν ἔτι βάσκεις,
καὶ ταυτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,
καὶ σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω,
ῥίπτεις τε πέδῳ πώλιν, θαλερὸν
διατάλαινον χέων.
καὶ τῶν ἀπόρων ὀλιγὸς φῶς
μὴ δ' αἰνέσαι, τί πονεῖς;
τί νέον, τί νέον πόρις σοι βασιλεῦ;
φέρε ξυνώσομαι μῦθον ὃν ἡμᾶς.
πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθόν, πιστόν τε φράσεις.
σὺ γάρ μ' ἀλόχῳ πότε Τυνδαρέως
πέμπων φερνὰς, σωφρονοῦσαν τε λέκτρων.
ἀγὰ ἐγένοντο Λήδᾳ θεσπιδεῖς τρεῖς παῖδες,
Φοίβη, Κλυταιμνήστρα τ' ἐμὴ ξυνάορος,
Ἑλένη τε. ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ἀλβισμένοι,
μνηστῆρες ἦλθον, Ἑλλάδος νεανίαι.
δείναι δ' ἀτειλαὶ, καὶ διατ' ἀλλήλων φόνος
ξυνίσαθ', ὅστις μὴ λάθοι τὴν παῖδ' ὁμόν.
τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδαρεῴ πατρί,
δόναί τε, μὴ δόναί τε, τ' τύχης ὅπως

ἄφαιτ'

ἄφαιτ' ἀρίστα. καί νιν εἰσῆλθον τάδε,
ὅρκους σφ' ἀφάσαι, δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοισι, καὶ δι' ἐμοῦ λόγου
στρατὸν ξυναθροῖσαι, διὰ πάσης γᾶς πόλιν,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
τούτῳ συναμύνειν εἴ τις ἐκ δόμων λάβοι
οἴχοιτο, τόν τ' ἔχοντ' ἀπόσασθαι λέχους,
διὰ πυρὸς ἰέναι, καὶ διατάσσειν πόλιν,
Ἑλλὰς ὁμοίως, βάρβαρός θ', ὁπλῶν μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπείσθησαν, εὐδία πως γένων
ἐσῆλθον αὐδᾶν Τυνδάρεως σὺν κηρὶ φρενί,
δόλωσιν ἐλέσθαι θυγατρὶ μνηστῆρων ἕνα,
ὅτου σὺν αἰ φέροιεν Ἀφροδίτης χάλαι.
ἦλθ' εἶλεθ', ὥσγε μή ποτ' ὤφελον λαβεῖν,
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
εἰρίνας ὅδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
Λακεδαίμων' ἀνδρὸς μὲν εἰμάτων σοφῇ,
χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι,
ἐρῶν ἐρῶσαν ἦλθε δεῦρ' ἁρπάσας
Ἑλένην, πρὸς ἱστὸς βάσαν' ἐκδήμου λαβών.
Μενέλαος δὲ λαὸν Ἑλλάδ' εἰσρήσας μόνος
ὅρκους παλαιὸς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἡλικημένοις
τὰν τοῦδ' ἐν Ἑλλησὶν ἀξίωσιν λορεῖ,
τύχῃ λαβόντες σφόπερ Ἀυλίδος βάθρα
πᾶσι δῆλός ἐστι ναυσὶν, ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ,
ἵπποις τε, πολλοῖς θ' ἅρμασίν γ' ἠσκημένοι.
διὰ μὲν στρατηγεῖν, διὰ τὰ Μενέλεω χαρὶν,
εἵλοντο, σύγγονόν γε. τἀξίωμα δὲ,
ἄλλος τις ὤφελ' αὐτ' ἐμὲ λαβεῖν τόδε.

ἀνδρεισμένος

ἠθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
ἥμεσθ', ἀπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένος,
ἀνεῖλεν, Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσπειρ' ἐγὼ,
Ἀρτέμιδι θῦσαι, τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι, καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν,
θύσασι. μὴ θύσασι δ', οὐκ εἶναι τάδε.
Κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατὸν,
ὡς οὔποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
ὃ δή μ' ἀδελφὸς πάντα προσφέρων λόγον
ἔπεισε, τλῆναι δεινά. κἀν δέλτου πτυχαῖς
γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην,
τό, τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς τοὔνεκ' οὐ θέλοι λέγων,
εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν εἰς Φθίαν λέχος.
Πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
ψευδῆ σύναψας αὐτὴ πρεσθεύου γάμον.
μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν ὡς ἔχει τάδε,
Κάλχας, Ὀδυσσεὺς, Μενέλεως θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
εἰς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν
λύοντα, καὶ συνδοῦντά μ' εἰσεῖδες, γέρον.
ἀλλ' εἶα χώρει, τάσδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα.
πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ, τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.
πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόσθεν
δέλτοις ὦ Λήδας ἔρνος.

λέγε,

πρε λέγε, καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλώσσῃ
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.
ἀγα μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἴνιν πρὸς
τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας
Αὖλιν ἀκλύσαν.
εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
πρε καὶ πῶς Ἀχιλλεὺς λέκτρ' ἀμπλακὼν,
οὐ μέγα φυσσῶν θυμὸν ἐπαίρει;
σοὶ, σῇ τ' ἀλόχῳ;
τόδε καὶ δεινὸν σήμαιν' ὅ, τι φῄς.
ἀγα ὄνομ' οὐκ ἔργον πρέχων Ἀχιλλεύς,
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ, τι πράσσομεν,
οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπέφηκα,
νυμφείους εἰς ἀγκώνων
εὐνὰς ἐνδώσειν λέκτροις.
πρε δεινά γε τολμᾷς Ἀγαμέμνον ἄναξ,
οὕτω τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
φατίσας, ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.
ἀγα οἴ μοι, γνώμας ἐξέσαν.
αἴ, αἴ. πίπτω δ' εἰς ἄταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ
μηδὲν ὑπείκων. (ἴζου
πρε σπεύδω Βασιλεῦ. Αγα. μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδεις
κρήνας, μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς. Πρε. εὔφημα θρόει.
ἀγα πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων,
λεῦσσε, φυλάσσων μή τι σὲ λάθη
τροχάλοισιν ὄχοις πραμαψειμένη,
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ' ἀπήνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς.

ἔσαι.

πρε ἔσαι. Αγα. λιλήθρων δ' ἀζόρμα.
ἦν γαρ νιν πομπαῖς αὐτήσας,
πάλιν ἀζορμάσεις σὸν χαλινὸς,
ὦδε Κυκλώπων ωρίοις θυμέλας.
πρε πιστὸς δὲ φρασας πάλε, πῶς ἔσομαι,
λέγε δὲ, παιδὶ σέθεν, τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;
ἀγα σφραγῖδα φύλασ', ἣν ἐπὶ δέλτῳ
τῇδε λομίζεις.
ἴθι. λδυκαίνει τόδε φῶς ἤδη
λαμπρὸς ἠὼς,
πῦρ τε πυθέσπων ἕδρ ἀελίσ.
σύλλαβε μόχθων.
,, Θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος ἐλεῖς,
,, Οὐδ' ὀδυναίμων.
,, Οὔπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.
χο ἔμολον ἀμφὶ παρ' ἀκτίαν
ψαμαθον Αὐλίδος ἀναλίας,
Εὐρίπου δ' ἀχυμάτων
λίμναζα σχοίνορθμον
Χαλκίδα, πόλιν ἐμὰν πολιπὸν-
σ' ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν,
τᾶς λιλαιναῖς Αρεθόσας,
Αχαιῶν στρατιὰν ὡς ἴδοιμ' αὖ,
Αχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡμιθέων, ὡς ὦδε Τροί-
αν ἐλάτους χιλιόναυσιν,
τὸν ξανθὸν Μενέλαον
ἀμετρόποι πόσεις
γνέτωσσ', Αγαμέμνονά τ' δύπατρίδαν
στέλμῳ ὦδε ταὼ Ελένᾳν

ἀτω'

ἀτω' Εὐρώτα λοναποτρόφε,
Γάειος ὁ βακόλος ἀν ἔλαβεν,
λῶρον τᾶς Αφροδίτας,
ὅτ' ὦδε λελωπαίαισι δρόσοις
Ηρα Παλλάδι τ' ἔριν ἔριν
μορφᾶς, ἃ Κύπρις ἔχει.
πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Αρ-
τέμιδος ἄλυθον, ὁρωμένων
φοινίοσσα πρὸς δι' ἐμὰν
αἰχμὰν νεοθαλῆ,
ἀτωίδος ἔρυμα, καὶ λιλισίας,
ὁπλοφόρος Δαναῶν θέλε-
σ' ἵππων ὄχλον τ' ἰδέσθαι.
λατεῖδον δὲ δὴ Αἴαντε σωὲδρω,
τὸν Οἰλέως, Τελαμωνός τε γόνω,
τοῖς Σαλαμῖνος στέφανον.
Πρωτεσίλαόν τ', ὦδε θάκοις
πεσσῶν ἁδομένους μορ-
φαῖσι πολυπλόκοις.
Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε ταῖς ὁ Γοσεὶ- cf. Valer. ad Flacc. p. 65.
δαῦος. Διομήδεα δ', ἁ-
δυναῖς δίσκοις λιχαρημένον.
πρὸς δὲ Μηριόνα Αρι-
ὄζον, θαῦμα Βροτοῖσι,
τὸν ἀκὸ νησαίων τ' ὀρέων
Λαέρτα τόκον. ἅμα δὲ Νι-
ρέα λαμπρὸν Αχαιῶν,
τὸν ἰσάνεμον τε ποδοῖν
λαιψηροδρόμον Αχιλῆα,
τὸν ἃ Θέτις τέκε, καὶ

Χείρων

Χείρων δ' ἐξεπόνασεν,
εἶδον αἰγιαλοῖσι
πρᾶ τε κροκάλαις
δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις.
ἅμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν
πρὸς ἅρμα τέτρωρον
ἑλίσσων περὶ νίκας.
ὁ δὲ διφρηλάτας βοᾶτ' Εὔ-
μηλος φερητιάδας,
ὦ καλλίστους εἰδόμαν
χρυσοδαιδάλτους στομίοισι πώλους
κέντρῳ θεινομένους. οὖ
μὲν μέσους ζυγίους λευ-
κοστίκτῳ τριχὶ βαλιοὺς,
τοὺς δ' ἔξω σειραφόρους
ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων
πυῤῥότριχας, μονό-
χαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ
ποικιλοδέρμονας.
οἷς πρὸς πάλλετο
Γηλείδας σὺν ὅπλοις παρ' ἄντυγα,
καὶ σύριγγας ἁρματείους.
ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἤλυθον,
καὶ θέαν ἀθέσφατον,
τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων,
ὡς πλήσαιμι μείλινον ἁδονάν.
καὶ κέρας μὲν ἦν
δεξιὸν πλάτας ἔχων
φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Αρης.
πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις,

χρυσέαις δ' εἰκόσιν
κατ' ἄκραν Νηρῆδες ἔστασαν θεαὶ,
πρύμναις σῆμ' Αχιλλείου στρατοῦ.
Αργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήρετμοι
νᾶες, ἔστασαν πέλας.
ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
παῖς ἦν, ταλαὸς, ὃν τρέφει πατὴρ.
Καπανέως τε παῖς
Σθένελος. Ατθίδος δ' ἄγων
ἑξήκοντα νῆας ὁ Θησέως
παῖς, ἑξῆς ἐναυλόχει, θεὰν
Γαλλαδ' ἐν μωνύχοις
ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν, θεὸν,
εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, ποντίας
πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν,
σημείοις εὐστολισμένας.
τοῖς δὲ Κάδμος ἦν
χρύσεον δράκοντ' ἔχων
ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα.
Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς
ἄρχε ναΐου στρατοῦ,
Φωκίδος δ' ἀὲρ χθονός.
Λοκροῖς δὲ τοῖσδ' ἴσας ἄγων
Ναῦς Οἰλέως τόκος, κλυτὰν
θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
ἐκ Μυκήνας δὲ τὰς κυκλωπίας,
παῖς Ατρέως ἔπεμπε ναυβάτας
ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
σὺν δ' Αδραστος ἦν

παγὸς, ὡς Φίλος Φίλῳ,
τὰς φυγάδας μέλαθρα
βαρβάρων χαρίν γαμῶν
πραξιν Ελλὰς ὡς λαβοι.
ἐκ Γύλα δὲ Νέσορ
γόρλωίς λατειδόμαν
πρύμνας, σῆμα ταυρόπυγ,
ὁραῦ πάροιθεν Αλφέου.
Αἰνιαύων δὲ σὺν δεκα τόλοι
ναῶν ἦσαν. ὧν ἄναξ Ιτενεὺς
ἄρχε. τῶνδε δ' αὖ τέλας,
Ηλιδ' διωκόσιοι,
ὃς ἐπειὰς ὠνόμαζε τὰς λεώς.
Εὔρυτ' δ' ἄναστε τῶνδε.
λόγχην δ' Αρη
τάξιον ἦγεν. ὧν Μέγης
ἄναστε, Φυλέως λόχυμα,
τὰς Εχίνας λιπὼν
νήσους, ναυβάτας ἀσπιδοφόρους.
Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖν' ἦν τροφὸς,
δεξιὸν κόρας
πρὸς τὸ λαιὸν ξυνάγε.
τῶν ἄκοντ' ὦρμει πλώταισιν
ἐρέταισι συμπλέκων
δόλιχ' δύσροφα τάταισι
ναυσίν, ὡς ἄϊον. κἀν ναυβάτην
εἰδόμαν λεών,
ὥ τις εὐ πιδάρμόσοι
βαρβάρους βαθείας,
νόσον δ' ἀκέσιτον.

ἦνθε δ' ἄϊον, εἰδόμαν
νεῖον πόρθμα.
τάδε λιατ' οἴκας λιύδια συγκλήτα,
μνήμαν σώζομαι στρατόματ'.
πρὸ Μενέλαε, τολμᾶς δέιν, ἃ σ' ὁ πολμᾶν χρεών.
με ἄπελθε. λίαν γε δεσπόταισι πιστὸς εἶ.
πρὸ λαλοῦ γέ μοι τύραννος ἀγωνίσιας.
με λιαίοις αὖ, εἰ πρᾶστοις ἃ μὴ πρᾶσσειν σε δεῖ.
πρὸ ὁ χρεὼν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ φορῶ.
με ὁ δέ σε φορεῖν δεῖ πᾶσιν Ελλησιν λακά.
πρὸ ἄλλως ἀμιλᾷ ταῦτ'. ἄφθον δὲ τλῶν' ἐμοί.
με ὁκ αὖ μεθείμαν. πρ. ὁδ' ἐγω' ἀφήσομαι.
με σκήπτρῳ τάχ' ἆρα σὸν λαυθαιμάξω λάρα.
πρὸ Αλλ' δύκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὑπόρ.
με μέθυ. μακρὸς δὲ δόλος ὧν λέγεις λόγος.
πρὸ ὦ δέσποτ', ἀσπικόμεθα. σὰς δ' ὦπολὰς
δαρπάζας ὅσ' ἐκ χορῶν ἐμῶν βίᾳ
Αγαμέμνον, ὁδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.
ἀγ ἔα. τίς δῆτ' ἐν πύλαισι θορυβος, ἢ λόγων ἀκοσμίας;
πρὸ ὁ μὸς, ὀχ ὁ πρόσθε μῦθος, λυριώτερος λέγειν.
ἀγ σὺ δ' τί τῶνδ' ὄν ὁρῖν ἀφῖξαι Μενέλεως, βίᾳ τ' ἄγῃς;
με βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν' ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας λάβω.
ἀγ μῶν πρέσας ὀκ ἀναναλύ-
ψω βλέφαρον Ατρέως γεγώς;
με τίνα δ' ὁρᾶς δέλτον λακίδων γραμμάτων ἐπηρτίζω;
ἀγ εἰδώς. ἢ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπέλαβον χρόα.
με ὁ, πρὶν αὖ δέξω Δαναοῖς ἅπασι τἀγγεγραμμένα.
ἀγ ἦ γὰρ οἶδ' ἃ μὴ σε λαιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ' αὐδᾶς; (θρα
με ὥστε σ' ἀλγῦναί τ', αὐοίξας ἃ σὺ κἀκ' εἰργάσω λαβ-
ἀγ ὦ δὲ λάβες νιν; ὦ θεοί, σῆς αὐαιχμύτα φρενός.

με πῶς δοκῶμ σὼ παῖδ' ἀπ' Αργους εἰ στρατευμ' ἀφίξεσθ';
ἀγ τί δέ σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειμ; ἀκ αὐαιχμώτου τόδε;
ὅπ τὸ βάλεσθαί μ' ἐκνίζει. σὸς δὲ δόλ@ ἀκέφω.
ἀγ ἀχί δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖμ οἶκομ ἀκ ἐῶ σομαι;
με πλάγια γὰρ φρονεῖς. τὰ μὲν νῶ, -
- τὰ δὲ πάλαι, τάδ' αὐτίκα.
ἀγ ἐκπεκόμψθυσαι. πονηρὸμ γλῶσσ' ἐπίφθονομ σοφόν.
με Νῦς δέ γ' ὁ βέβαι@ ἄδικομ ἐκπῆμα, κοὐ σαφὲς φίλοις.
βάλομαι δέ σ' ἀγελέγξαι, κοὐ σὺ μή τ' ὀργῆς ὕπο
ἀκπρόιπτε τἀληθές. ὅπ@ι δικαιν@ λίαν σ' ἐγώ.
οἶσθ' ὅτ' ἐπισάλαζ@ ἀρχειμ Δαναΐδαις πῶς Ιλιομ,
ὡς τἀγαθοὺς μὲν ἀχὶ χρὴ ζῶμ, ὡς δὲ βέλεσθαι θέλωμ,
ὡς τἀγαθοὺς μὲν ἀχὶ χρὴ ζῶμ, ὡς δὲ βέλεσθαι θέλωμ,
κοὐ θύρας ἔχωμ ἀκλείστους ὡς θέλοντι δημοτῶν,
κοὐ δίκ@ς πρόσρησιμ ἐξῆς πᾶσι, δεῖ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις ζητῶν πρίεσθαι τὸ φιλότιμομ ἐκ μέσου;
,, λάβ' ἐπεὶ δικατέσχ@ ἀρχάς, μεταβαλὼμ ἄλλος τρόπος
,, τοῖς φίλοισιμ ἀκέτ' ἦσθα τοῖς πρίν, ὡς πρόσθ@ν, φίλ@,
,, δυσπρόσιτ@, ἔσω τε δικαίθρωμ πανύ@; -
,, - Ανδρα δ' ὃ χρεών,
,, Τὸμ ἀγαθόμ, πράσσοντα μεγάλα, -
,, - Τοὺς τρόπους μεθιστάναι,
,, Αλλὰ κοὐ βέβαιομ ἐστὶν τότε μᾶλλον τοῖς φίλοις,
,, Ηνίκ' ὠφελεῖμ μᾶλλον ἐσθ' ὅτ@ιμ δύνηται σθένος.
ταῦτα μέν σοι πρῶτ' ἐπῆλθομ, ἵνα σε -
- πρῶθ' εὕρω δικαίου.
ὡς δ' ἐς Αὐλιμ ἦλθ@ αὖθις, χ' ὡ πανελλήνων στρατὸς
ὁδεῖ πάρ', ἀλλ' ἀζημίοισ@ τῇ τύχῃ τῇ σῇ θεῷ,
θείας πομπῆς ἀπαυίζω, Δαναΐδαι δ' ἀφιγάαι
ναῦς δικήχελλομ, μάστιγι δὲ μὴ πονεῖμ χ' Αὐλίδι.

ὡς δ

ὡς δ' ἄνολβομ εἶχ@ ὄνομα, σύγχυσίν τε, μὴ νεῶμ
χιλίωμ ἀρχῶμ, πεδίαμ τε
- πεδίομ ἐμπλήσας νεκρῶν;
ἰὰ μοι πρεπάλεις, τί δράσω; τίνα -
- δὲ πόρομ εὕρω πόθ@ν,
ὥστε μὴ σφάγτασ' ἀρχὰς, ἀπολέσαι δικαλῶμ δίκ@;
ἀλλ' ἐπεὶ Κάλχας γ' ἰδροῖς εἶπε σὺν θῦσαι κόρῃ
Αρτέμιδι, κοὐ πλῶμ' ἔσειδ@ Δαναΐδας, -
- πάθεις φρυγάς,
ἄσμεν@ θύσειμ ὑπὲρ σῆς παῖδα. κοὐ πέμπεις ἑκών,
ὁ βία, μὴ δῶρα λέξεις, σῇ δαίμασι, παῖδα σὴν
δοῦρ' ἀφέξειν, Αχιλλεῖ πρόφασιμ ὡς γαμουμένῃ.
ἀλλ' ὑπορρέψας λέλησαι, μεταβαλὼμ ἄλλας γραφάς,
ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσῃ μάλισθ' γε.
ἔστ@, αὐτός ὄστις ἀέθλ@ν, ὁ τάδ' ἤκουσ@ν σέθεν.
,, Μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πῶς; τὰ πράγματα,
,, Εκπονοῦσ' ἔχοντος, εἶτα δ' ἀφεχώρησαν δικαίως.
,, Τὰ μὲν ὑπὸ γνώμας πολιτῶν ἀσώθητε, τάδ' ὑδίκως
,, Δόμοι γεγῶτος αὐτοὶ δικαφυλάξασθαι πόλιν.
Ελλάδ@ μάλις' ἐγωγε δὴ παλαιπώρους σγῶ,
ἢ θέλοσα δρᾶν τι δεινὸν βαρβάρους, οὓς οὐδόμας,
δικαγελῶντας ἀφανίσει δόμα σε, κοὐ τὸν σὸν κόρῃν.
,, Μυρίοι' αὖ χρεὼς ἔκατι πῶς πάτ' ἐμὸν θέμεν χθονός,
,, Μήδ' ὅπλων ἀρχοντα νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτ' ἐχειν
,, Πόλεως. ὡς ἀρχῶν αὐτὸς πᾶς, ξυνέσειν ἢν ἔχων τύχῃ.
χο Δεινὸν, δικασιγνήτοισι γίνεσθαι λόγους,
,, Μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ὅρη.
ἀγ Βάλομαί σ' ἐπεὶ δικακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν αὖ ὦ
Βλέφαρα πῶς τἀνδεῖς ἀγαγὼμ, ἀλλὰ σωφρονέστερ@
,, ὡς ἀδελφὸμ ὄντ'. Ανὴρ γὰρ ἀχρὸς, ἀδελφὸ δ' ὁ φίλος.

εἰπέ μοι τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρ' -
ἐρᾷς γε χρηστὰ λαβεῖν;
οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν. ὧν γὰρ ἐκτήσω κακῶς,
» ἦρχεν. εἶτ' ἐγὼ δίκην δώσω κακῶν, ὁ μὴ σφαλείς;
ἢ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοὐμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκάλαις
οὐ πρεπῆ γυναῖκα χρήζεις, τὸ λελογισμένον παρεὶς,
» καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; Πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐβουλίᾳ,
» μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις ἀπλέσας κακὸν λέχος,
» ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἥδε γ' ἐλπίς, οἶμαι μὲν, θεὸς
ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σύ, καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὓς λαβὼν στράτευέ γ'. οἶμαι δ' εἴσῃ μορίᾳ φρενῶν
σοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους, καὶ συνηναγκασμένους.
τἀμὰ δ' οὐκ ἀπκτενῶ' γὼ τέκνα, καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
πέρα δίκης ἔσται κακίστης εὐνίδος τιμωρία.
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες, ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρῶντα, κοὐ δίκαια παῖδας, οὓς ἐγείναμεν.
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται, καὶ σαφῆ, καὶ ῥᾴδια.
» εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν εὖ, τἄμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.
χο οἵδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
» μύθων. καλῶς δ' ἔχουσι, φείδεσθαι τέκνων.
με αἴ, αἴ. φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας.
ἀγ εἰ σοὺ φίλους γε μὴ θέλεις ἀπλλύναι.
με δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτοῦ γεγώς;
ἀγ συνσωφρονεῖν σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.
με ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.
ἀγ εὖ δρῶν πρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ.

οὐκ ἄρα

με οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι;
ἀγ Ἑλλὰς δὲ σὺν σοί. κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.
με σκήπτρῳ νῦν αὐχεῖς, σὸν κασίγνητον πρόδος.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους. Αγγ. ὦ Πανελλήνων ἄναξ
Αγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὺν ἀγὼν,
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμασας πότ' ἐν δόμοις.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης, ὥστε τερφθείης ἰδὼν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὤν.
ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, Εὔρυτον πάρα
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπου βάσιν,
αὐταί τε πωλοί γ'. εἰς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτὰς, ὡς Βορᾶς γευσαίατο.
ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν
ἥκω. πέπυσται γὰρ στρατός. ταχεῖα δὲ
διῆξε φήμη, παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
πᾶς δ' εἰς θέαν ὅμιλος ἔρχεται δρόμῳ,
» σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν. Οἱ δ' εὐδαίμονες,
» Ἐν πᾶσι κλεινοὶ, καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς.
λέγουσι δ', ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται,
ἢ πόθον ἔχων θυγατρὸς Αγαμέμνων ἄναξ,
ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε,
Αρτέμιδι πρωτελίζουσι τὴν νεανίδα
Αὐλίδος ἀνάσσῃ. τίς νιν ἄξεταί ποτε;
ἀλλ' εἶα. τἀπὶ σοῖσι δ' ἐξάρχου κανᾶ.
στεφανοῦσθε κρᾶτα. καὶ σὺ Μενέλεως ἄναξ,
ὑμέναιον εὐτρέπιζε. καὶ κατὰ στέγας
λωτὸς βοάσθω, καὶ ποδῶν ἔσω κτύπος.
φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ πρθένῳ.

 ἐπή-

ἀγ ἐπήνεσ᾽. ἀλλὰ σεῖχε λωμάτων ἔσω.
τὰ σ᾽ ἄλλ᾽, ἰάσιμ᾽ ἢ τύχης ἔστι καλῶς.
οἴμοι. τί φῶ λύσιμον; αἰδέομαί σ᾽ ἐγώ.
εἰς οἵ᾽ ἀνάγκης ζεύγματ᾽ ἐμπεπτώκαμεν.
ἦλθε πλάνων, ὡς τὸν ἐμὸν σοφίσματων
πολλῷ μᾶλλον τὸν ἐμὸν σοφώτερον.
» Ἡ λυσιμέλεια δ᾽ ὡς ἔχει τι χρήσιμον.
» Καὶ γὰρ λαθεῖν ῥᾴδιον αὐτοῖς ἔχει,
» Ἀνολβία τ᾽ εἰπεῖν. τῷ δὲ γυναίῳ φύσιν,
» Ἅπαντα ταῦτα. πῶς ἀτιμάζω τὸ βίον
» Τὸν δίκαιον ἔχοντα, τοῦτ᾽ ὄχλῳ δ᾽ ὀλούμεθα.
ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ.
τὸ μὴ λαθεῖν δ᾽ αὖτις αἰδοῦμαι τάλας,
εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένον.
εἶεν, τί φήσω πρὸς πάντα τὸν ἐμόν;
πῶς λέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ;
καὶ γὰρ μ᾽ ἀπώλεσ᾽ ὧν ἔκατι κακοῖς, ἃ μοι πάρα,
ἐλθὸν δ᾽ ἄπληστον. εἰ δ᾽ ὅτῳ δ᾽ ἔστω φίλα
θυγατρὶ νυμφεύσασθαι, καὶ τὰ φίλτατα
δώσουσ᾽, ἵν᾽ ἡμᾶς ὄντας εὑρήσει κακούς.
τί δ᾽ αὖ τάλαιναν παρθένον, τί πᾶσαν;
ἄρσην νιν ὡς ἔοικε νυμφεύσει τάχα.
ὡς ὤκτισ᾽. οἶμαι γάρ νιν ἱκετεῦσαι πάλαι.
ὦ πάτερ, ἀκήκοάς με; τοιάδε γάμου
γήμειας αὐτός, ἢ ὡς τις ἔσει σοι φίλος.
ὦ παῖ δ᾽ Ὀρέστου ἐγγύς αὐδᾶσθαι,
σὺ σωτὰ σωτῶς. ἐπὶ γάρ ὅδι νάπη.
αἰαῖ, αἰαῖ. μὴν Ἑλένης ὡς μ᾽ ἀπώλεσεν γάμου
γήμας ὁ Πριάμου Πάρις, ὅς μ᾽ ἠργάσατο πάλαι.
κ᾽ καὶγὼ κατώκτειρ᾽, ὡς γυναῖκα σὴν ἔχω

ὡσὲρ

ὡσὲρ τυραννῶν συμφορᾶς κατασχεῖν.
μη ἀδελφὲ, λίσσομαί σε δι᾽ ὧν θιγεῖν.
ἀγ λίσσωμαι. σοὶ γὰρ τὸ κράτος, ἄθλιος δ᾽ ἐγώ.
μη πέλοπα κατόμνυμ᾽, ὃς πατὴρ τοὐμοῦ πατρός,
τὸν σὸν τ᾽ ἐκλήθη, τὸν τεκόντα τ᾽ Ἀτρέα,
J. Egerton adds. Harpr. μὴ μὲν ἐρεῖν σοι τἀκ κασρλίας σαφῶς,
A. 2. καὶ μὴ πίτνοιμι μηδέν, ἀλλ᾽ ὅσον φρονῶ.
ἐγώ σ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων ἐκβαλόντ᾽ ἰδίων σκάφει,
ὠκτειρα, λᾴδος αὐταφηκά σοι πάλιν,
καὶ τὴν παλαιὰν ἀξιώσασα λόγων,
ὅτι εἰς σὲ σεινός. εἶμι δ᾽ ὅπου εἶ σὺ νεῶν.
λαί σοι πέφασμαι μήτ᾽ ἀκτείνειν τέκνον,
» μήτ᾽ αὐτελεῖσθαι τοὐμόν. ὃ γὰρ ἔνδικον
» σὲ μὲν σφάζειν, τὰμὰ δ᾽ ἥσσους ἔχειν,
θυήσκειν τε σοὺς σούς, σοὺς δ᾽ ἐμοὺς ὁρᾶν φάος.
τί βάλομαι γάρ; ὃ γάμος ἀξιοῖ τοὺς
ἄλλους κακοῦμαι κἀν, εἰ γάμων ἁμείρομαι;
ἀλλ᾽ ἀκλεὴς ἀδελφόν, ὃν μ᾽ ἧκις ἐκλιῶν,
Ἑλγῶ ἑλοῦμαι, τὸ κακὸν ἀντὶ τἀγαθοῦ;
ἄφρων, νέος τ᾽ ὢν πρὶν τὰ πράγματα δ᾽ ἐγγύθεν
σκοπῶν, ἐσεῖδον, οἷον ἦν κτείνειν τέκνα.
ἄλλως τέ μ᾽ ἔλεως δι᾽ ταλαιπώρου κόρης
εἰσῆλθε, συγγένειαν γνοὺς ἐμήν᾽ ἐγώ,
ἢ τὴν ἐμὴν ἔκατι θύεσθαι γάμων
μέλλει. τί δ᾽ Ἑλγῶ πρὸς τὴν σὴν μέτα;
ἴτω τραπὰ δι᾽ ἁλὸς θεᾶς δι᾽ Αὐλίδος.
σὺ δ᾽ ὄμμα παῦσαι λακρύοις τέγγων τὸ σὸν
ἀδελφὲ, λᾴμε πρὸς κάλων εἰς δάκρυα.
εἰ δ᾽ ἐς κόρης σῆς θεσφάτων μέτεσί σοι,
μή μοι μετέστω. σοὶ νέμω τοὐμοῦ μέρος.

ἀλλ' εἰς μεταβολὰς ἦλθον ἀπὸ πλεινῶν λόγων,
εἰκὸς πέπονθα. τὸ δόμοθεν πεφυκότα
σίεργον, μετέπεσον. Ἀνδρὸς δ' ἀκὸς τρόπος
Τοιόσδε, χρῆσθαι τοῖσι βελτίοσι ἀεί.
ΧΟ γύναι, ἔλεξας, Ταντάλῳ τε τῷ Διὸς
πρέποντα. πρὸ γόνου δ' ἀκατισχύεις σέθεν.
ΑΓ ἄνω σε Μενέλαον, ὅτι πρὸς γνώμην ἐμὴν
ἐπέθηκες ὀρθῶς τοὺς λόγους, σὸν τ' ἄξιος.
ΜΕ ταραχή γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται,
πλεονεξίαν τε δωμάτων. ἀπὸ πικρὰν
τοιάνδε συγγνώμην ἀλλήλων πικράν.
ΑΓ ἀλλ' ἦκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.
ΜΕ πῶς; τίς σ' ἀναγκάσει σε τλῆναι δρᾶν ἀκάνεῖν;
ΑΓ ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος.
ΜΕ ἄκ, εἰ νικᾷς Ἀργεῖος ἀρτελεῖς πάλιν.
ΑΓ λαθοίμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' ὃ λήσομαι.
ΜΕ τὸ ποῖον; ὅτου χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.
ΑΓ Καλχᾶς ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείῳ στρατῷ.
ΜΕ ἄκ, ἦν θανῇ γε πρόδην. ὧδ' οὖν σ' ὑμᾶς.
ΑΓ ὁ μαντικὸν πᾶν πῦρμα, φιλότιμον ἀκόν.
ΜΕ λάθρᾳ γ' ἄρησον, δὲ χρήσιμον πρόσω.
ΑΓ ἐκεῖνο δ' ὃ λέλοιπας, ὅμ' εἰσέρχεται;
ΜΕ ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ἀπολαβοιμὶ λόγου;
ΑΓ ὁ Σισύφου πῦρμα πάντ' οἶδεν τάδε.
ΜΕ σκῆς', ὀλυσεὺς ὅτι σὲ λάμ' σημανεῖ.
ΑΓ ποικίλος ἀεὶ πέφυκε, τὸ γ' ὄχλῳ μέτα.
ΜΕ φιλοτιμίᾳ μὲν γ' ἕξεται, λευνῷ λακῷ.
ΑΓ σκῆν' δόκει νεῶν σαυτ' ἐν Ἀργείοις μέσοις,
λέξειν ἃ Καλχᾶς θέσπαθ' ὑμηνήσατο,

λάμ'

λάμ' ὡς τάχιστα θῦμα. λάβετε ψαύσομαι
Ἀρτέμιδι θύσειν. ὃς ξυναρπάζας στρατὸν,
σὲ λάμ' ἀκτείναντας Ἀργείους, λιμὴν
σφάξαι μελδύσει. λαὸν πῶς ἄργος ἐκφύγω,
ἐλθόντες αὖ τοῖς τείχεσιν κυκλωπίοις
ξυναρπάσουσι, καὶ λατασκάψουσι γῆν.
τοιαῦτα τἀμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγώ,
ὡς ἀπορῶμαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε.
φῶ μοι φύλαξον Μενέλεως, αὐτὰ στρατὸν
ἐλθών, ὅπως αὖ μὴ κλυταιμνήστρα τάδε
μάθῃ, πρὶν ἅπαντ' ἐμοὶ πρόσθεν λαβών.
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις σκηνώμασι πράσσω λακῶς,
ὑμεῖς τε σιγὴν ὦ ξένοι φυλάσσετε.
ΧΟ μάκαρες, οἳ μετρίας θεοῦ
μετά τε σωφροσύνας μετέχομ
λέκτρων Ἀφροδίτας,
γαλανείᾳ χρησάμενοι,
μανόμεν' οἴστρων, ὅθι σὴ
σίδυμε ἔρως χρυσοκόμας. Valken. ad Phoen. p. 42.
πρὸς γνώτεινεται χαρίτων.
τὸ μὲν ἐπ' ὀναίωνι πότμῳ,
τόδ' ὧδε συγχύσει βιοτᾶς.
ἀπτῶ πέπωνι ἀμετρόων
Κύπρι λαλίσα θαλάμων.
εἴη σέ μοι μετρία μὲν
χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι.
καὶ μετέχοιμι τᾶς ἀφροδίτας,
πολλαὶ τ' ἀποθέμαν.
Διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν,
Διάτροποι δὲ τρόποις. ὁ δ' ὀρθός,

Ἑδλόμ

» Ἐθλὸν ζαφὲς ἀεὶ.
» Τροφαί δ' αἱ παισὶ δυόμναι,
» Μέγα φέρασ' εἰς ἀρετάν.
» Τό, τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
» Τάν τ' ἀζαλωστατεῖν ἔχει
» Χαλεπὸν, τὸ γνώμας ἐσορᾶν,
» Τὸ πλέον ἔνθα πλόξαν φέρει,
» Κλεὸς ἀγήρατον, βιοτάν.
» Μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,
» Γυναιξὶ μὲν ἡ Κύπρις
» Κρυπταὶ. χὠ αὐθαδία π' αὖ
» Κόσμος χὠδυ ὁ μυριοπλεθὴς
» Μείζω πόλιν αὔξει.
Ἐμολόν ὦ Παλλὰς, ἵν τε σύ γε
Βουλαῖος ἀργυνάτας ἑστᾶφης
ἱππείας πρὸς μόχθοις,
βάρβαρα συρίζων φρυγίων
αὐλῶν, ὁλύμπου καλάμοις
μιμήματα πλέκων.
ὅθι ποτὲ τρέφονται βόες,
ὅτε σε Ἰρίσις ἔμολε θεᾶν,
ἃ σ' Ἑλλὰς ἔπεμπεν,
ἐλεφαντοπλέκτων πτέρυγι θρόνων
πόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
χὠ αὐτοπτοῖς βλεφάροισιν
ἔρωτα πλέξωνας.
ἔρωτι π' αὐτὸς ἐπρᾶθης,
ὅθεν ἔρις ἔρις Ἑλλὰς σὺν πολεῖ,
ναυσίτ' ἄγει,
ὅθ' Τροίας πέργαμα.

ἰὼ, ἰώ.

χο ἰὼ, ἰώ.
» μεγάλαι μεγάλων δύναμονίαι.
τῶν τῶ Βασιλέως
ἵδετ' Ἰφιγήνειαν, αὔασαν ἐμοὶ,
τὼ Τυνδαρέω τε Κλυταιμνήστραν,
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλάστηκα.
σ', ἐπὶ τ' ὀμμάτεις ἅπασι τύχας.
θεοί γ' οἱ λιτέσθαι, οἵτ' ὀλβοφόροι,
τοῖς δὴ δυναίμοσι τῶν θνατῶν.
σῶμα Χαλκίδ' ἔκγονα θρέμματα,
τὼ βασίλειαν λεξώμεθ' ὄχλων
ἄπο, μὴ σφαλερῶς ὦν τὼ γᾶαν,
ἀγανῶς δὲ χρόα μαλακῇ γνώμᾳ
μὴ ταρβήσῃ νεοσί μοι μολόν
τὸ λιπανὸν τέκνον Ἀγαμέμνονος,
μὴ δὲ θόρυβον, μήδ' ἔκπληξιν
ταῖς Ἀργείαις ξεῖναι ξείναις πρόσχωμεν.
λλυ ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιήμεθα,
τὸ σόν τε χρυσόν, καὶ λόγων δύφημίαν.
ἐλπίδα δ' ἔχω τιν', ὡς ἐτ' ἐθλοῖσιν γάμοις
πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων
ἔξω πορεύθ' ἅς φέρω φερνὰς κόρᾳ.
καὶ πέμπετε εἰς μέλαθρον, δύλα βάμονοι.
σύ δ' ὦ τέκνον, μοι λεῖπε πωλικὰς ὄχους,
ἄβρὸν πιθεῖσα λῶλον, ἀθλίους θ' ἅμα.
ὑμεῖς δὲ νεανίδαισιν ἀγκάλαις ἔπι,
δέξασθε, καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
καί μοι χρὸς τις ὑπόστω σπέρματα,
βάκτρα ἁπλοῦς, ὡς ἂν ἐκλίπτω καλῶς.
αἶδ' ὃν ὁ πρόθυμος πῶλικῶν ζυγῶν.

Φοβοῦμ

φο. Φοβερόν γὰρ ἀπῆλθ' μνθον ὄμμα πωλικόν.
καὶ παῖδα τόνδ' ἐκ τὸν Ἀγαμέμνον θ' γόνον,
λαζυδ' Ὀρέστ. ἔτι γὰρ ἐσι νήπιθ'.
τέκνον, ματθύδλῆς πωλικῶν δαμεὶς ὄχων;
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμνάσον δύτυχῶς.
αὐδᾷ γὰρ ἀγαθὸ ἐπῆλθ' αὐτὸς ἐσθλὸς ὤν,
λήψη, τὸ νεῦδθ' παιδὸς, ἰσόθεον γνώθ'.
ἐξῆς ματθησε δδῦρόμα ποδὸς, τέκνον,
πῶς μητρ' Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με
ξυναισι ταῖς δὲ πλησίαν σαθεῖσα δός,
καὶ δδῦρο δὴ πατρὸς πρόσειπε σὸν φίλον.
ἰφ. ὦ μῆτερ, ὑποδραμοῦσά γ', ὀργιάδης δέ μὴ,
πῶς σέρνα πατρὸς σόρνα τἀμὰ περιβαλῶ;
λλυ ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ,
ἤκουσα, ἐφετμαῖς δὲ κἀπισοῦσαι σέθεν.
ἰφ. ἐγὼ δὲ βόλομαι τὰ σὰ σέρν' ὦ πάτερ
ὑποδραμοῦσα, πῶς βαλεῖν δέ χρόνα.
ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργιάδης δέ μή.
αγ ἀλλ' ὦ τέκνον χρῶ, φίλος πάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἶ,
μᾶλλον παίδων τῶνδ', ὅσοις ἐγὼ τέκον.
ἰφ ὦ πάτερ, ἐσεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ.
αγ κἀγὼ γὰρ ταὐτόν σε. τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.
ἰφ χαῖρ. εὖ δέ, μ' ἀγαγὼν πρός σ', ἐποίησα πάτερ.
αγ δὴ οἶδ' ὅπως φῶ δῦν, καὶ μὴ φῶ, τέκνον.
ἰφ ἔα. ὡς βλέπεις μ' δύκπλον, ἄσμενός μ' ἰδών.
αγ πόλλ' αὐδᾷ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτᾳ μέλει.
ἰφ πῶς ἐμοῦ γνὰ ναῦ, ἡ μὴ 'πὶ φροντίδ' ἄς ἔρπε.
αγ ἀλλ' εἰμὶ πρᾶ σοὶ ναῦ ἅπας, δὸ κἄλλοθι.
ἰφ μέθες ναῦ ὀφρῶ, ὄμματ' ἔκτεινον φίλον.
αγ ἰδὸ γέγηθ', ἕως γέγηθά σ' ὁρῶν, τέκνον.

δάκρυα στε

ἰφ δάκρυα τε λείβεις πάκρὺ ἀπ' ὀμμάτων σέθεν;
αγ μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'ποῦσ' ἀπουσία.
ἰφ οἰκοῖσθ', ὦ, ἐμφίς. οἰκοῖσία, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ.
αγ σωστὰ λέγουσα, μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.
ἰφ ἀσπάσατε μὴν γ' ἐρῶμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.
αγ παπαῖ. τὸ σιγᾶν τ' ἀφέλω. σὲ δ' αἴνεσα.
ἰφ μὴ 'ὦ πάτερ κατ' οἶκον ὧν τέκνοις σέθεν.
αγ θέλω γε. τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχω ἀλγαίνομαι.
ἰφ ὄλοιντο λόγχαι, καὶ τὰ Μενέλεω κακά.
αγ ἄλλας ὀλεῖ πρόσθεν, ἃ με διολέσασ' ἔχει.
ἰφ ὡς πολλὰ ἀπῆλθε χρόνου φ' Αὐλίδ' μυχοῖς.
αγ καὶ ναῦ γέ μ' ἴσχει δὴ δ, μὴ σέλλειν σπεύδομ.
ἰφ ποῦ δὴτ' φρύγας λέγουσιν ὠκῆσθαι, πάτερ;
αγ ἔ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελ' ὁ Πριάμου παῖς.
ἰφ μακρὰν ἀπαίρεις ὦ πάτερ λιπὼν ἐμέ;
αγ εἰς ταὐτόν ὦ θύγατερ σύθ' ἥκεις σῷ πατρί.
ἰφ φεῦ.
εἰθ' ὦν δαλόμ μοι, σοί τ', ἄγειν σύμπλουν ἐμέ.
αγ αὐτῆς τί; δαί σοι πλοῦς, ἵνα μνήσῃ πατρός.
ἰφ σὺν μητρὶ πλεύσασ', ἢ μόνη πορεύσομαι;
αγ μόνη μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς, καὶ μητρός θ'.
ἰφ ἦτοι μ' ὅτ' ἄλλα δώματ' οἰκίζῃς, πάτερ;
αγ ἔα γέτ'. ὀρθῶς τοῦδ' εἰσήγαγε λόγους.
ἰφ σὺ δῆτ' ἐκ φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ Τροίαν πάτερ.
αγ θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τιν' ἐνθάδε.
ἰφ ἀλλὰ ξυὺ ἱερεῖς χρὴ τόδ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.
αγ εἶσι σύ. χορεύσων γὰρ ἐσῆξε πέλας.
ἰφ κόσμου ἄρ' ἀμφὶ δωμάτων ὦ πάτερ χρεών;
αγ ἐκλῶ σε μᾶλλον ἢ 'μέ, τὸ μηδὲν φρονεῖν.
χώρει δὲ μελάθρων ἔνδον, ὀφθῆναι λόχους,

πικρόν

πικρὸν φίλημα δοῦσα, δεξίαν τ', ἐμοί,
μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀπρικήσειν χρόνον.
ὦ στέρνα, καὶ πρηΐδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι,
ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις,
Ἑλένη τε. παύω τοὺς λόγους. ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, ψαύσαντά σου.
ἴθ' εἰς μέλαθρα. σὲ δὲ πραιτοῦμαι τάδε,
Λήδας γένεθλον, εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν,
μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
,, ἀπρολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
,, δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
,, παῖδας πραδιδῶ πολλὰ μοχθήσας πατήρ.
κλυ οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι. πείσεσθαι δέ με
καὐτὴν δόκει τάδ', ὥστε μή σε νουθετεῖν,
ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην.
ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τοῦ χρόνῳ συνιστάνει.
τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἶδ' ὅτῳ κατήνεσας.
γένους δὲ ποίου, χ' ᾧ πόθεν, μαθεῖν θέλω.
ἀγ Αἴγινα θυγάτηρ ἐγείνατ', Ἀσωποῦ πατρός.
κλυ ταύτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν ἔζευξέ τις;
ἀγ Ζεύς. Αἰακόν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.
κλυ τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα;
ἀγ Πηλεύς. ὁ Πυλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην.
κλυ θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;
ἀγ Ζεὺς ἠγγύησε, καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.
κλυ γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;
ἀγ Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλέου βάθρα.
κλυ οὗ φασι κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος;
ἀγ ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.
κλυ Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ Ἀχιλλέα;

Χείρων,

ἀγ Χείρων, ἵν' ἤθη μὴ μάθῃ κακῶν βροτῶν.
κλυ φεῦ.
σοφός γ' ὁ θρέψας, χ' ᾧ διδοὺς σοφώτερος.
ἀγ τριόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.
κλυ οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;
ἀγ Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις.
κλυ ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν ἐμήν τε παρθένον;
ἀγ κείνῳ μελήσει ταῦτα, τοῦ κεκτημένῳ.
κλυ ἀλλ' εὐτυχείτην. τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;
ἀγ ὅταν σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.
κλυ προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;
ἀγ μέλλω γ'. ὦ τὰ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.
κλυ κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐσύστερον;
ἀγ θύσας γε θύμαθ', ἅπερ μ' ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.
κλυ ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;
ἀγ ἐνθάδε πάρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.
κλυ καλῶς δ', ἀναγκαίως τε, συνένεγκαι δ' ὅμως.
ἀγ οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι.
κλυ τὶ χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.
ἀγ ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', ὅπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος.
κλυ μητρός τι. χωρὶς δραίσεθ' ἄν με δραῦ χρεών;
ἀγ ἐκδώσομεν σὺν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.
κλυ ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν;
ἀγ χώρει πρὸς Ἄργος, πρεθένους τε τημέλει.
κλυ λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;
ἀγ ἐγὼ παρέξω φῶς, ὁ νυμφίοις πρέπει.
κλυ οὐχ ὁ νόμος οὗτος, καὶ σὺ δὲ φαῦλ' ἡγῇ τάδε.
ἀγ οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ.
κλυ καλὸν τεκοῦσαν τἀμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.
ἀγ καὶ τάσγ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.

ὀχυροῖσι

κλυ ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.
ἀγ πιθοῦ. Κλυ. μὰ τὴν ἄνασσαν ἀργείαν θεάν.
ἐλθὼν δὲ, τἄξω πρᾶσσε, ταὐ δόμοις δ' ἐγὼ,
ἃ χρὴ πρεῖναι νυμφίοισι πρθένοις.
ἀγ οἴμοι. μαίτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφαλην,
ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀφρεῖλαι θέλων.
σοφίζομαι δὲ, κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
τέχνας πορίζω, πανταχῆ νικώμενος.
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ,
τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς,
ἐξιστορήσων εἶμι, μόχθον Ελλάδος.
,, Χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν, τρέφειν
,, Γυναῖκα χρηστὴν, κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν.
χρ ἥξει δὴ σιμόεντα, καὶ
δίνας ἀργυροειδεῖς,
ἄγυρις Ελλάνων στρατιᾶς,
ἀνά τε ναυσὶν, καὶ σὺν ὅπλοις
Ιλιον ἐς τὸ Τροίας
φοιβήϊον δὰ πεδον.
ταὐ Κασσάνδραν ἵν' ἀκούω
ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους,
χλωροκόμῳ στεφάνῳ δαφνας
κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ
παντόσυνοι πνεύσωσ' ἀναγκαι-
στάσονται δ' ὠδὶ περγάμων
Τροίας, ἀμφί τε τείχη
Τρῶσι, ὅταν χάλκασπις Αρης
πόντιος εὐπόροισι πλάταις
εἰρεσίᾳ πελάζῃ
σιμουντίοις ὀχετοῖς,

ταὐ τῶν ἐν αἰθέρι διοσῶν
Διοσκούρων Ελέναν,
ἐκ Γριαμου κομίσαι θέλων
εἰς γαῖν Ελλάδα, δορυπόνοις
ἀσπίσι καὶ λόγχαις Αχαιῶν.
πέργαμον δὲ, φρυγῶν πόλιν,
Λαΐνους περὶ πύργους
κυκλώσας Αρει φοινίῳ,
λαιμητόμους κεφαλὰς
σπάσας πόλισμα Τροίας,
πέρσας κατάκρας πόλιν
θήσει κόρας πολυκλαύτους,
Δάμαρτά τε Γριαμου.
ἁ δὲ Διὸς Ελένα,
κόρα, πολύκλαυτος ἐσεῖται,
πόσιν πεολιποῦσα.
μήτ' ἐμοὶ,
μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις
ἐλπὶς ἁδὲ ποτ' ἔλθοι,
οἵαν αἱ πολύχρυσοι Λυ-
δαὶ καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι
στήσουσι πρ' ἱστοῖς μυ-
θεῦσαι τάδ' ἐς ἀλλήλας.
τίς ἄρα μ' εὐπλοκαμους κόμας
ἔρυμα δακρυόεντ' ἀκούσας
πατρίδος οὐλομένας, ἀφλωτιεῖ;
διὰ σε ταὐ κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
εἰ δὴ φάτις ἔτυμος,
ὡς ἔτυχε λήδ' ὄρνιθ' ἱπταμένῳ
Διὸς ὅτ' ἀλλάχθη δέμας,

ἔτ' ἐν λέλτοις πτερίσι
μῦθοι τάδ' ὧν αὐθρώπους
ἱῶιεγκαν πρὰ λαιρὸν, ἄλλως.

ἀχι ὦ τῶν Αχαιῶν ἡγέτ' ὁ στρατηλάτης;
τίς αὖ φράσειε πῶς πόλιν, τὴν Πηλέως
ζητοῦντα νιν πᾶσ' ἐν τύλαις Αχιλλέα;
ὃν ἐξ ἴσου γὰρ μόνομεν Εὐρίπου τύλας.
οἱ μὲν γοῦν ἡμῶν ὄντων ἄζυγων γάμων,
οἴκους δρήμας ἐκλιπόντων, ἐν θαλάσσῃ
θοῶσσ' ἐπ' ἀκτὰς οἱδ' ἔχοντων δύνιλας,
ἅπαισθον. ὅτῳ λεινὸς ἐμπέπτωκ' ἔρως
Ἕλλας στρατείας Ελλάδι γ', οὐκ ἄνδρι θεῶν.
τὸ μὲν μὴ ὂν λίκαιον, ἐμὲ λέγειν χρεών.
ἄλλ' ἦ χρήζων, αὐτὸς ὥστερ αὐτὸν φράσει.
γὼ γὰρ λιπὼν Φάρσαλον, ἵνδε Πηλέα,
Μῴων' πὶ λεπτᾶς ταῖσδε γ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἔχων, οἵ μ' ἀεὶ πρόσκειμενοι
λέγουσ', Αχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον
ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον σόλον;
,, Δρᾶ γ', εἴ τι δρῶσιν, ἢ 'παγ' οἴκαδε στρατὸν,
,, Τὰ τῶν Ατρειδῶν μὴ μένων μελήματα.
λλυ ὦ παῖ θεᾶς νηρῆιδος, ἐνδοθὲν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσασ', ἔξεβαν πρὸ δωμάτων.
ἀχι ὦ ποτνὶ αἰδοῦς, τί δῆτα τίνα λύσσαν ποτὲ
γυναῖκα, μορφὴν δύπρεπῆ λεκτημένην;
λλυ ὁ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὃς μὴ πάλαι
λατεῖδον, ἀνὼ δ' ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.
ἀχι τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθον Δαναΐδαις εἰς σύλλογον,
γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;
λλυ Λήδας μέν εἰμι παῖς. Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα.

ὄνομα. τόσις δέ μοι τὶν Αγαμέμνων ἄναξ.
ἀχι λαλῶς ἔλεξας γ' βραχεῖ τὰ λαίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους.
λλυ δεινούς. τί φεύγεις; δέξιαν γ' ἐμὴν χερὶ
σώσαψον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.
ἀχι τί φῄς; ἐγώ σοι δεξιάν; αἰδοῦμεθ' ἂν
Αγαμέμνονα, εἰ ψαύοιμεν, ὧν μή μοι θέμις.
λλυ θέμις μάλιστα, τλῆθι μοῦ ἐπὶ γαμέας
πᾶσι. ὦ θεᾶς πᾶς ποντίας νηρῆίδος.
ἀχι ποίας γάμους ἔφης; ἀφασία μ' ἔχει γύαι.
εἰ μή τι παρανοῶ, λαινυργεῖς λόγον.
λλυ ὧδ' ἔστιν τόδ' ἐμοὶ φίλος, αἰδοῖα Φίλας
,, λαινὸς ὁρῶσι, καὶ γάμος μεμνημένοις.
ἀχι ὁ πώποτ' ἐμνήσθην πᾶσι σὺ γύαι,
ὃς δ' ἐξ Ατρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμου.
λλυ τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγος ἐμὸς
θαύμας'. ἐμοὶ γὰρ θαῦμα τ' ὄδι, τὰ πρὸς σέ.
ἀχι εἴκαζε. κοινὸν ὄδιν εἰκάζειν τάδε.
ἄμφω γὰρ ὁ ψυδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.
λλυ ἀλλ' ἢ πέπυσθε δεινὰ μνηστὸν γάμου
ὄντας, ὡς εἴξασιν. αἰδοῦμαι τάδε.
ἀχι ἴσως ἐκόρτυμψε λιάμε, καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελίᾳ λὸς αὐτὰ, καὶ φαύλως φορέ.
λλυ χαῖρ'. ὁ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ' ἔτ' εἰσορῶ,
ψυδλὴς γρυομένη, καὶ παθοῦσ' ἀναξία.
ἀχι λαί σοι τόδ' ὄδιν δ' ἐμοῦ. τόσιν δὲ σὸν
σέβω μαθύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω.
θθραλ ὦ ξέν' Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὡς σέ τοι λέγω,
τὴν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σὲ τῆς Λήδας κόρην.
ἀχι τίς ὁ λαλῶν τύλας πρόσω ἐξεῖς; ὡς τεταρβηκὼς λαλεῖ;

θερά δοῦλος. οὐχ ἁβρύνομαι τῷδ'. ἡ τύχη γὰρ μ' οὐκ ἐᾷ.
ἀχι τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί. χωρὶς τἀμὰ, κἀγαμέμνονος.
θερά τῶνδε τῶν πάροιθεν οἴκων, Τυνδαρεω δόντος πατρός.
ἀχι ἔσαμεν. φράζ' εἴ τι χρήζεις, ὧν μ' ἐπέσχεν οὕνεκα.
θερά ἢ μόνω πάροιθεν δῆτα παῖδ' ἐφέστατον πύλαις;
κλυ ὡς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ' ἐλθὲ Βασιλείων δόμων.
θερά ὦ τύχη, πρόνοιαθ' ἡ μὴ, σῶσον οὓς ἐγὼ θέλω.
ἀχι ὁ λόγος εἰς μέλλοντ' ἂν ὤσῃ χρόνον. ἔχει δ' ὄγκον τινά.
κλυ δεξιᾶς ἕκατι μὴ μέλ', εἴ τι μοι χρήζεις λέγειν.
θερά οἶσθα δῆτά γ' ὅστις ὤν, σοὶ καὶ τέκνοις εὔνους ἔφυν;
κλύ οἶδα σ' ὄντ' ἐγὼ, παλαιὸν δωμάτων ἐμῶν λάτριν.
θερά χ' ᾧ τι δή με ταῖς σαῖς φερναῖς ἔλαβεν -
- Αγαμέμνων ἄναξ;
κλυ ἦλθεν εἰς Αργος μεθ' ἡμῶν, κἀμὸς ἦσθ' ἀεί ποτε.
θερά ὧδ' ἔχει. καὶ σοὶ μὲν εὔνους εἰμί, σῷ δ' ἧσσον πόσει.
κλυ ἐκκάλυπτε νῦν ποθ' ἡμῖν, οὓς τινας λέγεις λόγους.
θερά παῖδα σὴν πατὴρ ὁ φύσας αὐτόχειρ μέλλει κτανεῖν.
κλυ πῶς; ἀπέπτυσ' ὦ γεραιὲ μῦθον. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖς.
θερά φασγάνῳ λευκὴν φονεύων τῆ τάλαιπώρου δέρην.
κλυ ὦ τάλαιν' ἐγώ. μεμηνὼς ἆρα τυγχάνει πόσις;
θερά ἀρτίφρων, πλὴν εἰς σέ καὶ σὴν παῖδα, -
- οὗτος δ' οὐ φρονεῖν.
κλυ ἐκ τίνος λόγου; τίς αὐτὸν οὐ πάγων ἀλαστόρων;
θερά θέσφαθ', ὥς γε φησὶ Κάλχας, -
- ἵνα πορεύηται στρατός.
κλυ ποῖ; τάλαιν' ἐγὼ. τάλαινα δ', -
ὧν πατὴρ μέλλει κτανεῖν.
θερά Δαρδάνου πρὸς δώμαθ', Ελένην -
- Μενέλεως ὅπως λάβῃ.
κλυ εἰς ἀρ' Ιφιγένειαν Ελένης νόστος ἦν πεπρωμένος;

πάντ'

θερά πάντ' ἔχεις. Αρτέμιδι θύσειν -
παῖδα σὴν μέλλει πατήρ.
κλύ ὁ δὲ γάμος τίν' εἶχε τὴν πρόφασιν, -
- ἢ μ' ἐκόμισ' ἐκ δόμων;
θερά ἵν' ἀγάγῃς χαίρουσ' Αχιλλεῖ παῖδα νυμφεύουσα σήν.
κλυ ὦ θύγατερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ σύ, -
- καὶ μήτηρ σέθεν.
θερά οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὖσαι. δεινὰ δ' Αγαμέμνων ἔτλη.
κλυ οἴχομαι τάλαινα. δακρύοντ' ὄμματ' οὐκέτι στέγει.
θερά εἴπερ ἀλγεινὸν, τὸ τέκνων στερομένην δακρυῤῥοεῖν.
κλυ σὺ δὲ τάδ' ὦ γέρον πόθεν φῂς εἰδέναι πεπυσμένος;
θερά δέλτον ᾠχόμην φερών σοί -
- πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα.
κλυ οὐκ ἐῶν, ἢ ξυνκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;
θερά μὴ μὲν οὖν ἄγειν. φρονῶν γὰρ ἔτυχε -
- σὸς πόσις τότ' εὖ.
κλυ κᾆτα πῶς φερών γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;
θερά Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος.
κλυ ὦ τέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;
ἀχι ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε, τόδ' ἐμὸν οὐ φαύλως φερόν.
κλυ παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις;
ἀχι μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἁπλῶς οὕτω φερόν.
κλυ οὐκ ἐπαιδεσθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ,
θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα. τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
„ Επὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον, ἢ τέκνου πορί;
ἀλλ' ἄμυνον ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ,
τῇ τε λεχθείσῃ δαίμαρτι σῇ. μαίτην μὲν, ἀλλ' ὅμως
σοὶ καταστέψασ' ἐγώ νιν ἦγον, ὡς γαμουμένην.
νῦν δ' ὠθὴ σφαγὰς κομίζω. σοὶ δ' ὀνειδος ἵξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας. εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης.

ἀλλ'

ἀλλ' ἐκλήθης γᾶν παλαίνης παῖ θεᾶς Φίλον πόσις,
πῶς γὰρ εἰ σὸς, πῶς σῆς λεξιᾶς, πρός τε μητρός,
ὄνομα γάρ σ' ὁ σὸν μ' ἀπώλεσ', ὧν σ' ἀμυνάθμη χρεών.
ὃν ἔχω βωμὸν λαπαφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸν σόν γόνυ,
ὃν δὲ Φίλον δόλεις γελᾷ μοι. τὰ δ' -
- Αγαμέμνονος λιλύς
,, ὠμά, κὴ πάντολμ'. ἀφῖγμαι δ' ὥστορ εἰσορᾷς γυνὴ
,, ναυλικὸν στράτευμ' ἄναρχος, λᾳπὶ ζῆς λαποῖς θρασύ,
,, Χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἢν δὲ τολμήσῃς σύ μοι
χεῖρ' ὑποστεῖναι, σεσώσμεθ'. εἰ δὲ μή, ὀ σεσώσμεθα.
χο Δεινὸν τὸ τίπτειν, κἀφορᾶν Φίλτρον μέγα,
,, Πᾶσίν τε κοινὸν, ὥσθ' ὑπορκάμνειν τέκνων.
ἀχι ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς λαποῖσί τ' ἀρκαλᾶν.
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἀγωνκωμένοις.
χο λελογισμένοι γὰρ οἱ κοινοὶ εἰσὶ βροτῶν,
ὀρθῶς διαζῶν τὸν βίον γνώμης μέτα.
ἀχι ἔσιμι μὴ ὃν, ἵν' ἦδυ, μὴ λίαν φρονεῖν.
ἔσιμι δ' ἐχ' ὥστε χρήσιμον, γνώμην ἔχειν,
ἐγὼ δ' ὃν αὐδρὸς δυσεβεστάτου τραφεὶς,
Χείρωνος, ἔμαθον οὐ τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν.
κἀν τοῖς Ατρείδαις, ἢν μὲν ἡγῶνται λαλῶς,
πεισόμεθ'. ὅταν δὲ μὴ λαλῶς, ὀ πεισόμεθα.
ἀλλ' ὑθάδ' ὃν Τροίᾳ τ' ἐλθυθρὰν φύσιν
πρὸς ἔχων, Αρει δορ λατ' ἐμὲ λοσμήσω δορί.
σὲ δ' ὦ χέτλια παθοῦσα πῶς τῶν Φιλτάτων,
ἃ δὴ λατ' αὐδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἶκτον πρὸς βαλῶν λαστάσελῶ,
λεῖπτε λόρκ σὴ πῶς πατρὸς σφαγήσεται,
ἐμὴ φαπθεῖσ'. ὀ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκὰς

ἐγὼ

ἐγὼ πρὸ ἔξω σῶ πόσει τὸμὸν λέμας.
τὄνομα γὰρ εἰ κἀν μὴ σίδηρον ἤρατο
τὸμὸν, φονεύσει παῖδα σέθεν. τὸ δ' αἴτιον,
πόσις σός. ἀγνὸν δ' ὀκέτ' ἔσι σῶμ' ἐμόν.
εἰ δὲ ἔμ' ὀλεῖται, δίκαι τε αὖ ἐμὸς γάμος,
Η λεινὰ τλᾶσα, λὐκ ἄνεκτα πρὸ θνῄσκω,
θαυμασὰ δ' ὡς αὐάξει ἐτυμασμένη.
ἐγὼ λαλκις ὧν ἄρ' Αργείων αὖ ἥρ,
ἐγὼ τὸ μηδὲν, Μενέλεως δ' ἐν αὐδρασιν,
ὡς ὀχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς,
εἴπερ φονεύει τὸμὸν ὄνομα σῶ πόσει.
,, Μὰ τὸν δὶ ὑγρῶν λυμάτων τεθραμμένον
,, Νηρέα, φυτεργὸν Θέτιδος, ἣ μ' ἐγείναο,
,, Οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Αγαμέμνων ἄναξ,
,, Οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε πρόσβαλεῖν πέπλοις.
ἢ Σίσυφος ἔσαι πόλις ὅρισμα βαρβάρων,
ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθία δὲ τὸμὸν δόλαμὸ λεκλήσεται,
πικρούς δὲ πόχυτας, χέρνιβάς τ' αὐάξεται
,, Καλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις εἰς ἀνὴρ,
,, ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
,, τυχών. ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, δίκαι χεται.
ἢ τῶν γαμόντων ἑκατὶ μυρίαι λόραι
θηρῶσι λέκτρον τὸμόν. εἴρηται τόδε.
ἀλλ' ὕβριν ὃν ἡμᾶς ὕβρισ' Αγαμέμνων ἄναξ,
χλιῶ δ' αὐτὸν αἰτεῖν τὸμὸν ὄνομ' ἐμὸ πάρα,
θύραμα παιδός. ἢ Κλυταιμνήστρα δὲ μοι
μᾶλις' ἐπείθη, θυγατέρ' ἐκδῦναι πόσει.
ἔσ' ωκαὶ τ' αὖ Ελλησιν, εἰ πῶς Ιλιον
γῶ τῷδ' ἐκαμνε νός. ὀκ ἤρνσμεθ' αὖ

τὸ κοινὸν αὔξειν, ὧν μέτ' ἐστρατευόμην.
νῦν δ' οὐδὲν εἰμι πρᾶγε τοῖς στρατηλάταις.
ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς,
τάχ' εἴσεται σίδηρος. ὃν πρὶν εἰς Φρύγας
ἐλθεῖν, φόνου κηλῖσιν αἵματι χρανῶ,
εἴ τις με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσύχαζε. θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὢν, ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.
χο ἔλεξας ὦ παῖ Πηλέως σοῦ τ' ἄξια,
καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος σεμνῆς θεοῦ.
κλυ φεῦ.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπρλέσαιμι τὴν χάριν;
" Αἰνούμενοι γὰρ οἱ 'γαθοὶ, τρόπόν τινα
" Μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἐὰν αἰνῶσ' ἄγαν.
αἰσχύνομαι δὲ πρᾶφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
ἰδίᾳ νοσοῦσα. σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
" ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ,
" ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελεῖν.
οἴκτειρε δ' ἡμᾶς. οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
ἣ πρῶτα μέν σε γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν,
κεινὴν κατέσχον ἐλπίδ'. εἶτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις,
θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεών.
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη.
σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.
βούλει νιν ἱκέτην σὸν περιπτύξαι γόνυ;
ἀπρθένευτα μὲν τάδ'. εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἥξει δι' αἰδοῦς, ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον.
ἢ μὴ προύσης, ταῦτα τεύξομαι σέθεν.

μενέτω

ἀχι μενέτω κατ' οἴκους. σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.
κλυ ὅμως δ' ὅσον γε δυνατὸν, αἰδεῖσθαι χρεών.
ἀχι σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν,
μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἐλθωμεν γύναι.
" Στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν,
" Λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δὲ μ' ἱκετεύοντες ἥξετ' εἰς ἴσον,
εἴτ' ἀνικέτευτος ἦς. ἐμοὶ γάρ ἐστ' ἀγὼν
μέγιστος, ἡμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν.
ὡς ἐν γ' ἀκούσασ', ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν.
ψευδῆ λέγων δὲ, καὶ μάτην ἐγκερτομῶν,
θάνοιμι. μὴ θάνοιμι δ', ἢν σώσω κόρην.
κλυ ὄναιο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν.
ἀχι ἄκουε δὴ νῦν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς.
κλυ τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου.
ἀχι πειθώμεθ' αὖ τις πατέρα, βέλκον φρονεῖν.
κλυ κακός τίς ἐστι, καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.
ἀχι Ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.
κλυ ψυχρὰ μὲν ἐλπίς. τί δὲ χρή με δρᾶν, φράσον.
ἀχι ἱκέτευ ἐκεῖνον πρῶτα, μὴ κτείνειν τέκνα.
ἂν δ' ἀντιβαίνῃ, πῶς ἐμέ σοι πορευτέον.
εἰ γὰρ τὸ χρῆζον ἐπίθετ', οὐ τοὐμὸν χρεὼν
" χωρεῖν. ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν,
" κἀγώ τ' ἀμείνων πῶς φίλον γενήσομαι.
στρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα
λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ σθένει.
καλῶς δὲ κρανθέντων, πῶς ἡδονὴν φίλοις,
σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.
κλυ ὡς σώφρον' εἶπας, δραστέον δ' ἃ σοι δοκεῖ.
ἢν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν, ἂν ἐγὼ θέλω,

ποῦ

ποῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;
ἀχι ἡμεῖς σε φύλακες, ὃ χρεὼν, φυλάσσομεν,
μή τις σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην
Δαναῶν δι' ὄχλου, μὴ δὲ πατρῷον δόμον
αἴσχυν'. ὁ γάρ τοι Τυνδάρεως, οὐκ ἄξιος
,, κακῶς ἀκούειν. σὺ γὰρ Ἕλλησιν μέγας.
κλυ ἔστιν τάδ'; ἄρχε. σοί με δουλεύειν χρεών.
,, εἰ δ' εἰσὶ θεοὶ, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε,
,, ἐσθλῶν κυρήσεις. εἰ δὲ μὴ, τί δεῖ πονεῖν;
χο τίς ἄρ' ὑμέναιος δτὰ λωτοῦ λίβυος,
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας,
συρίγγων θ', ὑπὸ καλαμόεσσαν
ἔστασαν ἰαχὰν;
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι
Πιερίδες σὺν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
σὺν γᾷ κρούουσαι
Πηλέως εἰς γάμον ἦλθον
μελῳδοὶ, Θέτιν ἰαχή-
μασι, τόν τ' Αἰακίδαν,
κενταύρων σὺν ὄρεσι κλύουσαι
πηλιάδα καθ' ὕλαν.
ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς
λέκτρων τρύφημα φίλον
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν
ἐκ κρατήρων γυάλοις,
ὁ φρύγιος Γαννυμήδης.
πρὰ δὲ λευκοφαῆ
ψάμαθον εἰλισσόμεναι

κύκλια

κύκλια πεντήκοντα κόραι
Νηρῆος, γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι, στεφανώδει τε χλόᾳ
Θίασος ἔμολεν ἱπποβότας
κενταύρων, ἐπὶ δαῖτα τῶν θεῶν,
κρατῆρά τε Βάκχου.
μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ νηρηὶ κόρα,
παῖδες αἱ θεσσαλαί, μέγα φῶς.
μάντις ὁ φοῖβος, ὁ μουσᾶν
τ' εἰδὼς γεννάσεις
Χείρων, ἐξωνόμασεν,
ὃς ἥξει χθόνα λογχή-
ρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖσι, Πριάμοιο κλεινὰν
γαῖαν ἐκπυρώσων,
περὶ σώματι χρυσέων
ὅπλων ἡφαιστοπόνων
κεκορυθμένος, ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
ματρὸς δωρήματ' ἔχων
Θέτιδος, ἅ νιν ἔτικτε
μακάριον. τότε δαί-
μονες τᾶς εὐπατρίδος
γάμον νηρηΐδος ἔθεσαν
πρώτας, Πηλέως θ' ὑμεναίους.
σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν
πλόκαμον Αργεῖοι γ', ἁλιᾶν
ὥστε πετραίων ἀπ' ἄντρων ἐλθοῦσαν,
ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
βρότειον αἱμάσσοντες λαιμόν,
οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐ-

δ' ἐν

δ' ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων,
πρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμον
Ἰναχίδαις γάμον.
,, Ποῦ τὸ ταῖς αἰδοῦς,
,, Ἡ τὸ τᾶς ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει
,, Σθένειν τε πρόσωπον,
,, Ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
,, Δύναμιν, ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
,, Θνατοῖς ἀμελεῖται.
,, Ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ,
,, Καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
,, Μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.
κλυ ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα, κἀκλελοιπότα στέγας.
ἐν δακρύοισί θ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμὴ,
πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ὠδὶ τοῖς αὐτοῦ τέκνοις
ἀνόσια πράσσων αὐτίχ' εὑρεθήσεται.
ἀγ Λήδας γενέθλον. ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
εὕρηχ', ἵν' εἴπω πρᾶθ' ἐνὸ χωρὶς λόγος,
ὃς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.
κλυ τίδ' ἐστιν, ὅ σοι καιρὸς αὐτιλάζυται;
ἀγ ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα,
ὡς χέρνιβες πάρεισιν ἠυπρεπισμέναι,
προχύτρ τε βάλλειν πῦρ καθάρειον ἐκ χερῶν,
μόσχοιτε, πρὸ γάμων ἃς θεᾷ πεσεῖν χρεὼν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα.
κλυ τοῖς ὀνόμασι μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου

1. Egerton ad Euripid. Hippolyt. 17.

οὐκ

οὐκ οἶδ', ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν, εὖ λέγειν.
χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός. οἶσθα γὰρ πατρὸς
πάντως ἃ μέλλει γε, χ' ὑπὸ τοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι.
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸς τῇδε, κἀμαυτῇ φράσω.
ἀγ τέκνον, τί κλαίεις; οὐδέ θ' ἡδέως ὁρᾷς.
εἰς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα, πρόσθ' ἔχεις πέπλους.
ἰφι φεῦ.
,, Τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν;
,, ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα,
,, κἀν ὑστάτοισι κἀν μέσοισι πανταχοῦ.
ἀγ τί δ' ἐστιν, ὥς μοι πάντες εἰς ἐν ἥκετε,
σύγχυσιν ἔχοντες, καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων;
κλυ εἶφ' ἂν ἐρωτήσω σε γενναίως, πόσι.
ἀγ οὐδὲν κέλευσμ' οὐ δεῖ γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω.
κλυ τῇ παῖδα τῇ σὴν, τήν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;
ἀγ ἔα.
τλήμονα γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ' ἃ μή σε χρή.
κλυ κἀκεῖνό μοι τοπρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.
ἀγ σύ δ' ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότα κλύεις.
κλυ οὐκ ἀλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι.
ἀγ ὦ πότνια τύχη, καὶ μοῖρα, καὶ δαίμων γ' ἐμός.
κλυ κἀμός τε, καὶ τῇδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.
ἀγ τίν' ἠδίκησαι; Κλυ. τοῦτ' ἐμοῦ πεύθῃ πάρα;
,, ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων, οὐ τυγχάνει.
ἀγ ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου.
κλυ πάντ' οἶδα, καὶ πέπυσμ', ἃ σύ τε μέλλεις με δρᾶν.
,, αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν, ὁμολογοῦντος ἔστι σου,
,, καὶ τὸ στενάζειν πολλὰ, μὴ καμνῆς λέγων.

ἰδοὺ

ἀγ ἰδὲ σιωπῶ. τὸ γὰρ αὐταίσχυντόν με δεῖ
ψόγου δ' ἢ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ.
κλυ ἄκου δή νυν. ἀνακαλύψω γὰρ λόγους,
ὡς εἰκότ' ἄνδρωσθεῖς χρησόμεθ' αἰνίγμασιν.
πρῶτον μὲν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὀνειδίσω,
ἔγημες ἄκουσάν με, λαβὲς βίᾳ,
τὸν πρόδρομον ἄνδρα Ταντάλου κατακτανὼν,
βρέφος τε τὸμόν σῷ προσθεὶς πάλῳ,
μισῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀπραξίας.
καὶ τῷ Διός τε παῖδ', ἐμῷ τε συγγόνῳ,
ἵππoισι μαρμαίροντ', ἐπεστράτευσάτ' ἄστυ.
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδαρεώς σ' ἐρρύσατο,
ἱκέτευε γνόμενον, τἀμὰ δ' ἔχθος αὖ λέγει.
ὃ σοι καταλλαχθεῖσα, πρὶν σὲ καὶ δόμους,
συμμαρτυρήσεις ὡς ἄμεμπτός εἰμι γυνή,
εἰς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα, καὶ τὸ σὸν
μέλαθρον αὔξουσ', ὥστ' εἰσιόντα τε
χαίρειν, θύραζέ τ' ἐξιόντ' ὀνήσιμον.
,, Σπάνιον δὲ θήρευμ' ἀνδρὶ τοιαύτην λαβεῖν
,, Ἀκμαρτα, φλαῦραν δ' ἀπαίδευτον γυναῖκ' ἔχειν.
τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ πρὸς θῴοισι, παῖδά σοι
τόνδ'. ὧν μιᾶς σὺ πλημόνως μ' ἀποστερεῖς.
ἔμ' εἴ τις σ' ἔροιτο, τίν' ἕνεκα τὴν λιπεῖς,
λέξον, τί φήσεις; ἢ μὲ χρὴ λέγειν τάδε;
Ἑλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. καλόν γε νῷ
καπῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτίσαι, τέκνα,
τ' ἀχθηνάτοις τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα.
ἀλλ', ἢν στρατεύσῃ καταλιπών μ' ἐν δώμασιν,
ἔμ' ἐκεῖ γνώσῃ δεῖμα μακρᾶς ἀπουσίας,
τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἔξειν δοκεῖς,

ὅταν

ὅταν θρόνους δὴ εἰσίδω πατὴρ κενούς,
κενὸς δὲ παρθενῶνας; ὧν δὲ δακρύοις
μόνη καθήμαι, τλήμον' ἐξιωσθεῖσ' ἀεί.
ἀπώλεσέν σ' ὦ τέκνον, ὁ φυτεύσας πατήρ,
αὐτὸς κατανὼν, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλῃ χορὶ,
τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς σὸν δόμους,
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον,
ἐφ' ᾗ σ' ἐγὼ καὶ παῖδ' ἀπ' ὄλβου λελειμμένα,
δέξομεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεών.
μὴ δῆτα πρὸς θεῶν, μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
καπὶ γενέσθαι πρὸς σε, μήτ' αὐτὸς χθόνα.
εἶεν.
θύσεις δὲ τὼν παῖδ', ὃν θανεῖν σὺ χρῄζεις;
τί σοι κατθύσῃ τἀγαθόν, σφάζων τέκνον,
νόσου πονηρόν, οἰκόθεν γ' ἀεχρὰς ἰών;
ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν θύεσθαι τί σοι;
,, ὅτ' ἄρ' ἀσωθέντες σοῦ θεὸς ἡγοίμεθ' ἄν,
,, εἰ τοῖσιν αὐθάδεσσιν εὖ φρονήσομεν.
ἦκουν δ' ὅθ' Ἀργεῖ πρόσπτοσις τέκνοισι σοῖς;
ἀλλ' ὁ θάνατος σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθάνωσιν ἀκμαίως;
ταῦτ' ἦλθον ἢ δεῖ δῆτα λόγων. ἢ σιγῶν πρέπει σοι
μόνον δεδορκέναι, καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ,
ὃν χρὴ δίκαιον λόγον τῷ Ἀργείοις λέγειν.
βούλεσθ' Ἀχαιοὶ πλεῖν φυγῇ δῆθ' οἴκαδε;
κλῆρον τίθεσθε παῖδ', ὅστις θανεῖν χρεών.
τῷ ἴσως γὰρ ἵλεως τόδ'. ἀλλὰ μή σ' ἔρις αἱρήσῃ
σφαγίου πρᾶσσειν Δαναΐδαισι παῖδα σὸν,
ἢ Μενέλεων πρὸς μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν,
ὅπερ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν νῦν δ' ἐγὼ μὲν, ἢ τὸ σὸν

Vide Creech ad Lucr. I, 100.

σώζουσα λέκτρον, παιδὸς ὑδρήσομαι.
ἥ σ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπότροφον νεανίδα
Σπάρτη λομίζουσ', δύτυχὴς γενήσεται.
τούτων ἄμειψαί μ', εἴ τι μὴ καλῶς λέγω.
ἐσ σ' εὖ λέλεκται νοῦς, μὴ σὴν λιτάνης
τὴν σὴν τε, καμὲ τὴν πάλαι, καὶ σώφρων ἔσῃ.
πιθοῦ. τὸ γὰρ σοι τέκνα συνοσώζειν, καλόν,
Ἀγάμεμνον. ὀλεῖς πῶς τάδ' αὐτείποι βροτῶν.
εἰ μὲν γὰρ Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον
πείθειν ἐπᾴδουσ' ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ὃς ἐβούλομεν,
ἐντοῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τἀπ' ἐμοῦ, σοφὰ
σιωπηρὰ πρὸξω. ταῦτα γὰρ δυναίμεθα.
ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἁζομένη σέθεν,
τὸ σῶμα τὸ μόν, ὅπερ ἐπίπεμψεν ἥλιος σοί,
Μή μ' ἀφέλησῃς ἄωρον. ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
Βλέπειν. τὰ δ' ὑπὸ γῆς μή μ' ἰδεῖν ἀνάγκασῃς.
πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ πρῶτά μ' ἔκλυες
πρώτη δὲ γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμόν,
φίλας χαρίτας ἔδωκα, δέξαντ' ἀντίμισθα.
λόγου δ' οὐδὲν ἦν σοὶ πλέον, ἄρα σ', ὦ τέκνον,
εὐδαίμονος ἀνδρὸς γ' ἀδόμοισιν ὄψομαι
ζῶσάν τε, καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ;
οὐ μὸς δ' ὅδ' ἦν ὦ, πολὺ σὸν ἐξαρτωμένης
γύαιον, ὃ νῦν ἀνταλλάσσομαι χορί.
τί δ' ἆρ' ἐγώ σε πρέσβευσ'; ἆρ' εἰσδέξομαι
ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων πάτερ,
πόνων τιθήνὰς ἀντιδώσουσά σοι τροφάς;
τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω.
Σὺ δ' ὠλέλπισαι, καί μ' ἀκτεῖναι θέλεις.

μὴ πρός γε Πέλοπος, καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρός,
ἡ γε μητρός, ἣ πρίν ὠδίνασ' ἐμέ,
νῦν δυστυχοῦσαν ὠδῖνα τὴν δὲ λαμβάνει.
τί μοι μέτεσι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων,
Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ, πατέρες;
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς, φίλημά τε.
ἴν' ἄλλα δῶρ' ἔκλαυσα δάκρυσ' ἔχω σέθεν
μνημεῖον, εἰ μὴ τοῖς ἐμοῖς πειθῇ λόγοις.
ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίνου πατρός,
τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν. αἰδήμων τι
καὶ νηπίοις γε τοῖς κακῶν ἐγγίνεται.
ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεται σ' ὅδ' ὦ πάτερ.
ἀλλ' αἴδεσαί με, καὶ κατοίκτειρον βίου.
ναὶ, πρὸς γενείου σ' αὐτόμεθα δύω φίλω.
ὁ μὲν νεοσσὸς ὤν, ἥδ' ἡνεμώνη.
ᾧ σωτέμοσα, πάντα νικήσω λόγον.
Τὸ φῶς τόδ' αὐθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν.
Τὰ νέρθε δ' ἀδίας. μαίνεται δ', ὃς δύχεται
Θανεῖν. κακῶς ζῆν ἱρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.
Ὠτλήμον Ἑλφήν, ἆρά σε καὶ σὺν σοῖς γάμοις,
ἀγὼν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἦκει μέγας.
ἐγὼ τάτ' οἰκτρὰ σωτὸς εἰμι, καὶ τὰ μή,
φιλῶν ἐμαυτὸν τέκνα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γυναῖ.
δεινῶς δὲ, καὶ μή. δοῦρ γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
ὁρᾷθ' ὅσον σφάτευμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων ὅπλων ἄνακτος Ἑλλήνων ὅσοι,
οἷς νόσος δὴ 'ς Ἰλίου πύργους ἔπι,
εἰ μή σε θύσω, μαντις ὡς Κάλχας λέγει.

οὐσ' ἔστι Τροίας ἀξελεῖν καινὸν βάθρον.
μέμνησ' Ἀφροδίτη τῆς Ἑλλάνων στρατῷ,
πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα,
πᾶσαί τε λέκτρων ἁρπαγὰς ἑλληνικὰς,
αἳ τὰς γῆ Ἀργεί πᾶσθ' ὑπέστησάν μάχας,
ὑμᾶς τε, καμέ, θεσφάτων εἰ λύσω θεᾶς.
οὐ Μενέλεώς με κατασπάσας ὀλώλοτα, τέκνον,
οὐσ' ὧδε πάνυ βουλόμενον ἐλήλυθα,
ἀλλ' Ἑλλάς, ἣ σοὶ κἀμὲ θέλω, κἀμὲ μὴ θέλω,
θῦσαί σε. τότε σ' ὅσονδε καθέσαμεν.
Ἐλευθερίαν γὰρ σοὶ νιν, ὅσον γ' σοὶ τέκνον,
Κἀμοὶ γενέσθαι, μὴ δὲ βαρβάροις ὕπο
Ἕλληνας ὄντας, λέκτρα συλλάβωσι βίᾳ.

ΙΦΙ. ὦ τέκνον, ὦ ξένοι,
οἵα ἐγὼ, θανάτου σε μελέας.
φεύγει σε πατρὸς ἄσμενος πρασσόντος.

ΑΓΑ. οἵα ἐγὼ μᾶτερ μᾶτερ. ταυτὸ γὰρ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης,
κἀκεῖ μοι φῶς,
ἐσσὶ ἀελίου πόλει φέγγος.
ἰώ, ἰώ. νιφοβόλων
Φρυγῶν ναῶν,
Ἴδας τ' ὄρεα. Πελίαμος ὅθι ποτὲ
Βρέφος ἄπαλον ἔβαλε,
μητρὸς ἀπὸ πλευρῶν νοσφίσας,
ὠδῖν μόρῳ θανατόγνῳ,
Πάειμι, ὅς Ἰδαῖος, Ἰδαῖος
ἐλέγετ' ἐλέγετ' ἐν φρυγῶν πόλει,
μή ποτ' ὤφειλε νὺν ἀμφὶ
βέσσι βακχεύων τραφεὶς

Ἀλέξανδρον οἰκίσαι,
ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι λιπῶν
νύμφαν λείποντα,
λειμῶν τ' ἄνθεσι
θαλλῶν χλωροῖς,
καὶ βοσκόντ' ἄνθεα, ὑακίν-
θινά τε θεαῖσι δρέπειν,
ἔνθά ποτε Παλλὰς ἔμολε, καὶ
βουλιόφρων Κύπρις,
Ἥρα θ', Ἑρμᾶς θ' ὁ Διὸς ἄγγελος.
ἃ μὲν ὧδε πόθῳ τρυφώσα Κύπρις,
ἃ δὲ δορὶ Παλλὰς,
Ἥρα τε Διὸς ἄνακτος
σύναιμοι βασιλίδες,
λείσιν ὧδε συγναὶ,
ὁρῖν τε τὰς καλλονάς.
ἐμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
φόρους τε Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι.

ΧΟ. πρόθυμά σ' ἔλαβον Ἀρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ΙΦΙ. ὁ δὲ τεκοῦσά με ταὐ τάλαινα,
ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,
οἴκτεται πρὸς δόμους.
ὦ σύναυλαι ἐγὼ, πικραὶ
πικραὶ ἰδοῦσα σὺν ἐλφάν,
φονεύομαι, σὺν ὀλόλυμαι
σφαγαῖσιν αὐσίοισιν,
αὐσίοις πατρός.
μή μοι ναῦν χαλκεμβολάδων
πρύμνας ἆσθ' Αὐλὶς λέξασθαι
τάσθ' εἰς ὅρμους, εἰς Τροίαν

ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν.
μήτ' αὐταίαν Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπαὶ,
Ζεὺς μειλίσσων αὔραν ἄλλοις
ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν,
τοῖς δὲ λύπαν, τοῖσδ' ἀνάγκαν,
τοῖσδ' ἐξορμᾶν, τοῖς δὲ στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος,
ἦ πολύμοχθον ἁμερίων;
χρεὼν δέ τι
δύσποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.
χο ἰώ, ἰώ. μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα τυνδαρὶς κόρα.
ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν
τυχοῦσαν, οἵας μή πότ' ὤφελεν τυχεῖν.
ἰφι ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας.
κλυ τόντε τῆς θεᾶς παῖδ', ὦ τέκνον γ', ᾧ δεῦρ' ἐλήλυ-
ἰφι δταχαλᾶτέ μοι μέλαθρα. (θας.
Δμῶες, ὡς κρύψω δέμας.
κλυ τί δὲ φεύγεις τέκνον; -
ἰφι τὸν Αχιλλέα, τὸν, ἰδεῖν αἰσχύνομαι.
κλυ ὡς τί δή; -
ἰφι τὸ δυστυχές μοι τῶν γαμων αἰδῶ φέρει. (να,
κλυ οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπραγμέ-
ἀλλὰ μίμν'. οὐ σεμνότητος ἔργον, ἢν δυνώμεθα.
ἀχι ὦ γύναι τάλαινα, Λήδας θύγατερ. -
- κλυ οὐ ψευδῆ θροεῖς.
ἀχι δείν' ἐν Αργείοις Βοᾶται. -
- κλυ τίνα Βοήν; σήμαινέ μοι. (λόγον.
ἀχι ἀμφὶ σῆς παιδός. Κλυ. πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν
ὡς

ἀχι ὡς χρεὼν σφάξαι νιν. -
κλυ κοὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;
ἀχι εἰς θόρυβον ἐγώ τοι, κἀυτὸς ἤλυθον. -
κλυ ἐς τίν' ὦ ξένε;
ἀχι σῶμα λευσθῆναι πέτροισι. -
κλυ μῶν κόρην σώζειν ἐμὴν;
ἀχι αὐτὸ τοῦτο. -
κλυ τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;
ἀχι πάντες Ελληνες. -
κλυ στρατὸς δὲ μυρμιδόνων οὔ σοι πρᾶξιν;
ἀχι πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός. -
κλυ δι' ἄρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.
ἀχι οἵ με τῶν γαμων ἀπεκάλουν ἥσσον'. -
κλυ ἀπεκρίνω δὲ τί;
ἀχι τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν, μὴ κτανεῖν.
κλυ δίκαια γὰρ.
ἀχι ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι. -
κλυ κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο.
ἀχι ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ. -
κλυ Τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.
ἀχι ἀλλ' ὅμως ἀρήξημεν σοι. -
κλυ καὶ μαχῇ πολλοῖσιν εἷς;
ἀχι εἰσορᾷς τεύχη φέροντας τούσδ'; -
κλυ ὄναιο τῶν φρενῶν. (ται.
ἀχι ἀλλ' ὀνησόμεσθα. Κλυ. παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσε-
ἀχι οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος. Κλυ. ἥξει δ' ὅστις ἅψετ' κό-
ἀχι μυρίοι γ'. ἄξει δ' Οδυσσεύς. - (ρης;
κλυ ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;
ἀχι αὐτὸς οὗτος. -
κλυ ἰδίᾳ πράσσων, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;

 αἱρε-

ἀχι ἀίρεθεὶς ἐκών. -
κλυ πόνηραὶ γ' αἵρεσιμ μιαιφονεῖμ.
ἀχι ἀλλ' ἐγὼ χήσω νιμ. Κ. ἄξε σ' ὀχ ἑκόσαμ ἁρπάζας;
ἀχι σκλασκὴ ξανθῆς ἐθείρης. -
κλυ ἐμὲ δ' τι χρὴ δραῦ τότε;
ἀχι αὐτέχα θυγατρός. Κλυ. ὡς σ' ὄνεκ' ὀσφαγήσετ';
ἀχι ἀλλά μίμ εἰς τοῦτό γ' ἦξε. Ιφι. Μῆτερ, εἰσακόσατε
Τῶμ ἐμῶμ λόγωμ. μάτην γαρ σ' εἰσορῶ θυμουμένην
,, σῶ πόσει. Τὰ σ' ἀδικοῦσαθ' ἡμῖμ, καστορεῖμ ὀ ῥᾴδιομ.
,, Τὸμ μὲμ ξέμον δίκαιομ αἰνέσαι προθυμίας.
,, Ἀλλὰ χὴ σὲ τοῦθ' ὁρᾶμ χρή, μὴ διαβληθῆς στρατῷ,
,, Καί σοι πλέομ προξωμεμ ὀλίγ, ὃς δὲ συμφορᾶς τυχεῖ.
οἷα σ' εἰσῆλθόμ' ἄκουσομ, μῆτερ, γνῶσομένη μου.
διατθανεῖμ μοί μοι δέδοκται. ξύμφορα σ' αὐτὸ βούλομαι
εὐκλεῶς πρᾶξαι, πρὶμ εἰσάγ' ἐκπολεῖμ τὸ δυσμενές.
σεύρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶμ μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω.
εἰς ἐμὲ ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νεῶ ἀφορμᾶται,
διὰμ ἐμοὶ πορθμός τε ναῶμ, -
- καὶ φρυγῶμ διατασκαφαί.
τάς τε μελάσας γυναῖκας, ὧμ τι δρῶσι βάρβαροι,
μηκέθ' ἁρπαζειμ ἐαῦ τὰς ὀλβίας ἀφ' Ελλάδος,
τὸμ Ελένης πίσαντας ὄλεθρομ, -
ἣμ τιμ' ἥρπασεμ Γάνης.
ταῦτα πάντα διατθανεῖμ, ῥύσομαι. διαί μ' ὀλίγ
Ελλὰς ὡς ἀλυθερίαμ, μακάριομ γενήσεται.
,, Καὶ γαρ ὀλίγον λίαν γ' ἐμοὶ φίλοψυχεῖμ χρεών.
,, Γᾶσι γαρ μ' Ελλησι διοινόμ' ἕτεκεν, ἀχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυρίοις μὲν ἄνδρασιμ ἀσπίσιμ πεφραγμένοις,
μυρίοις δ' ὠκέαμ' ἔχουσιμ πατρίδ' ἀσπιδουμένοις,
δραῦ τι τολμήσσοιμ' ἐχθρός τε, -

χ' ὥστε Ελλάδ' θανεῖμ.
,, Η δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' ὅστε, παύστε διωλύσ' τάδε.
τί δ' δίκαιομ τοῦτ'; ἆρ' ἔχοιμεμ αὐτειπεῖμ ἔπος;
διᾶτ' ἐκεῖμ' ἐλθωμεμ. οὐ δεῖ τόνδε δίκ' μάχης μο
πᾶσιμ Αρτέμιδος γυναικὸς ὕνεκ', ὃ δ' διαθανεῖμ. (λεῖμ
,, Εἷς γ' αὐτὸς, μυρίωμ γυναικῶμ μυρίωμ ὁραῦ φάος.
εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τὸμ μὸμ Αρτεμις λαβεῖμ,
ἐμπολῶμ γνώσομ' ἐγὼ θυητὸς ὄστε τῇ θεῷ;
ἀλλ' ἀμήχανομ. δίδωμι σῶμα τὸμ μὸμ Ελλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαμ. ταῦτα γ' μνημεῖά μο
δίκ' μακρὰ, ἰὼ παῖδες ὄδε, τ' γάμοι, ἰὼ δόξ' ἐμή.
Βαρβάρῳ δ' Ελλησιμ εἰκὸς ἄρχειμ, ἀλλ' ὀ βαρβάρος
,, μῆτερ Ελλήνωμ. τὸ μὴ γ' δίκαιον, οἵδ' ἐλεύθεροι.
χο τὸ μὲμ σὸμ ὦ νεαῖνι, γνώμαις ἔχει.
,, τὸ δ' τύχης δέ, καὶ τὸ δ' θεοῦ, νοσεῖ.
ἀχι Αγαμέμνον' πᾶ, μακαρίου μέ τις θεῶμ
ἔμελλε θήσειμ, εἰ τύχοιμι σῶμ γαμμων.
ζηλῶ δὲ τοῦ μὲμ Ελλάδ', Ελλάδ' δέ σε.
εὖ γ' τόδ' εἶπας, ἀξίως τε πατρίδος,
,, τὸ θεομαχεῖμ γαρ ἀρετιῶτ' ὄσ', ὅ σε διρατεῖ,
διελογίσω τὰ χρησά, τὰ αὐτ' καὶ διαγε.
μᾶλλομ δὲ λέκτρομ σῶμ πόθ' μ' εἰσέρχεται,
εἰς τιὼ φύσιμ βλέψαντα. γενναία γαρ εἶ.
ὅρα δ'. ἐγὼ γαρ βούλομαί σ' δύργετεῖμ,
λαβεῖμ τ' δν οἴκοις. ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
εἰ μή σε σώσω Δαναΐδαισι δι' μάχης
,, ἐλθώμ. ἄθροισομ, ὁ θαύματ' δεινὸμ καμόμ.
ἰφι λέγω τάδ', οὐδὲμ οὐδεμί' δυλαβουμένη.
ἢ Τυνδαρεὶς ψαῦς δι' τὸ σῶμ' ἀφ' χει, μαίχας
αὐδῆσῶμ πιθεῖα, καὶ φόνος. σὺ δ' ὦ ξένε,

μὴ θνῆσκε δι' ἐμὲ, μήδ' ἀκτείνης τινα.
ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἢν δυνώμεθα.
ἀχι ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πῶς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ. γενναῖα γὰρ
» φρονεῖς. τί γὰρ τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἄν μεταγνοίης τάδε.
ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα,
ἐλθὼν, τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσων σ', ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
χρήσῃ δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,
ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς.
οὔκουν ἐάσω σ' ἀφροσύνῃ τῇ σῇ θανεῖν.
ἐλθὼν δὲ σὺν ὅπλοις τοῖσδε πῶς ναὸν θεᾶς,
καραδοκήσω σὴν ἐκεῖ προσίαν.
ἰφι μῆτερ, τί σιγῇ δακρύοις τέγγεις κόρας;
κλυ ἔχω τάλαινα πρόφασιν, ὥστ' ἀλγεῖν φρένα.
ἰφι παῦσαί με, μὴ κάκιζε. τάδε δ' ἐμοὶ πιθοῦ.
κλυ λέγ', ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀδικήσῃ, τέκνον.
ἰφι μήτ' οὖν γε τὸν σὸν πλόκαμον ἐκτέμης τριχός,
μήτ' ἀμφὶ σῶμα μέλανας ἀμπίσχῃ πέπλους.
κλυ τί δῆτα τόδ' εἶπας, ὦ τέκνον, ἀκλέσασά σε;
ἰφι οὐ σύγε. σέσωσμαι. κατ' ἐμὲ δ' εὐκλεὴς ἔσῃ.
κλυ πῶς εἶπας; οὐ πενθεῖν με σὴν ψυχὴν χρεών;
ἰφι ἥκιστ', ἐπεί μοι τύμβος οὐ χωσθήσεται.
κλυ τί δαὶ, τὸ θνήσκειν οὐ τάφος νομίζεται;
ἰφι βωμὸς θεᾶς μοι μνῆμα, τῆς Διὸς κόρης.
κλυ ἀλλ' ὦ τέκνον, σοι πείσομαι. λέγεις γὰρ εὖ.
ἰφι ὡς εὐτυχοῦσα γ', Ἑλλάδος τ' εὐεργέτις.
κλυ τί δαὶ κασιγνήταισιν ἀγγελῶ σέθεν;
ἰφι μήδ' ἀμφὶ κείναις μέλανας ἔταψῃ πέπλους.

κλυ εἴπω δὲ πρὰ σοῦ φίλον ἔπος τί πρὸ θεόνοις;
ἰφι χαίρειν γ'. ὀρέστην τ' ἔκτρεφ' ἄνδρα τόνδε μοι.
κλυ πῶς σέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη.
ἰφι ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχεν φίλοις.
κλυ ἔσθ' ὅτι κατ' Ἄργος δρῶσα, σοι χάριν φέρω;
ἰφι πατέρα τὸν ἐμὸν μὴ σύγε, πόσιν τε σόν.
κλυ δεινοὺς ἀγῶνας δὰ σὲ κεῖνον δεῖ δραμεῖν.
ἰφι ἄκων μ' ὑπὲρ γῆς Ἑλλάδος διώλεσεν.
κλυ δόλῳ δ', ἀγεννῶς Ἀτρέως τ' οὐκ ἀξίως.
ἰφι τίς μ' εἶσιν ἄξων πρὶν σπαράξεσθαι κόμας;
κλυ ἐγὼ μετά γε σοῦ.
ἰφι μὴ σύγ'. οὐ καλῶς λέγεις.
κλυ πέπλων ἐχομένη σῶν. ἰφι. ἐμοὶ μῆτερ πιθοῦ.
μέν', ὡς ἐμοί τε, σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδέ τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος εἰς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.
κλυ ὦ τέκνον, οἴχῃ. ἰφι. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ, μόλω.
κλυ λιποῦσα μητέρα. ἰφι. ὡς ὁρᾷς γ', οὐκ ἀξίως.
κλυ σχὲς, μή με πολίπῃς. ἰφι. οὐκ ἐῶ σταζειν δάκρυ.
ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ' ὦ νεάνιδες
παιᾶνα, τῇ μῇ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
Ἀρτεμιν. ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία.
κανᾶδ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ,
προχύταις καθαρσίοισι. καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμὸν, ὡς σωτηρίαν
Ἕλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.
ἰφι ἄγετέ με τὰν Ἰλίου
καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν.
στέφεα περίβολα δίδοτε, φέρε-
τε, πλόκαμος ὅδε κατασέφειν.

χερνίβων τε παγαῖσιν
ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναὸν,
ἀμφὶ βωμὸν Αρτεμιν,
τὰν ἄνασσαν Αρτεμιν,
τὰν μαϊκαιραν.
ὡς ἐμοῖσιν εἰ χρεὼν
αἵμασι, θύμασί τε,
θέσφατ' ἐξαλείψω.
χο ὦ πότνια, πότνια μῆτερ,
ὡς δαϊκρυα γέ σοι
δώσομεν ἁμέτερα.
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρέπει.
ἰφ ὦ νεάνιδες,
συνεπαείδετ' Αρτεμιν,
Χαλκίδος αὐτίπορον,
ἵνα τε δόρατα
μέμονε δαΐα δι' ἐμὸν ὄνομα,
τᾶς γ' Αὐλίδος ϛενοπόροις
ὅρμοις. ἰὼ γᾶ μῆτερ,
ὦ πελασγία,
Μυκηναί τ' ἐμαὶ θεράπαιναι.
χο καλεῖς πόλισμα Περσέως,
κυκλωπίων πόνον χερῶν.
ἰφι ἔθρεψας Ελλάδι μέγα φάος,
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.
χο κλέος γὰρ οὔ σε μὴ λίπῃ.
ἰφι ἰώ, ἰώ. λαμπαδοῦχος ἀμέρα,
Διός τε φέγγος ἕτερον,
ἕτερον αἰῶνα
καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.

χαῖρέ

χαῖρέ μοι φίλον φάος.
χο ἰώ, ἰώ. ἴδεσθε τὰν Ιλίου
καὶ Φρυγῶν ἑλέπτολιν
ϛείχουσαν, ὠδὶ κάρα ϛέφη
βαλλομένων, χερνίβων τε παγαῖς,
βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,
ῥανίσιν αἱματορρύτοις
θανοῦσαν, εὐφυῆ τε σώματος
δέρην σφραγεῖσαν, εὔδροσοι παγαὶ
πατρῷαι μένουσί σε, χέρνιβές τε,
ϛρατός τ' Αχαιῶν θέλων
Ιλίου πόλιν μολεῖν.
ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν
κλήσωμεν Αρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
ὦ πότνια, θύμασι βροτησίοις
χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν
γαῖαν Ελλάνων ϛρατὸν,
καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη.
Αγαμέμνονά τε λόγχαις
Ελλάδι κλεινότατον ϛέφανον
δὸς ἀμφὶ κάρα τεὸν
κλέος ἀείμνηϛον ἀμφιθεῖναι.
ἄγγ ὦ τυνδαρεία παῖ Κλυταιμνήϛρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύοις ἐμῶν λόγων.
κλυ φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων, κἀκπεπληγμένη φόβῳ,
μή μοι τίν' ἄλλην ξυμφοράν ἥκεις φέρων,
πρὸς τῇ προύσῃ; Αγγ. σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι,
θαυμαϛά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

μή μέλλε

λλυ μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.
ἄγγ ἀλλ' ὦ Φίλη δέσποινα, σῶν πρὸς γάφως.
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα τι μὴ σφαλεῖσα μὲ
γνώμη, παράξῃ γλώσσαν ἐν λόγοις ἐμοί.
Ἐπεὶ γὰρ ἱκόμεσθα δι' Διὸς κόρης
Ἀρτέμιδ' ἅλσος λείμακας τ' ἀνθηφόρους,
ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος,
σὺν πᾶσι' ἄγοντες, σύνθυς Ἀργείων ὄχλος
ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἐσεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ,
ὧν σφαγὰς εἰσῆλθεν εἰς ἅλσος κόρης,
ἀνεστέναζε. λάμπαλιν στρέψας κάρα,
δάκρυα πρὸ ὀμμάτων εἶπεν πρόθεν.
ἡ δ' εἰσαθεῖσα ἐν τάχει πατρὸς πλησίον,
ἔλεξε τοιάδ'. ὦ πάτερ, πάρειμί σοι.
τὸ μὲν δέ σῶμα δι' ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας,
καὶ δι' ἁπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ,
θῦσαι δίδωμ' ἐνοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς,
ἄγοντας, εἴπερ ἐστὶ δέσφαγμ' τόδε.
καὶ τὸν μὲν εὐτυχεῖτε, καὶ νίκης φέρε
δ' ὥρα τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐς οἰκίαν δόμων.
πρὸς ταῦτα, μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ
σιγῇ. πρὸς ἐξῆν γὰρ δέρειν δυσκερδέως.
τοσαῦτ' ἔλεξε. πᾶς δ' ἐθαμβήθη λαὸς
σὺν ψυχίαν τε, διὰ ρεπὶ τὸν δι' πρόσωπόν.
σὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ὃς τόδ' ἦν μέλον,
σύφημίαν ἀνεῖπε, καὶ σιγὴν στρατῷ.
Κάλχας δ' ὁ μάντις εἰς λαιμὸν χρυσήλατον
ἔβηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον πατάξας
κοίλῳ ἔξωθεν, ἱρᾶτάτ' ἔσεψεν κόρης.
ὁ πᾶς δ' ὁ Πηλέως ἐν λύκλῳ βωμὸν θεᾶς.

λαβὼν

λαβὼν λαιῷ, ἔθρεξε, χέρνιβας β' ὁμοῦ,
ἔλεξε δ', ὦ θηρόκτον' Ἀρτεμι, παῖ Διός,
τὸ λαμπρὸν εἱλίσσασ' ἐν δυφρόνῃ φάος,
δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅτε σοι δωρούμεθα,
στρατός τ' Ἀχαιῶν, Ἀγαμέμνων ἄναξ β' ὁμοῦ,
ἄχραντον αἷμα λαμπρὸν θηθῶν δέρης,
καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀσφάλειαν,
Τροίας τε πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί.
εἰς γῆν δ' Ἀθήνας, πᾶς στρατός τ' ἐσι βλέπων.
ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν, ἐπ δύξατο,
λαιμόν τ' ἐπέσκοπεῖθ', ἵνα πλήξῃ ἄν.
ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος τὸ μικρὸν εἰσέδει φρενί
λάθρᾳ νῷ δυκώς. θαῦμα δ' ἦν ἀφνης ὁρᾶν.
πλευρᾶς μὲν τύπον γὰρ πᾶς τις ἔδετ' ἂν σαφῶς,
τὸν πρόθεν δ' οὐκ εἶδεν ὅ γῆς εἰσέδυ.
βοᾷ δ' ἰὼ δύς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατός,
ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος
φάσμ', ὅ γε μὴ δ' ὁρωμένων πίστις πρόσω.
ἔλαφος γὰρ ἀπαίρασ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονί,
ἑλεῖν μεγίστη, σπαρτεπής τε τὴν θεάν,
ἧς αἷμα πρὸ βωμοῦ ἐρράνετ' αὐτὸς δι' θεοῦ.
λαὰν τῶνδε Κάλχας, πῶς σὸ κεῖς; χαίρων ἔφη,
ὦ τῶνδ' Ἀχαιῶν λοίσανοι κοινοῦ στρατοῦ,
ὁρᾶτε τὴνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
πρόσθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρφοβόμου;
ταύτην μᾶλλον δὲ κόρης ἀπαυχένεται,
ὡς μὴ μιαίνοι βωμὸν σύγγενεῖ φόνῳ,
πόλεως τε τῆσδ' ἐλέξατο, καὶ πλοῦν θέσιν
δίδωσιν ἡμῖν, Ἰλίου τ' ὠλὴν δόμων.
πῶς τῶν τε πᾶς τις θαρσῶν αἴρει ναυβάτης,

χώρᾳ

χώρει τε πρὸς ναῦν, ὡς ἡμέρᾳ τῇδε σλεῖ,
λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδ' Ἑλλήνων σχοίνους,
Valck. ad Theocr. p. 93. Αἰγαίου οἶδμα σλατυπόρου. ἐπεὶ δ' ἅπαν
κατέπαυσε θυμὸν ἡ Ἡφαίστου φλογί,
τὰ πρόσφορ' ἤνεγκ', ὡς τύχοι νόστου κράτος.
πέμπτῳ δ' Ἀγαμέμνων μ', ὥστε σοι φράζαι τάδε
λέγειν θ' ὁπτίας ἐκ θεῶν μοίρας λυρεῖ,
καὶ δόξαν ἔσχον ἄφθιτον κατ' Ἑλλάδα.
ἐγὼ πρὸς ἀν δέ, καὶ τὸ πρᾶγμ' ὀρθῶ, λέγω,
ἢ ψευδῆ σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίσπατο.
λύπης γ' ἀφαίρει, καὶ πόσει φιλτρὸν χόλου.
Ἀπόστ. ὀκνῶ δ' ἐκεῖνα δὴ βροτοῖσι τἀν θεῶν.
Σώζεσθ', ὅς φιλεῖ σιν· ἦμαρ γὰρ τόδε,
Θανεῖν ἔδοξε, καὶ βλέπουσιν ὑμᾶς ὀλῶ.
χο ὡς ἥδομαί σοι ταῦτ' ἀπόστασ' ἀγγέλου.
ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μόνον φράζει τέκνον.
Ιφιγ ὦ πᾶς, θεῶν τῶν, ἐλέημα γέγονας;
ὡς σε προσείπω; πῶς δ' ἔφως;
πάμυθεῖα τάδε μοῦσα, μῶν λώ μύθους,
ὡς σε πρὸ δόξης λυγρὸν παῦσαι μάν;
χο καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ σέθεν,
τόδ' αὐδᾷ ἔχων σοι φράζειν μύθους.
ἀγ γύναι, θυγατρὸς ἕνεκ' ὄλβιοι γνοίμεθ' ἄν,
ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δὲ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον ναυαγῆ,
σεῖχειν πρὸς οἴκους, ὡς κράτος πρὸς πλοῖ ὁρᾷ,
καὶ χαῖρε. χρόνια γε τἀμὰ σοι πρόσφθεγματα
Τροίᾳ θρῆσαι. καὶ γένοιτό σοι καλῶς.
χο χαίρων Ἀτρείδη, γλῶ ἵκου φρυγίαν.

χαίρων

χαίρων δ' ἐπάνηκε,
καλλιστά μοι σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλών.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ὀρέστης μὲν χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τὸ Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθείς, τὸ παρ' αὐτοῖς ζυμώδη τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο. πορευθὼν δ' ἐκεῖ τὸ νεὼς, καὶ φανεὶς ἐπὶ τῷ τοπίῳ, ἅμα τῷ Φίλῳ συλληφθείς, ἀνήχθη μὲν πρὸς αὐτοὺς ἐθισμοῦ, ὅπως τῇ Ἀρτέμιδος ἱερεῖ σφαγιοῦν χρώντας. αὐτὸς γὰρ διατάπλουν τὰς ξένους ἀπέσφαττον. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ἐπὶ τοῖς τοῦ Ταύροις τῆ Σκυθίας. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆ Ἰφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰφιγένεια. Βοηθός.
Ὀρέστης. Θόας.
Πυλάδης. Ἄγγελος.
Χορός. Ἀθηνᾶ.

Προλογίζει δὲ ἡ Ἰφιγένεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ελοψ ὁ ταντάλειος εἰς
Πίσσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου
γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ατρεὺς ἔβλαστεν. Ατρέως δὲ παῖς
Μενέλαος, Αγαμέμνων τε. τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
τῆς τυνδαρείας θυγατρὸς Ιφιγένεια παῖς.
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θάμ' Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων, κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξ' Ελένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατήρ,
Αρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖς Αὐλίδος.
ἐν ταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ελληνικῶν συνήγαγ' Αγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ιλίου θέλων
λαβεῖν Αχαιοὺς, τοὺς δ' ὑβρισθέντας γάμους
Ελένης μετελθεῖν, Μενέλεω χάριν φόρων.
δεινῆς τ' ἀπλοίας, πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
εἰς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Καλχὰς τάδε·
ὦ τῆδ' ἀνάσσων Ελλάδος στρατηγίας
Αγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσῃ χθονός,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ιφιγένειαν Αρτέμις
λάβοι σφαγεῖσαν. ὅ, τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
κάλλιστον, εὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ,
τίκτει (τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων)
ἣν χρή σε θῦσαι. καὶ μ' Οδυσσέως τέχναις
μητρὸς πρεῖλον τ' ὠδῖ γάμοις Αχιλλέως.

ἐλθοῦσα

ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν', ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ', ἐκαινόμην ξίφει.
ἀλλ' ἐξέκλεψεν ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου
Αρτεμις Αχαιοῖς. δὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
πέμψασά μ', εἰς τήνδ' ᾤκισεν ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει Βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς, ἴσον πτεροῖς,
εἰς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥδεται θεὰ
Αρτεμις ἑορτῆ, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.
θύω γὰρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ελλὴν ἀνήρ.
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
ἄῤῥητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φόρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ'. εἰ τί δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς,
οἰκεῖν ἐν Αργει, πρεσθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ.
φεύγειν δὲ, κἄξω στᾶσα, θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πιτνόντα. πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
Βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
μόνος δ' ἐλήφθη στύλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πατρῴων. ἐκ δ' ὠμοκράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖμαι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
τιμῶσ', ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
κλαίουσα. τοὔναρ δ' ὧδε συμβάλλω τόδε.

τέθνηκ' Ορέστης, ὃν κατηξιώμεθ' ἐγώ.
Στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἀρσενες.
θνήσκουσι δ' ὡς ἂν χόρνιβας βάλωσί με.
ἐδ' ἂν σωθῶμαι τύναρ εἰς Φίλας ἔχω.
Στροφίῳ γὰρ ἀπ' ὄλβου πᾶς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
νυῦν δ' ἂν ἀδελφῷ βάλοιμι δίκαι χρᾶς,
παρδοῦσα παντί. ταῦτα γὰρ δικαίμεθ' ἄν
σὺν τῷ πεσόντι δισσὸν ἀμπλακεῖν κακόν.
Ελλωίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
ὅπου τινὸς πάρεισιν ὀργὴ μ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω κἀδικ' ἀνακτόρων θεᾶς.
ὀρέ ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν σίβῳ βροτῶν.
πυλ ὁρῶ. σκοπὸς μοι δ' ὄμμα πανταχοῦ τρέφων. cf. Valck. ad Phoen. p. 96.
ὀρέ Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα τοῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἐν ᾗδ' Αργόθεν ναῦν πορτίαν ἐσέλαμεν;
πυλ ἐμοὶ γ' Ορέστα. σοὶ δὲ σωστέον χρεών.
ὀρέ καὶ βωμός, ἔλαιον ἐν κατασκάζει φόνον;
πυλ ἐξ αἱμάτων γὰρ ξαίνεται τριχώματα.
ὀρέ θεσπεσίοις δ' ὑπ' αὐτοῖς σκύλ' ὁρᾶς ἠρτημένα; Heath. ad Alcest. Hec. 1240. 75
πυλ ἵνα κατθανόντων τἀκροθίνια ἔχῃ.
ὀρέ ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν δοῦ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τλῆμον ἐς ἄρκυν ἤγαγες;
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς ἀμ' ἐπέσαμεν,
μητρὸς κατακτάς, δισσοκαῖς δ' Ερινύων
πλανώμεθα, φυγάδε, ἐξέδροι χθονός,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξεπλήσαμεν πάλιν.
ἐλθὼν δὲ τ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' εἰς τέλος, πόνων τ' ἐμῶν,
ὃς ἐξεμόχθουν πολυπόνῳ κατ' Ελλάδα.
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν ταυρικὴς μ' ὅρους χθονός,

φῶδ' Αρτέμιδος σὺ σύγγονον Θ' βωμὸς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὃ φασιν φῶδε πεσεῖν
εἰς τόδε ναὸς ὀροφῆς ἄπο.
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινί,
κλέψαντα ἐκπλεύσαντ', Αθηναίων χθονὶ
δοῦναι τόδ'. φῶβος δὲ μ' ἐξέβη φρενῶν,
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἔχειν πόνων.
ἥκω δὲ πειθὼς σοῖς λόγοισιν, φῶδέ σε
ἄγνωστον εἰς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἰσορῶ
πυλάδη. σὺ γάρ μοι τῶδε συλλήπτωρ πόνου.
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾶς
ὑψηλά. πότερα δώματ' ὧν πρῶτα βαίνοντες
ἐκπεσόμεθα; πῶς ἂν δ' ἁλόντες ἂν;
ἢ χαλκότευκτα κλῆθρα λύσαντες μοχλοῖς; cf. Valck. ad Phoen. p. 914.
ὧν δ' ἔνδον ἴσμεν. ἢν δ' ἀνοίγωσιν πύλας
ληφθῶμεν, εἰσβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ἢ πρὸ δεῦρο φῶνος ὀλοῦ σώσαμεν.
πυλ φεύγειν μὲν οὐκ ἐρῶ, δοκεῖ δ' εἰώθαμεν.
τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον.
ναὸς δ' ἀπαλλαχθῶντε, λεύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντῳ νοτίδι δακλύζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰσδοὼν σκάφος
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κἄπτα λιφθῶμεν βίᾳ.
ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λευκαίνῃ μόλις,
τολμητέον τοι, ξεστὸν ἐκναὸς λαβεῖν
ἄγαλμα, σώσας πρόσφορόν τε μηχανάς.
ὅρα δέ· εἶσω τριγλύφων, ὅποι λεχὼν
δέμας λαθεῖναι. τοὺς πόνους γὰρ οἱ ἀγαθοὶ
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

ὀρὲ ὄζει μακρὰν μὲν ἥλθομεν λώπη τόρον,
ἐκ τορμάτων δ' ἑνόσουν ἁρμῶν πολλὰ.
ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστας. πεῖσόν. χώρει νεκρῶν
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
120 ὁ γὰρ τὸ θεῖον γ' ἄπορον χρήσεται,
σωσεῖν ἄχρηστον θέσφατον. τολμητέον.
,, Μόχθος γὰρ ὀλεῖς τοῖς νέοις σκῆψιν φορεῖ.
ἰφι δύσαμεθ' ὦ τόντε
δόμους συγχωρήσας πέτρας
125 Εὐξείνου ναίοντος.
ὦ πᾶι τᾶς Λατοῦς,
δίκτυω ὀρείαι,
πρὸς σὰν αὐλὰν δύσυλον
ναῶν χρυσήρεις θριγκούς,
130 πόλιν πεζθγίον
ὅσιον ὁσίαις
ἱλισθέσσ δόλια πέμπω,
Ελλάδος δυΐππου πύργους,
καὶ τείχη, χόρτων τ' ὀδωδόκον
135 ἁλσαλαξάσ' Εὐρώπαν,
πατρώων οἴκων ἔβας.
χο ἔμολον. τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναὸς ἄγαγον, ἄγαγον;
ὦ πᾶι τᾶς Τροίας πύργους
140 ἐλθόντ' ἰλεινᾷ σὺν λώτᾳ
χιλιοναύτᾳ μυριοστόχοις
τῶν Ατρειδᾶν τῶν ἰλεινῶν.
ἰφι ὦ δόμωι, δυσθρωήτοις
ὡς θρόνοις ἔγκειμαι,
145 τᾶς ἐκ δύμασι μολπᾶς βοᾶ

ἀλύροις

ἀλύροις ἐλέγοις.
ἔ, ἔ. φῶ λησταῖσιν οἰκτοισιν
αἴ μοι συμβαίνουσ' ἄταν
σύγγονον ἀμὸν κατα-
κλαιομένα ζωᾶς,
οἵαν ἰδόμαν ὄψιν ὀνείρων
νυκτὸς, τᾶς, ἐξῆλθ' ὄρφνα.
ὠλόμαν, ὠλόμαν.
ὄκνει εἶσ' οἶκοι πατρῷοι.
οἴ μοι, φρὴν δόλου γέννα.
φεῦ, φεῦ. τῷν Αργει μόχθων.
ἰὼ δαῖμον, ὃς τὸν
μόνον μ' ἀσύγγνωτον συλᾶς,
ἀΐδα πέμψας, ὦ τάλασ δε
κόρας μέλλω, κρατῆρά τε
τὸν φθιμένων
ὑδραίνειν γαίας φῶ νώτοις,
πηγάς τ' ὀρείων ἐκ μόχθων,
βάκχα τ' οἰνηρὰς λοιβὰς
ξανθᾶν τε τόνημα μελισσᾶν,
ἃ νεκροῖς θελκτήρια λεῖ-
τ'. ἀλλ' ὦδός μοι πάγχρυσον
τεύχει, καὶ λοιβὰν ἀΐδα.
ὦ πρὸ γαίας
Αγαμεμνόνειον θάλος,
ὡς φθιμένῳ τάδε σοι
πέμπω. δέξαι δ'. ὁ γὰρ πάρος
τύμβα σοι ξανθὰν κόμαν,
ὁ δάκρυ οἴσω.
τλόσε γῶ δὴ σᾶς ἀπεναύδων

πατρίδ᾽, ἱέμας, ἔνθα δὴ μάτηρ
ἵεται, σφαχθεῖσα πλάμωι.
χο αὐτιψάλμους ὠδὰς
ὕμνον τ᾽ ἀσπάταν σοι
Βάρβαρον ἰαχάν,
λέπαδνον ἅρμασιν δώσω,
ταὶ γὰρ θρῄνοις μᾶσαι,
νέκυσιν μέλεον.
ταὶ, γὰν μολπᾶις ἀίδας
ὑμνεῖ, δίχα παιᾶνος.
οἴ μοι τῶν ἀπρεπῶν οἴκων.
ἔρρει φόως σκήπτρων.
οἴ μοι πατρῴων οἴκων.
τίν᾽ ἐκ τῶν δύλβων
Ἀργει Βασιλέως,
ἀρχά. μόχθος δ᾽ ἐκ μόχθων
ἄϊσσει, δινοδόσας ἵπποισιν
πλανοῖς, ἀλλάξας
δ᾽ ἄρσασ᾽ ἱερὸν ὄμμ᾽ αὐγᾶς ἄλιος.
ἄλλοις δ᾽ ἄλλα πλοσίεται
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀλοῶα,
φόνος ὤλ φόνῳ,
ἄχεα ἄχεσιν.
ἔνθεν τῶν πρόσθεν λαμπρῶν
τῶν Ταντάλιδᾶν ἐκβαίνει
ποινάτωρ δόμων οἴκος. ὤδυλε
δ᾽ ἀστόλας ὤμοι σοὶ λαίμων,
ἀφ᾽ ἀρχᾶς μοι λυσδαίμων
λαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας,
καὶ νυκτὸς λέπνως ἀφ᾽ ἀρχᾶς,

λοχέαν,

λοχέαν, στέρᾳ παιδέαν,
μοῖραι στωτέναισι θεαί,
ἃ μνασθυθεῖσ᾽ ἀφ᾽ Ελλάνων,
ἅν πρωτόγονον θαλόν γὰν θαλάμων,
λίπλας ἃ τλάμων λώρα
σφαγίων πατρῴα λώβᾳ,
καὶ θῦμ᾽ ὃν δυγάθητον
ἔτεκον, ἔτρεφον δύκταιαν
ἱππείοισιν γὰν λίφροισι
ψαμάθων Αὐλίδ᾽ ἐτίβασαν
νύμφαιον, οἴμοι δύσνυμφον,
τὸν τὰς Νηρέως λώρας.
αἰ, αἰ. νῦν δ᾽ ἀξείνα πόντα ξείνα,
δυσχόρτους οἴκας ναίω.
ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄθλιος.
ὃ τὰν Ἀργει μέλπασσ᾽ Ηρᾳαν. ὅδ᾽ ἰσοῖς-
γὰν λαμπιφθόγγοις
λερκίδι γαλκάδ᾽ ἀτθίδ᾽ ἑκὼ
Τιτάνων ποικίλλασα,
ἀλλ᾽ ἁμορβάντων δυσφόρμι-
γγα ξείνων αἱμαδασσ᾽ ἄταν,
βωμὸς οἰκτρὰν τ᾽ αἰάζοντων,
ὃ δ᾽ ἀνοικτρόν τ᾽ ἐκβαλόντων δωκρυον.
καὶ νῦν λείνων μὴν μοι
λαθᾳ, τόν δ᾽ Ἀργει δαμαθέντα
λλαίω σύγγονον.
ὤμ᾽ ἔλιπον ὦ μασίδιον
ἔπι βρέφος, ἔτι νέον,
ἔτι τάλως γὰν χόρσι
ματρός, πῶς σ᾽ ἐρνοισί.

τ' Αργεσκηπῆοῦχον Ορέσαν.
χο καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιτῶν θαλασσίας
Βοσφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί δι νέου.
Βσ Αγαμέμνονος παῖ, ἡ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινὰ δὴ ἐμοῦ κηρυγμάτων.
ἰφι τίδ' ἐσί τοῦ πρόσθεν ἐκπλήσσον λόγος;
Βσ ἥκουσιν εἰς γῆν καινεὰν συμπλεγάδων
πλάτη φυγόντες δ' ἵππιοι νεανίαι,
θεᾶς Φίλου πρόσφαγμα, καὶ θυτήριον
Αρτέμιδι χέρνιβας δὲ, καὶ κατάργματα
ὃν ἀὖ φθάνοις ἂν δύπρεπῆ ποιούμενη.
ἰφι ποδαποί; τίνος γῆς ὄνομ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;
Βσ Ελλησθ'. ἡ τοῦτ' οἶδα, καὶ πόραυτόρω.
ἰφι δὴ ὄνομ' ἀκούσας οἶδα τῶν ξένων φράσαι;
Βσ Πυλάδης ἐκλήζεθ' ἁτερος πρὸς θατέρα.
ἰφι τοῦ ξυζύγα δὲ τοῦ ξένου τί τὄνομ' ἦν;
Βσ ἀδελεὶς τόδ' οἶδεν. ἀ γὰρ εἰσηκούσαμεν.
ἰφι πῶς δ' εἵλετ' αὐτόν, καὶ τυχόντες εἵλετε;
Βσ ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένα πόρα.
ἰφι καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις λοιμωνία;
Βσ βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἁλίᾳ ῥόσῳ.
ἰφι ἐκεῖσε δὴ πάντελθε, πῶς νιν εἵλετε;
πρόπω β' ὁποίῳ; ἴσθ' γὰρ μαθεῖν θέλω.
χρόνιοι γὰρ ἥκουσιν. ἀδ' ἑπτὼ βωμὸς θεᾶς
Ελλησικαῖσιν ἀξενοινίχθη ῥοαῖς.
Βσ Ετεὶ γὰρ εἰσρέοντα δι' συμπλεγάδων
βοῦς ὑλοφορβοὶ πόντον εἰσεβάλλομεν,
ὧν τις δι' ἀρρὼξ λιμένων πολὺς σάλῳ
κοιλωπὸς ἅρμος, πορφυρόβλυσκὰι τέγας.
ἔνταῦθα δὴ λιονὸς εἰσῆλθέ τις νεανίας

Βσφορβὸς

Βσφορβὸς ἡμῶν, ἐκ πεχώρησεν πάλιν,
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνη.
ἔλεξε δ' ὀχ' ὁρᾶτε, δαίμονές τινες,
θάσσουσιν οἵδε. θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν,
ὡὐέχε χεῖρα, καὶ προσεύξατ' εἰσιδών.
ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ,
δέσποτα παλαίμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ.
εἴτ' ὂν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλματ', ὃς τὴν σύγγονον
ἔπεκτε πεντήκοντα Νηρεΐδων χορόν.
ἄλλ. ὦ δὲ τις μάταιος, αὐομίας θρασύς,
ἐγέλασεν δύχαῖς. ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φωράγγ' ἔφασκε, τὸν νόμον φόβῳ
λυόντας, ὡς θύοιμεν ξένους ἑκάστοτε.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν,
θηραῖν τε τὴν θεὸν σφαγίοις τὰ πιχώρια.
λάβ τῶνδε πέτροις ἅτερος λιτῶν ξένων,
ἔσεισε, λάβρος τε διέπνευσ' ἄνω καὶ κάτω,
λάβρος δ' ἐφύσησεν ὠλένας πρέμνων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾶς λιμαγὸς ὡς,
Πυλάδη, δέσποινας τλήσῃ; τλήσῃ δ' ὀχ ὁρᾶς
ἄλσος δρυήκεων, ὡς με βάλεται λιτανεῖν,
δεινὰς ἐχίδνας εἰς ἐμ' ἐσομωμένη;
ἢ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα, καὶ φόνον,
πτηνοῖς ἐρέσσει πτεροῖς μητρὸς ἀγκάλας ἐμοὶ
ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβαλῶ.
οἴμοι, πτερᾶ με. ποῖ φύγω; πτηνὸν δ' ὁρᾶν
ὃ ταυτὰ μορφῆς σχήματ'. ἀλλ' ἠλάσατο,
φθογγάς τε μόχθων, καὶ λιμῶν ὑλάγματα,
ὡς φασ' ἐρινῦς ἰέναι μιμήματα.

ἡμᾶς

ἡμεῖς δὲ συναλγῶντες, ὡς θανούμενοι,
σιγῇ καθήμεθ'. ὁ δὲ πορθμεὺς ἀφ' ἑδρανῶν,
μόχλοις ὀρούσας εἰς μέσας λέων ὅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας εἰς πλευρὰς ἑάς,
σὺν δ' ἐννυχεύει θεὰς ἀμώμους τὰ δίκα,
ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἁλός.
κἀγὼ τῶνδε τῶν τις ὡς ὁρᾷ βασφόρβια
πίπτοντα, καὶ πορθμὸν, ἐξωπλίζετο,
μόχλους τε φυσῶν, συλλέγων τ' ἐγχωρίους.
πῶς δ' ὑπηρφεῖς γὰρ, καὶ νεανίας ἑχθρὸς
φαύλως μαχεῖται βακχίοις ἠγώμεθα.
πολλοί δ' ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς,
σαίνων ἀφρῷ γένειον. ὡς δ' ἐσείδομεν
πρᾶγμα δεινὸν ὄντα, πᾶς ἀνὴρ ἔχων πόνον,
βάλλων, ἀράσσων. ἄτρομος δὲ τοῖν ξένοιν,
ἀφρόντ' ἀ πάσχα, σώματός τ' ἐτημέλει,
πέπλων τε πρὸς καλυπτῆν δυστυκτοις ὑφαῖς,
καρδίαν μὲν τἀπόντα τραύματα,
φίλον δὲ θάρσει ἀνδρὶ συνεργεῖν.
ἔμφρων δ' ἀναίξας ὁ ξένος στέμματος,
ἔγνωκε Λυδίωνα πολεμίων πρόσκοπον,
καὶ τὴν πρᾶσσαν συμφορὰν αὐτῇν πέλας.
ὤμωξέ θ'. ἡμεῖς δ' ὀκ ἀΐσσομεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλοθεν ἄλλοθεν προσκείμενοι.
ἔδει δὲ τὸν δεινὸν πρᾶκτέ λυσιν ἡκάζομεν·
φυλακὴν, θανούμεθ'. ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
καλλιστ', ἔστ' μοι, φάσγανον πάλας χερί.
ὡς δ' εἴδομεν λίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λέπαιας ἐξεπίμπλαμεν νάπας.

ἀλλ'

ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτροποι πρόσκειμενοι,
ἔβαλλον αὐτόν. εἰ δὲ τόσσ' ὠσαίατο,
ὅτις τὸ νεῶ ἐπέκυρσε πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπιστον. μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
ἐς τὰ θεῖ θύματ' ἐτύχει λαβών.
μόλις δ' ἐνὶ τόλμη μὲν ἐχειρώμεθα,
λύκλῳ δὲ προβάλλοντες, ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χερῶν φάσγανα, εἰς δὲ γῆν γόνυ
καμόντ' ἐθήκαμεν. πρὸς δ' ἄνακτα βλέπει γῆς
νομίζομέν νιν. ὅσ' ἐσιδὼν, ὅσον τάχος
ὡς χέρνιβάς τε, καὶ σφαγὰς ἐξέπεμπέ σοι.
ὄλοιο δὲ τοιαῦτ' ὦ νεανία, ξένων
σφάγια πρᾶσσων, ἀλαλίσκοις ξένος
τοιόσδε, πρὸν σὸν Ἑλλὰς ἀκτίσει φόνον,
σίκας τίνουσα βλαβὰν Αὐλίδι σφαγῆς.
θαύμας' ἔλεξας, πρὶν φανῇς ὅστις ποτὲ
Ἕλλην ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.
ἐξ. σὺ μὲν νόμιζε σοῦ ξένους, μολὼν.
τὰ δ' ἡμέτερα τάλαινα, πρὶν μὲν εἰς ξένους
γαλήνος ἦσθα, καὶ φιλοικτίρμων ἀεί,
εἰς τὸ 'μόφυλον ἀναμετρουμένη σκαπέρου,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' εἰς χέρας λάβοις.
νεῦ δ' ἐξ ὀνείρων, οἷσιν ἡγριώμεθα,
σκοπὸν ὀρείων μηκέθ' ἥλιον βλέπειν,
σύναυλα μελπτὰ δ' οἵ τινες ποθ' ἥκετε.
καὶ τόδ' ἆρ' ἦν ἀληθές. ἠχθόμεν φίλαι.
Οἱ δυσυχεῖς γὰρ, τοῖσιν δυτυχεστέροις,
Αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, ὀ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' ὅτε τῶνδ' ὕμα Διόθεν ἦλθε πώποτε,

ὁ πορθμὸς,

ὁ πορθμὶς, ἥτις σᾷ πέτρας συμπλεγάσλας
Ελγίλιω ἀπήγαγ' ἐνθάδ', ἡ μ' ἀπώλεσεν.
Μενέλαόν θ', ἵν' αὐτὸν αὐτεπιμορησάμην,
πλὴν ἐνθάδ' Αὐλιν αὐτιθεῖσα ἐκεῖ,
οἶμ' ὥστε μόχθον Δαναΐδαι χειρούμενοι,
ἔσφαζον. ἱδρεὺς δ' ἦν ὁ γυναῖκας πατήρ.
οἴμοι. λακῶν γὰρ τῶν τότ' ἐκ ἀμνημονῶ.
ὅσας γυναῖς χεῖρας ἔξηκόντιζα,
γονάτων τε τῶν τεκόντων ἔξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'. ὦ πάτερ, νυμφεύομαι
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πῶς σ' ἐᾶν. μήτηρ δ' ἐμὴ
σ' ἐᾶν λατακτείνοντα, Αργεῖαι τέ νιν,
ὑμνοῦσιν ὑμναίοισιν. αὐλεῖται δὲ παῦ
μέλαθρον, ἡμεῖς δ' ὀλλύμεθα πῶς σ' ἐᾶν.
ἆρ' ἧς Αχιλεὺς ὦν ἄρ', ἐκ ὁ Πηλέως,
ὃν μοι πρόσεπας πόσιν. φῶ ἔρμαιτων δ' ὄχοις,
εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας πόλῳ.
ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα δ' καλυμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν ἐσορῶ εἰλόμην χοροῖν,
ὃς νῦν ὄλωλεν. ὁ λασιγνήτης σόμα
συμπλῶ' ἐμῶν αὐλοῖς, ὡς ἴσασ' εἰς Πηλέως
μέλαθρα. πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀπάσματα,
εἰσαῦτις, ὡς ἤξουσ' ὃν Αργος αὖ πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἔξ οἵων λακῶν
ἔρρεις Ορέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων.
" Τὰ δὲ θεοῦ δὲ μέμφομαι βουλεύματα,
" Η τις βροτῶν μὴν ἦν τις ἄψυκτα φόνα,
" Η καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγη χοροῖν,
" Βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη.
" Αὕτη δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις.

Οὐκ

" Οὐκ εἶδ' ὅπως ἔτεκεν αὖ ὁ Διὸς λαμὰρ
" Λητὼ, προσαύτλων ἀμαθίαν. ἐγὼ μὲν δὴ
τὰ Ταντάλεα θεοῖσιν ἑστιάματα,
ἄπτεσα λιρίνῳ, παιδὸς ἁδλίως βορᾷ.
οὓς δ' ἐνθάδ' αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους, cf. Clarke ad Hom. Od.
εἰς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ. 1, 32.
" Οὐδὲν γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.
χο Ιυάνεαι, Ιυάνεαι
σιώδοι θαλάσσας,
ἵν' Ισρος ὁ ποτώμενος Αργοῦς
σύξενον ἐπὶ οἶδμα
διεπέρασέν ποτε
Ασιήτιδα γαῖαν
Εὐρώπας δι' αμείψας.
τίνες ποτ' ἄρα τὸν δύσβορον
Ⓒ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώτα,
ἢ ῥοῦματα σεμνὰ Δίρκας,
ἔβαζαν ἔβαζαν ἄμικτον
πίαν, ἵνθα Ιώρα
δι' ἀτέγγει βωμὸς,
καὶ πρὶ λίονας να-
ὸν αἷμα βρότειον.
ἢ ῥοθίοις ἐλατίνοις,
δι' κρόκροισι λώπαις
ἐπλεύσαν ὠδὶ πόντια λύματα
ναΐου ὄχημα
λινοπτέροις αὔραις,
Φιλόπλοκον ἅμιλλαν
αὔξοντες μελάθροισιν;
" Φίλα γὰρ ἐλπὶς ἐγγύτ', ὦ

Πήμασι

„ Γῆμασι βροτῶν, ἅπλης θ' αὐθρώποις,
„ Ολβο βαρὺ θ', οἳ φέρονται
„ Γλαίνητες, ἐπ' οἶδμα, πόλεις τε
„ Βαρβάρους πορθοῦντες.
„ Κοιναὶ δόξαι. γνώμα
„ Δ' οἷς μὴν ἄκαιρ θ' ὄλβος,
„ Τοῖσδ' εἰς μέσον ἥκει.
ὡς τὰς σωφρονούσας ἔτρας,
ὡς Φινείδας ἀΰπνους
ἀκτὰς ἐπέρασεν,
πρὸς ἅλιον αἰγιαλὸν
ἐπ' Αμφιτρίτας ῥοθίῳ
δρομάντες, ὅσα ποντικὰ κραῶν
τῶν Νηρήδων χοροὶ
μέλπουσιν ἐγκυκλίοις
καὶ πλησίοισι φοναῖς,
συριζόντων ἐν πρύμναν
δύναίῳ πνοᾷ λιγείᾳ,
αὔρας γνοτίας, ἣ
πνοαῖσι Ζεφύρου, τὰν
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν.
λευκὰν ἀκτὰν Αχιλῆος,
δρόμους ἁλλησάλιος, δύ-
ξενον ἐν πόντου.
εἶθ' ὑχαῖσι λεπτοστόμας
λήδας Ελφὰ Φίλα πᾶν
ἐλθοῦσα τύχοι, τὰν
Τρῳάδα λιποῦσα πόλιν
ἵν' ἀμφὶ χαίταν δρόσον αἷ-
ματηρὰν ἐλιχθεῖσα, λαιμοτόμῳ

λεπτοίνας

λεπτοίνας χορὶ θαύη,
πεινὰς λεῦσ' αὐτιπάλους.
ἥλιε' αὖ τλῶλ' ἀγγελίαν
λεξαίμεθ', Ελλάδ θ' ἑκγᾶς
πλωτῆρων εἴ τις ἔβα,
λελείας ἐμέθεν λευ-
λαίας, πανσίπον θ'. κοὐ
γὰρ ὀνείρασι συμβαίλω
οἴκοις, πόλει τε πατρῴᾳ
τὸ πνῦρ ὕμνων ἀρλαύειν,
κοιναὶ χαρὰν ὄλβῳ.
ΙΦι ἀλλ' οἶδε χορὰς λεσμοῖς δηλύμοις
σωδρειαδγότου, χωρεῖτε νέου
πρόσφαγμα θεᾶς. σιγᾶτε Φίλαι.
τὰ γὰρ ἑλλώων ἀκροδίνια δ' ἐμὰ,
ἐν ναοῖσι τοῖλας τάδε βαίνει,
δόλ' ἀγγελίας ψυδλεῖς λαοκτοφορβὸς ἀνήρ.
χο ὦ πότνι', εἴσοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, λέξαι θυσίας,
ἃς ὁ πρὶν ἡμῖν νόμος ἐχ ὁσίας
Ελλησι δηλὸς ἀναφαίνει.
ΙΦι εἶεν. τὰ δὴ θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχει,
φρονεῖτέ μοι. μάθετε τῶν ξένων χόρας,
ὡς ὄντος ἱδροῦ, μηκέτ' ὦσι λέσμιοι.
ναὸς δ' ἔσω σείχοντος, σὺ τρεπίζετε
ἃ χρὴ πὶ τοῖς πρᾶσι, κοὐ νομίζεται.
φοῦ. τίς ἆρα μήτηρ ἥ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε,
πατήρ τ', ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνοι;
οἵων σθρηθεῖσα δι πτύχων νεανιῶν,
„ αὐδελφὸν ἔσαι; Τὰς τύχας τίς οἶδ', ὅτι

,, Τοιαῖδ' ἔσονται; πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν,
,, Εἰς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν.
,, Ἡ γὰρ τύχη πρήγαγ' εἰς τὸ δυσμαθές.
πόθεν πόθ' ἥκετ', ὦ τὰ λαίπωροι ξένοι;
ὡς δὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπλεύσατε χθόνα,
μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ καίτω.
ὀρέ τί ταῦτ' ὀδύρῃ, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῷν
κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι;
,, Οὔτοι νομίζω σοφὸν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν,
,, Οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ,
,, Οὔθ' ὅς τις ᾄδην ἐγγὺς ὄντ', οἰκτίζεται,
,, Σωτηρίας ἂν ἐλπίς. ὡς δύ' ἐξ ἑνὸς
,, Κακὼ συναίπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει,
,, Θνήσκει θ' ὁμοίως. τὴν τύχην δ' ἐᾶν χρεών.
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει σύ. τὰς γὰρ ἐνθάδε
θυσίας ὠλσαίμεσθα, κἀὶ γινώσκομεν.
ἰφι πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος
Πυλάδης κέκλητε; τόδε μαθεῖν πρῶτον θέλω.
ὀρέ ὅδ'. ἔστι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν;
ἰφι ποίας πολίτης πατρίδος ἕλληνος γεγώς;
ὀρέ τίδ' ἂν μαθοῦσα τόδε, πλέον λάβοις γύναι;
ἰφι πότερον ἀδελφὼ ματρὸς ἐστὸν ἐκ μιᾶς;
ὀρέ φιλότητί γ' ἐσμὲν, οὐ κασιγνήτω, γύναι.
ἰφι σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἔθεθ' ὁ γεννήσας πατήρ;
ὀρέ τὸ μὲν δίκαιον, δυστυχεῖς καλοίμεθ' ἄν.
ἰφι οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ. οὐδὲν μὲν δὸς τῇ τύχῃ.
ὀρέ ἀνόνυμοι θανόντες, οὐ γελώμεθ' ἄν.
ἰφι τί δὲ φρονεῖς τοῦτ'; ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;
ὀρέ τὸ σῶμα θύσεις τοὐμὸν, οὐχὶ τοὔνομα.
ἰφι οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἔστι σοι;

ὀρέ ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.
ἰφι χάριν δὲ δοῦναι τήνδε, κωλύει τί σε;
ὀρέ τὸ κλεινὸν Αργος, πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.
ἰφι πῶς θεῶν ἀληθῶς ὦ ξέν' ἐκεῖθεν γεγώς;
ὀρέ ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι.
ἰφι φυγὰς ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;
ὀρέ φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκών, ἑκών.
ἰφι ἆρ' ἂν τί μοι φράσειας, ὧν ἐγὼ θέλω;
ὀρέ ὡς ἐν παρέργῳ τοῦ ἐμῆς δυσπραξίας.
ἰφι καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Αργους μολών.
ὀρέ οὔκουν ἐμαυτῷ γ'. εἰ δέ σοι, τοῦτ' ἔρα.
ἰφι Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος.
ὀρέ Ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μήδ' ἰδὼν ὄναρ.
ἰφι φασίν νιν οὐκέτ' οὖσαν, οἴχεσθαι δορί.
ὀρέ ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.
ἰφι Ελένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;
ὀρέ ἥκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.
ἰφι καὶ ποῦ 'στι. κἀμοὶ γάρ τι προὐφείλει κακόν.
ὀρέ Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τοῦδ' παρὸς ξυνευνέτῃ.
ἰφι ὦ μῖσος εἰς Ελληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.
ὀρέ ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.
ἰφι νόστος δ' Αχαιῶν ἐγένεθ', ὡς κηρύσσεται.
ὀρέ ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιστορεῖς;
ἰφι πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.
ὀρέ ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς. λέξω δ' ἐγὼ.
ἰφι Καίλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλιν;
ὀρέ ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος.
ἰφι ὦ πότνι. ὡς ἔστι γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;
ὀρέ οὔπω νενόστηκ' οἶκον. ἔστι δ' ὡς λόγος.
ἰφι ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εὖ πάτραν τυχών.

ὀρέ μηδὲν ἰαπτὸν ὑχε. πάντα τὰ κείνε νοσεῖ.
ἰφι Οἰτιδ' ὁ δ' ἐνηῤῥιπ' ἔσι πῶς ἔτι;
ὀρέ ἀκέσιμ. ἄλλως λέκτρ' ἔγημεν Αὐλίδι.
ἰφι δίλια γὰρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονθότε.
ὀρέ τίς εἶ ποθ', ὡς σὺ πανθάνη τὰφ' Ελλάδος;
ἰφι ἐκεῖθεν εἰμι. πῶς ἔτ' ὀσ' ἀπωλόμαν.
ὀρέ ὀρθῶς πεθεὶς ἆρ' εἰδέναι τὰκεῖ, γύναι.
ἰφι τί δ' ὁ στρατηγὸς, ὃν λέγεσ' ὀυδὲ μονεῖν;
ὀρέ τίς; ἀ γὰρ ὄνυ' ἐγ' ᾤδα τῶν ὀυδὲ μόνων.
ἰφι Ατρέως ἐλέγε δὴ τὸν Αγαμέμνονα ἄνακ.
ὀρέ ἀκοῖσθ'. ἄπελθε τὸν λόγον τόνδε. μάταν.
ἰφι μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἰφ', ἵν' ὀυφρανθῶ ξένε.
ὀρέ τέθνηκ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.
ἰφι τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ.
ὀρέ τί δ' ἐσφάξας αὐτὸν; μῶν πρόσηκέ σοι;
ἰφι ἦν ὄλβον αὐτὸν ἦν πάροιθ' αὐασένων.
ὀρέ λεινὸς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς.
ἰφι ὦ παναλάκρυτ' ἦ ἰταναῖσα, χ' ὦ ἰτανών.
ὀρέ παῦσαί νυν ἦδη, μήδ' ὀρωτήσῃς πόρρα.
ἰφι τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τ' παλαιπόρε ἀλάμας;
ὀρέ ἀκέσι. πρὸς νιν ὀρέπεχ', ὅτ' ὤλετο.
ἰφι ὦ στυγαραχθεὶς οἶκ', ὡς τί δὴ θέλων;
ὀρέ πατρὸς θανόντ', τλῆναι τιμωρέμεν'
ἰφι φεῦ.
ὡς ὀυ, ἰατὸν δίκαιον εἰσέπραξατο.
ὀρέ ἀλλ' ὁ τὰ πρὸς θεῶν ὀυτυχεῖ, δίκαι' ὤν.
ἰφι λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλοχον Αγαμέμνονι γόνον;
ὀρέ λέλοιπεν Ηλέκτραν γε παρθένον μίαν.
ἰφι τί δὲ; σφαγείσης θυγατρὸς ἔσι τις λόγος;
ὀρέ ὀδύρεται γε, πλὴν θανοῦσαν ὄχ' ὁρᾷ φάος.

τά-

ἰφι τάλαιν' ἐκείνη, χ' ὡ ἰταναὸν αὐτὸν πατήρ.
ὀρέ ἰακῆς γυναικὸς χαλεπὸν ἄχεσιν ἀπώλεσε.
ἰφι ὁ τὸν θανόντ' δ' ἔσι πᾶς Αργει πατρός;
ὀρέ ἐς' ἄθλιός γε, ἰὰ δύσλαμος, καὶ παντάχε.
ἰφι ψυδεῖς ὄνειροι χαίρετ'. ὀδὲν ἦτ' ἄρα.
,, ὅθ' οἱ σοφοί γε δαίμονες ἐκλήθοι,
,, πλωῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψυδέστροι.
,, πολὺς παραγμὸς ἦν τε τοῖς θεοῖς ἦνι,
,, ἰᾷν τοῖς βροτείοις. ἦν δὲ λείπεται μόνον,
ὅτ' ὀκ ἄφρων ὢν, μάντεων πειθεὶς λόγοις,
ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν.
χο φεῦ, φεῦ. τίδ' ἡμεῖς, οἵ τ' ἐμοὶ ξυννήτορες,
,, Αρ' εἰσίν; ἆρ' ὀκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;
ἰφι ἀκόσατ'. εἰς γὰρ δὴ τιν' ἥκομεν λόγον,
ὑμῖν τ' ὄνησιν ὦ ξένοι ξυμπράξομεν ἅμα.
ἰαμοὶ τόδ' ἐὐ μάλισά γ' ὄτῳ γίγνεται,
εἰ πᾶσι τοῦτον πρᾶγμ' ἀρέσκοντως ἔχοι.
θέλεις αὖ εἰ σώσαιμί σ' ἀγγεῖλαί τί μοι,
πρὸς Αργ' ἐλθὼν, οἷς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἥν τις οἰκτείρας ἐμὲ,
ἔγραψεν ἀχμάλωτ', ὀχὶ τὴν ἐμὴν
φονέα νομίζων χεῖρα, τὸν νόμου δ' ὕπο
θυήσκειν γε, δίκη δεῖ τοῦτα δίκαι' ἡγεμόνης;
ὀδ' ἐγώ γὰρ εἶχον, ὅσ τις ἀγγεῖλαι, μολὼν
εἰς Αργ' αὖτις, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς δῆτ' ἐμῶν φίλων τινί.
σὺ δ' εἰ γὰρ ὡς ἔοικας ὄντ' δυσμενὴς,
καὶ τὰς Μυκήνας οἶδα, χ' ὃς ἰᾷγ' θέλω.
σώθητι, καὶ σὺ μισθὸν ὀκ ἀσχαρὸν λαβὼν,
ἰάσῃ τ' ἐκ τ' γραμμάτων, σωτηρίαν.

ὅστ' ἀ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε,
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν.
ὀρέ καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν σὺ ὦ ξένη.
σὲ γὰρ σφαγῖῶαι τόνδε μοι, βάρβαρον μέγα.
ὀναισόλωβ γὰρ εἰμὶ ἐγὼ τὰς συμφοράς.
ὅστ' δὲ συμπλεῖ σῷ ἐμῶν μόχθων χαρίν.
ἄκαν λίπαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷδ' τῶδ' ἐμὲ
χάριν τιθέσθαι, λάτριν ἐκλιῶαι, λακῶν,
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὴν λέλβον λίθε.
πέμψει γὰρ Ἀργ ὡς τέ σοι καλῶς ἔχειν.
„ ἡμᾶς δ' ὁ χρήζων, λατανέτω. τὰ σῷ Φίλων
„ Αἴχισον ὡς τις καταβαλὼν εἰς ξυμφοράς,
„ Αὐτὸς σέσωται. τυγχάνει δ' ὃν ὧν Φίλ,
„ Οὐ σθένειν ἥσσον, ἢ με, φῶς ὁρᾶν θέλω.
ἰφι ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' ὀργῆς τιν
ῥίζης πέφυκας, τοῖς Φίλοις τ' ὀρθὸς Φίλ.
τοιοῦτ εἴη σῷ ἐμῷ ὁμοπάτορι,
ὁπατόρ λέλειπται. κἀμὲ γὰρ δὴ ἐγὼ ξένοι,
αὐάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' ἐχ ὁρῶσά νιν.
ἐπεὶ δὲ βάλει τοῦτα, τόνδε πέμψομεν
λέλτον φρόντα, σὺ δὲ θανῇ. πολλὰ λέλις
πρὸθυμία σε τῶδ' ἐχθρὰ τυγχάνει.
ὀρέ θύσει δέ τίς με, κἀν τὰ λεινὰ τλήσεται;
ἰφι ἐγὼ θεᾶς γὰρ ῥῆσε πρόστροπαῖ ἔχω.
ὀρέ ἄζηλα γ' ὦ νεανῖ, λάκη δύδαίμονα.
ἰφι ἀλλ' εἰς ἀνάγκαν λείπει', ὦ φυλακτέον.
ὀρέ αὐτὴ ξίφει θύσασ, θῆλυς ἄρσενας;
ἰφι οὐκ, ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χρίψομαι.
ὀρέ ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ' ἴσορεῖν με χρή.
ἰφι εἶσω λόμων τῶνδ' εἰσίν, οἷς μέλει τάδε.

τάφ

ὀρέ τάφ δὲ ποῖ σλέξετά μ', ὅταν θάνω;
ἰφι πῦρ ἱερὸν ζῶσλον, χαῖσμα τ' ὄρωπὸν πέτρας.
ὀρέ φοῦ.
πῶς αὖ μ' ἀδελφῆς χεὶρ πομπεύσειεν ἄν;
ἰφι μάτην μὲν οὖν λύχνῳ, ὦ τάλας, ὃς τις ποτ' εἶ,
ἥνυξω. μακρὰν γ' Βαρβάρων ναίει χθονός.
ἐμοὶ, ἐπεὶ σὴ τυγχάνεις ἀργεῖ ὤν,
ἀλλ' ὧνγε δωμάτων, σὸν ἐγὼ λείψω χάριν.
πομπὸν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,
κἀξ ὀρείας ἀνθεμόρρυτον γαν,
ξυθῆς μελίσσης εἰς πῦρ ἐμβαλὼ σέθεν.
ἀλλ' εἶμι, σέλτων τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων
οἶσω. τὸ μὴν τοι σὺν μνήσεις μή με λάθῃς.
φυλάσσετ' αὐδὴν πρόσπολοι σέσμων ἄτερ.
ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν Φίλων τινί,
πέμψω πρὸς Ἀργ, ὧν μάλις ἐγὼ φίλ.
κἀν σέλτ αὐτὸν ζῶντας, ὃς σὸν κεῖ θανεῖν,
λέγουσα, πίσας ἥδονὰς ἀπαγγελεῖ.
χο κατολοφύρομαί σε
τῶν χθονίων φανίσι
μελόμενον αἱμακταῖς.
ὀρέ οἰκτ μὲν ὅ τοῦτ', ἀλλὰ χαίρετ' ὦ ξένοι,
χο σὲ δὲ τύχας μάκαρ
ὦ νεανία,
σεβόμεθ'. εἰς πάτραν
ὅτί ποτ' ἐπεμβάσῃ.
πυ Ἀζηλα τοῖς φίλοισι, θνῃσκόντων Φίλων.
χο ὦ σχέθλιοι πομπαί.
φοῦ, φοῦ. σὺν ὀλόλυξαι.
αἰ, αἰ. αἰ, αἰ.

πότερος ὁ μέλλων;
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα
δίδυμα μέμονε φρήν,
σὲ πάρος, ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.
ὀρέ Πυλάδη, πέπονθας ταὐτὸ πρὸς θεῶν ἐμοί;
πυλ οὐκ οἶδ'. ἐρωτᾷς οὐ λέγειν ἔχοντά με.
ὀρέ τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς ἑλληνικῶς
ἀνήρεθ' ἡμᾶς, τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους,
νόστον τ' Ἀχαιῶν, τόντ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Καλχαντ', Ἀχιλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ᾤκτειρεν; ἀνηρώτα τ' ἐμὲ
γυναῖκα, παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος
ἐκεῖθεν ἀργεία τις. οὐ γὰρ ἄν ποτε
δέλτον τ' ἔπεμπε, καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ' Ἀργος, εἰ πράσσει καλῶς.
πυλ ἔφθης με μικρόν. ταυτὰ δὲ φράζας λέγεις,
,, πλὴν ἐν. τὰ γὰρ τῶν Βασιλέων παθήματα,
,, ἴσασι πάντες, ὧν πλεῖστροφή τις ἦν.
ἀτὰρ διῆλθε χ' ἅτερον λόγον τινά.
ὀρέ τίν'; εἰς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.
πυλ αἰσχρὸν, θανόντος σου βλέπειν ἡμᾶς φάος.
,, κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν.
,, καὶ δειλίαν γὰρ, καὶ κάκην κεκτήσομαι,
Ἄργει τε, φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί.
,, δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, πολλοὶ γὰρ κακοί,
προδούς σε, σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος.
ἢ καὶ φονεύσας πλὴν νοσοῦσι δώμασιν,
ῥάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδος χάριν,
ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω.

κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι,
καὶ συσφαγῆναι, καὶ πυρωθῆναι δέμας,
,, φίλον γεγῶτα, καὶ φοβούμενον ψόγον.
ὀρέ εὔφημα φώνει. τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά.
,, ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξὸν, οὐκ οἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπεῖν, κἀπονείδιστον λέγεις,
ταῦτ' ἐστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ
κτενῶ. τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ', οὐ κακῶς ἔχει,
πράσσονθ' ἃ πράσσω, πρὸς θεῶν λύσειν βίον.
σύδ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ' ἔχεις
μέλαθρ'. ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ, καὶ δυστυχῆ.
σωθεῖς δὲ, παῖδας ἐμῆς ὁμοσπόρου
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δαμαρτ' ἔχειν,
ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἄν. οὐδ' ἄπαις δόμος.
πατρῷος οὑ' μὸς ἐξαλειφθείη πότ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῆ, καὶ δόμους οἴκει πατρός.
ὅταν δ' ἐν Ἑλλάδ', ἱππίον τ' Ἄργος μόλῃς.
πρὸς δεξιᾶς σε τῇδ' ἐπισκήπτω τάδε,
τύμβον τε χῶσον, κἀπίθες μνημεῖά μοι.
καὶ δακρὺ ἀδελφὴ, καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ' ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φόνῳ.
καὶ μὴ προδῶς μου τὴν κασιγνήτην ποτὲ,
ἔρημα κήδη, καὶ δόμους προδοὺς πατρός.
καὶ χαῖρ'. ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' εὗρον φίλων.
ὦ συγκυναγὲ, καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοί,
ὡς πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν.
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὤν, ἐψεύσατο.
τέχνην δὲ θέμενος, ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασεν, αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.

ὦ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ, καὶ πεισθεὶς λόγοις,
μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι.
πυλ ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεί σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ' ἕξω φίλον.
" ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθειρέν μέ πω
" μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἕστηκα φόνου.
" Ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυσπραξία
" Λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχη.
ὀρέ σίγα. τὰ φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη.
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω πορᾷ.
ἰφι ἀπέλθεθ' ὑμεῖς, καὶ πρευτρεπίζετε
τἄνδον μολόντες, τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ.
δέλτου μὲν αἵδε πολύθρηνοι δεπτυχαὶ
ξένοις πάρεισιν. ἃ δ' ἐπὶ τοῖσδε βούλομαι,
" ἀκούσατ'. οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ,
" ὅταν γε πρὸς τὸ θαρσος ἐκ φόβου πέσῃ.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ 'πονοστήσας χθονὸς,
θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς,
ὁ τάνδε μέλλων δέλτον εἰς Αργος φέρειν.
ὀρέ τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι;
ἰφι ὅρκον δότω μοι, τάσδε πορθμεύσειν γραφάς.
πρὸς Αργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.
ὀρέ ἦ κἀντιδώσεις τῷδε σοῦ αὐσοῦ λόγους;
ἰφι τί χρῆμα δράσειν; ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.
ὀρέ ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου;
ἰφι δίκαιον εἶπας. πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν;
ὀρέ ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;
ἰφι ναὶ, πείσω σφε, κἀυτὴ ναὸς εἰσβήσω σκάφος.
ὀρέ ὄμνυ. σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής.

δώσω.

πυλ δώσω. Ιφι. λέγειν χρὴ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.
πυλ τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀπόδωσω τάδε.
ἰφι κἀγώ σε σώσω κυανέας ἔξω πέτρας.
ὀρέ τίν' οὖν ἐπόμνυς τοῖσιν ὅρκιον θεῶν;
ἰφι Αρτεμιν, ἐν ἥσπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω.
πυλ ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ σεμνὸν Δία.
ἰφι εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ;
πυλ ἄνοστος εἴην. τί δὲ σὺ, μὴ σώσασά με;
ἰφι μή ποτε κατ' Αργος ζῶσ' ἴχνος θείην ποδός.
πυλ ἄκουε δὴ νυῦ, ὃν πρήλθομεν λόγον.
ἰφι ἀλλ' αὖθις ἔσται καινὸς, ἢν καλῶς ἔχῃ.
πυλ ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ', ἤν τι ναῦς πάθῃ,
χ' ἡ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
ἀφανὴς γένηται, σῶμα δ' ἐκδώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ' ἔμπεδον.
ἰφι ἀλλ' οἶσθ' ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ,
τἀνόντα, κἀγγεγραμμένα ἐν δέλτου πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντ' ἀναγγεῖλαι φίλοις.
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφὴν,
αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα.
ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας, σοῦ λόγους σώσεις ἐμοί.
πυλ καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν, ἐμοῦ θ' ὕπερ.
σήμαινε δ' ᾧ χρὴ τάσδ' ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Αργος, ὅ, τι τε χρὴ κλύοντα σου λέγειν.
ἰφι ἄγγελλ' Ορέστῃ παιδὶ τἀγαμέμνονος,
ἡ 'ν Αὐλίδι σφαγεῖσ', ὡς ἐλλει τάδε
ζῶσ' Ιφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ' οὐ ζῶσ' ἔτι.
ὀρέ ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;
ἰφι ἥνδ', ἣν ὁρᾷς σὺ. μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με.

κόμισαι

κόμισαί μ' ὀν Αργ☉, ὦ σώσαιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ μετάστασον θεᾶς
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοκτόνους ἐμὰς ἔχω.
ὀρέ Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὀνθ' εὑρήμεθα;
ἰφι ἢ σοῖς ἀράαις πόμασιν γενήσομαι,
Ορέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα πᾶς ἐμὸν μάθῃς.
πυλ ὦ θεοί.
ἰφι τί σὺν θεὸς ἀνακαλεῖς γ' πρὸς ἐμοῖς;
πυλ σιγή. πέραινε σ'. ἐξέβλω γὰρ ἄλλοσε.
τάχ' ὄν ἐρωτῶ σ' εἰς ἄτις ἀφίξομαι.
ἰφι λέγ', ὄνεκ' ἔλαφον αὐτισεῖσά μ' θεὰ
Αρτεμις, ἔσωσέ μ', ἣν ἔθυσ' ἐμὸς πατήρ,
σπόκῳν ὀν ἡμᾶς ὀξὺ φασγανον βαλεῖν.
εἰς τοῦτ' δ' ὤκισ' αἶαν. αὖσ' ἐπισολαί.
ταῦτ' δεῖν γ' σπέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.
πυλ ὦ βασιλίοις ὅρκοισι πόδιβαλοῦσά με,
λαθοῦσα σ' ὁμόσασ', ὃ πολιὰ χήσω χρόνον.
τόνδ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν.
ἰσὶ φέρω σοι σπέλτον, ἀποσίδηρόν τε
Ορέσα, ξένδε σῆς κασιγνήτης πάρα.
ὀρέ λέχομαι. πῇς δὲ γραμμάτων σπαπτυχάς,
τοῦ ἥδονῆ πρῶτ', ὃ λόγοις αἰρήσομαι.
ὦ φίλτάτη μοι σύγγον' ἐκπεπλημμένη,
ὅμως ἀπισθ. πόδιβαλὼν βραχίονι,
εἰς πρόσωπ' εἶμι, πυθόμην θαυμαστ' ἐμοί.
ξεῖν', ὃ δικαίως σ' θεοῦ τοῦ πρόσπολον.
χαίνῃς, ἀθίκτοις πόδιβαλὼν τοῖς πλοις χέρα.
ὀρέ ὦ συγκασιγνήτη τε. μὴ κτανῇς πατρὸς
Αγαμέμνονος γενόσε, μή μ' ἀπεργάσῃ,
ἔχσ' ἀδελφόν, ὃ σ' οἰκὸν ἔξειν ποτέ.

ἐγὼ

ἰφι ἐγὼ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; τὸ παῦσαι λέγων;
τὸ δ' Αργ☉ αὐτοῦ μέσον, ἥ τε Ναυπλία.
ὀρέ ὄκνες' ἐκεῖ σός, ὦ τάλαινα, σύγγον☉.
ἰφι ἀλλ' ἡ λάκαινα τῶν λαρίς σ' ἐγείνατο;
ὀρέ Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.
ἰφι τί φής; ἔχεις τι σῷν δὲ μοι τεκμήριον;
ὀρέ ἔχω. πατρῴων ἐκ δόμων τι σωθάνδ.
ἰφι ὄκνον λέγειν μὲν χρή σε, μανθάνειν δ' ἐμέ.
ὀρέ λέγοιμ' ἄν. ἄκρα πρῶτον Ηλέκτρα τάδε.
Ατρέως, θυέστ' τ' οἶδα γνωμόνευμ' ἔριν.
ἰφι ἥκουσα χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέπλ.
ὀρέ τῶν τ' ὄν ὑφάνασ' οἶδ' γ' σὺν τοῖς ὑφαῖς;
ἰφι ὦ φίλτατ', ἐγγὺς σῷν ἐμῶν λαμπάδ φέρων.
ὀρέ ἀκούτ' γ' ἰσοῖς, ἥλιε μετάστασιν;
ἰφι ὕφανα κἀν τόδ' ἔδος ὑμένοις πλοκαῖς.
ὀρέ κἀς λέτρ' ὀν αὖλιν μητρὸς ἀνέδην πάρα;
ἰφι οἶδ'. ὁ γὰρ ὁ γαμ☉ ἐμὸς ὢν μ' ἀφείλετο.
ὀρέ τί γὰρ, λόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν;
ἰφι μνημεῖα γ' αὐτὴ σώματ☉ τὸμὸ ταῦφῳ.
ὀρέ ἃ δ' εἶδον αὐτὸς, ταῦτα φράσω τεκμήρια.
Πέλοπ☉ παλαιὰν γ' δόμοις λόγχην πατρός,
ὃν χρυσὶ πάλλων, πῶλον πισσατίδας
ἐκτήσατ' Ιπποδαμείαν Οἰνόμαον ἀπανὼν,
γ' πῶλον σῶσι ζῶν ἐκρυμνόνδ.
ἰφι ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατ☉ γὰρ εἶ,
ἔχω σ' Ορέσα. τηλύγετον
χθονὸς ἀπὸ πατρίδ☉,
Αργόθεν, ὦ φίλ☉.
ὀρέ ἀγὼ σε τὸν θανοῦσαν, ὡς δοξάζετον.
ἡδὺ δὲ δάκρυα, δάκρυα, ἡδὺ γόν☉ ἅμα χαρᾷ,

τὸ σὸν

τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν.
ἰφι. τό δέ τι βρέφος ἔλιπον ἀγκάλαις
νεαρὸν τροφᾶς,
νεαρὸν γὼ δόμοις,
ὦ δειρέοσον, ἢ λογοισιν δύτυχῶν ἐμῶν
ψυχά, τί φῶ;
θαυμαστὸν πόρα,
καὶ λόγος πρόσω, τάδ' ἐπέβα.
ὀρε. τὸ λοιπὸν δύτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα.
ἰφι. ἄπορον ἡδονάν ἔλαβον, ὦ Φίλαι.
λέδοικα δ' ἐκ χθονὸς με μὴ πῶς αἰθέρα
ἀμπάλλων φύγῃ, ὦ κυκλωπίδες ἑταί,
ὦ πατρὶς Μυκήνα Φίλα,
χαῖρ' ἔχω ζωᾶς,
χαῖρ' ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι σωσομένους πόλις, δόμοις
ἄρεθρεύω φάος.
ὀρε. γένει μὲν δύτυχεῖμεν, εἰς δὲ συμφορὰς
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυσυχὴς ἔφυ βίος.
ἰφι. ἐγὼ μέλεος, οἷσδ' ὅτε φάσγανον
δέρᾳ θῆκέ μοι
μελέφρων πατήρ.
ὀρε. οἴμοι. δοκῶ σὲ πρῶτον σ' ὁρᾶν ἐκεῖ.
ἰφι. ἀνυμέναιος, σύγγον', Ἀχιλλέως
εἰς ἁλισίαν λύκων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν.
πρὸς δὲ βωμὸν ἦν
δάκρυα, καὶ γόοι.
ὀρε. φοῦ, φοῦ χορεύων ἐκεῖ.
ἰφι. ὤμοξα δ' ἐγὼ τόλμαν, ἰὼ ἔτλη πατήρ.

ἀπάτορ

ἀπάτορ, ἀπάτυρα
πότμου ἔλαχον.
ὀρε. ἄλλα δ' ἄλλων λυρεῖ,
εἰ σὸν γ' ἀδελφὸν ὦ πάλαι' ἀπώλεσας
δαίμονος τύχᾳ τινός.
ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας.
ἰφι. δεῖν' ἔτλαν, δεῖν' ἔτλαν,
ὤ μοι σύγγονε.
πρὸς δ' ὀλίγον ἀμπτέφυγες
ὄλεθρον αὐόσιον δι' ἐμᾶν
δαΐχθεὶς χειρῶν. ἆ
δ' ἔτ' αὖ τοῖσι τὰς τελουτάς;
τίς τύχα μοι συγχωρήσει;
τίνα σοὶ πόρον εὑρομένᾳ,
πάλιν ἀπὸ πόλεως,
ἀπὸ φόνου πέμψω
πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος
αἷμα σῷ παλαῖσαι.
τόδε τόδε σόν, ὦ μέλεα ψυχά,
χρέος, αὐδυρίσκῃ,
πότερον ἐν χθονὶ χόρσον, ἢ χὶ ναΐ,
ἀλλὰ πολῶν ῥιπᾶς
θανάτου πελάσεις ἀρᾶς,
βαρβάρα φῦλα,
καὶ δι' ὀδόντος αὐόδους σείχων,
δι' ἀνανύτους
μιῶν σφαγοπόρους
πέτρας, μακρὰ διελθὼν
ναΐοισι δρασμοῖς,

πάλαι-

τάλαινα τάλαινα.
τίς ἄν οὖν τάδ' ἄν,
ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ-
τι τῶν ἀδοκήτων
πόρον ἄπορον ἐξανύσας,
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ατρείδαιν
φανεῖ κακῶν ἔκλυσιν;
χο ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι, καὶ μύθων πέρα,
τάδ' εἶδον αὐτή, καὶ κλύουσ' ἀπαγγελῶ,
τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ορέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν.
λήξαντα δ' οἴκτων, κἀπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεὼν,
ὅπως τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας
λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
" Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ 'κβάντας τύχης,
" Καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν.
ὀρέ καλῶς ἔλεξας. τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῖδε ξὺν ἡμῖν. ἢν δέ τι πρόθυμος ᾖ,
σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.
ἰφι οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀπιστήσει λόγου,
πρῶτον πιθέσθαι, τίνα ποτ' Ηλέκτρα πότμον
εἴληχε βιότου. φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.
ὀρέ τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα.
ἰφι οὗτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;
ὀρέ Στρόφιος ὁ φωκεὺς, τοῖδε κλῄζεται πατήρ.
ἰφι ὅδ' ἔστι γ' Ατρέως θυγατρὸς ὁμογενὴς ἐμοί;
ὀρέ ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.
ἰφι οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με;
ὀρέ οὐκ ἦν. χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.
ἰφι χαῖρ' ὦ πόσις μοι τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

κἀμός γε

ὀρέ κἀμός γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον.
ἰφι τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;
ὀρέ σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ.
ἰφι ἡ δ' αἰτία τίς ἄνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;
ὀρέ ἔα τὰ μητρός. οὐ δέ σοι κλύειν καλόν.
ἰφι σιγῶ. τὸ δ' Αργος πρὸς σὲ νῦν ἀπεβλέπει.
ὀρέ Μενέλαος ἀρχεῖ. φυγάδου ἐσμὲν ἐκ πατρας.
ἰφι ἦπου νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους;
ὀρέ οὐκ, ἀλλ' ἐριννύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.
ἰφι ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς, κἀνθάδ' ἠγγέλης μανεῖς.
ὀρέ ὤφθημεν οὐ νῦν πρῶτον ὄντου ἄθλιοι.
ἰφι ἔγνωκα, μητρὸς οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαί.
ὀρέ ὥσθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί.
ἰφι τί γάρποτ' εἰς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;
ὀρέ Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις, ἀφικόμην.
ἰφι τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν, ἢ σιγώμενον;
ὀρέ λέγοιμ' ἄν. ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν κακὰ,
εἰς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδου. ἔνθεν μοι πόδα
εἰς τὰς Αθήνας δή γ' ἔπεμψε Λοξίας,
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἔστιν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν Αρει ποτὲ
Ζεὺς εἴσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθόντα δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μὲν οὐδεὶς ξένων
ἑκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς συγούμενον.
οἵδ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
πρέσχον οἴκων, ὄντου ἐν ταυτῷ στέγει.
σιγὴ δ' ἐτεκτήνατ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην, πώματός τ' αὐτοῖ δίχα.

εἰς

εἰς σ' ἄγκῶ ἴδιον ἵσον ἅπασι βακχίῳ
μέτρημα πληρώσαντος, εἶχον ἡδονὰς.
ἐξάγων' ὀξελέγξαι μὲν ξένος ὢν ἠξίουν.
ἤλγουν δὲ σιγῇ, μᾶλλον ἢ λόγοις ἀνιᾶσαι,
μέγα σφαλῶν, ὄνεκ' ὦ μητρὸς φονεύς.
λύω σ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ συνοχὴ
τελεσθῆναι χρεών, ἐξάπτων νόμον μιᾶς,
χοῆρος ἄγκῶ Παλλάδ' ὃς τιμᾷ λεών.
ὡς σ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἦκον, ἐς σίκλους
τ' ἔβαλον, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάτραχον,
τόδ' ἄλλο πρέσβειρ' ἵππος ἦν ὀρίννυων.
ἐστῶν, ἀκόντας θ' αἵματος μητρὸς ὥρᾳ,
φοῖβός μ' ἔσωσε, μαρτυρῶν. ἴσας σέ μοι
ψήφους σύμπεμψε Παλλὰς ὠλένῃ,
νικῶν σ' ἀπεῖρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν ἦν ἔζοντο πειθεῖσαι σίκλῳ,
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱδρὸν ὡρίσαντ' ἔχειν.
ὅσαι σ' ὀρίννυων ἦκ' ἐπείθησαν νόμῳ,
ὁμοίοις αὐτοῖσιν ἠλάσσουν μ' ἀεί,
ἕως ἐς ἄγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ πρόδρομον ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆσις Βορᾶς,
ἐπώμοσ' αὐτοῖ βίον ἀφῃρῆσθαι θανών,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὃς μ' ἀπώλεσεν.
γῆ τοῦθ' ὑπὸ σφῶν πρόπολος ἐκ χρυσοῦ λαβών,
Φοίβου μ' ἔπεμψε δοῦρος, ὀλιγοστὸς λαβεῖν
ἄγαλμ', Ἀθηνᾶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί.
ἀλλ' ἦν πόρ' ἡμῖν ὧδ' ἔσῳ σωτηρίαν,
σύμπραξον. αὖ γὰρ θεᾶς λατάσχωμεν Βρέτας,
μανιῶν τε λήξω, καί σε τολυκώπῳ σκάφει
σέλας, Μυκηναίας ἐγκατασήσω πάλιν.

ἀλλ'

ἀλλ' ὦ φίλη γ', ὦ ξυγγενὲς κάρα,
σῶζον πατρῷον οἶκον, ἔκσωσον δέ με,
ὡς τ' ἐμ' ὄλωλε ταῦτα, καὶ τὰ Πελοπιδῶν,
ὀρθίου εἰ μὴ λιψόμεθα θεᾶς Βρέτας.
στενή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν
τὸ Ταντάλειον ἄρρημα, δόξᾳ πόνων τ' ἀεί.
τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δόξῃ ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄργει γενέσθαι, καὶ σὲ σύγγονον εἰσιδεῖν.
θέλω δ' ἅπερ σύ, σοί τε μετασῶσαι πόνων.
νοσοῦντά τ' οἶκον, ἀχί θ' ξυναντί μοι
θυμοῦνθ', πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω.
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαι μόνη ἂν.
σώσαιμι δ' οἶκος. τῷ θεῷ δ' ὅπως λάθω,
δόλοισι, καὶ τύραννον, ἥνίκ' ἂν λάβω
ἁρπτῖδας εὕρω λαίνας ἀγάλματος.
πῶς δ' ὁ θαυδμὰς; τίς γ' ἔνεστί μοι λόγος;
ἀλλ' εἰ μὲν ἔνδοθ' ὁμὸς ἔρημός ἐστιν,
ἄγαλμά τ' οἴσεις, ἅμ' ἐπ' ὄνπερ νεὼς
ἔβης, τὸ κινδύνευμα γίνεται μαλόν.
τότε δὲ χωλεάδες, ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ' αὖ τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ, νόστου τύχοις.
ἢ μὴν τι φεύγω γ', ὅδε μ' εἰ θανεῖν χρεών,
σώσασά σ'. ἢ γὰρ, Ἀλλ' αὖθις μὲν ἐκ δόμων
Θανοῦμ', ὡσθεὶς. τὰ δὲ γυναικὸς, ἀδρᾶν.
ἢν καὶ γενοίμην σοῦ τε, καὶ μητρὸς φονεύς.
ἅλις δ' ἐμοὶ νῦν αἷμα καινόφρων δέ σοι.
καὶ ζῶν θέλοιμ' ἄν, καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσην.
ἥξω δέ γ', ἥνπερ μάλιστ' ἐς γῆν θοὶ πέσω,
πρὸς οἶκον, εἴσω μαθανὼν μόνῃ μέτα.
γνώμης δ' ἄκουσον. εἰ πρόσαντες ἦν τόδε

Αρτέμιδι, ὡς ἂν λοξίας ἐθέσπισεν
νομίσασι μ' ἄγαλμα θεᾶς, πόλισμ' εἰς Παλλά-
δος σὸν πρόσωπον εἰσιδεῖν; ἅπαντα γὰρ (δὸς,
σωθεὶς τάλ' εἰς φῶς, νόσον ἐλπίζω λαβεῖν.
ΙΦΙ. ὡς δ' ἂν γένοιτ' αὖ, ὥστε μὴ θ' ἡμᾶς λιτανεῖν,
λαβεῖν θ' ἃ βουλόμεσθα; τῇδε γὰρ νόει
νόσον πρὸς οἴκους. ἡ δὲ βούλησις, πάρα.
ΟΡΕ. ἆρ' αὖ τύραννον δόλιον ἐσαῦσαι δυνάμεθ' ἄν;
ΙΦΙ. δεινὸν τόδ' εἶπας, ξυμφονεῖν ἐπήλυδας.
ΟΡΕ. ἀλλ' εἴ σε σώσει, λάμβανε ξυνδρομήν τέων.
ΙΦΙ. δή ἂν δυναίμην. τὸ δὲ πρόθυμον ἥνεσα.
ΟΡΕ. τί δ' εἴ με ναῷ τῷδε λειρύψειας λαθρα;
ΙΦΙ. ὡς δὴ σκότου λαβόντος ἐξωθεῖμεν ἄν.
ΟΡΕ. Κλεπταῖν γὰρ ἡ νὺξ, ἢ δ' ἀληθείας τὸ φῶς.
ΙΦΙ. εἶσ' ἔνδον ἱροὶ φύλακοι, δς δ' ἁλήσομεν.
ΟΡΕ. οἴμοι. διεφθάρμεθα. πῶς σωθεῖμεν ἄν;
ΙΦΙ. ἔχειν δοκῶ μοι ξυνὸν ἐξεύρημά τι.
ΟΡΕ. ποῖον τί; δόξης μετάδοσ', ὡς ξυγὼ μάθω.
ΙΦΙ. ταῖς σαῖς ἀνοίαις χήσομαι σοφίσμασιν.
ΟΡΕ. Δεινὰ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκὸς εὑρίσκειν τέχνας.
ΙΦΙ. φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν.
ΟΡΕ. χρῆσαι ξυνοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ χρὴ σανεῖς.
ΙΦΙ. ὡς δ' θέμις γε λέξομεν θύειν θεᾷ,
ΟΡΕ. τίν' αἰτίαν ἔχσω; ξυνοπλύνω τί γάρ.
ΙΦΙ. ὡ καθαρὸν ὄντα. τὸν δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.
ΟΡΕ. τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται;
ΙΦΙ. κτόντα σε κηγαῖς ἁγνίσαι βούλήσομαι.
ΟΡΕ. ἐς ὃν δόμοισι Βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλύκαμεν;
ΙΦΙ. ξιφηκεῖνο νίψαι σε θιγόντ' ὡς δρᾷ.
ΟΡΕ. ποῖ δῆτα, πόντου νοτερὸν εἰσ' ἐκβολάς;

ΙΦΙ. ὃ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν.
ΟΡΕ. σοὶ δὴ τίς ἄλλος ἢ χθονὸς οἴσει Βρέτας;
ΙΦΙ. ἐγὼ. θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἐς ἐμοὶ μόνῃ.
ΟΡΕ. Πυλάδης δ' ὁδὶ ἡμῖν πῶς τετάξεται φόνος;
ΙΦΙ. ταυτὸν χορεῖν σοι λέξεται μίασμ' ἔχων.
ΟΡΕ. λάβρα δ' ἄνακτος, ἢ εἰλότος δράσεις τάδε;
ΙΦΙ. πείσασα μύθοις. σὲ γὰρ οὐ λάθοιμί γε.
ΟΡΕ. καὶ μὴν νεώσγε πίτυλος δύπρης πάρα.
ΙΦΙ. σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ', ὅπως ἕξει καλῶς.
ΟΡΕ. ἑνὸς μόνος δεῖ, τάδε συγκρύψαι τάδε.
ἀλλ' αὐτίαζε, καὶ λόγος πειστήριος
» εὕρεσκ'. Ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἴκτου γυνή.
τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίνει καλῶς.
ΙΦΙ. ὦ φίλτατον γυναῖκος, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ' ἐν ὑμῖν ὄντα, ἢ καλῶς ἔχειν,
ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ σφαδάζειν πατρός,
φίλος τ' ἀδελφὸς, φιλτάτου τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω.
» Γυναῖκος ἐσμὲν φιλόφρον' ἀλλήλων γένος,
» Σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέστατα.
σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ σωτηρίους τε
» φυγάς. Καλόν τι γλῶσσ', ὅταν πίστις παρῇ.
ὁρᾶτε δ' ὡς πρὸς μίαν τύχην σὺν φιλτάτοις,
ἢ γῆς πατρῴας νόστον, ἢ θανεῖν ἔχει.
σωθεῖσα δ' ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρός σε λέξιας,
σὲ, καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης πατρίδος,
γονάτων τε, καὶ σῶν φίλτατον,
μητρός, πατρός τε, καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ,
τί φατε; τίς ὑμῶν φησίν; ἢ τὶς δ' θέλει

φθέγξασθαι ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνέσω λόγους,
ὅλωλα δ' ἀγὼ κοὐ δασίγνητ' ὀπάλας.
χο. θάρσει Φίλη δέσποινα, καὶ σώζε μόνον,
ὡς ἔκυ' ἐμὸ πάντα σιγηθήσεται.
ἴσω μέγας Ζεὺς, ὃν ὕπασκήπτεις πόρι.
ἰφι. ὄναιτο μύθων, κοὐ γύοιτ' δύσλαιμονος.
σὸν ἔργον ἥδε, κοὐ σόν, εἰσβαίνειν δόμους,
ὡς αὐτίχ' ἥξει Φοῖβε τύραννος χθονὸς,
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ δι' ἀτέραν ἔσται ξένων.
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος ἐν πύλαις,
δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χόρου,
σῶσόν με, καὶ νεῶ τόδε τ', ἐπὶ τὸ λοξίου
δ' ἐκεῖ βροτοῖσι δι' ἐτήτυμον στόμα,
ἀλλ' δύμηνις ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
εἰς τὰς Αθήνας. καὶ γὰρ ἔνθαδ' ἡ πρέπει
ναίειν, παρόν σοι πόλιν ἔχειν δύσλαιμον.
χο. ὄρνις, ἃ πρὸ τᾶς πετρίνας
πόντου δειρὰς ἁλκυών,
ἔλεγον οἴτου ἀείδεις,
δύξιόν ὄρμ ξυνετοῖσι βοάν.
ὅτι πόσιν δὲ λαθέσθαι μολπᾶς.
ἐγώ σοι πρὸ βάλλομαι
θρῆνος, ἃ πόρ' ὄρνις,
ποθοῦσ' Ελλάνων ἀγόρας,
ποθοῦσ' Αρτεμιν λοχείαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ,
φοίνικά θ' ἁβροκόμαν,
δάφναν τ' δύβρνέα, καὶ
γλαυκᾶς βάλλον ἱδρὸν ἐλαίας,
Λατοῦς ὠδῖνα Φίλαν,

λίμναν

λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ
δύκνειον, ἔνθα δύκνου μελῳδὸς
μόσας θερακτόνει,
ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες,
αἳ πρῳρίδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἀνίκα πύργων
ἀλωμένων νιν ναυσὶν ἔβαν,
πολεμίων ὀρέτμοισι, καὶ λόγχαις.
ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νάσου βαρβάρου ἦλθον,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου
θεᾶς ἀμφίπολον δύραν,
πᾶσι' ἀγαμεμνονίαν λατρεύω, v. Valck. ad Phoen. p. 64.
βωμούς τε μηλοθύτας
ἔκτισσ', ἄταν δι' ἀπαν-
τος δυσδαίμου· ἐν γὰρ αὐδᾷ γαις
ἃ δάμενις σιδήροφορ ὤρ.
μεταβάλλει δυσδαιμονία.
,, Τὸ γὰρ μετ' δύτυχίας δακόδατα,
,, Θνατοῖς βαρὺς ἀὼρ
καὶ σὲ μὲν πότνι' ἀργεία
πρωτηκόνορ οἶκον ἄξει.
συρίζω δ' ὁ δικροδέτας
δάλαμ ἀρείᾳ Πανὸς,
δώπαις ὣν βωὔξει.
ὁ φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων
δέλαδρον ἑπτάτονα λύρας,
ἀείδων, ἄξει δι πρᾶ
Εἰς Αθηναίων ὣν γᾶν.
ἐμὲ δ' αὖτε δίπτοσα,

Βήσῃ ξοβίαις πλαγκτοις.
ἀέρι σ' ἰσία, πρόσπολοι, ἡμᾶς
πρῶραν, ὡς ἐρέσσομεν πόλιν
ἐκπεσοῦσαι πόλιν
ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμπρὸν ἱππόδρομον βαίνω,
ἵν' ὀνάλιον ὄρχεται ὠΰς.
οἰκείων σ' ὡς ἐρέσσομεν θαλάμων
πτόρθυγας ἐν νώτοις ἁμοῖς
λιπέσθαι μοῦσαν.
χρυσοῖς δὲ σαίρω, ὅθι καὶ
παρθένῳ δυσλοκίμων γάμων
πρὸ πόδ' εἱλίσσουσα Φίλας
ματρὸς ἀλίκων θιάσους,
ἐς ἁμίλλας χαρίτων
χεύτας ἀβροπλόκου
δι' ὄρνιν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα
φαρέα καὶ πλοκα-
μὶς πορφυραλλομένα,
γρύσιν ἐσκιάζουν.

Θό ὦ δ' ἁ πολυόλβου Φοίβου δωμάτων γυνὴ
ἑλληνὶς, ἣ σὺ τῶν ξένων ἐκαινίσω;
ἀλλ' οὐκ ἐν ἀγνοῖς σῶμα λάμπουσα πυρί;

Χο ἦ δ' ὅσιν, ἣ σοι ταὐτ' ἄναξ ὀρθῶς σαφῶς.

Θό ἔα τί τόδε μετοίκους ἐξ ἀκινήτων βαθρων,
Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλένῃ;

ΙΦι ἄναξ, ἔχ' αὐτὸ πόδα σὸν ἐν παρασταθμοις.

Θό τί δ' ὅσιν ΙΦιγένειαι καινὸν ἐν δόμοις;

ΙΦι ἀπέπτυσ'. ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

Θό τί φροιμιάζῃ νεοχμόν, ἐξαύδα σαφῶς.

ὁ ΙΦι-

ΙΦι ὁ καθαρὸν μοι τὰ θύματ' ἠγρύσασθ' ἄναξ.

Θό τί τοῦνδ' ἐκαίνισαν τὸ σόν; ἢ δίδυμα λέγεις;

ΙΦι Βρέτας ἐκ θείας πάλιν ἔβας ἀπέστραφη.

Θό αὐτόματον, ἢ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;

ΙΦι αὐτόματον. ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν.

Θό ἡ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῆ ξένῳ μῦσος;

ΙΦι ἦ δ', ὅδε ἄλλο. λοιμὸς γὰρ διέβη καστον.

Θό ἀλλ' ἦ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκρίτως;

ΙΦι οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον διεκτήμενοι.

Θό τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν ἥκω πάλιν.

ΙΦι μητρὸς διατεύξασαν τὸ κοινωνῷ ξίφει.

Θό Ἀπολλον, ὡς ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.

ΙΦι πάσης δίκης μοῖς ἐκβεβηκὸς Ἑλλάδος.

Θό ἦ γὰρ ἔκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;

ΙΦι σεμνόν γ' ὡς αἰθέρ', ὡς μετασπάσω φόνου.

Θό μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;

ΙΦι ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπέστραφη πάλιν.

Θό σοφὸν σ' ἔθρεψεν Ἑλλάς, ὡς ἅδε καλῶς.

ΙΦι καὶ νῦν καθεῖσαν σέλεας ἅδε μοι φρουδόν.

Θό ἦ Ἀργόθεν τί φίλτρον ἀγγέλοντε σοῖ;

ΙΦι ἦλθον μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν ὀψόμενοι.

Θό ὡς δὴ σφε σώσαις ἅδε ναΐς ἀγγελμάτων;

ΙΦι καὶ πατρόθεν γε ζῶν, καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν.

Θό σὺ δ' εἰς τὸ θεοῦ γ' ὀξύχολος εἰκότως.

ΙΦι πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἣ μ' ἀπώλεσεν.

Θό τί δῆτα δρῶμεν φράζε τοῖς ξένοις πέρι;

ΙΦι τὸν νόμον ἀναγκη τὸν πάροιθεν σέβειν.

Θό ἀκουσῶν γ' ἔργων χέρνιβες, ξίφος τε σόν.

ΙΦι ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.

Θό πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ;

ἰΦι Θαλασσα λιλύζει ταῦτα ταὐθρώτων πάκα.
Θό ὀσπώτρομ γοῶ τῇ θεῷ πέσοιμ ἄν.
ἰΦι Ⓒ τάμαλ᾽ ὄτω μᾶλλομ ἂν καλῶς ἔχοι.
Θό ὀκωῶ πῶς αὐτομ ναὸμ ἐκπίπτει λιλύσλων.
ἰΦι ἑρμίας σλεῖ. καὶ γᾶ ἄλλα δραλοῦμεν.
Θό ἄγ᾽ ᾗθα χρή ζεις. ὀ φιλῶ τἄρρηθ᾽ ὁραῶ.
ἰφι ἄγνισίομ μοι καὶ τὸ Ϟ θεᾶ βρέτας.
Θό εἰπόργε λικλὶς ἔβαλέ νιμ μητροκτόν Θ.
ἰφι ὀ γαῖρ ποτέ νιμ ἀπράλμιλο βαθρομ ἄπο.
Θό σλίκαι Θ᾽ ἡ ὑσέβεια, καὶ πῶμηδία.
ἰφι οἶδα νιῶ ἅ μοι γνέωθω; Θό. σόμ τὸ σημαίνειμ τόλε.
Θό λεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθε. Θ. ποῖ σλέσ᾽ ἐκφύγοις ἄν;
ἰφι πισὸμ Ελλὰς οἶσλομ ὀδ᾽ ἥ. Θ. ἴτ᾽ ὦῖ λεσμὰ πρόσπολοι.
ἰφι λᾳκομιζόντωμ δὲ δ᾽ ὕρο σὺς ξένους. Θό. ἔσαι τάδλε.
ἰΦι λατακρύψαντες πέπλοισιμ ἡλίου πρόσωμ φλογός.
σῶμ τέ μοι σύμπεμπ᾽ ὀπαδλῶμ. Θ. οἵδ᾽ ὁμαρτήσονσί σοι.
ἰΦι καὶ πόλει τῶμψομ τίν᾽, ὅστις σημανεῖ. Θ. ποίας τύχας;
ἰφι γῆ λόμοις μίμνῃ ἅπαντας. Θ. μὴ σωσαντῶν φόνῳ;
ἰφι μυσαρὰ γαῖρ τά τοιαδ᾽ ἐσί. Θ. σῆχε, καὶ σήμαινε σύ,
μηδγῆ᾽ εἰς ὄψιμ ἐλαδζειμ. ΙΦι. εὖγε λικλίδύες πόλιμ.
καὶ Φίλωμ δ᾽ ὀδλεῖς μαλλισα. Θό. τδτ᾽ ἔλεξας εἰς ἐμέ.
ὡς εἰκότως σε τῶᾶ θαυμαδζει τόλις.
ἰΦι σὺ δ᾽ ἐμὼμ αὐτδ πῶ ναῶμ τῇ θεῷ. Θ. τί χρῆμα δρᾶν;
ἰφι ἄγνισομ χρυσῷ μέλαθρομ.-
Θό - λαθαρόμ. ὡς μόλις πάλιμ;
Θό ἡνίκα δ᾽ αὖ ἔξω πορδῶσιμ οἱ ξένοι. Θ. τί χρή με δραᾶν;
ἰφι πέπλομ ὀμμάτων πῶθέσθαι. Θ. μὴ πτελα μναῖομ λαβών;
Θό ἦμ δ᾽ ἄγαν δοκῶ χρονίζειμ. Θ. τδδ᾽ ὁρῶ τίς ἔσι μοι;
ἰφι θαυμαδσις μηθγή.-
Θό - τὰ Ϟ θεοῦ πρᾶος ὦῖ χολῇ λαλῶς.

εἰ γὰρ

ἰΦι εἰ γὼ ὡς θέλω, λαθαρμὸς ὧδε πέδι. Θ. σωδύχομαι.
ἰΦι Τόσσ᾽ ἄρ᾽ ἐκβαίνονΤας ἦδη δωμάτων ὁρῶ ξένους,
κῆ θεᾶς κόσμους, νεογνὸς τ᾽ ἄρσενας, ὡς φόνῳ φόνῃ
μυζαρὸν ἐνίψω, σέλας Ϟ λαμπάδων, Τά τ᾽ ἄλλ᾽
προθέμιν ἐγὼ ξένοισι, Ⓒ θεᾶς λαθαρσια. (ὅΤε
ἐκποδὼν σ᾽ αὐδῶ πολίτας Ϟ δ᾽ ἐχθρὰ μιάσμα
εἴΤις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς, (ος,
ἢ γαμῶν σείχει σωφρόνων, ἢ τόκοις βαρυῶνται,
φεύγετ᾽, ἐξίσασθε, μή τῳ πρωΤεῖα μῦσος τόδε.
ὦ Διὸς, Λητδς τ᾽ ἄναξα πρόθγ᾽, ἣν νίκῳ φόνον
δῶλε, Ⓒ θύσωμεν ὅ χρὴ, λαθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
σύτυχεῖς δ᾽ ἡμεῖς ἐσομεθα. Τἄλλα δ᾽ ὁ λέγδς ὁ-
ζῖς Τὰ πλείον᾽ εἰδὼς θεοῖς, ζῖ Ϟ σημαίνω θεᾷ. (μως.
χο δύπαις ὁ Λατδς γόν Θ, ὃν ποτε
πλειάς γ᾽ λαροφόροις
γυάλοις χρυσοκόμαν
Φοῖβον γ᾽ λιθάρᾳ σοφόν,
ἅ τ᾽ ὦῖ τόξῳ
δύσοχίᾳ γάννυται,
φέρει νιμ ἀϟ᾽ ἀϟαδδ Θ᾽ ᾗαλίας,
λοχέᾳ λλεινὰ λιποῦσ᾽, ἀ-
σωκτωμ μάτηρ ὑδάτωμ,
τὰμ Βακχδύσαμ Διονύσῳ
Παρνάσιον κορυφαὶ,
ὅθι ποικιλόνωτ Θ οἰνωπὸς δρά-
κωμ, σκιερᾷ κατάχαλκ Θ
δύφύλλῳ δάφνᾳ, γᾶς
πτελώριον τόρας ἀμ-
φέπει, μαντεῖον χθόνιον.
ἔτι μιμ, ἔτι βρέφ Θ, ἔτι Φίλας

ἐπὶ

ὦδε ματρὸς ἀγκάλαισι θρώσκων,
ἔκανες ὦ Φοῖβε, μαντείων δ' ἐπὲ-
βας ζαθέων, τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
θάσσεις, ἐν ἀψύλλῃ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς ἀναφαίνων,
θεσφάτων ἐμῶν ἀδύτων,
ὑπὲρ Κασταλίας ῥείθρων
γείτων, μέσην γᾶς ἔχων μέλαθρον.
Θέμιν δ' ὦδε γᾶς ἰὼν, πᾶσδ' ἀπωγάσατο.
ἀρ' ζαθέων χρησηρίων νύχια
χθὼν ἐτεκνώσατο φάσματα.
οἱ πολίσιν μόροπον,
τά τε πρῶτα, τά τ' ἔπειθ',
ὅσα τ' ἐμελλε τυχεῖν,
ὕπνῳ κατὰ δνοφερᾶς γᾶς,
δύνας ἔφραζον. γαῖα δὲ
μαντεῖον ἀφείλετο τιμάν,
Φοίβου φθόνῳ θυγατρός. ταχύπους
δ' ὀρ ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄναξ,
χέρα ψεδνὸν ἔλεξ' ἐκ Διὸς θρόνων,
πυθίων δόμων
χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῶμον, νυχίους τ' ὀνόπτας,
γέλασε δ' ὅτι τέκνον ἄφαρ ἔβα,
πολύχρυσα θέλων λατρεύματα χεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
πᾶσε νυχίους ὀνείρους.
ἀρ' δὲ λαθοσύναν
νυκτωπὸν ὀξεῖλε βροτῶν,
καὶ τιμὰς πάλιν θῆκε λοξίᾳ,

πολυανόρι

πολυανόρι δ' ἐν ξένᾳ
γᾶ τι θρόνων θάσσει βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.
ἄγγ ὦ ναοφύλακες, βωμοί τ' ἀμπετα,
θόας ἄναξ γῆς Δῆλε, πῦρ λυρεῖ βεβώς;
λαλεῖτ' ἀνάπτυξαντες δυγόμφους πύλας,
ἔξω μελαθρων τῶνδε λοίσανον χθονός.
χο τίδ' ἐσιν; εἰ χρὴ μὴ λελυθεῖσαν λέγειν;
ἄγγ Βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι,
Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βαλδυμάτων
φύγοντες ἐκ γῆς Δῆλε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.
χο ἄπιστον εἶπας μῦθον. οὐ δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδον ἐκ ναοῦ συθείς.
ἄγγ ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα.
χο ὀκ ἴσμεν. ἀλλὰ σεῖχε, καὶ δίωκε νιν.
ὅπου λυρώσας, τόσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.
ἄγγ ὁρᾶτ'. ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γνῶ,
μέτεσί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μόρ.
χο μάνη. τίδ' ὑμῖν τὸν ξένων δρασμὸν μέτα;
ἄγγ ὀκ εἶ λατόντων πρὸς πύλας ὅσον ταχύ;
χο ὅ, πρίν γ' αὖ εἴποι τὸπον ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' ὀκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ἄγγ ὠή χαλᾶτε λιθηβρα, πρὸς ἔνδον λέγω. J. Valken. ad Phoen. v. 94.
καὶ δεσπότην σημήνατ', ὄνεκ' ἐν πύλαις
πάρειμι, καινὸν φόρτον ἀγγέλων καπῶ.
βό τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἴσκιον βολῶ,
πύλας ἀράξας, καὶ φόβον πέμψας ἔσω;
ἄγγ ψευδῶς ἔλεγον αὖδε, καί μ' ἀπήλαυνον δόμων,
ὡς ἐκὸς ἦς. σὺ δὲ κατ' οἶκον πάλ' ἄρα.

τίπτοσ.

Θό τί πθοσλοκῶσαι λέρλΘ, ἢ θηρώμλναις;
ἀγγ αὗτις τὰ τῶνδε σημανῶ. τὰ δ' ἐν ποσί
πθόντ', ἄκουσον. ἦ νεανις, ἦ νθάδε
βωμοῖς πθίσατ' Ιφιγνέα, ἔξω χθονὸς
σὺν τοῖς ξγνοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς
ἄγαλμ' ἔχουσα. λόλις δ' ἰὼ ἰὼ θάρματα.
Θό πῶς φής; τί πνεῦμα συμφορᾶς ἰσκτημλνη;
ἀγγ σώζσ' Ορέσλω. τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσῃ.
Θό τὸ ποῖον; ἆρ' ὃν τιν' λαρὶς τίκτει λόρη;
ἀγγ ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾶς ἰκαθωσιώθατο.
Θό ὦ θαῦμα. πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;
ἀγγ μὴ 'νταῦθα πρέψης σὺ φρεν', ἀλλ' ἄκρα μα-
σαφῶς δ' ἀθρήσας, καὶ λιλυών, ἐκφρόντισον
λιωγμὸς ὅσπις σοῦ ξγνης θηράσεται.
Θό λέγ'. εὖ γὰρ εἶπας. ἐ γὰρ ἀγχίπλευν πόρον
φθύγσιν, ὥστε δραφυγεῖν τὸμὸν λόρυ.
ἀγγ ἐπεὶ πῶς ἀκτὰς ἦλθομεν θαλασσίας,
ἔναυς Ορέστα ἰρύφιΘ ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μὲν, ὅς σὺ δέσμ' ἐμπρέπεις ξγώνν
ἔχοντας, ἀγγέλους ἀποστῶαι πρόσω
ΑγαμέμνονΘ παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύσα, καὶ ἰκαθαρμόν, ὃν μετῴχετο.
αὐτὴ δ' ὅπαδε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξγοῖν,
ἔσειχε χθρσί. καὶ τάδ' ἰὼ ὑποπᾶ μὲν,
ἤρεσκε μὴ τοι σοῖσι πῶς ἀπόλοις, ἄναξ.
χρόνῳ δ' ἵν' ἡμῖν ἀρὰν τι λὴ λοκῇ πλέον,
ἀπόλωλυξε, καὶ ἰκατῆδε, βάρβαρα
μέλη ματεύσασ', ὡς φόνον νίζσα λή.
ἐπεὶ δὲ λαρὸν ἦμαρ ἤμνοι χρόνον,
εἰσῆλθον ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξγοι,

ἰστάνοιγν

ἰσταύοιγν αὐτλώ, δραπέται τ' οἰχέατο.
φόβῳ δ' ἃ μὴ χρὴ εἰσορᾶν, ἰκαθήμεθα
σιγῇ. τέλΘ δὲ πᾶσιν ἰὼ αὐτὸς λόγΘ,
σείχειν ἵν' ἦσαν, ἰκαίπερ ἐκ ἐωμλνοις.
ἰκἄνταῦθ' ὁρῶμλν ἑλλαδίΘ νεὼς σκαλφΘ,
ταρσῷ ἰκατήρει πίτυλον ἐμπρωμνίον,
ναύτας τε πρυτόνοντ' ἰὼ σκαλμῶν πλάστας
ἔχοντας. ἐκ δεσμῶν δὲ σὺ νεανίας
ἐλθὼν θέρας πρύμνηθεν ἑστῶτας νεὼς,
κοντοῖς δὲ πρῴροις εἶχον. οἱδ' ἐπωτίδων
ἀγκύρας ἀνέπιπτον. οἱ δὲ, λιλίμακας
σφενδόνντες, ἦγον δι' ἁρῶν πρυμνήσια.
πόντῳ δὲ δόντες τλὼ ξγνλω ἰκαθίεσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐσείδομεν
δόλια τεχνήματ', εἰχόμεσθα δι' ξγνης,
πρυμνησίου τε. καὶ δι' εὐθυπλρίας,
οἴακας ἀνέρθμεν εὐπρύμνου νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν, τίνι λόγῳ πρσθμεύσετε,
λιλεπόντες ἐκ γῆς ξόανον, καὶ θυκπόλον;
τίνΘ; τίς ὤν, τλὼ δ' ἀπεμπολᾶς χθονός;
ὅδ' εἶπ', Ορέσης δι' ὁμαιμΘ, ὡς μάθοις,
ΑγαμέμνονΘ παῖς, τλὼ δ' ἐμὼ κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὼ, λὼ ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' ὁδὶ πόσον εἰχόμεσθα δι' ξγνης.
καὶ πρός σ' ἔπεσθαι δίεδιαζόμεσθά νιν.
ὤθῳν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἰὼ γνειαδόλων.
λεῖνοί τε γὰρ σίδηρον ἐκ εἶχον χροΐν,
ἡμεῖς τε. πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκρστόμεναι,
καὶ λαὼλ' ἀπ' ἀμφοῖν τῶν νεανίαιν ἅμα
εἰς πλδυρὰ, καὶ πῶς ἦπᾳ ἠκοντίζετο,

ὥστε

ὥστε ξιφωθῆναι, καὶ σῶμα πόκα μεῖναι μέλη.
πλεινοῖς δὲ σημάντροισιν ὀυφραγισμένοι,
ἐφθύγομεν πῶς μερμνόμενοι. οἱ μὲν γὰρ καθεὰ
καθθαμὲ ἔχοντες τραύματ', οἱσὶ γὰ ὄμμασιν.
ὄχθοις δ' ἐπισαθέντες ὀυλαβεςέρως
ἐμαρναμεθα, καὶ πέτρας ἐβάλομεν.
ἀλλ' ἔργον ἡμᾶς τοξότας, πρύμνης ἔπι
καθεγέντες ἰοῖς, ὥστ' αὐασεῖλαι πρόσω-
λάμ τῶδε, πλεινὸς γὰρ κλύδωνι ὤκελε ναῦν
πῶς γιῶ, φόβος δ' ἦν ναυάταις τέγξαι πόδα,
λαβὼν Ορέστης ὦμον εἰς ἀεισόρον,
βὰς εἰς θάλασσαν, λάπτι κλίμακ@ θορών,
ἔθηκ' ἀδελφὴν γόνος ὀυσήμα νεώς.
τὸ δ' ἄραντοῦ πέσημα δ' Διὸς κόρης
ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μέσης ἐφθέγξατο
βοιώτιν', ὦ γῆς ἑλλάδ@ ναῦται νεώς,
λάβεσθε κώπαις, ῥόθιά τε λοιπαίνετε.
ἔχομεν γὰρ ὧνπερ ἕνεκ' εὔξεινον πόρον
συμπλησσάδων ἔσωθεν εἰσεπλώσαμεν.
οἱ δὲ, σφαγμοῦ ἥδιον ἐκβρυχώμενοι,
ἔπαισαν ἅλμαν. ναῦς δ' ἔως μὲν γόνος ἦν
λιμνάδ@, ἐχώρει. σώματα δ' ἁμπόρως δὲ
λαίφεσι κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπέγετο.
πλεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμ@ ἀζαίφνης, νεὼς
ὤθει πάλιν πρυμνήσι'. οἱσὶ ἐκαρτέρει,
πῶς κῦμα λακτίζοντες. γιῶ δὲ πάλιν
κλύδωνι παλίρρους ἦγε ναῦν. καθεῖσα δὲ
Αγαμέμνον@ παῖς, ὀύξατ'. ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με τλὼ σὺν ἱέρειαν, πῶς ἑλλάδα
ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλεινὰς σύγγονόν θ' ἑμᾶς.

Φιλεῖς

„ Φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά.
„ Φιλεῖν δὲ κἀμὲ καὶ ὁμαίμονας λόκει.
ναῦται σ' ἐπωφέλησαν ὀυχαῖσι κόρης
ταιναίαις, γυμνὰς ἐκ χορῶν ἐπωμίδας
κώπῃ πῶς αρμόσαντος, ἐκ κελεύσματ@.
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πῶς πέτρας ἥκει σκάφ@.
χ' ὡ μή πις εἰς θάλασσαν ὡρμήθη τοσίν.
ἄλλοι δὲ πλεκτὰς ἀζανὴ πόρον ἀγκύρας.
κἀγὼ μὲν ὀὐθὺς πῶς σὲ λεῦρ' ἀπεσκόπουν,
σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν αὐαξ τύχας.
ἀλλ' ἕρπε, πλεσμὸς καὶ βρόχος λαβὼν χροΐν.
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νηΐεμον γενήσεται,
ὀὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντος δ' ἀνάκτως, Ιλιόν τ' ὤλωλοπεῖ,
σεμνὸς Ποσειδῶν, πελοπίδας δ' φανπ@.
καὶ ναῦ πρὸς ἔξει τὸν Αγαμέμνον@ γόνον
σοὶ, καὶ πολίτας, ὡς ἔοικεν, ὧν χροΐν,
λαβεῖν τ' ἀδελφὸν, ἢ φόνου τοῦ Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ πῶς δὸς ἀλίσκεται.
Χ ὦ τλῆμον Ιφιγένεια, συγγόνου μέτα
θανῆ, πάλιν μολοῦσα πέτρινον χθόνα.
Θ ὦ ταὐτὸν ἀεὶ φίλε βαρβάρου χθονός,
ἀκέα πόδα λοις, ἐμβαλόντος ἡνίας,
παράπλοι δραμεῖσθε, λάκβολας νεὼς
Ελλωίδ@ πέξεσθε; σὺ δὲ τῇ θεῷ
πόλοντος, ἄνδρας ἀνοσιοῦς θράσετε;
οἶδ' ὠκυπομπὸς ἔλξετ' εἰς πόντον πλάτας,
ὡς ἐκ θαλάσσης, ἔκ τε γῆς ἱππόβυμασι
λαβόντος αὐαῦν, ἢ κατασύφλα πέτρας
ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν πέμας.

ὑμᾶς δὲ τὰς τῶνδ' ἴσορας βεβλυμάτων,
γυναῖκας, αὖθις ἡνίκ' ἂν σχολὴ λαβὼ,
ποινασόμεσθα. νῦν δὲ τῶν παρειμένων
ασπίδων ἐχοντες, ἐς μυχοὺς ἥσυχοι.

ΑΘΗ ποῖ ποῖ δίωγμὸν τόνδε τορθμεύεις, ἄναξ
Θόας; ἄκουσον θεσπίδ' Αθηναίας λόγους.
παῦσαι δίωκων, βᾶσυμόν τ' ὀξορμῶν στρατὸν.
πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι λοξίου,
δεῦρ' ἦλθ' Ορέστης, ἔνθ' ὀρινύων χόλον
φόβου γοργῶπιν Ἀργος εἰσπέμψων δίκας,
ἄγαλμά θ' ἱδρῦσ' εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα.
πῶς μοι σ' ὀνῆσαι φημὶ μῦθος. ὃν δ' ἀκτενεῖν
δοκεῖς Ορέστην, τοῦντεῦθεν λαβὼν σάλον,
ἥδιον ποσειδὼν χαρίν' ἐμοὶ ἀκύμονα
πόντου τίθησι· νῶτα τορθμεύων πλατῆ.
μαθὼν δ' Ορέστα τὰς ἐμὰς ὠδῖνολὰς,
(λύειν γὰρ αὐδῶ, καίπερ ὀργῆς ἄξιον, θεᾶς)
χώρει λαβὼν ἄγαλμα, σύγγονόν τε σοῦ.
ὅταν δ' Αθήνας τὰς θεοδμήτους δόλῳ,
χῶρος τις ἔστιν Αττικὸς πρὸς ἑσπέρους
ὄροισι, γείτων δειρὰς Καρυστίας,
ἱδρὸς, Αλὰς νιν οὔμος ὀνομάζει λεώς,
ἐνταῦθα τάξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας,
ἐπώνυμον δὲ ταυρικῆς, τόνωρ τε σὸν,
ὃς ὀξεμόχθεις πόντιον κατ' Ελλάδα,
οἴστροις ἐμαννύου. Αρτεμιν δέ νιν βροτοὶ,
τοῖσιν τὸν θεῶν τόνδε, θῆ' ἑορτάζη λεώς
δι' σῆς σφαγῆς ἄποινα. τῶν δ' ἐγὼ τόδε
δόρυ πρὸς αὐδρὸς, αἷμα τ', ὀξαννύτω

ὁσίας

ὁσίας ἕκαστα θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ.
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς Ἰφιγένεια λιλίμακας
βαυρωνίας, δεῖ δῶδε λιπεῖν ἀχεῖρ θεᾶς.
ἔκ τε θαλάμων λατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἀγάλμα σοι θήσω, δύπλωσις ὑφᾶς,
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τοιοῖς ψυχορραγεῖς
λείπωσ' ἐν οἴκοις. τάσδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλλωίδας γυναῖκας, ἀξιοῦμαι,
γνώμης δικαίας, ἥνεκ' ἐσώσατάς σε,
καὶ πρίν γ' Ἀργείοις ἐν παλαίοις ψόφοις ἴσας
λιγύνασ', Ορέστα, καὶ νόμισμ' εἰς ταυτόν γε
νικᾶν ἰσήρεις, ὅστις ἂν ψήφοις λάβῃ.
ἀλλ' ἐκπομίζω σὺν λασίγνητον χθονός,
Αγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμῷ θόας.

ΒΟ ἄναξ Ἀθάνα, τοῖσι σοῖς θεσμοὺς λόγοις,
,, ὅστις λύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ορέστην τ' ἐκ φρενῶν βρέτας θεᾶς
,, βέβηκ', ἀδελφῆν τ', οὐχὶ θυμόμαι. τί γὰρ
,, πρὸς οὓς θεοὺς ἀγῶνας θεὸς ἀμιλλᾶσθαι λαλόγις
ἵτωσαν εἰς σὸν σκοπὸν θεᾶς ἀγάλματα,
γαῖαν, λαθιδρύσαντό τ' δύτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς δυσαίμονας
γυναῖκας, ὥστε σὸν λιμὸν δύσασθαι χθονός.
παύσω δὲ λόγχαν, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νεκρῶν τ' ὄρεγμα. σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ θεᾷ,
,, ἀνωγά. τὸ γὰρ χρεὼν σε τε, καὶ θεῶν κρατεῖ.

ΑΘΗ ἴτ' ὦ πονταὶ ναυβλᾶσαι τὸν Αγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Αθήνας. συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ,
σώζουσ' ἀδελφῆν τ' ἐμὴν σεμνὸν βρέτας.
ἴτ' ἐπ' δύτυχίᾳ δ' σωζομένης

μοίρας, εὐδαίμονες ὄντες.
Vulken. ad Hippol. 1. χο ἀλλ' ὦ σεμνὴ πρᾶτ' ἀθανάτοις,
καὶ πρὰ θνητοῖς, παλλὰς Αθάνα,
δράσομεν ὅτως ὡς σὺ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὸν, κἀνέλπιστον
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
ὦ μέγα σεμνὴ νίκη, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις,
καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

Ρῆσος, παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, μουσῶν μιᾶς. Θρακῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ιλιον παραγίγνεται νυκτὸς, στρατευμένων τῶν Τρώων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ελλήνων. οὗτον Οδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Αθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ελλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ὠλφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπονόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου. τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέν τοι ταῖς διδασκαλίαις, ὡς γνήσιον ὠλγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη, τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἱ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Χορὸς φυλάκων.

Εκτωρ.	Οδυσσεύς.
Αἰνείας.	Διομήδης.
Δόλων.	Αθηνᾶ.
ἄγγελος.	Γάρις.
Ποιμήν.	Μοῦσα.
Ρῆσος.	Ρήσου ἡνίοχος.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΡΗΣΟΣ.

Βαθι πρὸς εὐνὰς τὰς ἑκτορέους
τίς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέων,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληδόνα μύθων,
οἵ τε τραμοιρον νυκτὸς φρουραὶ
πάσης στρατιᾶς,
πόλεως Τροίας προκάθηνται.
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Εκτορ. καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.
ἕκ τίς ὅδ' ὦ φίλος εἶ; φθέγγου τίς ἀνήρ.
τί τὸ σῆμα θροεῖ.
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλαθοῦσ', ἐν ἔπειν χρή.
χο φύλακες στρατιᾶς. Εκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;
χο θάρσει. Εκ. θαρσῶ. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
χο οὐκέτι.
ἕκ τί σὺ γὰρ φυλακὰς προλιπὼν ἤδη,
κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν' ἔχων
νυκτηγορίαν. οὐκ οἶσθα δορός
πέλας ἀργείου νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;
χο ὁπλίζου χέρα σύμμαχον Εκτορ.
βᾶθι πρὸς εὐνάς,
ὅτρυν' ἔγχος ἀείρειν. ἀφύπνισον.

πέμ-

πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον.
ἁρμόσατε ψαλίοις εὖ ἵππους.
τίσδ' εἶσ' ὠδὶ Πανθοίδαν, ἢ τὸν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
πῦ σφαγίων ἔφοροι,
πῦ δὲ γυμνητῶν μύναρχοι;
τοξοφόροι τε φρυγῶν;
ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
ἕκ τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν.
τὰ δὲ θρασύνεις. κοὐδὲν καθαρῶς,
ἀλλ' ἢ κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μαστιγι φοβῇ. φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν. τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
οὐδέν γε τρανῶς ἀπέδειξας.
χο πυραίθει στρατὸς ἀργόλας Εκτορ
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν.
διϊπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖ σταθμά.
πεζὸς ἀγαμεμνόνειαν προσέβα στρατὸς
ἐννύχιος σὺν θορύβῳ σκηνὰν,
νέαν τίν' ἐφιέμενοι βάξιν,
οὐ γάρ πω παρὸς ὧδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατός.
σοὶ γὰρ ὑποπτεύωνγε τὸ μέλλον
ἤλυθον ἄγγελος, ὡς ἂν μὴ ποτέ
τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς εἴπῃς.
ἕκ εἰς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον.
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λαθόντες ὄμμα τοὐμὸν αἴρεσθαι, φυγεῖν
μέλλουσι. σαίνει μ' ἐννύχος φρυκτωρία.

ὦ δαίμον,

ὦ δαῖμον, ὅστίς μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας,
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Αργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τοῦδ' ἀναλῶσαι δορί.
Valken. ad Phoen. p. 30. εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν,
κτείνων Αχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἱέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆσθαί τ' εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ.
ἀλλ' οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντεις, ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Αχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἵδ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων
,, βουλάς. ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
Valken. ad Phoen. p. 98. ὡς ἄν τις αὐτῶν καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι,
νῶτον χαραχθεὶς, κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ.
οἵδ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελησμένοι,
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμαθῶσι γηπονεῖν.
Χο Εκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον.
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.
ἕκ τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Αργείων στρατόν;
Χο οὐκ οἶδ'. ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμοὶ φρενί.
ἕκ πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.
Χο οὔπω πρὶν ἧψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
ἕκ οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
Χο σὺ ταῦτ' ἔπραξας. καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.
ἕκ Απλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος, ὁπλίζειν χέρα.
Χο καὶ μὴν ὅδ' Αἰνείας, καὶ μαλα σπουδῇ ποδὸς

στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φρᾶσαι.
αἰνέι Εκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ,
νυκτηγοροῦσι, καὶ κεκίνηται στρατός;
ἕκ Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας τὸ σόν.
αἰνέι τίδ' ἐστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἑστάναι κατ' εὐφρόνην;
ἕκ φεύγουσιν ἄνδρες, κἀπιβαίνουσιν νεῶν.
αἰνέι τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ἕκ αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρὸς,
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μένειν ἐσαύριον,
ἀλλ' ἐκκαίαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν,
φυγῇ πρὸς οἴκους τοῦδ' ἀφορμῶσι χθονός.
αἰνέι σύδ' ὡς τὶ δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα;
ἕκ φεύγοντας αὐτοὺς, κἀπιθρώσκοντας νεῶν,
λόγχῃ καθέξω, κἀπικείσομαι βαρύς.
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν, καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
αἰνέι εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος, ὡς δρᾶσαι χερί.
,, Αλλ' οὐ γὰρ ὠὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν cf. Valken. ad Phoen. p. 30.
,, Γέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἐξήρθης κλύων
φεύγειν Αχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν.

πῶς γὰρ πράσσει στόλος πας ἡ προπᾶ στρατὸς;
πῶς δ' αὖ γεφύρας ἁλιβαλὸς' ἱππηλάτου,
ἦ ἆρα μὴ θραύσαντες αὐτύγων χόας;
νικῶν δ', ἐφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὃς σ' ἐκβαλεῖ ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
ὦ δ' ὦ δ' Αχαιὸς, ὡς δοκεῖς ἀνάρπασαι.
ἄθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύργωται χερί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὐδειν ἐῶμεν ἐκ πόνων ἀρειφάτων,
μὴ διατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ
πέμπειν δοκεῖ μοι διὰ μέσων μὲν ἄρωντα φυγῇ,
σείοντες ἐμπέσωμεν Αργείων στρατῷ.
εἰ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς διατασκόπου,
Βουλευσόμεθα. τῶν δ' ἔχω γνώμην, ἄναξ.
τάδε δοκεῖ, τάδε μεταδίεμεν νόει.
,, σφαδρὰ δ' ὁ Φιλοστρατηγῶν διώκει,
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν διατόπου μολεῖν
πέλας, ὅτι πότ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ διατ' αὐτίπρωρα ναυσωθμων δαίεται.
νικᾶτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ὠδαίνει τάδε.
σείχων δὲ κόσμει συμμάχους. τάχ' ἂν στρατὸς
διηνοῖτ' ἀκόλας νυκτὸρ ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων διατάσκοπον.
διᾷν μὴ ζῶν' ἐχθρῶν μηχανὴ πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, καὶ πρὸς εἴσῃ λόγον.
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' εἰς φυγὴν ὁρμώμενοι,
σάλπιγγ' ἀϋτὴν πρόσθ' ὁκοῦν διαρασόκει,
ὡς ὁ μὴ δύνατα μ', ἀλλὰ πρόσμιξω νεῶν

ὁλκοῖσι,

ὁλκοῖσι, νυκτὸς ἦδ' ἐπ' Αργείων στρατόν.
αἰν πέμφ' ὡς τάχιστα. νεῶν γὰρ ἀσφαλὼς φρονεῖς,
σὺ σοὶ δὲ μ' ὄψει διαρτόρως θ', ὅταν δέῃ.
ἐκ τίς δίπτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόγῳ,
θέλει διατόπους ναῦς ἐπ' Αργείων μολεῖν;
τίς ἂν γνοίη τοδε γῆς δυοργέτης;
τίς φησιν; ὅτι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῴᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
δό ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε διίνδυον θέλω
ῥίψας, διατόπους ναῦς ἐπ' Αργείων μολεῖν.
καὶ πάντ' Αχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα,
ἥξω πὶ τόνδε τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον.
ἐκ ἐπωνύμῳ μὲν διάρτα, καὶ φιλόπολις
Δόλων. πατρὸς δὲ καὶ πρὸς δυκλεᾶ δόμου,
νεῶν δίς τοσοῦτ' ἔβηκας δυκλεέστερον.
δό ὀκνῶ πονεῖν με χρή. πονοῦντα δ' ἄξιον
,, μισθὸν φέρεσθαι. πάντι γὰρ πρόσκειμενον
,, Κέρδει πρὸς ἔργῳ, τῷ χαρεῖν τίκτει δίπλων.
ἐκ ναί, καὶ δίκαια ταῦτα, διὰκ ἄλλως λέγω.
ταξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
δό ὁ σῆς ἐρῶμεν πολυόχθ τυραννίδος.
ἐκ σὺ δ' ἀλλὰ γήμας, Πριαμίδῶν γαμβρὸς γενοῦ.
δό ὀκ ἀξ ἐμαυτῷ μείζονῳ γαμεῖν θέλω.
ἐκ χρυσὸς γάρ ἐσιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
δό ἀλλ' ἔσ' ἐν οἴκοις. ὁ βίος ἀσανίζομεν.
ἐκ τί δίπτα χρήζεις, ὧν διεκδυθεν Ιλιος;
δό ἑλὼν Αχαιὸς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
ἐκ δώσω. σὺ δ' αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
δό κτεῖν', ὃ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω φόνια χέρας.
ἐκ ὁ μὲν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἀξαίτας λαβεῖν.

διακτὰ

δό κακὰ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τε θραμμέναι.
ἔκ τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀπρινᾶσθαι θέλεις;
δό καὶ πρόσθεν εἶπον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ἔκ καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσῃ πρῶν.
δό θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις.
ἔκ τί δῆτα μεῖζον τῶνδε μ' αἰτήσεις γέρας;
δό ἵππους Ἀχιλλέως. χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ἔκ καὶ μὴν ἐρῶντίγ' αὐτερᾶς ἵππων ἐμοί.
ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον.
δίδωσι δ' αὐτοῦ πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.
ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι. δώσω δέ σοι
κάλλιστον οἰκοῖς κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον.
δό αἰνῶ. λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι, τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή. μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι
ἐφ' οἷσι τέρψῃ, τῆς δ' ἀριστεύων χθονός.
χο μέγας ἀγών. μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν.
μακάριος γεμὴν κυρήσας ἔσῃ,
πόνος δ' εὐκλεής.
,, μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν,
,, τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκα.
,, τὰ δὲ παρ' ἀνδρᾶσι, τέλεια σοι φαίνεται.
δό στείχοιμ' ἄν. ἐλθὼν δ' εἰς δόμους ἐφέστιος,
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθαψομαι.
κεῖθεν δ' ἐφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
χο ἐπεὶ τίν' ἄλλην τῆς δ' ἕξεις στολήν;
δό πρέπουσαν ἔργῳ, κλεπτικοῖς τε βήμασι.

Σοφοῦ

χο Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
λέξον, τίς ἔσται τόδε σώματος σφαγή.
δό λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δοράν,
καὶ σχῆμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας,
καὶ κῶλα κώλοις, τε τράπουν μιμήσομαι,
λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφροις πελάζων, καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
δίβαμός εἰμι. τῇδε σύγκειται δόλος.
χο ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς, ἐκεῖσε τῷ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅσγε φηλητῶν ἄναξ.
ἔχεις δὲ τοὔργον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
δό σωθήσομαί τε, καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
οἴσω κάρα σοι. σύμβολον δ' ἔχω σαφές.
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἢ παῖδα Τυδέως. οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.
χο Θυμβραῖε, καὶ Δάλιε, καὶ Λυκίας
ναὸν ἐμβατεύων
Ἀπόλλον, ἃ δία κεφαλὰ μόλε τοξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἁγεμών, σωτήριος
ἀνερί πομπᾶς
καὶ γενοῦ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις.
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκληρία, καὶ στρατιᾶς
Ἑλλάδος διόπτας
ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας

οἴκων

οἴκων πάτρας ιλιαδῶν.
φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη
πλεωτὸς πέρσαντ' Αχαιῶν ἀρᾶι,
τὰς πόντιαι κικίσσας
πηλεῖ δίδωσι λαίμων.
ἐπεὶ πρόσθ' οἴκων,
πρό τε γᾶς ἔτλα μόνα
ναύσταθμα βᾶς κατιδεῖν.
ἄγαμαι λήμας. ἢ πανάνις
θεῶν ἀγαθῶν; ὅταν ἢ
δυσαλιᾶ γὰ πελάγει,
καὶ καλύει πόλις,
ἔσι φευγῶν ζυς ἔσιν ἄλκιμα.
γνῖ δὲ θάρσος γ' αἰχμᾶς ποτὶ Μυσῶν,
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν' ἄνδρ' Αχαιῶν
ὁ πελοσιβὰς σφαγεὺς
ἀτάσει γ' ἰλισίαις;
τετράωρον μῖμον ἔχων ἐπὶ
θηρός, ἕλοι Μενέλαν.
κατανὰν δ' Αγαμεμνόνειον
κάρα τ' ἐνέγκοι Ελέ-
ναι κακόγαμβρον ὃν χέρας γόον
ὃς ὠδὶ πᾶλιν,
ὃς ὠδὶ τὰν Τροίαν κι-
λιόναυν ἦλυθ' ἔχων στρατιάν.
ἄναξ, τοιάδ' ἀπεστόμαιν ἄγγελα
εἶμι φοίβου, οἷά σοι φέρω μαθεῖν.
ἢ πόλλ' ἀγρώσας σκαιὰ προσκεκτᾶται φρενί.

γὰρ

καὶ γὰρ σὺ πέμπας δ' ἐπωδύνους τυχεσφόρους
ἥκειν ἔοικας ἀγγέλων, ἵν' ἡ πρέπει.
ἐκ οἶδα δῶμα τὸμὸν, ἢ θρόνους πατρὸς,
οἷς χρὴ γεγωνεῖν δύτυχοῦντα πτέμνια;
ἄγγ σκαιοὶ βοτῆρες ὀρθῶ. ἐκ ἄλλως λέγω.
ἀλλ' ὀδέν ἥσσον σοι φέρω λευσίνους λόγους.
ἐκ σαῶσαι λέγω μοι τὰς πρωσαυλείους τύχας.
μοίχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρυ βασάζομεν.
ἄγγ τοιαῦτα λαὰ γὼ σημανῶν ἐλήλυθα.
ὡς γὰρ ἁλκὴς μυρίας στρατηλατῶν,
σέβει Φίλα σοι, σύμμαχός τε τῇ σῇ γῇ.
ἐκ ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδου;
ἄγγ Θρήκης. πατρὸς δὲ Στρυμόνα λιπλήσκεται.
ἐκ ῥῆσον τιθῴτ' ἔλεξας γ' Τροίᾳ πόδα;
ἄγγ ἔγνως. λόγα δὲ δὶς τόσον μ' ἐκπέμπεις.
ἐκ καὶ πῶς πρὸς Ἰδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδα τ' ἀμαξιτοῦ;
ἄγγ ἐκ οἶδ' ἀκριβῶς. εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ ὄπα φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
λύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χθονός.
φόβον δ' ἀγρώσας, οἱ κατ' ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόχθονα ἑσίαν χθονός
πέδεχε, θρυμμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλὴ γὰρ ἦν θρήκη ῥέων στρατὸς,
ἔσειχε. θαμβεῖ δ' ἐκπλαγέντες, ἵεμεν
πώλους δὲ ἄκρας, μή τις Αργείων μόλῃ
λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σαθμά.
πρὶν δὴ δὶ ὤτων ὑπῆρεν ἐχ ἑλλωικὴν
ἐδεξάμεσθα, καὶ μετέσημεν φόβῳ.
σέβων δ' ἄνακτα πρὸξ δρυνικὰς στρατῷ,

ἀνισόρ-

αὐτόρηστα θρηκίοις προσφθέγμασι,
τὶς ὁ στρατηγὸς, καὶ τίνος κεκλημένος,
σέχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος.
καὶ ταῦτ' ἀκούσας, ὧν ἐμέλλω μαθεῖν,
ἔστιν. ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
ἑστῶτ' ἐν ἵπποισι, θρηκίοις τ' ὀχήμασιν.
χρυσῆ δὲ πλευσιγξ αὐχένα ζυγηφόρων
πώλων ἔκλινε, χιόνος ὄγκον ὑπερέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις
ἔλαμπε. γοργὼ δ' ὡς ἐπ' αἰγίδι θεᾶς
χαλκῆ μετώποις ἱππίοισι προσδέτος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
στρατὸν δὲ πλῆθος δὴ 'πὶ νῷ ψέφας λόγῳ
θείαν δυναίμην, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν.
πολλοὶ μὲν ἵππεῖς, πολλὰ πελτασῶν τέλη,
πολλοί τ' ἀγραύλων ξέσται, πολὺς δ' ὅχλος
γυμνὴς ὁμαρτεῖ, θρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
ὃν ὅτε φύγων, ὅθ' ὑποσαθεὶς δορὶ,
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

χο ὅταν πολίτας εὖ σαθῶσι δαίμονες,
,, ἔρρωσε καὶ τὰ τῆς συμφορᾶς πρὸς θἀγαθόν.
ἐκ πολλὰς, ἐπεὶ δὴ τὰμὸν δύτυχεῖ δόρυ,
,, καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμᾶς ἐσιν, εὑρήσω φίλους.
ἀλλ' ὅδε αὐτῶν δεύμεθ', οἵ ἵνα θ' πάλαι
μὴ ξυμπονῶσιν, ἡνίκ' ὀρώσης Ἄρης
ἔφωσε λαίφη φίλα γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἷος ἦν Τροίας φίλος.
,, Ἥκει γὰρ ὃν δαΐτ', ὃ πρῶν δυναγέτας
,, Αἴρῃσι λείαν, ὃς δὲ συγκαμὼν δορί.

ὀρθῶς

χο ὀρθῶς ἀπίζεις, δι' ἀπίμομφος εἶ φίλοις.
,, δίεχε δὲ σῶν θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.
ἐκ ἀρκεῖν δοκῶ γε σώζοντός θ' Ἰλίου πόλιν.
χο πεποιθας ἦλθ' πολεμίους ἐρημίᾳ;
ἐκ πεποιθα. δίεξει τὰ πρόσω σέλας θεός.
χο ὅρα τὸ μέλλον. πολλ' ἀναστρέφει θεός.
ἐκ μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.
ἄγγ ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.
φόβος γάρ οἱ τ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνος.
χο ὅδ' ἦν ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δὲ, πρὸς τράπεζαν ἥκετω ξένων.
χωρὶς γὰρ αὐτῷ Πριαμίδαν δίκη.
ἐκ σύ τ' εὖ φρονεῖς, καὶ σὺ δαιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτεύχης δ' ὅνεκ' ἀγγέλου λόγων
Ῥῆσος, πάρεσω τῇδε σύμμαχος χθονί.
χο Ἀδράστεια μὲν ἃ Διὸς πᾶις,
ἔργοις σοφῶν φθόνος.
φρονῶ γὰρ δὴ, ὅσον μοι
ψυχᾶς πρὸς φίλης ὄσιν εἰπεῖν.
ἥκεις ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἥκεις, ἐπλάσθης φιλίου πρὸς αὐλαῖ.
ἀπασὸς ἔπεισε χρόνῳ
πίδρις μάτηρ, ὅτε καλλιγέφυ-
ρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμὼν. ὅς ποτε τὰς μελῳδὸς
μόσας δὶ ἀκηράτων
δινηθεὶς ὑδροειδὴς
δόλπων, σὰν ἐφύτευσεν ἅβαν.
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
ἥκεις, δίφρον βαλιαῖσι πώλοις.

νυῦ ὦ πάτρις, ὦ Φρυγία,
ξυὺ θεῷ νυῦ σοι τὸν ἐλευθέριον
ζυῶα πάρεσιν ἐπεῖν.
ἆρά ποτ' αὖθις ἀ παλαιὰ
Τροία σὺν πολυώτας πανομβρήσει,
θιάσους δρώτων
ψάλμασι, καὶ λυλικῶν οἰνοπλανήτοις
ὑποληξίαις ἀμίλλαις,
ἢ τόντου Ατρειδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ιλιάδι παρ' ἀκτᾶς,
ὦ Φίλος, εἴθε μοι
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρα-
ξας τάδ', ἐς οἶκον ἔλθοις.
ἔλθε, φάνηθι, ταὺ ζαχρυσον
πηλείδα πόδαλον κατ' ὄμμα πέλταν,
δόχμιαν παρειάρων,
χισαὺ παρ' ἄντυγα λώλοις δρεπίζων,
δίβολον τ' ἄκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ ὅτις ὑπασὰς,
αἰγέιας πότ' ἐν Ηρας πλατείοις χορδύσῃ,
ἄλλαν νιν ἄδε γᾶ
κατάφθιμενον θρηκὶ μόρῳ
Φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰώ, ἰώ. μέγας ὦ Βασιλδῦ, κλεινὸν ὦ Θρήκη
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
ἴδε χρυσόδετον σώματ' ἀκλεᾶ,
κλυνὲ δὲ δόμους κατάδικα κρύπτας.
πᾷ ποτ' πορπάκων σὺν κελάδοντας.
θεός, ὦ Τροία, θεός αὐτὸς Αρης,
ὁ στρυμόνι' ὠῶν ἀοιδὸ

μόσης

μόσης ἧκων, κατακτανεῖ σε.
ξῆ χαῖρ' ἐθλὸς ἐθλὸ πᾶ, τύραννε Φλεγῦς,
Εκτορ. παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσεννέπω.
χαίρω δέ σ' ὀυτυχόντα, καὶ προσήμενον
πυργοισιν ἐχθρῶν. συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τεῖχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκαφη.
ἓκ πᾶ Φ μελῳδὸ μητρὸ, μεσῶν μιᾶς,
θρηκὸς τε ποταμὸ Στρυμόνο, Φίλῳ λέγειν
τἀληθες αἰεί, διὸ δλιπλὸς πέφυκ' ἀνὴρ.
» πάλαι πάλαι χρὴ τῆδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τὸπίσ' Αργείων ὕστο,
Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
ὁ γὰρ δὲ λέξεις ὡς ἄκλητο ὢν Φίλοις,
ὁκ ἦλθες, ὁδ' ἤμυνας, ὁδ' ἐπεσφάλης.
τίς γὰρ σε λῆρυξ, ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθόσ', ἀμύνειν ὁκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίῳ δὲ δώρῳ δόσμον ὁκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν, βάρβαρός τε, βαρβάρους
Ελησιν ἡμᾶς πρόπιδο τὸν σὸν μόρο.
δικαίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδο, μέγαν
Θρηκῶν ἄνακτα τῆδ' ἐθηκ' ἐγὼ χθρί,
ὁτ' ἀμφὶ Παγγαίῳ τε, Παιόνων τε γλῶ,
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν ἡδ' σόμα,
ἔρρηξα πέλτῃσι. Σὶ δὲ δ' ὀλώσας λεὼν
παρ' ἦχον, ὧν σὺ λακτίσας πολλὼ χάριν,
Φίλων νοσούντων ὕδρο βοηδρομεῖς.
οἷσδ' ὁδὲν ἡμῖν ἐγγενὲς πεφυκότο,
πάλαι παρόντο, οἱ μὲν ἐν χωσοῖς τάφοις
κεῖνται πεσόντο, πίσις ὁ σμικρὰ πόλει.
οἷδ' ἐν δὲ πλοις, καὶ πᾷ ἱππείοις ὄχοις,

ψυχραὶ ἄκοιτι, λίψιόν τε πῦρ θεῖ
μέλεσι λαρτῶντος, ὀκ ἐν λεμνίοις
πυκνοῖς ἄμυσιν, ὡς σὺ, λεξιώμενοι.
ταῦθ' ὡς αὖ εἰσῆς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
ῥῆ πριστός εἰμι λαὐτὸς, οὐθέαν λόγων
,, τέμνων λέλυθον, λεὐλιπὴς πέφυκ' αὐτῆ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σὺ φῂς' ἀπὼν χθονός,
λύπη πέφυκε συμφορῶν ἐτειρόμην.
ἀλλ' ἀγχιτόρμων γαίας μοι σκυθῆς λεὼς
μέλλοντι νόσον ἦγε πρὸς Ιλιον πρᾶξαι
ξυὼν ἔφευγε πόλεμον. οὗ ἐνθ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἄκτας, θρῆκα πορθμεύσας στρατόν.
ἐνθ' αἱματηρὸς πέλαγος ἐς γαῖαν σκύθης
ἀντλεῖτο λόγχη, θρῆξ τε συμμιγὴς φόνῳ.
ζεύξαι δέ τοι μ' ἀπεῖργε συμφορὰ, πέλον
Τροίας ἑκόντα, σύμμαχόν τε σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπραξα, ἅπερ δ' ὁμηρεύσας τέκνα,
πέξας ἔτειον λασμὸν εἰς δόμους φορεῖν,
ἥκω ποράσας ναυσὶ πόντιον σόμα.
τἄλλ' ἄλλα πεζὸς γῆς πόρῳ ὁρίσματα,
ἐχ ὡς σὺ λομπεῖς, πᾶς ἐμὰς ἀμύσιλας,
ὀδ' ἐν ζαχρύσοις λώμασιν λοιμώμενος,
ἀλλ' οἷα πόντου θρήκιον φυσήματα
λρυσαλόωκτα, Παίονάς τ' ἐπιζάτει,
ξυὺ τοῖσδ' ἀόπλοις, οἷα τλὰς πορωήμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν λαιρῷ δ' ὅμως.
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δίκαιον αἰχμάζεις ἔτος,
λεδεῖν πορ αἰνεῖς. ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
πίπτεις, λυδύων τὸν πρὸς Αργείους Αρλιν.

ἐμοὶ

ἐμοὶ δὲ φῶς ἐν ἡλίῳ λαταρκέσει,
πορθήσαντι πύργους, ναυστάθμοις ἐπφανεσεῖν,
λτείναντ' Αχαιούς. θ' ἱππόρατ' ἀπ' Ιλίου
πρὸς οἶκον εἶμι, σωτεμὼν αὖθις σὸς πόνους.
ὑμῶν δὲ μή τις ἀασίδ' αἰρέτω χορί.
ἐγὼ γὰρ ἔξω αὖθις μεγ' αὐχοῦντας δορὶ
πορθήσας Αχαιούς, λαὶ πορ ὕστερον μολών.
χο ἰώ, ἰώ. Φίλα θροεῖς,
Φίλος Διόθεν εἶ μόνος.
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
εἴργειν. τὸ δὲ ναΐου Αργόθεν πόρου,
ὅτε πρίν, ὅτε νιν' αὐδάσω,
ἐπόρθυσε σέθεν λρείσσω.
πῶς μοι Αχιλλεὺς τὸ σὸν
ἔγχος αὖ δώσαιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἶδον
σίδιμι' ἄναξ, ὅπως πολυφόνου
χειρὸς ἀρναῖσαιο λόγχα.
ῥῆ τοιαῦτα μὲν σοὶ φίλα κερᾶς ἀπτοσίας
πρᾶξαι παρέξω. σὺν δ' Αθηναίᾳ λέγω,
ἐπεισλαὺς ἐχθρῶν πίδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν, θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἁβρὰ δῶμεν,
ξυὺ σοὶ στρατεύειν γλῶσ' ἐπ' Αργείαν θέλω,
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ελλάδ' ἐκπορθῆσαι δορί,
ὡς αὖ μαθοῦσιν ἐν μέρει πάσχειν λακῶς.
ἓκ εἰ τὸ πρόσθεν τὸ δ' ἀπαλλαχθεὶς λακῶ,
πόλιν νεμοίμην ὡς τοπρίν ποτ' ἀσφαλῆ,
ἢ λάρτα πολλοῖς θεοῖς αὖ εἰσέλθω χάριν.

τὰς δ' ἀμ' Ἄτ' Ἀργ☉, καὶ νομὸν Ἑλλάδ☉,
ὃ χῶρε πορθεῖν βάδην, ὡς λέγεις, σοφόν.
ῥῆ. τόσσ' ἀρίστας φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
ἐκ. ἐγὼ μεμφόμεθ' ἀγ', ἀλλὰ σὺ ἐλαύνομεν.
ῥῆ. ὀκτὼ κατανόντων τόσσε, πανὺ' ἐργάσμεθα.
ἐκ. μὴ νῦν τὰ πόρρω, τἀγγύθεν μαθεὶς, σκόπει.
ῥῆ. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, ἅρᾶται δὲ μή.
ἐκ. πολλῆς γὰρ ἄρχω, λαὸς θάσσ' ὧν τυραννίδ☉.
ἀλλ' εἴτε λαοῦ, εἴτε δεξιᾶς μόρας,
εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεσί σοι
πέλτᾳ δρᾶσαι, καὶ κατασῆσαι στρατόν.
ῥῆ. μόν☉ μαχεῖσθαι πολεμίοις Ἕκτορ θέλω.
εἰ δ' αὐχρὸν ἦτῇ μὴ σωσεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρ☉ πολὺν χρόνον,
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατὸ ἡ σόμα.
ἐκ. ὅπ ἐς' ἐκεῖνο θᾶρσον· ἐν τάξει λόγου.
ῥῆ. καὶ μὴν λόγ☉ γ' ὡς ἔπλυσ' ἐπ' Ἰλιον.
ἐκ. ἔπλυσε, καὶ πάρεσιν. ἀλλὰ μὴ ἴων,
στρατηλάτησιν, ὃ σωσαίρεται πόρυ.
ῥῆ. τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλ☉ δύσξεστ' στρατ☉;
ἐκ. Αἴας ἐμοὶ μὲν ὅδε πᾶσθαι πόκει,
ἐν ὧ Τυδέως παῖς. ἔσει δ' ἀμυλώτατον
ἱερότημ' Οἰνεσεύς, λῆμά τ' ἀρκάντως θρασύς,
καὶ πλεῖσα χώραν τλὰς δ' αὐτὸς κατθυρίσας.
ὃς εἰς Ἀθηνᾶς σκῆπον ἀγχ☉ μολὼν, ἀναθεν-ad Thesa. pag.
ἐλεύσας ἄγαλμα, ναῦς ἐπ' Ἀργείων φορεῖ.
ἦλθ δ' ἀγύρτης, πανοπλίᾳ ἔχων σοφόν,
εἰσῆλθε πύργους. πολλὰ δ' Ἀργείους ἐκακὰ
ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπ☉.
ἐκτανὼν δὲ φρουρὸς, καὶ παρασπάσας πυλῶν,
ἐξῆλθ' ἐν

ἐξῆλθεν. ἀεὶ δ' ἐν λόχοις εὑρίσκεται,
θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄνε☉ πέλας
θαλάσσης. ἐκεῖθ' ἁβρομόρῳ πάλαισμεν.
ῥῆ. οὐδεὶς αὐτὸς ὑψυχ☉, ἀξιοῖ λάθρᾳ
,, κτεῖναι γὰρ ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν ἡ σόμα.
ἔσθορε δ', ὃν ἴζειν φὴς σὺ λιπὼν πικρὰς ἐδρᾶς,
κἀμὲ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἀξόστοισιν ἐμπείρας ῥάχιν,
σῶσαι πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
λησμὼν γὰρ ὄντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα, λεῖπεν ἐς λατθανεῖν μόρῳ.
ἐκ. νῷ μὲν κατηυλίσθητε. καὶ γὰρ σὺ φρόνει.
λέξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
σὸν σὸν νυχθῦσαι, τὸ τεταγμένον λίχα.
ξυνθήκας δ' ἡμῖν φοῖβ☉ λῷ τι καὶ λέγει,
μέμνησ' ἀκόσας, θρηκίτ' ἄγγελον στρατῷ.
ἡμᾶς δὲ βάντας, χρὴ πλοτάνοι τάξεων
φρουρεῖν ἐγρηγορτι, καὶ νεῶν κατάσκοπον
λέχθαι λόλωνα. καὶ γὰρ εἰπὸρ ὄντι σῶς,
ἦλθ πελάζει στρατοπέδοισι τρωϊκοῖς.
χο. τίν☉ ἃ φυλακὰ; τίς ἀμείβει
ταὐτὰ ἐμαὺ πρῶτα;
λύεται σημεῖα, καὶ ἐπὶ πόροι
πλειάδων αὐθρίαι.
μέσαι δ' αἰετὸς ἑρανὸς ποτᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε, κοιταῖ;
ἔγρεσθε πῶς φυλακαί.
ἄ λύσετε μυκάδι☉ αἴγλαν;
ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς
γίγνεται, καὶ τίς πῶ λόμων;

ὅδε γάρ ἐστιν ἀνήρ.
ἡμι τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;
ἡμι Μυγδόνος υἱόν φασιν Κόρυβον.
ἡμι τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ;
ἡμι Κίλικας παιόνων στρατὸς ἤγειρεν.
ἡμι Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
ἡμι ὀκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ἡμι καὶ μὴν ἀΐω Σιμόεντος
ἡμέναν κοίτας
φονίας, ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ
μελοποιὸς ἀηδονὶς μερίμνα.
ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ιδαν
ποίμνια, νυκτιδρόμου
σύριγγος ἰὰν κατακούω.
θέλγει δ' ὄμματος ἕδραν
,, ὕπνος. ἅδιστος γὰρ ἔβα
,, βλεφαρόισι πρὸς ἀοῦς.
ἡμι τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
Εκτωρ ὤτρυνε κατόπταν.
ἡμι ταρβῶ, χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
ἡμι ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον εἰσπεσὼν
διόλωλε, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.
ἡμι αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας, ἐγείρειν
ἡμᾶς, κλήρου κατὰ μοῖραν.
ὀδυ Διόμηδεν, οὐκ ἤκουσας; καινὸς ψόφος
στάζει δι' ὤτων, τευχέων τινὰ κτύπον;

διο οὔκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ αὐτύγων
κλάζει σιδήρου. κἀμέ τοι, πρὶν ἠσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.
ὀδυ ὅρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
διο φυλαξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθεὶς πόδα.
ὀδυ ἢν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;
διο φοῖβον Δόλωνος οἶδα, σύμβολον κλύων.
ὀδυ ἔα. εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
διο καὶ μὴν Δόλωνγε τάδ' ἔφραζεν Εκτορος,
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἵλκυσαι τόδε.
ὀδυ τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν, λόχος, βέβηκέ πῃ;
διο ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
ὀδυ θρασὺς γὰρ Εκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ θρασύς.
διο τί δῆτ' Οδυσσεῦ δρῶμεν; οὐ γὰρ εὕρομεν
τόνδ' ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
ὀδυ στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμου πέλας.
σώζει γὰρ αὐτὸν, ὅσπερ εὐτυχῆ θεῶν,
,, τίθησιν. ἡμῖν δ' οὐ Βιαστέον τύχην.
διο οὐκοῦν ἐπ' Αἰνείαν. ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Γάριν μολόντες, χρῆν καρατομεῖν ξίφει.
ὀδυ πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ, πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
ζητῶν, δυνήσῃ τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
διο αἰσχρόνγε μέντοι ναῦς ἐπ' Αργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον.
ὀδυ πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα, σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον δοκεῖς.
πείθου, πάλιν στείχωμεν. εὖ δ' εἴη, τυχεῖν.
ἀθη ποῖ δὴ λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων
χωρεῖτε, λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι,

εἰ μὴ λιπανεῖν σφῶν Ἕκτορ, ἢ Παλαμήδεος
σίδηρον. ἆρα σ' ὁ πένθος ἅπτεται πόλεως
Τροίας μολόντα Ῥῆσον, ὁ φάσγανον τρόπῳ.
ὃς εἰ δίδοισι νύκτα τὴν ὅλην αὔριον,
ὅτε σφ' Ἀχιλλέως, ὅτ' ἂν Αἴαντος δόρυ,
μὴ πάντα πόρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων, σέθεν,
τείχη λατάσκαπτα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχῃ πλατεῖαν εἰσβολὴν ποιήμενον.
ἔσῤῥαψε κατακτὰς, πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἕκτορος
δύνας ἔασον, καὶ λαρατόμους σφαγάς.
ἔσαι γὰρ αὐτῷ θανάτου δῆλος ἄλλης χθονός.

ὀδυ Δέσποινα Παλλὰς, φθέγματος γὰρ ἡδόμην
τοῦ σοῦ, σιωπᾷ γῆρυν, ἣν πόνοισι γὰρ
πᾶσ' ἀμοῦσις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε,
ἦρ' ἄνδρα δ' ἡμῖν τὸν λατδύνασαι φράζειν,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;

ἀθη ὅδ' ἐγγὺς ἦσαι, λὰξ σιωπήροισαι στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν τάξεων λατδύνασεν

Brunck. ad Phoen. 89. Ἕκτωρ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φαεννόν.
τὼ λας δὲ πωλοῦσι θρηκίων ἀπὸ ἁρμάτων
λευκὰ δίδυγα, δίδυμα πρεπτὰ ἐν εὐφρόνῃ.
σίλβουσι δ' ὥστε ποταμία κύκνου πτέρυγ.
ταῦτας, λατανόντες δ' ἑκάστῳ, λομίζετε.
λάλλισον οἴκοις σκῦλον. ἀγάρ ἐσθ' ὅπα
τοιόνδ' ὄχημα χθὼν λέκυθε πωλικήν.

ὀδυ Διόμηδες, ἢ σὺ λιτεῖνε θρήκιον λεών,
ἢ μοί πάρεχε. σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν.

δι ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.
τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ, καὶ νοεῖν σοφός.

γρ χρὴ δ' ἄνδρα ταῦσειν, ὃ μᾶλις' ἂν ὠφελοῖ.

καὶ μὴν

ἀθη καὶ μὴν λαθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρου βλέπω
σείροντα, φυλάκων ἔκτιν' ὠπωσμένον
λοξὰς ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.

δι ποτέρᾳ σὺ ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται;

ἀθη μόνος, πῶς δύνας, ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ. λατόπιν σημανῶν ἥκει στρατῷ.

δι ὀκνῶ ἐπάρχειν τόνδε λατθανόντα χρή;

ἀθη ὀκ ἂν λιμύαιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον.
ἔσῤῥαψε δὲ πῶς σῆς ὁ θέμις χορὸς βανεῖν.
ἀλλ' ὥπορ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
ταχύς. ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
λοκᾶσ' ἀρωγὸς ἣ πόνοις πᾶσατεῖν,
Ἕλληνας λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον. ὃν δὲ χρὴ παθεῖν,
ὀκοίσω, δ' ἥκασιν ἐγγὺς ὧν λόγοι.

πά σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ λιασύγγονον λέγω,
Ἕκτορ, λαθεύδειν; ὀκ ἐγείρεσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν γὰρ ὡς ἥμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ λιλῶπες ἄνδρες, ἢ λατασκοποί τινες.

ἀθη θαῤῥεῖ, φυλάσσει σ' ἥδε πρόμαντις Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, δι' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἔτ' ὀδυχθέντι στρατῷ
ἥκω, πορεύσασ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
δι' ὑμνοποιὸν παῖδα θρήκιον θεᾶς
μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος λικλήσκεται.

πά ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει.
λᾶμοί μέγιστον ἐν βίῳ λειμήλιον
λεῖνας σε, φημὶ τῆδε πᾶσθείσθαι πόλει.
ἥκω δ' ἀκούσας ὁ πρῶς. φήμη δέ τις

φύλα-

φύλαξιν ἐμοὶ πέπωκεν, ὡς κατάσκοπον
ἥκοντ' Ἀχαιῶν. χὠ μὲν οὐκ εἰδὼς λέγει,
ὅδ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φράσαι,
ὧν ἕνεκ' ὄλυνας ἦλυθον πρὸς Ἕκτορ.
ἀθη μηδὲν φοβηθῇς. ὀδὲν γὰ στρατῷ νέον.
Ἕκτωρ δὲ φρουδὸς, θρῆνα κοσμήσων στρατοῦ.
πά σύ τοι με πείθεις, σοί τε πιστεύω λόγοις.
τάξιν φυλάξων εἶμ', ἐλεύθερος φόβου.
ἀθη χώρει. μέλειν γὰρ παντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὡς δύτυχοῦντας συμμαχοὺς ἐμοὺς ὁρᾶν.
γνώσῃ δὲ καὶ σὺ τἀμὰ πρόθυμίαν.
ὑμᾶς δ' ἀϋτῶ σὺν ἄγαν γ' ἐρωμένως,
λαβρτίς παῖ θηκτὰ κοιμίσασ' ξίφη.
λείπεται γὰρ ἡμῖν θρήκιος στρατηλάτης,
ἵππους τ' ἔχοντες. πολέμιοι δ' ἀθημυνοί,
χωρὸς ἐφ' ἡμᾶς. ἀλλ' ὅσον τάχις' ἐχρὴν
φεύγειν πρὸς ὁλκὰς ναυσάθμων. τί μέλλετε
σκηπτὸν πόντου πολεμίων, σῶσαι βίον;
χο ἔα, ἔα. βάλλε, βάλλε. βάλλε, βάλλε.
θεῖνε θεῖνε. τίς δ' αὖ;
λύσετε, δέρη αὐδῶ.
λιλῶντες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινδυ στρατόν.
δδῦρο δδῦρο πᾶς.
τόσδ' ἔχω, κἀτόσδ' ἔμαρψα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ;
ὀδυ χρή σ' εἰδέναι. θανῇ γὰ σήμερον, φράζας ἁπλῶς.
χο ὄκ ἐρεῖς σιγῇ μα λόγχην πρὶν δάκτ' ἐρυθρανῶ μολεῖν;
ὀδυ ἴστω. θάρσει. χ. πέλας ἴις ἴθι. παῖε, παῖε. πᾶς ἐς ἀήρ.
ἡμι ἢ σὺ δὴ ῥῆσον κατέκτας; ἀλλά τ' ἀτανδντά σε.

ἴσχε

ὀδυ ἴσχε πᾶς τις. χ. τί μέλλω.
ἡμι ἄ, ἄ. φίλον ἄνδρα μὴ θρήνει.
ἡμι καὶ τί δὴ τὸ σῶμα; ὀδυ. φοῖβ.
ἡμι ἔμαθον. ἴσχε πᾶς δόρυ.
ἡμι οἶδ' ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Η. ἀδόκητα κατέδυμεν.
ἡμι ἔρως πᾶς κατ' ἴχν αὐτὸν, ἢ βολὴ ἐγερτέον.
ἡμι ἀλλὰ συμμάχους ταράσσομ δόμους, ἐκνυκτ φόβῳ.
ἡμι τίς αὐδρῶν ὁ βοῶς;
τίς, ὃς μέγα θρασ ἐπβύξεται,
χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήσω;
τίνι προσεικάσω;
ὅστις δὶ ὄρφνας ἦλθ' ἀδείμαντος πόλιν,
δίαυ τε ταξεως καὶ φυλακων ἑδρας.
θεσσαλὸς, ἢ
παλίαν Λοκρῶν νεμόμεν πόλιν.
ἢν νησιώτην ἀπορία κτείνεται βίου.
τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας,
ὅστοσον δύχεται τὸν ὕπατον θεῶν;
χο ἆρ' ἐς Ὀδυσσέως τέρμον, ἢ τίν τόδε;
ἡμι εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μήν;
ἡμι σὺ κεῖς γαῖς; Ημι. τί μὴν δή;
ἡμι θρασὺς γὰρ ὃν ἡμᾶς.
ἡμι τίν' ἀλκὴν; τίν' αἰνεῖς; Ημι. Ὀδυσσῆ.
ἡμι μὴ λιλαπὸς αἴνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ.
χο ἔβα καὶ πάρ
πρὸ πόλιν ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥᾳδιοσύτῳ σολῇ
πυκαδεὶς, ξιφήρης
λυσφανῶ σὺν πτέπλοις.

Βίου

βίον δ' ἐπαιτῶν, εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις,
ψαφαρόχρων κάρα πω λυπίνητ' ἔχων.
πολλὰ δὲ τὴν
βασιλίδ' ἑστίαν Ατρειδῶν κακῶς
ἔβαζε, δῆθεν ἐχθρὸς στρατηλάταις.
ὄλοιτο δ' ὄλοιτο πανδίκως,
πρὶν ἐμὲ γαῖ' Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.
ἡμι εἴτ' οὖν Οδυσσέως, εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει.
Εκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
ἡμι τίς λάσκων; Ημι. δυσοίζων.
ἡμι τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς;
ἡμι καθ' ἡμᾶς περάσαι. Ημι. τίν' ἀνδρῶν;
ἡμι οἱ τῇδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.
οἰκ ἰώ. δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ, φεῦ.
ἡμι ἔα. σίγα πᾶς.
ἡμι ὕβριζ'. ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται.
οἰκ ὦ συμφορὰ βαρεῖα Θρῃκῶν συμμαχων.
ἡμι τίς ὁ στένων;
οἰκ ἰώ. δύστηνος ἐγὼ, σύ τ' ἄναξ Θρῃκῶν.
ὦ συγνοτάτην Τροίαν ἐσιδὼν,
οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν;
χο τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμαχων; κατ' εὐφρόνην
ἀμβλώπες αὐγαὶ, κοὔ σε γινώσκω γ' ὅλως.
οἰκ ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;
ποῦ δῆθ' Εκτωρ
τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω διοπῶν στρατιᾶς;
οἷα πεπόνθαμεν. οἷά τις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος πολυπεύσας.

κακὸν

χο κακὸν κυρεῖν κθρῃκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τόδε γινώσκω κλύων.
οἰκ ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
δολίῳ πληγῇ.
οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω. πῶς δ' ἂν ὀλοίμην,
τοῖς Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας;
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς, Ρῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
χο τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά.
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμαχους ὀλωλότας.
οἰκ κακῶς πέπρακται. κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πῶς
αἴσχιστα. καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε.
" Θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεὼν,
" Λυπεῖν μὲν οἶμαι τοὺς θανόντι. πῶς γὰρ οὔ;
" Τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος, καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβούλως, κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὔνασσ' ἑκτορεία χεὶρ,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς,
κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατός
φυλακαῖσι νυκτέροισιν. οὐδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τεύχη, πλῆκτρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο,
κρατοῦντας ὑμᾶς, κἀφεδρεύοντας νεῶν
πρύμναισι. φαύλως δ' εὕδομεν, πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν πρὸς ἀλκὴν ἀφθόνῳ μέτρῳ χερί,
λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
πυκνῆς δι' ὄρφνης. ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,

ἐπτηξάτην

ἐπτηξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν.
ἤπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἶδ' οὐδέν. οὐ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις πρίσταται.
ἵππους γὰρ, ἃς ἔθρεψα, κἀδιφρηλάτουν,
Ῥήσῳ πρεσεὼς, εἶδον ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐμπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν.
θείνοντες δ' οὐρᾷ πολικῆς ῥινοῦ τρίχα,
ἤλαυνον. αἷδ' ἔρεγκον ἐξ αὐτηρίδων,
θυμὸν πνέουσαι, κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
πώλοισιν, ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμῶν νεκρῶν.
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου πρὰ σφαγαῖς
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.
ὀρθός δ' ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κεννῇ δορός,
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα, καὶ θηρώμενον,
παίει πρασιὰς νείσραν εἰς πλευρὰν ξίφει,
ἀνὴρ ἀκμάζων. φασγάνου γὰρ ἠσθόμην,
πληγῆς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηνὴς. οἶδ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων, ἵεσαν φυγῇ πόδα.
ἆ, ἆ. ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν. τρόπῳ δ' ὅτῳ
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
πάρεστι, λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
χο ἡνίοχε θρηκὸς, τοὶ κακῶς πεπραγότος,

μηδὲν

μηδὲν δυσοίζου πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
Εκτωρ δὲ κἀυτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ. συναλγεῖ δ' ὡς ἔοικε σοῖς κακοῖς.
ἐκ πῶς ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατὸς,
κοὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς τίσει δίκην,
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακα φημ' εἶναι στρατοῦ.
φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ φρυγῶν κακανδρίᾳ,
πόλλ' ἐγγελῶντες τοῦ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
εὖ νῦν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὠμόμοσται πατὴρ,
ἤτοι μαράγνα γ', ἢ καρανιστὴς μόρος,
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Εκτορα
τομηδὲν εἶναι, καὶ κακὸν νομίζετε.
χο ἰώ, ἰώ. μέγας ἐμοὶ μέγας ἀγὼν,
ὦ πολιοῦχον κράτος,
τότ' ἄρ' ἔμολ', ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραίθειν Αργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ
οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξεν.
οὐ μὰ τὰς σιμοεντίδας
πηγὰς, μή μοι κότον ὦ ἄνα θῇς.
αἰαίτιος γὰρ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ πρὰ καιρὸν
ἔρ' γ', ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με γᾶ ζῶντα πόρευσον.
οὐ πραιτοῦμαι.
οἰκ τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς; βαρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους.

σὺ

σὺ ταῦτ' ἔδρασας. ὀλέν' ἂν λεξαίμεθα,
ὅ τ' οἱ μαθόντες, ὅτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον. μακρὸς γε λεῖ σε, καὶ σοφὸς λόγος, *γ. valden. ad Phoen. Herodot. l. 3.*
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ὁρᾶσθαι, ὧν ἕκατι συμμαχεῖς
σὺς σὲς φονεύεις, πόλλ' ὤλεσκήπτρων μολεῖν.
ἦλθον. τεθνᾶσιν. δύσπρεπὲς ὅρον Γαῖρις
ξυγίαν κατήχων, ἢ σύ, συμμάχους κτανών.
μὴ γάρ τι λέξεις, ὡς τις Ἀργείων μολὼν,
ὄλωλεν' ἡμᾶς. τίς δ' ἐπορθάλωσε λόχος
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν;
σὺ πρόδωκας ἡμῶν πόσιν, καὶ φρύγιον στρατός.
τίς δ' οὐ τέτρωται; τίς τέθνηκε συμμάχων
σῶν σῶν, μολόντων ὡς σὺ πολεμίων λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ'. οἱ δὲ μείζονες
παθόντες, ἐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος.
ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν ὀλέν' αἰτιώμεθα.
τίς δ' ἂν χαμβύνας πολεμίων κατ' ὄψ ἐνίσω,
Ῥήσου μολὼν ἐξόλεσεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οἵδ' ἀφιγμένοι
τὸ πάμπαν ἦσαν. ἀλλὰ μηχανᾶ τάδε.
ἕκ χρόνου μὲν ἦλθ' συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαϊκὸς λεώς.
κἀδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα, πλὴν μιᾶς ἑνός.
,, ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεθα, μή μ' ὀρθῶς ἕλοι
,, τοιόσδ' ἵππων, ὥστ' ἀρκτέον φίλους.
καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς. τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτὲ
ἔδρασεν, ἢ 'βάλυσεν Ἀργείων ἀνήρ;
πλὴν οἰκάδ' αὐτόν. μαίνεται γὰρ θρασύνας φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα σωτυχὼν κατακτάνῃ.

χρόνου

χρόνου γὰρ ἦλθ' ἐφ' ᾧ μ', ὃ φαίνεται.
οἰκ ἐκ οἶδα σὺς σὲς, ὃς λέγεις, Ὀδυσσέας.
ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν ὀλέν' ἐπεπόρθημεθα.
ἕκ σὺ δ' ἦν νόμιζε ταῦτ', ἐπεὶ πόρ σοι δοκεῖ.
οἰκ ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἂν ἐνθαύσιμί σοι;
ἕκ μὴ θνῄσκ'. ἅλις γὰρ ἐν τεθνηκότων ὄχλος.
οἰκ ποῖ δὲ πρόπεμπε λειποστρατῶν μονόμοι;
ἕκ οἰκός σε λύθων δ' ὁδός, ἐξιάσεται.
οἰκ ὦ πῶς με λυπλύσουσιν αὐθένταν χόρδαι;
ἕκ ὅδ' αὖ πρὸ αὐτοῦ μῦθον ὃ λήξει λέγων.
οἰκ ὅλοιτ' ὁ δράσας. ὃ γὰρ εἰς σὲ τείνεται
γλῶσσ', ὡς σὺ δοκεῖς. ἡ δίκη δ' ἐπίσεται.
ἕκ λαβοιδ' ἄγοντες αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς,
ὅπως ὅπως αὖ μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε.
ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν γ' ἔνδον χρεών,
Ἑλένῃ τε, καὶ γόβρασι σημῆναι, νεκρὸς
θαπτεῖν λελύειν λαοφόρους πρὸς ἑκπρόπας.
χο τί ποτ' ὀδύνας ἐκ μεγάλας,
Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς ὠδῖνα
δαίμων, ἀλλ' ὀπυτύων;
ἔα, ἔα. ὦ, ὦ.
τίς ὑπὲρ λευφαλῆς θεός, ὦ Βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον γ' χορὸν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ, λύσατον τόδε πῆμα.
μὲ ὁρᾶν πάρεσι Τρῶδε. ἡ γὰρ γ' σοφοῖς
τιμὰς ἔχασα μᾶσα, συγχόνων μία,
πάρειμι, πῶλα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον,
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν. ὃν ποθ' ὁ λιτέναις χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς, ἀξίαν τίσει δίκην.

ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ,
τέκνον σ' ὀλοφύρομ'. ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἷαν
ἔκελσας ὅλον ποτὶ Τροίαν.
ἢ λυσπλαίμονα καὶ μελέαν,
ἀρμεμψαμένας ἐμὸν, πορθυθείς,
ἀχὴ σ' αὐτομόνα πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν. ὦ φιλίας
φιλίας ἀμφαλά. τέκνον, ὤ μοι.
χο ὅσον προσήκει, μὴ γένυς ξυνωνίαν
ἔχοντι λύπης τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον.
μῆ ὄλοιτο μὲν Οἰνεΐδας,
ὄλοιτο δὲ Λαομέδας,
ὃς μ' ἄπαιδα γήμνας
ἔθηκεν ἀρισοτόκοις,
ἃ, θ' Ελέν', ἃ προλιποῦσα δόμους,
φρυγίων λεχέων ἔπλευσε, πλαθεῖ-
σ' ἐς Ἰλίῳ. ὤλεσε μέν σε νηΐ Τροίας
φίλτατε, μυελοβόρος τε πόλις
αὐθρῶν ἀγαθῶν ἐκφώσκων.
μῆ ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς ἅλις μολών,
φιλάμμονος πάϊ, φίλ' ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ μασῶν ὄρις,
τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε λύσπονον γόνον.
πρῶσα γὰρ δὴ ποταμίοις λιβάδος,
λέκτροις ἐπλάθη Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἦλθομεν γῆς χρυσόβωλον εἰς λέπας
Παγγαίου, ὀργαίνοισιν ἀζυσκυμόναι
μῆσαι, μεγίστῳ εἰς ὄρει μελῳδίας,
λέοντ' ἐσόψει θηρὶ, λάκτυφλώσαμεν

Θάλμυ-

Θάλμυριν, ὃς ἡμᾶς πόλλ' ἐδίννασεν τέχνῃ. cf. Valken. ad Phoen. p. 2
λάβ' εἴ σε τίκτω, συγγόνας ἀδελφόν,
καὶ πᾶθφνέαν, ἣν' ὦν δύω πατρὸς
σίνας. πρέφειν σὲ σ' ὁ βροτέαν ἐχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ ποιναίαις λόγαις.
γῶθ' ἑκπραφεὶς λάλισα παρθένων ὕπο,
Θρήκης ἀνάσσων πρῶτος ἦδ' αὐθρῶν, τέκνον.
λαί σ' ἀμφὶ γλῶ μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
ἀλκὰς λορύσσοντ', ὄν' ἐδείμαινον θανεῖν.
Τροίας δ' ἀπύδλων ἄσυ μὴ λίπεσθαι ποτε,
εἰδῆα γὰρ σὸν τόσμον. ἀλλὰ σ' Ἕκτορ
προθυβούμαθ', ἥ τε μητρία γόρσια
ἔπεισ' ἀνελθεῖν, λάβ' ἱκτορῆσαι φίλοις.
καὶ τόδ' Ἀθανᾶ τῶν τὸς αἰτία μόρου.
δέδε δ' Οδυσσεύς, δεῖ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔβρασε, βρώσας. μὴ δόκει λελῆθέναι.
λαί τοι τόλιν σὸν σύγγονοι πρεσβεύομεν
μᾶσαι μάλισα, λάβ' πιχώμεθα χθονί,
μυσηρίων τε τ' ἀρρήτων φανὰς
ἔδειξεν Ορφεὺς, αὐτανέψιος νεκρῶν
τόδ', ὄνεκα κτείνασα Μασσαίου τε σὸν
σεμνὸν τολίτην, λάβ' τὶ πλεῖον ἀνδρὸς ἔγα
ἐλθόντα, φοίβος, σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.
καὶ τῶδε μισθὸν πᾶσ' ἔχασ' ἐγὼ ἀγκάλαις,
θρῃκῶν. σοφίσθ' δ' ἄλλον δὲ ἐπάξομαι.
χο μάτην ἄρ' ἡμᾶς θρήκιος στρατηλάτης
cf. Valken. ad Phoen. p. 29. ἐδίννασ', Ἕκτορ, τῷδε βουλῦσαι φόνον.
ἐκ ἦδειν τάδ'. δέδε μάντεως ἔδει φράσαι,
Οδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ελλήνων στρατὸν

λύσωμ, τί μλλ' ἐμελλον ὀ πέμψειν Φίλοις
λήρυκας ἐλθεῖν, λιὰ πικρᾶσαι χθονί;
ἔπεμψ'. ὀφείλων δ' ἦλθε, συμπονεῖν ἐμοί.
ὀ μλλ' θανόντιγ' ὀδλαμῶς σωπήσομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμ⊙ τῷδε καὶ τόξαι τάφου,
καὶ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδλλ'.
Φίλ⊙ γὰρ ἐλθὼν, δυσχερῶς ἀπόρξεται.
μὲ ὀκ εἶσι γαίας εἰς μελαγχεῖμον πέδον.
τοσόνδε νύμφλν τλῶ γ' ἔρβ' αἰτήσομαι,
δ' λαρπαστοῖς πᾶδλα Δήμητρ⊙ θεᾶς,
ψυχλὼ αὐεῖναι τόδ'. ὀφειλέτις δέ μοι,
σὺν Ορφέως λιμδσα φαίνεσθαι Φίλας.
λιὰ μοὶ μλν ὡς θανών τε, λιὸ λύσασθ φά⊙,
ἔσαι τοιοῦτόν. ὀ γὰρ ἔστ' αὐτόν ποτε
ὄστ' εἶσιν, ὅστις μητρὸς ὄψεται δόμας.
λιρυπὸς δ' ἐν αὖτοις ἔδ' ὑπαργύρ⊙ χθονός,
ἀνθρωποδλαίμων λέσεται βλέπων φά⊙,
Βαλκὸς πεφύτης, ὅς τε Παγγαίᾳ πέτραν
ὤκησε σεμνὸς ῥῆσιν εἰδόσιν θεός.
Βαιὸν δὲ πρόθ⊙ δ' θαλασσίας θεᾶ
οἴσω. θανεῖν γὰρ κἀμὲ τὸν ἐκείνης χρεών.
θρῆσσοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Αχιλλέα Θέτιδ⊙ ἐν πτόλει ποτὲ,
ἠ ῥύσεται νιν Παλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτεινε.
τοῖον φαρέτρα λοξὸν σώζει βέλ⊙.
» ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν,
» ὡς ὅστις ὑμᾶς μὴ λιακρῶς λογίζεται,
» ἅπαις δλιοῖσει, λιὸ τεκὼν θάψει τέκνα.
χο ἔστ⊙ μλν ἦδη μητρὶ λυπηδνειν μέλει.
σὺ δ' εἴ τι πρᾶσσειν τῶν πεπειμένων θέλεις,

Εκτορ,

Εκτορ, πάρεσι. φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
ἔκ χωρεῖτε, συμμάχος δ' ὁπλίζεσθαι τάχ⊙.
ἄνωχθε. πληρᾶτ' αὐχένας ξιφηρίστους.
πόνος δ' ἔχοντας χρὴ μένειν τυρσηνικῆς
σάλπιγγ⊙ αὐδλιὰ. ὡς ὑπορβάλλων σπεῦ,
τείχη τ' Αχαιῶν ναυσὶν ἄθρον ἐμβαλεῖν
πρόθυμοι θε, Τρωσί θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀκτῖνα τλῶ σέλασσαν ἡλίου φέρειν.
χο πέσθε Βασιλεῦ. σέλμασιν ὅπλοις
κοσμησάμενοι. καὶ ξυμμαχίαν
τάδε φράζωμεν. τάχα δ' αὖ νίκαν
δόμοις λαίμων, ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

Μετὰ τ᾽ Ιλίου πόρθησιν, ἔδοξεν Αθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸν τ᾽ Αχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι. τ᾽ μὲν γὰρ συνοῦσαν πολύ, διὰ τ᾽ Ιτέαν. τ᾽ δὲ μισοῦσαν τοὺς Ελληνας, διὰ τ᾽ Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ελληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τ᾽ γυναικῶν. ταῖς γὰρ ὧν ἀξιώμασιν ἔδοσαν, Αγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ανδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Αχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ὠδὶ τὸ τάφῳ αὐτ᾽ ἔσφαξαν. Ασυάνακτα δὲ ἀπὸ τ᾽ τείχων ἔρριψαν. Ελένην δὲ, ὡς ἀπέκτεινεν Μενέλεως ἤγαγεν. Αγαμέμνονι δὲ τιὼ χρησμῳδὸν ξυνέφαγόν σφ. Εκάβη δ᾽ τ᾽ μὲν Ελένης διατεκμηράσασα, τοὺς αἱρεθέντας δὲ διαδυρομένη τε, καὶ θρήνησασα, καὶ διαδύσασα, πρὸς τὰ τ᾽ Οδυσσέως ἤχθησκιωὰς, τότ᾽ διατρύειν δεδόκται.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ποσειδῶν.	Ταλθύβιος.
Αθηνᾶ.	Κασάνδρα.
Εκάβη.	Ανδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.	Μενέλαος.
	Ελένη.

Προλογίζει δὲ ὁ Ποσειδῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κω λιπὼν Αἰγαίου ἅλμυρὸν cf. Valcken. ad Phoen. p. 75.
βαθῦ
πόντου, Ποσειδὼν, γῆθα Νη-
ρήδων χορὸς
λαμπρὸν ἴχνος ἐξελίσσουσι ποδός.
ἐξ ὧν γὰρ ἀμφὶ τὴν δὲ Τρωϊκὴν χθόνα
Φοίβος τε, λάϊνος πύργος τ᾽ εἷλε
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν λανόσιν, ὅπου τ᾽ ἐκ φρενῶν
δύνοι ἀτίσας τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πολύ,
ἥ νιν διαπνᾶται, καὶ πρὸς Αργείων λοιπὸς
ὅλωλε πορθηθεὶς᾽, ὁ γὰρ πάλαι σφ
φωκεὺς Επειὸς, μηχαναῖσι παλλάδος
ἐγκύμον᾽ ἵππου τοξεύων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπεμψεν ὃς δὲ θέλεθρον βάρος.
cf. Valcken. ad Phoen. p. 12. ἔθεν πρὸς αὖ δόμων ὑστέρων διαπεπόρθηται
πλάτει ἵππος, λευκὸν ἀμπίσχων πόρον,
ἔρημα δ᾽ ἄλση, καὶ θεῶν αὐδήκτορα
φόνῳ διαπρέπει. πρὸς δὲ λιπτίδων βάθρων,
πέπωκε Πριάμου, Ζηνὸς ἑρκεῖα θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς, φρυγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Αχαιῶν πέμπεται. μένουσι δὲ
πρύμνηθεν ἔρου, ὡς διεκπερῶ χρόνῳ
ἀλόχους τε, καί τέκν᾽ εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
cf. Valck. ad Phoen. p. 101. οἱ τὴν δ᾽ ἑστίαν τύραννον Ελλάδος πόλιν.
ἐγὼ δὲ (νικῶμαι γὰρ ἀργείας θεοῦ
Ηρας, Αθάνας θ᾽, αἳ σφ᾽ ἔσωζον Φρύγας)
λείπω τὸ κλεινὸν Ιλιον, βωμούς τ᾽ ἐμούς.

Ερημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ λακπῆ,
Νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν, οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ λωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων,
Βοᾷ Σκαμανδρος, δεσπότας λιπερημένων.
καὶ τὰς μὲν ἀρκὰς, τὰς δὲ θεσσαλὸς λεὼς
εἵληχ', Αθηναίων δὲ θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρωάδων, ὑπὸ σέγαις
ταῦσδ' εἰσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
στρατοῦ. σοὶ αὐταῖς ἡ λάκαινα πωλάσεις
Ελγύη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος γυνή.
τὴν δ' ἀθλίαν, τὴν δ' εἴτις εἰσοραῦ θέλει,
πάρεσιν ἑκάβη, λειμὼν πυλῶν πάρος,
πλακηρυχεῖσα πολλὰ, καὶ πολλῶν ὕπορ.
ἣ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ' Αχιλλέως τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε πλημόνως πολυξένη.
φροῦδος δὲ Πρίαμος, καὶ τέκν'. ἰὼ δὲ πάροιθεν
μέθημ' Απόλλωνι δρομάδα Κασάνδραν, ἄναξ,
ὁ τοῦ θεοῦ παλιπρὼν τότ' οὐσεβὲς,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Αγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' οὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις.
ξεσόν τε πύργωμ', εἴ σε μὴ δηώλεσεν
Γαλλὰς Διὸς πῶλις, ἦδ' ἂν ἐν βαθροις ἔτι.
ἄθη ἔξεσι τὸν γνῶναι μὲν ἄγχισον πατρὸς,
μέγαν τε λαίμον', ὧν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τοῦ πάρος, πόσευνέτειμ;
πο ἔξεσιν. Αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
Αναξ' Αθάνα, φίλτρον ὐ μικρὸν φρενῶν.
ἄθη ἐπάνεσ' ὀργὰς ἠπίους. φέρω δέ σοι
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.
πο μῶν ἐκθεῶν τε, κοινὸν ἀχέλειος ἔπος,

ἦ Ζηνὸς

ἦ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρες;
ἄθη ἔκ, ἀλλὰ Τροίας ἕνεκ' ἦλθα βαίνουσα,
πρὸς σοῦ ἀφίγμαι δώματ', ὡς ξοινοῦ λάβω.
πο ἦπου δὴ ἔχθραν τοῦ πρὶν ἐκβαλοῦσα νεῦ,
εἰς οἶκον ἦλθες πυεῖ ματηθαλωμένης;
ἄθη ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε. κοινώσῃ λόγους,
καὶ συμπονήσεις, ἂν ἐγὼ πράξαι θέλω;
πο μάλις'. ἀτὰρ δὴ καὶ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Αχαιῶν ἕνεκ' ἦλθες, ἢ φρυγῶν.
ἄθη οὐ μὲν πρὶν ἐχθρὰς Τρῳὰς σὺφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Αχαιῶν νόσον ἐμβαλεῖν πικρόν.
πο τίδ' ὧδε πωδὰς ἄλλοτ' ἐς ἄλλας τρόπους,
μισεῖς τε λίαν, καὶ φιλεῖς; οὐ καὶ τύχῃ;
ἄθη ἐκ οἶδ' ὑβριαθεῖσά μ', καὶ ναοὺς ἐμούς;
πο οἶδ' ἦνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ἄθη λαὸς γ' Αχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἦκουσ' ὕπο.
πο καὶ μὴν ἔπορσαν τ' ἰλιον θεοὶ σῷ θυμῷ.
ἄθη φιλῶ γὰρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι πρᾶσαι λακῶς.
πο ἔτι μὰ βλέπει τάδ' ἐμὸ. πρασσεις δέ τι;
ἄθη λύσουσαν αὐτοῖς νόσον ἐμβαλεῖν θέλω
πο ὦ γῆ μήτηρ, ἢ λαθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ἄθη ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' ἰλίου,
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσεται
πέμψει, γνοφώδη τ' αἰθέρ' φυσήματα,
ἐμοὶ δ' ὁ σὼσιν φησὶ πῦρ ὑφαίνιον, cf. Valken. ad Phoen. 1.
βάλλειν Αχαιὸς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σύδ' αὐτὸ σὸν πρᾶγμ' χθὸν. Αἰγαῖον πόρον
πρικυμίαις βρέμοντα, καὶ πίνακας ἁλός.
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τολοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' οὐσεβῶν
εἰλῶσ'

εἰλῶσ' Ἀχαιοί, θεός τε σὺν ἄλλας σέβειν.
πο ἔσαι τάδ'. ἡ χαλκὶς γὰρ ὁ μακρὸν λόγων
λεῖται. παραξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου, Δήλιοί τε χοιράδες,
90 Σκῦρός τε, Λῆμνός θ', αἳ Καφηρεοί τ' ἄκραι,
πολλῶν θανόντων σώματ' ἐξοισι νεκρῶν.
ἀλλ' ἔρπ' Ὀλυμπον, καὶ λιποῦσα νύσσας βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χορῶν, λιαραλόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργείων ᾖξιν λαΐλαψ.
95 ,, Μῶρος δὲ, θυητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
,, Ναούς τε, τύμβους θ' ἱερὰ τἀφῶ λιεκμηκότων,
,, Ἐρημίας ἔρις, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.
χο ἄναξ Λυσάλαιμον, πεδόθεν λιεφαλὴν
ἐπάειρε λόβλιον. ὀκέτι Τροία
100 τάδε, καὶ Βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας.
μεταβαλλομένα λαίμονος, ὠὐχετ.
,, πλεῖ ἦβ| πορθμὸν, πλεῖ ἦβ| λαίμονα.
,, μὴ δὲ πνοίσι πρῷραν βίστε,
,, πρὸς λιῦμα πλέουσα τύχαισιν.
105 ἐκά ἆι, ἆι, ἆι, ἆι.
τί γὰρ ὁ πάρος μοι μέλεα σενάχειν ;
ἢ πατρὶς ἔρρει, ἢ τέκνα, ἢ πόσις,
ᾧ πολὺς ὄγκος συνελλομένων
προγόνων, ὡς ὀδέρη ἦδ' ἄρα.
110 τί μελπὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τὶ δὲ θρῶπησαι; λύσσω. ἐγὼ τ' ἐαρυλαίμονες
ἄεθρων λιλισι, ὡς λιάκειμαι,
νιῶ τ' ἐν σόρνοις λέκτροισι τεθεῖσ'.
οἵ μοι λιεφαλᾶς, οἵ μοι λροτάφων,
115 πλευρῶν θ', ὡς μοι πόθος εἰλίξαι,

καὶ

καὶ σταλᾶναι νῶτον, ἄκανθαν
τ' εἰς ἀμφοτόρους ποίχας μελέων,
ὧν σὺν αἰεὶ πακρύων ἐλέγχος.
μᾶσσι δ' ἐχ' αὐτὴ ποῖς πνεύμοις,
ἄτας λιελαθλᾶν ἀχορεύτους. 120
πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἰλιον ἱόραν, αἳ λιῶπαις
πλὶ ἄλα πορφυροειπλέα, καὶ
λιμένας Ἑλλάδος σύρισμος
αὐλῶν παιᾶνι συγνῷ, 125
συρίγγων τ' ὀὐφθόγγῳ φωνᾷ
βαίνσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτα
παιπλείαν ᾄχετ' ἀσπίδα.
αἳ αἳ. Τροίας γὼ κόλποις,
ταὼ Μενελάα μετανιστόμεναι 130
συγναὶ ἄλοχοι, Καδμείοι λώβαν
τ' Εὐρώτα πύσκλειαν, ἃ σφάζει μὲν
τὸν πφωτόγονον' ἀροτῆρα τέκνων,
Πρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβην
δὲ ταὐτὸ' ᾄχεικ' ἄταν. 135
ὦ μοι θάλασσα, δὲς θάλασσα,
σκιμπᾶς, ἐφέλ[ο]ν ἀγαμεμνονείας. cf. Voeken. ad Phoen. p. 64
δόλια δ' ἄγομαι χρᾶς ἐξ οἴκων
λαρᾶς ξυρηκεῖ πφηθέρει
λιρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς. 140
ἀλλ' ὦ τᾶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι, καὶ λιᾶραι, καὶ λύσνυμφοι,
τύφεται Ἰλιον. αἰάζωμεν.
μάτηρ δ' ὡς τις πλωοῖς λιλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ᾄλαλξω γὼ 145

μολπάν,

μολωσὰν, ὃ τὰν αὐτὰν, οἵαν ποτὲ λὴ
σκήπτρῳ Πριάμε διερῴδιμὰν
πόλιν ἀρχέχορε πλαγαῖς Φρυγίαις
ζυγόμποις ἁρμόχορε θεός.
χο Ἐκάβα, τί θροεῖς; τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις;
ἁμὰ γὰρ μελάθρων, οὓς οἰκτίζω,
ἁμὰ δὲ σέρνων, φόβῳ ἀΐσσει
Τρῳάσιν, αἳ ἔνδ' οἴκων ἔσω
πολέων ἀκάχηνται.
ἑκά ὦ τέκν', Ἀργείων πόδας ναῦς ἤ
λὴ λινεῖται λωτοφόρης χείρ.
οἳ γὰ τλάμων, τί θέλεσ'; ἢ πάτραν λὴ με πάλιναν
ναυβλώσασι πατρώας ἀπὸ γᾶς;
χο οὐκ οἶδ'. εἰκάζω δ' ἄταν.
ἰὼ, ἰώ. μέλεαι μόχθων ἐπάκουσόμεθα.
Τρῳάδες ἔξω δομίζαθ' οἴκων.
σέλλεσ' Ἀργεῖοι νόσον.
ἑκά ἔ, ἔ. μὴ νιῶ μοι τὰν βακχεύσασαν
Κασάνδραν πέμψαθ' ἔξω,
αἰχμάζω Ἀργείοισι μαινάδ'. ἐς ὄλγεσι δ' ἀλ
ἰώ. Τροία τροία πόλις', ἔρρεις. γωθω.
πόλισσοι δ' οἱ σὲ λιτώντες,
καὶ ζῶντες, καὶ πολιαθέντες.
χο οἵ μοι. τρομερὰ σκιρτὰς ἔλιπεν
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπάκουσόν μου
βασίλεια σέβω, μή με λιτέσθαι
δόξῃ Ἀργείων δεῖται μελέαν.
ἢ ἰὼ πρύμνας ἤδη ναύται
σέλλονται λινεῖν λώπας.
ἑκά ὦ τέκνον, ὀρθρεύσασαν ψυχὰν

ἐκπλαγθεῖσ'

ἐκπλαγθεῖσ' ἦλθον φρένας.
ἦλθέ τις ἔβα Δαναῶν δόρυξ,
ὄλωλ', προύκειμαι πόλις πολέμων.
χο ἐγγύς που δεῖσαι δοκῶ. Ἑκά. ἰώ, ἰώ.
χο τίς μ' Ἀργείων, ἢ φθιωταῖν,
ἢ νησαίαν ἕξει χώραν
πόλισσαν πόρρω Τροίας. φεῦ, φεῦ.
ἑκά ὄφ', ἃ πάλαι μέν, τὸ πρῶν γαίας
πολεῖτιν ἀμφὶ Φοίβου, ἐς
θείαν νεκρὸν μορφάν,
νεκύων ἀμφιλαφὰ πρὸ πυθύρων.
ἢ παίδων θρέπτειρα
ἀρχαγοὺς εἶχον δόμους.
χο αἰ, αἰ. ποίοισιν δ' οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἀγετάσεις;
ἑκά οὐκ ἰσάλοις ἰσοῖς δορὶ πόλις
δινεύσασ' ἁλώσεται,
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσω,
νέα τοι μόχθος ἔξω δρεῖσσος,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων.
ἔρρει νὺξ αὐτὰ, καὶ πολίμων,
ἢ πειρώσας ὑδρεύσομαι,
πρόσπολον οἰκτρὰ
ἔνδ' σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
χο τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμι
Θησέως δυσαίμονα χώραν.
ἑκά μηδ' ἴδοιν πόλιν γ' Εὐρώτα
τὰν ἐχθίσαν θραύσασαν Ἑλένας,
ἔνθ' αὐτάσω Μενέλα πόλαν,
ἔνθ' τὰς Τροίας πορθητάς.

τὰν

τὰν Γηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ' ὀλύμπου καλλίσαν
ὄλβον βρίθειν φάμαν ἤκου-
σ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπίᾳ.
τάδε δευτέρα μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν χώραν,
καὶ τὰν αἰτναίαν Ηφαίστου
φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ' ἀκούω
κηρύσσεσθαι, στεφάνοις τ' ἀρετὰς,
τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ιονίῳ ναῦται πόντῳ,
ἂν ὑδραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσεύων
Κράνθις, ζαθέαις πηγαῖσι τρέφων,
εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
χο καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀὴρ στρατιᾶς
κῆρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
ἐξανύων.
δοῦλαι γὰρ δὴ
χθονὸς ἤδη.
ταλ Εκαβη, πυκνὰς γὰρ οἶσθα μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα, κήρυκ' ἐξ Αχαϊκοῦ στρατοῦ.
ἐγνωσμένως δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἑκά τόδε τόδε φίλαι Τρῳάδες, ὁ φόβος ἦν μοι πάλαι.
ταλ ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ὦν ὑμῖν φόβος.
ἑκα αἶ, αἶ. τίνα γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθι-
ώδος εἶπας γ', ἢ Καδμείας χθονός;
ταλ κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ' ὁμοῦ λελόγχατε.

τίν'

ἑκα τίν' ἄρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πότμος εὐτυχὴς,
τῶν Ιλιάδων μενεῖ;
ταλ οἶδ'. ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
ἑκά τοὐμὸν δὲ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος,
ἔννεπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ταλ ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Αγαμέμνων ἄναξ.
ἑκά ἦ τᾷ λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν;
ἰώ μοι μοι.
ταλ οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ἑκά ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ χρυσοκόμας
δῶκεν, ἄλεκτρον ζωὰν;
ταλ ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ἑκα ῥίπτε τέκνον ζαθέους
κληΐδας, κἀπὸ χροὸς ἐν-
δυτῶν στεφέων ἱερὸς στολμούς.
ταλ οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ἑκα τί δὲ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν
ἐλάβετε; τέκος ποῦ μοι;
ταλ Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
ἑκα ταύταν, καὶ πάλος ἔζευξεν;
ταλ τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Αχιλλέως.
ἑκά ὤ μοι ἐγώ. τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν;
ἀτὰρ τίς ὅδ' ὦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ελλάνων;
ταλ εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν. ἔχει καλῶς.
ἑκά τί τόδ' ἔλακεν; ἆρα μοι ἀέλιον λεύσσει;
ταλ ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ἑκά τί δ' ἡ τοῦ χαλκεομίτορος
Εκτορος δαμαρ Ανδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;

καὶ

ταλ καὶ τλῶσ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἀξαίρετον.
ἑκά ἐγὼ δέ, ὦ Ζεῦ, πρόσπολον, ἃ φοιτῶμεν
χορὶ δισσομάχα βακτρο
γοραιῶ λάρα;
ταλ Ἰθάκης ὀλυστεὺς ἔλαχ' ἄναξ δίκλιν ἔχειν.
ἑκά ἔ, ἔ. ἀρᾶσθε λιτᾶτα λύσιμον.
ἕλκ' ὀνύχεσι λίπτυχον πῆχυν.
ἰώ μοι μοι. μυσαρῶν, δολίων τε λέχεων
φωτὶ δισσύειν
ὠλεμίων, λίκας
πτανόμαν δάκει.
ὃς ταῦτα τὰ 'κεῖσ' ἐνθάδ' αὐτίπαλ', αὖθις ἐν-
κεῖσε, δίπτυχα γλώσσαις,
ἃ φίλα τὰ πρόσθεν φίλα
τιθέμενθ' ταὐτῶν.
γοᾶδ' ὦ Τροιάδες με.
βέβακα δίναστον. οἴχομαι
ἃ πάλαι', ἃ δυσυχεστάτῳ πόσει πεσοῦσα λέκτρα.
χο τὸ μὲν σὸν οἶδα, πότνα. τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ταλ ἴτ'. ἐκνομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεών,
ὅσον τάχιστα δόμων, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δούς νιν. εἶτα τὰς ἐλευθέρας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλώτισσας λέγω.
ἔα, τί ῥώδινας ἥδε πόλιν αἴθεται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τροιάδων μυχούς;
ὡς ἐξαγεσθαι φίλιε μέλλουσαι χθονός,
πῶς Ἀργεῖ, αὐτῷ τ' ἐκπυρσῶσι σώματα
αὐταῖν θέλουσαι; λαμπρὰ τἀλδύθρου
φῶς τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φορεῖται κακά.

ἄνοιγ'

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ.
ἑκά οὐ δῆτα. πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ πᾶς ἐμὴ
μαινὰς βοάζῃ δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
κρ ἄνεχε. πάρεχε φῶς.
φορῶ. σέβω φλέγω
λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
ὦ ὑμέναι' ἄναξ,
ἰδού, ἰδού. μακαρίαν ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ κατ' Ἀργεῖ' ἐγαμμένα.
ὑμέν, ὑμέναι' ἄναξ.
ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, ὦν δακρυσι, καὶ
γόοισι κρύπτεις θανόντα
πατέρα, πατρίδα τε
φίλαν κατασβέσσ' ἔχεις,
ἐγὼ δ' ὧδε γαμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγάν, εἰς αὔραν.
ὦ ὑμέναι' σοι πέφνων ὧν λέκτροις
δισδοῦσ', ὦ Ἑκάτα φάσς.
παρθένων ὧδε λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει
πάλαι πόσι' ἀθρίον.
ἄναγε χορόν, σύναυ, σύοι,
ὡς ὧδε πατρὸς ἐμοῦ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος. ἄγε σὺ Φοῖβε ναῶν,
ἦ σὸν δ' ἐν ἀφναις
ἀνάκτορον θυκπολῶ.
ὑμέν, ὦ ὑμέν. ὑμέν.
χόρευε μᾶτερ, χόρευ'. ἄναγε πόδα σόν.
ἅλιασε πάλ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποσίν,

φερούσα Φιλτάταν βάσιν.
Βοάσατ' εὖ τὸν ὑμέναιον, ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ' ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι. μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ, πόσιν ἐμέθεν.
χο Βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Αργείων στρατόν.
ἑκά Ηφαιστε, δ' αδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πικράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴ μοι τέκνον,
ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς, οὐδ' ὑπ' ἀργείου δορὸς,
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζον ποτέ.
παράδος ἐμοὶ φῶς. οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ', οὐδέ σ' αἱ τύχαι τέκνον
ἐσωφρονήκασιν, ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυα τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆδε μέλεσι Τρῳάδες γαμηλίοις.
κα μᾶτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι Βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε τε. κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ,
ὤθει Βιαίως. οὐ γὰρ ἐστι λοξίας.
Ελένης γαμεῖ με δυστυχέστερον γάμον,
ὁ τῶν Αχαιῶν κλεινὸς Αγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ.
ἄλλα τ' ἐάσω. πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομαι,
ὃς εἰς τραχήλον τὸν ἐμόν εἰσι, χ' ἁτέρων.
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας οὓς οὐ μοὶ γάμοι

θήσουσιν, οἴκων τ' Ατρέως ἀνάστασιν.
πόλιν τε δείξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ σοῦ Αχαιοὺς, στήσομαι βακχευμάτων,
οἳ δὰ μίαν γυναῖκα, καὶ μίαν πόλιν
θηρῶντες Ελένην, μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ,
τὰ Φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα.
καὶ ταῦθ' ἑκούσης, κοὐ βίᾳ λελησμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὐ γῆς ὅρι' ἀστρεβούμενοι,
οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος. οὓς δ' Αρης ἕλοι,
οὐ παῖδες εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν,
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι, τοῖσδ' ὅμοι ἐγίνετο.
χῆραί τ' ἔθνησκον. οἵδ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες. οὐδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῶν αἷμα γῇ δωρήσεται,
ἢ τοῖδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
,, Σιγᾶν ἄμεινον τἀσχρά. μὴ δὲ μοῦσά μοι
,, Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥ τις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ, πρῶτον μὲν τὸ καλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον. οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι Φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν Αχαιοῖς, ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Εκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον ὡς ἔχει.

δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών.
καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται.
εἰδ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ὤν, ἐλάνθανεν.
Γάρις δ' ἔγημε τὴν Διός. γήμας δὲ μὴ,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
„ Φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ.
„ Εἰδ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει,
„ Καλῶς ὀλέσθαι. μὴ καλῶς δὲ, δυσκλεές.
ὧν οὕνεκ' οὐ χρὴ μῆτερ οἰκτείρειν σε γῆν,
ἢ τἀμὰ λέκτρα. σοὺ γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ,
καὶ σοὶ, γαμοῖσι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
χο ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς,
μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ', οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
ταλ εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,
οὔκουν ἀμισθὶ σοὺ ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπεν ἂν χθονός.
„ ἀτὰρ τὰ σεμνὰ, καὶ δοκήμασιν σοφὰ,
„ οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Γανελλήνων ἄναξ
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῇδ' ἔρωτ' ἐξαίρεσιν
μαινάδος ὑπέστη. καὶ πρένης μὲν εἴμ' ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε τῇδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μὲν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
ἀργεῖ' ὀνείδη, καὶ φρυγῶν ἐπαινέσεις,
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'. ἔπου δέ μοι
πρὸς ναῦς. καλὸν νύμφευμα τοῦ στρατηλάτη
σύδ' ἡνίκ' ἄν σε Λαρτίου χρήζοι τόκος,
ἄγειν φέρεσθαι. σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἰλιον.
κα ἡ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα

κήρυκες

κήρυκες ἐν; ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς,
οἱ περὶ τυράννους, καὶ πόλεις ὑπηρέται.
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα. ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι,
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ' οὐκ ὀνειδῶ.
δύστηνος. οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ, καὶ φρυγῶν κακὰ
δόξει πότ' εἶναι. δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέρας,
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβροστορειβάτης
Κύκλωψ, λίγυστίς θ' ἡ συῶν μορφάτρια
Κίρκη. θαλάσσης δ' ἁλμυρὰ ναυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν ποτὲ,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὴ συντεμῶ.
ζῶν εἶσ' ἐν ᾅδου, κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί σοὺ Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα.
ἢ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν τι σεμνὸν πράττειν Δαναϊδῶν στρατηλάτα
κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες, γυμνὰν δ' ἐκβεβλημέ-
ὕδατι χειμάῤῥῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου. (νην
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὐΐα,
χαίρετ'. ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην,
ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγνὴ χρόα.
δὼ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι. τάδ' ὦ μαντεῖ' ἄναξ.

ὦ δᾶ σκάφος ὁ τ' ἐραστηγὸς ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν με
δοκεῖτ' ἂν φθαύοις ἄν, ἄραν ἰσίοις λαιψηρὸν πώλοις, χρύσ-
ὡς μίαν τριῶν ὀρίννυσ' ἁλίᾳ μ' ἐξαλλαξον χθονός.
χαῖρέ μοι μῆτερ. σὺ δὲ μὴ δάκρυσης μηδὲν ὦ Φίλη πατρίς,
οἵτε γῆς ἔνορθ' ἀδελφοί, χ' ὧ τεκοῦσ' ἡμᾶς πατήρ,
ὡς μακραὶ δὲ ξεύδει μ'. ἥξω δ' εἰς νεκρὸς νικηφόρος,
κοὐ δόμους πορσασ' Ἀτρεΐδαις, ὧν ἀπωλόμεθ' ὑπο.
χο Ἐκαβης γεραιᾶς φύλακον. ὁ δεσπότης
δέσποινα, ὡς ἄναυδος εἰς ἄλλο πιτνεῖς;
δοκοῦσιν αὐτὴν ψεύδεσθ'; ὦ λακαί,
χρεὼν πεσοῦσαν αἶρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν.
ἑκά ἐᾶτέ μ', ὅτοι φίλα τἀμοὶ φίλ' ὦ λόραι,
λεῖδαι πεσοῦσαν. πλωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε, κοὐ πέπονθα, λάτις πείσομαι.
,, Ὦ θεοί, λακὸς μὲν αὐδὰ καλῶς οὐ συμμάχους, Αἰχμάλωτος.
,, Ὅμως δ' ἔχει τι χῆμα λικλήσκειν θεούς,
,, Ὅταν τις ἡμῶν δυσυχὴς λάβῃ τύχας.
πρῶτον μὲν ὦν μοι τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον.
τοῖς γὰρ λακοῦσι, πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἡμῶν τύραννοι, λεὺς τύραννʼ ἐγκάμπτω.
λάντεῦθ' ἀρίσβύοντ' ἐγενάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπορτάτους φρυγῶν.
ὁ πρῶτος, ὁδ' ἑλλὼς, ὁδὲ βαρβαρο-
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
λάκεῖνά τ' εἶδον λοιπὶ πεσόντ' ἐλλωικῶ.
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον νεκρῶν.
καὶ γὰρ φυτεργὸν Πρίαμον, οὐκ ἄλλων πάρα
λιλύσσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ λαπασφαγέντ', ἐφ' ἑρκίῳ πυρᾶς
πόλιν θαυδοῦσαν. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους,

εἰς ἄξιωμα

εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χορῶν ἀφῃρέθην.
λοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
ὁ δοῖδιον δὲ θρυγκὸς ἀθλίων λακῶν, cf. Heath. ad Mesthyl. Agam. 1
δλάλη γυνὴ χρεὼς εἰς δόμους ἀφίξομαι. cf. Valck. ad Phoen. v. 96
ἃ δ' ὄδι γήρᾳ τῷδε συμφορώτατα,
τάφοις με πρόθησσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
λιλῆδας φυλάσσειν. τλὰς τεκοῦσαν Ἕκτορα, Valck. ad Phoen. v. 95.
ἢ στεροποιὸν, λέχη πόλεως ἔχειν,
ξυνοῖσιν νώτοις Βασιλικῶν ἐκ δεμνίων,
τροχηρὰ πρὸ τροχηροῦ εἱμένη χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἵ' γὼ τάλαινα, δέλτα γάμου μιᾶς ἔνα
γυναικὸς, οἵων ἔτυχον, ὧν τε τυγχάνω.
ὦ τέκνον, ὦ σύβακχε Κασσάνδρα, θεοῖς
οἵαις ἔλυστες συμφοραῖς ἄγνυμα σόν.
σύ τ' ὦ τάλαινα πῶς ποτ' εἰ πολυξόνῃς;
ὡς ὅτε μ' ἀρσεν, ὅτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γνομένων, τλὰς τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο
ἄγετε πρὸν ἀβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δεῦρο, σιβαδία πρὸς χαμαιπετῆ,
πετρινά τε λιμήνεμον, ὡς πεσοῦσ' ἀρφθαρῶ,
,, δακρύοις λαταξανθεῖσα; τῶν δ' ὀλλαμόνων
,, μηδὲν νομίζετ' οὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ.
χο ἀμφί μοι Ἰλιον ὦ
Μοῦσα, λαινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ὤιτ' ἀμείλιον.

σῶ γὰρ μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
πεντα βάμονος ὡς ἐπ' ἀπωλώτις
Αργείων ὀλέθριμαν
πάλαινα λοιπάλωτος.
ὅτ' ἔλιπον ἵππον, ὁπλίτας
ἐρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνοπλον
ἐν πύλαις Αχαιοί.
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς
Τρωάδος ἀπὸ πέτρων σαθείς,
ἴτ' ὦ πεπαυμένοι πόνων.
πόλιν ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ιλιάδι θεογνεῖ κόρᾳ.
τίς δὴ ἔβα νεανίδων;
τίς δ' ὁπλαῖος ἐκ δόμων;
μεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιον ἔχον ἄταν.
πᾶσα δὲ γένεα Φρυγῶν
πρὸς πύλας ὥρμαθεν,
πτύκας ἐν ὀρείας
ξεστὸν λόχον Αργείων,
καὶ πανδαναίας ἄταν θεᾶς δόσιν,
χαλκεμ ἄζυγος ἀμβρότα πώλου.
ἐλισσὸ δ' ἀμφιβόλοι-
σι λαΐνοισι νεὼς ὤς,
σκαφος μελαινὸν εἰς ἔδρανα
λάϊνα, δαΐων τε φόνια πατρίδι
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ὠδὴ δὲ πόνῳ, καὶ χαρᾷ,
νύχιον ἐπικτύφας πέδῳ.
λιβύς τε λωτὸς ἐκτύπει,

φρύγιά τε

φρύγιά τε μέλεα. πᾶς θρόνοι
δ' ἀέριον ἀνὰ λιρόπον ποδῶν,
βοᾷ τ' ἔμελπον δύφρον. ἐν
δόμοις τε πάμφατες σέλας
πυρὸς μέλαιναν αὔγλαν
ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ.
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεσίταν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα πέδβόνον,
Διὸς κόραν Αρτεμιν
ἐμελπόμαν χορεῖσι.
φονίαν δ' ἀνὰ πόλιν
βοὰ κατεῖχε πόρταμων
ἔδρας. βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλοις ἔβαλε ματρὶ χεῖρας,
ἐπομνύμενα. λόχᾳ
δ' ἀζέβαινεν Αρης,
λόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἔν τε δόμοις
λαρατόμος ἐρημία νεανίδων,
στέφανον ἔφερεν Ελλάδι λουτροτρόφῳ,
Φρυγῶν πατρίδι πυθέσθαι.
χο Εκάβη λύσατε πόδ' Ανδρομάχᾳ
ξυνωρὶς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένᾳ.
πᾶς δ' εἰρεσίᾳ μασῶν ἔπεται
φίλος ἀσυναὼξ Εκτορος ἶνις.
ἑκά ποῖ ποτ' ἀπλοΐας νωθέσι φέρη
δόρυσιν γύαν, πάρεδρος χαλκέοις
Εκτορος ὅπλοις, σκύλλοις τε Φρυγῶν
δορυθρῴστοις,

θῖσιν

οἷσιν Αχιλέως παῖς φθιώτας,
στέψει ναοὺς ἀὲν Τροίας;
αὐ Αχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. Εκα. ἰώ μοι μοι.
αὐ τί παιαῦ' ἐμὸν στενάζεις; Εκα. αἶ, αἶ. αἶ, αἶ.
αὐ τῶνδ' ἀλγέων. Εκα. ἰὼ Ζεῦ.
αὐ καὶ συμφορᾶς. Εκα. τέκεα.-
αὐ πρὶν ποτ' ἦμεν.
ἑκα βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροία. Αν. τλήμων.
ἑκα ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. Αν. φεῦ, φεῦ.
ἑκα φεῦ δῆτ' ἐμῶν. Αν. κακῶν. Εκά. οἰκτράγε τύχα.
αὐ πόλεως. Εκ. ἃ καπνοῦτ'. Αν. μόλοις ὦ πόσι μοι.
ἑκα βοᾷς τὸν παρ' ᾅδη παιδ' ἐμόν, ὦ μελέα.
αὐ σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ. Εκά. σύ τ' ὦ λῆμ' Αχαιῶν.
τέκνων δὲ ποθ' ἁμῶν πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
κόμισαί μ' εἰς ᾅδου. Χο. οἵδε πόθοι μεγάλοι.
ἑκα σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
χο οἰχομένας πόλεως. ὠδὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖτ'
εὐφροσύναισι θεῶν.
ὁ δὲ σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων συγορῶν χαρὶν
ὤλεσε πόργαμα
Τροίας. αἱματόεντα δὲ θεᾷ
πρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται.
ζυγὰ δ' ἤνυσε δούλια Τροία.
ἑκα ὦ πατρὶς, ὦ μελέα,
καταλειπομένα σε δακρύω.
χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.-
ἑκα κἀγὼ δόμον, ἐνθ' ἐλοχεύθην.
χο ὦ τέκν', ἔρημος πόλις. ἁμαστὴρ

ἀπολείπεθ'

ἀπολεῖπεθ' ὑμῶν.
ἑκα οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη,
δάκρυα τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται
ἁμετέροισι δόμοις. ὁ θανὼν δ' ἐπι-
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.
χο ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
,, θρήνων τ' ὀδυρμοί, Μοῦσά θ' ἣ λύπας ἔχει.
αὐ ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Αργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ' Εκτορος, τάδ' εἰσορᾷς;
ἑκα ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν. ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω,
τὰ μηδὲν ὄντα. τὰ δὲ δοκοῦντ' ἀπώλεσαν.
αὐ ἀγώμεθα λέια σὺν τέκνῳ. Τόδ' εὐγενὲς
,, Εἰς δοῦλον ἥκει, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.
ἑκα Τὸ τῆς ἀνάγκης, δεινόν. ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀπαστασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
αὐ φεῦ, φεῦ. ἄλλός τις Αἴας ὡς ἔοικε δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς. νοσεῖς δὲ χ' ἅτερα.
ἑκα ὧν γ' οὔτε μέτρον, οὔτ' ἀριθμός ἐστι μοι
κακῶν. κακῶν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
αὐ τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
σφαγεῖσ' Αχιλλέως, δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ἑκα οἴ' γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπε σαφές.
αὐ εἶδον νιν αὐτή. κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων,
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπεκοψάμην νεκρόν.
ἑκα αἶ αἶ τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἶ αἶ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
αὐ ὄλωλεν, ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ἑκα οὐ ταυτὸν ὦ παῖ τὸ βλέπειν, τοῦ κατθανεῖν.

Τὸ μὲν

,, Τὸ μὲν γὰρ ὀλίγ' ἔτη σοὶ ἔνεισιν ἐλπίδες.
αὖ ἄκαρον, ὡς σοι τὸν βίον ἐμβαλῶ φρενί.
,, Τὸ μὴ γενέσθαι, τοῦ θανεῖν ἴσον λέγω.
,, Τὸ ζῆν δὲ λυπρῶς, μᾶλλον ἐστὶ κατθανεῖν.
,, Ἀλγεῖ γὰρ ὀδὲν τῶν κακῶν ἀπαθὴς ὤν.
,, Ὁστὶς δ' ἀτυχήσας εἰς τὸ δυσυχὲς πεσὼν,
,, Ψυχὴν ἀλᾶται τοῦ πάροιθ' εὐπραξίας.
,, Κεἰνη δ' ὁμοίως ὥσπερ ἀκτὶς ἡλίου φῶς,
,, Τέθνηκε, λαμπρὸν οἶδε, τὸν αὖ κακῶν.
ἐγὼ δὲ πρεσβύσασα, τὸ τ' ἄνολβον
λαχοῦσα πλεῖον, τοῦ τύχης ἡμαρτάνον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔδ' εὐκλεᾶ,
ταῦτ' ἐξεμόχθην Ἑκτορ' ἐς τοῦμὸν λέχος.
πρῶτον μὲν ἔνθα καὶ πόσις, καὶ μὴ πόσις
ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις ἂν ἔνδον μένει.
τότε πρᾶξις πόθον, ἔμιμνον γὰρ δόμοις,
εἴσω τε μελάθρων. κομψὰ θηλείαν ἕτῳ
ἂν εἰσφρέμων. τὸν δ' ἔνδον ἀλαστορα
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξέκλαον ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν, ὅμμα θ' ἥσυχον πόσει
πρᾶξιν. ἤιδη δ' ἃ με χρὴ νικᾶν πόσιν,
κεἴνων τε νίκην, ὧν ἐχρῆν πρᾶσσειν.
καὶ τῶνδε λιμένων εἰς στρατὸν μ' ἀχαϊκὸν
ἔλθοῦσ', ἀπωλέσεν μ'. ἐπεὶ γὰρ ἦλθον,
Ἀχιλλέως με πᾶς ἐβλήθη λαβεῖν
δάμαρτα. δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
εἰ μὲν πρώσασ' Ἑκτορ' Φίλον κάρα,
πρὸς τὸν πρόντα πόσιν ἀνακλύζω φρενός,
κακὰ φανοῦμαι τοῦ θανόντ'. τόνδε δ' αὖ

συγοῦσ'

συγοῦσ', ἐμαυτῆ δεσπότας μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν ὡς μί' ὀὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος,
,, Ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
,, Καινοῖσι λέκτροις ἀμβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις αὖ δαμαζυγῆ
τοῦ σωτηρα φέουσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηρία ὄντες, ἄφθογγόν τ' ἔφυ,
ξυνίεσιν τ' ἄμεινον, τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ' ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον αὐδῆ ἀρκοῦντά μοι,
ξυνίεσι, γνώμῃ, πλούτῳ τε, μεγαλοφρόνα μέγαν.
ἀκήρατον δὲ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παθγένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυβλῶμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δουλοσύνην.
ἆρ' ὀκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν κατασφάζεις;
,, Ἐμοὶ γὰρ ὃ δ' ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
,, Ἐλπὶς. σὲ δὲ κλέπτομαι φρενῶν
,, Προσβῆναί τι μειλίχιον. ἦλθ' δὲ ὅτι, καὶ δοκεῖν.
χο εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς. θρήνησον δὲ
τὸ σὸν, δισβάσκεις μ' ἔνθα πημάτων ἔρως.
ἑκὼν αὐτὴ μὲν ὅπως ναὸς εἰσέβην σκάφος,
Valkenar. ὦ φίλα Phoen. p. 1160 προφῶς δ' ἐλοῦσα, καὶ λύσασ' ἐπίσασθαι.
,, Ναύτας γὰρ ἦν μὲν μέτριος ἡ χειμὼν φέρειν,
,, Προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
,, Ὁ μὲν παρ' οἶαξ', ὁδὶ δὲ λαίφεσιν βεβὼς,
,, Οδ' αὖτὸν εἴργων ναός. ὦ δ' ὑποβρύχιος
,, Πολὺς παραχθεὶς πόντος, ἐξέλοντες τύχῃ,
,, Παρῆσαν αὐδῇ κυμάτων δρομήμασιν.

ὅτῳ

ὅτῳ δὲ μὴ ἀγώ, πόλλ' ἔχω κἀκήματα,
ἄφθογγός εἰμι. καὶ πρὸς σ', ἐῶ σόμα.
νικᾷς γὰρ ὀκθεὸν με λύσιν θ' ἑλοῦσθαι.
ἀλλ' ὦ Φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἑκτορ⊙ τύχας,
ἔασον. ὀ μή, θλητὰ γὰρ νιν σώσει τὰ σά.
τίμα δὲ γῆν πρόσουτα λεπτόσιν σέθεν,
Φίλην δὶ ἑλοῦσα πέλεκας ἀνδρὶ σὸν πρόσωπον.
μὴ μ' ἐρῇς ταῦτ', εἰς τὸ κοινόν, ὄφρ' ἀνεῖς Φίλῃ,
καὶ παῖδ' ἀτόνδε παιδὸς ἐκπρέψειας ἀν',
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'. ἵν' οἵ ποτε
ὀξ ὃ γνώμωνοι παῖδες, Ἰλιον πάλιν
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.
ἀλλ' ἐκλόγε γὰρ ἄλλ⊙ ἐκβαίνει λόγ⊙.
τίν' ὦν πέδορκα τόνδ' ἀχαϊκὸν λαστρίν
σείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
Φρυγῶν ἀρίστε πρίν ποθ' Ἑκτορ⊙ δάμαρ,
μή μ' ἐσυγήσῃς. ὀχ' ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
τίδ' ἐστίν, ὡς μοι φροιμίων ἀρχὴ κακῶν;
ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἶπω λόγον;
μῶν ὀ γὰρ αὐτὸν πεπόστω ἡμῖν ἔχειν;
ὀδεὶς Ἀχαιῶν τόνδε πατρόσει ποτέ.
ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ὀκ οἶδ' ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ἐπίνεσ' ἀιδῶ. πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
λιτέινασι σὸν παῖδ', ὡς τύθη κακὸν μέγα.
οἵ μοι γάμων, τόσ' ὡς κλύω μείζον κακόν.
νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς γ' Πανέλλησιν λέγων.
αἰ. αἰ, μάλ', ὀ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
λέξας ἀείσῃ παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

τοιαῦτα

ἀν τοιαῦτα νικήσειε τὴν αὐτὴ τύχη.
πάλ ῥίψαι δὲ πύργων δεῖ σφε προϊκῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' αὐτέχου τοῦ', σὺν βίᾳ δ' ἄλγει λαβοῦ.
μήτε θρήνησα, μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν ὀλίγην. σιώπα δὲ χρή.
πόλις τ' ὄλωλε, καὶ πόσις. μρατὴν δὲ σύ.
ἡμεῖς τε πῶς γυναῖκα μοναδίαν μίαν,
οἱοίπερ, τόσων ἔνεκ' ὀ μάχης ὁρᾶν
ὀδ' αἰσχρὸν ὀδέν, ὀδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
ὅτ' αὖ σ' Ἀχαιοὶ βάλωσι ῥιπῇσιν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεταί σρατός,
ὅτ' αὖ ταφοῖν πᾶσι δόσ', ὅτ' οἴκτο τύχοι.
σιγῶσα δ', οὕτε τὰς τύχας διεκτημένη,
τὸν τόδε νεκρὸν ὀκ ἄθαπτον αὖ λίποις,
αὐτήν τ' Ἀχαιῶν πρόνμνεσόν σφων τύχοις.
ὦ φίλτατ', ὦ πόλισσα τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πῶς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
ἡ τὸ πατρὸς δέ σ' σύγγνοι' ἀκτῆνες,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία.
πόδ' ἐσθλὸν ὀκ εἰς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός,
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυσυχῆ τε, καὶ γάμοι.
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἑκτορ⊙ ποτε,
ὀχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδ⊙ πολυπόρου.
ὦ παῖ, δάκρυσι; αἰαβαῖ κακῶν σέθεν;
τί μὰ δέδραξαι χερσί, καὶ τέχνῳ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰς πιτνῶν ἐμάς;
ὀκ εἶσιν Ἕκτωρ ἐλθεῖν ὰρπασθησόμενος,
γῆς ὀξαναστὰς, σοὶ φόρῳ σωτηρίαν.

nn ὀσυγγε-

ὁ συγγένεια πατρὸς, ὁπλίταις φρυγῶν.
λυγρὰν δὲ πέπλοις εἰς τροχηλὰν ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεύμ' ἀφῆκεις σέθεν.
ὦ νέον ναυαγήλισμα μητρὶ φίλτατον.
ὦ χρωτὸς ἁβρὸν πνεῦμα. σῆκηνῆς ἄρα
ἐν παργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε.
μάτην δ' ἐμόχθην, καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν εἴ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζῃ σέθεν.
πρόσωπον τὸν τεκοῦσαν. ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλιξον ἐμοῖς νώτοισι, καὶ σόμ' ἅρμοσον.
ὦ βαρβάρων ἐξυβρίσταν Ἑλλήνων δίκαι,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
Ω τιμωλάρειον ἕρνος, ὅν ποτ' ἐξ Διός.
Πολλῶν δὲ πατέρων φημίσ' ἐκπεφυκέναι.
Ἀλλοτρόπων μὲν πρῶτον. εἶτα δὲ, φθόνῳ,
Φόνῳ τε, θανάτῳ θ', ὅσα γῆ τρέφει κακά.
Οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ ζῶσάν γ' ἐκφυγεῖν σ' ἐγώ.
Πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε.
Ὀλοιὸ. καλλίσων γὰρ ὀμμάτων ἄπο,
Αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πατρὶ' ἀπώλεσας φρυγῶν.
ἄγετε, φόρετε, ῥίπτειν λοκεῦ.
σαίνυσθε τοῦδε σαρκας. ἐκ δὲ γὰρ θεῶν
σιομολύμεθα, παισί τ' ὀ σωσάμεθα
θανάτου ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον σέμας,
καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦν. ὡδὶ καλὸν γὰρ ὄρχομαι
ὑμῶν ἀμοιρον, ἀρπάζασα τὸ μαυτῆ τέκνον.
τάλαινα Τροία. μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς, καὶ λέχος συγκῶχ' ἕν.
ἀὼ ἄγε παῖ, φίλιον πρόσφθεγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βᾶσι πατρῴῳ

πύρ-

πύργων ἐπ' ἄκρας σεφάνας, ὅθι σοι
πνοῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ φοινῶντα χρὴ
λιμνοβύειν, ὅσπερ ἀνοικτος,
καὶ ἀναιδείας, πλὴν μητρὸς
γνώμης μᾶλλον φίλος ἔσην.
ἐκά ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογερᾶς,
συλώμεθα σὺν ψυχᾷ ἀδύνως,
μῆτερ, λαγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
λύσομαι φράσω; τάδε σοι πλόκαμοι
πλήγματα χερὸς, στέρνων τε κτύπος.
τῶνδε γὰρ ἀρχόμαν. οἵ ἐγὼ πόλεως.
οἵ μοι δὲ σέθεν. τί γὰρ δὴ ἔχομαν;
τίνος φίλιόμαν, μὴ ὁ παντυχίας
χωρεῖν ὀλέθρου σᾷ παντός;
χο μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος
ὦ Βασιλῆος Τελαμῶν. νάσου
πρὸς λύμονος οἰκήσας ἔβαν,
ἣ τᾶς ὠλκελιμνίας
ὄχθοις ἱδροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔβλεξε κλαδοφόρον γλαυκᾶς, Ἀθάνα
ἐράνιον στέφανον,
λιπαρᾶσι κόσμον Ἀθήναις.
ἔβας ἔβας τοξοφόρου
σωσειροῦσαν ἀμ' Ἀλκμήνης γόνῳ,
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπορσῶν,
πόλιν ἀμετρόαν,
τοπάροιθ', ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος.
ὦθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον
ἄνθος ἀτυζόμενον πώλων.

Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτα πλάταν
ἔχασε ποντοπόρον,
καὶ ναύλετ' ἀνέψατο πρυμναῖν,
καὶ χόρδος δυσοχίαν ἀξ ἔιλε ναΐδι,
λαομέδοντι φόνον.
καινόνωρ τυκίσματα Φοίβε,
πυρὸς δὲ φοίνικι πνοᾷ
καθελὼν Τροίας ἐπόρθησε χθόνα.
δλὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη
πόδι δαρδανίας,
φονία κατέλυσεν αἰχμά.
μάταν ἄρ' ὦ χρυσέαις
ἐν οἰνοχόαις ἄβρα βαίνων
λαομέδοντειε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα καλλίσταν λατρείαν.
ἃ δέ σε γειναμένα Τροία,
πυρὶ δαίεται.
πίονδε ἄλιαι ἴαχον, οἷον ὑ-
μνος ὑπὲρ πωκίων βοᾶς.
αἱ μὲν δύναστειρας,
ἃ δὲ παῖδας. αἱ δὲ
ματέρας γεραιᾶς.
τὰ δὲ σὰ βροτόεντα λατρᾷ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶ-
σιν. σὺ δὲ πρόσωπα νεαρᾷ
χάρισι πᾷ Διὸς θρόνοις
καλλιγάθανα πρέφεις.
Περιάμοιο δὲ γαῖαν
Ελλὰς ὤλεσ' αἰχμά.

ὄρως ὄρως, ὃς πᾷ
δαρδανία μέλαθρα ποτ' ἦλθε,
θεανίδαισι μέλων.
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιμ
ἡπιόδωτ' ἀνάθαμνε.
νῦν δ' ἔν Διὸς
ὄνειδος, ἀπέτ' ὄρως,
τὸ τᾶσδε λυκοπόρδε
ἁμάδας φίλας βροτοῖς
φέγγος ὁλοόν,
εἶδε γαῖαν. εἶδε
πύργαμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν φ' θαλάμοισιν, ὃν
ἀσπὶς τέθειπτο ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀνάρπασας,
ἐλπίδα γᾶς πατρίας
μεγάλαν. τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα, φρυάσσει Τροία.
με ὦ καλλιφεγγὴς ἁλίου σέλας τόδε.
φ' ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ελφίλην. ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγώ,
Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατὸν μ' ἀχαϊκόν.
ἦλθον δὲ Τροίαν ὄχ' ὅσον δοκεῖσί μοι
γυναικὸς ἕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἀνδρ', ὃς ἀξ ἐμῶν
δόμων δαμάρτα ξυναπάσης ἐλήλαται.
κἄνθ' μὲν δὴν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτός τε, καὶ γῆ πολλὴ περσῶν ἐλλησικῶν.
ἥκω δὲ τὴν λάκαιναν, ὃ γὰρ ἥδιστος

ὄνομα λάμαρτ☉, ἥ ποτ' ἰὼ ἐμή, λέγω,
ἄξω. δόμοις γὰρ ὅσισ' γ' ἀχμαλωτικοῖς,
κατοίθμηται Τρωάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτῶν ἐξεμόχθησαν δορί,
λιτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν. εἴτε μὴ λιτανὼν,
θέλοι μ' ἄγεσθαι πάλιν ὃν Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὴν μὲν γ' Τροίας μόρον
Ἑλγύνης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
ἑλλωίδ' εἰς γῆν. λαθ' ἑκεῖ δόναι λιτανεῖν
ποινὰς, ὅσοι τεθνᾶσιν γ' Ιλίῳ φίλοι.
ἀλλ' εἶα χωρεῖτ' εἰς δόμους ὀπάονες,
κομίζετ' αὐτῶν, δ' μιαιφονωτάτης
κόμης ὠλεσάσαντες. ὄχλοι δ' ὅταν
πονικὰ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ἑκά Ὦ γῆς ὄχημα, λαὸν ἣ γῆς ἔχων ἔβαν,
,, Οστις ποτ' εἶ σὺ δυσόωστ☉ ἐδέγμα
,, Ζεύς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεως, εἴτε νὸ βροτῶν,
,, Προσκυξάμην σε. πάντα γὰρ δὶ ἀψόφου
Βαίνων λελύθε, καὶ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις.

με τίδ' ἔστιν ὄχλος, ὡς ἐκαίνισας θεὸν;

ἑκά αἰνῶ σε Μηνέλα', εἰ λιτανεῖς λάμαρτα σόν.
ὁρῶν δὲ τλήσῃ, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ὄμματ' ἀνδρῶν. ἐξαιρεῖ πόλεις,
πέμπρησι δ' οἴκους. ὧδ' ἐχὶ δικλήματα.
ἐγὼ νιν οἶδα, καὶ σὺ, χ' οἱ πέπονθότ☉.

ἑλέ Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ' ὄχλ. πῶς γὰρ χρὴ πρόσω τόλμῳ σέβειν,
βίᾳ πρὸ χθόνα δόμα τῶν ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ χρεὼν μὲν οἶδά σοι μισεῖν νιν,
ὅμως δ' ὀρέσθαι βούλομαι. γνῶμαι τίνος

Ἕλλησι,

Ἕλλησι, καὶ σοὶ δ' ἐμῆς ψυχῆς πόρις;

με ἐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθον, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
λιτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.

ἑλέ ἔξεσιν δῆτα πῶς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς δ' δικαίως, ἦν θάνω, θανούμεθα;

με ἐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε λιτανῶν.

ἑκά ἄκουσον αὖδ', μὴ θαύμαζε τόδ' γ' ὀλεῖς
Μενέλαε, καὶ λύσ' οὓς γ' ἀνστίους λόγους
ἡμῖν λατ' αὖδ. πᾶν γὰρ γ' Τροίας λαικῶν
ὀδὲν λάτοιδα. σωτεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγ☉
λιτενεῖ νιν ὅτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.

με σχολῆς τὸ λοιπόν. εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστ. πᾶν σῶν δ' ἕνεχ' ὡς μάθῃ λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ. φίλε δ' ὁ δώσω χάριν.

ἑλέ ἴσως με λαβὲν σὺ, λαβὲν λαικὸς σὸν λέγειν,
ὀκ αὐτομείψῃ πολεμίαν ἡγεμόνα ☉.

ἐγὼ δ' ἅσ' οἶδα δρᾶν λόγων ἴσον τ' ἐμὲ
λατηγορήσειν, αὐτὸς ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμά, καὶ τά σ' ἀτιάματα.

Schol. ad Rhes. 599. πρῶτον μὲν, ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε πᾶν λαικὸν,
Πάριν τε κἄσα. δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε, λαμὲ πρέσβυς, ὁ λιτανὼν βρέφ☉,
σκαλὸν πικρὸν μίμημ' Αλέξανδρόν ποτε.
γῆθεν δὲ τὰ πίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει.
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγ☉ ὅδε τρισσὼν θεῶν.
καὶ Παλλάδ☉ μὲν ἦν Αλεξανδρος σόσις,
Φρυξὶ στρατηγῶνδ' Ελλάδ' ἐξανισώσαι.
Ηρα θ' ὑπέσχετ' Ασίδ', Εὐρώπης δ' ὄρος,
τυραννίδ' ἕξειν, εἰ σφε κρίνειεν Πάρις.
Κύπρις δὲ τὸμὸν εἶδ☉ ἐκπαγλοῦμένη,

σλώσειν ὑπέρχετ', εἰ θεὰς ὑπερκόπτειν
καλλει, τὴν γυθένσ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς. καὶ τρόπαι' ὀνόμασ' ἀγάλ-
ωνσειν Ελλάσ'. ὁ κρατεῖν δ' ἐκ βαρβάρων,
ὅτ' εἰς σόρυ σαθγήσθν, ὁ τυραννίσει.
ἆσ' σὺ τύχησον Ελλὰς, ὠλόμην ἐγὼ,
δυμορφία πραθεῖσα, καὶ νεισλίζομαι.
δῆ ὧν ἐχλῶ με στέφανον ὧδε κάρα λαβεῖν,
ὅπω με φήσεις αὐτὰ τ' ἂν τοσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ σόμων τῶν σῶν λάθρα.
πλὴ' ὀχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτὸ μέτα,
ὁ Φλσ' ἀλαῖσωρ, εἴτ' Αλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν,
ὃν ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν σόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νυὶ, Κρησίαν χθόνα.
εἶεν, ὅ σ', ἀλλ' ἐμαυτὸν τόπι τῶν σῶν δρήσομαι.
τί σὴ φρονοῦσά γ' ἐκ σόμων ἆμ' ἑσπόμην,
ξένῳ πόσιν σὸν πατρίσα, κὴ σόμος ἐμούς;
τὸν θεὸν κάλαζε, καὶ Διὸς κρέισσων γνῶ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων σαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ σλῶς ὄτι. συγγνώμη σ' ἐμοί.
ἐν θρόν' σ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' δύπρεπῆ λόγον.
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Αλέξανδρος μυχὸς,
χρῆν μ', νικᾶν ὃν κῶν θεσπόνητά με λέχη,
λιπόσαν οἴκους, ναῦς ἐπ' Αργείων μολεῖν.
ἑσπόμην ὁμοῦ αὐτῷ πόντον. μαρτυρεῖ μοι
πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον δῆ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
Βίᾳ σ' ὁ καινός μ' ὅστ' ἁρπάσας πόσις

Δηίφοβον, ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς δῆτ' ἂν ἔτ' ἄν θνήσκοιμ' ἂν γυνὴ κακῶς πόσει,
πρὸς σὸν δικαίως, ὃν μὲν Βίᾳ γαμεῖ,
τὸν δ' οἴκοθεν κεῖν', αὐτὴ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδάκρυσ'; εἰ δὲ τῷ θεῷ κρατεῖν
βούλει, τὸ χρῆζειν ἀμαθὲς ἔσι γὰρ τόδε.
χο βασιλεῦ, ἄμμυον σοῖς τέκνοισι, καὶ πάτραν,
πειθὼ δ' ἀφθέρσασα φλὴ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργον ὄζα. δεινὸν δῆτα τόδε.
ἑκω ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμαχον γνήσομαι,
καὶ τὴν δὲ δείξω μὴ λέγουσαν εὖ δίκα.
ἐγὼ γὰρ Ηραν, πῆθγόν τε Παλλάδα,
ἐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν Αργὸς βαρβάροις ἀσκοπόλαι,
Παλλὰς δ' Αθήνας φρυξὶ δουλεύειν ποτὲ,
αἱ παιδύαισι, καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι,
ἦλθον πρὸς Ιδην. τῷ, γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ηρα, τοσοῦτον ἔσχεν ἔρωτα καλλονῆς.
πότερον, ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν.
ἢ γάμου Αθηνᾶ θεῶν τιν' ἠρώτησατο,
ἢ πῆθγόν' ἀντὶ πατρὸς ἐξητήσατο,
φεύγουσα λέκτρα, μὴ 'μαθεῖς ποιεῖ θεάς,
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα. μὴ πείσῃς σοφὸς.
Κύπριν δ' ἔλεξας. ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
ὀκ ἂν μόνον σ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν ὀρανῷ
αὐταῖς Αμύκλαις ἤγαγε πρὸς Ιλιον.
ἓν οὐ μόνος ἑὸς κάλλος ἐκπρεπέστατον,
ὃ σός δ' ἰδὼν νιν νᾶες, ἐποικίδιν Κύπρις.
τὰ μῶρα γὰρ παντ' ὄζει Αφροδίτη βροτοῖς.

,, καὶ τὸν μ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐδήμασι,
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
γῆν μὲν γὰρ Ἀργει, μίκρ' ἔχασ' ὠνεσρέφε.
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ βέβαρμ' ἤλπισας λατακλύσειν
πλαπάναισιν. ὀδ' ἰὼ ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα τοῖς σοῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν. βίᾳ γὰρ παῖδα φὴς ἄγειν ἐμόν.
τίς Σπαρτιατῶν ἤδετ', ἢ ποίαν βολὴν
ἀνωλόλυξας, κάσορ& νεανίς,
τὸ συζύγατ' ἔτ' ὄντ&, ὁ λατ' ἀσρωπῶς;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοι τέ σε
λατ' ἴχν&, ἦν δὲ δυσπετὴς ἀγωνία.
εἰ μὲν τὰ τῶδε ῥᾴεσον' ἀγγέλοιτό σοι,
Μενέλαον ἥνεις, πᾶς ὅπως λυποῖτ' ἐμός,
ἔχων ἔρωτ& ἀνταγωνισλὼ μέγαν.
εἰ δ' δύτυχοῖεν Τρῶδε, δέδεμ' ἰὼ δόλε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα, τῶν' ἤσκεις, ὅπως
ἐποὶ ἅμ' αὐτῇ, πῇ ῥεπῇ δ' ὀκ ἔθελες.
λᾴστειτα πλεκτὰς, σῶμα σὸν λιλέσθαι λέγεις,
πύργων λαθεῖσ', ὡς μόνσ' ἀκουσίως.
ποῦ δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχος ἀρτωμένη,
ἢ φασγανον θήγουσ'; ἃ γυναῖκα χρὴ,
σῴζουσιν αὖ, ποδῶκε τὸν πάρ& πόσιν.
λαίτοιγ' ἥδιστόν σὲ πολλὰ πολλάκις·
ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἵδ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι. σὺδ' ὦδε ναῦς ἀχαϊκὰς
πέμψω σωνεκλέψασα. καὶ παῦσον μάχης
Ἕλλωνας, ἡμᾶς τ'. ἀλλά σοι τόδ' ἰὼ πικρόν.

ἐν τοῖς

ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις,
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ἐπήθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι. λᾴπτ' ἐπῆσθε σὸν δόμας
ἀξιόπλους ἀσκήσασα, λᾴβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ'. ὦ λατὰ πῦρσον λώρα,
ὦ χρὼς τανυσθεὶς ἐν πέπλων ἐρεπίοις
φεύκη τρέμουσαν ἐρέτ' ἀπεσκυθισμένως
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον δ' ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν· ὧδε τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα, ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
σεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τῶν δε λιτανῶν.
σαυτοῦ νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξὶ, θνήσκειν, ἥτις ἂν πρὸς ἄνδρ& πόσιν.
χο Μενέλαε, πρὸς γόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
τίσαι δίκαιον, λᾴφελὲ πρὸς Ἑλλάδ&,
τὸ θῆλύ τ' ὄμμα δυσμενὲς ἐχθροῖς φανείς.
με ἐμοὶ σὺ συμπέπωκας εἰς τὸν λόγον,
ἔκσιος τοῦδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
ξένας εἰς δύνας. χ' ἡ Κύπρις κόμπον χαλεῖ
λόγοις αἰνεῖται. βαῖνε λυσήρων πέλας.
πόνος δ' Ἀχαιῶν ἀπόλλ& γῆν μικρῷ μακρὸς
θανὼν, ἵν' εἰδῇς μὴ λατασκήπτειν ἐμέ.
ἑλέ μὴ, πρὸς σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προδεὶς ἐμοὶ, λιτάνευε με. συγγίνωσκε δέ.
ἑκαὶ μισῶ δς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους πόλεως.
ἐγὼ πρὸ λείνων, καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
με παῦσαι γοβερὰ, δὲ δ' ὀκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ πρὸς ἀπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
τοῦδ' ἐκνομίζειν, ὥθα ναυσολήσεται.
ἑκά μήνιν νεῶς σοι τὸν ἐμβήτω σκάφ&.

τίλ

με τί δ' ἐσι μεῖζον βροτῷ, ἢ πατρὸς γ' ἔχει;
ἑκα Οὐκ ἔς' ἐρασὴς, ὅστις ἀκάεὶ φιλεῖ,
με ὅπως ἂν ἐκβῇ τ' ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσαι δ' ἃ βέλει. ναῦν γὰρ ἐκ εἰσβήσεται,
εἰς ἣν πόρ ἡμεῖς. κοὐ γὰρ ὁ μακρὸς λέγεις.
ἐλθόντα δ' Αργῶ πατρὸς ἀξίαν μακρῶς
,, μακρὴ θανεῖται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
,, πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν ὁ τόλμ.
ὅμως δ' ὁρμὴ δ' ὀλέθρου, εἰς φόβον βαλεῖ,
τὸ μόρου αὐτῶν, μᾶλλ' ἐτ' ὢσ' ἐχθίονες.
χο ὅτω δὴ τὸν ἐν Ιλίῳ
ναόν, καὶ θυόεντα βωμὸν
πρόσλωπας Αχαιοῖς
ὦ Ζεῦ, καὶ πελανῶν φλόγα,
Σμύρνης αἰθερίας τε μάπνόν,
καὶ τέρεμον ἰόραν,
ἰδαῖά τ' ἰδαῖα μισοφόρα νάπη,
χιόνι μακάρεντα ποταμέα,
τόρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ.
τὰν ματαλαμπομένων
ζαθέαν θρασταναν.
φροῦδαί σοι θυσίαι, χορῶν
τ' εὔφημοι μέλαθλοι κατ' ὄρφναν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζαθέοι σελᾶναι,
σὺν δώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι ταῦθ', εἰ φρονεῖς ἄναξ,
ἀράνιον ἕδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε, πόλεως ὀλομένας,
ἄμ πυρὸς αἰθομένων

μακτέλυσέ

μακτέλυσέ τις ὁρμά.
ἑκα ὦ φίλ', ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθίμενο, ἀλαίνεις
ἄθαπτο, ἄνυδρο.
ἐμὲ δέ, πόντιον σκάφο
ἀΐσσον, πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Αργο, ἵνα τείχεα
λαΐνα, κυκλώσει, ἀράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθο ἐν πύλαις
σκάπτρουσι μακτάφρα σφέν.
βοᾷ βοᾷ μάτηρ. ὤ μοι.
μόναν δή μ' Αχαιοὶ
νομίζουσι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων,
κυανέαν ὑπὲρ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱεράν,
ἢ λίπτερον κορυφάν,
ἰάμιόν ἔνθα πύλαις
Γέλοπ ἔχουσιν ἕδραι,
ἔνθ' ἀκάτου μέλεας
μέσον πέλαγο ἰάσας,
λίπαλτον ἱερὸν
αὐὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίᾳ κατραννοφαὲς πῦρ
Ιλίοθεν, ὅτι με πολύπλακτον
Ελλάδι λαπροθυμα γᾶθεν ἐξορίζει.
χρύσεα δ' ἔνοπλα πόθεν ἔχει.
χάλκειτας ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα. μὴ δὲ γαῖαν
ποτ' ἔλθοι λάκαιναν,

πατρῷον

πατρῷον τε θάλαμον ἑστίας,
μὴ δὲ πόλιν Πιθανὰς,
χαλκώπυλόν τε θεᾶς,
σύσγαμον αἰχ Θ ἑλὼν
Ελλάδι τᾷ μεγάλᾳ,
ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωσίν.
ἰώ, ἰώ. ἰαναὶ ἰαινῶν μεταβαλλόσσαι
χθονὶ σωτυχίαι ἀτυχίαι
λύσετε Τρῴων
τόνδ' Ασυάκτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρόν
Δαναοὶ τιτέναντες, ἔχουσιν.

στάλ Εκαβη, νεὼς μὲν πίτυλ Θ εἰς λελειμμέν Θ,
λαφυρα τἀπίλοιπ' ἀχιλλέως τάφῳ
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυσολεῖν φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ὠνῆκται Νεοπτόλεμ Θ, ἰαναὰς πινας
Ηλέως ἀκόσας συμφορὰς, ὧς νιν χθονὸς
Ανασ Θ ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόν Θ.
ὃ θᾶσσον ὄνεκ', ἢ χάριν μονᾶς ἔχω,
φρᾶδ Θ, μετ' αὖτ' τ' Ανδρομάχη πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἵνίκ' ὄζώρμα χθονὸς,
πάτραν αὐασγάζα, καὶ τὸν Εκτορ Θ
τύμβου προσεννέπεσθαι. ἰαὶ σφ' ἵτησατο
θαλφαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων,
ψυχὴν ἀφῆκεν Εκτορ Θ τὸ σοῦ γόν Θ,
φόβον τ' Αχαιῶν χαλκόνωτον ἀασίλα
τὸν δ', ὦ πατὴρ τὸν δ' ἀμφὶ πλοῦτ' ἐβάλλετο,
μήν νιν πορδῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μήδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, ὃ νυμφοδύσεται

μήτηρ

μήτηρ νεκρὸ τὸν δ' Ανδρομάχη λύπας ὁρᾶν,
ἀλλ' αὐτὴ λείψασ', πόδα βόλῳ τε λαΐνῳ,
γῆ τῇδε θάψαι παῖδα. σὰς δ' ὁδ ὠλόφας
στοιῶσαι τἀπλοισιν, ὡς πόδ ἐλεύσῃ νεκρόν,
στεφανοῖς δ' ὅσα σοι στοιάσαμις, ὡς ἔχει τάδε.
ἐπεὶ βέβηκε. καὶ τὸ στεῖσόν τάχ Θ
ἀφέλετ' αὐτὸν παῖδα μὴ δόμῶσαι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν ὄν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆ τῷδ' ἐπαμπίσχοντ Θ, αἰρόμεν στόρυ.
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
ἑνὸς μὲν ὄν μοχθ Θ σ' ἀπαλλάξας ἔχω.
Σκαμανδρίας γὰρ τάσδε στρατηλάτ ῥοὰς,
ἔλαζα νεκρὸν, λιβὰ τῶν ἔνιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
ὡς σωζόμ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε, λιβὰ σοῦ
εἰς γῆν ξυνελθόντ' οἰκαδ' ὁρμίσῃ πλάτῃ.

ἐκαλ Θεὰ δ' ἀμφίτορνον ἀασίδ' Εκτορ Θ πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, λιβὰ φίλοις λύσειν ἐμοί.
ὦ μείζον' ὄγκου δορὸς ἔχοντες, ἢ φρονῶν, ἔμπλεα
τί τόνδ' Αχαιοὶ παῖδ' α λείσαντες, φόνον
λαινὸν διεργάζασθε, μὴ Τροίᾳ ποτε
πεσοῦσαν ὀρθώσειν; ὅδε ἦν τ' ἄρα.
ὅθ' Εκτορ Θ μὲν ὄν τυχοῦσ Θ εἰς στόρυ
διωλύμεθα, μυρίας τ' ἄλλης χορὸς,
πόλεως δ' ἐλάσης, καὶ φρυγῶν ἐφθαρμένων,
,, βρέφ Θ τοσόνδ' ἐδείσατ'; ὃν κἀγὼ φόβου,
,, ὅσπις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλτατ', ὡς σοι θανάτ Θ ἦλθε δυσυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανον πρὸ πόλεως ἢ βλης τυχὼν,
γάμων τε, καὶ σῆ ἰσοθέου τυραννίδ Θ,

μακάριος

μακαρίος ἦδ' ἀν, εἴ τι τῶνδε μακαριον. Ὀσσῶν-
νιν αὖτ' ἰδοὺν μὲν, γνόντε σὴν ψυχὴ τέκνον,
ὀκνῶδ'. ἐρήσω δ' ὀδὲν γὰρ δόμοις ἔχων.
δύσλιπε λιμένος, ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα λοξίᾳ πυργώματα.
ὦ πόλλ' ἐκπώσυσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ' ἔθωκεν. ὧθεν ἐκγελᾶ,
ὀσέων ῥαγέντων φόνῳ, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοῦς μὲν ἡδείας πατρὸς
ἐκτησθ' ὁ δ' ἄθρους, ἔκλυτοι πρόκειδέ μοι.
ὦ πολλὰ δόματος ἐκβαλὼν φίλον σόμα,
ὄλωλας. ἐψδύσω μ' ὅτ' εἰσίπλων τ' ἔπλευς
ὦ μῆτερ, ἦνδρας ἡ πολιὼ σοι βοστρύχων
πλόκαμον δοροῦμαι. πῶς πάφορ δ' ὁμηλίκων
δώμασ ἀπαλξω, φίλα δισσὰς προσφθέγματα.
σύ δ' ὀκ ἐμ', ἀλλ' ἐγώ σε τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θανόντα νεκρόν.
οἵ μοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσματ', αἳ τ' ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι, φροῦδά μοι. τί δαί ποτε
γραΐφειν ἂν σε μασσόποιος ἢ τάφος;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοι ποτε,
δείσαντες; αἰσχρὸν τὸ πίγραμμ' ἢ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὦ πατρῴων δ' λαχὼν, ἔξεις ὅμως
ἢ τάφου πλευρὰ χαλκόνωτον ἱππέων.
ὦ δαΐπτυχα Ἕκτορος βραχίονες
σώζουσ' ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν,
ὡς ἡδὺς ἢ πόρπακος ἀμφὶ δειπνα τύπτων,
ἰτυός τ' ἢ σύστροφοισι πάλμασι ἰδρώς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων,
ἔσαζεν Ἕκτωρ, πῶστιθεὶς γνωσιάλοι.

φέρετε,

φέρετε. δομίζετ' ἀθλίῳ δόσμου νεκρῷ
ἐκ τῶν πάροιθεν. ὃ γὰρ εἰς δαλλὸν τύχας
πλαίσων πλέπλωσιν. ὧν δ' ἔχω, λάψετε δέ.
Θνητῶν δὲ μῶρον, ὅστις οὐ πράσσειν πλοκῶν,
Ἐμπλακτὸν ὡς ἄνθρωπον ἄλλοτ' ἄλλοσε,
Βέβαια χαίρει. τοῖς τρόποις γὰρ οὐ τύχαι
Πιστῶσι, δοκεῖς αὐτὸς οὐτυχεῖ ποτε.
καὶ μὴν πρὸς χειρῶν αἴδε σοι σκυλεύματων
Φρυγίων φέρουσι δόσμον ἀγαπητὸν νεκρῷ.
ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
ἀσπίδας τόξοισιν, ὃς φρύγιον νόμους
τιμῶσιν, ἀκεῖς πλησμονὰς θηρώμενοι.
μήτηρ πατρός σοι πρόσθεν ἀγάλματα,
τῶν σῶν ποτ' ὄντων. νῦν δέ σ' ἡ θεοσυγὴς
ἀφείλετ' Ἑλένη. πρὸς δὲ, καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἀπώλεσεν.
ἔ ἔ φέρουσιν ἔθιγες, ἔθιγον.
ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν ἀνάκτων πόλεως.
ἀλλ' οὐ γάμοις ἐρῶ σε πολυδίδακτον χρόν,
Ἀσπαστίσασθαι γήμαντα τὴν σωφρονεστάτην,
φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἀγαπητὰ χρόος.
σύ τ' ὦ ποτ' ὄσα δαμάλιν ἐκ μυρίων
μῆτερ προπαίων Ἕκτορος, φίλον κάρα
σεφανοῖ. θανὼν γάρ, ὡς θανοῦσα σὺν νεκρῷ.
ἐπεί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
δακεῖ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμῶν ὅπλα.
αἲ, αἲ, αἲ, αἲ.
πικρὸν ὄδυρμα γαῖαν σ' ὦ τέκνον,
λέξεται. σφάζει μῆτερ.
αἲ, αἲ. Χο. νεκρῶν ἴαχον.

ἑκαβ ἰὼ μοι μοι.
χο οἵ μοι πάντα σῶν ἀλαστῶν λαικῶν.
ἑκαβ τελαμῶσιν ἕλκη, τὰ μὲν, ἐγώ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' ὄ-
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι, φροντίσει πατὴρ σέθεν.
χο ἆραος ἆραος χειρὶ λῃᾶτα, πτύλας
δισσὰς χειρός. ἰὼ μοι μοι.
ἑκαβ ὦ φίλτατον γυναῖκες.
χο Ἐκάβη σὰς ἔννεπε.
τίνα θροεῖς αὖ λαόν;
ἑκαβ ὃν ἡμᾶς θεοῖσι, πλὴν ὀλομοι πόνοι,
Τροία τε, πόλεως ἔκπερσον μισθμόν.
μάτην δ' ἐβλάστησεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔσῳζ' ἄνω πόδα βαλών, λαὸν χθονὸς,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες, οὐκ ἂν ὑμνήθημεν ἄν
μέσαις ἀοιδαῖς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, βαστάσατ' ἀθλίῳ τύμβου νεκρῷ.
ἔχει γὰρ οἷα δεῖ γε νοσοτρόφων σέφη.
,, Δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι δι' αφορᾶν βραχύ,
,, Εἰ πλησίον πεπτώκασιν λιτῶν μάτων.
,, Κρύον δὲ γαύρῳ μ' ὄντι τῶν ζώντων τόδε.
χο ἰώ, ἰώ. μέλεα μᾶτερ γ', ἃ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ὣδε σοὶ λατέγναψε βίος,
μέγα δ' ὀλβιάδας, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθᾶν ἐγγύς, δεινῷ θανάτῳ δι' ὀλωλας.
ἑκαβ ἔα, ἔα. τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν λοιμυφαῖς
λεύσσω, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διδρέσοντας. μέλλει Τροίᾳ
λαινόν τι λαικὸν πεδόσεσθαι.
πάλ αὖθ' ὁλοαγοῖς, οἵ τέτραχθαι πίμπρανται

πειθ

Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀρχᾶσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ γίγνεται,
ὡς ἂν λατασκάπτωσιν Ἰλίαν πόλιν,
σεσωμεθ' οἵπερ δ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμᾶς δ', ἵν' οὗτος λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρῳῶν πᾶσιν, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀρτέλλησθε γῆς.
σὺ τ' ὦ γεραιὰ δυσυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκασίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ', ὥς σε δόλιον λιλῆρος ἐκπέμπει πατρός.
ἑκαβ οἰ 'γὼ τάλαινα. δοῦλον δὴ τὸ λοίδιον,
καὶ τόρμα παύτων ἤδη τῶν ἐμῶν λακέων.
ἔξειμι πατρίδος. πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ πούς, ἐπείγου σὺν μόλις,
ὡς ἀπασάσωμαι τὴν παλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ λλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
πίμπρᾷ σύ, χ' ἡμᾶς ἐξαγουσ' ἤδη χθονός
δόλιας. ἰὼ θεοί. τί τοὺς θεοὺς λαλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ ἐκλῆσαι ἀνακαλούμενοι.
φίλαι εἰς πυρὰν τραπώμεθ', ὡς λαλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι λατθανεῖν πυρουμένῃ.
πάλ ἐν θυσίαις δόλιον τοῖς σοῖς λακοῖς;
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'. Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
εἰς χεῖρα δῆναι τὸν δόλιον, καὶ πέμπτον ἐν γόβᾳ.
ἑκά ὀτοτοτοτοῖ.
λρόνιε πρύτανι, φρύγια χθύετα
πάτερ, αὐδᾷξια δὴ Δαρδανίδα
γονᾶς τάδ', οἷα πάσχομεν, δόλιορκας.

χο πλεύσομαι. ἃ δὲ μεγαλόπολις,
ἄπολις ὄλωλεν,
ὄλωλε δ' ἔτ' ὄντι Τροία.
ἑκά ὀπίσω τοι πόδα τόδε πόδα
λείπω λιπὼν Ἰλιόθεν. πῦρ-
γώμασιν δὲ λαΐνοις ἐπιβέβηκε
τέρμονα καὶ πόλις, ἄνδρα τε τειχέων.
χο πτόρθυγι δὲ λαπύος, ὡς πις ὀ-
ρανία πεσοῦσα πρὸς λαταφθίνει γᾶ.
μάλορά μ' ἔλαθρα, πυρὶ λατάσχομα,
πλαΐᾳ τε λόγχᾳ.
ἑκά ἰὼ γᾶ πρόμοι τῶν ἐμῶν τέκνων. Χο. ἒ, ἒ.
ἑκά ὦ τέκνα, λύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
χο ἰάλεμον σὸν θανόντας ἀπύεις,
γόραμά τ' εἰς πόνον τιθεῖσα μελέα,
καὶ χόρσιν γαῖαν λιρύπτουσα πλοσαῖς,
πλάσλοχόν σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ σὸν ἐμόν
λαλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας.
ἑκά ἀγόμεθα, φερόμεθα. Χο. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
ἑκά πλόκιον τὸν μέλαθρον. Χο. ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.
ἑκά ἰὼ Πελάμε, Πελάμε. σὺ μὲν γὰρ ὀλόμενος,
ἄταφος, ἄφιλος, ἄπας ἐμᾶς ἄϊσος εἶ.
μέλας γὰρ πλόκος λατακαλύψει
θάνατος, ὅσιον ὠσίαις σφαγαῖς.
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, καὶ πόλις Φίλα.
χο ἒ, ἒ. ταὶ φόνιον ἴχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν.
τάχ' εἰς Φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
κόνις πλ' ἴσα λαπνῷ πτόρθυγι πρὸς αὐθρα,

ἄϊσον

ἄϊσον οἴκων ἐμῶν μεθήσει,
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν,
ἄλλα πλ' ἄλλο φρόνημα.
ὦ πλ' ἔτ' ὄντι τάλαινα Τροία.
ἑκά ἐμολθετ', ἐκλύετε
πύργώμων λιτύπου.
φῶσις ἄπασαν, φῶσις
ὠλκλύσει πόλιν.
ἰὼ τρομοραὶ, τρομοραὶ μέλεαι,
φόρετ' ἐμὸν ἴχνος.
ταλ ἴτ' ὦδε τάλαιναν
πλέκιον ἀμόραν βίον.
ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως δὲ,
πρόφορε πόδα σὸν
ὦδε πλάτας Ἀχαιῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

ΥΡΟΘΕΣΙΣ
ΒΑΚΧΩΝ.

Διόνυσος ἀπεθεωθεὶς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς. ἠνάγκασε Πενθέα διασπασαι. Η μυθοποιΐα κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ γὰρ Πενθεῖ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Διόνυσος.	Τειρεσίας.
Πενθεύς.	ἄγγελος.
Χορὸς Βακχῶν.	Κάδμος.
	ἕτερος ἄγγελος.
Θεράπων.	Γυνή.

Προλογίζει δὲ ὁ Διόνυσος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

Ἥκω Διὸς παῖς τήνδε Θηβαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει πόθ' ἡ Κάδμου κόρη
Σεμέλη, λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί.
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεοῦ βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ', Ισμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ', ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου τε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα.
ἀθάνατον Ηρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν.
αἰνῶ δὲ Κάδμον ἄβατον, ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν. ἀμπέλου δέ νιν
περίξ' ἐγὼ καλύψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτρυά τε τείχη, τήν τε δύσχειμον χθόνα
Μήδων ἐπελθὼν, Αραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ασίαν τε πᾶσαν, ἣ πρὸς ἁλμυρὰν ἅλα
κεῖται, μιγάσιν, Ελλησι, βαρβάροις θ' ὁμοῦ,
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ελλήνων πόλιν.
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετὰς, ἵν' εἴην ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς.
πρώτας δὲ Θήβας τῆδε γῆς Ελληνίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα κισσινὸν μέλος,

ἐπεί μ' ἀδελφαὶ μητρός, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον ἐκ ἔφασκον ἐκφῦσαι Διός.
Σεμέλῃ δὲ νυμφευθεῖσαν ἐκ θνητοῦ τινος,
εἰς Ζῆν' ἀναφορήν τῇ ἁμαρτίαν λέχος,
Κάδμος σοφίσμασ', ὧν νιν ὕνεκα λιτανεῖν
Ζῆν' ἐξεκαύχων', ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιγὰρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὠίστρησ' ἐγὼ
μανίαις. ὄρη δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν.
σκευήν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ὀργίων ἐμῶν,
καὶ πᾶν τὸ θῆλυ σπέρμα Κασμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δώμαθ'.
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμὶξ μιγάδες,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις κωδεόφοις εἶντ' πέτραις.
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κεἰ μὴ θέλει,
ἀτέλεστον ὄσαν τῶν ἐμῶν Βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀνακαλυψαμένην μ' ὑπὲρ
φανέντα θνητοῖς λαΐνου, ὃν τίκτει Διΐ.
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε, καὶ τυραννίδα
Πενθεῖ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι.
ὃς θεομαχεῖ τὰ εἰς ἐμέ, καὶ σπονδῶν ἄπο,
ὠθεῖ μ', ἐν εὐχαῖς τ' ἀδαμῶν μνείαν ἔχει.
ὧν ἕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν. εἰς δ' ἄλλην χθόνα
ταυθένδε θεμὼν βῆμα, μετασήσω πόδα,
δείκνυς ἐμαυτόν. ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ στὼ ὅπλοις ἐξόρους βακχὰς ἄγειν
ὄρεσπ, σωφρονῶ μαινάσι στρατηλατῶν.
ὧν ἕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν.
ἀλλ' ὦ λιπόντες Τμῶλον, θοῦμα Λυδίας,

θίασος

θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐκ βαρβάρων
ἐκόμισα πρὸ ἐμοῦ τε, καὶ ξυνεμπόρους ἐμοί,
αἵρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρός, ἐμά θ' εὑρήματα.
βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθόντες τάδε,
λιτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ Βάκχας εἰς Κιθαιρῶνος πτύχας
ἐλθὼν, ἵν' εἰσί, συμμετασχήσω χορῶν.

χο Ἀσίας ἀπὸ γᾶς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα. θοάζω βρομίῳ
πόνον ἡδύν, ἱαμάτων τ' ἄκεστρον,
τὸν Βάκχιον ἀζομένα θεόν.
τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ;
τίς δ' ἀμελάθροις ἐκτοπίοις ἔσω;
σώματ' ἄφαμον ἅπας ὁσιούσθω.
νομίζοντα γὰρ,
ἀεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις ὀλβίαιμον τελετὰς θεῶν
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγιστεύει,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν
ἐν ὄρεσι βακχεύων
ὁσίοισι καθαρμοῖς.
τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιστεύων,
αὐτὰ θύρσον τε πτερώσας,
κισσῷ τε στεφανωθείς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι,
βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶν
Διόνυσον κατάγουσαι,

Φρυγίων

Narrasio Santen Barsi. Es. & adnotatio in illa

Φρυγίων δ' ὀρέων
Ἑλλάδος εἰς εὐρυχώρους ἀγυιὰς,
τὸν Βρόμιον.
ὃν ποτ' ἔχουσ' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀναγ-
καισι, πταμένας Διὸς Βροντᾶς,
νηδύος ἔκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιποῦσ' αἰῶ-
να κεραυνίῳ πλαγᾷ.
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν
δέξατο θαλάμοις κρονίδα Ζεύς.
κρυπτὸν μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσέαισιν συνερείδει
περόναις κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ' ἀνίκα μοῖραι
τέλεσαν ταυρόκερον θεὸν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων
στεφάνοις, ἔνθεν ἄγραν
θηροτρόφοι μαινάδες ἀμφιβάλλον-
ται πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι,
στεφανοῦσθε κισσῷ.
βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβαχιοῦσθε δρυὸς
ἢ ἐλάτας κλάδοισι.
στικτὴν τ' ἐνδυτὰν νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς. ἀμφὶ δὲ νάρθηκας ὑβριστὰς
ὁσιοῦσθ'. αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει.
Βρόμιος ὅστις ἄγει θιάσους,

Baccho tribuit inuentio diadematis eo alludit

εἰς ὄρος

εἰς ὄρος, εἰς ὄρος, ἔνθα μένει
θηλυγενὴς ὄχλος cf. Valken. ad Phoen. v. 68.
ἀφ' ἱστῶν, πρὰ κερκίδων
τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ,
ὦ ταλάμευμα κουρήτων,
ζάθεοί τε Κρῆτες.
διογενέτορες ἔναυλοι,
τρικόρυθές τ' ἐν ἄντροις,
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοι κορύβαντες εὗρον.
αὐτὰ δὲ Βακχεία συντόνῳ
κέρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας εἰς
χέρα θῆκαν, κτύπον ἔν τ' ἄσμασι Βακχᾶν.
πρὰ δὲ μαινόμενοι σάτυροι,
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς.
εἰς δὲ χορεύματα,
συνῆψαν τριετηρίδων,
αἷς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἐνδυτὸν, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγων χάριν,
ἱέμενος εἰς ὄρεα φρύγια, λύδια.
ὁδ' ἔξαρχος Βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ Βακχεὺς δ' ἔχων

Apostrophe ad cœtum Bacchicum

prouentus vini, lactis, & mellis plerumq; coniunguntur.

πυρσώδη

πυρσώδη φλόγα πεύκας,
ἐκ ναάρθηκ☉ ἀίσσει,
δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' ὀλολυγμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ'. ὦ ἴτε Βάκχαι,
ὦ ἴτε Βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου χλιδᾶ
μέλπετε τὸν Διόνυσον,
Βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων
εὐία τὸν εὔιον
ἀγάλλόμεναι θεόν,
ὃν φρυγίαισι βοαῖς, ὃν ὅπαντες τε,
λαὸς ὅταν σὺν ἐλατ☉
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ
σὺν ὠχα φοιτάσιν
εἰς ὄρ☉, εἰς ὄρ☉.
ἁδυμολπὸς δ' ἀρ'
ἡγεῖ☉, ὅπως ἅμα
ματρὶ φορβάδι
δρόμον ἄγει ταχύπους,
σκιρτήμασι βάκχας.

τὶς γὰρ πύλαισι Κάδμου ἐκκαλεῖ δόμων,
Ἀγαύης τ☉ πατρὸς, ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπὼν, ἐπύργωσ' ἄστυ Θηβαίων τόδε.
ἴτω τις, εἰσαγγελᾶ Τειρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν. οἶδε δ' αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἃ, τε ξυνηθέμην πρέσβυς ὢν γέροντι,
θύρσους

θύρσους ἀναλαβεῖν, καὶ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στέφανον τε κισσοῦ περὶ τὰ λιόκινον βλαστήμασιν.

ὦ φίλτατ', ὡς σὸν γῆρων ἡδόμην λύων,
σοφὸν σοφὸς παρ' ἀνδρὸς, ὡς δόμοισιν ὤν.
ἥκω δ' ἕτοιμ☉, τοῦδ' ἔχων σκῦλον θεοῦ.
δεῖ γάρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς
Διόνυσον, ὃς πέφην' ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον κατ' ἡμᾶς δυνατὸν, αὔξεσθαι μέγαν.
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν, ἔξηγοῦ σύ μοι,
γέρων γέροντι Τειρεσίας. σὺ γὰρ σοφός,
ὡς δ' ἀμπαυμ' ἂν ὄντε νύκτ', ὅτ' ἡμέραν
θύρσῳ κροτοῦμεν γῆν. ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως,
γέροντες ὄντες. Τει. τοῦτό μοι πάρεστι κἄμέ.

ἐγὼ γὰρ ἦλθον, ἐπιχειρήσων σοφοῖς.
καὶ δεῦρο βακχεύσοντες ἑτοίμως ἔχω.
ἆρ' οὐχ ὁμοίως ἂν ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι.
γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ' ἐγώ.
ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ κεῖσε νῷν ἡγήσεται.
μόνοι δὲ πόλεως Βακχίῳ χορεύσομεν;
μόνοι γὰρ εὖ φρονοῦμεν. οἱ δ' ἄλλοι, κακῶς.
μακρὸν τὸ μέλλειν. ἀλλ' ἐμῆς ἔχου χερός.
λάβ' ἠδὲ χειρὸς, καὶ ξυνωρίζου χέρα.
ἐγὼ καταφρονῶ γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς.
δὲν σοφιζόμεθα τοῖσι δαίμοσιν.
πατρὸς πάρα δοχὰς, ἃς θ' ὁμήλικας χρόνῳ
κεκτήμεθ', οὐλεῖς αὐτὰ καταβάλλει λόγ☉,
οὐδ' εἰ σὺ ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηκας φρενῶν.
ἐρεῖ τις ὡς τὸ γῆρας οὐκ αἰσχύνομαι,
μέλλων χορεύειν κρᾶτα λιόσσους ἐμόν;

ὁ γὰρ

δ' γὰρ δίκης ὁ θεός, εἴ τε τὸν νέον
ἐχθῶ χρεὼν εἶναι, εἴτε καὶ γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βέλτιστα τιμὰς ἔχειν
ποινάς. δι' ἀριθμῶν δ' ὀδὲν ἄξεσθαι θέλει.
ἐπεὶ σὺ φεύγων Τειρεσία τόδ' ἐχ ὁρᾷς,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γεγήσομαι.
Γραθεὺς πρὸς οἴκους ὅδε δι' ἀστονδῆς πορᾷ,
Ἐχίονος πῶς, ὦ πρεσβῦ, δίδωμι γῆς,
ὡς ἐπόκται. τί ποτ' ἐρεῖ νεώτερον;
ἔκδημος ὢν μὲν, δῆθ' ἑτύγχανον χθονός.
κλύω δὲ νεοχμὰ πόλιν δ' αὖ πόλιν κακὰ,
γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπυίας,
πλανᾶσι Βακχείαισιν. ὧν δὲ λασκίοις
ὄρεσι θοινᾶσθαι τὸν νεωστὶ δαίμονα
Διόνυσον, ὅστις ὅστις τιμώσας χορούς.
πλήρεις δὲ θιάσοις ὧν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας. ἄλλῳ δ' ἄλλος εἰς ἐρημίαν
πρόσοδον ἀφροσύνας ἀρσένων ὑπηρετεῖν,
πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυσιώσας,
τιμῶ δ' Ἀφροδίτην πρόσω δ' ἄγειν τὸν Βακχίδα.
ὅστις μὲν ὧν εἴληφα δυμίδος χέρας,
σώζουσι πανδήμοισι πρόσουλοι σέγαις.
ὅσας δ' ἄπωσιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι.
ἐνώτ', Ἀγαυὴν θ', ἣ μ' ἔτικτ' Ἐχίονι,
Ἀκταίωνός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω.
καὶ σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἀρκύσι,
παύσω μανούσας δῆτα Βακχείας τάχα.
λέγεται δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἐπῳδὸς, Λυδίας ἐκ χθονὸς,
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμου κόμης,

οἰνωπὰς

οἰνωπὰς ὄσοις χαρίτας Ἀφροδίτης ἔχων
ὅς ἡμέρας τε κὐφρόνας συγγίγνεται,
τελετὰς πρωτείνων δύστας νεανίσιν.
εἰ δ' αὖ μόρου εἴσω δόλε λήψομαι στέγης,
παύσω λιτυπτάντα θύρσον, αὖασ εἰόντά τε
κόμας, πρὸς χθόνα σώματ' ἰώεις τινάσσων.
ἐκεῖνος εἶναί φησι Διόνυσον θεόν.
ἐκεῖνος ᾧ μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διός.
ὃς ἐκνυσθέντα λαμπάσι νύμφαις
σὺν μητρί, δίδυς ὅτι γάμους ἐψεύσατο.
τοιοῦτ' ἐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἔς' ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ὅσιον ὀξύνει;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὴν τρασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατρός τε μητρὸς δ' ἐμῆς πολιὰ γένυ,
νάρθηκι βακχεύοντ'. αὐαίνομαι πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν εἰσορῶν, νοῦν οὐκ ἔχον.
ἐκ ἀρτίνα ξεις λιτσόν; ἐκ ἐλευθέραν
θύρσοι μεθήσεις χεῖρ' ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας Τειρεσία; τόνδ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν εἰσφέρων νέον,
σκοπεῖν πτερωτὸν, ἐμπύρων μισθὸς φέρειν;
εἰ μή σε γῆρας πολιὸν ἀνέρρυτο.
ἐκαθησ' ἂν ἐν Βάκχαισι δίεσμον μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων. γυναιξὶ γὰρ
ὅταν βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάμος,
ἐκ ὑγιὲς ὀδὲν ἔτι λέγω τῶν ὀργίων.
ὦ δυσσεβείας ὦ ξέν', οὐκ αἰσθῇ θεὸς,
κάδμου τε τὸν σπείραντα γηγενῆ σέβων.
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, ἐκπεπαχυμένος γνώμην;

Οταν

Hic oritur disputatio
de causa religio
cf. Vulken. ad
Phoen. p. 72.
[illegible]
[illegible]
quando sapientia cadit in [illegible]
[illegible] malum est
[illegible] malum
[illegible]. Nulla ca-
[illegible] pestis Reip.
[illegible] orator malus

Ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
Καλὰς ἀφορμὰς, οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν.
σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἐνεισί σοι φρένες.
Θρασὺς δὲ δυνατὸς, καὶ λέγειν οἷός τ' ἀνὴρ,
Κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.
οὗτος δ' ὁ δαίμων ὁ νέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μέγεθος ἐξειπεῖν ὅσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔσται. δύο γὰρ ὦ νεανία,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, Δήμητηρ θεὰ,
γῆ δ' ἐστιν, ὁ πόμα τ', ὁπότερον βούλει, καλεῖ.
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐκτρέφει βροτοὺς,
ὅδ' ἦλθ' ἐπὶ ταὐτίπαλον, ὁ Σεμέλης γόνος.
βότρυος ὑγρὸν πόμ' εὗρε, κεἰσηνέγκατο
θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς.
ὕπνου τε λήθην τῶν καθημέραν κακῶν.
δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων.
οὗτος θεοῖσι σπένδεται θεὸς γεγώς.
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγαθ' ἀνθρώπους ἔχειν.
καὶ καταγελᾷς νιν, ὡς ἐν ἐρράφη Διὸς
μηρῷ, διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε.
ἐπεὶ νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς, εἰς ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρα νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ.
Ζεὺς δ' αὐτεμηχανήσαθ' οἷα δὴ θεός,
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθόν' ἐγκυκλουμένου
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων. χρόνῳ δὲ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διός,

ὄνομα

ὄνομα μεταστήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρα ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε. καὶ γὰρ Βακχεύσιμον,
καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν γὰρ ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολὺς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ.
Ἀρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχει τινά.
στρατὸν γὰρ ἐν ὅπλοις ὄντα, κἀπὶ τάξεσιν,
φόβος διεπτόησε πρὶν λόγχης θίγειν.
μανία δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὐτὸν ὄψει κἀπὶ δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
βάλλοντα, καὶ σείοντα βάκχιον κλάδον,
μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'. ἀλλ' ἐμοὶ Πενθεῦ πιθοῦ,
μὴ τὸ κράτος αὔχει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μὴ δ' ἢν δοκῇς μὲν, ἡ δὲ δόξα σου νοσῇ,
φρονεῖν δόκει τι. τὸν θεὸν δ' εἰς γῆν δέχου,
καὶ σπένδε, καὶ βάκχευε, καὶ στέφου κάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας ἐν τῇ Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν εἰς τὰ πάντ' ἀεί.
τοὺς σκοπεῖν γὰρ χρή. καὶ γὰρ ἐν Βακχεύμασιν
οὗσ' ἥγε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις ὅταν ἐφεστῶσιν πύλαις
πολλοὶ, τὸ Πενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις.
κἀκεῖνος οἶμαι τέρπεται τιμώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
κισσῷ τ' ἐρεψόμεσθα, καὶ χορεύσομεν
πολιὰ ξυνωρίς. ἀλλ' ὅμως χορευτέον,
κοὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεισθεὶς ὕπο.

Bacchus vates.

cf. Vulken. ad Sikol. ad Phoen. p. 638.

pulcher locus.
Cogita quam tam
filo pendeant
humana

Confutatio. Arg: valde n
firmum Nam. quid e
venus ebria cura
[illegible] & capitis
q sint discrimina
nescit inqt Iuuen

Ab ipsius penthei pe
sona. à minore
ad maius. [illegible]
lectaris honore

cf. Vulken. ad Hippol. V. 8.

μαίνῃ

μαίνη γὰρ ὡς ἄλγισα. λίθτε φαρμάκοις
ἄκη λαβοις ἄν, ὅτ' ἀνδὺ τόσων νοσεῖς.
χο ὦ πρέσβυ, Φοίβόν τ' ὀ λατασχμύεις λόγοις,
ἡμῶν τε Βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν.
κάδμ. ὦ παῖ, λαλῶς σοι Τειρεσίας πεφύνεσεν.
οἴκει μεθ' ἡμῶν, μὴ θύραζε τῶν νόμων.
νῦν γὰρ πέτηι τε, καὶ φρονῶν ὀδὲν φρονεῖς.
λέι μὴ γάρ εἶναι ὁ θεὸς ὅδ', ὡς σὺ φῆς,
πρὸς σοί λεγέσθω. καὶ λαταψεύδηι λαλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης, ἵνα δοκῆι θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῶι γένει πρόσῃ.
ὁρᾶις τὸν Ακταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σκύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
λιεπάσαντο λρέισσον' ἢ λιπηγίαις
Αρτέμιδος ἐν λομπάσαντ', ἢ ὀργάσιμα
ὁ μὴ πεισθῆς σὺ, δῦρό σε στέψω λάρα
λιοσῷ. μεθ' ἡμῶν τῶν θεῶν τιμὰς δίδα.
χο οὔ μὴ πεισθῶσίσεις χεῖρα. Βακχεύσεις δ' ἰών.
μήδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.
δεῖ σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν δισδαίσκαλον,
δίκην μέτειμι. σφέτερα τις ὡς τάχος.
ἐλθὼν δὲ θάκος τόσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνης λιάνατρεψον ἐμπαλίν,
ἄνω λάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ.
καὶ σέμνατ' ἀνέμοις, καὶ θυέλλαισι μέθυ.
μάλιστα γάρ νιν λυπέσεται δράσας τάδε.
οἶδ' αὐτὰ πόλιν σείσοντος, ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
λαινὴν γυναιξί, καὶ λέχη λυμαίνεται.
λᾶν πορ λάβητε, δίσμιον πορεύσατε
δεῦρ'

Admonitio Cadmi

Thomæ argum quo hoc tempore dicam nihil hoies.

δεῦρ' αὖ τὸν, ὡς ἂν λύσιμα δίκης τυχὼν
θανὼν, πυρᾶι Βάκχιον γῆ Θήβας ἰδών.
τε ὦ χέτλι, ὡς οὐκ οἶδα πῶ ποτ' εἶ λόγων. Tyrrias ob. inrgat prophe
μέμνασ' ἔδη, καὶ πρὶν ἐξέσης φρενῶν.
σὺν ἐμοὶ νῦν ἡμεῖς καὶ δίμε, διὰ ξαυτώμεθα
τοῦτ' τε τόδε, καὶ πόρ' ὄντ' ἀγρίᾳ,
τοῦτ' τε πόλεως τὸν θεὸν, μηδὲν νέον
δρᾶν. ἀλλ' ἕπου μοι λιοσίνῃ βάκτρον μετά.
πειρῶ δ' ἀνορθοῦν σῶμ' ἐμόν, διάγω τὸ σόν.
,, γέροντε δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως.
τῷ Βακχίῳ γὰρ τῷδ' Διὸς δοθλευτέον.
Πενθεὺς δ' ὅπως μὴ τοῦνθ' εἰσόψεσι δόμοις Vahémũ. Et sunt ipsa
τοῖς σοῖσι κάδμε, μαντικῆι δ' οὐ λέγω, sapienter dicta.
,, τοῖς πράγμασιν δέ. μῶρα γὰρ μῶρον λέγει.
χο ὅσια πότνια θεῶν. ὁ νόμος σὸς παρὰ πόδα ἰσχύει. Optimus ortus
ὅσια δ', ἃ σῇ γαῦ prosperitas chori
χρύσεα πτόρυγα φορεῖς,
πάρεστε Πενθεὼς ἀΐεις.
ἀΐεις δ' ὃ χ' ὁσίαν ὕβριν
ἐς τὸν Βρόμιον τὸν Σεμέλας,
ἐν πρώταις καλλισεφάνοις δύφροσύναις Collaudatio Bacchi
θάλλοντα πρῶτον μακάρων. ὃς πάρεστ' ἔχει,
θιασεύειν τε χορῶις,
μετά τ' αὐλῶ γελάσαι,
ἀρπᾶσαί τε μερίμνας,
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γανόωι ἐν δαιτὶ θεῶν.
λιοσοφόροις δ' ἐν θαλίαις
αὐθάδεσι λρατὸς ὕπνον ἀμφιβάλλει.
,, Αχαλίνων σομάτων, Graviſsima ſorm

» Ανόμα τ' ἀφροσύνας,
» Τὸ τέλ☉ δ' υσυχία.
» Ο δὲ τᾶς ἡσυχίας
» Βίοτ☉, καὶ τὸ φρονεῖν, ἀσά-
» λευτον μένει, καὶ σωίζει
» Δῶμα. πρόσω γὰρ, ἀλλ' ὅμως αὐθρᾶ ναέ-
» Οντ☉, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὀρθώματα.
» Τὸ σοφὸν δ' ὁ σοφία.
» Τότε μὴ θνητὰ φρονεῖν,
» Βραχὺς αἰών. ὃς δ' τότῳ
» Δὲ πις αὖ μεγάλα διώκων,
» Τὰ πρόσφορ' οὐχὶ φρένει.
» Μαινομένων οἵδε τρόποι,
» Καὶ βλασφήμου πρὸς ἐμοῦγε φωτός.
ἐκοίμων ποτὶ ταὶ Κύπριν,
ναῶσον τᾶς Αφροδίτας,
ἵνα θελξίφρονός νέμονται
θνατοῖσιν ὁρῶτός.
Γαῦρον θ', ὃν ἑκατόσομοι
Βαρβάρων ποταμοῦ ῥοαὶ,
βλαρπίζουσιν ἄνομβροι.
ὅπου βαλλισβυομένα
πορία μόσει☉ ἕβρα,
σεμνὰ βλεισὺς Ολύμπου,
ἐκεῖσ' ἄγε με
Βρόμιε, Βρόμιε,
πρόβακχήϊε βλαῖμον.
ἐκεῖ χάριτ☉.
ἐκεῖ δὲ πόθ☉.
ἐκεῖ δὲ βάκχαισι

θέμις

θέμις ὀργιάζειν.
ὁ βλαίμων ὁ Διὸς παῖς,
χαίρει μὲν θαλίαισιν, Demoft
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν εἰρή- εἰρήνο φύλαξ
ναν, κουροτρόφον θεάν.
ἴσαν δ' ἐς τε θὴν ὄλβιον, Bacchus deus
τόν τε χέρονα βλῶκ' ἔχειν æqualis
οἶνο τερψιμ ἄλυπον.
μισεῖ δ' ὧ μὴ ταῦτα μέλει
ἡμ φάο☉, νύκτας τε φίλας
δυαίωνα διαζῆν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν Qui sapit ille
πραπίδα, φρενά τε, abſtinebit ab hoſte
πολιατῶν πρὰς φῶτ'. cruento.
ὃ πλῆθ☉ ὅτι
τε φαυλότερον
γνώμισε, χρῆταί τε.
τόδε τοι λέγοιμ' ἄν.
Βε Γενθεῦ, ναῶσμεν, τιμὰν δ' ἄγραν ἠγρυκότες, Miniſtri addunt
ἐφ' ἣν ἔπεμψας. δὸν δ' ἄπρακτ' ὀρμήσαμεν. Bacchũ captũ
ὁ θὴρ δ' ὁδ' ἡμῖν πρᾶ☉. δὲ ὑπέστασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν ὀκ ἄκων χρόας,
δὲ ὠχρὸς, δὲ ἥλλαξεν οἰνωπὸν γένυν.
γελῶν δ', καὶ βλῆν, βάπτα γεμ' ἑβόρᾳ.
ἔμεινέ τε, τὸμὸν δύπρεπὲς ποιούμεν☉.
βάγω δὶ αὐδῶς εἶπον, ὦ ξέν', ὀχ ἑκὼν
ἄγω σε, Πενθέως δ', ὃς μ' ἔπεμψεν ἰσολαῖς.
ἃς δ' αὖ σὺ βακχὰς εἷρξας, ἃς συνήρπασας,
βάδησας φ' δεσμοῖσι κἀν δίκαι σέγης.
φρὰδμα γ' ἐκεῖναι λελυμέναι πό☉, ὀργάδας

σκιρτῶσι, βρόμιον ἀναπαλύμενοι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐτοῖς δέσμα λελύθη σφ' ὧν,
ἱλαδὸς τ' ἀνῆκαν θύρετρ' ἄνευ θυητᾶς χερός.
πολλῶν δ' ὅδ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας. σὺ δὲ τἄλλα χρὴ μέλειν.
Πεν. λάζυδε χειρῶν τῶνδ'. ἐν ἄρκυσιν γὰρ ὧν
ἐκ ἔσιν ὅτως ὠκὺς, ὥστέ μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τὸ μὲν σῶμ' ἐκ ἄμορφον εἰς ἔρωτ',
ὡς εἰς γυναῖκας, ἐφ' ὅτῳ δεῦρ' εἰς Θήβας πάρει.
πλόκαμός τε γὰρ σοῦ τανανὸς, ἀ πάλης ὕπο,
γῆθεν πρὸ αὐχημοῦ, πόθου πλέως.
λευκὴν δὲ χροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίᾳ βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενον.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὅστις εἶ γένος.
Διό. ὁ κόμος οὐδείς. ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
τὸν αὐθεμόλημ' Τμώλου οἶδα τὸν λυδῶν;
Πεν. οἶδ', ὃς τὸ Σάρδεων ἄστυ πολιάλκει κύκλῳ.
Διό. γῆ τοῦθεν εἰμί. Λυδία δέ μοι πατρίς.
Πεν. πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις εἰς Ἑλλάδα;
Διό. Διόνυσος ἡμᾶς ἐβάκευσ', ὁ τοῦ Διός.
Πεν. Ζεὺς δ' ἔς' ἐκεῖ τις, ὃς νέους πίκτει θεούς;
Διό. οὐκ, ἀλλ' ὃς Σεμέλης γῆθεν δ' ἔζευξεν γάμοις.
Πεν. πότερα δ' ἢ νύκτωρ σ', ἢ λαθ' ὄμματ' ἀνάγκασεν;
Διό. ὁρῶν ὁρῶντα, κἀδίδωσιν ὄργια.
Πεν. τὰ δ' ὄργι' ὅδε, τίν' ἰδέαν ἔχοντά ἐσι;
Διό. ἄῤῥητ', ἀβακχεύτοισιν εἰδῆναι βροτῶν.
Πεν. ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσιν τινά;
Διό. ἀθέμις ἀκοῦσαι σ', ἔσι δ' ἄξι' εἰδῆναι.
Πεν. εὖ τοῦτ' ἐκβεβλήλυσας, ἵν' ἀκοῦσαι θέλω.

ἀσέ-

Διό. ἀσέβειαν ἀσκῶν τ' ὀργὴ ἐχθαίρει θεός.
Πεν. τὸν θεὸν γὰρ ὁρᾶν σὺ φὴς σαφῶς, ποῖός τις ἦν;
Διό. ὁποῖος ἤθελ', οὐκ ἐγὼ τάσσου τόδε.
Πεν. ταῦτ' οὖν παρωχέτευσας οὔ, λεύσσειν λέγων.
Διό. δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, ἀκεῦν φρονεῖν.
Πεν. ἦλθον δὲ πρῶτα δεῦρο, τὸν ἄγων δαίμονα;
Διό. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάροις τάδ' ὄργια.
Πεν. φρονοῦσι γὰρ μάκιον Ἑλλήνων πολύ.
Διό. τάδ' οὖν μᾶλλον. οἱ νόμοι δὲ διάφοροι.
Πεν. τὰ δ' ἱερὰ, νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελεῖς;
Διό. Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.
Πεν. τοῦτ' εἰς γυναῖκας δόλιον ὄζει, κἀσάθρον.
Διό. Καὐ ἡμέρᾳ τό γ' αἰσχρὸν ἔζ ἔστ' ἔχειν ἄν.
Πεν. δίκην σε δοῦναι δεῖ σοφισμάτων κακῶν.
Διό. σὲ δ' ἀμαθίας, ἀσεβοῦντ' εἰς τὸν θεόν.
Πεν. ὡς θρασὺς ὁ βάκχος, κἀκ ἀγύμνασος λόγων.
Διό. εἰφ' ὅ, τι παθεῖν δεῖ. τί με τὸ δεινὸν ὀργάσει;
Πεν. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τεμῶ σέθεν.
Διό. ἱερὸς ὁ πλόκαμος. τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.
Πεν. ἔπειτα θύρσον τόνδε παρὰ δεξιᾶς ἔχε.
Διό. αὐτός μ' ἀφαιροῦ. τόνδε Διονύσου φορῶ.
Πεν. εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
Διό. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτὸς, ὅταν ἐγὼ θέλω.
Πεν. ὅταν γε βακχεύσης αὐτὸν ἔν Βάκχαις παθείς.
Διό. καὐ νῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷς.
Πεν. καὶ πῶς; σὺ γὰρ φανερὸς ὄμμασίν γ' ἐμοῖς.
Διό. παρ' ἐμοί. σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὢν, ἀκ εἰσορᾷς.
Πεν. λάζυδε. βακχεύσει με, κἀμὲ Θήβας ὀλεῖ.
Διό. αὐλῶ με μὴ δεῖν σωφρονοῦν, ἀ σώφρονσιν.
Πεν. ἐγὼ δὲ δεῖν σε, δυσιώτερον σέθεν.

Διο οὐκ οἶδ' ὅτι ζῇς, ἀλλ' ὁρᾷς ὅθ' ὅσπις εἶ.
Πεν Πενθεύς, Ἀγαυῆς παῖς, πατρὸς Ἐχίονος.
Διό φῶς ἐλυσυχῆσαι τόνομ' ὡς τάχιστά σε.
Ψευ χώρει. λαθέρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς τέλας
φαρέταισιν, ὡς αὖ σκότιον εἰσορᾷ λυέφας.
ἐκεῖ χόρευε. τάσδε δ' ἃς ἄγων πάρει,
λακχῶν συνοργὰς, ἢ Διὶ μηκέτι σοὶ,
ἢ χεῖρα δίπτυ τοῦδε, καὶ βύρσης λιτύπα
παύσας, ἐφ' ἴσοις μηνίδας λεκτήσομαι.
Διό εἰ χρὴ μὲν ἄν. ὅ, τι γὰρ μὴ χρεών, οὐ χρεών
παθεῖν. ἀτὰρ τοι φῶς ἄποινα ὑβρισμάτων
μέτεισι Διόνυσός σ', ὃν οὐκ ἔστιν λέγεις.
ἡμᾶς γὰρ ἀθλίους, λεῖνον εἰς θεσμοὺς ἄγεις.
Χο Ἀχελῷε θύγατερ,
ποτνί', ὦ πάρθενε Δίρκα.
σὺ γὰρ μὲν σᾶς ποτε ταγαῖς,
ὃν Διὸς βρέφος ἔλαβες.
ὅ, τε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὁ τεκὼν ἤρπασέ νιν
τάδε καὶ βοήσας,
ἴθι ὦ Διθύραμβ', ἐμὰν
ἔσεναι τάνδε βᾶθι νηδύν.
ἀναφανῶ σε τόδε ὦ
βακχιε Θήβαις ὀνομάζειν.
σὺ δέ μ' ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐμοί.
τί μ' αὐαίνῃ; τί με φεύγεις,
ἔτι ναὶ τὰν Βοτρυώδη
Διονύσου χαρεῖν οἴνᾳ,

ἔτι σοι τῶ Βρομίῳ μελήσω.
οἷαν οἵαν ὀργὰν
ἀναφαίνει, χθόνιον
γόνον, ἐκφύς τε δράκοντος
πρὸς Πενθεύς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθονίου.
ἀγριωπὸν τόραν,
ὀφθαλμὸν βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαντος
τ' αὐτίπαλον θεοῖσιν. ὃς με βρόχοισι τὰν
τοῦ Βρομίου τάχει σωφρονεῖ.
ὃν ἐμὸν γόνον ἔχει
πρώμαθος ἥδη θιασώταν,
σκυτίαις λιρυπηνὸν ἐν ἑρκταῖς.
ἐσορᾷς τάδε ὦ Διὸς παῖ
Διόνυσε, σὰς προφήτας
ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας;
μόλε χρυσῶπα, λυάσσων
ἀνὰ θύρσον λιάτ' Ὀλύμπου.
φονίᾳ δ' ἀνδρὸς ὕβριν λιάτεχε.
πόθι Νύσας ἆρα θηροτρόφου θυρσοφορεῖς,
θιάσους ὦ Διόνυσος, ἢ
κορυφαῖς λωρυκίαις.
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυλιγήτοισιν Ὀλύμπου
θαλάμοις, ἐνθα ποτ' Ὀρ-
φεὺς λιθαρείζων
σώιαγε λιγύθρεα μέ-
σαις, σώιαγε θῆρας ἀγρώτας.

μάκαιρ' ὦ Πιερία,
σέβεταί σ' ὁ Βύιος.
ἥξει τε χρυσόν
ἅμα βακχεύμασι.
τόν τ' ὠκυρόαν
διαβὰς Ἀξιόν,
εἰλισσομένας τε μαινάδας ἄξει,
λύδιαν δὲ, γᾶς τᾶς εὐδαιμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
τὸν, ἔκλυον εὐίππου χώραν ὕδασι
καλλίστοισι λιπαίνειν.

Bacchus vrget strophis ad ingressum, is exclamat

στρ. ἰὼ, λύετ' ἐμᾶς, λύετ' αὐλᾶς.
ἰὼ Βάκχαι, ἰὼ Βάκχαι.
τίς ὅδε; τίς, πόθεν ὁ κέλαδος
αὐλᾶν μ' ἐκάλεσεν σύριγξ;
στρ. ἰὼ πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
ἰὼ ἰὼ λέπετε, λέπετε,
μόλε νυῶ ἡμέτερον εἰς θιασόν.
ὦ βρόμιε, βρόμιε.
πέδον χθονὸς ἔνοσι πότνια,
ἄ, ἄ. τάχα τὰ Πενθέως μέλαθρα
διαλυνάξεται πεσήμασιν.
ὁ Διονυσὸς αὐτὰ μέλαθρα.
σέβετέ νιν.
ἀντ. σέβομέν νιν.
ἴδετε λαΐνα λίσσιν ἔμβολα
διαδρομὰ τάδε.
βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.
ἄνα ἄναξ ὑδραύνιον αἴθοπα λαμπάδα.

σύμφλεγε

σύμφλεγε σύμφλεγε λώματα Πενθέως.
ἀντ. ἄ, ἄ. πῦρ ὁ λύσεις, ὁρᾷ αὐγάζει
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
ἅρ ποτε κεραυνοβόλος
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς.
πίπτετε πεδόσε τρομερὰ δώματα,
πίπτετε μαινάδες.
ὁ γὰρ ἄναξ, ἄνω κάτω τιθεὶς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.

Quando prodigia euidentiora sentiunt, tum seipsa hortantur, ut proprie primum per significantiones rerum nouitatem.

στρ. βάρβαροι γυναῖκες, ὅτως ἐκπεπληγμέναι φόβῳ,
πῶς πέπλων πεπτώκαθ'; ἁδθῆ' ὡς ἔοικε Βακχίου
διαπάξαντος δώμα Πενθέως. ἀλλ' ὀχυίσατε
σῶμα, καὶ θαρσεῖτε σάρκας, ὀξαμένᾳ φάσαι χρόμου.
χο. ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν βύιος Βακχεύματος,
ὡς ἐσεῖδόν σε, μονάδ' ἔχοσ' ἐρημίαν.
στρ. εἰς ἀθυμίαν ἀφίκεθ', ἡνίκ' εἰσεπέμπομεν
Πενθέως, ὡς εἰς σκοτεινὰς ὁρκάνας πεσήμεν.
χο. πῶς γάρ; ἆρ' ἦς μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις
ἀλλ' πῶς ἐλευθερώθης, αὖθις ὡς ἀνόσιος τυχών;
στρ. αὐτὸς ἀβλὲ ἔσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως ἄνευ πόνου.
χο. ὁδὲ σε σωμῆφε χεῖρας ἐσμίοισιν ἐν βρόχοις;
στρ. ταῦτα Κ καθύβρισ' αὐτόν. ὃς με δεσμεύμᾳ δοκῶν
ἔτ' ἐβίγα, θὰθ' ἥψατ' ἡμῶν, ἐλπίσι δ' ἐβάσκετο.
πῶς φαίνομαι ἢ ταῦρος εὐρὼν, ὃς καθεῖρξ' ἡμᾶς ἄρ',
τῶνδε πυθιβρόχους ἔβαλε γόνασι, καὶ χηλαῖς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἰσχνὰ τὰ σώματος σαίζων ἄπο,
χείλεσι δηλήσ' ὀδόντας. πλησίον δ' ἐγὼ πάρην,
ἥσυχος θάσσων, ἐλεύσσων. ἐν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ,
αὐλίναξ' ἐλθὼν ὁ βάκχος δῶμα, καὶ μηρὸς τάφρῳ
πῦρ ἀνῆψ'. ὁδὶ ὡς ἐσεῖδε δώματ' αὐθεδῆ δοκῶν,

πίτυος

Εἰκὼν Ignatii diua

ἥιος ἐκεῖσε, λᾷστ' ἐκεῖσε, λμωσὶν Αχελῶου φρέιν
ϛνέπων. ἅπας δ' ϛγ' ἔργω δεδλ⊖ λῶ μαστὶ πονεῖν.
δλαμεθεὶς δὲ τόνδε μόχθον, ὡς ἐμὲ πεφυγότ⊖,
ἵεται ξίφ⊖ λελαμνὸν ἁρπάζας δόμων ἔσω.
λᾷβ' ὁ βρόμι⊖, ὡς ἔμοι γε φαίνεται δέξαν λέγω,
φῶς ἐποίησε λαπ' αὐλῶν. ὁδ' ἐπὶ τῷδ' ὁρμᾷ⊖,
ἥιος, λᾷκχεύτει φαεννόν, ὡς σφάζων ἐμέ.
πῶς δὲ τοῖσγ' αὖ ⊖δ'. τἀδ' ἄλλα βάκχι⊖ λυμαίνετ',
δῶμα τ' ἐρέπει χαμᾶζε. σωτεθράνωται δ' ἃ πάν
πικροτάτους ἰδόντι δεσμοὺς αὖ ἐμούς. κόπτυ δ' ὑπο
δλαμεθεὶς ξίφ⊖, παρεῖται. πῶς θεὸν γὰρ, ὧν ἀνὴρ,
ἐς μάχλ' ἐλθεῖν ἐτόλμ'. ἥσυχ⊖ δ' ἐκ βάκχας ἄγων
δῶμα τῶν, ἥκω πῶς ὑμᾶς, Γνθέως ὁ φροντίστης.
ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω.
εἰς πρωνώπι' αὐτίχ' ἥξει. τί ποτ' ἆρ' ἐν τούτῳ ἐρεῖ;
ῥᾳδίως γὰρ αὐτὸν οἶσω, λᾷν πνέων ἔλθη μέγα.
,, Γρὸς σοφὸν γὰρ αὖ βροτὸς ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν.
ϖγ πέπονθα δεινά. δεινὰ πέφυγέ μ' ὁ ξεν⊖,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν λατέωνα κασμέν⊖.
ἔα, ἔα. δδ' ὄπιν αὐτῆς. τί τάδε; πῶς πρόνωπ⊖
φαίνει πρὸς οἵοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
δδ σῆσον πόδ', ὀργῇ δ' ἐπόδες ἥσυχον πόδα.
ϖγ πόθεν σὺ δείσας ἐκπεφυγὼν ἔξω πρᾷς;
δδ ἐκεῖπες; ἐκ ἥκουσας ὅτι λύσει μέ τις;
ϖγ τίς; οὐ λόγους γὰρ εἰσφορεῖς ἰσχνὸς ἀεί.
δδ ὃς τῷδε πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.
ϖγ ὠνείδισας δὴ τῶνδε Διονύσῳ δικάν.
δδ δεδέικα. δεδρᾶκα πάντα· νῦν γὰρ εὐκλεᾶ.
ϖγ τί δ'; ἐκ ἐπορβαίνουσι γῆς τείχη θεοί;
δδ σοφός, σοφὸς εἶ πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶν σοφόν.

ἃ δεῖ

ϖγ ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἔγω γ' ἔφην σοφός.
διὸ δεινὸν δ' ἀκοῦσαι, πρῶτα σὺν λόγοις μαθεῖν.
ὃς δ' ἐξ ὄρους πάρεσιν ἀγγελῶν τί σοι.
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, ὃ φυξόμεθα.
ἄγγ Γνθεῦ. δεράτιον ἦλθε Θηβαίας χθονὸς,
ἥκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπὼν, ἵν' ὕποτε
λευκῆς χιόν⊖ ἀνέξεται δύαγεῖς βολαί.
ϖγ ἥκεις δ' ὁποίαν πεπτιθεὶς ἀσπίλων λόγον;
ἄγγ Βάκχας ποτνιαδας εἰσιδὼν, αἳ δεδε γῆς
οἴστροισι λευκὸν λῶδον ἐξηκόντισαν,
ἥκω φράσαι σοι κἀμὲ πόλει, χρήζων ἄναξ,
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τε κρείσσονα.
θέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερά σοι παρρησίᾳ
φράσω τὰ κεῖθεν, ἢ λόγον σείλομεθα;
ὀ γὰρ τάχ⊖ σου τῷ φρενῶν δέδοικε μὴ ἄναξ,
κἀμὲ τὸ ξύνθυμον, κἀμὲ τὸ βασιλικὸν λίαν.
ϖγ λέγ' ὡς ἀθῷ⊖ δ' ἐμοῦ πάντως ἔσῃ.
,, Τοῖς γὰρ δικαίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' αὖ εἴπερ δεινότερα βακχῶν πρὸς,
τοσῷδε μᾶλλον σὲν ὑποθῴνται τέχνας
γυναιξὶ τόνδε, τῇ δίκῃ πεδήσομεν.
ἄγγ ἀγελαῖαι μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόχων ὑπεξήκειζον, ἡνίχ' ἥλι⊖
ἀκτῖνας δέσσι, θερμαίνων χθόνα.
ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ', ὃνος μὲν, Αὐτονόη. τῷ δὲ δευτέρᾳ,
μήτηρ Αγαυὴ σή. τρίτῳ δ' Ινὼ χορᾷ.
εὗδον δὲ πᾶσαι, σώμασι πρεμνῶναι.
αἱ μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβῃ,
αἱ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδον κάρᾳ

ἐκεῖ

εἰκῇ βαλδῶσαι σωφρόνως, ἀχ ὡς σὺ φῄς
οἰνωμένας λιρατῆσι, καὶ λωτοῦ ψόφῳ
θηραῦ λαβ' ὕλιω Κύπριν ἠργωμένας.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ, ὠλόλυξεν ψ' μέσαις
σαθεῖσα βαλχας, ἀζ ὕτυπτε λινέιν σίεμας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε λιροφόρων βοῶν,
αἶσλ' ἀρβαλδῶσαι θαλόρον ὁμμάτων ὕπνον,
αὐῆξαν ὀρθαὶ θαῦμ' ἰσλεῖν δύκοσμίας,
νέαι, παλαιαὶ, πᾶθγνοί τε, λἀζυγες.
καὶ πρῶτα μὲν λαθεῖσαν εἰς ὤμας κόμας
νεβρίσλας τ' ἀνεσείλαυθ', ὅσαισιν ἐμμάτων
σιύσλεσμ' ἐλέλυτο, καὶ λατασίκτας σλοκὰς
ὄφεσι λατεζώζαντο λιχμῶζαν γζήιω.
αἶσλ' ἀγκάλαισι σλορκάδ', ἢ σκύμνας λύκων
ἀγρίας ἔχουσαι, λδυκὸν ἐσλίδζαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς λῶ παργᾶ ἔτι,
βρέφη λιπούσας. ὠδὴ σ' ἔθγτο λισσίνας
σεφάνας, σίρυός τε μίλακός τ' ἀντεσφόρου.
θύρσον σίς τις λαβοῦσ', ἔπαισεν εἰς πέτραν,
ὅθν σροσώσλης ὕσλατον ἐκπηδᾶ νοτίς.
ἄλλη δὲ ναρθηκ' εἰς πέσλον λαθῆκε γῆς,
καὶ τῇδε λρίώω ἀζανῇ οἶνο θεός.
ὅσαις δὲ λύκου πόματος πόθος πᾶλῶ,
ἄκροισι σλακτύλοισι σιαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ὄγμὸς εἶχον. ἐκ δὲ λισσινῶν
θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσαζον ῥοαί.
ὥστ' εἰ πᾔδας ἦν θεόν, ἦν, νιῶ ψέγεις,
σύγχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσισλὼν τοῖδε.
ξυνῆλθομεν δὲ Βακχίοι, καὶ ποιμένος,
ποινῶν λόγων σλώσοντες ἀλλήλοις ἔεμ,

ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπαξια.
καί τις πλατείας κατ' ἄσυ, καὶ τριόδων λόγων,
ἔλεξεν εἰς ἅπαντας, ὦ σεμνὰς πλάκας
ναίοντες ὀρέων, θέλετε θηρασώμεθα
Πενθέως Ἀγαυὸν μητέρ' ἐκ Βακχευμάτων,
χαρεῖν τ' ἄνακτι θῶμεν; εὖ δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε. θάμνων δ' ἐλοχίζομεν φόβας,
λυγάντες αὐχένι. ἀν δὲ τιὼ τεταγμένω
ὥραν ἐκίνει θύρσον εἰς βακχεύματα,
ἄκχορ ἀθρόον σόματι, γὸν Διὸς γόνον
Βρόμιον καλοῦσαι. πᾶν δὲ συνεβάκχευσ' ὄρος,
καὶ θῆρες. ἐδέν δ' ἦν ἀκίνητον σρόμῳ.
λύσσει δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου.
λαγὼ ξυνεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων
λόχμιον ἰχνώσας, φῦβ' ἐκρύπτομεν σίεμας.
ἦδ' αὐεβόησεν, ὦ σρομάδες ἐμαὶ λυίδαι,
θηρώμεθ' αὐδρῶν ἄνδ'. ἴτω ἄλ' ἔτειδέ μοι,
ἔτειδε, θύρσοις σᾷ χορῶν ὡπλισμένοι.
ἡμεῖς μὲν ἂν φύγοντες, ἀζ ἐλύξαμεν
βακχῶν παραγμόν. ἀν δὲ, νεμομένας χλόην
μόχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσισήρε μέτα.
καὶ τιὼ μὲν ὦν πρόσειδες εὐθήλων τόκων
μυκωμένω ἔχουσαν ἐν χοροῖν σίκα.
ἄλλαι δὲ λαμάδας διέφορον παραγμασι.
εἶδες δ' ἂν ἢ πλευρὰν, ἢ δίχηλὸν ἔμβασιν
ῥιπτομένην ἄνω καὶ κάτω, λερέμασά δ'
ἐσαζ' ἴτω ἐλάτας αὐαπεφυρμένα αἵματι.
ταῦροι δ' ὑβρισαί, κἀς λέρας θυμάμενοι
πρόσθεν, ὀφάλλοντο πρὸς γᾶαν σίεμας,
μυκιάσι χειρῶν ἀγόμενοι νεανίσλων.

4. Hecol. ad Phoen. v. 592.

θᾶσσον δὲ διεφοροῦντο σαρκὸς ἔνδυτα,
ἢ σὺ ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἀρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων ὑπὸ τάσεις, αἳ παρ' Αἰσωποῦ ῥοαῖς
εὔκαρπον ἐκβάλλουσι θηβαῖον στάχυν,
Υσίας τ' ἐρυθρὰς αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
νέρθεν κατῳκήκασιν. ὥστε πολέμιοι
ἐπεισπεσοῦσαι, πάντ' ἄνωτε καὶ κάτω
διέφερον. ἥρπαζον μὲν ἐκ δόμων τέκνα.
ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο
προσείχετ', οὐδ' ἔπιπτεν εἰς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκός, οὐ σίδηρος. ὠδὶ δὲ βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον οὐδ', ἐκαίεθ'. οἵδ' ὀργῆς ὕπο,
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὕπο.
ὅπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ἄναξ.
τὰς μὲν γὰρ οὐχ' ἥμασσε λογχατὸν βέλος.
κεῖναι δὲ θύρσους ἐξανιεῖσαι χερῶν,
ἐτραυματίζον, κἀπεινώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα
κρήναις ἐπ' αὐταῖς, ἃς ἀνῆκ' αὐταῖς θεός.
νίψαντο δ' αἷμα. σταγόνα δ' ἐκ παρηΐδων
γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός.
τὸν δαίμον' οὖν τόνδ', ὅστις ἔστ' ὦ δέσποτα,
δέχου πόλει τῇδ'. ὡς τάτ' ἄλλ' ἐστὶν μέγας.
κἀκεῖνό φασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
" τὴν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς.
" Οἴνου δὲ μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
" Οὐδ' ἄλλο τερπνὸν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι.
Χο ταρβῶ μὲν εἰπεῖν σοὺ λόγους ἐλευθέρους,

ἐν τὸν

ἐν τὸν τύραννον, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται.
Διόνυσος ἥσσων οὐδενὸς θεῶν ἔφυ.
Πεν ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ἐφάπτεται
ὕβρισμα βακχῶν, ψόγος ἐν Ἑλληνὰς μέγας.
ἀλλ' οὐκ ὀκνεῖν δεῖ. στεῖχ' ἐπ' Ηλέκτρας ἰὼν
πύλας. κέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ' ἀπανταῦ ταχυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ' ὅσοι πάλλουσι, καὶ τόξων χερὶ
ψάλλουσι νευρὰς, ὡς ὑπλστρατεύσομεν
βάκχαισιν. οὐ γὰρ, ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε.
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεσθ' ἃ πάσχομεν.
ἄγγ πείθῃ μὲν οὐδὲν τῶν ἐμῶν λόγων κλύων
Γενθεῦ. κακῶς δὲ πρὸς σέθεν πάσχων ὅμως
οὔφημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι θεῷ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν. βρόμιος οὐκ ἀνέξεται,
κινοῦντι βάκχας εὐίων ὀρῶν ἄπο.
Πεν οὐ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δέσμιος φυγὼν,
σώσει τόδ', ἤ σοι πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
ἄγγ θύοιμ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος,
" πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν, θεῷ.
Πεν θύσω φόνον γε θῆλυν ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
φευξεῖσθε πάντες. καὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
θύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ἄγγ ἀπόρω γε τῷδε συμπεπλέγμεθα ξένῳ,
ὡς οὔτε πάσχων, οὔτε δρῶν σιγήσεται,
ὅταν ἔτ' ἔστιν εὖ καταστῆσαι τάδε.
Πεν τί δρῶντα, δουλεύοντα δουλείαις ἐμαῖς;
ἄγγ ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα.
Πεν οἴ μοι. τόδ' ἤδη δόλιον εἴς με μηχανᾷ.

ποιόν τι;

ἄγγ ποίον τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς.
πεν ξυνέθεσθε κοινῇ τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἀεί.
ἄγγ καὶ μὴν ξυνεθέμην, τοῦτό γ' ἐστι, τοῦ θεῷ.
πεν ἐκφέρετέ μοι δεῦρ' ὅπλα. σὺ δ', παῦσαι λέγων.
ἄγγ ἃ βούλει σφ' ἐν ὄρεσι συγκαθημένας ἰδεῖν;
πεν μάλιστα μυρίονγε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν.
ἄγγ τίδ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;
πεν λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας.
ἄγγ ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά;
πεν σάφ' ἴσθι, σιγῇ ὑπ' ἐλάταις καθήμενος.
ἄγγ ἀλλ' ἐξιχνεύσουσί σε κἂν θέλῃς λάθρα.
πεν ἀλλ' ἐμφανῶς. καλῶς γὰρ ἐξεῖπας τάδε.
ἄγγ ἄγωμεν οὖν σε, κἀπιχειρήσεις ὁδῷ.
πεν ἄγ' ὡς τάχιστα, τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ.
ἄγγ στεῖλαί νιν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους.
πεν τί δὴ τόδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ἄγγ μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ὀφθῇς ἐκεῖ.
πεν εὖ γ' εἶπας αὐτό. καί τις εἶ πάλαι σοφός.
ἄγγ Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμούσωσεν τάδε.
πεν πῶς οὖν γένοιτ' ἂν ἃ σύ με νουθετεῖς καλῶς;
ἄγγ ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων εἴσω μολών.
πεν τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδώς μ' ἔχει.
ἄγγ οὐκέτι θεατὴς μαινάδων πρόθυμος εἶ.
πεν στολὴν δὲ τίνα φῂς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ἄγγ κόμην μὲν ὧν σῷ κρατὶ ταναὸν ἐκτενῶ.
πεν τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ κόσμου, τί μοι;
ἄγγ πέπλοι ποδήρεις ὧν κάρα δ' ἔσται μίτρα.
πεν ἦ καί τι πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ἄγγ θύρσον τε χειρί, καὶ νεβροῦ στικτὸν δέρας.
πεν οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.

ἀλλ'

ἄγγ ἀλλ' αἷμα θήσεις, συμβαλὼν βάκχαις μάχην.
πεν ὀρθῶς μολεῖν χρὴ πρῶτον εἰς κατασκοπήν.
ἄγγ σοφώτερον γοῦν, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά.
πεν καὶ πῶς δι' ἄστεος εἶμι, Καδμείους λαθών;
ἄγγ ὁδοὺς ἐρήμους ἵμεν. ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
πεν πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾶν βάκχας, ἐμοί.
ἄγγ ἐλθόντ' ἐς οἴκους, ἂν δοκῇ βουλεύσομεν.
πεν ἔξεστι πάντῃ, τόγ' ἐμὸν εὐπρεπὲς πάρα.
ἄγγ στείχοιμ' ἄν. ἢ γὰρ ὅπλ' ἔχων πορεύσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πείσομαι βουλεύμασιν.
διό ἥξει δὲ βάκχας. οὗ θανὼν, δώσει δίκην.
γυναῖκεν, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, οὐ γὰρ εἶ πρόσω.
τισώμεθ' αὐτόν. πρῶτα δ' ἔκστησον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσσαν, ὡς φρονῶν μὲν εὖ,
οὐ μὴ θελήσῃ θῆλυν ἐνδῦναι στολήν.
ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν, ἐνδύσεται.
χρήζω δέ νιν γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεος,
ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῶν πρὶν αἷσι δεινὸς ἦν.
ἀλλ' εἶμι, κόσμον ὅνπερ εἰς ᾅδου λαβών,
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χεροῖν κατασφαγείς,
Πενθεῖ προσάψων. γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισί δ' ἡπιώτατος.
χο ἆρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς Chorus elegantissimus
θήσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύουσα,
δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν
ῥίπτουσ', ὡς νεβρὸς χλοεραῖς Comparatio

ἐμπάζουσα λείμακος ἡδοναῖς,
ἡνίκ' ἂν φοβερὸν φύγῃ
θήραμ' ἔξω φυλακᾶς,
εὐπλέκτων ὑπὲρ ἀρκύων.
θωΰσσων δὲ κυναγέτας,
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν,
μόχθοις τ' ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις
θρώσκῃ πεδίον παρὰ ποτάμιον, ἡδομένα
βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροκόμου τ' ἐν ἐρνέσιν ὕλας;
,, Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ καλλιον
,, παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
,, ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
,, τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
,, ὅ τι καλὸν, φίλον ἀεί.
ὁρμᾶται μόλις. ἀλλ' ὅμως
πιστὸν τόγε θεῖον
σθένος. ἀπευθύνει δὲ
βροτῶν τούς τ' ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, καὶ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένα δόξα.
κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
δαρὸν χρόνου πόδα, καὶ
θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον. οὐ
γὰρ κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γινώσκειν χρὴ, καὶ μελεταῦ.
κοῦφα γὰρ δαπάνα νομίζειν,
ἰσχύν τ' ἔχειν, ὅτι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
τότ' ἐν χρόνῳ μακρῷ
νόμιμον, ἀεὶ φύσει τε πεφυκός.

Victoria est donum dei

De providentia divina in puniendo.

Nemo debet plus sapere legibus

,, Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ καλλιον
,, παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
,, ἢ χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
,, τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
,, ὅ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.
,, Εὐδαίμων μὲν, ὃς ἐκ θαλάσσης
,, ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔκιχεν.
,, εὐδαίμων δ', ὃς ὕπερθε μόχθων
,, ἐγίνεθ'. ἑτέρα δ' ἕτερος ἕτερον
,, ὄλβῳ, καὶ δυνάμει παρῆλθεν.
,, μυρίαι μυρίοισιν
,, ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες. αἱ μὲν,
,, τελευτῶσιν ἐν ὄλβῳ
,, βροτοῖς, αἱ δ' ἀπέβησαν. τὸν δὲ κατ' ἦμαρ,
,, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.
διό σὲ τὸν πρόθυμον ὄνθ', ἃ μὴ χρεὼν ὁρᾶν,
σπεύδοντά τ' ἀσπούδαστα Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάκχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχου κατάσκοπος.
πρέπεις δὲ Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.
πεν καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ,
δισσὰς δὲ Θήβας, καὶ πόλισμ' ἑπτάστομον.
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς.
καὶ σῶ κέρατε κρατὶ προσπεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦσθα θὴρ, τε ταύρωσαι γὰρ οὖν,
ὁ θεὸς ὁμαρτεῖ πρόσθεν, ὢν οὐκ εὐμενής.
διό ἐν σπονδὸς ἡμῖν. νῦν δ' ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ὁρᾶν.
πεν τί φαίνομαι δῆτ'; οὐχὶ τὴν Ινοῦς στάσιν,
ἢ τὴν Αγαυῆς ἑστάναι μητρός γ' ἐμῆς;

Generalis sententia. Ille est beatus cui res succedunt ex animi sententia.

Iam Bacchus furorem obiicit pentheo. persuadet ei ut induat muliebrem vestem & ducit eum per urbem & postea educit ad montes ubi Bacchis mulieribus interficitur

Iam prodit furens pentheus virg. 4 Aeneid. fol: 253 Eumenidum veluti demum vidit agmina pentheus. Et solem geminum, & pues se ostendere tibas

Διο αὐτὰς ἐκείνας εἰσοραῦ λοκῶ σ' ὁρῶν.
ἀλλ' ἦλθες ἐφορᾶς σοι πλόκαμ' ἠλιηχ' ὅλε
ἐχ ὧς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρα καθήρμοσα.
Πεν ἐγὼ λογ πιθοίμην αὐτόν, ἀνασείων τ' ἐγὼ,
καὶ βακχιάζων, ἦλθες ἐφορᾶς μεθώρμισα.
Διό ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, οἷς σὲ θοραπεύειν μέλει,
πάλιν καταστελοῦμεν. ἀλλ' ὀρθὸν κάρα.
Πεν ἴσθ', σὺ δ' οὐ σμικρὸν. σοὶ γὰρ ἀνακείμεθα δή.
Διό ζῶναι τέ σοι χαλῶσι, κοὐχ' ἕξῃς πέπλων,
σολίσθ' ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσι σέθεν.
Πεν καμοὶ λοκοῦσι πηδᾶν ἐλαφηδὸν πόδα.
ταὐθῴδες δ' ὀρθῶς πρὸς τέρετρ' ἔχει πέπλος.
Διό ἴσως με τῶν σῶν πρώτων ἡγήσῃ θίλων,
ὅταν πρὸς λόγον σώφρονας βαίνοντας ἴδῃς.
Πεν πότερα δὲ, θύρσον ἐξ ἀριστερᾶς λαβὼν χορὸν,
ἢ τῇδε βάκχῃ μᾶλλον εἰκάθησόμαι;
Διό σὺ δεξιᾷ χρή, χ' ἅμα δεξιῷ ποδὶ
αἴρειν νιν. αὖθις δ' ὅτι μεθέηκας φρενῶν.
Πεν ἆρ' οὖν δικαίως τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
Διό δικαία' ἄν, εἰ βέλτιο. τὰς δὲ πρὶν φρονᾶς,
ὅτ' εἶχες ὑγιῆς. νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ.
Πεν μοχλοὺς φορῶμεν, ἢ χοροῖν ἀνασπάσω,
ἐπωμάδας ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα.
Διό μὴ σύ γε ταῦν νυμφῶν δικαίσῃς ἰδρύματα,
καὶ πανὸς ἔφορας ὃν θ' ἔχει συρίγματα.
Πεν καλῶς ἔλεξας. οὐ θηρὶ νικητέον
γυναῖκας. ἐλάτας δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
Διό κρύψει σὺ κρύψει, ἦρσε κρυφθῆναι χρεών,
ἐλθόντα δόλιον μανάδων κατάσκοπον.

καὶ

Πεν καὶ μὴν λοκῶ σφᾶς γὺ λόχμας ὄρνιθας ὡς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις γὺ ἕρκεσιν.
Διό ἦκεν ἐπ' αὐτὸ τοῦτ' ἀκριβὲς φύλαξ.
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ λήθῃς πάρων.
Πεν κόμιζε δή με μέσης Θηβαίας χθονός,
μόνον γὰρ εἰ μ' αὐτὴν ἀνὴρ τολμᾷ τόδε.
Διό μόνον σὺ πόλεως θῆλυς ὑπορρήμνεις μόνον. Ironica.
τοι γάρ σ' ἀγῶνος αὐχμὸς ὃς ἐχρῆν.
ἴσως δὲ. σωμπὸς δ' εἰ μ' ἐγὼ σωτήριος.
ἔβαν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. Πεν. ἡ τεκοῦσά γε.
Διό ἐπίσημον ὄντα φαίνῃ. Πεν. ὧδ' ἐγὼ στείχω.
Διό φρόμων ἄξεις. Πεν. ἀβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
Διό χρυσῆ μίτρος. Πεν. κἀγὼ θυφαῖ μ' ἀναγκάσει.
Διό τρυφᾷς γε τοιάδε. Πεν. ἀξίωμ' ἐγὼ ἔπημαι.
Διό Λύδας σὺ, δεινὸς, εἰ πὶ θήρ' ὁρᾷς πάθη.
ὥστ' ὀρανῷ σηρίζον εὑρήσεις κλέος.
ἕκτιδν' Ἀγαυὴ χεῖρας, αἷ θ' ὁμόπτεροι
καλλίμα θυγατέρες. ὄρη νεανίαν ἄγω
τόνδ' εἰς ἀγῶνα μέγαν. ὁ νικήσω δ' ἐγὼ,
κἀμὰ βρόμιος ἔσται. τἄλλα δ' αὐτὸ σημανῶ.
Χο ἴτε δοαὶ λύσσης κυνόδυ, ἴτ' εἰς ὄρος,
θίασον ὃν θ' ἕπονται Κάδμου κόραι.
αὐοισήσατέ νιν,
ὅθι τὸν ὑπ' γυναικομίμῳ στολᾷ.
μανάδων κατάσκοπον λυσσώδη.
μάτηρ πρῶτά νιν λόχμας ἀπὸ πέτρας,
ἢ σκόλοπος ὄψεται,
δρυόεντα. μαινάσιν δ' ἀπύσει.
τίς δ' ὅδε Καδμείων μασπὴρ θεοσδόμων,
ὃν ὄρος ὃς ὄρος ἔμολεν ὦ Βάκχαι;

τίς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ γὰρ ἐξ αἵματος
γυναικῶν ἔφυ.
λεαίνας δέ γε τινός, ἢ γοργόνων
λιβυσσᾶν, γένος.
ἴτω δίκα φανερός,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Εχίονος γόνον γηγενῆ.
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, πρανόμῳ τ' ὀργᾷ
περὶ τὰ Βάκχι' ὄργια, ματρός τε σᾶς
μανεῖσα πραπίδι,
πρακόπῳ τε λήματι στέλλεται,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ
γνώμαν σώφρονα. θάνατος ἀπεφάσιστος,
εἰς τά τε θεῶν ἔφυ,
βροτείῳ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος.
τὸν σοφὸν οὐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα,
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα φανερὰ τῶν αἰεὶ
ὐδὲ τὰ καλὰ βίον
ἦμαρ εἰς νύκτα τ' εὖ
ἄγοντ' εὐσεβεῖν.
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν-
τα τιμᾶν θεούς.
ἴτω δίκα φανερός,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύουσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Εχίονος τόκον γηγενῆ.

φάνηθι

φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανός γ' ἰδεῖν
δράκων, ἢ πυριφλέγων
ὁρᾶσθαι λέων.
ἴδ' ὦ Βάκχε θηραγρέτα, Βακχᾶν
γελῶντι προσώπῳ,
περίβαλε βρόχον,
ὐδὲ θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα τὰν μαινάδων.
ἄγγ ὦ δῶμ', ὃ πρίν ποτ' εὐτύχεις ἀν' Ἑλλάδα
σιδωνίου γέροντος, ὃς τὸ γηγενὲς
δράκοντος ἔσπειρ' ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὥς σε στενάζω, δοῦλος ὢν μὲν, ἀλλ' ὅμως
,, Χρηστοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
χο τί δ' ἐστιν; ἐκ Βακχῶν τί μηνύεις νέον;
ἄγγ Γενθεὺς ὄλωλε, παῖς Εχίονος πατρός.
χο ὦ 'ναξ βρόμιε. καὶ γὰρ θεὸς φαίνῃ μέγας.
ἄγγ πῶς φής; τί τοῦτ' ἔλεξας; ἢ 'πὶ τοῖς ἐμοῖς
χαίρεις κακῶς πράσσουσι δεσπόταις γύναι;
χο εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις.
οὐκέτι γὰρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω.
ἄγγ Θήβας δ' ἀνάνδρους ὧδ' ἄγεις.
χο ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, οὐ Θῆβαι κρατοῦ-
-έχουσ' ἐμόν.
ἄγγ συγγνωστὰ μὲν σοι. πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
,, κακοῖσι χαίρειν ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν.
χο ἐννέπε μοι. φράσον τίνι μόρῳ θνήσκει,
ἄδικος, ἄδικά τ' ἐκπορίζων ἀνήρ.
ἄγγ ἐπεὶ θεράπνας τῆδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ασωποῦ ῥοὰς,
λέπας Κιθαιρώνειον εἰσεβάλλομεν,

Ἐπιχαιρικακία

Narratio

 Γενθεὺς

Πενθεύς τε, λιάγω, λεπόστη γὰρ εἰσόμλω,
ξένο θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἐῶ θεωρίαις,
πρῶτον μὲν ἔν ποιμνὸν ἔξομεν κάτω θ',
τά τ' ἐκποδὼν σιγηλὰ, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες ὡς ὁρῶμεν, ἐχ ὁρώμενοι.
ἦν δ' ἄγκο ἀμφίκρημνον ὕλασι δαφερόχον,
ὠδύπασι συσκιάζον, ἔνθα μανάδες
λαθεῖσ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν θύρσον ἐκλελοιπότα
λευκῷ κομήτει ὠδῖς ἀγανέσφορον.
αἱ δ' ἐκλιποῦσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
Βακχεῖον αὐτέκλαζον ἀλλήλαις μέλο.
Πενθεὺς δ' ὁ τλήμων, δῆλον ἐχ ὁρῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ'. ὦ ξέν', ὃ μὲν ἔσαμεν,
ἐκ ἀξικνοῦμαι μαινάδων ὅσοι νόθων.
ὄχθον δ' ἐτεμβὰς εἰς ἐλάτιν ὑψαύχενα,
ἴδωμ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων αἰσχρεργίαν,
τὸν τοῦδε φῶτ ἤλπισ ξένο τι θαῦμ' ὁρῶ.
λαβὼν γὰρ ἐλάτης ἀερίου ἄκρον κλάδον,
κατῆγον, ἦγον ἦγεν εἰς μέλαν πέδον.
κύκλοῦτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενο, πεδιφορᾶν ἕλκε δρόμον,
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένο χοροῖν ἄγων,
ἔκαμπτεν εἰς γῆν ὄργματ' ἐχὶ θνητὰ δρῶν.
Πενθέα δ' ἱδρύσας ἐλατίνῳ ὄζῳ ἐπὶ
ὀρθὸν μεθίει δι' χορῶν βλαστὴμ' ἄνω,
ἀστρέμφα φυλάσσων μὴ ναχαιτίσειέ νιν.
ὀρθὴ δ' ὁ ὀρθὸν αἰθέρ' ἐσκίζετο,
ἔχουσα νώτοις δι' ἕκαστ' ἐφήμενον.
ὦφθη δὲ μᾶλλον, ἢ κατῆλε μαινάδας.

ὅσον

ὅσον γὰρ ἄτων, δι' ἦλο ἦν θαλάσσων ἄνω.
καὶ τὸν ξένον μὲν ἐκέτ' εἰσορᾶν πάρ ἦν.
ἐκ δ' αἰθέρο φωνή τις, ὡς μὲν ἐκάσαι
Διόνυσο αὐδᾶσ', ὦ νεανίδες,
ἄγω τὸν ὑμᾶς ἐμέ, τὰμά τ' ὄργια
τέλων ἀθέμιτον. ἀλλὰ τιμωρεῖσθε νιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν
καὶ γαῖαν ἐσήειξε φῶς σεμνοῦ πυρός.
σίγησε δ' αἰθήρ, σῖγα δ' ὕλειμο νάπη,
φύλλ' εἶχε θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοῆ.
αἱ δ' ὠσὶν ἠχὴν οὐ σαφῶς δεδεγμέναι,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ δι' ὑγενακας κόρας.
ὁδ' αὖθις ἐπεκέλευσεν. ὡς δ' ἐγνώεσαν
Διὸς σαφῆ κέλευσμον Βακχίδες καλλιπάρθενοι,
ἦξαν τελείας ὠκύτητ' οὐχ ἧσσονον,
πολλῶν ἔχουσαι σωμάτων ἀρσενήματα,
μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσάν τε βάκχευ. δι' ἃ δὲ χειμαῤῥοῦς νάπης,
ἀγμῶν τ', ἐπῴδων θεοῦ πνοαῖσιν ἐμμανεῖς.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτη δεσπότιν ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτὸν χερμάδας ἱερατεβόλουν
ἐρρίπτουν, αὐτίπυργον ὤμβασαι πέτραν.
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἐκοντίζετο.
ἄλλοι δὲ θύρσους εἶεσαν δι' αἰθέρο,
Πενθέως τ' ὄχθον δύσλυτον. ἀλλ' ἐκ ἤνυτον.
ἱερεῖσον γὰρ ὕφο φλ πεθυμίας ἔχων,
λαθῆσο τλήμων, ἀφελὲς λελησμένο.
τέλο δὲ, δρυΐνας συγκροανῦσαι κλάδους,
ῥίζας αὐειπαθρέασον ἀσι δ' ἥροις μοχλοῖς.
ἐπεὶ δὲ μόχθων τέρματ' ἐκ ἔζλυντον,

ἔλεξ'

ἔλεξ' Αγαυὴ, φερέ περιστᾶσαι κύκλῳ,
πτόρθου λαβεσθε μαινάδες, τὸν ἀμβάτην
θῆρ' ὡς ἕλωμεν. μήδ' ἀπαγγείλῃ θεοῦ
χορὸς κρυφαίους. αἱ δὲ, μυρίαν χερὰ
προσέθεσαν ἐλάτῃ, κἀξανέσπασαν χθονός.
ὑψοῦ δὲ θάσσων, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτει πρὸς οὖδας μυρίοις οἰμώγμασι
Πενθεύς. κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν, ἐμάνθανεν.
πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερέια φόνου,
καὶ προσπιθνεῖ νιν, ὁ δὲ, μίτραν κόμας ἄπο
ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
τλήμων Αγαυή. καὶ λέγει πρηΐδος
ψαύων, ἐγώ τοι μῆτερ εἰμὶ παῖς σέθεν
Πενθεὺς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Εχίονος.
οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με, μὴ δὲ ταῖς ἐμαῖς
ἁμαρτίαισι, παῖδα σὸν κατακτάνῃς.
ἡδ' ἀφρὸν ἐξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐκ Βακχίου κατείχετ', οὐδ' ἔπειθέ νιν.
λαβοῦσα δ' ὠλένας ἀριστερὰν χερὰ,
πλευραῖσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον οὐχ ὑπὸ σθένους,
ἀλλ' ὁ θεὸς εὐμαρειαν ἐπεδίδου χεροῖν.
Ινὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας. Αὐτονόη τ', ὄχλος τε πᾶς
ἐπεῖχε Βακχῶν. ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή.
ὁ μὲν στενάζων ὅσον ἐτύγχανε πνέων.
αἱ δ' ἠλάλαζον. ἀνέφερε δ' ἡ μὲν ὠλένην,
ἡδ' ἴχνος αὐταῖς ἀρβύλαις. γυμνοῦντο δὲ
πλευραὶ σπαραγμοῖς. πᾶσα δ' ἡματωμένη

χεῖρας,

χεῖρας, διεσφαίριζε σάρκας Πενθέως.
κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ τυφλοῖς
πέτραις, τόδ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ.
οὐ ῥᾴδιον ζήτημα, κρᾶτα δ' ἄθλιον
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πτήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρου
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάδων,
χωρεῖ δὲ θήρᾳ δυσπότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τόνδ' ἀνακαλοῦσα Βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ', Αγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
„ Τὸ σωφρονεῖν δὲ, καὶ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
„ Καλλιστον οἶμαί γ' αὐτὸ, καὶ σοφώτατον
„ Θνητοῖσιν εἶναι χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.
χο ἀναχορεύσωμεν Βακχεῖον.
ἀναβοάσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα τοῦ Πενθέως.
ὃς τὰν θηλυγενῆ στολὰν,
ναρθηκάτε πιστὸν ἀΐδαν
ἔλαβεν, εὔθυρσον,
ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
Βάκχαι κασιμεῖαι,
τὸν καλλίνικον κλεινὸν ἐξεπράξατο
εἰς γόνον εἰς δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν ἐν αἵ-
ματι στάζουσαν χέρα,
περιβαλεῖν τέκνου.

ἀλλ',

ἀλλ', εἰσορῶ γὰρ εἰς λερόμας ὁρμωμένω
Πενθέως Ἀγαυὴ μητέρ', ἣν λατρόφοις
ὄσοις, λέχεσθε λῶμον οὖδ' θεόν.
ἀγ Ἀστάλλες Βάκχαι. Χο. τί με λὴ ὀρθεῖς ὦ.
ἀγ φέρομεν ἀφ' ὀρέων ἕλικα
νεότομον ὐδὲ μέλαθρα,
μακάριον θήραμα. -
χο -ὁρῶ γε, λαί σε λέξομαι σύγκωμον. ὦ.
ἀγα ἔμαρψα τόνδ' ἄνευ βρόχων
νέον νιν ὡς ὁρᾶν πάρα. Χο. τῶθεν ἑρμίας;
ἀγα Κιθαιρών. Χο. τί λιθαιρών;-
ἀγα -λατεφόνευσέ νιν.
χο τίς ἁ βαλοῦσα πρῶτά γε;
ἀγα ἐμὸν ἐμὸν τὸ γέρας. Χο. μακαρία Ἀγαυή.
ἀγα λεγή ζόμεθ' ἐν θιάσοις.
τίς ἄλλα τὰ κάλλιμα, Χο. τί κάλλιμα;
ἀγα γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμέ, μετ' ἐμέ, τόδ'
ὅλ' ἔθιγε θηρός; Χο. σύντυχεῖς τάδ' ἄγρα.
ἀγα μέτεχε νεῶν θοίνας. Χο. τί μετέχω τλήμων;
ἀγα νέο- ὁ μόχ-, ἀρτιγήνων
τῶν λόχευ' ἁπαλόπριχα
λατάκομον βάλλει.
πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλα φόβῳ
ὁ Βάκχι- λιμαγέτας.
Σοφὸς σοφὸς ἀνέπλην
ἐπὶ θήρα τόνδε μαινάδας. Χο. ὁ γὰ ἄναξ ἀγρεύς.
ἐπαινεῖς. Χο. τίδ' ἐπαινῶ;-
ἀγα -τάχα δὲ Καδμεῖοι
ἀγ καὶ πᾶς γε Πενθεὺς ματρὸς

ἐπαινέσεται, λαβόντων ἄγραν
τάνδε λεοντόφυν
ποδιστὰ ποδιστῶς. Ἀγ. ἀγάλλε.
γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ καὶ
τάδ' ἔργα λατειργασμένα.
Χο: σλέξον νιν ὦ τάλαινα σὺν νικηφόρου
ἀθοισὶν ἄγραν, λὼ φέρετ' ἐλπύλυβας.
ἀγ ὦ λαμπίτωνος ἄγαν θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθετ', ὡς ἴδητε τλῶδ' ἄγραν,
Καδμεῖα θυγατέρων θηρός, ἣν ἠγρεύσαμεν,
ἀκ ἀγκυλωτοῖς θοσαλῶν σοχάσμασιν,
ἀ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χειρῶν ἀκμαῖσι. λᾶστα κομπάζειν χρεών,
καὶ λογχοπειῶν ὄργανα λιτᾶδαι μάτην.
ἡμεῖς δὲ ταύτην χειρὶ τόνδ' ἐθηρεύσαμεν.
χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν.
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας.
Πενθεύς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; ἀέρθω λαβὼν
πλευρὰν πρὸς οἶκον λιμακωκὸν πρόσεμβασις,
ὡς πασαλεύσῃ λερᾶτα τριγλύφοις τόδε
λέοντ-, ὃν πάρειμι θηράσας ἐγώ.
λάσ ἔτι δέ μοι φέροντες ἄθλιον βάρ-.
Πενθέως ἔτι δὲ πρόσπολοι δόμων πάρ-,
ὃ σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' εὑρὼν ἐν κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
δι' ἀσπαρακτον, λὐδὲν ἐν τῷ δρυὸς πίσω,
λαβὼν ἐν ὕλῃ λείμακι δυσεύρετον.
ἦκον γὰρ τὰ θυγατέρων τολμήματα
ἄθλα λατ' ἄκρου τειχέων ἔσω βίβως,
σὺν τῷδ' γόρονται τειρσίᾳ βακχῶν πέρι.

ὠδλιν

πάλιν δὲ κάμψας εἰς ὄρος, κομίζομαι
τὸν κατθανόντα παῖδα μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν μὲν Ακταίων' ἀριστέα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Αὐτονόην, Ινώ θ' ἅμα,
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰστροπλῆγας ἀθλίας.
τήνδ' εἶπέ τις μοι δεῦρο Βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Αγαυήν. οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσαμεν.
λεύσσω γὰρ αὐτὴν ὄψιν οὐκ εὐδαίμονα.
ἀγ πάτερ, μέγιστον κομπάσαι πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ,
θνητῶν, ἁπάσας εἶπον. ἐξόχως δ' ἐμὲ,
ἣ τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα κερκίδας,
εἰς μέιζον' ἥκω θῆρας ἀγρεύειν χεροῖν.
φέρω δ' ἐν ὠλένοισιν ὡς ὁρᾷς τάδε,
λαβοῦσα τἀριστεῖα, σοῖσι πρὸς δόμοις,
ὡς ἂν κρεμασθῇ. σὺ δὲ πάτερ, δέξαι χεροῖν.
γαυρούμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα. μακαρίος γὰρ εἶ,
μακαρίος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.
Audit ad dictionem penthei
κάδ ὦ πένθος οὐ μετρητὸν, οὐδ' οἷόν τ' ἰδεῖν,
φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον.
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ὑδὶ δαῖτα θήβας τάσδε, κἀμὲ πρακαλεῖς.
οἴ μοι κακῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν.
ὡς ὁ θεὸς ἡμᾶς ἐν δίκως μέν, ἀλλ' ἄγαν
βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκεῖος γεγώς.
ἀγ Ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
" ἐν τ' ὄμμασι σκυθρωπόν. εἴθε παῖς ἐμὸς
εὔθηρος εἴη, μητρὸς εἰκασθεὶς τρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι θηβαίοις ἅμα

θηρῶν

θηρῶν ὀριγνῶτ'. ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
potent
οἷός τ' ἐκεῖνος. νουθετητέος πάτερ,
σοί τ' ἐστι, κἀμοὶ, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς.
ποῦ 'στιν; τίς αὐτὸν δεῦρ' ἂν ὄψιν εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὴν εὐδαίμονα;
κάδ φεῦ, φεῦ. φρονήσασαι μὲν, οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν. εἰ δὲ διατέλους
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενεῖτ', ἐν ᾧ καθέστατε,
οὐκ εὐτυχοῦσαι δόξετ', οὐχὶ δυστυχεῖν.
ἀγα τίδ' οὐ καλῶς τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
κάδ πρῶτον μὲν εἰς τόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες.
ἀγα ἰδού. τί μοι τῶνδ' ἐξυπεῖπας εἰσοραῦ;
κάδ ἔθ' ὡὐτὸς, ἢ σοι μεταβολὰς ἔχειν δοκεῖ.
ἀγα λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διϊπετέστερος.
κάδ τὸ δὲ πτωηθὲν ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα.
ἀγα οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο. γίνομαι δέ πως
ἐννοῦς, μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν.
κάδ κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς;
ἀγα ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος εἴπομεν πάτερ.
κάδ εἰς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ἀγα σπαρτῷ μ' ἔδωκας ὡς λέγουσ' Εχίονι.
κάδ τίς οὖν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ἀγα Πενθεὺς ἐμῇ τε, καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.
κάδ τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ἀγα λέοντος, ὥσγ' ἔφασκον αἱ θηρώμεναι.
κάδ σκέψαι νῦν ὀρθῶς βραχὺς ὁ μόχθος εἰσιδεῖν.
ἀγα ἔα. τί λεύσσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
κάδ ἄθρησον αὐτὸ, καὶ σαφέστερον μάθε.
ἀγα ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἡ τάλαιν' ἐγώ.
κάδ μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσεοικέναι;

Hoc dictum diligenter est observandum. Ne gaudeat sapientia cui adiuncta est calamitas. Nimia enim sapientia ad vitium usque saepe evertit & Resp. & Ecclesiae Deus enim adversatur omni fiduciae ingeniorum

Revocat eam Cadmus ad mentem. Iubet eam inspicere coelum quae est antiqua super stitio

Coactos eadem esse liquidos.

Iam redit ad se.

οὐκ

ἀγα οὐκ, ἀλλὰ Πενθέως ἥ πάλαι ἔχω λαβρα.
λάσλ οἰμωγμόνης πρόσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ἀγα τίς ἔκβασις νίν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' εἰς χόρας;
λαβλ λύσιν ἀληθεῖ, ὡς γὰ δ λαιρῷ πάρει.
ἀγα λέγ', ὡς τὸ μέλλον λαρδία πήδημ' ἔχει.
λάσλ σύ νιν λατέκτας, καὶ λασγνήτη σέθεν.
ἀγα ποδὶ σ' ὤλετ', ἢ λατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
λάσλ ὅπερ πρὶν Ακταίωνα σιέλαχον λυσὶν.
ἀγα τί σ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε σὺν σλαίμων ὅσε;
λάσλ ἐκβρτόμει θεόν, σοὶς τε Βακχείας, μολών.
ἀγα ἡμεῖς σ' ἐκεῖσε τίνι τρόπῳ λατήραμεν;
λάσλ ἐμαίνετ', πᾶσά τ' ἄζεβακχεύθη πόλις.
ἀγα Διόνυσ' ἡμᾶς ὤλεσ' ἀβτὶ μανθάνω.
λαβλ ὕβριν ὑβριδείς, θεὸν γὰρ ὐχ ἡγεῖδε νιν.
ἀγα τὸ Φίλταρν δὲ σῶμα ποῦ παισὶν ποδτρ;
λάσλ ἐγὼ μόλις τόσ' ἐξορδυνήσας φόρω.
ἀγα ἢ ποῦ γῆ αὐθρους συγκεκλειμένον λαλῶς;
Πρνθεῖ δὲ τί μόρ' ἀφροσιώνης πόσιν ἐμῆς;
λάσλ ὑμῖν ἐγχύτ' ὁμοί', ὀ σέβων θεόν.
τοιγὰρ σωπᾶτε πάντας εἰς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε λιολέσαι δόμους,
λᾶμ', ὅστις ἄτεκνο αὐτοσγόνοις παίδων γενῶς,
Φι σῆς τ' δ' ὄρνο ὦ τάλαινα νηδύο,
αἴρισε καὶ λάκισα λατθανόντ' ὀρῶ.
ὦ δῶμ' αὐτέβλεπεν. ὡς σωθήσθ' ὦ τέκνον,
τὸμὸν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς.
πόλει τε πάρο πᾶδα. τὸν γόρντα δὲ
δόλεις ὑβρίζειν ἦθελ', εἰσορῶν τὸ σόν
λάρα. δίκην γὰρ αἰαν ἐλαμβανεν.
νῶν δ' ἐκ δόμων ἄτιμο ἐκβεβλήσομαι.

ὁ Κάδμο

ὁ Κάδμο ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένο
ἔσπειρα, λαξήμησα λάλλιστον θρο.
ὦ Φίλτατ' ἀνδρῶν. καὶ γὰρ ὄντ' ὢν ὅμως
σοὶ Φιλτάτῳ ἐμοί γ' ἀριθμήση τέκνων
ὄντι γηραιὰ τδιδε θιγγάνων χορί.
Ὁ μητρὸς αὖ δῶν πατρὸς πῶς πλύξει τέκνον,
λέγων, τίς σ' ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει γέρον,
τίς σὸν παράσει λαρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ' ὡς λολάζω τὸν ἀδικοῦντά σ' ὦ πάτερ.
νῦν δ' ἄθλιο μὲν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων δὲ σύ,
οἰκτρὰ δὲ μήτηρ, τλήμονδε δὲ σύγγονοι.
εἰ δ' ἔστιν ὅστις λαιμόνων σωφρονεῖ,
εἰς τοῦδ' ἀθρήσας θανάτον ἡγείσθω θεός.
χο τὸ μὲν σὸν ἄλγο Κάδμε, σὸς δ' ἔχει δίκη
πᾶς παιδὸς, ἀξίαν μὲν, ἀλγεινῶς δὲ σοί.
λιό ὦ πάτερ, ὁρᾷς γὰρ τἄμ' ὅσον μετεσράφη,
ἐκθηλωθεῖσ', ὄφελο ἄλλαξε τύπον,
ὦ Αρεο ἔχθν Αρμονίαν, θνητὸς γεγώς.
ὄχον δὲ μόχων, χρησμὸς ὡς λέγει Διός.
ἐλᾷς μετ' ἄλόχο, Βαρβάρων ἡγήμονο.
πολλὰς δὲ πέρσει αὐαείθμων στρατεύματα
πόλεις. ὅταν δὲ λεξίν χρησήριον
ἅλαρπάσωσι νόσον ἄθλιον πάλιν,
χήσεσί, σε δ' Αρης Αρμονίαν τε ῥύσεται,
μακαίρων τ' ὄν ἄιαν σὸν λατηλύσει βίον.
τοῦτ' ἐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐγγεγὼς λέγω
Διόνυσο, ἀλλὰ Ζηνός. εἰ δὲ σωφρονεῖν
ἔγνωθ' ὅτ' ὐκ ἠθέλετε, τὸν Διὸς γόνον
σύλαιμονοῦντ' ἂν σύμμαχον λεκτημένοι.
λάσλ Διόνυσε, λιοσόμεθά σ', ἡδλικήκαμεν.

στρ. ὄψ' ἐμαθεθ' ἡμᾶς. ὅτε σ' ἐχρῆν, ἀκ πόλεως.
ἀντ. ἔγνωκα μὲν ταῦτ'. ἀλλ' ἐπεξόρμια λίαν.
στρ. καὶ γὰρ πρὸς ἡμῶν θεὸς γεγώς, ὑβρίζομεν.
ἀντ. ὀργὰς πρέπει θεὸς ὡς ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
στρ. πάλαι τάδε Ζεὺς οὑμὸς ἐπῴδυσεν πατήρ.
ἀγ. ἆρ', ἆρ' ἀπόλωλα πρέσβυς, τλήμονος φυγαί.
ἀντ. ὦ τέκνον, ὡς εἰς πόνον ἥθομεν ἀκόμπ.
σὺ δ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι,
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρους ἀφίξομαι
γόρῳ μέτοικος. ἔστι δέ μοι τὸ θέσφατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν.
καὶ τῇ Ἄρεως παῖδ' Ἀρμονίαν, δ' ἁμαρτ' ἐμόν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω 'πὶ βωμούς, καὶ τάφους Ἑλληνικούς,
ἡγεμὼν λόγχαισιν. ὧδε καύσομαι
κἀκῶν ὁ τλήμων. ὧδε γὰρ καταβάτλιω
Ἀχέροντα πλεύσας, ἥσυχος γηρήσομαι.
ἀγ. ὦ πάτερ, ἐγὼ δέ σε σὸν δρηθεῖσα, φεύξομαι.
ἀντ. τί μ' ἀμφιβάλλεις χροΐ σῷ τάλαινα πᾶ,
ὄρνις ὅπως λιγυρὰν ὠλιόχρως κύκνος;
ἀγ. ποῖ γὰρ τράπωμαι, πατρίδος ἐκβεβλημένης;
ἀντ. ἐποίδα τέκνον. μικρὸς ἐπίκουρος πατήρ.
ἀγ. χαῖρ' ὦ μέλαθρον. χαῖρ' ὦ πατρῴα
πόλις. ἐκλείπω σ' ὧδε λυσυχίᾳ
φυγᾶς ἐκ θαλάμων.
ἀντ. εἶχέ νιν ὦ πᾶ γὰρ Ἀσιὰς
ἀγ. σέβομαί σε πάτερ. καὶ. μᾶ γὰ τέκνον,
καὶ σὰς ἐναλίκρυπτα λασιγνήτους.
ἀγ. δεινῶς γὰρ δεινῶς ταύδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ

σὺν σὰς εἰς οἴκους ἔφορε.
στρ. καὶ γὰρ ἔπαθον δεινὰ πρὸς ὑμῶν
ἀγόρατον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ἀγ. χαῖρε πάτερ μοι.
ἀντ. χαῖρ' ὦ μέλεα καὶ σύ γε θύγατερ.
χαλεπῶς εἰς τόδ' ἀφῖκτο.
ἀγ. ἄγετ' ὦ ὠμοπόμ με, λασιγνήτας,
ἵνα συμφυγάδας λήψωμ' οἰκτράς,
ἔλθοιμι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρός,
μήτε Κιθαιρῶν' ὄστοισιν μ' ἐγὼ,
μήθ' ὅθι θύρσου μνῆμ' ἀνάκειται.
βακχαῖς δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
χο. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμόνων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΥΚΛΩΠΟΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπερρίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος. εὑρὼν καὶ λοιδοροῦντας ἐκεῖ αὐτὸν Σατύρους, οἶνον ὠνοῦντας, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν, καὶ γάλα πρὸς αὐτῶν. ὧν φανεὶς δ' ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν ἅλ τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σιληνὸς δὲ, τὴν ξενίαν λοιδοροῦντα καταλαβεῖν φησι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σιληνός. Ὀδυσσεύς.
Χορὸς Σατύρων. Κύκλωψ.

Προλογίζει δὲ ὁ Σιληνός.

Ingentem manibus tollens cratera duabus
Primus monachus talia uerba refert.
Poculla qui miser exhausit ne quitta superstit
Vnde queat tantam mutua benare sitim
Lautitiasq; soli crassum distendere ventrem
Rara ferunt illa rarior ipsa fides.
Heu miseros fratres heu durae semita vitae
Quam vobis carpsit nuta labore grauis.
His meritis coelum quis denegat? Stamus ipse
In summa tales collocat arce pios.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

Βρόμιε, σοῖς γὰρ σὲ μυείαις
ἐγὼ πόνους
νωῖν, ἐπ' ὤμοις ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο,
νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ἄχθη τροφούς.
ἔπειτά γ' ἀμφὶ γυμνεῦ μαχλὶς λοιπὸς,
ἐν Λέξι σῷ πολὶ πρὸς αἰσης γεγὼς,
ἐγκέλαδον ἱτέαν εἰς μέσ' ἰὼν θῴων, σοὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω. τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὔ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔλειξα Βακχίῳ
κἀν νωῖν ἐκείνων μείζον' ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοὶ γύου τυρσηνικὸν
λησὼν ἐπῶρσεν, ὡς ὀλοθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος, σὺν τέκνοισι ναυστολῶ,
σέθεν ἥκων ζητήσων. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν, ὕδωρ ἀμφῆρον δόρυ.
πᾶσίς τ' ὀρεσσοῖς ἤμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λυκαίνοντον, ἐζήτουν σ' ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνέων δοκεῖ,
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τῆσδ' ὀλοᾶς αἰτναίας πέτρας,
ἵν' οἱ μόνωπες ναυτίοις πᾶσιν θεὸν,
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ὄρεσι· αὐθροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντος, ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι. μαλῶσι δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον. αὐτὶ δ' ὑΐων Βακχευμάτων,

Quare tacent Silenī. &
miserè interpretum
monachorum.

ocasio argumenti

Antithesis

ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι, Κλυτίων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες.
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα, καὶ σαίρειν στέγας
μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ πεσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπαγῇ δόμους.
ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμόν,
καθαροῖσιν ἄντροις, μῆλα τ' εἰσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας πεσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικινίδων,
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε, χ' ᾧ τε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες ἀλθαίας δόμους,
πεσῆτ' ἀοιδαῖς Βαρβίτων σαυλούμενοι;
χο πᾷ δή μοι γενναίων μὲν πατέρων,
γενναίων τ' ἐκτοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
οὐ τῷδ' ὑπήνεμος αὖρα,
καὶ ποιηρά Βοτάνα,
δινῶσιν θ' ὕδωρ ποταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται, πέλας ἄν-
τρων. οὔ σοι Βλαχαὶ τεκέων
ψύττα. οὐ τάδ' οὔ, οὐ τάδε νέμῃ.
οὔτ' οὖν κλιτὺν δροσεράν.
ὠή. ῥίψω πέτρον τάχα σου.
ὑπάγω, ὑπάγω κεράστα,
μηλοβότα στασίωρον,
Κύκλωπος ἀγροβότα.
σπαργῶντάς μοι σοῦ μαστοὺς χάλασον.

Nunc commemorat suos labores

Νοημα Genus vitae necessarium est utrunque ferendum

Alloquitur Satyriscos.

Chorus Satyriscorum repellit a saxis petrosis

δέξαι

δέξαι θηλαῖσι σπορὰς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις,
ποθοῦσί σ' ἁμερόκοιτοι
Βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβάλλεις
ποιηρὸς λειποῦσα νομοὺς,
αἰτναίων εἴσω σκοπέλων.
οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ,
Βάκχαι τε θυρσοφόροι.
οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ,
κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις.
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες.
οὐ νύσσα μετὰ νυμφᾶν,
ἴακχον. ἴακχον ᾠδὰν
μέλπω πρὸς τὰν Αφροδίταν,
ἂν θηρεύων πετόμαν,
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φίλος, ὦ φίλε Βακχεῖε,
ποῖ οἰοπολεῖς,
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος,
θητεύω Κύκλωπι
τῷ μονοδέρκτα,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τραγοχλαίνῳ μελέᾳ, σᾶς χωρὶς φιλίας.
σι σιγήσατ' ὦ τέκν', ἄντρα δ' εἰς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροῖσαι πεσπόλους κελεύσατε.
χο χωρεῖτ'. ἀτὰρ δὴ τίνα πάτερ σπουδὴν ἔχεις;
σι ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

Quae rela de dissimili genere vitae

Iam videt Silenus naves, et hostes egredientes.

στείχοντας

σείχοντας εἰς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι,
τὸ ὑχη φέροντας λεγνὰ, Βορᾶς λευχημόνοι,
λερωσὸς δ' ὑδρηλὸς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες πότ' εἰσίν; ἢ κἴζουσι πεπόστλω
πολύφημον, οἷός ὄστιν, ἄξενον σέγλω
τλῶσ' ἐμβεβῶτες, καὶ λυκλωπίαν γναθμὸν
τλῶσ' αὐθροβρῶτα δυσυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἤσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεσι, σικελὸν αὐτναῖον πάγον.

ὀδυ ξένοι, φράσαι τ' ἂν νᾶμα ποτάμιον ποθὲν
σίψης ἂν λαθοιμεν; εἴτέ τις θέλει
βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις λευχημόνοις;
τί χῆμα; βρομίᾳ πόλιν τοίπαμεν εἰσεβαλεῖν
σατύρων πρὸς ἄντροις, τόνδ' ὁμίλον εἰσορᾷ.
χαίρειν πρόσπτα πρῶτα τὸν γοραίτατον.

σιλ χαῖρ' ὦ ξέν', ὅσις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σήν.

ὀδυ ἰθακὸς ὀδυσσεὺς, γῆς κεφαλλήνων ἄναξ.

σιλ οἶδ' ἄνδρα λιρόταλον, δολερὸν σισύφου γόνον.

ὀδυ ἐκεῖνός ὅτός εἰμι. λοιδόρει δὲ μή.

σιλ πόθεν σικελίαν τλῶσ' ἐναυσολῶν πάρει;

ὀδυ βῆλίός γε, λᾶς πὸ τροϊκῶν πόνων.

σιλ πῶς; πορθμὸν δὲ κἠδίδα πατρῴας χθονός;

ὀδυ ἀνέμων θύελλαι δόλιόν μ' ἥρπασαν βίᾳ.

σιλ παπαῖ. τὸν αὐτὸν δαίμονα βλαντλεῖς ἐμοί.

ὀδυ ἦ καὶ σὺ δόλιος πρὸς βίαν ἀπεσάλης;

σιλ λησὰς δίωκων, οἱ βρόμιον αὐήρπασαν.

ὀδυ τίς δ' ἦσ' ἐχώρα, καὶ τίνες ναύσσινιν;

σιλ αὐτναῖος ὄχθος σικελίας ὑπέρτατος.

ὀδυ τείχη δὲ πόσι, καὶ πόλεως πυργώματα;

σιλ δὲ εἶσ', ἔρημοι πρῶνδε καθρώπων ξένε.

τίνες

ὀδυ τίνδε δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ θηρῶν γένος;

σιλ Κύκλωπες ἄντρ' ἔχοντες, ὃ στέγας δόμων.

ὀδυ τίνος λιλύοντες; ἢ δεδήμευται λιμήν;

σιλ νομάδες. ἀκούει δ' οὐδεὶς οὐδενός.

ὀδυ πάρεσι δ', ἢ τῷ, ζῶσι, Δήμητρος σταχυς;

σιλ γάλακτι, καὶ τυροῖσι, καὶ μήλων βορᾷ.

ὀδυ βρομίου δὲ τῶνδε μέτεσθιν ἀμπέλου ῥοᾶς;

σιλ ἥκιστα. τοὶ γὰρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.

ὀδυ φιλόξενοι δὲ, χὤσιοι πρὸς ξένους;

σιλ γλυκύτατα φασὶ τἀλλότρια τοὺς ξένους φορεῖν.

ὀδυ τί φής; βορᾶς χάριν σὺν ἀνθρωποκτόνῳ;

σιλ οὐδεὶς μολὼν δόλῳ, ὅστις οὐ λατησφαγεῖ.

ὀδυ αὐτὸς δὲ Κύκλωψ, πῶς ἔστιν; ἢ δόμων ἔσω;

σιλ φρουδὸς πρὸς Αἴτνᾳ, θῆρας ἰχνεύων λυσίπους.

ὀδυ οἶδ' ἔνδον ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;

σιλ οὐκ οἶδ' Ὀδυσσεῦ. σοὶ δέ σοι δρώκμεν ἄν.

ὀδυ ὅδωσον ἡμῖν σῖτον, ὃ πανίζομεν.

σιλ οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν βρέας.

ὀδυ ἀλλ' ἦδὺ λιμοῦ καὶ τόδε φέρτερον.

σιλ καὶ τυρὸς ὀπίας ὀπὸς, καὶ βοὸς γάλα.

ὀδυ ἐκφέρετε. φῶς γὰρ ἐμπολήμασι πρέπει.

σιλ σὺ δ' ἀντιδώσεις εἰ σὲ μοι χρυσὸν πόσου;

ὀδυ ὁ χρυσὸς, ἀλλὰ τῶμα Διονύσου φέρω.

σιλ ὦ φίλτατ' εἰπὼν, ὃ πανίζομεν πάλαι.

ὀδυ καὶ μὴν μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

σιλ ὃν ἐξέθρεψα παῖδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;

ὀδυ ὁ Βακχίου πάις, ὡς σαφέστερον μάθῃς.

σιλ οὐ σέλμασιν νεώς ὄστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;

ὀδυ ὅδ' ἀσκός, ὃς δολοῦται νιν, ὡς ὁρᾷς γέρον.

σιλ ὅτῳ μὴν, ὅδ' ἂν τῶν γναθμὸν πλήσειέ μου;

ναὶ

Exclamatio & queretla.

Anarthia. Carmina primi-tus. vbi quisq; pro sua libidine rem exerit.

Est mala aula vbi omnes comedunt.

Duthrũ dictũ. Consule de quãtis corporibus q̃ dicat Lucia. Dark Pla-ogen.

ὀδυ ναὶ δὶς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.
σιλ καλήν γε κρήνην εἶπας. ἡδεῖάν γ' ἐμοί.
ὀδυ βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
σιλ δίκαιον. ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.
ὀδυ καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ', ἀσκοῦ μέτα.
σιλ φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.
ὀδυ ἰδού. Σιλη. παπαιάξ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ὀδυ εἶδες γὰρ αὐτήν. Σιλη. οὐ μὰ Δί, ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ὀδυ γεῦσαι νῦν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ' παινῇς μόνον.
σιλ βαβαί χορεῦσαι πρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ἆ, ἆ, ἆ. Οδυ. μῶν τὸν λάρυγγα διεκάνεξέ σου κα
σιλ ὥστ' εἰς ἄκρους γε σοῦ ὄνυχας ἀφίκετο. (λῶς;
ὀδυ πῶς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
σιλ χαλα τὸν ἀσκὸν μόνον. ἔα τὸ χρυσίον.
ὀδυ ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον.
σιλ δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐν ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς, καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς.
ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται.
ἵν' ἐστὶ τοῦτ' τοὐρθὸν ἐξανιστάναι.
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ πρεσκευασμένου
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστοῦ θ' ἅμα,
κακῶν τε λῆστις, εἴτ' ἐγὼ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν,
κλαίειν κελεύων, καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.
ἄκου Οδυσσεῦ. διαλαλήσομεν τί σοι.
ὀδυ καὶ μὴν φίλοιγε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
σιλ ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ελένην τε χειρίαν;

καὶ

Bonũ vinũ, oculos nares, q palatũ delectare debet

Quæ sunt nobilissima vina ea sunt & penetrantissima.

In Homero nõ ē pecunia sed mercibus fiunt permutationes

Conuenit in hac persona

Sequuntur Silenici Jon

ὀδυ καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
σιλ οὐκοῦν ἐπειδὴ τὴν νεανῖν εἵλετε,
ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει;
ἐπείγε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη.
τὴν πρόδοτιν, ἣ σοῦ θυλάκους σοῦ ποικίλους
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸν χρύσεον
κλοιὸν φορούντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,
ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
" λῷστον λιποῦσα. Μηδαμοῦ γένος ποτὲ
" Φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰμή μοι μόνῳ.
ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα
ἄναξ Οδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πηκτὸν γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα,
φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
ὀδυ οἴ μοι. Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν γὰρ ὦ γέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;
σιλ ἔσω πέτρας τάδ', οὗπερ ἂν λάθοιτέ γε.
ὀδυ δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
σιλ οὐ δεινόν. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ὀδυ οὐ δῆτ' ἐπεί τ' ἂν μεγάλα γ' ἡ τροία στένει,
εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα. μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
" Αλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς.
" ἢ ζῶντες, αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.
σιλ ἄνεχε. πάρεχε. τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
κύ τί βακχιάζετ'; οὐ Διόνυσος τάδε,
οὐ κρόταλα χαλκοῦ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα,
ἢ πρόσγε μαστοῖς εἶσιν; ἢ χ' ὑπὸ μητέρων

πλευρὰς

Nunc interuenit Κύκλωψ.

πλευρὰς προέχουσι. χοινίοις τ' ὠτρύχοισι,
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἀζημιλγμένον.
τί φατέ; τί λέγετε; ταλλα τις ὑμῶν ἔρξ ξύλῳ
σκληρᾷ μεθήσει. βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.
σιλ ἰδοὺ πέπρωται· τὴν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τ' ἄστρα, καὶ τὸν Ὠρίωνα σέρκομαι.
κύ ἔστιν ὅστις εὖ πράσκυασμένος;
σιλ πάρεστιν. ὁ φαλλυγξ ὑπερπίπτει ἔσω μόνον.
κύ ἦ καὶ γαλακτός εἰσι κρατῆρες πλέως;
σιλ ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ' ἡμιθέλης ὅλον πίθον.
κύ μιλείου, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
σιλ οὐκ ἂν θέλοις σύ. μή με κατάπινε μόνον.
κύ ἤκιστ'. ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πανδαῶντες ἀρλέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀκμάτων.
ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λησαί τινος κατέχομεν ἢ κλῶπες χθόνα.
ὁρῶ γέ νοι τόσ' ἄρνας ἔρξ ἄντρων ἐμῶν
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
τυρόχυτά τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐζωσμένον.
σιλ ὤμοι, πυρέσσω συγκεκομμένῳ τάλας.
κύ ὑπὸ τοῦ; τίς εἰς σὸν κάρα τ' ἐπύκτευσεν γέρον;
σιλ ὑπὸ σοῦ Κύκλωψ. ὅτι τάδ' ἐκείων φέρειν.
κύ ἐκ βαρβάρου ὄντα θεόν με, καὶ θεῶν ἄπο;
σιλ ἔλεγον ἐγὼ τάδ'. οἷδ' ἐφόρουν τὰ χρήματα.
καὶ τόνγε τυρόν, ἐκ ἐώντ' ἥδιον.
τούς τ' ἄρνας ἔρξ ἐφερουῶν. ἁλίσκοντες δέ σε
κλωπῶν τροπωτῆχ. κἄστα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἐφασκον ἔρξαμήσασθαι βίᾳ,
μαστιγί τ' εὖ τὸν νῶτον ἀρβλίψειν σέθεν.

κἄστα

κἄστα σωσθέντες, εἰς τὰ σπήλαια
φλυκὸς ἐμβαλόντες, ἁρπάσειν τινὶ
πρέπουσ μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν.
κύ ἄληθες ἐκφυῶ κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰών,
θήξεις μαχαίρας, καὶ μέγαν φακελλον ξύλῳ
ὦθεις ἀνάψεις. ὡς σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσασι νηλεῖ τλῶ ἐμῷ ἐπ' ἀνθράκων
θερμῷ ἑδόντων σπλάγχνα τοῦ κρεανόμου.
τὰς δ' ἐκλέβοντ' ἐφθὰς, καὶ τετηκότας,
ὡς ἐκπλεώς γε σπλάγχνος ἡμῶν ἐστόν.
ἄλις λέοντων ἔσι μοι θοινωμένῳ,
ἐλάφων τε. χρόνιος δ' εἰμὶ ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.
σιλ τὰ καινὰ γ' ἐκ τῶν παλαίων ὦ σπέος τόδε,
ἥδιόν ἐστιν. ὃ γὰρ ἂν νεωσί γε
ἄλλοι πως ἄνδρα τὰς σ' ἀφίκοντ' ξένοι.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκουσον· ἐγὼ μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν,
σφῶν ἄσσον ἄνδρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοῦδ' ἄρνας ἡμῖν ὅστος, αὐτ' οἴνου σκύφου,
ἀγορᾶς τε, καὶ δίδου, πρὶν λαβών,
ἑκὼν ἑκοῦσι. καὶ δέμας μὲν τῶν τότε βίᾳ.
ἀλλ' ὅστος, ὑγιὲς δὲν ὧν φύσιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθη σε λαθρᾳ πωλῶν τὰ σά.
σιλ ἐγώ; κακῶς γὰρ ὀλοῦμαι. ὀλυ. εἰ ψεύδομαι.
σιλ μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ' ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα, καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ, ταῖς τε Νηρέως κόραις,
μὰ θ' ἱερὰ κύματ', ἰχθύων τε πανγενῆ,
ἀπώμοσ' ὦ κάλλιστον, ὦ κυκλώπιον,
ὦ σπασοτίσκε, μὴ τοῦ σ' ἐξοδιάσω ἐγὼ

ξένοισι

ξένοι σοι χρήματ'. ἢ λακῶς ὅ τοι λακοί
οἱ παῖδ' ἐς ἀπόλοιντ', οὓς μάλις' ἐγὼ φιλῶ.
χο αὖθις ἔχ'. ἐγω δ' οἷς ξένοις τἀ χρήματα
πράντα σ' ἔδομ. εἰσὶ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατὴρ μου. σὺν ξένοις δὲ μὴ ἀδίκει.
κύ ψεύδει δ'. ἐγωγε τοῖδε τὸ ῥαδιαμάνθυϊ
πολλὰ πέπονθα, καὶ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἔρεσθαι. πόθεν ἐπλεύσατ' ὦ ξένοι;
ποίαποί; τίς ὑμᾶς δεξεπαίδευσεν πόλις;
ὀδυ Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος. Ἰλίου δ' ἄπο
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασι θαλασσίοις
σὺν γαῖαν ἐξωθεῖσαν, ἥκομεν Κύκλωψ.
κύ ἦ Δαρδανίδης, οἱ μετέλθεθ' ἁρπαγᾶς,
Ἑλένης Σπαμανδρογείτον' Ἰλίου πόλιν;
ὀδυ ὅστοι, πόνον γὰρ δεινὸν ἐξωστλήσατε.
κύ ὡς χρὴ σφαγεῖσι δύμασ' οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς, ἐξεπλεύσατ' εἰς γαῖαν φέρουσιν.
ὀδυ θεᾶς τὸ πρᾶγμα, μηδὲν' αἰτιῶ βροτῶν.
ὑμεῖς δὲ σ' ὦ θεοῦ πεντὶς γενναῖε παῖ,
ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῇς πῶς ἄνδρα σὸς ἀφιγμένους φίλους
λιτανεῦσι, βορᾶ τε δυσσεβῆ θέσθαι γναθοις.
οἱ γὰρ σὸν ὦ ναῦ πατέρ' ἔχειν νεᾶν ἔδρας
εἰρυσάμεθα γῆς ἐν Ἑλλάδι μυχοῖς.
ἰδρὼς τ' ἄθραυστον Ταινάρου μύει λιμὼν,
Μαλέας τ' ἄκροι λυσθμῶνος, ἥ τε Σουνὶς
ἱερὰ Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρον πέτρα,
Γραικίδες τε λαταφυγαὶ, τάδ' Ἑλλάδι
δύσφορά γ' ὀνείδη φρουρίᾳ ἐν ἑδώκαμεν,
ὧν καὶ σὺ κοινοῦ. γῆς γὰρ Ἑλλάδι μυχὸς,

οἰκεῖς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριάκτῳ πέτρᾳ,
νόμοις δὲ θνητῶν εἰς λόγους ἀφιγμένη
ἱκέτας δίκεσθαι φαντίζεις ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δόναι, καὶ πέπλοις ἐπᾴρεσαι.
ἐν ἀμφιβάτοισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι, πυρὶ καὶ γνάθου πῆσαι σέθεν.
ἄλις δὲ πειρᾶμαι γὰρ ἐχέφρων Ἕλλας,
πολλῶν νεκρῶν ποιοῦσα δρυπετῆ φόνον. (σεν,
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλε-
πολίτας τε πατρίδας. εἰ δὲ σὺ λελειμμένος,
σὺ συμπυρώσας σαῦτ' ἀναλώσεις πικρῶν,
ποῖ τρέψετέ πις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ Κύκλωψ,
πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου. τὸ δ' εὐσεβὲς
,, ἢ δυσσεβείας ἀθελδ. Πολλοῖσι γὰρ
,, Κόρδυς πονηρὰ, ζημίαν ἠμείψατο.
σιλ παραινέσαι σοι βούλομαι. σὺν μὲν ἱερεῦσι
μηδὲν λίπῃς τοῦδ', ὡς τε τῇ γλώσσαν σάκης,
ἰσομόρως ἠμύσαι, καὶ λαλίσατ' Κύκλωψ.
κύ ὁ πλοῦτος ἀνδρώπισκε, τοῖς σοφοῖς θεός.
,, τἀ δ' ἄλλα, κόμποι, καὶ λόγων ὄμορφίαι.
ἄκρας δ' ὑγιείας, ἃς καθίδρυται πατήρ,
χαίρειν ἐκελεύω. τί τάδε πρὸς ἐμὲ λόγῳ;
ζῶσ' δ' ἐγὼ κέρδιστον ἡ φρίσσω ξένε.
ἀλλ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
ἔμοιγε μέλει τοὐποτέρου. ὡς δ' ἔμοι μέλῃ,
ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ὑπ' ἄντρον εἶμι πέτρας, σέγν' ἔχω σκιώματα,
ἢ μόχθον ὀπάσω, ἢ τι θήρειον σάκος,
σταινύμενον ὑπ' ἐμοῦ γαστρὶ ὑπτίᾳ.
ἐπικτυπῶν γάλακτος ἀμφορέα, τὸ πλουρ

λιτύω, Διὸς βροντᾶσιν εἰς ὄρη λιτυπῶν·
ὅταν δὲ Βορέας χιόνα θρῃκίαν χέῃ,
δύραῖσι μηρῶν σῶμα πωλικαλῶν ἐμόν,
καὶ τῶν αὐλείων, χιόνος ἀδρᾶς μοι μέλει.
ἢ γὰρ σ' ἀναγκη, λᾷον θέλῃ, λᾷον μὴ θέλῃ,
πίπτουσι πόαν, τὰμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ δ' ἐγὼ ὅ τινι θύω, πλὴν ἐμοί, θεοῖσι σὸ ὄν,
καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε λαμόνων.
,, Ὡς τὸ πιεῖν γε, καὶ φαγεῖν τὸ σὸν ἡμέραν,
,, Ζεὺς ὅστις ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσι,
,, Λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ δὺς νόμος
,, Εὔφρων, ποικίλλοντος ἀνθρώπων βίον,
,, Κλαίειν ἄνωγα. πλὴν ἐμοὶ ψυχὴ ἐγὼ,
,, Οὐ παύσομαι σοῦ, λατρεύσιον τέ σε.
ξένια τε λήψῃ τοιάδ' (ὡς ἄμεμπτος ὦ)
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λέβητ' ἐμόν, ὃς ζέσας,
σοὶ σάρκα σὺν σφάγητον ἀμφέξει καλῶς.
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, δρᾶ λατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ καῦμον σαυτόν, σὺν ἡπτέ με.
ὀδυ ἀΐ, ἀΐ. πόνους μὲν προϊκὸς ἐξέστιλα,
θαλασσίους τε. νῦν δ' ἐς αὐδρὸς αὐσιον
γνώμην λατέχον, ἀλίμενόν τε λαρδίαν.
ὦ Παλλὰς, ὦ σέβασμα λιυγρὺς θεὰ,
νῦν, νῦν ἄρηξον. λιρέσσονας γὰρ ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι, λᾷπὶ λινδύου βαθρα.
σύ τ' ὦ φαεννὰν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'. εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
ἄλλως νομίζω Ζῆν, τὸ μηδὲν ὂν θεός.
χο δύρειας φάρυγγος ὦ Κύκλωψ,
ὡς ἕτοιμά σοι
ἔφθα

ΚΥΚΛΩΨ.

ἔφθα κἀπᾶτ', κἀνθρακιᾶς ἀκχναύειν,
βρύχειν, λιτωνοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ γὰ αἰγίδι λαινόμενα.
Σιλ μή μοι, μὴ πρόδῃλος.
μόνος μόνῳ νόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὖλις ἅδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
ἀφθόνως αὖ
ἔχει θυσίαν Κύκλωψ
αὐτανδρος, ξενικῶν
λιτῶν λιχαρμὸν βορᾶς.
νηλὴς ὁ πλησμων, ὅσπις
λιμαίνεται ἑστίας,
ξενικὸς ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπῳ, βρύχων, ἑφθά τε λαιννύμενος,
μυσταρὸῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων λιτέα.
προβλ ὦ Ζεῦ, τί λέξω, πλεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
λιὸ πιστὰ, μύθοις εἰκότ', ὀδὸν ὀργοις βροτῶν;
χο τίδ' ἐς Ὀδυσσεῦ; μῶν γε θοινᾶται σέθεν
φίλας ἑταίρας ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ὀδυ δυοῖν γ' ἀθρήσας, λιᾷπιβασάσας χορῶν,
οἰ λαρκὸς εἶχον γὼ τροφέσπορον πάχος.
χο πῶς ὦ παλαίπωρ' ἦτε πάσχοντος τάλες;
ὀδυ ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσῆλθομεν χθόνα,
αὐτίκα μὲν ὕδωρ πρῶτον ὑψηλῆς σπορᾶς,
κορμοὺς πλατείας ἐχάρας βαλὼν ἔπι,
τριοσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔσυσιν σύνλῳ πλησίον πυρὸς φλογί.

ls 2 λιατῦρα

Gestus comm
mutis? cum
aliquis quasi
pop'lum, hinnit
Querela Vlyssis
cum videt se esse
in maximo peric
ulo. deinde mo
rat deum.
Valcken. ad Theocr. p. 30.
Ille morsus est
in viva natura
cum conflictatur
e in no cautis nun
quam exuidimus
Silenus parum cura
quid fiat de suo hero
& de sorijs vlyssis dum
do ille habeat quod
bat. Fingendu
est aut quod Satyr
tham legerunt bibl
Prodit Vlysses ex antro
narrat quo Cyclops d
de suis sorijs app̃hender
eosq; mactauerit. Des
no omnij immanis
Natalis uniuersi sunt
debuit ubi cognit de
Vbo p Vtr. dom.
Venusta narratio
Mihi no est dubiu
quin Euripat al
quem Tyrannu

κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν εἰσχέας γάλα.
σκῦφός τε κισσοῦ, πρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν
πήχεων, βάθος δὲ τεσσαρῶν ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεστοὺς δ' οὐ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ.
αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελεκέων γνάθοις.
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα, τῷ θεοσυγεῖ
δίδου μαγείρῳ φῶτε συμμαρψας δύω,
ἔσφαζ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι.
τὸν μὲν, λέβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
τόνδ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδός,
παίων πρὸς ὀξύν' ὄνυχα πετραίου λίθον,
ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε. καὶ καθαρπάσας
λαβρῷ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί.
τάδ' εἰς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δακρυ ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι, καὶ διηκόνουν.
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ.
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς,
ἀνέπεσε φαρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν,
εἰσῆλθέ μοι τι θεῖον. ἐμπλήσας σκύφος
μαρῶνος αὐτοῦ, τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ'. ὦ παῖ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
σκέψαι τόδ' οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο,
θεῖον κομίζει πῶμα Διονύσου γάνος.
ὅδ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
ἐδέξατ', ἔσπασεν ἄμυστιν ἑλκύσας,

κἀπῄνεσ'

κἀπῄνεσ' ἄρας χεῖρα, φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γινώσκων ὅτι
δρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ὠδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπ' ἐγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλαγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει δὲ πρὰ κλαίουσι συναύταις ἐμοῖς,
ἄμουσ'. ἐπήχει δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ,
σιγῇ σε σῶσαι, κἄμ' ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἶπατ', εἴτε χρήσετ', εἴτ' οὐ χρήζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, καὶ τὰ βακχίου
ναίειν μέλαθρα, Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ, τάδ' ᾔνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ, κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἴξῳ τῇ κύλικι λελημμένος,
πτέρυγας ἀλύει. σὺ δὲ νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀναλαβοῦ Κύκλωπι προσφερῆ.
χο ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα,
ὡς δὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τόνδ' οὐκ ἔχομεν καταφυγεῖν.
ὀδυ ἄκουε δὴ νῦν, ἣν ἔχω τιμωρίαν,
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγήν.
χο λέγ', ὡς ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ὀδυ ὠθῶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
κύκλωπας, ἡσθεὶς τῷδε βακχίῳ ποτῷ.
χο ξυνῆκ', ὀρήμον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν

σφαλῆναι μηδοινᾶς, ἢ πετρῶν ὧσαι λαιτω.
ὀδυ ὀδὲν τοιοῦτον, δύλιος ἡ πιθυμία.
χο πῶς παίσοφόν τοῖσ' ὄντ' ἀκόμιδν πάλαι.
ὀδυ λώμα μὲν αὐτὸν τόδ' ἀπαλλαξαι λέγων,
ὡς ὁ Κύκλωψι τῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος, cf. Mus. Cass. ad Rhes. p. 11
ἀκρέμων ἐλαίας δεῖν γὼ δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύσας ἄκρον,
εἰς πῦρ λαθάσω. λαβὼν ὅταν λυκαυμένου
ἕλωνιν, ἄρας θρμὸν εἰς μέσσω βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί.
ναυτηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἁρμόζων αὖθις
δικλοῖν χαλινοῖν, πρύτανον λαιπηλατεῖ,
ὕτω λυκλώσω δαλὸν γὼ φασφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ σωσανωσῶ λιόρας.
χο ἰὸ, ἰό.
γέγηθα. μανόμεσθα τοῖς εὑρήμασι.
ὀδυ λάπειτα καὶ σὲ, καὶ Φίλας, γόρντά τε,
νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
δικλαῖσι λώτσαις ἅλδ' ἀρσελῶ χθονός.
χο ἓς δν ὅπως αὖ ὥσπορ ἐκ πονδλῆς θεὸς
λαγὼ λαβοίμλω τῷ τυφλῷντ' ὄμματε
δαλῷ. φόνα γὰρ τόδε λοινωνεῖν θέλω.
ὀδυ δεῖ γῦν. μέγας γὰρ δαλός. ὃν ξυλλκπέου.
χο ὡς λάμ' ἅμαξῶν ἑπτὰν αἰρόιμλο βάρος,
εἰ τῷ Κύκλωπος ἢ λακῶς ὀλκμδύσ,
ὀφθαλμὸν ὥσπορ σφηκίαν ἐκβρίψομεν.
ὀδυ σιγᾶτε νυῦ. δόλον γὰρ ἡρτύσαδε.
χ' ὅταν λελδύω, τοῖσιν αἰχιτέκτοσι

πείθεσθ'.

πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀκλιπὼν Φίλας,
οὓς ξύνδυο ὄντας, ὁ μόνος σωθήσομαι.
λαί τοι φύγοιμ' αὖ, λακβέβηκ' ἄντρου μυχόν.
ἀλλ' ὁ δίκαιον ἀκλιπόντ' ἐμὸς Φίλας,
ξυὼ οἷσπορ ἦλθον δδῦρο, σωθλῶναι μόνον.
χο ἄγε. τίς πρῶτος; τίς δ' ὧδε πρώτῳ
ταχθεὶς, δαλῷ λιώπλω ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας,
λαμπρὰν ὄψιν δλακναίσῃ; Ημι. ὠδὶ γὼ δδίγω,
σίγα, σίγα. καὶ δὶ μεθύων
ἄχαριν λέλαδον μασιζόμενος
σκαιὸς ἀπωδὸς, κὴ λελαυσόμενος,
χωρεῖτε πεζίνων ἔξω μελαθρων,
φόρδνιν λώμοις ταιδδύσωμεν
τὸν ἀταίδδυον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶν.
Ημι μακάριος, ὃς δυιαίζῃ, Carmen Chori ad dem̃ulpundũ Cyclopem
βοτρύων Φίλαισι ταγαῖς
ὦν λώμου ἐκπεταθείς,
Φίλον ἄνδρ' ὑπὸ ἀγκαλίζων,
ὦν δεμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑτάρας
μυρόχρις λίπος βό-
στρυχον. αὐδᾷ δέ, θύραν τίς οἴξει μοι;
δύ πᾶ, πᾶ, πᾶ. πλέως μὲν οἴνο. Jam prodit Cyclops.
γαύνμαι δὲ δαιτὸς ἥδης,
σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθεὶς
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας. Similitudo ductа a naũbus
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος δύφρων
ὧδε λῶμον πρὸς ὥρας,

ὦ Κύκλωπας ἀδελφάς.
φέρε μοι ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν γὰ δόμοις.
χο καλὸν ὄμμασι δέλορκὼς,
καλὸν ἐκπορᾷ μελάθρων.
Φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένα λαΐτα, σὸν
χρόα, χ' ὡς τρέϊνα νύμφα
δροσοβρόᾳ ἔσωθεν αὔτρων,
σεφανῶν δ' ὰ μία χρόα
πρὶ σὸν ἱρᾶτα τάχ' ἀξομιλήσει.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄπεσον, ὡς ἐγὼ τὸ Βακχίᾳ
τάτε τρίβων εἰμ', ὃν πιὼν ἐλωκάσι.
λύ ὁ Βακχίος δὲ, τίς θεὸς νομίζεται;
ὀδυ μέγιστος ἀνθρώποισιμεὶς τρύφην βίᾳ.
λύ ὀρυγγαίνω γὰρ αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
ὀδυ φιόσδε ὁ λαίμων ἀδηφὰγ βλαπτει βροτῶν.
λύ θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ; πῶς γέγηθ' οἶνος ἔχων;
ὀδυ ὅπᾳ ἁθεῖ τις, ἐν θάδ' ἦλιν δύπετής.
λύ ὃ αὖ θεὸς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δόρμασι.
ὀδυ τί δ' εἴσε τρέπει γ'; ἢ τὸ δόρμα σοι πικρόν;
λύ μισῶ τὸν ἀσκόν. τὸ δὲ ποτὸν φίλῳ τόδε.
ὀδυ μένων ἓν αὐτ, πῖνε, μὴ θύμει Κύκλωψ.
λύ ὃ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῖδε πρόσθ' ὕπαι ποτόν.
ὀδυ ἔχων γὰρ αὐτὸς, πιμιώτερος φανῇ.
λύ δόσεις δὲ τοῖς φίλοισι, χρησιμώτερος.
ὀδυ ὠυγμὰς ὁ λῶμος, λοίδορόν τ' ὄρθρου φιλεῖ.
λύ μεθύσθην. ἔμπας δ' ὅ τις αὖ ψαύσειέ μου.
ὀδυ ὦ ταὐ, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
λύ ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν, λῶμον φιλεῖ.
ὀδυ ὃς δ' αὖ μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μένει, σοφός.

λύ τί δρᾶσθαι ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
σιλ δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποσίῳ ἄλλων Κύκλωψ;
λύ κἀμὲ λαχνῶδες τὸ δέας αὐθηρᾶς χλόης.
σιλ κἀπρός γε θαλπωδ ἡλίᾳ, πίνειν καλόν.
καλίθητι νυῶ μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
λύ ἰδού. τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπιθεν μ' ἐτίθης;
σιλ ὡς μὴ πρὸς ὑμᾶς καταλάβῃ. Κύ. πίνειν μὲν οὖν
καλεπῶς σὺ βάλει. καθεὶς αὐτὸν εἰς μέσον.
σὺ δ' ὦ ξεῖν', εἰπὲ τἄνομ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
ὀδυ Οὔτιν'. καλεῖν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
κύ πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
ὀδυ καλόν γε τὸ γέρας δῶρ' ξένῳ δίδως Κύκλωψ.
κύ ὅτῳ, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρᾳ;
σιλ ἔκ, ἀλλ' ἐμ' ὅστις ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
λύ λιλαύσῃ, φιλῶ τὸν οἶνον, ὁ φιλοῦτά σε.
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἐπεί μ' ὀφὶς ἐραῦ ὄντ ὁ καλὸν.
κύ ἔγχει. πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
σιλ ὡς δ' ἂν λίκρατα, φέρε διασκεψώμεθα.
κύ ἀρκεῖς δίος ὅτω. Σιλ. ναὶ μὰ Δί' ὁ πρίν γ' ἂν σέ γε
σεφανον ἴδιον λαβόντα, γδύσωμαί τ' ἔτι.
κύ ὦ οἰνοχόος ἄριστος.
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὧνος γλυκύς.
ἀρμυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.
κύ ἰδοὺ καθαρὸν τὸ χεῖλος, αἱ τρίχες τε μου.
σιλ θὲς δή τὸν ἀγκῶν' ὀρθόμως, καὶ τ' ἔκπιε,
ὥσπερ ὁρᾷς πίνοντα, χ' ὥσπερ ἐκεῖνος.
κύ ἆ, ἆ. τί δρᾶσεις; Σιλ. ἡδέως μύσιζα.
κύ λαβὼν ξεῖν' αὐτὸς, οἰνοχόος γέμει γυνῆ.
ὀδυ γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τῇ μὴ χορεῖ.
κύ φέρ', ἔγχεον νυῶ. Οδυ. ἐγχέω σίγα μόνον.

Κύ χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἀν πίνη πολύ.
Οδυ ἐλθὼν λαβὼν ἔκπιθι, κἀμὲ μηδὲν λίπῃς.
σωεκτανεῖν δὲ σιγῶντα χρὴ τοῦ πώματος.
Κύ πατραί. Σοφόνγε τὸ ξύλον ὡς ἀμωτέλου.
Οδυ λάβ' μὲν ἀράσσω γε λαιτὶ πρὸς πολὺ πολύ,
τέγξας ἄδιψον νησὶν, εἰς ὕπνον βαλεῖς.
ἦν δ' ἐκλίπῃς τι, ξυρανεῖ σ' ὁ βάκχιος.
Κύ ἰώ, ἰώ.
ὡς ἀζγνύσσα μόγις, ἄκρατος ἡ χαλεις.
ὀδὶ ὀρανός μοι, συμμεμιγμένος λοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι. τοῦ Διὸς δὲ τὸν θρόνον
λύσω. τὸ παῦ τε λαιμόνων ἀγνώμοσέβας,
ὃς ἀν θέλῃσαι μ' ἀεχθρὸς ὢν κακῶς ποιῆσαί με.
ἅλις γανυμήδη τόνδ' ἔχων ἀναπαύομαι,
λάθρα σε νὴ τὰς χάριτας, ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.
Σιλ ἐγὼ γάρ ὁ Διὸς εἰμι γανυμήδης Κύκλωψ.
Κύ ναί μὰ Δί', οὐ ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ δαρδανίου.
Σιλ ἀπόλωλα πᾶδες. σχέτλια πέισομαι κακά.
Χο μέμφῃ γὰρ ἐρασὴν, λάθρα τρυφᾶς ποιπνώτα.
οἴμοι πικρότατον ὕπνον ὄψομαι τάχα.
Οδυ ἄγε δὴ διονύσου παῖδες, σύγχρη τέκνα,
χῶλον μὲν ὠὴρ τῶδ' ὕπνῳ παρειμένῳ,
τάχ' ἀζ κἀναίδως φάρυγγος ὠθήσει λιτὰ.
λαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ λαγόνος.
παρθυτρέπισαι δ' ὀδὲν ἄλλο, πλὴν πυρωῦ
Κύκλωπος ὄψιν. ἀλλ' ὅπως ὠὴρ ἔσῃ.
Χο τέτρας τὸ λῆμα, λάθρα λάμαντος ἐξόμαν.
χώρει δ' ὅν οἶκος, πρίν τι τὸν πατέρα μαθεῖν
ἀπαλλαγμόν, ὡς σοι ταὐθγνός ὄδιν ὑπερτῶν.

Ηφαις

Οδυ Ηφαις' ἄναξ αὐτναῖε, γέτονος λακῶν
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθης ἄπαξ,
σύ τ' ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίσλυμ' ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τοῦ θεοσυγεῖ,
κἀμὲ μὴ 'πὶ λαμπροῖσι τρωϊκοῖς πόνοις,
αὐτόν τε, ναύτας τ' ἀχλέσητ' Οδυσσέα,
τὸν αὐθρὸς, ὦ θεῶν δὲν ἢ βροτῶν μέλει.
ἢ τλὼ τύχω μὲν λαίμον' ἤγεῖσθαι χρεών,
τὰ λαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.
Χο λήψεται γὰρ πράκλου
γῆτόνως ὁ λαρκίνος
τοῦ ξυνὸς λαιτυμόνος.
πυρὶ γὰρ τοῦχα
φωσφόρος ὁλεῖ λώρας,
ἥδη δ' ἁλὸς ἀνθρακωμὸς
λιρύπετται εἰς ἀσθμιὰν,
δρυὸς ἄπυετον ἔρνος.
ἀλλ' ἴτω Μαργος.
πρασσέτω μανόμενος.
δρεπέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πὶν λακῶς.
λαὶ γὰρ τὸν Φιλοκιστοφόρον
Βρόμιον πτεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιτὰν ἐρημίαν.
ἆρ' ὄν τοσόνδ' ἀφίξομαι;
Οδυ σιγᾶτε πρὸς θεῶν θῆρες, ἥσυχαζετε,
σωφρόνως ἀρθρα σώματος, δὲ πνεῖν ἐᾶν,
δ' σκαρδαμύσσειν, δὲ χρέμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ λακὸν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος δαμιλυθῇ πυρί.

σιγᾶμεν

χο σιγῶμεν ἐγκαλψαντες αὐθέρα γναθμοις.
ὀδυ ἄγε νυῦ ὅπως ἄψεδε τοῦ σκαλοῦ χορεῖν,
ἕπου μολόντες. σκαπτυρ' ἐσι καλῶς.
χο ἀκοῦσ σὺ τάξεις ὅστινας πρώτους χρεὼν,
καὶ τὴν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡς αὖ σ' τύχης ξοινώμεθα.
χο ἡμεῖς μὲν ὧμὲν μακρότροι πῶ τὴν θυρῶν
ἑσῶτες, ὠθεῖμ πῶς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
ἡμι ἡμεῖς δ' χωλοίγ' ἀρτίως γεγνήμεθα.
ὀδυ ταυτ' πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί. Χο. οὐ γὰρ πόσλας
ἑσῶτες ἐσπάσθημεν, ὀκ οἶσθ' ἀζότος.
ὀδυ ἑσῶτες ἐσπάσθητε; Χο. καὶ τάσ' ὄμματα
μέτεσιν ἡμῶν κόνεως ἢ τέφρας πόθεν.
ὀδυ ἄνδρες πονηροί, καδὲν οἵδε ξύμμαχοι.
χο ὁπῆ τὸ νῶτον, τοῦ ῥαχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ σοῦ ὀδόντας ἐκβαλεῖν δ βόλομαι
τυπτόμενον; αὕτη γίνεται πονηρία.
ἀλλ' οἶσθ' ἐσωσλῶ ὀρφέως ἀγαθῶ παύν,
ὡς αὐτόματον τὸν σκαλὸν εἰς τὸ ἱρανίον
σέχοντ' ὑφαπτῆμ τὸν μονῶπα πᾶσλα γῆς.
ὀδυ πάλαι μὲν ἤθελεν σ' ὄντα ποιδ τὸν φύσει.
νυῦ σ' οἶσθ' ἄμεινον. τοῖσι σ' οἰκείοις φίλοις.
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρί σ' εἰ μηδὲν ὀφείς.
ἀλλ' ὅν ἐπεγκέλευε, ὡς σὺ ψυχίαν
φίλων ἀκέλθυσμοῖς τοῖσι σοῖς ἱκετσώμεθα.
χο σκεψασω τάσ'. γὰρ ὄφ' ἀκεῖ κινδυνσύσομεν.
ἀκέλθυμάτων σ' ἕκατι τυφλῶσω Κύκλωψ.
ἰώ, ἰώ. γύναιόστατα ὠθεῖτε, πολύλιτε,
ἐκπαίετε τοῦ ὀφρῶ
θυρὸς τοῦ ξυνσλαίτα.

τυφέτω

τυφέτω, καιέτω.
τὸν Αἴτνα πλησνόμον
τέρνσν', ἕλκε, μή σ' ἐξοσλωπηθείς,
σκεψασθαι τι μαθσιον.
κύ ὤ μοι. κατλωθρακώμεθ' ὀφθαλμὸ σέλας.
χο καλός γ' ὁ πασιάν. μέλπε μοι τόνδε Κύκλωψ.
κύ ὤ μοι μαλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν.
ἀλλ' ὅτι μὴ φύγητε θσσ' ἔξω πέτρας,
χαίροντες, ὀδὲν ὄντες. γὰρ πύλαισι γὰρ
καθεὶς φαραγγος, τάσσ' γαρμόσω χέρας.
χο τί χρῆμ' ἀύτεῖς ὦ Κύκλωψ; Κύ. ἀπωλόμλν.
χο αἰσχρός γε φάνη. Κύ. καὶ πὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.
χο μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους οὐ ἄνθρακας.
κύ Οὖτίς μ' ἀπώλεσεν. Χο. ὀκ ἄρ' ὀδεὶς ἠδίκει.
κύ Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον. Χο. ὀκ ἄρ' εἶ τυφλός;
κύ ὡς δὴ σύ. Χο. κὴ πῶς σύ; τίς σ' ἂν θείη τυφλόν;
κύ σκώπτ' ἔσθ' ὁδ' οὖλος, πῦ 'σίν; Χο. ὀδαμοῦ Κύκλωψ.
κύ ὁ ξενος, ὃν ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαρός. ὅς μοι σλοὺς τὸ πῶμα, κατέπαυσε.
Χο δεινὸς γὰρ οἶνος, κὴ παλαίεσθαι βαρύς.
Κυ: πῶς θεῶν πεφθύγασ', μιάσ' ἐσω δόμων.
χο ὅτοι σιωπῆ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες, ἑσπάσαι. Κύ. ποτέρας δ' χειρός;
χο δεξιᾶς. Κύ. πῶ; Χο. πῶς αὐτὴ τῇ πέτρᾳ.
ἔχεις; Κύ. κακόν γε πῶς κακῶ, τὸ ἱρανίον
πάλαι κατέαγα. Χο. καί σε διαφθύγασίγε.
κύ ὁ τῆδ', ἐπὶ τῆδ' ἔπας. Χο. ὁ ταύτη λέγω.
κύ πῆ γαρ; Χο. πόδαγσί σε πῶς τάδε ισοράν.
κύ οἴ μοι. γελῶμαι. διόρτομεῖτέ μ' δ' κακοῖς.
χο ἀλλ' ὀκέτ'. ἀλλὰ πρόσθεν ὅτ' ἔσι σε.

ὦ παγκαλ.

κύ ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ; Οδλυ. πηλοῦ σέθεν,
φυλακαῖσι φρουρῶ δόλῳ Οδυσέως τόδε.
κύ πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;
Οδλυ ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Οδυσεύς.
δόλωσιν ἔμελλες αὖ σὺ τοῖς δόλιος δόλιος.
κακῶς γὰρ αὖ Τροίαν γε πυρωσάμενος,
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
Λύ αἰ, αἰ. παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεφάνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν χήσειν μ' ἔφη,
Τροίας ἀφορμηθέντα. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δόλιος ὑφέξειν αὐτὴ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολλὴν θαλάσσης χρόνον ἁλωρόμενον.
Οδλυ λιλαίειν σ' ἄνωγα. καὶ δόλου χ' ὅπως λέγω.
ἐγὼ σ' ἔτ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκαφὴν
πίσω 'πὶ πόντου σικελόν, ἔστ' ἐμὴ πάτρα.
κύ ἀ δόλι', ἐπεί σε βλέπω ἀρρήξας πέτρας
αὐτοῖσι σοῖς ναύτησι σωτρίψω βαλών.
ἄνω σ' ἔτ' ὄχθου εἶμι, λαιψηρὸν πόδα
σὸν ἀμφιτρήτης βλέπε προσβαίνων πολύ.
Χο ἡμεῖς γ' οὐ σωνανῦταί γε τῶδ' Οδυσέως
ὄντες, τοὐπίσω βακχίῳ δηλώσομεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος ὡς μὲν ὑπὸ Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς ὢν Ἡρακλέους. φυγόντες δ' ἐκείνου βοηθὸν σύνους παρέσκη. τὸ γὰρ παίδων ἀπάσης ἐλαυνομένων γῆς ὑπὸ Εὐρυσθέως, ἔχων αὐτοὺς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἱκέται προσφυγὼν τοῖς θεοῖς, ἔσχε τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τοῦ πόλεως ἄρχοντος. Κοπρεὺς ὁ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀφικόμενος ἐθέλοντας αὐτοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσέχειν. Δημοφῶν δὲ, τότε μὲν ὀλιγωρήσας. χρησμῶν δ' αὐτῷ νικηφόρων γενήσεσθαι τοῖς Δήμητρι τὴν σύγγενεσαν θυσίαν παθόντων σφάξαι, τοῖς λόγοις βαρέως ἔσχεν. ὅτε γὰρ Ἰόλαον, ὅτε τὸ λιτὸν τινος θυγατέρα χαλκῷ τὴν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι, δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαντείαν δὲ προγνοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μακαρία, τὸν θάνατον ἑκουσίως ἔσχεν. ταύτην μὲν ὧν σύγγνως ἀποθανεῖν, ἐτίμησεν. αὐτοὶ δὲ σὺν πολεμίους ἐπιγνόντες παρόντας, εἰς τὴν μάχην ὥρμησαν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰόλαος — Θεράπαινα.
Κοπρεύς. — Ἀλκμήνη.
Χορός. — Ἄγγελος.
Δημοφῶν. — Εὐρυσθεύς.
Μακαρία παρθένος.

Προλογίζει δὲ ὁ Ἰόλαος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Αλαί ποτ' ὄντ' ἐμοί
πλεῖστ' ὀλομένῳ,
ὁ μὲν πάλαι Θ', τοῖς πέλας
πέφυκ' ἀνήρ.
ὁ δ' εἰς τὸ λίαν Θ' λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
πόλει τ' ἄχρης Θ', καὶ σφ' ἀπαλλάσειν βαρύς,
αὖθις δ' ἄειστ Θ'. οἶδα δ' ὀλίγῳ μαθών.
ἐγὼ γὰρ αἰεί τοῖ καὶ τὸ συγγενὲς σέβων,
ἀεὶ κατ' Αργ Θ' ἠσύχως ναίειν, πόνων
πλείστων μετέχων εἰς ἀνὴρ Ηρακλεΐ,
ὅτ' ὢν μεθ' ἡμῶν. νεῖν δ' ἐπεὶ κατ' ὀρανὸν
ναίει, τάκείνου τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς,
σώζω τ' αὐτ', αὐτὸς ἀμύνων Θ' σωτηρίας.
ἐπεὶ γὰρ αὖθις ἦλθ' ἀπαλλαχθεὶς πατρὸς,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἤθελ' Εὐρυσθεὺς κτανεῖν.
ἀλλ' ἀξέδραμον. καὶ πόλις μὲν οἴκεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη. φύγομεν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλῳ ἀπ' ἄλλης ἀζόμενοι πόλιν.
πᾶς γὰρ οἷς γὰρ ἄλλοις ἦν τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς,
ὕβρισμ' ὃν ὑμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι,
πέμπων ὅπου γῆς πωθαύοιθ' ἱδρυμένους
λήρυκας, ἀζητεῖ τε, κἀξείργει χθονός,
πόλιν πολεμῶν Αργ Θ', ἀσμικρὰν φίλων
ἔχθραν γνόντα, χ' ἁνὴρ δυτυχοῦς θ' ἅμα.
οἱ δ' ἀδυνῶ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδρηκότες,
σμικροὺς δὲ τοὐσδε, καὶ πατρὸς τετιμένους,
καὶ σὺν λιπόντας σέβοντες, ἀζείργουσι γῆς.

ἐγὼ δέ,

ἐγὼ δέ, σὺν φεύγουσι συμφεύγω τέκνοις,
καὶ σὺν κακῶς πράσσουσι, συμπράσσω κακῶς,
ὀκνῶν πρόσθ' ἰέναι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν,
ἦλθ', ἐπεισθεὶς παισὶν ἐκ δίκης πατρὸς,
Ιόλαο Θ' ἐκ ἧμιν συγγενὴς γεγώς. 30
πάσης δὲ χώρας Ελλάδ Θ' τετιμένοι,
Μαραθῶνα, καὶ σύγκλυδον ἐλθόντος χθόνα,
ἱκέται καθεζώμεθα βωμοὶ θεῶν,
πρόσωφελῆσαι. πεδία γὰρ φίλ' ἐχθονὸς
ἀνοσίως κατοικεῖν ὁσίως πᾶσιν λόγ Θ', 35
κλήρῳ λαχόντας, ἐκ γένους Γαν δίον Θ',
τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντα. ὧν ἕνεκα, τέρμονας
κλεινῶν Αθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεθ' ὅρον.
ἀνοῖγ γόρόντοιν δὲ σε πατὴρ ἐῶ σαι φυγή. πάθος
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε κἀλκαίνω τέκνοις. 40
ἦλθ' αὖ τὸ θῆλυ παισὶν Αλκμήνης γένος,
ἔσωθε ναὸν τόνδ' ἀπηνὲς ἀλισμόν,
σώζει. νέας γὰρ παρθένους ἀνδρίζομεθα ἦθος
ὄχλῳ πελάζειν, ἀλλὰ πρεσβυτικώτερον.
γλῶσσ' δ', ἀδελφοί θ', οἵσι πρέσβυς γέν Θ', 45
ζητῶσιν ὅπου γῆς πύργον οἰκίζομεν,
ἦν δ' ἀπωθώμεθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα, τέκνα, δίδυμα λαμβάνει δ' ἐμῶν
πέπλων. ὁρῶ λήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως,
σείχοντ' ἐφ' ἡμᾶς, ὃ δ' ἀνωνύμεθ' ὕπο, 50
πάσης ἀλήτας γῆς ἀπεσπερημένους.
ὦ μῖσος, εἶθ' ὄλοιο, χ' ὡ πέμψας ἀνήρ.
ὡς πολλὰ δὴ καὶ τῷδε γηραιῷ πατρὶ,
ἐκ τοῦδε ταὐτὸ σώματ Θ' ἤγειλας κακά.
ἦ που καθῆσθαι τιμίαν ἕδραν καλῶ δοκεῖς, 55

πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν;
οὐ γάρ τις ἐστὶν ὃς πάροιθ' αἱρήσεται
τὴν σὴν ἀχρεῖαν δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει. τί μοχθεῖς ταῦτ'; ἀνίστασθαί σε χρὴ
εἰς Αργος, οὗ σε λεύσιμος μένει δίκη.
ἰό οὐ δῆτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεοῦ,
ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
κο βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;
ἰό οὔτοι βίᾳ γέ μ', οὐδὲ τόσδ' ἄξεις λαβών.
κο γνώσῃ σύ. μάντις δ' οἶσθ' ἄρ' οὐ καλός, τάδε.
ἰό οὐκ ἂν γένοιτο τοῦτ', ἐμοῦ ζῶντός ποτε.
κο ἄπαιρ'. ἐγὼ δὲ τόσδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων οὗπερ εἰσ' Εὐρυσθέως.
ἰό ὦ τὰς Αθηναίας δαρὸν οἰκοῦντες χρόνον,
ἀμύνεθ'. ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διός,
βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μιαίνεται,
πόλει τ' ὄνειδος, καὶ θεῶν ἀτιμία.
χο ἔα, ἔα. τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
ἔστηκε; ποίαν συμφορὰν δείξει τάχα;
ἰό ἴδετε τὸν γέροντα
μᾶλλον ὑδὶ πέδῳ
χύμενον. ὦ τάλας.
χο πῶς τοι, ποτ' ἐν γῇ πτῶμα δύστηνον πιτνεῖς;
ἰό ὅδ' ὦ ξένοι με, σοὺς ἀτιμάζων θεούς,
ἕλκει βιαίως ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
χο ὅδ'; ἐκ τίνος γῆς ὦ γέρον τετράπτολιν
ξύνοικον ἦλθες λαόν;
ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ,
κατέσχετ' ἐκλιπόντες
Εὐβοΐδ' ἀκτάν;

ἰό οὐ νησιώτην ὦ ξένοι τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὴν ἀφίγμεθα χθόνα.
χο ὄνομα τί σε γέρον Μυκηναῖος
ὠνόμαζε λαός;
ἰό τὸν ἡράκλειον ἴστε που πρᾶστάτην
Ιόλαον; οὐ γὰρ σῶμ' ἀκήρυκτον τόδε.
χο οἶδ' εἰσακούσας καὶ πρίν. ἀλλὰ πῦ ποτ' ἐν
χειρὶ σᾷ κομίζεις κόρους νεοτρεφεῖς φράσον.
ἰό Ηρακλέους οἶδ' εἰσὶ παῖδες ὦ ξένοι,
ἱκέται σέθεντε, καὶ πόλεως ἀφιγμένοι.
χο τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως (ἐννέπε μοι
μελομένῳ) τυχεῖν.
ἰό μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀπασθέντες εἰς Αργος μολεῖν.
κο ἀλλ' οὔτι τοῖς σοῖς δεσπόταις τάδ' ἀρκέσει,
οἱ σοῦ κρατοῦντες, ἐνθάδ' εὑρίσκουσί σε.
χο εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ξένε,
καὶ μὴ βιαίῳ χειρί,
δαιμόνων ἀπλείπειν σ' ἕδη.
πότνια γὰρ δίκα τάδ' οὐ πείσεται.
κο ἔκπεμπε νῦν γῆς τόσδε σοῦ Εὐρυσθέως,
κοὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
χο ἄθεον ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει,
ξένων πρὸς τὸ πᾶν.
κο Καλὸν δέγ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα,
" εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.
χο οὐκοῦν τυράννῳ τῇδε γῆς φράσαντά σε
χρὴν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν. γῆν σέβου τ' ἐλευθέραν.
κο τίς δ' ἐστὶ χώρας τῇδε, καὶ πόλεως ἄναξ;

χο ἐθλὸ πάτρος πᾶς δημοφὼν ὁ Θησέως.
ηο πῶς τόνδ' ἀγῶν' τις ἆρα τῶνδ' ἐτὸ λόγω
μᾶλις' ἂν εἴη. τἄλλά σ' εἴρηται μάτην.
χο κἀμὲ μὲν ὧδ' αὐτὸς ὀρχεῖ' πασιλεὺς ἔχων,
Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
δη ἐπεὶ πορ' ἔφθης πρέσβυς ὢν, νεωτέρους
βουβρομήσας τλῶν' ἐπ' ἐχθραν Διός,
λέξον τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίζεται τύχη.
χο ἱκέται λάθλωται παῖδὸν οἵδ' Ηρακλέους,
Βωμὸν καταστέψαντὸν, ὡς ὁρᾷς ἄναξ,
πατρός τε πισὸς Ἰόλεως παρασώτης.
δη τί δῆτ' ἰυγμῶν ἦδ' ἐδεῖτο συμφορά;
χο βίᾳ νιν ὄτ῀ ῥῶδ' ἀπ' ἐχθρας ἄγειν
ζητῶν, βοὴν ἔσπεσε, λάσφηλον γόνυ
γόρυτ῀, ὥστε μοι βαλεῖν οἶκτον δάκρυ.
δη καὶ μὴν σολιὰ γ' ἕλλωα, καὶ ῥυθμὸν πέπλων,
ἔχει. τἀ δ' ἄλλα, βαρβάρου χθρὸς τάδε.
σὺν δὴ τὸ φαύλειν δεῖ, μὴ μέλειν τ' ἐμοί,
ποίας ἀφῖξαι δῆτο γῆς ὅρους λιπών.
ηο ἀργεῖός εἰμι. τῶν γὰρ θέλεις μαθεῖν.
ἐφ' οἷσι δ' ἥκω, καίπορ οὐ λέγειν θέλων,
πέμπει Μυμηνῶν δῆτο μ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ,
ἄξοντα τόνδε. πολλὰ δ' ἦλθον ὧ ξένε
δίκαι' ὁμαρτῶν φραῶν τε, καὶ λέγειν ἔχων.
ἀργεῖ῀ ὢν γὰρ αὐτός, Ἀργείους ἄγω,
ἐκ δ' ἐμαυτ῀ τούτους φραπέτας ἔχω,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐψηφισμένους
θανεῖν. δίκαιοι δ' ὄντες οἰκοῦντ῀ πόλιν,
αὐτοί καθ' αὑτῶν ζυγέντες ἱκέται νέμειν δίκας.
πολλῶν δὲ κἄμοῦ ἕστιας ἀφιγμένου.

γν τοῖσιν δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσπεμψεν λόγοις,
κἀδέλεις ἐτόλμησ' ἴδια πόδ' ἐλθεῖν κακά.
ἀλλ' εἶπεν εἰς σὲ μωρίαν ἐσκεμμένοι,
πλεῦρ' ἦλθον ἐς Κίνδυνον, ἔνθ' ἀμηχάνων
ῥιπῆντ῀, εἴτ' ὄν, εἴτε μή, γνώσεται.
ὁ γὰρ φρονήσας γ' ὄντα σ' ἐλπίζοι πο
μόνον τοσαύτης, ὦ ἐπῆλθον Ἑλλάδ῀,
τὰς τῶνδ' ἀδίκους ξυμφορὰς κατοικτίσεις.
φέρ', αὐτίθου γὰρ, τοῦδέ γ' εἰς γαῖαν πόδ' εἰς,
ἡμᾶς τ' ἐάσας δῆτ' ἄγειν, τί κερδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, τοιάδ' ἐστί σοι λαβεῖν.
Ἀργος τοσὸν δορίχειρα, τλῶν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἄτασαν τῇδε πόδε θανεῖν πολύ.
ἦν δ' εἰς λόγος τε, καὶ τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας ὡς παυθῇς, εἰς πάλιν καθίσατον
δορὸς τὸ πρᾶγμα. μὴ γὰρ ὡς μεθήσομεν
δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβικῆ.
τί δῆτα φήσεις; ποῖα πεδὶ' ἀφαιρεθεὶς,
Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;
ποίοις δ' ἀμυνῶν συμμάχοις; τίν῀ δ' ὑπὲρ
θάψεις νεκρὸς πεσόντας; ἢ λακὸν λόγον
λιτήσῃ πῶς ἀσῶν, εἰ γόρυτ῀ ἕνεκα
τύμβ῀ τὸ μηδὲν ὄντ῀ ὡς εἰπεῖν ἔπ῀,
παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ὁρεῖς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον,
καὶ δῶρ πολλῷ τῷ πρόντ῀ ὠνεῖς.
κακῶς γὰρ Ἀργείοισιν οἱ δ' ὡπλισμένοι,
μάχοιντ' ἀνῃβήσαντ῀, εἰ τῷδέ σε
ψυχλῶ' ἐπαίρει. χ' ὧδε μέσῳ πολὺς χρόν῀,
γν ᾧ λιθργαθεῖτ' ἄν, ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

σλὸς μηδὲν. ἀλλὰ τἄμ' ἐᾶν ἄγειν ἐμὲ,
κτῆσαι Μυκηνὰς. μηδ' ὑπὲρ φιλῆς τε δρᾶν,
πάθῃς σὺ κἀγὼ, σὺν ἀμείνονας παρὸν
φίλους ἐλέσθαι, σὺν κακίονας λάβῃς.
Δη τίς ἂν δύναιτο κρείσσονι, ἢ γνοὺς λόγον,
πρὶν αὖ πρὸς ἀμφοῖν μῦθον ἐκμαθὼν ἁφῇ;
ἰὼ ἄναξ, ἵκνοῦμαι σὲ τὸν σὸν χθονὶ
εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι.
κἀσλείς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥστε δοῦλον.
ἡμῖν δὲ κἀκ τῶνδ' ὀσλὸν ὄζειν ἐν μέρει.
ἐπεὶ γὰρ Αργος ὀσλὸν ἐσθ' ἡμῖν ἔπι,
ψήφῳ σλοκῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι,
ὧσλ' ὄντας ἡμᾶς, ὃς ἀτώλασε χθονός;
ξένοι γὰρ ἐσμὲν. ἢ τῶν Ελλήνων ὅρον
φεύγειν δικαιοῦτ', ἂν τ' ἀρχὴ φύγοι.
ὅκνῳ Αθήνας γ', ἢ πάρ' Αργείων φόβῳ,
σὸν Ηρακλείους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
ὁ γὰρ πράσσων ὄζειν, ὁ δ' ἀχρεῖος
πόλισμ', ὅθεν σὺ τόσλε, τῇ δίκῃ μὲν οὔ,
τὸ δ' Αργος ὀργῇ οἷόπερ καὶ νῦν λέγεις,
ἤλασεν ἱκέτας βωμίους καθημένους.
εἰ γὰρ τόσλ' ἔσαν, καὶ λόγος κρίνοι σὸς,
ἦ οἷσλ' Αθήνας τόσλ' ἐλεύθερας ἔπι.
ἀλλ' οἷσλ' ἐγὼ τὸ σὸν σλέλλημα, καὶ φύσιν,
„ θνήσκειν θελήσασ'. ἡ γὰρ αἰσχύνη, βαρὺ
„ τὸ ζῆν πρὸ ἐσθλοῖς ἀνδράσι νομίζεσθαι.
„ πόλιν μὲν ἀρκεῖ. καὶ γὰρ ἂν ἐπίφθονον
„ λίαν γ' ἐπαινεῖν ὄζει. πολλάκις δὲ δὴ
„ λάθρᾳ βαρυνθεὶς, οἷσ' ἄγαν γ' ἀνέσθλιον.

Οἱ δ'

σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τόσδε βάλομαι φράσαι
σώζῃ, ἐπεὶ πρὸ φίλας πόσατεῖς χθονός.
Πιτθεὺς μὲν ὄζει Πέλοπι. ἐκ δὲ Πιτθέως,
Αἴθρα. πατὴρ δ' ἐκ φίλας γεννᾶται σέθεν
Θησεύς. πάλιν δὲ τῷδ' ἄνειμι σοι γένει.
Ηρακλέης ἦν Ζηνὸς, Αλκμήνης τε παῖς.
Λείνη δὲ Πέλοπι θυγατρὸς αὐτανεψίᾳ
πατὴρ ἀν' ἔμ' ἔσπασέ τε, κἀκ τούτων γεγὼς.
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε Δημοφῶν.
ἃ δ' ἐκτὸς ἦλθε τοῦ πρόσθ' ἡκόντος σε δεῖ,
τάδ' αὖ λέγω σοι πᾶσι. φημὶ γάρ ποτε
σύμμαχος γενέσθαι τῷδ' ἐπαπίζων πατρὶ
ζωστῆρα Θησεῖ τὸν πολυκτόνου μέτα,
ἅδε τ' ὀρυμαγδῷ δεξιᾷ ἀγαγὼν μυχῶν
πατρὸς σόν. Ελλὰς πᾶσα τοῦτ' ἐμαρτύρει. Amplif.
ὧν αὖ πιθέσθαί σ' οἷδ' ἅπασι χαρὰ, Contin.
μήτ' ἐκβαλεῖν μήτε πρὸς βίαν θεῶν,
τῶν σῶν ἀφαιρεθέντες ἐκπεσεῖν χθονός.
Οἱ γὰρ τόδ' ἀσχρὸν χωρὶς, ὧν τε πόλει κακὸν,
ἱκέτας ἀλήτας, συγγενεῖς τοῖ μοι κακῶν. Compenses cum
Βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον, ἑλκεσθαι βίᾳ. iuventa est
ἀλλ' ἄντομαί σε, μὴ κατασκέφῃ χρόνῳ. Supplicatio
μὴ πρὸς γένειος, μηδαμῶς ἀπωσεις
τοὺς Ηρακλείους παῖδας εἰς χόρας λαβών.
γένῃ δὲ τοῖσδε συγγενὴς, γενοῦ φίλος,
πατὴρ, ἀδελφὸς, ἀλεωστὴς. ἅπαντα γὰρ
ταῦτ' ὄζει μείσω, πλὴν τὸ Αργείοις πιθεῖν.
χο ὤκτιρε δ' ἀκούσας τόσδε συμφορᾶς ἄναξ,
τλῶ δ' ὀλυγώρειαν φίλ τύχης νικωμένῳ.
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσεῖσθον. οἷσθε γὰρ πατρὸς

ἐαθλὸς γεγώτ᾽, λυσυχῆσ᾽ αὐαξίως.
Δη τρισσαί μ᾽ αὐαγκάζουσι συμφορᾶς ὁδοὶ
Ἰόλαε, σοῦ σὸς μὴ παρώσασθαι ξένους.
τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἐφ᾽ ὃ σὺ βωμίους
θακεῖς, νεοσσῶν τλῶσ᾽ ἔχων ὠκύηνειν.
τὸ συγγενὲς τε, καὶ τὸ πρὸ φέλειν, καλῶς
πράσσειν πρὸ ἡμῶν τόσδε πατρῴαν χάριν,
τό, τ᾽ αἰσχρὸν, ὅπορ σοῖ μάλιστα φρονοῦσαι.
εἰ γὰρ παρήσω τόνδε συλλαβὰς βίᾳ
ξένους πρὸς αὐδρὸς βωμὸν, ὀκ ἐλεύθερον
οἰκεῖν δοκήσω γαῖαν. Αργείοις δ᾽ ὀκνῶ
ἱκέτας πολεῖναι. καὶ τάδ᾽ ἀγχόνης τέλας.
ἀλλ᾽ ὄφελον μὲν δυτυχεῖν ὁρμοὶ μολεῖν.
ὅμως δὲ κἠγνῶ μὴ πρέσσης, ὅπως σέ τις
σοὺ ναυσὶ βωμὸ τοῦδ᾽ ἁρπάσῃ βίᾳ.
σύδ᾽ Αργεῖ ἐλθὼν, ταῦτά τ᾽ Εὐρυδεῖ φράσον,
πρὸς ζῶσ᾽ ἔτ᾽ εἴ τι τοῖσιν᾽ ἐγκαλεῖ ξένοις,
δίκης λυρήσει. τόσδε δ᾽ ὀκ ἄξεις ποτέ.
κο ὀκ ἦν δίκαιον ἤ τι καὶ νικᾷ λόγῳ;
Δη καὶ πῶς δίκαιον τὸν ἱκέτην ἄγειν βίᾳ;
κο ὅτῳ ἐμοί τόδ᾽ αἰσχρὸν, ἀλλὰ σὺ Βλάβῃ.
Δη ἐμοιγ᾽, ἐαὐ σοι τόσδ᾽ ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
Ιο σύδ᾽ ὄζόριζε. λᾷστ᾽ ἐκεῖθεν ἄξομεν.
Δη σκαιὸς πέφυκας, τῷθεῦ πλεῖον φρονῶν.
Ιο δεῦρ᾽ ὡς ἔοικε τοῖς λακοῦσι φθυκτέον.
Δη ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα.
Ιο ταῦτ᾽ ὀ δοκήσει τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
Δη ὀκοῦν ἐγὼ τῷδ᾽ ὧδάδ᾽ εἰμὶ λύειν.
κο Βλαπτέων ἐκείνως μηδὲν, αὖ σὺ σωφρονεῖς.
Δη Βλάπτεσθ᾽ ἐμοῦγε μὴ μιαίνοντ᾽ θεούς;

οὐ

κο ὃ βόλομαί σε πόλεμον Αργείοις ἔχειν,
Δη λέγω τοιοῦτ᾽. τῷδε δ᾽ ὀ μεθήσομαι.
κο ἄξω γε μήτοι σοῦ ἐμοὺς ἐγὼ λαβών.
Δη ὀκ ἀρ᾽ ὄν Αργ᾽ ῥᾳδίως ἄξει πάλιν;
κο τῷ ῥώμῃ᾽ δὴ τόδ᾽ αὐτίκ᾽ εἴσομαι.
Δη λαίῳ ἄρ᾽ ἄψῃ τῷδε, λὐκ ὄν ἀμβολάς.
Ιο μὴ πῶς θεῶν λήρυκα τολμήσεις θιγεῖν.
Δη εἰ μή γ᾽ ὁ λήρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
Ιο ἄπελθε, καὶ σὺ τῷδε μὴ θίγῃς ἄναξ.
κο σέιχω. μιᾶς γὰρ χειρὸς ἀδῴνης μάχη.
ἥξω δὲ πολλῶ Αρει᾽ ἀργέτ᾽ λαβὼν
πάγχαλκον ἀχμὴν δοῦρο. μυρίοι δέ με
μόνον σὴν ἀσπιστῆρες, Εὐρυδόης τ᾽ ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν, Αλκάθου δ᾽ ἔτ᾽ ἐφέστορις
λαμπρὸς δ᾽ ἀκόντων σῶν ὕβριν, φανήσεται
σοί, καὶ πολίτοις, γῇ τε τῇδε, καὶ φυτοῖς.
ματεῖν γὰρ ἥδιον ὧδέ γ᾽ αὖ μετρώμεθα
πολλῶ γ᾽ Αργει μή σε τιμωρούμενοι.
Δη φθείρου. τὸν σὸν γῆς Αργ᾽, ὁ δέσποιν᾽ ἐγώ.
φῦθῴδε δ᾽ ὀκ ἔμελλον αἰχμάσας ἐμέ,
ἄξειν βίῳ τόσδ᾽. ὁ γὰρ Αργείων πόλει
τῶν κρατοῦσιν τῶδ᾽, ἀλλ᾽ ἐλεύθεραν ἔχω.
χο ὥρα πονεῖν, πρὶν ἅρας πέλασαι
στρατὸν Αργείων. μάλα δ᾽ ἐξὺς Αρης
ὁ Μυκηναίων. ὦδε τοῖσιν᾽ ἢ δὴ μᾶλλον᾽ ἔτ᾽ ἢ πρίν.
πᾶσι γὰρ δ᾽ τ᾽ λήρυξι νόμος,
δίς τόδ᾽ πυργῶν ἅψ γιγνομένων.
πόδα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
ὡς λέων ἔπαθεν, καὶ πρὸ μικροῦ

tt 5 ψυχὴν

ψυχὴν ἦλθε λιπαναῦσαι.

ἰὼ Οὐκ ὄξι τῶδε παισὶ λαμπρὸν γέρας,
,, ἢ πατρὸς ἐσθλὰ λάγαθ' ὑπερφυκέναι.
,, γαμεῖ τ' ἀπ' ἐσθλῶν. ὃς δ' ἐνικηθεὶς πόθῳ
,, λαπὸς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω,
,, τέκνοις ὀνειδος δυσχ' ἥδονῆς λιπεῖν.
,, ὁ δυσυχὴς γάρ, ἢ ὑγρᾷ ἁμιλλᾶται
,, ἢ δυσγενείας μᾶλλον. ἡμεῖς γὰρ λακῶν
εἰς τἄριστον πεσόντες, εὑρόμεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τοσοῦτ', οἳ προσῆσαν οἰκτρμένοι
Ελλωίδος γῆς, ὅθεν περ ἔσπασεν μόνοι.
πότ' ὦ τέκν' αὐτοῖς χεῖρα πλεξιᾶν, πότε
ὑμεῖς τε παισί, καὶ πέλας προσέλθετε.
ὦ πτῶλες, εἰς μὲν πεῖραν ἐλθωμεν φίλων.
ἢν δ' ὧν ποθ' ἡμῖν νοσφίσῃ εἰς πάτραν φανῆ,
καὶ δώματ' οἰκήσητε, καὶ τιμὰς πατρὸς,
σωτῆρας ἀεὶ καὶ φίλους νομίζετε,
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν αἴρεσθε δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'. ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'. ἄξιον γ' ὑμῖν σέβειν,
οἵ γῆν τοσῆνδε, καὶ πελασγικὸν λεὼν,
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πταιχὸς ἀλήτας εἰσορῶντες. ἀλλ' ὅμως
ὀκ ἦλθε δῶκαν, ὀδ' ἀπήλασαν χθονός.
ἐγὼ δὲ καὶ ζῶν, καὶ θανὼν ὅταν θανῶ,
πολλῶ σ' ἐπαίνῳ θησέως ὦ τάν πέλας,
ὑψηλὸν αἴρω. καὶ λέγων τάδ', ὄλβιον,
ὡς εὖ τ' ἐθέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρκεσας
τοῖς Ηρακλείοις. ὀλυγωνὴς δ' ἂν Ελλάδα
σώζεις πατρῴαν δόξαν. ἦλθε δὲ φὺς,

ὀδὲν

ὀδὲν λακίων τυγχάνεις γενὼς πατρός,
πατρῶν μετ' ἄλλων. φῶς γὰρ ἓν πολλοῖς ἴσως
εὕροις ἄν, ὅστις ὄξι μὴ χείρων πατρός.

χο ἀεὶ ποθ' ἥδε γαῖα τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν δίκαιῳ βάλεται προσωφελεῖν.
τοιγὰρ πόνος δὴ μυρίος ἵκετ' Φίλων,
ἤνεγκε. καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.

δη σοί τ' εὖ λέλεκται. καὶ τὰ δίκαι' αὐχῶ γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι. μνημονεύσεθ' ἡ χάρις.
λαγὼ μὲν ἀσὼν σύλλογον ποιήσομαι.
τάξω δ' ὅπως ἂν τὸν Μυκηναίων στρατὸν
πολλῆ λέχωμαι χειρί. πρῶτα μὲν σκοπὸν
πέμψω πρὸς αὐτὸν, μὴ λάθῃ με προσπεσών.
,, ταχὺς γὰρ ἔρχει πᾶς ἀνὴρ βοηδρόμος.
μάντεις τ' ἀθρήσας, θύσομαι. σὺδ' εἰς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐφέδρων λιπών.
εἰσὶν γὰρ οἵ σε, λαὰν ἐγὼ θυραῖος ὤν,
μένειμναν ἔξω. ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους γέρον.

ἰὼ ὀκ ἂν λίποιμι βωμόν. ἑζόμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ὡθάδ' εὖ πράξαι πόλιν.
ὅταν δ' ἀγῶν τῶδ' ἀπαλαχθῇς λαλῶς,
ἵμαν πρὸς οἴκους. θεοῖσι δ' ὁ λαὸς
χρώμεθα συμμαχοισιν Αργείων, ἄναξ.
τῶν μὲν γὰρ, Ηρα πρόσκειται Διὸς δάμαρ,
,, ἡμῶν δ' Αθηνᾶ, φημὶ δ' εἰς δύναξίαν
,, καὶ τῶδ' ἐπαρκεῖν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν.
,, Νικωμένη γὰρ Παλλὰς, οὐκ ἀνέξεται.

χο εἰ σὺ μέγ' αὐχεῖς, ἕτεροι
σθένος πλέον δ' ἀέλονται
ξεῖν' Αργόθεν ἐπελθών.

μεγαλιγο-

Vulkan. ad Phoen. p. 63. μεγαληγορίαισι δέ γ' ἐμὰς
φρένας ὀ φοβήσεις,
μή πω ταῖς μεγάλαισιν ὅτω
καὶ καλλιχόροις Αθάναις
εἴη. σὺ δ' ἄφρων, ὅτ' Αργει
Σθενέλου τύραννος,
ὃς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
οὐδὲν ἐλάσσον' Αργους
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας,
καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους
ξένος ὤν, βιαίως
ἕλκεις, οὐ βασιλεῦσιν εἴξας,
οὐκ ἄλλο δίκαιον εἰπών.
Ampli: ποῦ ταῦτα καλῶς ἂν εἴη.
παραγ' εὐφρονοῦσιν.
εἰρήνα μὲν ἔμοιγ' ἀρέσκει,
σύδ' ὦ κακόφρων ἄναξ,
λέγω εἰ πόλιν ἥξεις,
οὐχ οὕτως ἃ δοκεῖς κυρήσεις.
οὐ σοί μόνῳ ἔγχος, οὐδ' ἰ-
τέα κατάχαλκός ἐστιν,
ἀλλ' οὐ πολέμων ἐραστάς.
μή μοι δορὶ συναράξῃς
τὰν εὐχαρίστων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσχου.
ἰό ὦ παῖ, τί μοι συννοιαν ὄμμασι φέρων
ἥκεις, νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν. ἢ πάρεισιν, ἢ τί πυνθάνῃ;
οὐ γάρ τι μὴ ψεύσῃ γε κήρυκος λόγος.
ὁ γὰρ στρατηγὸς, εὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν

Eur.

ἐστιν

ἐστιν, σάφ' οἶδα. καὶ μάλ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
εἰς τὰς Αθήνας. ἀλλὰ τῶν φρονημάτων,
,, ὁ Ζεὺς κολαστὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
δη ἥκει στράτευμ' ἀργεῖον, Εὐρυσθεύς τ' ἄναξ.
ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον. ἄνδρα δὲ χρεὼν Noema
ὅστις στρατηγεῖν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
οὐκ ἀγχέλοισι σὺν ἐναντίους ὁρᾶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τάδ' οὐκ ἐφῆκέ πω
στρατόν, λεπάραν δ' ὀφρύην καθήμενος,
σκοπεῖ, δόκησιν δὴ τόδ' ἂν λέγοιμί σοι.
ποία προσάξει στρατόπεδον τανῦν δορὸς,
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇδ' ἱδρύσετε χθονός.
καὶ τἀμὰ μέντοι πάντ' ἄρηρ' ἤδη καλῶς.
πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγιά θ' ἡτοιμασμένα
ἕστηκεν. οἷς χρὴ ταῦτα τέμνεσθαι θεῶν.
θυηπολεῖται δ' ἄστυ μάντεων ὕπο,
τροπαῖά τ' ἐχθρῶν, καὶ πόλει σωτηρία.
χρησμῶν γὰρ ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἐν ἁλίσας,
ἤλεγξα, καὶ βέβηλα, καὶ κεκρυμμένα
λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφορ' ἐστὶ θεοφάτων
πόλλ'. ἐν δὲ πάντων γνώμα ταὐτὸν ἐμπρέπει.
σφάξαι κελεύουσίν με παρθένον κόρην
Δήμητρί γ', ἥ τίς ἐστι πατρὸς εὐγενοῦς.
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν ὡς ὁρᾷς προθυμίαν
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς. παῖδα δ' οὔτ' ἐμὴν κτανῶ,
οὔτ' ἄλλον ἀστῶν τῶν ἐμῶν ἀναγκάσω
,, ἄκοντ'. ἑκὼν δέ τις κακῶς οὕτω φρονεῖ,
,, ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα.
καὶ νῦν, πικρὸν ὄν, συστάσεις ἂν εἰσίδοις,

τῶν

τῶν μὲν λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦν ξένοις
ἱκέταις ἀρήγειν. τῶν δὲ μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων. ἢν δὲ μὴ δράσω τόδε,
οἰκεῖος ἤδη πόλεμος ἐξαρτύεται.
ταῦτ' οὖν ὅρα σύ, καὶ συνεξεύρισχ', ὅπως
αὐτοί τε σωθήσεσθε, καὶ πέδον τόδε,
κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι.
,, οὐ γὰρ τυραννίδ' ὥστε βαρβάρων ἔχω.
,, ἀλλ' ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πείσομαι.
χο ἀλλ' ἦν πρόθυμον οὖσαν, οὐκ ἐᾷ θεὸς
ξένοις ἀρήγειν τήνδε χρήζουσαν πόλιν.
ἰό ὦ τέκν', ἔοιγμεν ναυτίλοισιν, οἵ τινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μένος,
εἰς χεῖρα γῆ συνῆψαν. εἶτα χερσόθεν
πνοαῖσιν ἠλάθησαν εἰς πόντον πάλιν.
οὕτω δὲ χ' ἡμεῖς τῆδ' ἀπωθούμεθα γῆς,
ἤδη πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι.
οἴ μοι. τί δῆτ' ἔτερψας ὦ τάλαινά με
ἐλπὶς τότ', οὐ μέλλουσα διατελεῖν χάριν;
συγγνωστὰ γάρ τοι καὶ τὰ τοιδ', εἰ μὴ θέλοι
κτείνειν πολιτῶν παῖδας. αἰνέσας δ' ἔχω
καὶ ταὐθάδ', εἰ θεοῖσι δὴ δοκεῖ τάδε
πράσσειν ἔμ'. οὔτοι σοίγ' ἀπόλλυται χάρις.
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ' οὐκ ἔχω τί χρήσομαι,
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς γὰρ ἄστεπτος θεῶν;
ποῖον δὲ γαῖας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα;
ὀλούμεθ' ὦ τέκν'. ἐκδοθησόμεσθα δή.
κἀμοῦ μὲν οὐδὲν, εἴ με χρὴ θανεῖν, μέλει,
πλὴν εἴ τι τέρψω σοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών.
ὑμᾶς δὲ κλαίω, καὶ κατοικτείρω τέκνα,

καὶ τὴν

καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα, τοῦ μακροῦ βίου σέθεν.
τλήμων δὲ κἀγὼ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρὴν χρὴν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς εἰς ἐχθροῦ χέρας
πεσόντας, αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι σύμπραξον; οὐχ ἅπασι γὰρ
πέφευγεν ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἔμ' ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ' ἄναξ,
καὶ μήτε κινδύνευε, σωθήτω τέ μοι
τέκν'. οὐ φιλεῖν δεῖ τὴν ἐμὴν ψυχήν. ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυσθεύς με βούλοιτ' ἄν, λαβὼν
τὸν ἡράκλειον σύμμαχον, καθυβρίσαι.
,, σκαιὸς γὰρ ἀνήρ. τοῖς σοφοῖς δ' εὐκτὸν, σοφῷ
,, ἔχθραν συναπτειν, μὴ μαθεῖ φρονήματι.
,, πολλῆς γὰρ αἰδοῦς, καὶ τύχης, τίς ἂν τύχῃ;
χο ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαιτιῶ πόλιν.
τάχ' ἂν γὰρ ἡμῖν κέρδος. ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος, ὡς ξένους προὐδώκαμεν.
δη γενναῖα μὲν τάδ' εἶπας, ἀλλ' ἀμήχανα.
οὐ σοῦ χατίζων, δεῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ.
τί γὰρ γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τούσδε βούλεται κτανεῖν.
,, δεινόν γὰρ ἐχθροῖς βλαστάνοντες εὐγενεῖς,
,, νεανίαι τε, καὶ πατρὸς μεμνημένοι,
,, λύμας, ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ' εἴ τιν' ἄλλην οἶσθα καιριωτέραν
βουλὴν, ἑτοίμαζ', ὡς ἔγωγ' ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας εἰμί, καὶ φόβου πλέως.
μα ξένοι, θράσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμαῖς
πρόσθητε. πρῶτον γὰρ τόδ' ἐξαίτησομαι.

γυναικὶ

,, γυναικὶ γὰρ σιγήτε, καὶ τὸ σωφρονεῖν
,, κάλλιστον, εἴσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.
τῶν σῶν δ' ἀκούσας Ἰόλεως στεναγμάτων,
ἐξῆλθον, οὐ ταχθεῖσα πρευβεύειν γένους.
ἀλλ' εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος. μέλει δέ μοι
μάλιστ' ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς πέρι
θέλω πυθέσθαι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκείμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
ἰό ὦ παῖ, μάλιστά σ', οὐ νεωστὶ δὴ τέκνων
τῶν ἡρακλείων ἐν δίκως αἰνεῖν ἔχω.
ἡμῖν δὲ δόξας εὖ προχωρῆσαι δόμος,
πάλιν μεθέστηκ' αὖθις εἰς ἀμήχανον.
χρησμῶν γὰρ ᾠδὸς φησὶ σημαίνειν ὅδε,
οὐ ταῦρον, οὐδὲ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι κελεύειν μητρὸς ἥτις εὐγενὴς,
εἰ χρῆν μὲν ἡμᾶς, χρῆν δὲ τήνδ' εἶναι πόλιν.
ταῦτ' οὖν ἀμηχανοῦμεν. ὅτε γὰρ τέκνα
σφάζειν ὅδ' αὐτοῦ φησιν, οὔτ' ἄλλου τινός.
κἀμοὶ δὲ λέγει μὲν οὐ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν.
ἡμᾶς μὲν ἄλλην γαῖαν εὑρίσκειν τινὰ,
αὐτὸς δὲ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
μα ἐν τῷδε κεὐχόμεσθα σωθῆναι λόγῳ.
ἰό ἐν τῷδε, τἆλλα δ' εὐτυχῶς πεπραγότες.
μα μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν ἀργεῖον δόρυ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρὶν κελευσθῆναι γέρον,
θνήσκειν ἑτοίμα, καὶ παρίστασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν γάρ, εἰ πόλις μὲν ἀξιοῖ
κίνδυνον ἡμῶν οὕνεχ' αἱρεῖσθαι μέγαν,
αὐτοὶ δὲ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,

πρὸν σεσῶσθαι, φευξόμεσθα μὴ θανεῖν;
οὐ δῆτ', ἐπεί τοι καὶ γέλωτος ἄξια,
στένειν μὲν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐκείνου φύντες, οὗ πεφύκαμεν,
κακοὺς ὁρᾶσθαι. ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει;
κάλλιον οἶμαι τῆδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ
πόλεως ἁλούσης, χεῖρας εἰς ἐχθρῶν πεσεῖν.
κἄπειτα δέ τινα πατρὸς οὖσαν εὐγενοῦς
παθοῦσαν, ᾅδην μηδὲν ἧσσον εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἐκπεσοῦσα, τῆσδ' ἀλητεύω χθονός,
κοὐκ αἰσχυνοῦμαι δῆτ' ἐὰν δή τις λέγῃ,
τί δεῦρ' ἀφίκεσθ' ἱκεσίοισι σὺν κλάδοις;
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες, ἔξιτε χθονός.
κακοὺς γὰρ ἡμεῖς οὐ προσωφελήσομεν.
ἀλλ' οὐδὲ μέν τοι τῶνδε μὲν τεθνηκότων,
αὐτὴ δὲ σωθεῖσ', ἐλπίδ' εὖ πράξειν ἔχω.
πολλοὶ γὰρ ἤδη τῇδε προὔδοσαν φίλους.
τίς γὰρ κόρυν ἔρημον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
οὐκοῦν θανεῖν ἄμεινον, ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν. ἄλλῃ δὲ καὶ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἥτις μὴ 'πίσημος, ὡς ἐγώ.
ἡγεῖσθ' ὅπου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
καὶ στεμματοῦτε, καὶ κατάρχεσθ', εἰ δοκεῖ.
νικᾶτε δ' ἐχθρούς, ἥδε γὰρ ψυχὴ πάρα
ἑκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα. κἀξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς ὕπερ.
εὕρημα γάρ τοι τὸ μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
κάλλιστον εὕρηκ' εὐκλεῶς λιπεῖν βίον.
χο φεῦ, φεῦ, τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον

λιλύων, ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλεις θανεῖν;
τάτων τίς ἂν λέξειε γυναίκας λόγος
μᾶλλον; τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
ἰὼ τέκνον, δὸς ἔτ' ἄλοθεν τὸ σὸν λάρα,
ἀλλ' ὄζ ἐκείνα πατρὸς ἀλλ θείας φρενὸς
πέφυκας Ηρακλῆος. δδ' ἀρχώμαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ' ἢ γέροιτ' ἂν φιλικώτερος, φράσω.
πάσας ἀδελφὰς φίλε, δδύρομαι λαλεῖν.
λάβ' ἢ λαχοῦσα, θνησκέτω γένυς ὑπὲρ.
σὲ δ' ὀ δίκαιον λατθανεῖν ἄνδυ πάλυ.
μα ὀκ ἂν θανοίμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ.
χάρις γὰρ ὀ πρόσεστι. μὴ λέξῃς γέρον.
ἀλλ' εἰ μὲν φίλοιχεδε, καὶ βάλεδέ μοι
χρῆδια πεθύμως, τλῆ τ' ἐμῶ ψυχῶ ἐγὼ
δίδωμ' ἐκδοῦα τοῖσδ', ἀναγκαδεῖσα δ' οὔ.
ἰὼ φοῦ. δδ' ὧ λόγος σοὶ τὸ πρὶν δύγγνεσρος.
λάκειν ὃν αἶρις. ἀλλ' ἐπορφορίς
τόλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρησῷ λόγον.
ὀ μὴν λελδύω γ', ὀ δ' ἀπφνέπω τέκνον
θνήσκειν γ'. ἀδελφὸς ὠφελεῖς θανοῦσα σός.
μα σοφῶς λελδύεις. μὴ πρόεσις μιάσματος
τὸμῷ μεταχεῖν, ἀλλ' ἐλδυθρίως θανῶ.
ἕπου δὲ πρόσθυ. σῇ γὰρ γνώμῃ χορὶ
θέλω. τὲ πλοις δὲ σῷμ' ἐμὸν λιρύψου πρῷρ.
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δλεινὸν εἶμ' ἐγὼ,
ἔπορ πέφυκα πατρός, ὅπορ δύχομαι.
ἰὼ ὀκ ἂν δυναίμην σῷ παρεσάναι μόρῳ.
μα σὺ δ' ἀλλὰ τῶδε χρῆζε. μή μ' φ' ἀρσένων,
ἀλλ' φ' γυναικῶν χορσὶν ἐκπνδῦσαι βίου.

ἔστα

ἰὼ ἔστα τάδ' ὦ τάλαινα παρθένων. ἐπεὶ
λάμοι τόδ' αἰσχρόν, μή σε λοσμῆσαι λαλῶς,
πολλῶν ἕκατι, φίτε σῆς δύψυχίας,
καὶ τῶ δικαίω. τλήμονες δ' τλω δέ σε
πασῶν γυναικῶν εἷδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
ἀλλ' εἴ τι βάλει τούσδε, λὸν γόρον τά τε,
χώρει πλοσειπὲ σ' ὕσατον πρόσφθεγμά μοι.
μα ὦ χαῖρε πρέσβυ. χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
ζιὸς δὲ παῖδας εἰς ὁ ταῦ σοφός,
ὥστορ σὺ, μηδὲν μᾶλλον ἀρέσκουσι γάρ.
πφρῶ δὲ σῶσαι, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὤν.
σοί παῖδλε ἐσμύ. σαῖν χροΐν πεφράμμεθα.
ὁρᾶς δὲ λάμε, τλῆ ἐμὶν ὥραν γάμε
δίδοσαν αὐτὶ τῖδε λατθανυμούμαν.
ὑμεῖς τ', ἀδελφῶν ἢ πρὸς σ' ὁμιλία, αὐτὶ
δύδαιμονοῖτε, καὶ γέροιν ὑμῖν ὅσων
ἢ μὴ πάροιθεν καρδία σφαγήσεται.
καὶ λὸν γόρον τα, τλῴ τ' ἔσω χρᾶναν δόμων,
τιμῶ τε πατρὸς μητέρ' Αλκμαίωνα ἐμὲ,
ξένους τε τόσδε. λᾶν ἀπαλλαγὴ πόνων,
καὶ νός ὃν ὑμῖν εὑρεθῇ ποτ' ἐκ θεῶν,
μέμνησθε τλῶ σώτειραν ὡς θάψαι χρεών.
κάλλισά τοι δίκαιον. ὀ γὰρ φίλεις
ὑμῖν πρέσβω, ἀλλὰ πρόθανον γένυς.
τάδ' αὐτὶ παίδων δέ μοι λειμήλια,
καὶ πρόθυμέας, εἴ τι δὴ χθονὸς
ἔκηγε μήτοι μηδέν. εἰ γὰρ ἔξομεν
λάκει μυρίμνας οἱ θανόμνοι βροτῶν,
,, ὀκ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται. τὸ γὰρ θανεῖν,
,, λακῶν μέγιστον, φάρμακον νομίζεται.

ἀλλ'

οἰ ἀλλ' ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' εὐψυχίας,
πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη,
καὶ σῶσ' ὑφ' ἡμῶν, καὶ θανοῦσ' ἔσῃ πολύ.
καὶ χαῖρε. δυσφημεῖν γὰρ ἄζομαι θεὰν,
ἣ σὸν κατῆρκται σῶμα Δήμητρος κόρην.
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα. δύεται μέλη
λύπῃ, λάβεσθε, κεἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε,
αὐτοῦ πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες τέκνα.
ὡς οὔτε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμοῦτε μὴ κρανθέντος, οὐ βιώσιμον.
μείζων γὰρ ἄτη. συμφορὰ δὲ καὶ τάδε.
χο οὔ τινα φημι θεῶν ἄτερ, ὄλβιον,
,, οὐ βαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
,, οὐδὲ τὸν αὐτὸν ἀεὶ βεβάναι δόμον
,, εὐτυχίᾳ. πρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα
,, μοῖρα διώκει.
,, τὸν μὲν ἀφ' ὑψηλῶν, βραχὺν ᾤκισεν,
,, τὸν δ' ἀλήταν, εὐδαίμονα τεύχει.
,, μόρσιμα δ', οὔτι φυγεῖν θέμις. οὐ σοφί-
,, α τις ἀπώσεται.
,, ἀλλὰ μαίταν ὁ πρόθυμος ἀεὶ πόνον
,, ἕξει γ'. ἀλλὰ σὺ
μὴ προσπιτνῶν τὰ θεῶν ὕπερ,
μήδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπᾳ.
εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος
ἁ μελέα πρὸς ἀδελφῶν, καὶ γᾶς.
οὐ δ' ἀκλεὴς νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται.
,, ἁ δ' ἀρετὰ, βαίνει δ' ἁ μόχθων.
ἄξια μὲν πατρὸς,

ἄξια δ' ἀδελφῶν τάδε γίνεται.
εἰ δὲ σέβεις σύ γε
θανάτους, ἀγαθῶν μετέχω σοι.
θε ὦ τέκνα, χαίρετ'. Ιόλεως δὲ ποῦ γέρον;
μήτηρ δὲ πατρὸς τῆδ' ἕδρας ἀρστατεῖ;
ἰό πάρεσμεν, οἷα δή γ' ἐμοῦ προυσία.
θε τί χρῆμα κεῖσαι, καὶ κατηφὲς ὄμμ' ἔχεις;
ἰό φροντίς τις ἦλθεν οἰκεῖος, ἣ συνεσχόμην.
θε ἔπαιρε νῦν σεαυτόν. ὄρθωσον κάρα.
ἰό γέροντές ἐσμεν, κοὐδαμῶς ἐρρώμεθα. Noema
θε ἥκω γεμέντοι, χάρμα σοὶ φέρων μέγα.
ἰό τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
θε Υλλου πενέστης. οὔ με γινώσκεις ὁρῶν;
ἰό ὦ φίλταθ', ἥκεις ἆρα σωτὴρ νῷν βλαβῆς;
θε μάλιστα. καὶ πρόσγ' εὐτυχεῖς τὰ νῦν τάδε.
ἰό ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδὸς Αλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τούσδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι γὰρ ὠδίνουσα τῶν ἀφιγμένων,
ψυχὴν ἐτήκου, νόστος εἰ γενήσεται.
ἀλ τί χρῆμ' ἀϋτεῖς; παῦ τόδ' ἐπλήσθη στέγος.
Ιόλαε, μῶν τις σ' αὖ βιάζεται πρὸν
κῆρυξ ἀπ' Αργους; ἀσθενὴς μὲν ἥ γ' ἐμὴ
ῥώμη. τὸ σὸν δ' εἰδέναι σ' ἐχρῆν ξένε.
οὐκ ἔστ' ἄγειν σε τούσδ', ἐμοῦ ζώσης ποτέ.
ἦτ' ἄρ' ἐκείνου μὴ νομιζοίμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'. εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερὶ,
δυοῖν γερόντοιν, οὐ καλῶς ἀγωνιῇ.
ἰό θαρσεῖ γεραιὰ, μὴ τρέσῃς. οὐκ ἀργόθεν
κῆρυξ ἀφῖκται, πολεμίους λόγους ἔχων.
ἀλ τί γὰρ βοὴν ἔστησας, ἄγγελον φόβου;

ἰό σὲ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης τέλας.
ἀλ ὀκ ἴσμεν ἡμεῖς ταῦτα. τίς γαρ ἐσθ' ὅλις;
ἰό ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέθεν.
ἀλ ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
ἀτάρ, τί χώρας τῆσδε προσβαλὼν τόσδε;
ὧν νιῶ ἄπεστι; τίς νιν ἔργα συμφορὰ,
σιὼ σοι φανέντα δεῦρ' ἐμοὶ τορῦσαι φρένας;
θε στρατὸν λαθίζει, τάσδε ταί θ' ὁμῆ πλέθ' ἕκω.
ἀλ τοῦδ' ὀκ ἔδ' ἡμῖν τὸ λόγε μέτεσι λήι;
ἰό μέτεσιν. ἡμῶν δ' ὄργον ἴσορεῖν τάδε.
θε τί δῆτα βάλει δῶ πρεσβευμένων μαθεῖν;
ἰό τόσον τι πλῆθ' συμμαχων πάρεσ' ἔχω.
θε πολλός. ἀριθμὸν δ' ἄλλον ὀκ ἔχω φράσαι.
ἰό ἴσασιν οἶμαι ταῦτ' Αθηναίων πρόμοι.
θε ἴσασι. καὶ δὴ λαὸν ἔσπεσον λίβρας.
ἰό ἦλθ γὰρ ὡς τὸν ὄργον ὥπλισται στρατός.
θε καὶ δὴ πέπυκται τὰ σφάγια τάξεων ἑκούς.
ἰό τόσον τιν' ἐς ἄποθεν ἀργεῖον δόρυ;
θε ὥστ' ὀρᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῆ.
ἰό τί δρῶντα; μῶν τάσονα πολεμίων σίχας;
θε εἰκάζομεν ταῦτ'. ὁ γὰρ ὀρνιθεύμενος.
ἰό ἀλλ' ἔμ' ὁρμᾶς δεῦρο στάντας τὸμὸν μόρον.
θε ὀκ αὖ θέλοιμι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ἰό λάβγωγε σιὼ σοί. ταῦτα γὰρ φρονοῦντί σοι,
φίλοις παρόντος, ὡς ἔοικεν ὠφελεῖν.
θε ἥκιστα πῶς σὸ. μᾶλλον ἢν εἰπεῖν ἔπος.
ἰό καὶ μὴ μεταχεῖν γ' ἀλκίμοι μαχης φίλοις.
θε ὀκ ἔς' γ' ὄφελος τρωῦμα, μὴ τρώσης χόρος.
ἰό τί δ' ὁ δένοιμι λαὸν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
θε δένοις ἄν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς αὖ πάσοις.

ὀλεῖς

ἰό ὀλεῖς ἔμ' ἐχθρῶν πρόσθε βλέπων αὐξεπ.
θε ὀκ ὀξὺν ὦ τοῦ ἢ ποτ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ἰό ἀλλ' ὧν μαχοῦμ' ἀριθμὸν ὀκ ἐλάσσοσι.
θε σμικρὸν τὸ σὸν σκιώμα προστίθεις φίλοις.
ἰό μή τι μ' ὀρύκε δρυὸς πρέσκιον ἀσμένου.
θε δρυὸς μὲν σύ γ' ὀχ οἷός τε, βέλεσθαι δ' ἴσως.
ἰό ὡς μὴ μένοντα. τἄλλά σοι λέγειν πάρα.
θε πῶς δῆτ' ὁπλίτας τοὐμὸν ἄστορ φανῇς;
ἰό ἓς γὼ δύμοισιν ὤσθην αἰχμάλωτ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, λαὸς πολώσομεν
ζῶντος. θανόντας δ' ὀκ ἀπαιτήσει θεός.
ἀλ' εἶπθ' εἶσω. λαὸς πασσάλων ἑλών,
γὼ γὰ ὁπλίτην ὦσμον, ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκέρημα γίνεται τάδε,
ὃς μὲν μάχεσθαι, ὃς δὲ λειλία μένειν.
χο λῆμα μὲν ὄπως σόρνυσι χρόνος
τὸ σόν, ἀλλ' ἥβᾳ. σῶμα δὲ φροῦδον.
τί πονεῖς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψει,
σμικρὰ δ' ὀνήσει πόλιν ὑμετέραν.
χρὴ γνῶσι μαχεῖν τὼν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμύχαν' ἐᾶν ὀκ ὀξὺν ὅπως
ἥβᾳ λιτήσει πάλιν αὖθις.
ἀλ τί χρῆμα μέλλεις σῶν φρενῶν ὀκ ἔνδλον ὤν,
λιπεῖν μ' ὀρῆμον σιὼ τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ἰό αὐδᾷ σῶν γὰρ ἀλκή. σὶ δὲ χρὴ τούτων μέλ- ειν.
ἀλ τί δ' ἦν θάνῃς σύ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι; fut. fuis
ἰό παιδὸς μελήσει τῶσι τοῖς λελειμμένοις.
ἀλ ἦν δ' ὃν ὁ μὴ γένοιθ', χρήσωνται τύχῃ;
ἰό οἵδ' ὁ πολώσασίν σε, μὴ τρέσῃς, ξένοι.
ἀλ φόνδε γαρ τοι θάρσος ὀδὲν ἀλλ' ἔχω.

ἰὸ καὶ Ζηνὶ τῷ σῷ οἶσθ' ἐγὼ μέλει πόνων.
ἀλ φεῦ.
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν οὐκ ἀκούσεται κακῶς.
εἰ σ' ὄντ' ὄντα, αὐτὸς, οἶσθ' ἐμὲ.
θε ὅπλων μὲν ἦλθες τῶν σ' ὁρᾶς πανταυχίαν.
φθαίοις σ' ἂν οὐκ ἂν εἶσα δὲ συγκρύπτων σέμας.
ὡς ἐγγὺς ἀγών, καὶ μᾶλλις' Ἄρης συγεῖ
μέλλοντας. εἰ δὲ τυχέων φοβεῖ βάρος,
νῶν μὲν πορεύου γυμνός, ἐν δὲ τάξεσιν,
κόσμῳ πυκάζου θοῦ σ'. ἐγὼ σ' οἴσω τέως.
ἰὸ καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχω
τύχην, κόμιζε. χειρὶ σ' ἐν θρόνοις ὀμῶ,
λαιόν τ' ἔπαιρε πῆχυ, δύθωρα πόλα.
θε ἦ παιδαγωγεῖν γὰρ τὸν ὁπλίτην χρεών;
ἰὸ ὄρνιθος ὄντα κἀσφαλῶς πορεύσεται.
θε εἴθ' ἦδα δωμάτους ὁρᾶν, ὅσον προθυμοῦ εἶ.
ἰὸ ἔπει γε λυφθεὶς, δεινὰ πείσομαι, μάχης.
θε σύ τοι βραδύνεις, κἀκ ἐγὼ λοκῶ τι δρᾶν.
ἰὸ ἀκὴν ὁρᾶς μ' ἀκίνητον ὡς ἐπέγνωται;
θε ὁρῶ λοκῶντα μᾶλλον, ἢ κατεύδοντά σε.
ἰὸ σὺ ταῦτα λέξεις, πρίν κ' ἂν λύσῃς μ' ἐκεῖ.
θε τί δρῶντα; βαλοίμην σ' ἂν δύτυχοῦντά γε.
ἰὸ σὶ ἀπιστοῦ θνητὸν τολμίων λανὰ.
θε ἦλθ πόθ' ἥξομέν γε. δεῦρο γὰρ φοβῶ.
ἰὸ φεῦ. εἶθ' ὦ βραχίων, οἷον ἐβάσανάς με
μεμνήμεθ' ἡμεῖς πρίν κ' ξυὶ Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γηρύοι μοι
τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπαῖ' Εὐρυσθέως
θείμ. ἐπεί τοι κἀκὸς, μὴ νέμειν δόρυ.
ἐσί σ' ἐν ὅλβῳ, κἀν θεοῖς σ' ἀκ ὀρθῶς ἔχον,

δύψυχίας

δύψυχίας δόκησις. οἰόμεθα γὰρ
τ' δύτυχοῦντα, παντ' ἐπίσασθαι καλῶς.
χο γᾶ, καὶ πανυύχιος σελάνα,
καὶ λαμπρότατον θεοῦ
φαεσίμβροτοι αὐγαὶ,
ἀγγελίαν μοι φίεγκατε
ἰαχήσατε σ' ὀρανῷ,
καὶ πρὸ θρόνων ἀρχέταν
γλαυκᾶς τ' ἐν Ἀθάνας.
μέλλω τὰς πατριώτιδος γᾶς,
μέλλω πόρι τῶν δόμων,
ἱκέτας ξυνδεχθείς,
ξίνδωμον πολιῶ τεμεῖν σιδαρῳ.
δεινὸν μὲν πόλιν ὡς Μυκηνάς
δύδαίμονα, καὶ λορὸς
πολυαινέτου ἀλκᾶς
μιῶμι ἐμὲ χθονὶ ἰδύθειν.
κακὸν σ' ὦ πόλις εἰ ἐχθρὸς
ἐκπῆρας πρὸ δόμων,
καὶ λύσιμον Ἀργοῦ.
ξυὺς μοι ξύμμαχος, ὃ φοβοῦμαι.
ξυὺς μοι χάρεν φίλικος
ἔχοι. ὅποτε θνατῶν
πόσονές ποτ' αὖ, εἴτ' ἐμοῦ φανοιῦτα.
ἀλλ' ὦ πότνια, σὸν χρὴ δόλας
γᾶς σόν, καὶ πόλις, ἃς σὺ μήτηρ,
δέσποινά τε, καὶ φύλαξ,
πόρυσον, ἀλλὰ δι' ὀ δίκαιος,
τᾷδ' ἐπάγοντα λορύσοντα
στρατὸν Ἀργόθεν. ὁ γὰρ ἐμᾶς γ' ἀρετᾶς

 δίκαιος

δίκαιός εἰμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων.
ἀλλ' ἐπεὶ σοι πολύβυτος αἰεὶ
τιμὰ λραίνεται, δὸς λυθῆναι
μίαν ἡμέραν, ἵν' ἐμὰς θυγατέρας
ναῶν τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί.
αὐτεμόσχοις δίδυμ' ἐπ' ὄχθοις,
ὀλολύγματα παννυχίοις ὕπο πέπλοις
θρώσω ἰαχεῖ ποδῶν λιρότοισιν.

Θε δίκαιόν γε, μύθους σοί τε σωτομωτάτους
λύσειν, ἐμοί τε τῷδε λαμπίστους, φέρω.
νικῶμεν ἐχθρούς, καὶ τρόπαι' ἱδρύεται,
παντευχίαν ἔχοντα πολεμίων σέθεν.

ΑΛ ὦ Φίλτατ', ἥδ' σ' ἡμέρα διήλασεν
ἀλυθρωδῆσαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
μιᾶς δίκης σ' ὑπὸ συμφορᾶς ἐλύθροις.
φόβος γὰρ εἴ μοι ζῶσιν, ὡς ἐγὼ θέλω.

Θε ζῶσιν. μέγιστον γ' ὄνειδος ἡμῖν στρατόν.

ΑΛ ὁ μὲν γέρων δὴ ἐσίν Ἰόλεως ὅδε;

Θε μάλιστα, πρασσὰς δ' ἐκ θεῶν λαμπρὰ δή.

ΑΛ τί δ' ἔστι; μῶν τι λιπόνυμ' ἠγωνίζετο;

Θε νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.

ΑΛ θαύμας' ἔλεξας. ἀλλά σ' ὀυτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.

Θε εἷς μὲ λόγος σοι ταὐτὰ σημαίνει τάδε.
ἐπεὶ γὰρ ἀλλήλοισιν ὁπλίτιν στρατὸν
ἡμῖν σόμ' ἐκτείνοντες αὐτετάξαμεν,
ἐκβὰς τεθρίππων ὑλλος ἁρμάτων πόδα,
ἔσῃ μέσοισιν ὡς μεταιχμίοις λαβών·
λάτειτ' ἔλεξεν, ὦ στράτηγ', ὃς Ἀργόθεν
ἥκεις ὑδὶ πλώσας γαῖαν, ἐκ ἔα σὰ μὲν

καὶ τὰς Μυκήνας ὀδὲν ἐργάσῃ λακών
αὐδρὸς στρήσας. ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μαχῇ σωφρονήσας, ἢ λιτανὼν, ἄγε λαβὼν
τὸν Ἡρακλείδας παῖδ' ἄς. ἢ θανὼν, ἐμοὶ
λιμὰς πατρῴους, καὶ δόμους ἔχειν ἄφοβ.
στρατὸς δ' ἐπήνεσ', εἷς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
λαλῶς λελέχθαι μῦθον, εἷς τ' εὐψυχίαν.
ὅδ' ὅτι τὸν λύοντας αὐδηθεὶς λόγων,
ὅτ' αὐτὸς αὐτῷ δειλίαν στρατηγὸς ὤν,
ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός.
ἀλλ' ἰὼ λαμπρὸς. εἶτα τοιοῦτος γεγὼς,
τὸν Ἡρακλείδας ἦλθε δηλώσων γόνους.
ὑλλος μὲν ὃν ἀπῴχετ' εἰς τάξιν πάλιν.
μάντεις δ' ἐπειδὴ μονομάχα δίκα δίαλλαγὰς ἔγνωσαν ὁ τελευτήσας,
ἔσφαζον, ὅπερ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαιμῷν βροτείων δύθυς ἄγιον φόνον.
οἵδ' ἅρματ' εἰσέβαινον, οἵδ' ὑπ' ἀσπίδων
πλευρᾶς ἔκρυπτον πλεύρ'. Ἀθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ πρὸ ἡγεῖτ' οἷα χρὴ τὸν δύγχην.
ὦ ξυμπολίτου, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ,
καὶ τῇ πεκούσῃ, νικῶ τιν' ἀρκέσαι χρεών.
ὅδ' αὖ τὸ τάργος μὴ λαπταχμύαι θέλων,
καὶ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίσσετο.
ἐπεὶ δ' ἐσήμηνε ὄρθιον τυρσηνικῆ
σάλπιγγι, καὶ σωπῇ φαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν
πόδων τινὰ τιναγμὸν, οἰμωγμὸν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μὲν νικῶ πίτυλος ἀργεῖ δορὸς
ἐρρήξαθ' ἡμᾶς. εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν.

τὸ δεύτερον δὲ, ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχῃ.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον. ἦν δὲ τοῦ κελεύσματος,
ὦ τὰς Αθήνας, ὦ τὸν Αργείων γύην
σπείροντες, οὐκ ἀρήξετ' αἰσχύνην πόλει;
μόλις δὲ πάντα δρῶντες, οὐκ ἄτερ πόνων,
ἐτρεψάμεσθ' Αργείων εἰς φυγὴν δόρυ;
κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Υλλον ἐξορμώμενον
ἰδὼν ὀρέξας ἱκέτευσε δεξιὰν,
Ιόλαος ἐμβῆσαί νιν ἵππειον δίφρον.
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως
πώλοις ἐπεῖχε. τἀπὸ τοῦδ' ἤδη κλύων,
λέγοι μὲν ἄλλος, δεῦρο δ' αὐτὸς εἰσιδών.
παλληνίδος γὰρ σεμνὸν ἐκπερῶν πάγον
δίας Αθάνας, ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἠρασθ' ἥβῃ, ζηνίθ' ἡμέραν μίαν
νέος γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρὸς. κλύειν δὴ θαύματος πάρεστί σοι.
δισσῶ γὰρ ἀστέρ' ἱππικοῖς ὑπὸ ζυγοῖς
σταθέντ', ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει.
σὸν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
ἥβην θ'. ὁ δ' ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίου, νέων
βραχιόνων ἔδειξεν ἡβητὴν τύπον.
αἱρεῖ δ' ὁ κλεινὸς Ιόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις σκειρωνίσιν.
δεσμοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροθίνιον
καλλιστον ἥκει τὸν στρατηλάτην ἄγων,
τὸν ὄλβιον πάροιθεν. τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
,, τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν

θανόντ'

,, θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι.
χο ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινοῦ φόβου
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.
ἀλ ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἄμ' ἐπεσκέψω κακὰ,
χαίρειν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω.
καὶ παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλεῖν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δὴ, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τοῦ κακῶς ὀλουμένου
Εὐρυσθέως ἔσεσθε, καὶ πόλιν πατρὸς
ὄψεσθε, κλήρους δ' ἐμβατεύσεσθε χθονὸς,
καὶ θεοῖς πατρῴοις θύσεθ'. ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι, πλανήτην εἴχετ' ἄθλιον βίον.
ἀτὰρ τὶ κεύθων Ιόλεως σοφόν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφείσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν,
λέξον. παρ' ἡμῖν μὲν οὐ γὰρ σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.
θε τὸ σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἴδοις
κρατοῦντα, καὶ σῇ δεσποτούμενον χερὶ,
οὐ μὴν ἑκόντα γ' αὐτόν. ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔζευξ' ἀναγκη. καὶ γὰρ οὐκ ἐβούλετο
ζῶν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, καὶ δοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ, χαῖρε, καὶ μέμνησό μου,
ὃ πρῶτον εἶπας ἡνίκ' ἠρχόμην λόγου.
ἐλευθέρωσόν μ'. ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀψευδὲς εἶναι τοῖσι γενναίοις στόμα.
χο ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδὺς, εἰ
λίγεια λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαὶ,
εἴη δ' εὔχαρις Αφροδίτα,
τερπνὸν δέ τι, καὶ φίλων ἄ

ρ' εὐτυχίαν

ῥᾳδυτυχίαν ἰδεῖν
τὴν πατρὸς ἀνοκάντων.
πολλὰ γὰρ τίκτει
μοῖρα τελεσιδώτειρα
ῥᾳδίως τε Κρόνου παῖς.
ἔχεις ὄνειδός τινα ὦ πόλις,
δίκαιον, ἀχρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
ζημιοῦν θεός. ὁ δὲ μὴ φάσκων,
ἐγχύς μανιῶν ἐλαύνει,
δεικνυμένων ἐλέγχων
τὴν δ' ἐπίσημα γάρτοι
θεὸς πέραγγέλλει,
τὴν ἀδίκων πέραιρεν
φρονήματος αἰεί.
ὀδύρομ' ἐν ἀράναις βεβακὼς
θεὸς γόνος, ὦ γοραί,
φεύγει λόγον, ὡς ἐμὸν ἀΐδας
δόμον λατίβα, πυρὸς
δεινᾶς φλογὶ σῶμα δαϊδείς,
ἥβας τ' ἐραννὸν χροΐζει
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν.
ὦ ὑμέναε, θεοὺς
παῖδας Διὸς ἠδίωσας.
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς.
καὶ γὰρ πατρὶ τὴν Αθάναν
λέγασ' ἐπίκουρον εἶναι.
καὶ τόδε θεᾶς πόλις,
καὶ λαὸς ἔσωσ' ἐκείνας.
ἔχε δ' ὕβρεις ἀνδρὸς, ὦ θυ-
μὸς ἰὼ πῶ δίκας βιαίως,

μήποτ'

μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα,
ψυχά τ' ἀνόρεος εἴη.
ἄγαν δίκαιον, ὁρᾷς μὲν, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται,
Εὐρυθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τὴν δ' ἐχ ἥσσον τυχεῖν.
ὁ γάρ ποτ' ἦυχει χεῖρας ἐξεῖναι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυπόνων σὺ ἀπῴκισμ
ἔσειχε, μείζω δὴ τύχης φρονῶν πολύ,
πέρσων Αθήνας. ἀλλὰ τὴν φαντίαν
δ' αἰμῶν ἔθηκε, καὶ μετέσπασε τύχας.
νῦν δ' ἐν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως, βρέτας
Διὸς προπαίδ' Ἀλκμήνης ἔσωσεν.
ἐμοὶ δὲ πῶς σε τόνδ' ἐπίσχεσθαι ἄγειν,
,, πρᾶξαι θέλοντες σὺν φρενὶ, ἐκ γὰρ δύστυχῶν,
,, ἥδιστον, ἐχθρὸν ἄνδρα δυσυχοῦντ' ὁρᾶν.
ἀλλ ὦ μῖσος, ἦλθες; εἶλές σ' ἡ δίκη χρόνῳ;
πρῶτον μὲν δή μοι δίδυ ἐπίστρεψον λάρυγγα,
καὶ πλῆθι σὺν σοὺς πρόσθεν ἐκτείνασα φαντίας
ἐχθρούς. Ἀργεῖοι γὰρ νῦν γε, καὶ Ἀργεῖός ἐστι.
ἐκεῖνος εἶ σύ; βάλομαι γὰρ εἰδέναι,
ὃς πολλὰ μὲν, τὸν ὄντ' ὀρθῶς νεῦν, ἐμὸν
παῖδ' ἠξίωσας, ὦ πανοῦργ' ἐφυβρίσαι;
τί γὰρ σὺ λεῖπον ὃ κ' ἔτλης ἐφυβρίσαι,
ὃς καὶ παρ' ἕδραν ζῶντά νιν κατήγαγον,
ὕβρεις, λέοντας τ' ἄζα πολλαὶ λέγων,
ἔτεμες; ἄλλα δ' οἷ' ἐμηχανῶ κακά,
σιγῶ. μακρὸς γὰρ μῦθος ἂν γένοιτό μοι
διὰ κῆρυσσόν σοι ταῦτα τολμῆσαι μόνον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάσης καμὲ καὶ τέκν' Ἑλλάδ' ἔκ-
πλαυνες, ἱκέτας δαιμόνων καθημένους.
σὺν μὲν γεγῶτας, σὺν δὲ νηπίους ἔτι.

ἀλλ'

ἀλλ' εὖρον ἄνδρας, καὶ πόλισμ' ἑλόντ' ὄρους,
οἵ σ' ὀκ ἐδίεισαν. λεῖς σε κατθανεῖν κακῶς.
καὶ καρδιανὲς ἅπαντα. χρὴ γὰρ ὀχ' ἅπαξ
θνήσκειν σε, πολλὰ τ' ἤματ' ἐξεργασμένον.
χο ὀκνεῖς' αὐυσὸν, τόνδε σοι κατακτανεῖν.
ἄγγ ἄλλως ἄρ' αὐτὴν αἰχμαλωτὸν εἵλομεν;
εἴργει δὲ δὴ τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
χο τῆς θ' Ἕλλας χώρας πρόσωτατσιν ὁ λοιπεῖ.
ἄγγ τί δὴ τόδ', ἐχθρὸς τοῖσι δ' ὁ κακὸν κτανεῖν;
χο ὀχ' ὅν τιν' ἄνγε ζῶνθ' ἑλῶσιν ἐν μάχῃ.
ἄγγ καὶ ταῦτα δόξαν θ' ὑμῶν ἐξιώχετο;
χο κἀμοῦ δὲ αὐτὸν οἶμαι πρὶν ἀπίσῃσαι χθονί.
ἄγγ κἀμοῦ τόνδε μὴ ζῶ, μήδ' ὁρᾶν φάος ἔτι.
χο τότ' ἠλικίᾳ πρῶτον, ὁ θανὼν ὅδε.
ἄγγ ὀκᾶν ἔτ' ἐσιν ἐν κακῷ λοιῶαι δίκῃ.
χο ὀκ ὀδύ, δόξον, ὅσ τις αὖ κατακτάνοι.
ἀλ ἔγωγε καὶ τί φημι κἀμὲ μεῖναί τινα;
χο πολλῷ γ' ἄρ' ἔξεις μείμψιν, εἰ φράσεις τόδε.
ἀλ Φίλῳ τὸ λιν τλήσ'. ὀδὲν αὐτιλεκτέον.
δόξον δ' ἐπείπερ χεῖρας ἦλθεν εἰς ἐμὰς,
ὀκ ὀδὲ θνητῶν ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τὴν θρασεῖαν ὅστις αὖ θέλοι,
καὶ τὴν φρονεῖαν μεῖζον' ἢ γυναῖκα χρὴ,
λέξει. τὸ δ' ἔργον τόδ' ἐμοὶ πεπραξέτω.
χο δόμον τι, καὶ συγγνωσὸν ὦ γύναι σ' ἔχειν
νεῖκ' πρὸς ἄνδρα τόνδε, γινώσκω καλῶς.
σὺ γύναι, σαφ' ἴσθι μή με θωπεύσαντά σε,
μήδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ψυχῆς πέρι
λέξοντ', ὀφθῇ χρὴ δειλίαν ὄφλειν τινά.
ἐγὼ δὲ νεῖκ' ὀχ' ἑκὼν τόδ' ἤρεμα,

ἄδη

ἄδη γε σοὶ μὴ αὐτανέψι' γεγὼς,
ὃς σῷ δὲ παιδὶ συγγενὴς Ηρακλεῖ.
ἀλλ' εἴτ' ἐχθρὸς, εἴτε μὴ, θεὸς γὰρ ὢν,
Ηρα με κάμνειν τλῆσ' ἔθηκε τλῶν νόσον.
ἐπεὶ δ' ἐκείνῃ δυσμενὴς ἀφάμιλλα,
κἀγνῶν ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνίσμ' ἔχω,
πολλῶν σοφισῆς πημάτων ἐγινόμην,
καὶ πολλ' ἔπεκτον νυκτὶ σωθακὼν ἀεί,
ὅπως δμώσας, καὶ κατακτείνας ἐμὲς
ἐχθρὸς, τολοιπὸν μὴ σωσικοίμην φόβῳ.
εἰδὼς μὲν ὀκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ἀνδρ' ὄντα γὰρ σὸν πᾶδα. καὶ γὰρ ἐχθρὸς ὤν,
ἀκόστατά γ' ἐδλὰς, χρησὸς ὢν ἀνὴρ.
κείνῃ δ' ἀπαλλαχθέντ', ὀκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισόμηνον πρὸς πόλιν, καὶ ξυνειδότα
ἐχθρὰν πατρῴαν, πάντα δεινῆσαι πάτρᾳ,
κτείνοντα, διαπεφαλλοντα, καὶ τεχνώμενον;
τοιαῦτα δρῶντι, τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ.
ὀκᾶν σύγ' ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας,
ἐχθρᾷ λέοντ' ἐνσυγχυῆ βλασήματα,
ἥλωνον ἂν κακοῖσιν. ἀλλὰ σωφρόνως
εἴασας οἰκεῖν Αργ', ὅ τιν' ἀν τοῖδοις.
νυῦ δ' ἐπειδή μ' ὁ λιόλεσαν τότε
πρόθυμον ὄντα τοῖσιν Ελλήνων νόμοις,
ὀχ ἁγνός εἰμι τῷ κτανόντι κατθανών.
πόλις τ' ἀφῆκε σωφρονδσα, τὸν θεὸν
μεῖζον τίσσα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολύ.
πρὸς ἃν εἶπας, ἀντήκεσας. τῷ τοῦθ' ἁρμὸν
τὸν πρόστροπαιον, τόν τε γενναῖον καλεῖν.
ἔτω γε μὲν τοι τἄμ' ἔχει. θανεῖν μὲν, ὁ

χρήζω.

χρήζω. λιπὼν δ' αὖ, σὸν κῆρ' ἀχθοίλω βίον.
χο πρᾶυνέσαι σοι μητρὸν Ἀλκμήνη θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πόλει δοκεῖ.
ἀλ τί δ' αὖθανὼν τε, κἀπὸ πόλει πειθώμεθα;
χο τἀλλὼς δ' αὖ εἶπ. πῶς τάδ' ἂν γνήσεται;
ἀλ ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως. ἱκανὸν γὰρ
τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων,
δώσω. τὸ γὰρ σῶμ' οὐκ ἀπείσω χθονί.
ὅτῳ δὲ δώσει τὼν δίκην θανὼν ἐμοί.
δῦ ἱκτεῖν', ὁ πραιτθμαί σε. τὼνδε δὴ πόλιν
ἐπέμ' ἀφῆκε, κἀπὸ ἱκετηδίων ἱκανεῖν,
χρησμῶν παλαιῶν λοξίᾳ δωρήσομαι,
ὃς ὠφελήσει μεῖζον ἢ δοκεῖν χρόνῳ.
θανόντα γάρ με θάψετ', ὃ τὸ μόρσιμον,
δίκας πάροιθε πηθῶν παλλωίδων.
κἀσοὶ μὲν ἔσται, κἀπὸ πόλει σωτήριον
μέτοικον ἀεὶ δώσομαι τῇ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατον,
ὅταν μόλωσι δῦρο σὺν πολλῇ χορᾷ,
χάριν προδόντος τῶνδε. τοιάτων ξένων
πρόσκηται. πῶς δ' ἂν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος,
δ' οὗρ' ἦλθον, ἀλλ' ὁ χρησμὸν ἠρόμην θεοῦ.
Ἥραν νομίζω θεσφάτων μείζω πολύ,
δὸς κἀν πρόδοσίν μ'. ἀλλὰ μήτέ μοι χαὰς,
μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν σαῖξαι τόπον.
δακὼν γὰρ αὐτοῖς νόσον αὐτὶ δῶδ' ἐγὼ
δώσω, διπλᾶν δὲ δορὶ δῃ ἔξετ' ἀξ ἐμοῦ.
ὑμᾶς τ' ὀνήσω, τόσδέ τε βλάψω θανών.
ἀλ τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
δατεργάσασθαι. χρεὼν τ' ἀξ ἡμῶν χρεὼν

ἱκτεύειν

ἱκτεύειν γὰρ ἄνδρα τόνδ' ἀκόντων τάδε.
δέδικνυσι γὰρ δίκαιον ἀσφαλέστατον,
ἐχθρὸς μὲν ὢν ἀνὴρ, ὠφελεῖ δὲ δικαίως.
νομίζετ' αὐτὸν ἡμῶν. εἶτα χρὴ λυσιτελεῖν
δόντας ἱκανόντας. μὴ γὰρ ἐλπίσῃς ὅπως
αὖθις πατρῴας ζῶν ἐμ' ἐκβαλεῖς χθονός.
χο τοῦτ' οὐ δοκεῖ μοι, σέβεσθ' ὁπαδοί.
τὰ γὰρ δίκαια ἡμῶν,
καθαρῶς ἔστι βασιλεῦσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ελένη. Γραῦς,
Πάρις. Ἄγγελος.
Τεῦκρος. Θεονόη.
Χορός. Θεοκλύμενος.
Μενέλαος. Διόσκοροι.

Προλογίζει δὲ ἡ Ελένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΗ.

Εἶλε μὲν αἶσα καλλιπάρ-
θενοι ῥοαὶ,
ὃς ἀντὶ λίας ψεκάδος,
Αἰγύπτᾳ πέλον,
λευκῆς πακείσης χιόνος, ὑγραίνᾳ γᾶς.
Πρωτεὺς δ' ὅτ' ἔζη, βλάβε γᾶς τύραννος ἦν,
Φαρον μὲν οἰκῶν νῆσον, Αἰγύπτῳ δ' ἄναξ.
ὃς τὴν κατ' οἶκμα παρθένων μίαν γαμεῖ
Ψαμάθω, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλου.
τίκτει δὲ τέκνα δισσὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεὸς σέβων,
Βίον διώγει', ὄνυχι τε παρθένον
εἶδος, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ' ὅτ' ἦν βρέφος.
ἐπεὶ δ' ὑδε ἦλθεν ὡραίων γάμων,
καλεῖσιν αὐτὴν Θεονόην. τὰ θεῖα γὰρ
τά τ' ὄντα, κἀμέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
πτερόν τε λαβοῦσα Νηρέως δόμους πάρα.
ἡμῖν δὲ, γῆ μὲν πατρὶς ἡ καὶ ὀνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ὃν δὲ δὴ
λόγος τις, ὡς Ζεὺς μητέρ' ἐπᾶτ' εἰς ἐμὴν
λῆδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών.
ὃς δόλιον δύνῃ ὑπεπραξ' ὤν' αὐτὸ,
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς ὅτ' λόγος.
Ελένη δ' ἐκλήθην. ἃ δὲ πεπόνθαμεν κακὰ,
λέγω μ' ἄν. ἦλθον πρῶτα θεαὶ καλλος κρῖναι,
ἱκάνουσ' εἰς ἰδύθμιον Αλέξανδρου πάρα,
Ηρα, Κύπρις τε, Διόγυνής τε παῖς θεοῦ,

μορφῆς

μορφῆς θέλουσαι δικαιοκράνακος εἰσιν.
τὸ μὲν δὴ καλὸν, ὅτι καλὸν ὃ δυσυχὲς,
Κύπρις πρότεινας' ὡς Αλέξανδρος γαμεῖ,
νικᾷ. λιπὼν δὲ βάσαδ' ἱδαῖος πάρεις,
Σπάρτην ἀφίκετ', ὡς ἐμὸν χήσων λέχος.
Ηρα δὲ μεμφθεῖσ' ὅτι κ' ὁ νικᾷ θεὰς,
ὀργὴν ἐμωσε τἄμ' Αλεξάνδρῳ λέχη.
δόλωσι δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν, ὀρανὸς ξυνθεῖσ' ὕπο,
Ηρας μ' τυράννου παιδί. καὶ δοκεῖ μ' ἔχειν,
ἰσχνὸν δ' ὄγκησιν οὐκ ἔχων. τὰ δ' ἀν Διὸς
βουλήματ', ἄλλα τοῖς δὲ συμβαίνει καλῶς.
πόλεμον γὰρ εἰσῆνεγκεν Ελλήνων χθονὶ,
καὶ φυξὶ συλλήσισιν, ὡς ὄχλος βροτῶν,
πλήθος τε κουφίσειε μητέρα χθόνα,
γνωτόν τε θεὶς τὸν κρατιστον Ελλάδος.
Φρυγῶν δ' ὃν ἀλκὴν πρόθεμεν. ἐγὼ μὲν οὖν,
ὁ δ' ὄνομα τὸμόν, ἄθλον Ελλησι λόρος.
λαβὼν δέ μ' Ερμῆς ὑπ' πυκάσιν αἰθρίοις,
νεφέλῃ καλύψας, ὡς γὰρ ἠμέλησέ μου
Ζεὺς, τόνδ' οἶκον Πρωτέως ἱδρύσατο,
σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀκριβέστατον ὡς σώσαιμι Μενέλεω λέχος.
καγὼ μὲν οὐθάδ' εἰμί. ὁ δ' ἄθλιος πόσις,
στρατὸν ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἀναρπαγὰς
θηρᾷ, πορθήσειν Ιλίου πυργώματα.
ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἐμ' ὧδ' σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον. ἡ δὲ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ,
καπάρατος εἰμι, καὶ δοκῶ σοφὸς ἐμοὶ
πόσις, σωθῆναι πόλεμον Ελλησι μέγαν.

τί δῆτ' ἔτι ζῶ; θεὸς τόδ' εἰσήκουσ' ἐμοῦ
Ἑρμῆ, σὺ γάρ μ' ἐπὶ καταικίσειν πέμπου
Σπάρτης, σὺ δ' αὖθις, γύναι, ἐλθοῦσ' ὡς ἐς Ἴλιον
ἐκπλήξομαι, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑπερῴσω τινί.
ἕως μὲν οὖν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπον
Πρωτεύς, ἄσυλος ἦν γαμῶν. ἐπεὶ δὲ γῆς
σκότῳ λίκνου πᾶς ὁ τοῦ τεθνηκότος
θηρᾶ γαμεῖν με. νῦν πάλαι δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα, πρωτέως μνῆμα πεφαιτνῶ τόδε
ἱκέτις, ἵν' αὖθις τἀμὰ διασώσω λέχη,
ὡς εἰ λαθ' Ἕλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω.
μή μοι τὸ σῶμα γ' ἡδονὴν ἀσχήμονα ὄφλῃ.
τίς δῆτα δρυμῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
πλάστ' ἆρα οἶκος ἄξιος πεσεικάσαι,
βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ', ὄλβιοι δ' ἔβραν.
ἔα. ὦ θεοί, τίν' εἶδος ὄψιν; ἐχθίστου ὁρῶ
γυναικὸς εἰκώ, φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
πάντας τ' Ἀχαιούς. θεοί σ' ὅσον μίσημ' ἔχω
Ἑλένης, ἀφ' ἧς πύσμαιγν. εἰ δὲ μὴ 'ξένη
γαῖα πόθ' εἶχον, τῷδ' ἂν ὀξύχῳ πέτρῳ
ἀπώλλυσ', ἵν' εἰκὼς ἐθανόθ' ἁνδρὸς Διὸς πόρης.
τί δ' ὦ παλαίπωρ, ὅστις ὢν μ' ἀπέσφαξας,
καὶ παῖς ἐκείνης συμφορᾶις ἐμὲς ὑγεῖς;
ἥμαρτον. ὀργὴ δ' ἔβαλε μᾶλλον ἢ 'μὲ ἐχρῆν.
μισεῖ γὰρ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην.
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις μάτην.
τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθ' ἐπισκάφης πέλας;
εἰς τὴν Ἀχαιῶν ὦ γύναι, τὴν ἀθλίαν.
ἐκ δ' ἆρά σ' Ἕλφλω εἰς ὑγεῖς, θαυμαστέον.
ἆρ' ἐς τίς εἶ; πόθεν; τίνος; ἐξαυδᾶν σε χρή.

ΤΕ. ὄνομα μὲν ἡμῖν, Τεῦκρος· ὁ δὲ φύσας πατήρ,
Τελαμών. Σαλαμὶς δὲ πατρίς, ἣ θρέψασά με.
ΕΛ. τί δῆτα Νέλλα πάσθ' ὑπερφέρει γύας;
ΤΕ. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός.
ΕΛ. τλήμων ἄρ' εἶ. τίς δέ σ' ἐκβαλὼν πάτρας;
ΤΕ. Τελαμὼν ὁ φύσας. τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλων;
ΕΛ. ἐκ τοῦ; νέον γάρ μοι πρᾶγμα συμφορᾶν ἔχει.
ΤΕ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
ΕΛ. ὤμοι; ὅτου σῶ φασγάνῳ βίου στερεῖς;
ΤΕ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἅλμ' ὑδὶ ξίφος.
ΕΛ. μανεὶς γάρ; ἢ σὺ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
ΤΕ. νὸν Πηλέως τὸν οἶσθ' Ἀχιλλέως γόνον;
ΕΛ. μνηστὴρ ποθ' Ἑλένης ἦλθον, ὡς ἀκούομεν.
ΤΕ. θανὼν δ' ὅπλων ὅρισμ' ἔθηκε συμμάχοις.
ΕΛ. καὶ δὴ τί τοῦτ' Αἴαντι γίνεται κακόν;
ΤΕ. ἄλλος λαβὼν τὰ τοῦ θανόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίου.
ΕΛ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πείθεσθαι σέβεις;
ΤΕ. ὃς δ' ἄνευ αὐτῷ γ' ἐξωπλόμην ὅμως.
ΕΛ. ἦλθες γὰρ ὧν ξὺν Ἰλίᾳ λιπὼν πόλιν;
ΤΕ. καὶ ξὺν γε πόρσας, αὐτὸς αὐτὰ πωλόμενα.
ΕΛ. ἤδη γὰρ ἦσθα, καὶ διατέργασαι πυρί;
ΤΕ. ὥστ' οὐδὲν ἔτι ἴχνος γε τειχέων ἔσω σαφές.
ΕΛ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, σέ σ' ἀπόλλυσιν φυγή.
ΤΕ. καὶ πρός γ' Ἀχαιοί. μεγάλα δ' ἔργασαι κακά.
ΕΛ. ὅσον χρόνον γὰρ Ἴλιος πεπόρθηται πόλις;
ΤΕ. ἑπτὰ χειμῶν τι διαρπίμους ἐπῶν λύπλας.
ΕΛ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ τόσον;
ΤΕ. πολλὰς σελήνας, εἶτα δ' ἐλθούσας ἔτη.
ΕΛ. ἦ κἀγγυναῖκα σὰν πατρὸς εἶλετε;
ΤΕ. Μενέλαος αὐτὸς ἦγ' ὠλωμένας κόμης.

ἑλέ εἶδες σὺ τὴν δύστηνον, ἢ κλύων λέγεις;
τεῦ ὥσπερ σέ γ' οὐδὲν ἧσσον ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
ἑλέ σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἴχετ' ἐκ θεῶν.
τεῦ ἄλλου λόγου μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ἑλέ οὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
τεῦ αὐτὸς γὰρ ὄσσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὁρᾷ.
ἑλέ ἤδη δ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
τεῦ οὔκουν ἐν Ἄργει, οὐδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοαῖς.
ἑλέ αἶ, αἶ. κακὸν τόδ' εἶπας, οἷς κακὸν λέγεις.
τεῦ ὡς κεῖνος ἀφανὴς σὺν δαίμαρτι κλήζεται.
ἑλέ οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν;
τεῦ ἦν. ἀλλὰ χειμὼν ἄλλοσ' ἄλλον ὥρισεν.
ἑλέ ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλός;
τεῦ μέσον πορῶσι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ἑλέ κἀκ τοῦδε Μενέλαον οὔτις οἶδ' ἀφιγμένον;
τεῦ οὐδείς. θανὼν δὲ κλήζεται καθ' Ἑλλάδα.
ἑλέ ἀπωλόμεσθα. ἑστιάς δ' ἔστι κόρη;
τεῦ Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
ἑλέ οὔπω νιν Ἑλένης αἰσχρὸν ὤλεσε κλέος;
τεῦ φασὶ Βρόχῳ γ' ἅψασαν εὐγενῆ δέρην.
ἑλέ οἱ Τυνδάρειοί δ' εἰσὶν, ἢ οὐκ εἰσὶ κόροι;
τεῦ τεθνᾶσι, κοὐ τεθνᾶσι. δύο δ' ἐστὸν λόγοι.
ἑλέ πότερος ὁ κρείσσων; ὦ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
τεῦ ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε, φάσ' εἶναι θεώ.
ἑλέ καλῶς ἔλεξας οὖτος. θάτερον δὲ τί;
τεῦ σφαγαῖς ἀδελφῆς οὕνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον.
ἅλις δὲ μύθων. οὐ διπλᾶ χρήζω στένειν.
ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον τούσδε Βασιλείους δόμους,
τὴν θεσπιῳδὸν Θεονοὴν χρήζων ἰδεῖν,
συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων

ὅπῃ

ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν οὔριον πτερόν,
εἰς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, οὗ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄμομα νησιωτικὸν,
Σαλαμῖνα θέμενον, τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
ἑλέ πλοῦς ὦ ξεν' αὐτὸς σημανεῖ. σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρίν σε παῖδα Πρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἄρχει τῆδε γῆς. ἄπεστι δὲ,
κυσὶ πεποιθὼς ἐν φοναῖς θηροκτόνοις.
κτείνει γὰρ ἕλλην', ὅντιν' ἂν λαβῇ ξένον.
ὅτου δ' ἕκατι, μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν,
ἐγώ τε σιγῶ. τί γὰρ ἂν ὠφέλοιμί σε;
τεῦ καλῶς ἔλεξας ὦ γύναι. θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένη δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχουσ', οὐ τὰς φρένας
ἔχεις ὁμοίας, ἀλλὰ διαφόρους πολύ.
κακῶς δ' ὄλοιτο, μήδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι. σὺ δ' εἴης εὐτυχὴς ἀεὶ γύναι.
ἑλέ ὦ μεγάλ' ἀχέων καταβαλλομένα μέγαν οἶκτον,
ποῖον ἁμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μοῦσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἔ, ἔ.
πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι χθονὸς κόραι
σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
μόλοιτ', ἔχουσαι τὸν λίβυν
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κακοῖς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα.
μουσεῖά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πέμψειε φερσέφασσα,
φόνια, φόνια, χαριτας,

ἵν' ἐπὶ

ἵν' ὠδὶ δακρυσι, παρ' ἐμὲ
δ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια παι-
ᾶνας νέκυσιν ὀλομένοις λαβῃ.
χο κυανοειδὲς ἀμφ' ὕδωρ
ἔτυχον, ἕλικα τ' ἀνὰ χλόαν
φοινικὰς ἁλιωπέπλους,
αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
θαλπουσ', ἀμφί τ' ἐν δόνακος ἔρνεσιν,
ἐνθεν οἰκτρὸν ἀνεβόασεν.
ὄμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον
ὅτι ποτ' ἔλακεν αἰαγμασι στένουσα,
νύμφα τις οἷα ναὶς,
ὄρεσι φυγάδα γάμον ἱ-
εῖσα γοερόν. ὑπὸ δὲ
πέτρινα μύχαλα γύαλα
Πανὸς ἀναβοᾷ γαμους.
ἑλε ἰώ, ἰώ. θήραμα βαρβάρου πλαῖτας
Ἑλλανίδες κόραι
ναύτας Ἀχαιῶν
τίς ἔμολεν, ἔμολεν,
δάκρυα δακρυσί μοι φέρων,
Ἰλίου κατασκαφὰν,
πυρὶ μέλλουσαν ἰδαίῳ,
δι' ἐμὲ τὰν πολύκτονον,
δι' ἐμὸν ὄνομα πουλύπονον.
Λήδα δ' ἐν ἀγχόναις,
θάνατον ἔλαβεν αἰσχύ-
νασ' ἡμᾶς ἐπ' ἀλγέων.
ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς
πόσις, ὀλόμενος οἴχεται,

Καστορός τε, συγγονοῦ τε
διδυμογενὲς ἄγαλμα πατρίδος,
ἀφανὲς, ἀφανές.
ἱππόκροτα λέλοιπε δάπεδα,
γυμνάσιά τε δονακόεντος
Εὐρώτα νεανίαν πόνον.
χο αἴ, αἴ, αἴ, αἴ. ὦ δαίμονος πολυστόνου,
μοίρας τε σᾶς γύναι
αἰὼν δυσαίων
τις ἔλαχεν, ἔλαχεν,
ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
Ζεὺς πρέπων δι' αἰθέρος,
χιονόχρως κύκνου πτερῷ.
τί γὰρ ἄπεστί σοι κακῶν;
τίνα δὲ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ μὲν οἴχεται,
δίδυμά τε Διὸς οὐκ εὐ-
δαιμονεῖ τέκεα φίλα.
χθόνα δὲ πάτριον οὐχ' ὁρᾷς.
δὰ δὲ πολέας ἔρχεται
βάξις, ἅ σε βαρβάροισι
λέχεσι πότνια πραδίδωσιν.
ὁ δὲ σὸς ἐν ἁλὶ,
κύμασί τε λέλοιπεν βίοτον.
οὐδέ ποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα,
καὶ χαλκίοικον ὀλβιοῖς.
ἑλ. φεῦ, φεῦ. τίς ἦν φρυγῶν;
ἢ τίς Ἑλλανίας ἀπὸ χθονὸς,
ἔτεμε τὰν δακρυόεσαν
Ἰλίῳ πεύκαν; ἐνθεν ὀλόμενον

σκάφος συναρμόσας
ὁ Πριαμίδας,
ἔπλευσε Βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν,
ὧδε γὰρ λυσυχὲς ἁμὸν,
ὡς ἔλοι γάμον ἐμόν.
ἃ δὲ λόλιος, ἃ πολύκτονος
Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγαλμα
θανάτου, Πριαμίδαις τε.
ὦ τάλαινα συμφορᾶς.
ἃ δὲ χρυσέοις θρόνοις
Διὸς παγκάλλιστα σεμνὰ Ἥρα, τὸν ὠκύπτερον
ἔτεκε μ' ἁμὸν γόνον,
ὅς μ' ἐλόχευσε δορὶ
ἐς πομπὰν ἔσω πλόων
ῥόδεα πέταλα, χαλκήροιν,
ὡς Ἀθάναν μόλοι.
μ', αὐγᾶς πάσας λιὰ αἰθέρος,
ταύλε γᾶιαν εἰς ἄνολβον,
ἔρι ἔρι τάλαιναν ἔθετο
Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
πρὸς σιμαντίοις ῥοαῖσι
μαντίδιον ἔχει φάτιν.
χο ἔχεις μὲν ἀλγεῖν οἷα συμφέρουσι λέσοι,
ὡς ῥᾷσα ταὐαγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.
ελε φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην.
ἆρ' ἦ τεκοῦσα μ' ἔτεκεν ἀθρώποις τόρας;
γυνὴ γὰρ οὐδ' Ἑλλὰς, ἔστε βαρβάρου
τοῦχος νεοστὼν λοβὸν ἐκλοχεύεται,

γὼ ὦ

γὼ ὦ μ' Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν.
τόρας γὰρ ὁ βίος, καὶ τἀ πράγματ' ἐσί μοι.
τὰ μὲν λὶ Ἥραν, τὰ δὲ τὸ καλλὸς αἴτιον.
εἶθ' ἁλεφθεῖσ', ὡς ἄγαλμ' αὖθις πάλιν,
ἄξιον εἶλος αὐτὴ τοῦ καλοῦ λάβω.
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς καλὰς, ἃς νιῦ ἔχω,
Ἑλλησθ' ἐπελάθοντο. τὰς δὲ μὴ καλὰς,
ἔσωζον, ὥσπερ τὰς καλὰς σώζουσί μου.
" ὅστις μὲν ἓν εἰς μίαν ἀρβλείτων τύχῃ
" πρὸς θεῶν καλὸν τοῦ, βαρὺ μὲν, οἰστέον λί ὅμως.
ἡμεῖς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐγκείμεθα.
πρῶτον μὲν ὀκ ὄσ' ἄλιος, εἰμὶ λυσκλεής.
καὶ οὔτ' μεῖζον ἢ ἀλλοθείας καλόν,
ὅστις τὰ μὴ πρόσοντα λέκτητου καλά.
ἔπειτα πατρίδ' θεοί μ' ἀφιδρύσαντο γῆς,
εἰς Βαρβαρ' ἦθη. καὶ φίλων τετιμένη,
πλάτη καθέστηκ', ὅσ' ἐλεύθερος ἄπο.
τὰ Βαρβάρων γὰρ πλέλα πάντα, πλὴν ἑνός.
ἄγκυρα λήμα τὰς τύχας ὀχεῖ μόνη,
πόσιν ποθ' ἥξειν, καί μ' ἀπαλλάξαι καλῶν.
ὅτ' τέθνηκεν. ὅτ' οὐκέτ' ἐσί λίν.
μήτηρ λ' ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὖ λ' ἐγώ,
ἀλίκως μὲν, ἀλλὰ τἄλικου τοῦτ' ἐς ἐμόν.
ὅσ' ἀγλαΐσμα δ' ὠμάτων ἐμὸν τ' ἔφυ,
θυγάτηρ ἄναν δ' πολιὰ πρὸ θνῄσκουσα.
τὼ τοῦ Διὸς δὲ λεγομένω Διοσκόρω,
ὀκ ἐσόν. ἀλλὰ φασὶν ἔχειν πλοῦτον,
τοῖς πράγμασι τέθνηκα, τοῖσ' ἐργοισιν ὅ.
τὸ λ' ἔχαρον τοῦτ', εἰ μόλοιμεν εἰς πάτραν,
κλεῖθρους αὖ ἐργοίμεθα, πλὴν ὑπὸ Ἰλίῳ

δουλωσῦτες

δοκοῦντες Ελ͂ληνα μ᾽ελθεῖν μέτα.
εἰ μὲν γὰρ ἔζη πόσις, ἀνεγνώσθημεν ἄν
εἰς ξύμβολ᾽ ἐλθόντες, ἃ φανδρὰ μόνοις ἂν ἦν.
νυν δ᾽ ὅτε τοῦτ᾽ ἐσ᾽, ὅτε μὴ σωθῇ ποτε.
τί δῆτ᾽ ἔτι ζῶ; τίν᾽ ὑπολείπομαι τύχην,
γάμους ἑλομένη τῶν βακκῶν ὑπαλλαγάς,
μετ᾽ ἀνδρὸς οἰκεῖν βαρβάρου, πῶς πλησίον
προπέσειν ἴσως᾽. ἀλλ᾽ ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνῇ γυναικί, κἀκ τοῦ σῶμ᾽ ἔσι πικρόν,
θανεῖν ἱμαρτὸν. πολθαύνομ᾽ ἂν ὁ βάλλων.
ἀχήμονον μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
βάρη τοῖσι δήλοις δυσφορώτερα νομίζεται,
σφαγαὶ δ᾽ ἔχουσιν εὐγενὲς κλέος, κοὐ βάλον.
σμικρὸν δ᾽ ὁ βαιρὸς αὖτ᾽ ἀπαλλάξαι βίου.
εἰς γὰρ τοσοῦτον ἦλθομεν κάθ᾽ βάκκων.
αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι, δῆλα τοῖς βάλλ᾽ δυτυχεῖς
γυναῖκον· ἡμᾶς δ᾽ αὖ κἄμ᾽ τοῦτ᾽ ἀπώλεσεν.
χο Ελ͂ένη, τὸν ἐλθόνθ᾽ ὅσις ὄσιν ὄξιν ὀξύθ᾽,
μὴ παύτ᾽ ἀληθῆ λοξὰ σὴς εἰρήσεται.
ελε καὶ μοὶ σαφῶς γ᾽ ἔλεξεν ὀλωλέναι τόσιν.
χο πολλ᾽ ἂν γένοιτο κἀδόκησε ψυδῶν ἔπη.
ελε καὶ τἄμπαλίμβολ᾽ ἦλθ᾽ ἀληθείας σαφῆ.
χο εἰς ξυμφορὰν γὰρ αὐτὴ τἀγαθὸν φέρει.
ελε φόβος γὰρ εἰς τὸ δεῖμα προβιβαλὼν μ᾽ ἄγει.
χο πῶς δ᾽ ἀνυμεναίας ἔβης δ᾽ ἐν δόμοις ἔχεις;
ελε πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηρεύων γάμους.
χο οἶδ᾽ ὃν ὁ δράσας; μνήματος λιπὼν ἕδρανα;
ελε εἰς ποῖον ἔρωτας μῦθον, ἢ πρὸς αἰνέσω;
χο ἐλθὼν δ᾽ ὃν οἶκον, ἢ τὰ πάντ᾽ ἐπίσταται,
φίλ πόντιας νηρῆδος ἐκγόνα λώρης,

πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ᾽ ἔς᾽ ἔτι,
εἴτ᾽ ἐκλέλοιπε φέγγος. ἐκμαθοῦσα λ᾽ ἐῦ,
πρὸς τὰς τύχας τὸ χαίρειν, ὦ γύναι, τ᾽ ἔχε.
πρὶν δ᾽ ἂν λέγω ὀρθῶς ἐλ͂ένην, τί σοι πλέον,
λυπουμένῃ γένοιτ᾽ ἄν; ἀλλ᾽ ἐμοὶ πιθοῦ.
τάφου λιποῦσα τόνδε, σύμμιξον πόρᾳ,
ὅθ᾽ ὑμνοπόροι εἰσὶ πάντα τἀληθῆ φράσαι.
ἔχουσ᾽ γὰρ οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω;
θέλω δὲ λάξω σοι σιωπῇ σελθεῖν δόμους,
κἀκ συμπυθέσθαι πρόθυμός θεσπίσματα.
γυναῖκα γὰρ δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
ελε φίλαι, λόγους ἐδέξαμαν,
βᾶτε, βᾶτε δ᾽ εἰς δόμους,
ἀγῶνας ἐν δόμων
ὡς πύθωδε σὺν ἐμοί.
χο θέλουσαν ἀ μόλις λαλεῖς.
ελε ἰὼ μέλεος ἀμέρα,
τίν᾽ αἶρα τάλαινα, τίνα δακρυόεν
ῥοτὰν λόγον ἀκούσομαι;
χο μὴ πρόμαντις ἄλγεται;
πολλὰ μὲν ὦ φίλα γόος.
ελε τί μοι πόσις μέλεος ἔτλας;
πότερα δέρκεται φάος,
πέθει πατρὸς τ᾽ ἀελίου,
ὃν λέλυθα τ᾽ ἀστέρων, ἢ νέκυσι κεῖται χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
χο Εἰς τὸ φέρτερον τίθει
ὁ μέλλον ὅ, τι γένηται.
ελε σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ δὲ λατώμωσα,
τὸν ὑδρόῤῥοντα δόναξι χθόνα

Εὐρώπην, θανόντος,
εἰ βάξις ἔτυμος αὐδᾷ μοι.
τί πάσχ' ἀσωίετα;
φόνιον αὐώρημα σχὰς λίνης ὀρέξομαι,
ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς.
αὐζσίδαρον ἔσω πελάσω σχὰς σάρκας, ἅμιλλα,
θύμα τριζύγοις θεαῖσι, ζῆν τε σύραγγ' ἀοι-
δαὶ σέβιζον Πειαμίδας πότ' ἀμφὶ Βασιλήους.
ἄλλος' ἀρβοτὰ λακῶν γένοιτο. τὸ δ' ἐσόν, δύστυ-
χὲς ἰὼ Τροίας πάλαινα, (χές.
λίπες ἔρυ' ἄνδρυ' ὄλυσαι, μέλεαι τ' ἔτλας.
τὰ σ' ἐμὰ σῶρα, Κύπρις ἔτεκε
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δὲ σάκρυον,
ἄχεά τ' ἄχεσι, σὰν κρυα σάκρυσιν
ἔλαβε πάθεα.
ματρός τε παῖδας ὤλεσεν.
ἄπο δὲ πηθγόοι δόμας
ἔθγοντο, σύγγονοι νεκρῶν,
σκαμαύδριον ἀμφὶ φρύγιον οἶδμα,
βοᾷ βοᾷ σ' Ελλὰς
ἐλελάσησε, μανοτότυξεν.
ὧδε δὲ χερσὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι σ' ἀπαλόχροα γένυν
ἔδυσε φονίαισι πλαγαῖς.
ὦ μάκαρ ἀρκαδία ποτὲ πηθγένες
Καλλισοῖ, Διὸς ἃ λεχέων ἐπέ-
βας τετραβάμοσι γύιοις,
ὡς πολὺ μάτρος ἐμᾶς ἔλαχον πλέον.
ἃ μορφᾷ θηρᾷ λάχνα γήρᾳ,
ὄμμασι λαβρῳ χῆμα λεαίνης,

ἁλλαλάξασ' ἄχεα λύπης,
ἇρ' τέ ποτ' Ἀρτέμις ἁλεχορδύσατο,
χρυσοκρήτων ἔλαφον, Μόρσπος πίτνισλα λέχραν,
καλλοσιώας γένεσν. τὸ σ' ἐμὸν σίεμας,
ὤλεσον, ὤλεσον
πορήγαμα σπαρτιάτας,
ὀλομένους τ' Ἀχαιούς.
ὦ τὰς τεθείππους Οἰνομάου Πίσας λάτας
Πέλοψ ἁμίλλας ἁραμιλληθεὶς ποτε,
εἶθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ὄρανον εἰς θεὸς
πειθεὶς ἐποίεις, ᾧ θεοῖς λιπεῖν βίον,
πρὶν γὰρ ἐμὸν Ατρέως πατέρα γθυνῆσαί ποτε,
ὃς ἁλέφυσεν Αερόπης λέκτρων ἄπο,
Αγαμέμνονος, ἐμέ τε Μενέλεων, λευκὸν ζυγόν.
πλεῖσον γὰρ οἶμαι, κἀμὲ τόδ' ὀνόματος λέγω,
στράτευμα λιπὼν λιπεῖσας Τροίαν ἔπι,
τύραννος ἀδὲν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἑκὰσι σ' ἀρξας Ελλάδος νεανίας,
καὶ σὺν μυρίοις ὀκέτ' ὄντας, ἀεθμῆσαι πάρα.
τόσσ' ἐκθαλάσσης ἀσμενοῦς πεφυγότας,
νεκρῶν φορίντας ὀνόματ' εἰς οἴκους πάλιν.
ἐγὼ σ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαύκης ἅλος
τλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ιλίῳ
πύργους ἔπορσα, λεὶς πάτραν χρίζω μολεῖν,
ὀκ ἀξιοῦμαι δ' τλε πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύος τ' ὀρέμους, ἀξένους τ' ἁλὸς δρομὰς
πεπλυκα πάσας. χ' ὅταν ἐγγὺς ᾖ πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνοῦμα. λύπος' ὄριον
εἰσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' εἰς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν πάλας ναυαγὸς ἀρλέσας Φίλους,

ἀξιέπιστον εἰς γ' ἐμοῦ τ' ἰὼν λέξω, ναῦς δὲ πῶς πέρας
πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυαγίων.
τρόπις δ' ἐλήφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ἐφ' οἷς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ἑλγήν τε, Τροίας ἣν ἀπ' ἀστῶν σώσας ἔχω.
ὁμομαῖ' ἥ χώρας, ἥδε καὶ λεὼν
ἐκ οἵδ', ὄχλον γὰρ εἰσπεσεῖν ἠχμώμεθα,
ὥσθ' ἱστορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσχλαινίας,
,, λιγύπτων τ' ἀϊστὸς τὰς τύχας. ἔχων δ' ἀνὴρ
,, πρόξεν' ἐμοὶ κακῶς ὑψηλός, εἰς ἀηδίαν
,, πίπτει μακίων τῷ πάλαι δυσδαίμονι.
χρεία δ' τείρει μ'. ὅτε γὰρ σῖτος πάρα, σπάνις
στ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐδῆτες, αὐτὰ δ' εἰλάσαι
πάρεστι. ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι.
πέπλους δ' ἐν ἡλίῳ, λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
χλιδάς τε, πόντῳ ἥρπασ'. ᾧ δ' ἄνδρ' ἐμοὶ μύχοις
λιγύφας γυναῖκα τλὴν μακρῶν πάντων ἐμοί
ἀρέξασαν, ἥκω, τόσ' ἐπιλελειμμένος
Φίλῳ Φιλῆσειν τάμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνῳ δὲ νοσῶ, τοῖς ἐκεῖ ζητῶν Φίλοις
τὰ πρόσφορ', ἵν' ὡς ἀξυνήσας λάθω.
ἑλὼν δὲ λῶμα πυθόμενος θεινοῖς πόλει,
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινός
,, προσῆλθον, ἐλπὶς δ' ἔκτε πλησίον δόμων
,, λαβεῖν τι ναύτας. ἐκ δὲ μὴ 'χόντων βίου,
,, δόλ' εἰ θέλειεν, ὠφελεῖν ἔχοιμ' ἄν.
ὠή. τίς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
ὅστις σ' ἀγγέλειε τἄμ' εἴσω κακά;
ΗΓ τίς πῶς πύλαισιν; ἐκ ἀπαλλαχθῇ δόμων,
καὶ μὴ πῶς αὐλείοισιν ἐσκικὼς πύλαις,

15 ὄχλον

ὄχλον παρίξεις δ' ἑστῶτας; ἢ λαθὼν ἥξεις
ἕλλω τεφυκὼς, οἵσιν ὀκ ὠλίσφαται.
ΜΕ ὦ γραῖα, ταῦτα ταῦτ' ἔφυν καλῶς λέγεις.
ἔξεσι. πείσομαι γάρ. ἀλλ' ἄνδρ' λόγου.
ΗΓ ἄπελθ'. ἐμοὶ γὰρ δόξαν πρόσκεισαι ξένε,
μηδένα πελάζειν φασὶν Ἑλλήνων δόμοις.
ΜΕ ἄ. μὴ πρόσειλα χεῖρα, μήδ' ὦθει βίᾳ.
ΗΓ πείθῃ γὰρ ὀδύνῃ, ὧν λέγω. σὺ δ' ἄπιθι.
ΜΕ ἄγγειλον εἴσω δεσπότοισι τοῖσι σοῖς.
ΗΓ πιστῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελεῖν σοὶ σὸς λόγος.
ΜΕ ναυαγὸς ἥκω, ξένον ἀσύλητον γένος.
ΗΓ οἴκων πρὸς ἄλλων νεῦ λιν' αὐτὶ τοῦδ' ἴθι.
ΜΕ ὄκ. ἀλλ' ἔσω πάρειμι. καὶ σύ μοι πιθοῦ.
ΗΓ ὀχλήρος εἶδ' ὤν. καὶ τάχ' ὠφελήσῃ βίᾳ.
ΜΕ αἰ, αἰ, τὰ δείνα' ὠδ' ἔτι μοι στρατεύματα;
ΗΓ ὀκοῦ 'κεῖ ὥστε σεμνὸς ἦδ', ὀκ ἐνθάδε.
ΜΕ ὦ δαῖμον, ὡς αὐαξὶ ἡμῶμεθα.
ΗΓ τί ἐλέφασα τέγγῃς δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
ΜΕ πρὸς τὰς πάροιθεν συμφορὰς σὺ δαίμονας.
ΗΓ ὀκοῦν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις Φίλοις.
ΜΕ τίς δ' ἦν πόλις χώρα; τὸ δὲ βασίλειοι δόμοι;
ΗΓ Πρωτεὺς τάδ' οἰκεῖ δώματα. αἰγυπτίᾳ δ' ἐγῇ.
ΜΕ αἰγυπτίᾳ; ὦ δύστλως, οἵ τε πλοῦν ἄρα.
ΗΓ τί δὴ τὸ Νείλου μεμπτὸν ὄδωρ οἰχρόν;
ΜΕ ὃ τοῦτ' ἐμέμφθην. τὰς ἐμὰς εἶνω τύχας.
ΗΓ πολλοὶ μακῶς πράσσουσιν, ὃ σὺ δὴ μόνη.
ΜΕ ἐς ὃν γ' ὠφ οἴκοις, ὅν τιν' ὀνομάζεις ἄναξ;
ΗΓ τόδ' ἴσιν αὐτοῦ μνῆμα. πᾶς δ' ἄρχει χθονός.
ΜΕ ὢ δαῖ' ἄν εἴη; ποτέρου ἐκτὸς, ἢ μ' δόμοις;
ΗΓ ὀκ ἔστ' ἄλλος, Ἕλλησι δὲ πολεμιώτατος.

16 ΥΥ 2 τίν'

με πίν' αἰτίαν ϛχὼν, ἧς ἐπικυρόμλω ἐγώ;
ΗΡ Ελϛήνλαν τ' οἴκας ὅδι τόσδε ἡ τοῦ Διός.
με ϖῶς φής; πίν' εἶπας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον.
ΗΡ ἡ τωνλαείς πᾶις, ἣν ἠγ[illegible] Σπάρτλιω ϖότ' ἦν.
με ϖόθϛν μολοῦϛα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
ΗΡ Λακεδλαίμον Θ' ἁλ, ἀδύρο νοσήσας ἄπο.
με ϖότ'; ὅτι ϖϛ λελήσμεθ' ὀϛ ἄντρων λέχϛς.
ΗΡ πρὶν σὺν Αχαιὰς ὦ ξέν' εἰς Τροίαν μολεῖν.
ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων. ὅδι γαὶρ τις ϛὴν δόμοις
τύχη τύραννο Θ', ἣ παράστεται δόμ Θ'.
καιρὸν γαὶρ ὀδὲν ἦλθον. ἦν δὲ δ' ϵαϖότης
λαβῆσε, θανάτ Θ' ξενίαν δι γλυκάσεται.
δύνϛς γαὶρ εἶμ' Ελλησιν, ἐχ ὅσον ϖικρούς
λόγους ἔδλωκα, δλιαϖότλω φοβϛμλόν
με τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς γαὶρ ἀθλίας
ἐκ τῶν ϖάροιθϛν τὰς ϖρϵσωλας δλυνω,
εἰ τλὺ μὲν αἵρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων,
ἥκω δλαλμαρτα, καὶ δλατ' ἄντρα σώζεται.
ὄνομα δὲ ταυτὸν ϕ δλεμῆς ἔχϵσαλ τις
δλαλμαρτ Θ' ἄλλη, τοῖσιδ' ϕναίει δόμοις.
Διὸς γ' ἔλεξε ϖᾶσλαλ νιν ϖεφυκέναι.
ἀλλ' ἦ τίς ὅδι Ζλωὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ
Νείλε ϖαρ' ὄχθαις; εἷς γαὶρ ὢν ε δλατ' ὀρανόν.
Σπάρτη δὲ ϖῶ γῆς ὅδι, ϖλιὼ ἵν' αἵροαὶ
ϕ δλαλλισδνακὸς εἰσιν Εὐρώτα μόνον.
ἅϖλδν δὲ τωνλάρειον ὄνομα δλιλήζεται,
Λακεδλαίμον Θ' δὲ γαῖά τις ξωώνυμο Θ',
Τροίας τε. ἐγὼ μὲν δὴ ἔχω τί χρὴ λέγϕ.
ϖολλοὶ γαὶρ ὡς εἴξασιν ϕ ϖολλὴ χθονὶ,
ὀνόματα ταῦτ' ἔχϵσι, κοὐ ϖόλις ϖόλει,

γυνὴ γυναικί τ'. ὀδὲν ὃν θαυμαστέον.
ὀδὶ ϖῦ τὸ δλεινὸν ϖϵωϖόλευ φδυξόμεθα.
,, Ανὴρ γαὶρ ὀδλεὶς ὧδε Βαρβαρ Θ φρυγάς,
,, ὃς ὄνομ' ἀνέϖλασε τὸμὸν, ὁ δλώσει Βορεά.
δλεινὸν γὸ Τροίας τῦρ. ἐγώ θ', ὃς ἦ ϕάνην
Μενέλα Θ', ὀκ ἄγνωϛος ϕ ϖάσιν χθονί. Quis Troiæ me gnãt vrbem
δόμων ἄνακτα ϖϵσμένων, ἔχει δὲ μοι
δλιαϛὰς φυλάξεις. ἦν μὲν ὠμόφρων τις ἦ,
κρύψας ἐμαυτὸν, εἰμι ϖῶς ναυάγια.
ἦν δ' ϕ δισδλῶ τι μαλθακὸν, τὰ ϖρόσφορα
ϕ νεῶ ϖρόσης συμφορᾶς αὐτήσομαι.
,, δλακῶν δλέθ' ἡμῖν ἔχατ μ το ῖς ἀθλίοις, Res misera. cum
,, ἄλλους τυράννους, αὐτὸν ὄντα βασιλέα, rex potens ro prius
,, Βίον ϖϵσαυτεῖν. ἀλλ' αὐαγκαίως ἔχει. nit vt eo amp ipse
,, λόγ Θ γαὶρ ὅδιν ὀκ ἐμός, σοφὸν δ' ἔϖ Θ, mendicare.
,, δλεινῆς αὐάγκης ὀδὲν ἰσχύειν ϖλέον. Dnm̃ ꝑ nũ
λο ἥκϵδα τὰς θεοιϕδὸ κόρας, neꝯsitas
ἅρπάζϵσ' ἐφαύη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλα Θ ὄϖω
μελαμφαὲς οἴχεται
δὶ ὀρφ Θ, χθονὶ δυφθεὶς,
ἀλλ' ἐπὶ δατ' οἶδμ' ἅλιον
τρυχόμλν Θ, ὄϖω λιμλώων
ϕαύσειε ϖατρίας γᾶς,
ἀλατέα βιότ
ϖαλαίφρων, ἄϕιλος ϕίλων,
ϖαντλαϖὰς ὠδὶ γᾶς
ϖόδλα χριμϖόμλν Θ ϕαλίῳ
λώϖα Τρωαδλ Θ ἐκ γᾶς.
ἐλέ ἦδλ ϖῦ τάφ τδδλ εἰς ἕδρας ἐγὼ ϖάλιν

σείχω, μαθοῦσα θεονόης Φίλους λόγους,
ἥ πω σ' ἀληθῶς οἶδε. φησὶ δ' ἡ φάεα
πόσιν τὸν ἐμὸν ζῶντα φέγγος εἰσορᾶν,
πορθμὸς δ' ἀλᾶται μυρίος πεπλωκότα
ἐκεῖσ' ἐκεῖσε, δόλιον ἀγύμναστον πλάνοις
ἥξειν, ὅταν δὴ πημάτων λαβὴ τέλος.
ᾧ δ' οὐκ ἔλεξεν, εἰ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπείλω τοῦτ' ὀρωπῆσαι σαφῶς,
πόθεῖσ' ἐπεί νιν εἶπέ μοι σεσωσμένον.
ἐγγὺς δὲ νίν πως φίλοι' ἔφασκ' εἶναι χθονός,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν πολίταις Φίλοις,
ὡς μοι πόθ' ἥξεις, ὡς ποθεινὸς αὖ μόλοις.
ἔα, τίς οὗτος; ὅτι πτερυγίζομαι
πρωτέως ἀσκηπτὸς ὠκυπόλου ἐκ βολυμάδων;
ἆχ ὡς δρομαία πολὺς, ἢ βάκχη θεᾶ,
τάφῳ ξυναλῶ λαβοῦσ' ἄγριος δέ τις
μορφὴν ὅδ' ὄψιν, ὃς με θηρᾶσθαι λαβεῖν.
με σὲ τὸν ὄρυγμα δεινὸν ἡμιλλημένη,
τύμβε, τί δ' ἐμπύρευτ' ὀρθοσταδὸν, λαβών.
μαῖνον. τί φεύγεις; ὡς δόλιος πλέξασα σόν,
ἔκπληξιν ἡμῖν, ἀφασίαν τε πορσιθεῖσ.
ἑλε ἀλικόμεθ' ὦ γυναῖκες. εἰργόμεθα γὰρ
τάφου, πρὸς αὐδῆς τοῦδε. καί μ' ἐλᾶν, θέλει
δόξαι τυραννίς, ὧν ἐφεύγομεν γάμους.
με ὦ λιλαῖπες ὄνομα, δαὶ χαρίεσσαι λαικῶν.
ἑλε καὶ μὴν σολιὼ γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχῃς.
με σῶσον φόβου μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα.
ἑλε ἴσημ', ἐπείγε τοῦδ' ἐφάπτομαι τόπου.
με τίς εἶ; τίν' ὄψιν σὴν γυῖα προσδέρκομαι;
ἑλε σὺ δ' εἴ τις; αὐτὸς γάρ σε, δίαμ' ἔχει λόγος.

με ὁ πώποτ' ἔδλου πρόσφορος δράσαι δλέμας.
,, ὦ θεοί. θεὸς γὰρ καὶ τὸ γινώσκειν φίλους.
ἑλε ἑλλωίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
με Ελένη σ' ὁμοία δὴ μᾶλις' εἶδον γυναι.
ἑλε ἐγὼ δὲ Μενελάῳ γε σέ. δὸ' ἔχω τί φῶ.
με ἔγνως γὰρ ὀρθῶς ἄνδρα δυσυχέστατον.
ἑλε ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χόρας.
με ποίας δαμαρτος; μὴ θίγῃς ἐμῶν πέπλων.
ἑλε ἦν σοι δίδωσι τὼ δάρεως, ἐμὸς πατήρ.
με ὦ φωσφόρ' ἑκάτη, πέμπε φάσματ' ὀλυμπῆ.
ἑλε ὁ νυκτίφαντον πρόσπολον ᾠδῆς μ' ὁρᾷς.
με ὁ μὲν γυναικῶν γ' εἷς δυοῖν ἔφυν πόσις.
ἑλε ποίων δὲ λέκτρων δεσπότης ἄλλων ἔφυς;
με ὦ ἄνδρα δύθει, δᾶκ φρυγῶν νομίζομαι.
ἑλε ὁκ ὄδιν ἄλλη σή τις αὐτ' ἐμῇ γυνή.
με ἦ πε φρενῶ μὲν οὔ, τὸ δ' ὄμμα με νοσεῖ;
ἑλε ὁ γάρ με λύσσων σὸν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκεῖς;
με τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ δὲ σαφὲς μ' ἀπορεῖ.
ἑλε σκέψαι τί σε λέῃ; τίς ἐστί σε σοφώτερος;
με ἔοικας. ὅστοι τοὐτόγ' ὀξαρνήσομαι.
ἑλε τίς δ' ἂν δισδοξεῖ σ' ἄλλος, ἢ τὰ σά γ' ὄμματα;
με ἐκεῖνο σὲ μὲν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ἑλε ὁκ ἦλθον εἰς γῆν πρῳδός, ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
με καὶ τίς βλέποντα σώματ' ἐξοργάζεται;
ἑλε ἀεθὴρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχεις λέχη.
με τίνος πάσαντος θεῶν; ἄελπτα γὰρ λέγεις.
ἑλε Ηρα διαλλαγαί, ὡς παύσεις με μὴ λαβοῖ.
με πῶς δ' ἂν αὖ γῆθάδ' ἦδ', γῆ Τροίᾳ θ' ἅμα;
ἑλε Τέτοκα γόνον τ' αὖ πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' ἄ.
με μέθες με, λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.

ἑλέ λέψεις χρ ἡμᾶς. τὰ δὲ λίαν ἐζάξεις λέχη;
με καὶ χαίρε γ', Ελένη πρόσφορος ὀθ' ὕνεκ' εἶ.
ἑλέ ἀκλάμψω. λαβοῦσά τ', ἀχ ἕξω πόσιν.
με τοῦτ' ἐκεῖ με μίγεθ· ὧν πόνων πείθει, σὺ δ' ὅ.
ἑλέ οἵ' ἐγώ, τίς ἡμῶν ἐγγύετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ Φίλτατοι λείπουσιν. ὀδὶ ἀφίξομαι
Ελλήνας, ὁ δὲ πατρίδα τλὰς ἐμὰν ποτε.
ἄγγ Μενέλαε, μαστεύων σε λιχαίνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τλὰς δὲ βαρβάρων χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τ' λελειμμένων ὕπο.
με τίδ' ἔστιν; ἦ πού βαρβάρων συλᾶσθ' ὑπο;
ἄγγ θαύμασ', ἔλαβον τ' ὄνομ' ἣ κἀπράγμ' ἔχων.
με λέγ' ὡς φορεῖς τι τῆδε τῇ πατρὶ νέον;
ἄγγ λέγω πόνους σε μυρίους τλῶναι μάτην.
με παλαιὰ βρίμη εἶς πάμαθ'. ἀγγέλλεις δὲ τί;
ἄγγ βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς ἀνδρὸς πτύχας,
ἀρθεῖσ' ἄφαντος. ὀρανῷ δὲ κρύπτεται,
λιποῦσα σεμνὸν αὔτρον, ὅσφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ', ὦ τάλαι πάροι φρύγες,
πάντες τ' Αχαιοί, δι' ἐμ' ὧδ' σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ηρας μηχαναῖς ἐθνήσκετε,
δόκησιν τοῦ Ελένην ὀκ ἔχοντ' ἔχειν πάρα.
ἐγὼ δ' ἐπεὶ δὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα πατέρ' ἐς ὀρανὸν
ἄπειμι. φήμας δ' ἦ τάλαινα Τρωάδες
ἄλως ἰάκχας ἦκουσεν. ὀδὸν αἰτία.
ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ, ἐνθάδ' ἦλθ' ἄρα.
ἐγὼ δέ σ' ἄστρων ὡς βέβηκεν μυχὸς
ἄγγελλον, εἰδὼς ὀδὲν, ὡς νοσοῦσ' ὅρον
δόμας φορεῖσις. ὀκ ἐῶ σε δῆτα μὴν

ἡμᾶς τόδ' αὖθις, ὡς ἄδικα πρὸς Ιλίῳ
πόνους πέπεικες ὥ πόσει. καὶ συμμάχοις.
με τοῦτ' ἐς ἐκεῖνο. ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ πάλαι ἀληθεῖς. ὦ πόθεινος ἡμέρα,
ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
ἑλέ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὴ χρόνῳ
παλαιός, ἡ δὲ τύχη ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν φίλαι,
πόλιν ἐτάσασα χέρα φίλιον
πρὸς μακρᾶς φλογὶ φασφόρῳ.
με λαγώ σε. πολλὰς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
ὀκ οἶδ' ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι τανῦν.
ἑλέ γέγηθα. λιπαρεῖ δ' ὀρθίους ἐθείρας
ἀνέπτερωκα, καὶ δόμων σαλεύσω.
πόρπας δὲ γύας χεῖρας ἔβαλον,
ἥδονὰν ὡς λαβὼ
ὦ πόσις, ὦ φίλτατη πρόσοψις.
με ὀκ ἐμέμφθω. Gramolino
ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα, λήδας τε,
ἃν νοῦν λαμπάδων λόρους
λευκίπποι, ξιφομάιμονες, ὤλβισαν ὤλβισαν
ζ πρόσθεν. ὀκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοί σ' ὁμᾶ.
πρὸς ἄλλας δ' ἐλαύνει θεὸς συμφορὰς τᾶσδε λιρέσθω,
τὸ λακὸν δ' ἀγαθὸν, σέ τε, λιᾶμὲ σωτάγαγε πόσιν
χρόνιον. ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
ἑλέ ὄναιο δῆτα. ταυτὰ δὴ ξυνθύχομαι.
λυεῖν χαὶ ὄντοιν, ὀχ ὁ μὲν τλήμων, ὅδ' ὅ.
Φίλαι, Φίλαι, τὰ πάρ·
ὀκέτι σφόμεν, ὀδ' ἀλγῶ.
πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,

ὀρ ἔμολον, ἔμολον ἐκ Τροίας
πολυετῆ μολεῖν.
με ἔχεις, ἐγὼ τέ σ'. ἥλιός θ' μυρίας
μόγις διελθὼν, ἠδόμην τὰ θεᾶ.
ἐμὰ δ' ἀκήρυκα, χαρμονὰν
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας.
ἑλέ τί φῶ; τίς αὖ τάδ' ἦλπισε βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις.
με λιγύω σε τὴν λοκὰς αν ἰλαίαν πόλιν
μολεῖν, Ιλίου τε μελέας πύργους,
πρὸς θεῶν δόμων πῶς δῶ ἐμῶν ἀπεσάλης;
ἑλέ ἔ, ἔ. πικρὰς ὀν ἀρχὰς βαίνῃς.
ἔ, ἔ. πικρὰν δ' ἐρινῦς φάτιν.
με λέγ', ὡς ἅπασα τἀπὸ τὰ λῶρα λακεμόνων.
ἑλέ ἀπείπυλα μὲν λόγον, οἷον οἷον ἐσσίσμαι.
με ὅμως δὲ λέξον. ἡδύ τοι μόχθων λελύειν.
ἑλέ ὀκ ἀδὲ λέκτρον βαρβάρου ναυαίας,
πεπρωμένας λώπας.
πεπρωμένος δ' ἔρωτος ἀθλίων γάμων.
με τίς σε δ' αἰμῶν, ἢ πότμος συλᾷ πάτρας;
ἑλέ ὁ Διός, ὁ Διός, ὦ πόσι, πᾶις
μ' ἐτέλασε Νείλῳ.
με θαυμασὰ τῷ πέψαντος, ὦ ξεινοί λόγοι.
ἑλέ λατελαθρυκα, κοὐ βλέφαρον ὑγραίνω
δακρυσιν. ἃ Διός μ' ἄλοχος ὤλεσεν
Ηρα. Με. τίνων χρέος σε πεδᾶναι λακεῖν;
ἑλέ ὤ μοι ἐμῶν ξεινῶν, λατρῶν, καὶ λεχέων,
ἵνα θεαὶ μορφαὶ ἐφαίδρυναν.
ὤθεν ἔμολε λύσις.
με τάδ' εἰς λύσιν σοι τῶδ' ἔθηκ' Ηρα λακεῖν;

προπερ. 22

Κύπρις

ἑλέ Κύπρις ὡς ἀφέλοιτο. Με. πῶς, αὖθις.
ἑλέ Πάρις, ὦ μ' ἐπῳδύσ'. Με. ὦ τλῆμον.
ἑλέ τλάμων, τλάμων, ὥσθ' ἑτοίλασ' Αἰγύπτῳ.
με εἰτ' αὐτόδικον εἴδωλον ὡς σέθεν λελύω.
ἑλέ τὰ δὲ ἐμὰ μέλαθρα πάθεα, πάθεα.
μᾶτερ, οἰ ἐγώ. Με. τί φῄς;
ἑλέ ὀκ ὀδὶ μάτηρ. ἀγχόνειον δὲ βρόχον δια
δι' ἐμὲ λατελίπατο δύσγαμος αἰσχύνας.
με ὤ μοι. θυγατρὸς δ' Ερμιόνης ὀδὶ βίος;
ἑλέ ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ πόσι, λατασχὼν
γάμου ἄγαμου, αἰσχύνας.
με ὦ παῦ λατ' ἄκρας δώμ' ἐμὸν πέρσας Γαλεις,
τάδε καὶ σε δώλεσε, μυελὰ δ' ας τε
χαλκεόπλωρ Δαναῶν.
ἑλέ ἐμὲ δὲ πατρίδος ἄπο, κακὸν πότμον
ἀραίαν ἔβαλε θεὸς
ἀπὸ πόλεος, ἀπό τε σέθεν,
ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον,
τὰ λιποῦσ' ἐτῶ αἰσχροῖς γάμοις.
χο εἰ καὶ τὰ λοιπὰ δὴ τύχης δύσδαιμον
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειν αὖ.
ἄγγ Μενέλαε, λίαμοι πρόσθεν ὅτε τι δὴ ἥδονῆς,
ὦ μανθάνω μὲν λίαν ὰς, ὰ σαφῶς δ' ἔχω.
με ἀλλ' ὦ γύναι, καὶ σύ κοινώνει λόγων.
ἄγγ ὀχ ἥδε μόχθων τῶν γὰ Ιλίῳ βεβούλης;
με ὀχ ἥδε. πῶς θεῶν ἥμην ἠπατημένοι, Ηαε εστ ρτιρια
ναφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες γὰ χοροῖν λυγρόν. imago in hac
ἄγγ τί φῄς; νεφέλης ἆρ' ἄλλως εἴχομεν πόνους πίειν; fabula.
με Ηρας τάδ' ἔργα, καὶ θεῶν τριοσδ' ἔρις.
ἄγγ ἦ δ' ὄσ' ἀληθῶς, ἐσίν ἥδε σὴ δάμαρ;

23

κύτη.

με αὖτκ. λόγοις σ' ἐμοῖσι πίσδυσον τάδε.
ἄγγ ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφκ, τί ποικίλον,
καὶ δυσέκμαρτον, εὖ δέ πως ἀνασρέφει,
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀναφέρων. ὁ μὲν πονεῖ,
" ὁ δ' ὀ πονήσας αὖθις ὄλλυται κακῶς,
" Βέβαιον ὀδὲν ἔρ' ἀεὶ τύχης ἔχων.
σὺ γάρ, πόσις τε σός, πόνων μετέσχετε,
σὺ μὲν λόγοισιν, ὁ δὲ δορὸς πεθυμίᾳ.
ὠδύρατ' ἀν' ὅτ' ἐπόδυσ', ὀδὲν εἰχε, νεῦ δ' ἔχε.
αὐτόματα πράξας τἀγάθ' δυτυχέσατα,
ὀκ ἄρα γέροντα πατέρα, καὶ Διοσκόρω
ἤχμασας, ὀδ' ἔδρασας οἷα δὴ ζε κα.
νεῦ αὐανέσθαι χρὴ σὸν ὑμέναιον πάλιν,
καὶ λαμπάδων μεμνήμεθ', ἃς τεταόρεις
ἵπποις προχάζων, πῦρ ἔφορον. σὺ δ' ἐν δίφροις,
σεῦ τῶδε νύμφη δ' ὦμ' ἔλιτες ὄλβιον.
" κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν,
" καὶ ξυγγένηθε, καὶ ξυωκοδόμει κακοῖς.
ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ σ' ἔφυχ' ὅμως λάτροις
ἐν τοῖσι γενναίοισιν πειθομένην
" δόλοισι, τὄνομ' ὀκ ἔχων ἐλεύθερον,
" χρὴ νοεῦ δέ. μρεῖσσον γὰρ τόδ', ἢ δουεῖν κακοῖν
" ἐν' ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρενῶς τ' ἔχθ κακὰς,
με ἄλλων τ' ἀκούειν δόλον ὄντα τῶν πέλας.
ἄγ' ὦ γραεῦ. πολλὰ μὲν παρ' ἀσίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκ πόνων ἐμῶν.
καὶ νεῦ μεταχὼν ἐν ἐμῆς δυπραξίας
ἄγγελον ἐλθὼν τοῖς λελειμμένοις Φίλοις
τάδ', ὡς ἔχων εὕρηκας, οἵ τ' ὀμὲ τύχης,
μένειν τ' ἐπ' ἀκταῖς, τός τ' ἐμὲς κατασθενεῖν

ἀγῶνας,

ἀγῶνας, οἵ μὲν δύσιν, ὃς ἐλπίζομεν,
καὶ τὸν δὲ πῶς δυσαίμεθ' ἐκπλεῦσαι χθονός
φρουρεῖν. ὁ πως αὖ εἰς γῆν ἐλθόντες τύχης,
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἢν δυσώμεθα.
ἄγ ἔσαι τάδ' ὦ ναξ. ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἐσεῖδον, ὡς φασ' ἔσι, καὶ ψευδῆ πλέα.
" ὀδ' ἴσ' ἄρ' ὑγιὲς ὀδὲν ἐμαντεύσω φλεγός,
" ὅτε πρώτην φθέγματ'. δύπθες δέ τοι
" τὸ καὶ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.
Καλχας γὰρ ὀκεῖπ', ὀδ' ἐσήμηνε στρατῷ,
νεφέλης ὑποβρυήσκοντας εἰσορῶ Φίλους.
ὀδέν γε, ἀλλὰ πολις αὐτερπάσθη μάτην,
εἴπερ αὖ ὄνεχ' ὁ θεὸς ὀκ ἠβούλετο;
" τί δεῖτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
" θύοντας αἰτεῖν ἀγαθὰ. μαντείας δ' ἐγώ.
" βίᾳ γὰρ ἄλλως δέλεαρ εὑρέθη τόδε,
" ὀδόδεις ἐπλάτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤν.
" γνώμη δ' ἀρίστη, μάντις, ἥ τ' εὐβουλία.
χο Εἰς ταὐτὸ κἀμοὶ δόξα μαντεύων πέρι,
" χωρεῖ γέροντι. τοῦ θεὸς ἔχων τίς αὖ
" Φίλους ἀρίστους μανθάνει' ἔχοι δόμοις.
ἑλέ εἶεν. τὰ μὲν δὴ δοῦ, ἀεὶ καλῶς ἔχει.
" ὅπως δ' ἐσώθης ὦ πάλαι Τροίας ἄπο,
" κἀρδ μὲν ὀδὲν εἰδέναι, πόθ δέ τις
" τὰ τῶν Φίλων Φίλοισιν ἀνδάνει κακά.
με ἦ πόλλ' αὐτερπε μ' ἐν ὀλίγῳ, μικᾷ δ' ὀδέν.
τί σοι λέγοιμ' ἄν τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφορὰς,
τὰ Ναυπλίου τ' δυβοϊκὰ πυρπολήματα,
Κρήτην τε, Λιβύην δ', ἃς ἐπεσράφην πόλεις,
σὸν παῖς τε Γορσέως. ὁ γὰρ ἐμπλήσαιμί σε

μύθων.

μύθων. λέγων τ' ἄν σοι κακ', ἀλγοίην ἔτι.
πάσχων τ' ἔκαμνον. δὶς δὲ λυπηθεῖμεν ἄν.
ἑλέ καλλιον εἶπας, ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ.
ἐν δ' εἰπὲ, πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
πόντου 'πὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρου πλάνον.
με ἐνιαύσιον, πῶς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι. διῆλθον δ' ἑπτὰ περιδρομὰς ἐτῶν.
ἑλέ φεῦ, φεῦ. μακρόν γ' ἔλεξας ὦ ταλας χρόνον.
σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν, ἐνθαδ' ἦλθες εἰς σφαγαὶς.
με πῶς φῄς; τί λέξεις; ὥς μ' ἀπώλεσας γύναι.
ἑλέ φεῦ γ' ὡς ταχισα τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονός,
θανῇ πῶς ἀνδρὸς, οὗ τάδ' ἐστι δώματα.
με τί χρῆμα δρασας ἄξιον τοῦ συμφορᾶς;
ἑλέ ἥκεις ἄελπτος, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γαμοις.
με ἦ γὰρ γαμεῖν τίς τἄμ' ἐβουλήθη λέχη;
ἑλέ ὕβριν δ' ὑβρίζειν εἰς ἔμ', ἣν ἔτλην ἐγώ.
με ἰδίᾳ σθένων τις, ἢ τυραννεύων χθονός;
ἑλέ ὃς γῆς ἀνασσει τοῦδε Γρωτέως γόνος.
με τόδ' ἐς' ἐκεῖν' αἴαγμ' ὃ προσπολου κλύω.
ἑλέ ποίοις ἐπιστὰς Βαρβαροις πυλώμασιν;
με τοῖς, ἔνθεν ὥσπερ πτωχὸς ἐξηλαυνόμην.
ἑλέ ἦπου προσήτεις βίοτον; ὦ ταλαιν' ἐγώ.
με τοὔργον μὲν ἦ τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε.
ἑλέ πάντ' οἶσθ' ἄρ' ὡς ἔοικας ἀμφ' ἐμῶν γάμων.
με οἶδ'. εἰ δὲ λέκτρα διέφυγες ταδ', οὐκ ἔχω.
ἑλέ ἄθικτον εὐνὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην.
με τίς τοῦδε πειθὼ; φίλα γὰρ, εἰ σαφῆ λέγεις.
ἑλέ ὁρᾷς τάφου τοῦδ' ἀθλίους ἕδρας ἐμαὶς;
με ὁρῶ τάλαινα στιβαδας, ὧν τίσοι μέτα.
ἑλέ ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς.

βωμοῦ

με βωμοῦ σπανίζουσ', ἢ νόμοισι Βαρβαροις;
ἑλέ ἐρρύεθ' ἡμᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν.
με οὐδ' ἄρα πῶς οἴκους ναυστολεῖν ἔξεστί μοι;
ἑλέ ξίφος μὲν εἶσι μᾶλλον, ἢ τοὐμὸν λέχος.
με οὕτως ἂν εἴην ἀθλιώτατος βροτῶν.
ἑλέ μὴ νῦν καταιδοῦ. φεῦγε δ' ἐκ τοῦδε χθονός.
με λιπὼν σε; Τροίαν δ' ἐξέπερσα σὴν χάριν.
ἑλέ κρεῖσσον γὰρ, ἢ σὲ τἄμ' ἀρκτεῖναι λέχη.
με ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας, Ιλίου τ' οὐκ ἄξια.
ἑλέ οὐκ ἂν κτάνῃς τύραννον, ὃν σπεύδεις ἴσως.
με οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν οὐκ ἔχει δέμας;
ἑλέ εἴσῃ. Τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατον, ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
με σιγῇ πρασχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ἑλέ εἰς ἄπορον ἥκεις. δεῖ δὲ μηχανῆς τινος.
με δρῶντας γὰρ, ἢ μὴ δρῶντας, ἥδιον θανεῖν;
ἑλέ μί' ἐστιν ἐλπὶς, ἣ μόνη σωθεῖμεν ἄν.
με ὠνητὸς, ἢ τολμητὸς, ἢ λόγων ὕπο;
ἑλέ εἰ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
με ἐρεῖ δὲ τίς μ' οὐ γνώσεταί γ', ὃς εἰμ' ἐγώ;
ἑλέ ἔς' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴσῃ.
με φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη;
ἑλέ οὐκ, ἀλλ' ἀδελφή. Θεονόην καλοῦσί νιν.
με χρηστήριον μὲν τοὔνομ'. ὅ, τι δὲ δρᾷ, φρασον.
ἑλέ πάντ' εἶδ', ἐρεῖ τε συγγόνῳ πρόντα σε.
με θνήσκοιμεν ἄν. λαθεῖν γὰρ οὐχ οἷόντέ μοι.
ἑλέ εἴ πως ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
με τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπαγεις μ' εἰς ἐλπίδα;
ἑλέ πρόντα γαίᾳ μὴ φρασαι σε συγγόνῳ.
με πείσαντε δ', ἐκ γῆς διορίσαιμεν ἂν πόδα;
ἑλέ κοινῇ τ' ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λαθρ' οὐδαμοῦ.

με σὸν ἔργον, ὡς γυναικὶ προσφορὸν γυῖαι.
ἑλέ ὡς δὴ ἄλοχος ἆσα γόνατ' ἐμῶν ἕξει χορῶν.
με φίλ', ἦν δὲ λήνῳ μὴ ἀφλέξηται λόγος;
ἑλε θανῇ. γαμοῦμαι δ' ἢ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
με πρόδοτης ἀν εἶης τήνδε βίαν σκήψασ' ἔχεις.
ἑλέ ἀλλ' ἀγνὸν ὅρκον σὸν καρᾶ κατώμοστε.
με τί φῄς; θανεῖσθαι, λῦσον αὐτ' ἀλλάξειν λέχη;
ἑλέ ταυτῷ ξίφει γε. λείσομαι δέ σε πέλας.
με ὦδ' ἕποσθε τοῖς νεῶ, λεξιᾶς ἐμῆς θίγε.
ἑλέ ψαύω, θανόντος σε, τὸν δ' ἐκλέψειν φάος.
με κἀγὼ σορηθείς σε, τελευτήσω βίον.
ἑλέ πῶς δ' ἂν θανόμεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
με τύμβος' ἐπὶ νώτῳ σε κατανῶ, ἐμὲ κτανεῖ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνίσμεθα
λέκτρων ἕνεκα σῶν. ὁ δὲ θέλων, ἴτω πέλας.
τὸ τρωϊκὸν γὰρ δὴ κατασχὼν λέχος.
δόξ' Ἑλλάδ' ἐλθών, λήψομαι πολὺν φόνον,
ὅστις θέτιν μὲν ἐσέρησ' Ἀχιλλέως,
τελαμωνίδ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγάς,
τὸν Θησέως τε παῖδα. δρᾶ δὲ τἀμοῦ
δὴ ἀξιώσω κατθανεῖν δόλιον ἐγώ;
,, μὴ λίσαι γε. εἰ γὰρ εἰσιν οἱ θεοὶ σοφοί,
,, δύστυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο,
,, κἀφ' ἁμὰ κατεμπίπτουσιν γὴ τύμβῳ χθονί,
,, κακὸς δ' ἐφ' ἕρμα σφετέρων ἐκβάλλουσι γῆς.
ὦ θεοί, γνοίαθ' ἡνίκ' ποτ' δύτυχὲς γνῶτε
τὸν ταντάλειον, κἀμετασήσω κακῶν.
ἑλέ οἰ ἐγὼ τάλαινα. τί τύχης γὰρ ὧδ' ἔχω.
Μενέλαε, δρᾶπερ ἀγμεθ', ἐκβαίνει δόμων
ἡ θεασίφρων Θεονόη, κατυπεῖ δόμος,

λιπέρωμ

λιπέρωμ λυθέντων. φεῦγ'. ἀτάρ τι φθύκτεόμ'
ἀπὸ σᾶς γαρ σε, καὶ πρὸ σ' ἀφιγμένον,
λευρὸ οἶδμ. ὦ δύσλως, ὡς ἀπωλόμεθα.
Τροίας δὲ σωθεὶς, λιὰ πὸ βαρβάρου χθονὸς,
εἰς βάρβαρ' ἐλθὼν, φάσγαν' αὐθις ἐμπεσῇ.
θεο ἦγ' σύ μοι φρόσσε λαμπήρων σέλας,
θεῖον δὲ σεμνὸν θεσμὸν αἰθρίου μυχῶν,
ὡς πνεῦμα λαθαρὸν ὀρανὸν λεξαίμεθα.
σὺ δ' ὦ κέλευθον, εἴ πις ἔβλαψ πω δόλι
σέβων αὐσίῳ, δ' ὸς λαθαρσίῳ φλογί.
λερὸν σον δὲ πόλικλω, ἵνα λιεξέλθω, πυρός.
νόμον δὲ τὸν ἐμὸν θεοῖσιν ἀφλὸν σαι, πάλιν
ἐφέσιον φλόγ' εἰς δόμους κομίζετε.
Ελγύη τί τἀμά; πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ἦκει πόσις σοι Μενέλεως ὅδ' ἐμφανὴς,
νεᾶν σορηθείς, τῶν σῶν λιμήματος.
ὦ τλῆμον, ὡς σὺς λιαφυγὼν ἦλθε πόνους,
ὡς δ' οἶδε νόσον οἰκεῖ', εἴτ' αὐτὸν μενεῖς.
ὁρῖς γὰρ γ' θεοῖσι, σύλλογός τε σὸς πόρι
ἔσται, πάρεδρος Ζηνὶ τῷ δ' γ' ἥματι.
Ηρα μὲν, ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
νεῶν ὄξειν δύνας, λεῖς πάτραν σῶσαι θέλει
ξυὺ τῇδ', ἵν' Ελλὰς σὺ Αλεξάνδρου γάμους
πώρυμα Κύπριδος φυσπονυμφεύτου μάθῃ.
Κύπρις δὲ νόσον σὸν δαφθεῖραι θέλει,
ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ, μὴ δὲ πριαμίδαις φανῇ
τὸ καλλος, Ελγύης ἕνεκ' ὠνητοῖς γαμοις.
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις,
λέξασ' ἀδελφῷ γ' ὧδ' δ' ὄντα λιολέσω,
εἴτ' ὦ μεθ' Ηρας σᾶσα σὸν σώσω βίον,

ἐρύψασ' ὁμαίμονι, ὃς με προστάσει τάδε
εἰπεῖν, ὅταν γῆν τὴν δε νοσήσας τύχης.
τίς εἶς; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
πρόνδ', ὅπως αὖ τἀμὰ ἀσφαλῶς ἔχῃ.
ΗΛΕ ὦ παρθέν', ἱκέτης ἀμφὶ σὸν πίπτω γόνυ,
καὶ προσκαθίζω βᾶκον ἐκ δυσαίμονα,
ἵππου τ' ἐμαυτὸ, τῆδε θ' ὅμ σὺ μόλις ποτὲ
λαβοῦσ', ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν.
μή μ' ἀτείμως σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα Φιλτάτας χόρας.
σῶσον γ', λίσσομαί σε. συγγόνῳ δὲ σῷ
τῷ δυσσέβειαν μὴ προσῇς τιν' σοί ποτε,
χάριτας πονηρὰς, ἀλλὰ σίκους ὠνουμένη.
,, Μισεῖ γὰρ ὁ θεὸς τὴν βίαν. τὰ δίκαια δὲ
,, κἀκεῖθεν ἀνδρὸς, ἐκ δὲ ἁρπαγᾶς.
,, ἐστὶ δ' ὁ πλοῦτος, οὐδικός τις ὤν.
,, κοινὸς γὰρ ὅδε γ' οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς,
,, καὶ γαῖ', ἣν ἕκαστος χρὴ λώματ' αὐτῆς πλημμελῶς
,, τἀλλότρια μὴ χῇ, μᾶλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ.
ἡμᾶς δὲ μακαρίως μὲν, ἀθλίως δ' ἐμοί,
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σῴζειν τόσε
τῷδ', ὃς πάρεσι, κἀπολάζυσθαι θέλει.
πῶς δ' ἂν θανοῦμαι κἀκλάβοι; ἐμοῦ δὲ πῶς
τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν αὖ ἀκλοίπ ποτέ;
ἢ δὴ τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει.
πότερον ὁ δαίμων, χ' ὡ θανοῦμαι τὰς τῶν πέλας
βάλοιντ' ἄν, ἢ βάλοιντ' ἂν ἀκλῆναι παλιν
δοκῶ μὲν ἔκαν χρή σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ταλαίῳ μᾶλλον, ἢ χρηστῷ πατρί.
εἰσ' ὅστε μάντις, καὶ τὰ θεῖ' ἡγημένη,

τὸ μὲν

τὸ μὲν δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθορεῖς,
τῷδ' δ' ὁσίῳ συγγόνῳ δ' ὠσεις δίκην.
ἀλλχρὸν τὰ μὲν σε θεῖα πάντ' ὀφείλειν,
τὰ τ' ὄντα, καὶ μὴ, τὰ δὲ δίκαια μὴ εἰδέναι.
τλῆμ' ἀθλίαν ἐμ', οἵσιν ἐγκειμαι κακοῖς
ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τῶνδε τύχης.
Ελένην γὰρ ὀλεῖς ὅστις σ' εὑρεῖ βροτῶν,
ἣ κλαύζομαι κατθ' Ελλάδ' ὡς πρόδ' ὅσ' ἐμὸν
πόσιν, φεύγοντ' ἄκυρα πολυχρύσους δόμους.
ἦλθ' δ' Ελλάδ' ἔλθω, κἀκπίθῳ Σπάρτης πάλιν,
κλύοντός, εἰ πάσχοντός, ὡς τέκναις θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δὲ πρόδοτις ὀκ ἄξ' ἣν Φίλων,
πάλιν μ' ἀναίξασ' εἰς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν.
ἐλπίσομαί τε θυγατρὸς, ἣν ὀλεῖς γαμεῖ.
τλῆμ' δ' ἀθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀληθείαν πικρὰν,
ὄνταν δ' οἴκοις χρημάτων ὀνήσομαι.
κεἰ μὴ θανοῦμ' ὅδ' δ' φυγᾶς κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπόντα, πλησίοις αὖ ἡγάπαν.
νεῦ δ' ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι.
μὴ λῆτα πρόθεν', ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε.
λὸς τὴν χάριν μοι τῆδε, καὶ μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου. παιδὶ γὰρ κλεινῷ τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγώς.
εἰς ταυτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι σοῦς τρόπους.
ΘΕΟ οἰκτρὸν μὲν οἱ παρόντος δ' μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δὲ καὶ σύ. τῷδε δὲ Μενέλεῳ πρόθες
λόγους ἀκοῦσαι, τίνας ὄρει ψυχῆς πόρῳ.
ΜΕ ἐγὼ σόν ὅτ' αὖ πρόσοδον εἶμι ταλαίνῃ γόνυ,
ὅτ' αὖ δακρῦσαι βλέφαρα. τὴν Τροίαν γὰρ αὖ
δειλοὶ γεγῶμεν, πλεῖστον αἰσχύνομεν ἄν.

,, καί τοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς δυσμενοῦς,
,, ὃν ξυμφοραῖσι πλάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν·
ἀλλ' οὐχὶ σοῦτον τὸν καλὸν, εἰ καλὸν τόδε,
ἀμείνσομαι, τοπρόσθε θ' ὑπλαιμονίας.
ἀλλ' εἰ μὲν ἄνδρα σοι πλοκεῖ σῶσαι ξένον
ζητοῦντά γ' ὀρθῶς ἀρπλαβῶν πλάμαρτ' ἐμὲ,
ἀπόπλου τε, καὶ πρὸς, σῶσον. εἰ δὲ μὴ δυκεῖ,
ἐγὼ μὲν οὐ νεῶ πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄθλιος ἂν εἴην, σὺ δὲ γυνὴ κακὴ φανῇ.
ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν, καὶ δίκαι' ἡγούμεθα,
καὶ σῆς μάλιστα καρδίας ἀνθάψεται,
λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σὸν πατρὸς πόθῳ.
ὦ γόρυ, ὃς οἰκεῖς τῶνδε λαΐνου τάφου,
ἀπόπλου ἀπαυτῶ τὴν ἐμὴν πλάμαρτά σε,
ὦ Ζεὺς ἔπεμψε πλοῦρόσοι σώζειν ἐμοί.
οἶδ' ὄνειχ' ἡμῖν ὅποτ' ἀρπλίσεις θανών.
ἀλλ' ἦπλε πατρὸς νερθεν αὐκαλούμενον,
ὃν ἀξιώσει τὸν πρὶν δύκλεέστερον
κακῶς ἀκοῦσαι. λυπρὰ γὰρ ὄζει νεῦ.
ὦ νερτέρ' ἄπλη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πολλὰ λέξω θλ' ἑκάτι σώματα,
πεσόντα δορὶ μῶν φασγάνῳ, μιαρὸν θ' ἔχεις,
ἢ ναῦν ἐκείνης ἀπόπλου ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τλήσ' ἀνάγκασόν γ' δύσεβὲς πατρὸς
μορέοσω φανεῖσαν, πᾶμ' ἀρπλῆναι λέχη.
εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τλῆ ἐμὴν συλήσετε,
ἃ σοι πρὸ λιπὼν ἦπλε τῶν λόγων φρουσω.
ὄρνιοις μεκλήμεθ' ὡς μαθεῖς ὦ πρόθρονε,
πρῶτον μὲν ἐλθεῖν θλ' μάχης σῷ συγγόνῳ.
μαρκεῖνον, ἢ μὲ θλεῖ θανεῖν, ἁπλοῦς λόγος.

ἦν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μή ποτ' αὐτιθῇ ποδί.
λιμῷ δὲ θνῃσῶ τύμβον ἱκετεύοντε νώ,
μιτανεῦν πλέσθαι τλήσ' ἐμοί, μαρκεῖται ἐμόν.
πῶς ἢ πρὸς ὧσαι δῆσομον ξίφος τόδε,
τύμβος θ' ἱ νώτοις τόδε, ἵν' αἱμαρτοῦς ῥοαὶ
τάφου μιατατάζωσι. μεισόμεθα δὲ
νεκρὼ δύ' ἐξῆς τῷδ' ὐδὲ ξεσῷ τάφῳ,
ἀθανάτου ἄλγος σοί, ψόγος δὲ σῷ πατρί.
ὃ γὰρ γαμεῖ τλήσ' ὅτε σύγγονος σέθεν,
ὅτ' ἄλλος ὀπλεῖς. ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπαξόμαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους πλιάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
,, τί τοῦτο; δακρύοις εἰς τὸ θῆλυ τρεπόμενος,
,, ἐλεινὸς ἶν μᾶλλον, ἢ δραστήριος;
μιτεῖν' εἰ πλοκεῖ σοι. πλυσκλεῶς γὰρ ὀμιτρεῖς.
μᾶλλόν γε μὲν τοι τοῖς ἐμοῖς πειθοῦ λόγοις,
ἵν' ἧς πλικαία, καὶ πλαμαρτ' ἐγὼ παθεῖν.
χο ὦ Ζεῦ βραβεύειν ὧν νεανικῶς λόγος.
ὅτῳ δὲ μεῖνον, ὡς ἅπασιν ἐνπλαίνης.
θεο ἐγὼ τὸ φυκάτ' δύσεβεῖν, καὶ βέλομαι.
φίλῳ τ' ἐμαυτὸν, καὶ πλεῖον τοῦ πατρός.
ὃν μὲν μιαίνω, σὺ δὲ συγγόνῳ χάριν
πλοῖον αὖ, ἐξ ἧς πλυσκλεὴς φανήσομαι.
,, φεῦσι δ' ἰδρὼν θλ δίκης ἐμοὶ μέγα
,, ὃν τῇ φύσει. καὶ δοῦρ Νηρέως πάρα
ἔχουσα, σώζειν Μενέλεως θράσομαι.
Ηρα δ' ἐπαίπορ βέλετά σ' δύρυγετεῖν,
εἰς ταυτὸν οἴσω ψῆφον. ἡ χάρις δ' ἐμοί,
ἴλεως μὲν εἶν, συμβέβηκε δ' ὀλαμῶ.
πειρῶσομαι δὲ πρθρόθρονος μένειν ἀεί.
ἆρ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρί,

ἡμῖν ὀλεῖ αὐτὸς μῦθος. ἀλλ' οἴκημεν αὖ,
μὴ ἀκλύωσιν γάρ σ' ἀεὶ βλέπων,
ἀπέλωκεν ἄν σοι τλῶ γ' ἔχειν, ταύτην λίσσε.
" καὶ γὰρ τίσις θεοῖσι δεῖ δίκης τε νόστοις,
" καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς
" ἦν μὴ θανόντων, ζῆν μὲν οὐ, γνώμην δ' ἔχειν
" ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπίτνων.
ὡς δ' οὐ παραινῶ μὴ μακρὰν, σιγήσομαι,
ἃ μὴ καθικετεύσατ'. ἀδὲ μοιρία
ξύμβολον ἔσομαι τοῦ κασιγνήτου ποτέ.
σύοργε τῶ γὰρ κοινὸν, ὃ δοκεῖς' ὅμως.
ὄζ δύσεβείας ὅσιον, εἰ πίθημί νιν.
αὐτοί μὲν δὴ τλῶ ἔξοδόν γ' εὑρίσκετε.
ἐγὼ δ' ἀρεσᾶς' ἐκποδὼν, σιγήσομαι.
" ἐκ ἦν θεὸν δ' ἀρχεθε, χ' ἱκετεύετε
" τλῶ μὲν σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοσῆσαι Κύπριν,
" Ηρας δὲ τλῶ γνώμαν γ' αὐτῶ μένειν,
κοὐ εἰς σε, καὶ σὸν ὤσιν ἔχει σωτηρίας.
σὺ δ' αὖ θανόντι μοι πάτερ, ὅσον ἐγὼ δρῶ,
ὅποτε κεκλήσῃ δυσεβὴς αὖτ' εὐσεβῆς.
ἀλλ' ὀλεῖς ποτ' δυτύχησον, ἐκλιπὼν γεγώς.
" γὼ δεῖ δίκαιά δ' ἐλπίδων σωτηρίας.
Μενέλαε, πῶς μὲν παρθένα σεσώσμεθα.
τὸν θνήσκε δή σε σὺν λόγος φρόντα χρὴ,
κοινῶ ξυναλλαγὴν μηχανῶ σωτηρίας.
ἄπελθε δὴ νεῶ. χρόνιος εἶ ἤδη στέγας,
καὶ σωτήρα θαλάσσιον πόντου βασιλέως.
πῶς δ' ἔλεξας; εἰσφορεῖς γὰρ ἐλπίδας
ὡς δή τι δράσων χρηστὸν εἰς κοινὸν γε νῶν.
πάσεις ἂν τὸν, οἵπερ τετραζύγων

ὄχων αὐάσσω', ὥστε νῶν δεῦρο δόμους;
ἐλε πείσομαι. ἀλλὰ τίνα φυγῶ φόβον σέθεν;
πέλοπος ἄπειροι, βαρβάρου τ' ὄντες χθονός;
ἀλλ' οὐκ ἄρα εἶπας. με. φέρε, τί δ' εἰ μυρφθεὶς δόλῳ
λιτανεύσιμ' ἄνακτα δεῦρο δεῦρο δισόμῳ ξίφει; (μοις
ἐλε ὃν ἂν ἀναλάβοιτ', ἀδὲ σιγήσειεν ἄν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον καταπανεῖν.
με ἀλλ' οὐδὲ μὲν ναῦς ὅδιον, ἣ σωθεῖμεν ἄν
φόνου γένοιτο. ἦν γὰρ εἴχομεν, θάλασσ' ἔχε.
ἐλε ἄκουσον, εἰ τι καὶ γυνὴ λέξει σοφόν,
βέλει λέγεσθαι μὴ θανοῦν λόγῳ θανεῖν;
με καλὸς μὲν ὄρνις. εἰ δὲ μὴ βραδαίνω λέγειν,
ἕτοιμός εἰμι μὴ θανοῦν λόγῳ θανεῖν.
ἐλε καὶ μὲν γυναικείοις ἂν οἰκτισαίμεθα
καιραῖσι, καὶ θελκτροῖσι πρὸς τὸν αὐόσιον.
με σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τίνων ἄκος;
ἐλε παλαιότης γὰρ δεῦρο λόγῳ γ' ἡδεῖ τις,
ὡς δὴ θανόντα σ' ἀγαλμα καινῶ τάφῳ,
θοἰναι τύραννον δόμον γῆς αἰτήσομαι.
με καὶ δὴ πέπεικεν. εἶτα πῶς ἀνδρὸς νεὼς
σωθησόμεσθα καφθέντ' ἐμὸν δέμας;
ἐλε δοῦναι κελεύσω πορθμίδ', ἣ καθήσομαι
κόσμον τάφῳ σῷ, πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
με ὡς δὴ τόδ' εἶπας. πλοῦν γ', εἰ χρὴ σῷ τάφῳ
θεῖναι κελεύει σ', ἀδεμὴ σκῆψις φορεῖ.
ἐλε ἀλλ' ὃ νομίζειν φίσομεν καθ' Ἑλλάδα
χρὴ σῷ καλύπτειν σὺν θανόντας γαλίσις.
με τί δ' αὖ κατρθοῖς. εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
καὶ συγκαθήσω κόσμου γ' ταυτῷ σκάφει.
ἐλε σὲ καὶ παρεῖναι δεῖ μάλιστα, τάς τε σὰς

πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
με καὶ μὴν ἐάνπερ ναῦν ἐπ' ἀγκύρας λάβῳ,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.
ἑλέ σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο, καὶ νεὼς δρόμος.
με ἔσται. πόνους γὰρ δαίμονες παύσουσί μου.
ἀτὰρ θανόντα τοῦ, μ' ἐρεῖς πεπυσμένη;
ἑλέ σοῦ, καὶ μόνος γε φαίσκε διαφυγεῖν μόρον,
Ατρέως πλέων σὺν παιδὶ, καὶ θανόνθ' ὁραῦ.
με καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρειπίων.
ἑλέ εἰς καιρὸν ἦλθε. τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλλυτο.
" τὸ δ' ἄθλιον κεῖν', εὐτυχὲς τάχ' ἂν πέσοι.
με πότερα δ' ἐς οἴκους σοι συνεισελθεῖν με χρὴ,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι καθώμεθα;
ἑλέ αὐτοῦ μέν'. ἢν γὰρ καί τι πλημμελές σε δρᾷ,
τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φαίσγανόν τε σόν.
ἐγὼ δ' ἐς οἴκους βᾶσα, βοστρύχους τεμῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
πρηΐδι τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός.
μέγας γὰρ ὁ ἀγὼν, καὶ βλέπω δύω ῥοπάς.
ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ μ', ἢν ἁλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδ' ἀπελθεῖν, καὶ σὸν ἐκσῶσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἢ δίοισιν ἐν λέκτροις πιτνεῖς
Ηρα, δύ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αἰτούμεθ', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν
ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκεῖς ἀστέρων ποικίλματα.
σύ θ', ἢ 'πὶ τῷδ' μῷ καλλος ἐκτήσω γάμῳ
κούρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ.
ἅλις δὲ λύμης, ἣν ἐλυμήνω πάρος,

τοῦ ἐκτήνος

τοὔνομα πρασχοῦσ', οὐ τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις.
θανεῖν δ' ἔασόν μ', εἰ κατακτεῖναι θέλεις,
ἐν γῇ πατρῴᾳ. τί ποτ' ἄπληστος εἶ κακῶν;
ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξευρήματα
" ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων.
" εἰ δ' ἦσθα μετρία, τἄλλα γ' ἡδίστη θεῶν
πέφυκας ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλως λέγω.
χο σὲ τὰν ἐναυλείοις ὑπὸ δενδροκόμοις,
μουσεῖα, καὶ θάκους ἐνίζουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
ἐλθὲ διὰ ξουθᾶν cf. Abresch. ad Aeschyl. Agam. 1152.
γενύων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργός,
Ελένας μελέας πόνους,
τὸν Ιλιάδων τ', ἀει-
δοῦσα δακρυόεντα πόνον
Αχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
ὃς ἔμολεν ἔμολε πεδία
βαρβάρῳ πλάτᾳ,
ὃς ἔδραμε ῥόθια μέλεα
Πριαμίδαις ἄγων,
Λακεδαίμονος ἄπο
λέχεα σέθεν ὡς εἷλε
Γάρις αἰνόγαμος
πομπαῖσιν Αφροδίτας.
πολλοὶ δ' Αχαιῶν ἐν δορί, καὶ πετρίναις
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες, ἀΐδαν μέλεαν ἔχουσι,
ταλαιναν τῶν ἀλόχων κείραντες ἔθειραν
ἄνυμφα δὲ μέλαθρα κεῖται.

πολλὰς δὲ πυρσεύσας
φλογοβόρους σέλας ἀμφὶ ξυτὰν
Εὔβοιαν, εἶλ' Ἀχαιῶν
μονόκωπος ἀνὴρ, πέτραις
Καφηρίαις ἐμβαλὼν,
Αἰγαίας τ' ἁλίοις ἀκταῖς
πόλιον ἀστέρα λάμψας.
ἀλίμενα δ' ὄρη μέλεα,
βαρβάρους τολᾶς,
ὅτι σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, πολ-
χρυμάτων πνοαῖς
πόρας, ὁ πόρας, ἀλλ'
ἔριν Δαναῶν νεφέλας
ὤδην ναυσὶν ἄγων,
εἰλωτὸν ἱδρῶ Ηρας.
ὅτι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον,
τί φὴς; ἐρεθνήσας
βροτῶν μακρότατον πέρας εὖ-
ρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
πάντα, καὶ αὖθις ἐκεῖσε,
καὶ πάλιν αὖ τὰ λόγοις
πιπλώντ' ἀνελπίστοις τύχας.
σύ Διὸς ἔφυς ὦ Ελγύα, θυγάθηρ.
πάλαιός γὰρ γὰ κόλπος σε λή-
σας ἐτέκνωσε πατήρ.
καὶ ἰαχὴ σὴ λαὸ Ελλανίαν ἄλικα,
πολύστις, ἄπιστα, ἄθεα. δ' ἔχω
τί τὸ σαφὲς, ὅ, τί ποτ' γὰ Βροτῶν. τὸ θεῖον
ἔπος ἀλαθὲς εὗρον.
ἄφρονα δ' ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ

Ιτέαδε, λαὸς ἀλκαίαν
λόγχαισι λαπαζόμενοι
πόνους θανάτων ἀπαθῶς.
εἰ γὰρ ἅμιλλα ἐρίνει νιν
αἵματος, ὅ ποτ' ἔρις
λέλοιπε κατ' ἀνθρώπων πόλεις,
αἱ Πριαμίδος γᾶς ἔλιπον θαλάμους,
ἕξὸν λιπαρθῶσαι λόγοις
σαν ἔριν ὦ Ελγύα.
νυμφᾶν δ' οἱ μὲν ἀϊδᾶ μέλονται λαθτω,
τέκεα δὲ φλογοβόρος ὥστε
Διὸς ἐπὶ στόφλοξ,
ὤδη παθέα πάθεσι φέρεις,
ἀβλίοις γὰ συμφοραῖς Ιλίοις.
Hecu. ὦ χαῖρε πατρὸς μνημα. ἐπ' ἐξόδοισι γὰρ
ἔθαψα Πριαμίδαν σ', γένεκ' ἐμᾶς πεδορήσεως.
ἀεὶ δὲ σ' ἐξιὼν τε κ' εἰσιὼν δόμος
Θεοκλύμενος παῖς ὅδε, πεδεννέπει πατρί.
ὑμᾶς μὲν ἔν λιμένας τε, καὶ θηρῶν βρόχους
δόλῳ δ', δομίζετ' εἰς δόμους τυραννικούς.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πολλ' ἐλισσόμενα δή.
ἃ γὰρ τι θανάτου σὺς λακὰς λολάζομεν.
καὶ νῦν πείσομαι φανερὸν Ελλήνων τινὰ
εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λελῆφθαι σκοπὸν,
ἅτοι λατόπτην, ἢ λέλοπαν θηρώμενον
Ελγύλην. θανεῖται δ', ἤνγε συλληφθῇ μόνον.
ἔα. ἀλλ' ὡς ἔοικε πάντα διατετραγμένα
εὕρηκα. τύμβου γὰρ ἐκνὰς λιπὼν σ' ἑδραῖος
ἅ Τυνδαρὶς παῖς, ἐκπεπόρθμευται χθονός.
ἀπὸ χαλᾶτε κλῆθρα, λύετ' ἵππικὰς

V. Valken. ad Phoen. p. 94.

φάτνας ὀπαλοί, λιᾶκκομίζεθ' ἅρματα,
ὡς αὖ πόνου ἕκαπι μὴ λαθὴι μεγῆς
θλιβ' ἐκκομιδεῖσ' ἄλοχ', ἧς ἐρίεμαι.
ἐπίχετ'. εἰσορῶ γὰρ ὃς διώκομλε
πῆδόντας γὰ λόμοισι, λὰ πεφθυγότας.
αὕτη τί πέπλος μέλανας ἀμφὶ χροὸς
λδυκῶν ἀμείψασ', ἔκπε λιρατὸς δύγνῶς
κώμας, σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθεισας,
χλωροῖς τε πέγγεσ λαπρυσι σὺν πῆδήλα
λιλαίσα; πότερον γννύχιος πεπεισμένη
σγνεις ὀνείρους, ἢ φαντιν τιν' οἴκοθεν
λιλύσα, λύπη σὰς διέφθαρσαι φρενάς;
ἑλέ ὦ δέσποτ', ἤδη γὰρ τόδ' ὀνομάζω σ' ἔπ',
ὄλωλα φρενλα τάμὰ, λὰδὲν εἰμ' ἔτι.
θεο γὴ Ζεῦ δὲ λεῖσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ἑλέ Μενέλα, οἵ μοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι.
θεο ὀδλερὸν πι χαίρω σοῖς λόγοις. τάδ' δύτυχῶ.
πῶς οἶδας; μῶν σοι θεὸν ὁ λέγει τάδε;
ἑλέ λείνη τέ φησιν, ὅτε πῆδὴν ὅτ' ὤλλυτο.
θεο ἥκει γὰρ ὅστις κὰὶ τάδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
ἑλέ ἥκει. μόλοι γὰρ, ὡς ἐγὼ χρήζω μολεῖν.
θεο τίς ἐστι; πῦ 'στιν; ἵνα ζαφέστερον μαθω.
ἑλέ ὅδ' ὃς λάθηται τῶνδ' ὑπονπήξας τάφων.
θεο Απολλον ὡς ἑαδῆτι λυσμόρφων πρέπει.
ἑλέ οἵ μοι λοιπῶ μοι λᾶμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν.
θεο ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ, κὰὶ πόθεν λατέχει γλῶς;
ἑλέ Ελλην, Αχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει.
θεο θανάτῳ δὲ ποίῳ φησὶ μενέλεων θανεῖν;
ἑλέ οἰκτρότατον, ὑγροῖσι λιυδλωνίοις ἁλός.
θεο πῦ; βαρβάροισι πελάγεσι ναυδλόμενον;

ἑλέ Λιβύης ἀλιμλύοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις.
θεο κὰὶ πῶς ὅδ' ἦκ ὄλωλε λοινωνῶν πλάτης;
ἑλέ Εὐδλῶν λιακίσας φίλοτ' δύτυχέστερον.
θεο λιπῶν δὲ, ναὸς πᾶ πάρεσιν ἔκβολας;
ἑλέ ὅπως λιακῶς ὄλοιτο. Μενέλεως δὲ μή.
θεο ὄλωλ' ἐκεῖνος, ἦλθε δ' ἐν ποίᾳ σκάφει;
ἑλέ ναυτικῷ σφ' αὐτῶν, ἐντυχόντες ὡς λέγει.
θεο πᾶ δὲ τὸ πεμφθὲν αὖτε σὸ Τροίας λακοῦ;
ἑλέ νεφέλης λέγεις ἄγαλμα; ὃν ἀιδὴς οἴχεται.
θεο ὦ Περίαμε, κὰὶ γῆ Τρωὰς, ἐρέας μάτην.
ἑλέ λᾷγὼ μετέχον Περαμίδαις δλυπεραξίας.
θεο πόσιν δ' ἄθαπτον ἔλιπεν, ἢ λερύπει χθονί;
ἑλέ ἄθαπτον. οἵ ἐγὼ τῷν ἐμῶν τλήμων λακῶν,
θεο τῶνδ' ὕνεκ' ἔπαμες βοσρύχους ξανθῆς κόμης;
ἑλέ Φίλος γάρ ἐσιν, ὃς ποτ' ἄλεν φιάδ' ὤν.
θεο ὀρθῶς μὲν ἦλε συμφορὰ πλακρύεται;
ἑλέ γὴ δύμαρεῖ γοῶ σὺν λασιγνήτῳ θανεῖν;
θεο ὁ πλᾶτα. πῶς δ' ἂν τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ἑλέ τί λορτομεῖς με, τὸν θανόντα δ' ὀκ ἐᾷς;
θεο πιςὴ γὰρ ἐσί σῷ πόσει, φθύγσά με.
ἑλέ ἀλλ' ὀκέτ'. ἤδη δ' αἷρε τῶν ἐμῶν γάμων.
θεο χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αἰνῶ τάδε.
ἑλέ οἶδ' ὃν ὁ δρᾶσον; τῶν πάρ λαθοίμεθα.
θεο ὠδὶ Ζεύ; χάρις γὰρ αὖτε χαλεπὸ ἐλδέτω.
ἑλέ πονδάς τέμωμεν, κὰὶ δλαλαχθητί μοι.
θεο μεθίημι νείκη τὸ σόν. ἴτω δ' ὑπόπτερον.
ἑλέ πῶς νιῶ σε γονάτων τῶνδ', ἐπέπορ εἰ φίλος.
θεο τί χρῆμα θηρῶσ', ἱκέτις ὡρέχθης ἐμοῦ;
ἑλέ τὸν λατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
θεο τίδ' ἐς ἀπόντων τύμβ'; ἢ θάψεις σκιάν;

ἑλέ Ἑλλησίν ἐσι νόμος, ὃς αὖ πάντῳ θανὼν
θεο τί δρᾶς; σοφοί τοι πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ἑλέ ἰφνοῖσι θαλπεῖν γὰ πέπλοις ὑφασμασιν.
θεο ἀτρίζ'. αὐίση τύμβου, ὃ χρήζεις χθονός.
ἑλέ ἀχ ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβεύομεν.
θεο πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν γὰ Ἑλλησι νόμων.
ἑλέ εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἀζορμίζομεν.
θεο τί σοι πρᾶγμα δῆτα τοῦδ' τεθνηκότος;
ἑλέ ἀκ οἶδ'. ἐγὼ δ' ἄπειρος, δυτυχὴς πρίν.
θεο ὦ ξένε, λόγων μὲν ἡδονὰν ἥνεγκας φίλοις,
με ἀκουῦ ἐμαυτῷ, ἀδὲ τοῦδ' τεθνηκότι.
θεο πῶς οὖν θανόντας θάπτετ' γὰ πόντῳ νεκρούς;
με ὡσανὶ πρᾶσις ὁσίας ἕκας ἕ,
θεο πλάτα λέγ' ὄνειρ', ὅτι θέλεις, ταύτης χάριν.
με πρόσφαξε ταῦ μὲν αἷμα πρῶτα νορτόροις.
θεο τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
με αὐτὸς σὺ γίνωσκ', ἀρκέσεις γὰρ' αὐ δίδως.
θεο γὰ βαρβάροις μὲν, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
με δισσούς γε μὲν δὴ, δυσγενὲς μηδὲν δίδα.
θεο ὁ δ' δὴ γὰ ἀγέλαις ὀλβίαις πανίζομεν.
με καὶ σφαγὰς φέρετε λέκτρα σώματος ἰφνά.
θεο ἔσαι. τί δ' ἄλλο πρόσφερειν νομίζεται;
με χαλκήλατ' ὅπλα. καὶ γὰρ ἦν Φίλος δορί.
θεο ἄξια τάδ' ἔσαι Πελοπίδαις, ἃ δώσομεν;
με καὶ τἄλλ', ὅσα χθὼν ἰφαλὰ φέρει βλασήματα.
θεο πῶς δ' ἂν ὀν οἶδμα; τίνι τρόπῳ δαίετε;
με νηῒ δεῖ πρᾶναι καὶ ῥετμῶν ἐπισταῖς.
θεο πόσον δ' ἀπάργει μῆκος ἐκ γαίας δόρυ;
με ὥστ' ἀζορᾶν δύω ῥόθια χορσόβῳ μόλις.
θεο τί δὴ, τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἐκτίνουσ' ἐᾷ;

με ὡς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ἐκβάλῃ ἰφλύδωνος.
θεο φοίνισσα δώτῳ ταχύπτερος γνήσεται.
με δαλῶς ἂν εἴη Μενέλεώ γε πῶς χάριν.
θεο ἀκουῦ σὺ χωρὶς ἢ δέ. δρᾶν ἀρκεῖς τάδε.
με μητρὸς τόδ' ἔργον, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων.
θεο ταύτης ὁ μόχθος ὡς λέγεις, θαλπεῖν πόσιν.
με γὰ δύσεβῆ γομῶ, νόμιμα μὴ δέλεπειν νεκρῶν.
θεο ἴτω πῶς ἡμῶν ἄλοχον δύσεβῆ τρέφειν.
Al: ἧκω ἐλθὼν δ' ὃν οἴκους ἐξέλω κόσμον νεκρῷ,
ἀβρακ. δαίσ' ὃ ἰφναῖσι χροΐ γῆς ἀφέλω, δρᾶσαντα τῆδε πῶς χάριν. φήμας δέ μοι
ἐθλὰς γένεσθ', αὐτὴ τ' ἀχλαινίας
ἐθῆτα λήψῃ, σῖτά τ', ὥστέ σ' ἐς πάτραν
ἐλθεῖν. ἐπεὶ ναῦ γ' ἀθλίως ἔχουδ' ὁρῶ.
σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς αὐλωυτοις
,, τρύχου σὺ σαυτῇ. Μενέλεως δ' ἔχει πότμου.
,, δέκα αὖ δόλωσε τοῦδ' ὁ δυστυχὴς πόσις.
με σὸν ἔργον ὦ νεᾶνι, τὸν μὲν πρόντα μὲν
σέργειν πόσιν χρή, τὸν δὲ μηκέτ' ὄντ' ἐᾶν.
ἄρεισα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω, καὶ τύχω σωτηρίας,
οἵαν γένεσθαι χρή σε σῷ ξυμβυνέτῃ,
τιμῶσ' ὑφ' ὧν σε τὸ πρίν, ἦν γυνὴ γένῃ.
ἑλέ ἔσαι τάδ'. ὁ δὲ μέμψεται πόσις ποτὲ
ἡμῖν. σὺ δ' αὐτὸς ἐχθρὸς ὢν, εἴσῃ τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας εἴσελθε, καὶ λατρῶν τύχε.
ἐθῆτά τ' ἐξάλλαξον. ἐκ δὲ ἀμβολὰς
σὺ δρᾶν ἐτήσω σ'. εὐμενὴς δρομ γὰρ ἂν
τῷδ' φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῶσης ἂν, ἡμῶν τυγχάνῃς, οἵων σε χρῆν.

χο ὀρείᾳ ποτὲ δρομάδι λιάλῳ
μάτηρ θεῶν ἐσύθη
αὐ ὑλαγμοτα νάτωι,
ποταμιόν τε χθὸν ὑλάτων,
βαρύβρομόν τε λιὸν ἄλιον,
πόθῳ τᾶς ἀριχρύσας
ἀρρήτα λώρας.
λεόπαλα δὲ βρόμια λιαπρύσιον
ἰαύτα λέλαδον, αὐεβόα,
θηρῶν ὅτε ζυγίοις
ζεύξασα θεὰ σατίναις
τὰν ἁρπαθεῖσαν λυκλίων
χορῶν ἔξω πᾶθενίων.
μετὰ λιραῖν δ' ἀελλόποδες.
ἃ μὲν τόξοις Αρτεμις,
ἃδ' ἔγχει Γοργὼ παύοπλος.
αὐγάζων δ' ἐξ ἀρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔκραινε.
δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων
μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
μασεύσατε πόνους
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίους,
χιονοβρέμονας δ' ἐπίρα-
σ' ἰδαίαν νυμφᾶν σκοπιάς.
ῥίπτει δ' ὧ πᾷθει,
πέτρινα τᾷ θρύα πολυωφέα.
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
ἀλιαρπίζασ' ἀρότοις.
λαῶν δὲ φθείρει γόνναν.
πώιμνας δ' ἀχ ἴει θαλρᾶς,

Βοσκὰς δ' ὐφύλλῳ ἐλίκῳ.
πόλεων δ' ἀπέλειπε βίον,
ἀδ' ἵππαν θεῶν θυσίαις,
βωμοῖς τ' ἄφεκτοι πέλανοι.
πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς,
λευκῶν ἐκβαλεῖν ὑλάτων.
ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' ἐλατίνας
θεοῖς, βροτείῳ τε γένει,
Ζεὺς μειλίοσιν συγίαις,
ματρὸς ὀργὰς, γνώτει,
βᾶτε σεμναὶ χαλκότοδ,
ἴτε ταῦ πρὸ παρθένῳ
λιπόῳ θυμωλαμπάς
λύπαν δ' ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ.
μᾶσαί δ' ὕμνοισι χορὸν,
χαλκᾶ δ' αὐλαὶ χθονίαν,
τύμπανά τε λαβέτε βυρσοδμῆ,
λαλλισατότε πρῶτα μακαίρων,
Κύπρις γελασά τε θεὰ,
λεξαμένα τ' εἰς χόρας
βαρύβρομον αὐλὸν,
τρφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ.
ὧν δ' θέμις, ἔβα ὅσια
ἐπύρωσας φὼ θαλάμοις,
μιῶν δ' ἐχὰς μεγάλας
μητρὸς ὦ πᾶι, θυσίας
δ' σεβίζεσθαι θεοῖς.
μέγα τοι δύναται νεβρῶν
παμποίκιλοι στολίδες,
λιοστῷ τε στεφθεῖσα χλόᾳ,

νάρθηκας δὺ ἰόρὸς,
βόμβῳ δ' ἐλισσομένα,
λυπλίοις φῶσις αἰθρία
βακχεύσασά τ' ἐθειρα βρομίῳ,
καὶ πανυχίδων θεᾶς.
σὺ δέ νιν ἄμασιν
ἐπορθρεύεις σελάνα.
μορφᾷ μόνον ἤυχεις.

Ελε τὰ μὲν κατ' οἴκους, δυτυχοῦμεν ὦ Φίλαι.
ἢ γὰρ σωσεκλέπτασα πρωτέως λόρη,
πόσιν πρόντα τὸν ἐμὸν ἐσορωμένη,
ὀκ εἶπ' ἀδελφῷ. κατθανόντα δ' ἐν χθονί,
ἃ φησιν αὐγὰς εἰσοραῦν, ἐμὲ χάειν.
κάλλιστα δῆτ' αὐήρπασεν ἡ τύχη πόσις.
ἃ γὰρ κατθανεῖν ὅπλ' ἐμελλον εἰς ἅλα,
ταῦτ' ἐμβαλοῦμ, ὅς πακι γενναίαν χόρᾳ
αὐτὸς κομίζει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβών,
ὡς δὴ θανόντι χάριτα δὴ σωσεκπονῶν.
πρόεργα δ' ὃν ἁλκὶ σῶμ' ὅπλοις πσκήσατο
ὡς βαρβάρων πρόπαια μυρίων χορὶ
θήσων, ὅταν κωπῆρυν εἰσβῶμεν σκαφος.
πλέπλας δ' ἀμείψας αὐτὶ ναυφθόρυ σολῆς,
ἃ γὼ νιν ἐξέσκησα, καὶ λατροῖς χρόα
ἐδίωκα, χρόνια νίπτρα ποταμίας δρόσα.
ἀλλ' ἐκπόρᾳ γὰρ ἁμαλστων ὁ σὸς ἐμοὺς
γάμους ἑτοίμως ἐν χοροῖν ἔχειν ἁπκῶν.
σημεῖόν μοι. καὶ σε πθωσοίμεθα
σύννυμ, λιπαρεῖν τε σόματος. ἢν δωώμεθα,
σωθέντε δὺ αὐτοί, καί σε συσσῶσαί ποτε.

Θεοκ χωρεῖτ' ἐφεξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος,

δμῳδὺ, φρόντος ἐν ἁλίαις λιπρίσματα.
Ελε ἐν, σὺ δ' ἵν' ἐγὼ σοι μὴ λακῶς δόξω λέγειν.
πείθε. μὴ' αὐτὸ. ταυτὰ γὰρ πρὸς τε
πραξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν, ἵν' τε μὴ πρᾷς.
δίκαιοι γάρ σοι, μή τις ἐμπίσων πόθῳ,
πείσῃ μεθεῖναι σῶμ' ὃν οἶδμα πόντου,
τὸ πρόσθεν αὐδρὸς χαίσιν ἐκπεπλεγμένῳ.
ἄγαν γὰρ αὐτὸν ὁ παρόν θ', ὅμως σφέις.
Ελε ὦ δείνος ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχει
τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικὰς δ' ὁμιλίας
τιμᾶν. ἐγὼ δὲ δίκαι τὸ μὲν σαρῦναι πόσιν,
καὶ ξυμθανοῦμαι μ' ὤν. ἀλλὰ τίς δείνα χαίρει,
ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; ἐᾶν δέ με
αὐτῶν μολεῖσαν, ἐν τάφοις δόναι νεκρῶν.
θεοὶ δὲ σοί τε δοῖεν ὅ ἐγὼ θέλω,
καὶ τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι σωσεκπονεῖ τάδε.
ἔξεις δέ μ' οἵαν χρὴ ἔχειν ἐν δόμασιν
γυναῖκ', ἐπειδὴ Μενέλεων σύργετεῖς,
ἁμέ. ὄρχεται γὰρ δή τιν' εἰς τύχας τάδε.
ὅστις δὲ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρόσαξον, ὡς ἂν τῶν χαρὶν πλήρη λάβω.
Θεοκ χώρει σύ. καὶ ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δός, καὶ ἐρετμῶν ὧδε τάσσε.
Ελε ὀκεῖ ὁδὶ ἄρξει ναός, ὃς δώσμεῖ τάφον.
Θεοκ μᾶλις' ἀπεῖν τῶνδε χρὴ ναύτας ἐμούς.
Ελε αὖθις δέλευσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σε.
Θεοκ αὖθις δεύω, καὶ τρίτον γ', εἴ σοι φίλον.
Ελε ὄναιο, δᾷγὼ σὺν ἐμῶν βουλευμάτων.
Θεοκ μὴ νῦν ἄγαν σὸν δαίκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα.
Ελε ἦδη ἡμῖν τὰ σύ, τῶν ἐμῶν δείξει χαρέν.

Θεοκ Τὰ τῶν θανόντων δ' ἐν, ἀλλ' ἅπλως τόν Θ.
ἑλέ ἐσίν τι λάθρᾳ, λάνθαδ', ὧν ἐγὼ λέγω;
θεοκ δὲν λακίω Μενέλεώ μ' ἔξεις πόσιν.
ἑλέ δὲν σὺ μεμπτὸς ἦλ τύχης μέλει μόνον.
Θεοκ ἦ σοὶ τόδ', ἢν σωθῇς ἐμ' ὀλίγου δόλῳ.
ἑλέ οὐ νῦν δισλαξόμεθα σὺν φίλους φιλεῖν.
Θεοκ Βούλει ξιφήρης αὐτὸς ἐκπέμψω σόλον;
ἑλέ ἥκισα, μὴ δόξλε σοῖς δόλοις ἄναξ.
Θεοκ ἀλλ' εἶα. σὺν μὲν Πελοπιδῶν ἐῶ νόμους.
λαθρᾷ γὰρ ἡμῖν δόματ'. ὃ γὰρ φθονδε
ψυχῶν ἄφιλος Μενέλεως. ἴτω δέ τις
φράσων ἑταίρᾳ τοῖς ἐμοῖς, φόβου γάμων
ἀγάλματ' οἴκοις εἰς ἐμούς. πᾶσαν δ' ἐχθὼ
γαῖαν βοᾶδα μακαρίαις ὑμνῳδίαις
ὑμνάιον Ελφνης. λάμον, ὡς ζυλωτὸς ἦ.
σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίας ἐς ἀγκάλας,
ζῆλ φίλε πρίν ποτ' ὄντι δίς πόσει τάλε,
πάλιν πρὸς οἴκους πεύσῃ, ἐμὴν δάμαρτ' ἔχων,
ὡς σὺν γάμοις σὺν φίλε σωσθαίσας ἐμοί,
σέλλη πρὸς οἴκους, ἢ μένων δύσλαιμονῆς.
με ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, καὶ σοφὸς λιλήθεός,
Βλέψον πρὸς ἡμᾶς, καὶ μετάσπασον λακῶν.
ἔλκυσι δ' ἡμῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορᾶς,
πασθῆ σωάψαι. λάβε ἄκρα δίγης χθρί,
ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βούλόμεθα φ τύχης.
ἄλις δὲ μόχθων, ὅς ἐμοχθήμεν πάρ Θ.
λίκλησθέ μοι θεοί, πολλὰ χρὴς' ἐμὲ λιλύειν,
κὴ λυπρά γ'. ὀφείλω δ' ὅτι ἀεὶ πράσσειν λακῶς,
ὀρθῶ δὲ βῶαι πόδ'. μίαν δέ μοι χάριν
δόντον, τὸ λοιπὸν δύτυχῆ με θήσετε.

χο φοίνισσα σπλωνιὰς ὦ
ταχεῖα λιώπα, βόθοισι μήτης
ἐρεσία φίλα,
χορεγὲ τῶν λαμπιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὖραις
πέλαγ Θ νιφόεντος ἡ.
γλαυκὰς δὲ πόντε θυγάτης
Γαλάνεια, τάδ' εἶπε,
κῆ μὲν ἱσία πετάσατ' αὖραις
λιπόντες γᾶς λίας,
λάβετε δ' ἐλατίνας πλάτας,
ὦ ναῦται, ἰὼ ναῦται,
πέμποντες δύλιμόνες
πρὸς εἰαν οἴκων Ελφναν ἐπ' ἀκτάς.
ἦ ποτ' ὡρας αὖ ποταμὸ
πρὸ οἴδματ λύκιον πίλας, ἢ πόντε
Γαλαδδ Θ αὖ λάβοις,
χρόνῳ ξυνελθοῦσα χορεῖς,
ἢ λιμένος ὑακίνθε
νύχιον εἰς δύρρόναν,
ὅν δ' ἁγαμέμνων ἐλήλυθ Θ
πρόχῳ τόρμονι δίσκε
ἔκανε Φοῖβ Θ τᾶς λακαίνας γᾶς,
βόθυτον ἡμέραν.
ὁ Διὸς δ' εἶπε σέβειν γόν Θ
μόχλον β' ἅν λίποιτ' οἴκοις,
ἅς ὄπω πεύκαι πρὸς γάμ' ἔλαμψαν,
δὶ ἀόρ Θ, εἰ ποτανοὶ,
γρσίμεθα λιβύδε
οἰωνοὶ σοχαδδε,

ὄμβρον λιπᾶσαι χειμέριον,
νίσονται πρὸς βικτάτας
σύριγγι τῳθόμεναι
ποιμνίου, ὃς ἄβροχα
ποίλια, λαροφόρα τε γᾶς,
ὧλπετόμενος ἰαχεῖ,
ὁπόταν αἰ δολιχαύχενος
σιώνομοι νεφέων λερόμοι,
βᾶτε πελάσλας ὑπὸ μέλας,
ὠρίωνά τ' ὠνύχιον
λαρύξατ' ἀγγελίαν,
δύρώταν ἐφεζόμεναι,
Μενέλαον ὅτι Δαρδανίαν
πόλιν ἑλὼν, δόμον ἥξει.
μόλοιτέ ποθ' ἵππειον ἅρμα
λὶ ἀιθέρος ἴεμενοι
παῖδες τιτανίδες,
λαμπρᾶς ἄστρων ὑπὸ αἰθέριον,
οἵ ναίετ' οὐράνιοι
σωτῆρες τᾶς Ελένας
γλαυκὸν ἐπ' εἰδὲμ' ἅλιον,
λυανόχροά τε λυμάτων
ῥοδία πολιὰ θαλάσσας
ναύτας δύαεῖς αὔεμον
πέμποντος δόθεν πνοάς.
δύσκλειαν ἀᾷ συγγόνοις
βάλλετε βαρβάροις λεχέων.
ἀν ἰλαίων δρίδλων
πονηθεῖσ' ἐκτήσατο τὰν
ἐκ ἐλλάδος αν ιλίς

φοι-

φοιβέιος ὣλ πύργος.
ἄγγ ἄναξ, τὰ λαόπις γὰ δόμοις εὐρήκαμεν,
ὡς λαάν ἀκόσμητ' ἄζ ἐμὰ τάχα.
θεοκ τί δ' ἔστιν; Αγγ. ἄλλος ἐκπόνει μηκδύματα
γυναικός. Ελένη γὰρ βέβηκ' ἔξω χθονός.
θεοκ πῇ δροῖσιν ἀρθεῖσ', ἢ πρὸς ἰβᾶ πόλιν;
ἄγγ Μενέλαον αὐτὸν ἐκπερῶρθμεύται χθονός,
ὃς αὐτὸς αὐτὸν ἦλθεν ἀγγέλων θανεῖν.
θεοκ ὦ δεινὰ λέξας, τίς δέ νιν ναυκληρίας
ἐκ ἕλλ' ἀπῆρε χθονός; ἄπιστα γὰρ λέγεις.
ἄγγ ἦν γε ξένων δίδλως σύ. τὰς τε σὰς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὡς αὖ γ' ἔραχεῖ μάθῃς.
θεοκ πῶς; εἰδέναι πρόθυμον. ἀ γὰρ ἐλπίδων
ἔσω βέβηκα, μίαν ὑπορδοαμεῖν χέρα,
τοσόσδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα.
ἄγγ ἐπεὶ λιπᾶσα τόσδε Βασιλείους δόμους
ἦ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θαλάσσαν ἐσῆλθ,
σοφώταθ' ἅβρὸν πόσια λιθεῖσ', αὖ ἐσγνὰ
πόσιν πέλας πτόντα, λὰ τεθνηκότα.
ὡς δ' ἤλθομεν σῶν πορίβολον νεωρίων,
σιδωνίαν ναῦν πρωτόπλων λαβέιλομεν,
ζυγὰν τε πωγτήποντα, κἀξ ἐρετμῶν μέτα,
ἔχεσαν, ὄργα δ' ὄργον ἄζ ἡμεῖβεν.
ὁ μὲν ἰσόν, ὁ δὲ πλάτιν λαθίσαν,
ταρσόν τε χειρί. λευκαθ' ἱστὶ εἰς ὑπ' ἦν,
πηδαλιά τε ζύγλασι πᾷ καθίζεν.
λᾷμ τῷδε μόχθῳ τοῦτ' ἄρα σκοπούμενοι,
Ελλῆνες αὖ δόδον Μενέλεῳ ξυνέμποροι,
πῶς πλθον ἀκταῖς ναυφόροις ἠδημένοι
πλοισιν. δύσδλως μὲν, αὐχμηροὶ δ' ὁρᾶν.

ἰδὼν δὲ νιν πρόντας Ατρέως γόνος,
προσεῖπε, δόλιον οἶκτον εἰς μέσον φερών.
ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεώς ποτε
ἀχαιΐδος θραύσαντες ἥκετε σκάφος;
ἆρ' Ατρέως παῖδ' ὀλούμενον συνθαπτέτε;
ὃν τυνδαρὶς παῖς ἥδ' ἄποντα κενοταφεῖ;
οἵδ' ἐκβαλόντες δάκρυα ποιητὸς τρόπῳ,
εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω, ποντίσματα
φερόντες. ἡμῖν δ' ἦν μὲν ἥδ' ὑποψία.
λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, τὴν ἐπεισβατὴν
ὡς πλῆθος εἴη. διεσκοπῶμεν δ' ὅμως,
τοὺς σοὺς λόγους σώζοντες. ἄρχειν γὰρ νεὼς
ξένον κελεύσας, πάντα συνέχεας τάδε.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ῥᾳδίως εἴσω νεὼς
ἐθέμεσθα κουφίζοντα. ταύρειος δὲ ποὺς
οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κατα,
ἀλλ' ἐξεβρυχᾶτ' ὄμμ' ἀναστρέφων κύκλῳ,
κυρτὴν τε νῶτα, κεἰς κέρας παρ' ἐμβλέπων,
μὴ θιγγάνειν ἀπεῖργεν. ὁ δ' Ελένης πόσις,
ἐκάλεσεν. ὦ πόρσαντες Ιλίου πόλιν,
ὄκνον ἀναρπάσαντες Ελλήνων νόμῳ
Sathen. ad Thoen. p. 38. νεανίαις ὤμοισι ταύρειον δέμας,
εἰς πρῶραν ἐμβαλεῖτε; φασγανόν θ' ἅμα
πρόχειρον ὤσει σφάγια τοῦ τεθνηκότι.
οἵδ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες, ἐξανήρπασαν
ταῦρον. φερόντες τ' εἰσέθεντο σέλματα.
μονάμπυκον δὲ Μενέλεως ψήχων δέρην,
μέτωπά τ' ἐξέπεισεν εἰσβῆναι δόρυ.
τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδὸς

Ελένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅτ' οὐκέτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας.
ἄλλοι δὲ τοίχους δεξιοὺς, λαιούς τ' ἴσοι,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἕζοντο, ὑφ' εἵμασι ξίφη
λαθραῖ' ἔχοντες. ὄρθριαι τ' ἐξεπίμπλατο
βοῆς κελεύθου φθέγμαθ', ὡς ἠκούσαμεν.
ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὔτ' ἄγαν πρόσω,
οὔτ' ἐγγὺς, οὕτως ἤρετ' οἰάκων φύλαξ.
ἔτ' ὦ ξέν' εἰς τὸ πρόσθεν ἢ καλῶς ἔχει,
πλεύσωμεν; ἀρχαὶ γὰρ νεὼς μέλουσί μοι.
ὅδ' εἶπεν, ἅλις μοι. δεξιᾷ δ' ἑλὼν ξίφος.
εἰς πρῶραν εἷρπε. κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς, νεκρῶν μὲν οὐδενὸς μνήμην ἔχων.
τέμνων δὲ δαίμον' ἤυχετ'. ὦ ναίων ἅλα
πόντιε Πόσειδον, Νηρέως θ' ἁγναὶ κόραι,
σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς ναυπλίας, δαιμαρτά τε
ἄσυλον ἐκ γῆς. αἵματος δ' ἀπρροαὶ
ἐν οἶδμ' ἐσηκόντιζον οὔρια ξένῳ.
„ καί τις τόδ' εἶπε, δόλιος ἡ ναυκληρία.
πάλιν πλέωμεν Ναξίαν; κέλευε σύ.
σὺ δὲ στρέφ' οἴακ'. ἐκ δὲ ταυρείου φόνου
Ατρέως σταθεὶς παῖς, ἀνεβόησε συμμαχους.
τί μέλλετ' ὦ γῆς Ελλαδος λωτίσματα
σφάζειν, φονεύειν Βαρβαρους, νεώς τ' ἄπο
ῥίπτειν ἐν οἶδμα; ναυαταις δὲ τοῖσι σοῖς
βοᾷ κελευστὴς τὴν ἐναντίαν ὄπα.
ὄκνον ὁ μέν τις λοῖσθον αἱρεῖται δόρυ,
ὁ δὲ ζύγ' ἄξας, ὅδ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλατὴν,
καθαιματώσει κρᾶτα πολεμίων ξένων;
ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν ἐν χεροῖν

πορμὰς ἔχοντες ναυλικὰς, οἱ δὲ ξίφη.
φόνῳ δὲ ναῦς ἐρρῴωτο. πᾶ κέλδυσμα δ' ἦν
πρύμνηθεν Ελφης. πᾶ δ' ὁ τροϊκὸν λιλέως;
θέαξαί πως ἀνδρας βαρβάρους. ἀσπλῆς δ' ὕπο
ἔπι πόρ. οἷδ' ὠρθόντο τάσδε λειμῶνες
νεκρῶς. ὧν εἶδες. Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι λατασκοπῶν,
ταύτη πρόσηγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκπολυμβᾶν ναός. ἠρήμωσε δὲ
σῶν ναυβατῶν ἑρέτας. ἐγὼ δ' οἰάκων δὲ βὰς
ἄναξ, εἰς Ελλάδ' εἶσφερ δύθωύειν δόρυ.
οἷδ' ἰσόν ἦρον. θέλαι δ' ἥκομεν πνοαί.
Βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς. διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
λαθὴν ἐμαυτὸν εἰς ἅλ', ἄγκυραν πάρα.
ἤδη δὲ λάμνον θ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις
ἀνέλετ', εἰς δὲ γαῖαν ἔζεπόησέ σοι
,, ταῦθ' ἁγγελοῦντα. Σώφρον' δ' ἀπιστίας
,, ἔκ εἰμὶ δούλῳ χρησιμώτερον βροτοῖς.
χο ἔκ ἄν ποτ' ἔψυχεν ὅτι σ', ὅτ' ἦμας λαθεῖν
Μενέλαον ὧ ναξ, ὡς ἐλαύθανεν πόνῳ.
θεοκ ὦ γυναικείας τέχναισιν ἁρεθεὶς ἐγὼ τάλας,
ἐκπεφόβημαι γάμοι με. λεῖ μὴν ἦν ἁλώσιμος
ναῦς δίωγμασι, πονήσας εἶλον ἂν τάχα ξένος.
νῦν δ' τλῶ πόδοσαν ἡμᾶς λισόμεθα συγγόνῳ,
ἥτις γ' δόμοις ὄρωσα Μενέλεων, ἔκ ἔτ' ἐμοί.
Ζεὺ ὄποτ' ἄλλον ἄνδρα ψεύσεται μανθύμασιν.
χο ὄφις, ὦ, ποῖ σὸν πόδ' ἄρεις δ' ἔπαστ' εἰς ποῖον φόνον.
θεοκ οἵπερ ἡ δίκη λελύκε μ'. ἀλλ' ἀφίσαθ' ἑκπορῶ.
χο ἐκ ἀφήσομαι πέπλων σῶν. μεγάλα γὰρ ἀσεβήσεις λάκοι.
θεοκ ἀλλὰ δ' ἀστοτῶν λερατήσεις δ' ὅλως ὦν; χ. φρονῶ γὰρ εὖ.

θεοκ ἐκ ἐμοῦ', εἰ μή μ' ἐάσεις. χ. ὁ μὴ ὄν δ' ἔπαστ' ἐπορῶ.
θεοκ σύγγονον πέπαυσαι λακίσων; χ. σύσεβες ἀτην μὴ ἔν.
θεο ἦ με προδέδωκε; χ. λελύπηκε πολλοσίαν δίκαια δρᾶν.
θεοκ τάμὰ λέκτρ' ἄλλῳ δεδόσα; χ. ὅσιγε λυσιτρόποις.
θεοκ λύσει δὲ τῶν ἐμῶν τις; χ. ὃς ἔλαβε πατρὸς πάρα.
θεοκ ἀλλ' ἔδοκον ἡ τύχη μοι. χ. τὸ δὲ χρεὼν ἀφείλετο.
θεοκ ὁ σὲ τάμὰ χρὴ δικαίζειν. χ. ἦν γε βέλτιόν λέγω.
θεοκ ἀρχόμεθ' ἄρ', ὁ λερατόμων.
χο ὁσία δρᾶν ταῦθ' ἑκόντα κώ.
θεοκ λατθανεῖν ἑρᾶν ἔοικας. χ. κἄνε, σύγγον' ἢ σὴν
ὁ λατνεῖς ἡμῶν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμε. πῶς λεαστ
,, Τοῖσι γνησίοισι δόλοις, ὑπλείσατον θανεῖν.
διό ἐπίσχεθ ὀργάς, αἷσιν ἐκ ὀρθῶς φέρη,
σκυ Θεοκλύμενε, γῆς ἦλθ' ἄναξ. δίκαιοι δέ σε
ροι Διόσκοροι λαλέσθων, ὃς λίσθα ποτὲ
ἔπεκτεν, Ελφίμη θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους.
ὁ γὰρ πατὴρ πρωμηθόισιν ὀργίζει γάμοις.
ὁθ' ἡ θεᾶς Νηρῆθος ἐκγονὴ λόρη
ἀδίκει σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
τιμῶσα, πατρός τ' ὠδίκως ἐπισολάς.
εἰ μὴν γὰρ ἀεὶ τὸν πόντα νῶν χρόνον
λείνην λατοικεῖν σοῖσιν ὠ δόμοις ἐχθῶ.
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἔζανεσάθη βάθρα,
κἀν τοῖς θεοῖς πέφηχε τ' ὄνομα, δίκετι
ὠ τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐζεύχθαι γάμοις,
ἐλθεῖν θ' ὃν οἶκος, κἀν σωσοικῆσαι πόσει.
ἀλλ' ἴσχε μὴ σῆς συγγόνου μέλαν ξίφος,
νόμιζε θ' αὐτὴν σωφρόνως πρὸ πέμειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφῶν, κἀν πρὶν ἔζεσώζομεν,
ἐπεὶ πορ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεός.

ἄλ'

ἀλλ' ἥσσονες ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα,
καὶ τῶν θεῶν, οἷς ταῦτ' ἔδοξεν ὧδ' ἔχειν.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, συγγόνῳ δ' ἐμῇ λέγω,
πλεῖν ξὺν πόσει σῷ. πνεῦμα δ' ἕξετ' οὔριον.
σωτῆρε δ' ἡμεῖς σὼ κασιγνήτω διπλώ,
πόντον περιππεύοντε, πέμψομεν πάτραν.
ὅταν δὲ καίμψῃς, καὶ τελευτήσῃς βίον,
θεὸς κεκλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις, ξενία τ' ἀνθρώπων παρα
ἕξεις μεθ' ἡμῶν. Ζεὺς γὰρ ὧδε βούλεται.
οὐδ' ὥρισέν σε πρῶτα Μαιαδὸς τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας τῶν κατ' οὐρανὸν δόμων
κλέψας δέμας σόν, μὴ Πάρις γήμειέ σε.
φρουροῦ παρ' ἀκτὴν τεταγμένη νήσον λέγω,
Ελένη τὸ λοιπὸν ἐν Βροτοῖς κεκλήσεται,
ἐπεὶ κλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο.
καὶ τοῦ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα
μακάρων κατοικεῖν νῆσόν ἐστι μόρσιμον.
,, Τοὺς εὐγενεῖς γὰρ, οὐ συγοῦσι δαίμονες.
,, Τῶν δ' ἀναριθμήτων, μᾶλλόν εἰσιν οἱ πόνοι.
θεοκ ὦ παῖδες Λήδας, καὶ Διός, τὰ μὲν πάρος
νείκη, μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι.
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν οὐκέτ' ἂν κτάνοιμ' ἐμήν.
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ.
ἴσον δ' ἀρίστης, σωφρονεστάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς, μονογενοῦς ἀφ' αἵματος.
καὶ χαίρεθ', Ελένης οὕνεκ' εὐγενεστάτης
,, γνώμης, ὃ πολλαῖς ἐν γυναιξὶν οὐκ ἔνι.
χο πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.

καὶ τὰ

καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΩΝΟΣ.

Κρέουσαν τῆς Ερεχθέως Απόλλων φθείρας, ἔγκυον ἐποίησεν ἐν Αθήναις. ἡ δὲ τὸ γενηθέν, ὑπὸ τῆς ἀκρόπολιν ἐξέθηκε, τὴν αὐτὴν τόπον καὶ τοῦ ἀδικήματος, καὶ τῆς λοχείας μαρτυρα λαβοῦσα. τὸ μὲν οὖν βρέφος Ερμῆς ἀνελόμενος, εἰς Δελφοὺς ἤνεγκεν. εὑροῦσα δ' ἡ προφῆτις, ἀνέθρεψε. τὴν κρέουσαν δὲ Ξοῦθος ἔγημε. συμμαχήσας γὰρ Αθηναίοις, τῆς βασιλείαν, καὶ τὴν τῆς προειρημένης γαμον ἔλαβε δῶρον. τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο. τὴν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος, οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν. ὁ δὲ ἀγνοῶν, ἐδούλευσε τῷ πατρί. Η σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειτ' ἐν Δελφοῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ερμῆς.	Ξοῦθος.
Ιων.	Πρεσβύτις.
Χορὸς ἐκ θεραπαινίδων Κρεούσης.	Θεράπων Κρεούσης.
	Πυθία, ἤτοι προφῆτις.
	Αθηνᾶ.
Κρέουσα.	Προλογίζει δὲ ὁ Ερμῆς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

Clathe ad Hom. Od. α, β.

ΑΤλας ὁ χαλκέοισι νώ-
τοις οὐρανὸν
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ-
τρίβων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μεγίστῳ Ζηνὶ δαιμόνων λατρῆν.
ἥκω δὲ Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος, ὑμνῳδεῖ βροτοῖς,
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα θεσπίζων ἀεί.
ἔστιν γὰρ οὐκ ἄσημος Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόχου Παλλάδος κεκλημένη,
οὗ παῖδ' Ἐρεχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις,
βίᾳ Κρέουσαν. ἔνθα πρὸς βόρους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνῶς δὲ πατρὶ, τῷ θεῷ γὰρ ἦν φίλον,
γαστρὸς διήνεγκ' ὄγκον. ὡς δ' ἦλθε χρόνος,
τεκοῦσ' ἐν οἴκοις παῖδ', ἀπήνεγκε βρέφος
εἰς ταὐτὸν ἄντρον, οὗπερ ἠνάσθη θεῷ
Κρέουσα, κἀκτίθησιν ὡς θανούμενον
κοίλης ἐν αὐτίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σώζουσα, τοῦ τε γηγενοῦς
Ἐριχθονίου. κείνῳ γὰρ ἡ Διὸς κόρη
φρουρῷ πραζεύξασα φυλακὰς σώματος,
δισσὼ δράκοντε πρηθέοις ἀγραυλίσι
δίδωσι σώζειν. ὅθεν Ἐρεχθείδαις ἐκεῖ
νόμος τίς ἐστιν, ὄφεσιν ἐν χρυσηλάτοις

τρέφειν

τρέφειν τέκν'. ἀλλ' ἣν εἶχε πρηθένος χλιδὴν,
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανουμένῳ.
καί μ' ὢν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτεῖται τάδε.
ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Ἀθηνῶν, οἶσθα γὰρ θεᾶς πτόλιν
λαβὼν βρέφος νεογνὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ἄγγει, σπαργάνοισί θ', οἷς ἔχει,
ἔνεγκ' ἀδελφῷ τἀμὰ πρὸς χρηστήρια,
καὶ θὲς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν.
τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν ὡς εἰδῇς ὁ παῖς,
ἡμῖν μελήσει. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χαρὶν
πράσσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας σκύτος
ἤνεγκα. καὶ τὸν παῖδα κρηπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδ' ἀναπτύξας σκύτος
εἱλικτὸν αὐτίπηγος, ὡς ὁρᾶσθ' ὁ παῖς.
κυρεῖ δ' ἀνιππεύοντος ἡλίου κύκλῳ
προφῆτις εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ.
ὄψιν δὲ προσβαλοῦσα παιδὶ νηπίῳ,
ἐθαύμασ', εἴ τις Δελφίδων τλαίη κόρη,
λαθραίον ὠδῖν' εἰς θεοῦ ῥίψαι δόμον.
ὑπὲρ δὲ θυμέλας διορίσαι πρόθυμος ἦν.
οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα. καὶ θεὸς
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ, μὴ 'κπεσεῖν δόμων.
τρέφει δέ νιν λαβοῦσα. τὸν σπείραντα δὲ
οὐκ οἶδε Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἧς ἔφυ.
ὁ παῖς τε σοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται.
νέος μὲν οὖν ὤν, ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
ἠλᾶτ' ἀθύρων. ὡς δ' ἀπηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ,
ταμίαν τε πάντων πιστόν. ἐν δ' ἀνακτόροις

θεοῦ

θεὸς μ' ἀπαλλάξῃ πόνων ἀεὶ σεμνὸν βίον.
Κρείσσω δ' ἡ τεκοῦσα τὴν νεανίαν,
Ξούθῳ γαμεῖται συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο.
ἰὼ ταῖς Αθήναις, τρὶς τε χαλκοδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολεμίῳ λιπόντες.
ὃν συμπονήσας, καὶ ξυνεξελὼν λόχοι,
γαμεῖ Κρεούσης ἀξίωμ' ἐσ δ' ἔφατο,
ὄκ' ἐγγενὴς ὤν, Αἰόλου δὲ τοῦ Διὸς
γεγὼς ἀχαιός. χρόνια δὲ πείρας λέχη,
ἄτεκνός ὄξη, καὶ Κρέουσ'. ὧν ἕνεκα,
ἥκουσι πρὸς μαντεῖ' Απόλλωνος τάδε,
ἔρωτι παίδων. Λοξίας δὲ τῷ τύχῃ
εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ.
σώσει γὰρ εἰσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξοῦθον, τὸν αὐτοῦ παῖδα, ⟨καὶ⟩ πεφυκέναι
λέγει σφε φύσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους,
γνωσθῇ Κρέουσι. καὶ γάμοι τε Λοξίου
λαμπροὶ γένωνται, παῖς τ' ἔχει τὰ πρόσφορα.
Ιωνα δ' αὐτὸν κλῄσουσ' Ασιάδος χθονὸς,
ὄνομα λεκλῆσθαι θήσεται καθ' Ελλάδα.
ἀλλ' εἰς δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ λαμπρὸν ὡς γῶν ἐκμάθῳ παιδὸς πέρι.
ὁρῶ γὰρ ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα,
δαφνης κλάδοισιν. ὄνομα δ', ὅ μέλλει τυχεῖν,
Ιων' ἐγὼ πρῶτον ὀνομάζω θεῶν.

ἴων ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ πεθείππων
ἡλίου ἦδη λάμπει κατὰ γῆν,
ἄστρα δὲ φλέγει πυκὶ τῷδ' αἰθέρι
εἰς νύκτ' ἱεραν.

πᾶν δὲ

πᾶν δ' ἄβατον ἱερὸν φαεῖ,
καὶ παλαμπόμπαι τὴν ἡμέραν,
ἀψῖδα βροτοῖσι λέχονται.
Σμύρνης δ' αὐήσει καπνὸς,
εἰς ὀρόφους Φοίβου πίτνοντα. 90
θάσσει δὲ γυνὴ πρόπολος χαίθεον
λέλφις, ἀείδουσ' Ελλησι βοάς,
ἃς αὖ Απόλλων μελαθήσει.
ἀλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θοάπτου,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς 95
βαίνετε δίνας. καθαραῖς δὲ δρόσοις
ἀφυδρανάμενοι, σέβετε ναούς.
σόμα τ' εὔφημον φερέτω τ' ἀγαθόν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς ἐθέλουσι μαντεύεσθε,
γλώσσης ἰδίας ἀρφαίνειν. 100
ὑμεῖς δὲ πόνος, ὃς ἐκ παιδὸς
μοχθεῖτε ἀεὶ, πρόθυροις ἐν δάφναις,
στέφεσί θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγρᾶς τε πέλου
ῥανίσι νοτόρου, πτηνῶν τ' ἀγέλας, ἃ βλάπτουσιν 105
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν. ὡς γὰρ ἀμήτωρ,
ἀπάτωρ τε γεγὼς, οὐδ' ὀρέψασθαι
Φοίβου ναὸς δάπεδον.
ἄγ' ὦ νεηθαλὲς, ὦ 110
καλλίστας πρὸ πόλυμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρεις, τὸν ναοῖς,
ἀπτῶν ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ, 115

ταὰ ἄϊννακον παγὰν
ἐκπεσοῖσαι,
μυρσίνας ἱδραὰν φόβαν.
ἃ σαίρω δ' ἀπτερον δεῦ
ταναμβρόσ ἅμ' ἠελίῳ
πτόρυγι θοᾷ,
λατρεύω τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ ταιαὰ, ὦ ταιαὰ,
ὔαιον, ὔαιον
εἶεν ὦ Λατοῦς παῖ.
κελάδησον τὸν τόνον ὦ
Φοῖβε σοὶ πρὸ δόμων λατρεύω,
τιμὰν μαντείων ἔδραν.
κλεινὸς δ' ὁ τόνος μοι,
θεοῖσι δόλον χέρ' ἔχειν.
ὁ θνατοῖς, ἀλλ' ἀθανάτοις,
σὺν φάμοις τόνοις μοχθεῖν
ὃν ἀρκάμψω.
Φοῖβός μοι γνώτωρ πατήρ.
τὸν βόσκοντα γὰρ σύλαγῶ.
τὸν δ' ὠφέλιμον ἐμοὶ πατρῷον,
ὄνομα λέγω
Φοίβα τοῦ ΗΠ ναόν.
ὦ ταιαὰ, ὦ ταιαὰ,
ὔαιον, ὔαιον
εἶεν ὦ Λατοῦς παῖ.
ἀλλ' ἐκπαύσω γὰρ μόχθους
δ' ὠφενας ὁλκοῖς.
χρυσέων δ' ἐκ τοξήων ῥίψω
γαίας παγὰν,

ἃν ἀρχοῦνται Κασταλίας
δίναι, νοτερὸν ὕδωρ
βάλλων, ὅσιον ἀπ' ὀνὰς ὤν.
εἴθ' ὅτως αἰὰ, Φοίβῳ
λατρεύων μὴ ταυσαίμην,
ἢ ταυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα, ἔα.
φοιτῶσ' ἤδη, λέαιναί τε
πτανοὶ παρνασσὸν οἰκοῦσαι.
αὐδῶ μὴ χρίμπτειν θεοπόνοις,
μήδ' εἰς χρυσήρεις οἴκους
μάρψω σ' αὖ τόξοις. ὦ Ζηνὸς
πτηρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰσχὺν νικῶν.
ὄλλε πρὸ θυμέλας ἄλογ ὀρέστας
κύκλον. οὐκ, ἀλλὰ
φοινικοφαῆ πόλα κινήσεις;
δέμ' ἐμὸν σ' ἃ φόρμιγξ ἁ Φοίβα
σύμμολπον τόξων ῥύσατ' ἄν.
πρά τε πτόρυγας
λίμνας τ' ἐπίβα τᾶς Δηλιάδος.
αἰμάξεις εἰ μὴ πείσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους φόλας.
ἔα, ἔα.
τίς ὁδ' ὀρνίθων καινὸς πρόσβας
μόνος τῶν θεοκτόνων, ὀνταίας
καρφηρὰς θήσων τέκνοις;
ψαλμοί σ' ἐρέσσουσι τόξων.
ἃ πείσῃ; χωρῶν γὰ δίναις
ταῖς Αλφειοῦ παιδοτρόφοις, ἢ

ναπος ἴσθμιον,
ὡς ἀναθήματα μὴ βλαπτηται,
ναοίθ' οἱ Φοί-
βου. κτείνειν δ' ὑμᾶς αἰδοῦμαι,
τοὺς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς. οἷς δ' ἔγκειμαι μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, κοὐ λήξω
τοὺς βόσκοντας θεραπεύων.
χο οὐκ ἐν ταῖς ζαθέαις Αθάναις
εὐκίονες ἦσαν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, οὐδ' ἀγιατιδες
θεραπεῖ', ἀλλάγε καὶ πρὰ Λοξίᾳ
τοῦ λατοῦς, διδύμων προσώ-
πων καλλίφαρον φῶς.
ἴων ἰδοὺ τάνδ' ἄθρησον,
λερναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέαις ἅρπαις ὁ Διὸς παῖς.
φίλα πρόσιδ' ὄσσοισιν.
χο ὁρῶ. Ιων. καὶ πέλας ἄλλος αὐτοῦ,
πτανὸν πυρίφλεκτον αἴρει.
χο τίς ἄρ', ὃς ἐμαῖς μυθεύεται
πρὰ πήναισιν;
ἴων ἀσπιστὰς Ιόλαος ὅς
κοινὸς αἰρόμενος πόνους,
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ.
καὶ μὰν τόνδ' ἄθρησον
πτεροῦντος ἔφεδρον ἵππου,
ταὶ πυριπνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκάν.
χο πάντα τοι βλέφαρον διώκω.

σκέ-

ἴων σκέψαι κλόνον ἐν τείχεσι
λαΐνοισι γιγάντων.
χο ὧδε δερκώμεσθ' ὦ φίλαι.
ἴων λεύσεις οὖν ἐπ' ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλουσαν ἴτυν;
χο λεύσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.
ἴων τί γὰρ, κεραυνὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον,
ἐν Διὸς ἑκηβόλης χερσίν;
χο ὁρῶ τὸν δαΐον
Μίμαντα πυρὶ καταθαλοῖ.
καὶ Βρόμιος ἄλλον
ἀπλεμίοις κισσίνοις βάκτροις
ἐναίρει γᾶς τέκνον Βακχεύς.
σέ τοι τὸν πρὰ ναὸν αὐδῶ,
θέμις γυάλων ὑπερβῆναι
λευκῷ ποδί γ'; Ιων. οὐ θέμις ὦ ξένοι.
χο οὐδ' ἂν ἐκ σέθεν ἂν πυθοίμαν;
ἴων τίνα δὲ θέλεις; Χο. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς
Φοίβου κατέχει δόμος; Ιων. στέμμασί γ' ἐνδυτὸς,
ἀμφὶ δὲ Γοργόνες. Χο. οὕτω καὶ φάτις αὐδᾷ.
ἴων εἰ μὲν ἐδύσατε πέλανον πρὸ δόμων,
καί τι πυθέσθαι χρήζετε Φοίβου,
πάριτ' εἰς θυμέλας. ὧθι δ' ἀσφάκτοις
μήλοισι, δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.
χο ἔχω μαθοῦσα. θεοῦ δὲ νόμον
οὐ πραβαίνομεν. ἃ δ' ἐκτὸς, ὄμμα τέρψει.
ἴων πάντα θεᾶσθ', ὅτι καὶ θέμις ὄμμασι.
χο μεθεῖσαν δεσπότι θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.
ἴων δμωαὶ δὲ τίνων κλήζεσθε δόμων;
κρέ Παλλάδος ἐνοίκα τρόφιμα μέλαθρα

τ' ἐμὴν τυραννων. πῆξόν σ' ἀμφὶ τάσδ' ὁρῶ-
ἴων γηναιότης σοι, καὶ τρόπων τε κἀπιείκεια, (τα.
τὸ χρῆμ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι.
,, Γνοίην δ' ἄν, ὡς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πόρι,
,, τὸ χρῆμ' ἰδ' ὅτι, εἰ τἀφυκὸν ἄζυγὸν ἦς.
ἑα. ἀλλ' ὀξὺ πλήξασ' μ', ὄμμα συγκλήσασα σὸν,
σκληρούοις θ' ὑγρὰν σ' ὀργὴν πῆκτόν σκ,
ὡς εἰσθῦ ἄγνα λοξὸν χρηστήρια,
τί ποτε μορίμνης εἰς τόδ' ἦλθον ὦ γύναι;
ὁ ναὸς τόδ' ἄλλοι γύαλα λοῦσόντος θεοῦ,
χάρασιν, ᾗ τανῦν ὄμμα σὸν σκληρυῤῥοεῖ.
Ιερέ ὦ ξένε, τὸ μὲν σὸν, ὃς ἀπαιόλυτος ἔχει,
εἰς θαύματ' ἐλθὼν σκληρύνῳ ἐμῶν πόρι.
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τόσδ' Ἀπόλλωνος δόμους,
μνήμῃσι παλαιαὶ ἀνεμετρησάμην πνοάς.
οἵκοι δὲ γὰρ νὺν ἔχομεν φθάδ' ὅσα πε.
,, ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
,, θεῶν, τί δῆτα, ποῖ δίκῃ ἀνήσομεν,
,, εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίαις ὀλούμεθα;
ἴων τί χρῆμ' ἀνορύνητα δυσθυμῇ γύαι;
Ιερέ ἀδίκ. Μεθῆκα τόξα. τἀπὶ τῷδε δέ,
ἐγώ τε σιγῶ, καὶ σὺ μὴ φρόντιζε πι.
ἴων τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ἄνομα τί σε καλεῖν ἡμᾶς χρεών;
Ιερέ Κρέουσα μὲν μοι τὄνομ'. ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα. πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
ἴων ὦ ἐλευθέρ οἰκετ' ἄστυ, γηναίων τ' ἄπο
πραφεῖσα πατρόν, ὡς σε θαυμάζω γύαι.
Ιερέ πασῶν. λοῦσυχθημεν ὦ ξένε τ' ὁ πρᾶ.
ἴων πῶς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς.

Ιερέ τί χρῆμ' ὁρωτᾶς ὦ ξένε, ἐκμαθεῖν θέλω.
ἴων ἐκ γῆς πατρός σε πρόγονοι ἔβλαστε πατρός;
Ιερέ Ἐρεχθόνιός γε. τὸ δὲ γένος μ' οὐκ ὠφελεῖ.
ἴων ἣ λιαί σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανέλετο;
Ιερέ ἐς πρόθεσσ γε χεῖρας ὁ τεκοῦσά νιν.
ἴων δίλωσι δ' ὡσπερ γ' γραφῇ νομίζεται;
Ιερέ Κέκροπός γε σώζῃ πᾶσιν ὀχ' ὁρώμενον.
ἴων ἦκουσα λῦσαι παρθένος τύχ θεᾶς.
Ιερέ τοιγὰρ θανοῦσαι, σκόπελον ἥμαξαν πέτρας.
ἴων εἶεν. τί δαί; τόδ' ἆρ' ἀληθὲς, ἢ μάτην λόγ.
Ιερέ τί χρῆμ' ὁρωτᾷς; καὶ γὰρ ὁ δάμνω χολῇ.
ἴων πατὴρ Ἐρεχθεὺς σὰς ἔθυσε συγγόνας;
Ιερέ ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια πρόθυρος λιτανεῖν.
ἴων σὺ δ' ἐξεσώθης ὡς λιασιγνήτων μόνη;
Ιερέ βρέφ νεογνὸν μητρὸς ἐν γ' ἀγκάλαις.
ἴων πατρὸς δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν λιρύπει χθονός;
Ιερέ πλευραὶ πριαίνης, πουτίσ σφ' ἀπώλεσαν.
ἴων Μακραὶ δὲ χάρ ἐς ἐκεῖ λικλησμόν;
Ιερέ τόδ' ἱστορεῖς τόδ', ὡς μ' ἀνέμνησας πνοάς.
ἴων πῶς σφε Πύθι, ἀστραπαί τε πύθιαι;
Ιερέ πῶς, πῶς, ὡς μή ποτ' ὄφελόν σ' εἰσιδεῖν.
ἴων τί δὲ, συγεῖς σὺ τῶν θεῶν τὰ φίλτατα;
Ιερέ ἀλγῶ. ξένε οἷ' ἄντροισιν ἀϊσσω πνοάς.
ἴων πόσις δὲ τίς σ' ἔγημ' Ἀθηναίων γύαι;
Ιερέ ἀκ ἀστός, ἀλλ' ἐπακτὸς ἐξ ἄλλης χθονός.
ἴων τίς; σύγενῆ νιν ἦ πέφυκέναι τινά.
Ιερέ Ξοῦ πεφυκὼς Αἰόλου, Διός τ' ἄπο.
ἴων καὶ πῶς ξένον σ' ὄν, ἔχειν ὅσαν ἐγγενῆ;
Ιερέ Εὔβοι Ἀθηναίας ὅτι λις γείτων πόλις.
ἴων ὄρεσι ὑγροῖσιν, ὡς λέγουσ', ὠρεσμένης;

κρέ. ταύτ' ἐν σοὶ δρᾶσα Κεκροπίδαις κοινῶ λόγῳ.
ἴων. ἐπίκλοπ' ἐλθὼν λάθρα σὸν γαμεῖ λέχος;
κρέ. φόνου γε τολμᾷ, κἀπὶ λοιπὸς λαβὼν γέρας.
ἴων. σοὶ δ' ἀνδρὶ δ' ἥκεις, ἢ μόνη χρηστήρια;
κρέ. σοὶ δ' ἀνδρί. σκῆπτ' δ' ἐν χρεῖα τροφωνίου.
ἴων. πότερα θεατὴς, ἢ χάειν μαντεύματων;
κρέ. εἶνεκά τε, Φοίβου θ', ἐν θέλων μαθεῖν ἔπος.
ἴων. καρπὸν δ' ἀπ' ἐσθλῆς γῆς ἥκεις, ἢ παίδων πόρις;
κρέ. ἄπαιδα δῶ ἔσω λιπὼν, χρόνιε ἔχοντ' ὀδύνηματα.
ἴων. ἐδ' ἔτεκον ἀδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος εἶ;
κρέ. ὁ Φοῖβος οἶδε τοῦμὸν ἀπαιδίαν.
ἴων. ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' δύτυχὴς, ἐκ δυτυχεῖς.
κρέ. σὺ δ' εἶ τις, ὡς σε τ' τεκοῦσαν ὤλβισε.
ἴων. τὸ θεοῦ λαλεῖσθαι δοῦλος, ἐμί τ' ὦ γύναι.
κρέ. αὐάθλημα τῶ ὀλέσας, ἢ τίνος πραθεὶς ὕπο;
ἴων. ἐκ οἶδα, πλὴν γε, λοξίᾳ λελήσμεθα.
κρέ. ἡμεῖς σ' ἄρ' αὖθις ὧδ' ξεν' αὐτοικτείρομεν.
ἴων. ὡς μὴ εἰδότ' ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξότε τ' ἔφυν.
κρέ. νεοῖσι δ' οἰκεῖς τοῖσδε γ', ἢ κεῖθ' στέγας;
ἴων. ἄναξ θεοῦ μοι δῶμ', ἵν' αὐ λάβω μ' ὕπνος.
κρέ. πῶς δ' ὧν ἀφίκου ναόν, ἢ νεανίας;
ἴων. Βρέφος λέγουσιν οἱ λοκοῦντος εἰσφέρειν.
κρέ. ἁπ' πεγάλακτί σ' ἐξέθρεψε δελφίδων;
ἴων. ὅ τοτ' ἔγνων μαθών. ἦδ' ἔθρεψέ με.
κρέ. τίς ὦ τάλαιπωρ'; ὡς νοσοῦσ' εὗρον νόσους.
ἴων. Φοίβου πρόφητις, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
κρέ. εἰς δ' ἄνδρ' ἀφίκου, τίνα προφὼν λεκτημόνος;
ἴων. Βωμοί μ' ἔφερβον, οὐπίων τ' ἀεὶ ξένος.
κρέ. τάλαιν' ἀ σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα.
ἴων. ἀδίκημα τοῦ, γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.

ἔχεις

κρέ. ἔχεις δὲ βίοτον; εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.
ἴων. τοῖς τοῦ θεοῦ λοσμούμεθ', ᾧ δουλεύομεν.
κρέ. δόμ' ἦξας εἰς ἔρυναν ἀζυγεῖν γονάς;
ἴων. ἔχω γὰρ οὐδὲν ὧν γυναι τεκμήριον.
κρέ. φεῦ.
τὠπονθὲ τις σῇ μητρὶ τοῦτ' ἄλλη γυνή;
ἴων. τίς; εἶπον. εἴ μοι ξυλλαβεῖν, χαίρουμεν ἄν.
κρέ. ἧς ἕνεκ' ἦλθον δεῦρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
ἴων. ποιόν τι χρήζουσ', ὡς ἐπεργάσω γυναι;
κρέ. μαντεύμα λευπὸν δεομένη Φοίβου μαθεῖν.
ἴων. λέγοις ἄν. ἡμεῖς δ' ἄλλα πρόξενοι δόμων.
κρέ. ἄκαρπ' οὐ λήξομ' μῦθον. ἀλλ' ἀσπάζεσθαι.
ἴων. ὅτ' ἀρα πρᾶξεις δόλιον. ἀργὸς ἡ θεός.
κρέ. Φοίβῳ μιγῆναι φησί τις Φίλῳ ἐμῷ.
ἴων. Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ' ὦ ξένη.
κρέ. κἀπαίδα γ' ἔτεκε δὴ θεῷ λαθρᾳ πάρος.
ἴων. ἐκ εἰμ. αὐδρὸς ἀδικίαν ἀεχθύεται.
κρέ. ὁ φησιν αὐτὴ, κἀπονθὲν ἀθλία.
ἴων. τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ σωφρὸν ὑγῆ;
κρέ. τὸν παῖδ' ὃν ἔτεκεν, ἔθηκε δώματων.
ἴων. ὃν δ' ἐκτεθεὶς πᾶις, πόδ' εἰσορᾷ φάος;
κρέ. ἐκ οἶδ' ὃν δόλει. ταῦτα κἀπὶ μαντεύομαι.
ἴων. εἰ δ' ἐκεῖ' ἔστι, τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
κρέ. θῆρας σφε φησὶ δύσπιστον ἐλπίζει λιπεῖν.
ἴων. ποίῳ τόδ' ἔγνως χρωμένη τεκμηρίῳ;
κρέ. ἐλθοῦσ' ἵν' αὐτὸν ἔθηκε, δ' οὐχ εὗρ' ἔτι.
ἴων. ὦ δὲ σαλαγμὸς ἐν δίκῃ τις αἵματος;
κρέ. ὃ φησι καίτοι πολλ' ἐπεσφαφῆσθαι δόλον.
ἴων. χρόνος δὲ τὸν παιδὶ διαπεπραγμένος;
κρέ. οὐ τοῦτο γ' ἦδη, εἰ πόρ' ὦ, εἶχ' ἂν μέτρον.

ἴων ἀδικεῖ νιν ὁ θεός. ἡ τεκοῦσα δ' ἀθλία.
κρέ ὄκνῳ 'στ' ἄλλου ὕσδορ' τίκτει γόνον.
ἴων τί δ' εἰ λαθραίνιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών;
κρέ τἀκείνα χαίρων, ὁ δίκαια δρᾷ, μόνος.
ἴων οἵ μοι πῶς ὠδίνος ἡ τύχη τοῦδ' ὧν πάθει.
κρέ ἰαί σ' ὦ ξέν' οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν πυθεῖν.
ἴων ἰὼ μήτ' ἐπ' οἰκτόν μ' ἔξαγ', ὃ λελήσμεθα.
κρέ σιγῶ. πέραινε δ' ὧν σ' αὐτὸς ὀρῶ πτέρι.
ἴων οἶδ' ὃν ὁ λιμήν τὸ λόγου μάλιστά σοι;
κρέ τίδ' ἐκ' ἐκείνη τῇ ταλαιπώρῳ νοσεῖ;
ἴων πῶς ὁ θεός, ὁ λαθεῖν βάλλεται, μαντεύεται;
κρέ εἴπερ ἰαθείζει τρίποδα λοιπὸν Ἑλλάδι.
ἴων αἰσχύνεται τὸ πρᾶγμα. μὴ ξελεγχένιν.
κρέ ἀλγυνεῖται δι' ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
ἴων ἐκ' ἐσίν ὅστις σοι πτοφητεύσει τοδε.
γὼ τοῖς γὰρ αὐτοῦ δώμασι λαικὸς φανεὶς
Φοίβου, δικαίως τἀμὰ θεσπεσίοντά σοι
δρασείων ἂν τι τῶνδ'. ἀπαλλαγῶσι γυῖαι.
,, τοῦδ' γὰρ θεῷ ταὐτὰντ' ἐμαντεύτου.
,, εἰς γὰρ τοσοῦτον ἀνοσίας ἐλθοιμεν αὖ,
,, εἰ σοὺς θεοὺς ἐκόντας ἐκπονήσομεν
,, φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ πτοβωμίοις
,, σφαγαῖσι μήλων, ἢ δι' οἰωνῶν πτόρους.
,, οὐ γὰρ βίᾳ τοὺ δύνανται κρείσσονες θεῶν,
,, ἄκοντα λακτήμεθα τἀγαθ' ὦ γυῖαι.
,, ἃ δ' αὖ δίδωσ' ἑκόντος, ὠφελούμεθα.
χο πολλαί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτῶν.
,, μορφαὶ δὲ διαφέρουσιν. ᾧ δ' αὖ δύτυχες
,, μόλις πότ' ἀβύρει τις ἀνδρώτων βίῳ.
κρέ ὦ Φοῖβε, λάκει, λάνδαν δ' ὁ δίκαιος εἶ,

εἰς τὼ ἀπούσαν, ἧς πάρεσιν οἱ λόγοι.
σύγ' ὀκ ἔσωσας τὸν σόν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν.
ἔθ' ἱερόσυλε μητρί, μαύτις ὢν ἱερεῖς.
ὡς εἰ μὲν ὀκέτ' ἔσιν, ὀγκωθῇ τῷφῳ.
εἰ δ' ἔσίν, ἔλθη μητρὸς εἰς ὄψιν ποτέ.
ἀλλ' ἐαῦ χρὴ τοῦδ', εἰ πῶς τὸ θεῖ
λωλυόμεθα μὴ μαθεῖν ἃ βόλοιμεν.
ἀλλ' ὦ ξέν', εἰσορῶ γὰρ σύγγνῃ πόσιν
Ξοῦθον, ἃ ἔλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίδ
λιπόντα θαλάμας, σοὺ λελεγμένους λόγους
σίγα πῶς ἄνδρα, μή τίν' αἰσχύνῃ λάβω,
δόλιον οὖσα λυπηρὰ, καὶ πῶς ἐξ λόγου,
ὀχ' ἥπερ ἡμεῖς αὐτὸν ὀξειλίσομεν.
,, Τὰ γὰρ γυναικῶν, δυσχερῆ πῶς ἀνδράσιν,
,, λάμ ταῖς λακαῖσιν αἱ 'γαθαὶ μεμιγμέναι,
,, μισούμεθ'. ὅτω δυσυχεῖς φεφύκαμεν.
ξὸ πρῶτον μὲν, θεὸς τῶν ἐμῶν πῶσφθεγμάτων
λαβὼν ἀπῳχὰς, χαιρέτω, σύ τ' ὦ γυῖαι.
μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ὀξέπληξ' ὀρξωδίας;
ὀδὸν γ'. ἀφίκου δ' εἰς μέριμναν. ἀλλά μοι
λέξον, τί θέσπισμ' ἐκ Τροφωνίδ φέρεις,
παίδων ὅπως νῶν πιέρμα συγκαθήσεται.
ξὸ ὀκ ἠξίωσε τοῦθεοῦ πῶλαμβάνειν
μάντευμ'. ᾧ γομῶ εἶπον, ὀκ ἄπαιδά μ'
πῶς οἶκον ἥξειν, ὀδέ σ' ἐκ χρησείων.
κρέ ὦ πότνια Φοῖβε μῆτερ, εἰ γὰρ αἰσίως
ἐλθοιμεν. ἄ, τι νῶν συμβόλαια πρόσθεν ἦν,
ὃν παῖδα τὸν σὸν μεταπίσοι βελτίονα.
ξὸ ἔσαι τοῦδ'. ἀλλὰ τίς πῶφητεύει θεοῦ;
ἴων ἡμεῖς τάδ' ἔξω. τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει,

οἳ πλησίον βάσασι πρόπολοι ξένε,
Δελφῶν ἀείσεῖς, ὃς ἐκλήρωσεν πάλος.
ξὸ καλῶς. ἔχω δ' ἃ χαίρω, ὅσων ἐχρήζομεν.
εἴχομεν ἂν εἴσω. καὶ γὰρ ὡς ἐγὼ κλύω,
χρηστήριον τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ. βαλόμεθ' ἡμέρᾳ
τῇδ', αἰσία γάρ, θεὸν λαβεῖν μαντεύματα.
σύ δ' ἀμφὶ βωμοὺς ὦ γυναῖκες, δαφνηφόρους
λαβοῦσα κλῶνας σὺ τέκνου, δύχα θεοῖς,
χρησμός μ' ἐνεγκεῖν ὀξ Ἀπόλλωνος δόμων.
κρὲ ἔσται ταῦτ', ἔσται. λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
νικᾷ, ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβεῖν ἁμαρτίας,
ἅπας μὴ ἐγγένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος.
ὅσον δὲ χρήζει, θεὸς γάρ ἐστι, δέξομαι.
ἔων τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
λευπροῖσιν ἀεὶ λοιδορεῖσ' ἀνίσεται;
ἦ πρὶν φίλα οὖσα γῆς ἐπορμαντεύεται,
ἢ καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς δ' Ἐρεχθέως, τί μοι
μέλει; πρόσοικει τ' ὄλλας. ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχοισιν ἐλθὼν εἰς ἀφράντηρια,
δρόσον λαβήσω. νοσθετητέος δέ μοι
Φοῖβος, τί πάσχει παῖδας τεκνόμενος λαθρᾳ
θνήσκοντας. ἀμέλει μὴ σύ γ'. ἀλλ' ἐπεὶ λατεῖς,
" ἀρετὰς δίωκε. καὶ γὰρ ὅσις ὢν βροτῶν
" λακὸς πεφύκει, ζημιοῦσιν οἱ θεοί.
πῶς δ' ἂν δίκαιον οὖν νόμους ὑμᾶς βροτοῖς
γράψαντας, αὐτοὺς αὐτομίαν ὀφλισκάνειν;
εἰ δ', ὃ γὰρ ἔσαι, τῷδ' λοιπῷ δὲ χρήσομαι,

δίκας

δίκας βιαίων δώσετ', ἀνθρώποις γάμων,
σύ, καὶ Ποσειδῶν, Ζεὺς θ', ὃς οὐρανοῦ κρατεῖ.
ναοὺς τίνοντες δ' ἀδίκιας γνώσετε.
τὰς ἡδονὰς γὰρ τὰς προμηθίας πατὴρ
ἀπολοῦντες, ἀδικεῖτ'. οὐκέτ' ἀνθρώπους λακεῖν
λέγειν δίκαιον, εἰ τὰ τῶν θεῶν καλὰ
μιμούμεθ', ἀλλὰ σὺν διδάσκοντας ταῦτα.
χρ σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν,
ἐλείθυιάν τε ἐμὰν
Ἀθάναν ἱκετεύω,
Προμηθεῖ τιταῖνι λοχεύσασαν κατ' ἄκρωτα τὰς
κορυφὰς Διός. ὦ πότνια νίκα,
μόλοι τὸ σὸν θίον οἶκον,
ὀλύμπιον χρυσέων θαλάμων
πλαμόνα πρὸς ἀγυιάς,
φοιβήϊον ἕνθα γᾶς,
μεσόμφαλον ἑσία.
πρὸ δ' ἀχρυόμενον τρίποδι
μαντεύματα λιταίνῃ.
σὺ, καὶ παῖς ἃ λατογενὴς,
δύο θεαὶ δύο πρόθυροι,
λασίγνηται σεμναὶ τοῦ Φοίβου.
ἱκετεύσατε δ' ὦ κόραι,
τὸ παλαιὸν Ἐρεχθέως
γενέθ' σύστεγνίας χρονίᾳ λαθραίοις
μαντεύμασι λύσαι.
" ἐπορθάλμους γὰρ ἔχει
" θνατοῖς δύσδαιμονίας,
" ἀπίνυκτον ἀφορμάν

τέκνων,

,, τέκνων οἷς αὖ λιαρποτρόφοι
,, λάμπωσιν ἀν θαλάμοις
,, πατρίοισι νεανίδες ἥβαι,
,, λιασλέκτρα πλοῦτον
,, ὡς ἔχοντές γ' ἐκ πατρῶν
,, ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις.
,, ἀλκά τε γὰρ ἀν λαοῖς,
,, σωτήριον δ' ἀλκαί.
ἐμοὶ μὲν πλάτα τε πάρος,
Βασιλικῶν θαλάμων τ' εἴσω
προφὰ λιπόλειοι λιελινδεῖ τέκνων.
,, τὸν ἄπαιδα δ' ἀποσυγῶ
,, βίον. ὥ τε δαπεῖ, ψέγω.
,, μετὰ δὲ λιτανῶν μετρίων βιοτᾶς
,, δύπαιδος ἐχοίμαν.
ὦ Πανὸς θακήματα, καὶ
πρωλίζουσα πέτρα,
μυχοὶ λαισὶ μακραῖς,
ἵνα χορεὺς εὐβάσι ποδοῖν
ἀγραύλα κόραι τρίγονοι,
σάλια χλοηρὰ πρὸς Παλλάδος ναῶν
συρίγγων ὑπ' αὐλίας
ἰαχᾶς ὕμνων,
ὅταν αὐλίοις συρίζῃς
ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἀν' ἄντροις
ἵνα τεκοῦσα τις
πρόθυρον ὦ μελέα, Βρέφος Φοίβῳ
πάροιθε δρόσερον βοίναν,

θηρσί τε φονίαν
λαῖτα πικρῶν γαμμων
ὕβριν, ὅτ' ὠδὶ λορκίσιν, ὅτε λόγοις
φάτιν ἄϊον δυτυχίας μετέχῃν,
θεόθεν τέκνα θνατοῖς.
ἰων. πρόσπολοι γυναῖκες, αἱ πρὸ δόμων ἀμφὶ λιγυπίδας δόμους
θυοσλόκων φρέαρ' ἔχοντα λιαπότιμα φυλάσσετε,
ἐκλέλοιπ' ἤδη χορὸν ἱερὸν πρίποδα, καὶ χρυσήρεμον
Ξοῦθος, ἣ μίμνει λιατ' οἶκον ἱερῶν ἀπαυλίαν;
χο. γὰ δόμοις ἔσ' ὦ ξέν'. ὅπως δὴ τάχος βαίνει τόδε.
ὡς δ' ἐπ' ἀγόλοισιν ὄντος, πρὸ δ' ἀκούομεν πυλῶν
δόπον. ἀξιόντα τ' ἤδη λιαπότιμα ὁρᾶν πάρα.
ξου. ὦ τέκνον, χαῖρ'. ἡ γὰρ ἀρχὴ τοῦ λόγου πρέπουσά μοι.
ἰων. χαίρομεν. σὺ δ' εὐφρονῇ γε, καὶ δὺ' ὄντ' εὖ πράξομεν.
ξου. δοὺς χρὸς φίλημά μοι σῆς, σώματος τ' ἀμφὶ πυχάς.
ἰων. εὖ φρονεῖς μὲν, ἢ σ' ἔμηνε θεοῦ τις ὦ ξέν' βλάβη;
ξου. σωφρονῶ τὰ φίλτατ' εὑρὼν, εἰ φυγεῖν ἐφίεμαι.
ἰων. πᾶδε. μὴ ψαύσας, τὰ τοῦ θεοῦ-
σήματα ῥήξεις χρί.
ξου. ἄψομαι. λιὸς ῥυσιωλῶ. τἀμὰ δ' εὑρίσκω φίλα.
ἰων. δὴ τἀπαλλάξει πρὶν εἰσωτόξας πονδυμόνων λαβεῖν;
ξου. ὡς τί δὴ φεύγῃς ἐμὲ σαυτοῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα.
ἰων. ὀφείλω φρονοῦν ἀμύστας, καὶ μεμνῆσθαι ξένος. (νοῦς.
ξου. λιτεῖνε, καὶ πίμπρη. πατρὸς γὰρ, ἣν λιταίνῃς, ἔσῃ φο-
ἰων. ποῦ δὲ μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' ἐμὸν οὐ γέλως λελύπηκεν ἐμοί.
ξου. ὃ πρέχων ὁ μῦθος ἂν σοι τἀμὰ σημήνειεν ἄν;
ἰων. καὶ τί μοι λέξεις;
ξου. πατὴρ σός εἰμι, καὶ σὺ παῖς ἐμός.
ἰων. τίς λέγει τάδε;
ξου. ὃς σ' ἔθρεψεν ὄντα λοξίας ἐμόν.

ἴων μαρτυρεῖς σαυτῷ.-
ξὸ τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρησήρια.
ἴων ὀνφάλης αὔνιγμ' ἀκούσας.-
ξὸ ὀκ ἄρ' ὀρθ' ἀκούομεν;
ἴων ὁ Δέλογ τίς ἐσι Φοίβε;
ξὸ γὴν σωκαντήσαντά μοι;-
ἴων τίνα σωαύτησιν;-
ξὸ λόμων τῷ λιόντι τοῦ θεοῦ.
ἴων συμφορᾶς τίνος λυρῆσαι;-
ξὸ παῖδ' ἐμὴν τεφυκέναι.
ἴων σὴν γεγὼς, ἢ λῴρην ἄλλως;-
ξὸ δῶρον ὄντά σ' ἐξ ἐμοῦ.
ἴων πρῶτα λῆς' ἐμοὶ ξυναλπεῖς πόδα σόν;-
ξὸ ὀκ ἄλλῳ τέκνον.
ἴων ἡ τύχη πόθεν πόθ' ἥκει;-
ξὸ λύομίαν θαυμαζόμεν.
ἴων ἔα. τίνος δὲ σοι μητρὸς τέφυκας;-
ξὸ ὀκ ἔχω φράσαι.
ἴων ὁ δὲ Φοῖβος εἶπε;-
ξὸ τροφεῖς τάτῳ, λέιν' ὀκ ἀρόμεν.
ἴων γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός.-
ξὸ ὁ πέλομ τίκτει τέκνα.
ἴων πῶς ἂν ὃν εἶμι σός;-
ξὸ ὀκοῖδ', ἀναφέρω δ' εἰς τὴν θεόν.
ἴων φέρε λόγων ἀφῶμεν ἄλλων.-
ξὸ ταῦτ' ἄμεινον ὦ τέκνον.
ἴων ἦλθες εἰς νόθον τι λέκτρον;-
ξὸ μοιρίᾳ γε τοὐμέν.
ἴων πρὶν κόρμ λαβεῖν Ἐρεχθέως;-
ξὸ ὁ γὰρ ὕσορον γε πω.

ἴων ἆρα δῆτ' ἐκεῖ μ' ἔφυσας;-
ξὸ ὦ χρόνῳ γε σωτρέχει.
ἴων λοιπὰ πῶς ἀφικόμεθα δόμους; ξὸ. ταῦτ' ἀμη-
ἴων δίχα μακρᾶς ἐλθὼν λελύθε. - (χανῶ.
ξὸ ὦ μοι λάμ' ἀπαιολεῖ.
ἴων Πυθίαν δ' ἦλθε πέτραν πρίν;-
ξὸ εἰς Φανάσγε Βακχίδ.
ἴων πόξεγώρ δ' ἐν ὦ, λατέχθε;-
ξὸ ὅς με Δελφίσιν κόραις.
ἴων ἐθίασέ σ', ἢ πῶς τάδ' αὐδᾶς;-
ξὸ μαινάσιν τε Βακχίδ.
ἴων ἔμφρον', ἢ λάφοινον ὄντα; -
ξὸ Βακχίδ πῶς ἥδοναῖς.
ἴων τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐσαίρομεν.
ξὸ ὁ πότμος σ' ὠδύρε τέκνον.
ἴων πῶς δ' ἀφικόμεθα ναούς;-
ξὸ ἐκβολὴν κόρης ἴσως.
ἴων ἐκπεφύγαμεν τὸ λοξόν.-
ξὸ πατρὸς νεῶ δέχε τέκνον.
ἴων τῷ θεῷ γὰρ ὀκ ἀπιστεῖν εἰκός. ξὸ. εὖ φρονεῖς ἆρα.
ἴων καὶ τί βουλόμεθά γ' ἄλλο;-
ξὸ νεῶ ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.
ἴων ἦ Διὸς παῖδος γένεσθαι πᾶς;-
ξὸ ἦ δίγε γίγνεται.
ἴων ἦ θίγω δῆτ', οἵ μ' ἔφυσαν;
ξὸ πειθόμενός γε τῷ θεῷ.
ἴων χαῖρέ μοι πάτερ.-
ξὸ φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
ἴων ἡμέρα β' ἦ νεῶ πρόδε.-
ξὸ μακάριόν γ' ἔθηκέ με.

ἴων ὦ φίλη μῆτερ, ὡς τ' ἀρ' ἀκμὴ σὸν ὄψομαι πρόσω;
νεῶ ποθῶ σε μᾶλλ' ἢ πρίν, ἤτις εἰ ποτ' εἰσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' ὧδε δωμάτων ἄπο.
χο. κοινὰ μὲν ἡμῖν δωμάτων δύπραξίαι.
ὅμως δὲ καὶ σὲ παῖδα οἰκτίρω τέκνου δύτυχεῖν
ἐβελόμην ἂν, τάς τ' Ἐρεχθέως ὁμοῦ.
ξε. ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὼ αὐδύρεσιν, θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ σωπᾷ' ἐμοί τέ σε.
σύ τ' αὖ τὰ Φίλτατ' εὗρες, οὐκ εἰσιὼς πάρος.
ὅσ' ἦξας ὀρθῶς, ὄσσε λάμπ' ἔχει τόδε.
ὅπως σύ τ' ὦ παῖ μητέρ' εὑρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ', ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
χρόνῳ δὲ δύντοι ταῦτ', ἴσως εὕροιμεν ἄν.
ἀλλ' ἐκλιπὼν θεὸς λαπτεσι, ἀληθείαν τε σὼς
εἰς τὰς Αθὼνας εἶχε κοινόφρων πατρί,
ὃς σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον αὐαμένει πατρός,
πολὺς δὲ πλοῦτος. ὁ δὲ θαὼτερον νοσῶν
πλυοῖν, λεκλήσῃ πλυσγόνης, πγόης θ' ἅμα,
ἀλλ' δύγενής τε, καὶ πολυκτήμων βίου.
σιγᾶς; τί πρὸς γλῶ ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
εἰς φροντίσλας λ' ἀπῆλθον. ἐκ δὲ χαρμονῆς
πάλιν μετασὰς, πλεῖμα πρόσ βάλλεις πατρί.
ἴων ὁ τ' αὖτ' ὀνειλος φαίνεται τῶν πραγμάτων,
πρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δὲ, πλὼ μὲν συμφορὰν ἀπαλάζομαι,
πατέρα σ' αὐδυρῶν. ὧν δὲ γινώσκω τορῶς,
ἄκουν. εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας
λεινὰς Αθὼνας. ὀκ ἐπεισάκτου γθός,
ἵν' ἐασεσθαι πλοῦ νόσου λεκπεμπλός,
πατρός τ' ἐπακτοῦ, λᾷστος ὢν νοθαγενῆς.

καὶ

καὶ τοῦτ' ἔχων τὸ νειλος, ἀσθενὴς μὲν ὤν,
μηδὲν καὶ ὠδὲν ὢν λεκλήσομαι.
» ἦν λ' εἰς τὸ πρῶτον πόλεως ὁρμηθεὶς ζυγὸν
» ζητῶ τις εἶν, τῶν μὲν ἀδωμάτων ὕπο,
» μισησόμεθα. λυπρὰ γὰρ τὰ λρείσσονα.
» ὅσοι δὲ χρηστοὶ, δωμάμενοί τ' εἶν σοφοὶ,
» σιγῶσι, λὰ πολύλογοι εἰς τὰ πράγματα,
» γέλωτ' γὰρ αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι,
» ὀχ ὑσυχάζων γὰρ πόλει φόβος πλέα.
» τῶν λ' αὖ λογίων τε, χρωμένων τε τῇ πόλει
» εἰς ἀξίωμα βὰς, πλέον φρονήσομαι
» ψήφοισιν. ὅτω γὰρ τὰ λ' ὦ πάτερ φίλει,
» οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι, λαξιώματα,
» τοῖς αὐθαμίλλοις εἰσί, πολεμιώτατοι.
ἐλθὼν λ' ὃν οἶκον ἀλλότριον ἔπλυς ὤν,
γυναῖκά θ' ὡς ἄτεκνον, ἢ κοινωλὴν
τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀρλαχθεῖσα νεῶ,
αὐτὴ, λαθ' αὑτὴν τὴν τύχλν οἵσει τικρῶς.
πῶς λ' ὀχ' ὧδ' αὖθι εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν πράσσω σοὶ μὲν ἐγγύθεν πόλις,
ἦλ' ὅσ' ἄτεκνος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ τικρῶς.
λάτ' ἢ πρὸ πόλεως σύ μ' ὡς λάμαρτα σὴν βλέπεις,
ἢ τἀμὰ τιμῶν, πόλωμα συγχέας ἔχεις.
» ὅστις σφαγὰς λὴ φαρμάκων θανασίμων,
» γυναῖκ' ὃν εὕρῃ αὐθράσιν λαφθορὰς.
ἄλλως τε, πλὼ πλὼ ἄλοχον οἰκτείρω πάτερ,
ἄπαιδα γηράσκουσαν. ὁ γὰρ ἄξιος
πατρῶν ἀπ' ἐθλῶν ὅσ' ἀπαιδίαν νοσεῖν.
» τυραννὶς δ' ἐξ μαθτὼν αἰνουμένη,
» τὸ μὲν πρόσωπον ἡδὺ, τὰν δόμοισι δὲ

,, λυπρὰ. τίς γὰρ μακαρίθ', τίς δύτυχὴς;
,, ὅστις πλεῖστοικὼς, καὶ πᾶς ἐλεύθερ' βίου,
,, αἰδὼς τέτνει; ἡμότης δ' ἀν δύτυχὴς
,, ζῆν ἀν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὤν,
,, ᾧ ἐδὺ πονηρὸς ἡδονὴ φίλους ἔχειν,
,, ἐσθλοὺς δὲ μισεῖ, κατθανεῖν φοβέμενος.
,, εἴποις ἂν ὡς ὁ χρυσὸς ἐκνικᾷ τάδε,
,, πλοῦτόν τε τόρπνόν; ὃ φιλοψόφους κλύειν
,, ἐν χόροῖσι σώζων ὄλβον, ὃδ' ἔχειν πόνος.
,, εἰπ γ' ἐμοὶ μέτρια μὴ λυπεμένῳ.
,, ἃ δ' ἡδέα δ' εἶχον ἀγαθὰ, ἄπεσύμ μοι πάτορ.
,, τῶν φιλτάτων μὲν πρόσπμ ἀνθρώπων χολήν,
,, ὄχλον τε μέτριον. ὃδε μ' ἐξέπληξ' ὁδὸς
,, πονηρὸς ἡδείς. κεῖνο δ' ἐκ ἀναχετὸν,
,, εἶκειν ὁδ' ὃ χαλῶντα τοῖς κακίοισιν,
,, θεὸν δ' ἐν δύχαῖς, ἢ γόοισιν, ἢ βροτῶν
,, ὑπηρετῶν. χαίρουσιν ὁ γοωμένοις.
καὶ ταῦτ' μὲν ἐξέπεμπον. οἵδ' ἥκουξένοι.
ὧδ' ἡδὺς αἰεὶ καινὸς ὢν, καινοῖσιν ἡμῖν.
ὅσ' δύκολον ἀνθρώποισι, ὑφ' ἅπασιν ἦ,
δίκαιον εἶναί μ' ὀνόθ', ἡ φύσις θ' ἅμα
πέφυκε δοῦλ' θεῷ. ταῦτα σωνοίσω θ',
κρείσσων νομίζω ταυθαδὴ, ἢ τἀκεῖ πάτορ.
,, ἔα δ' ἐμαυτῷ ζῆν. ἴσπ γὰρ ἡ χαλεις,
,, μεγάλοισι χείρων, σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν.
χο καλῶς ἔλεξας, εἴπερ ὃς ἐγὼ φίλῳ,
ἐν πεῖσι σοῖσιν δύτυχήσασιν λόγοις.
ξὺ πᾶσαι λόγων τῶνδ'. δύτυχεῖν δ' ἐπίστασο.
θέλω γὰρ ὅστις σ' εὗρεν ἀρξαδὴ τέκνον,
πομπὴς τραπέζης πλεῖστα πρὸς κοιλῶ τεσὼν,
θῦσαί

θῦσαί θ' ἅσσα πρὶν γηγενέθλι' ἀκὲθῦσαμεν.
καὶ νεῶ μὲν ὡς πλησίον ἄγων σ' ἑφέσιον,
πλέπνοι πτόρῳ. δὸς Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θεατὴν πληθύν, ὡς ἀκοῦντ' ἐμόν.
καὶ γὰρ γυναῖκα τὴν ἐμὴν ὁ βέλομαι
λυπεῖν ἄτεκνον οὖσαν, αὐτὸς δύτυχῶν.
χρόνῳ δὲ καιρὸν λαμβάνων, πθοτάξομαι
πλαμαρτ' ἐσῦ σε σκῆπτρα τἄμ' ἔχειν χθονός.
Ἰωνα δ' ὀνομάζω σε, τὴν τύχην πρέπον,
ὅθ' ἅνεκ' ἀπλύτων ἐξιόντι μοι θεῶ
ἔχνθ' σωπῶσ πρῶτθ'. ἀλλὰ τῶν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίζας, βαθύτῳ σὺν ἡδονῇ
πρόσειπε. μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν,
ὑμῖν δὲ σιγᾶν πμωίλεσι λέγω τάδε,
ἢ θανάτου εἰπόσαισι πρὸς πλάμαρτ' ἐμοί.
ἴων σέ χοιμ' ἄν. τῶν δὲ δ' τύχης ἄπεσί μοι.
εἰ μὴ γὰρ ἥπις μ' ἔτεκεν, εὑρήσω πατρ,
ἀβίωτον ἡμῖν. εἰδ' ἐπδύξαθαι χρεών,
,, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μ' ἡ τεκοῦσ' εἶν γυνή,
,, ὡς μοι γνώμη ται μητρόθεν παῤῥησία.
,, καθαρὰν γὰρ ἴων τις εἰς πόλιν πέσῃ ξένθ',
,, κᾆν τοῖς λόγοισιν ἀσὸς ἦ, τόγε σόμα
,, πλὴν πέπαυται, κὐκ ἔχει παῤῥησίαν.
χο ὁρῶ πλησκυα μὲν, καὶ πτνθίμους ἅλως
γε σφαγμῶν εἰσβολὰς,
ὅταν ἐμὰ τύραννθ' δύπαιδίαν
πόσιν ἔχοντ' ἦλθ,
αὐτὴ δ' ἄπαις ἦ, καὶ λελειμμένη τέκνων.
τίν' ὦ ποτ' πρόμαντι Λατοῦς,
ἔχπσας εἰς ὑμνῳδίαν;

πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναοὺς σέθεν
πρόπολος ἔβα, γυναικῶν τίνος;
τὸ γάρ μ' εἰσαίνει θέσφατα,
μή τιν' ἔχῃ δόλον.
δειμαίνω συμφοράν,
ἐφ' ὅποτε βαίνεται,
ἄτοπος. ἄτοπα μὲν
πάσχω δ' ἴδωσί μοι,
τῷδ' ἵππος οὖφημα.
ἔχει δόλον, τύχαν δ' ὁ παῖς,
ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων.
τίς ὁ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ' ἐμᾶς δειλαινίνας τάδε τορῶς
δυοῖν γεγώνησθον
πόσιν, ᾧ τὰ παῦτ' ἔχασ' ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νιῶ δ' ἢ μὲν ἔρρει συμφοραῖς, ὅδ' οὐ τυχεῖ,
πολιὸν εἰσπεσοῦσα γῆρας.
πόσις δ' ἀτίετος φίλων.
μέλεος, ὃς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν ἐς ὄλβον οὐκ ἔσωσε τύχης.
ὄλοιτ', ὄλοιτ', ὦ πότνιαν
ἀζαπαφὼν ἐμάν,
καὶ θεοῖσιν μὴ τύχοι
καλλίφλογα πέλανον
ὧν πυρὶ καθαγίσας.
ὁ δ' ἐμὸν εἴσεται τυραννίδος τυραννίδος φίλας.
ἢ δὴ πελάσας, δείπνων λυρᾷ
παῖς, καὶ πατρὶ νέος νέῳ,
ἵνα δ' αἰῶδὸν Γαρνασσὸν

πέτρας

πέτρας ἔχασαι σκόπελον,
χρανίου θ' ἕδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιπύρους αὐλὰς ἔχων
πεύκας, λαμπρὰ πυρσᾶ
νυκτιπόλοις ἅμα σὺν Βάκχαις.
μήποθ' εἰς ἐμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς.
νέαν δ' ἁμάρταν ἀκλιπὼν, θαῦσοι.
σφομμάκ γὰρ ἂν πόλις, ἔχοι
σκῆψιν, ξένικὸν εἰσβολὰν
ἁλίσας ὁ πάρος ἀρχαῖος
ὢν Ερεχθεὺς ἄναξ.
ὦ πρέσβυ παιδαγωγὲ Ἐρεχθέως, πατρὸς
τοὐμοῦ ποτ' ὄντος, ἐνίκα νιν ἐτ' γῆ φάει,
ἔπαυρε σαυτὸν πρὸς θεᾶς χρησήρια,
ὡς μοι σωπηθῇς, εἴ τι λοξίας ἄναξ
βάπτισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο.
Σοὶ σοῖς φίλοις γὰρ ἥδιστ' μὲν πρέπουσιν ἁλῶς.
ἃ μὴ γένοιτο δ' εἴ τι συγχαίροι λακών,
εἰς ὄμματ' ὄντα φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύ.
ἐγὼ δέ σ', ὦπατερ καὶ σὺ πατὴρ ἐμέν ποτε,
δείπουν' ὅμως σ', αὐτικασβύω πατρός.
ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἥβης φυλάσσεις, ἣν λαταμχώσασ' ἔχεις
σὺν σὰς παλαιὰς ἐκγόνας αὐτόχθονας.
ἔλχ', ἕλκε πρὸς μέλαθρα, καὶ δόμιζε με.
ἀπεινὰ δέ μοι μαντεῖα. τὸ γήρως δέ μοι
σωκπόνδσα λῶλον, ἰατρὸς γνδ.
ἔπα νιῶ. ἴχνος δ' ἐκφύλασσ', ὅπα λθεῖς.
ἰδού. τὸ πόλος ἦ βραδὺ, τὸ δὲ ταχύ.
βάκτρῳ δ' ἐρείδω πόδι φρῆ τίβου χθονός.

πρ. καὶ τῶν τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ.
κρέ. ὀρθῶς ἔλεξας. ἀλλὰ μὴ πρόθες κέντρα.
πρ. ὅταν ἐκών γε, τῶνδ' ἄκοντος ὁ κρατῶν.
κρ. γυναῖκες, ἐσῴζεσθ' ἔνδον ἐμοῦ, καὶ κορυφὴν
πλόκαμα πίσσῃ, τίνα τύχῃ λαβὼν πόσις,
βέβηκε παίδων, ὧν πόθ' ἥκομεν,
σημήνατ'. εἰ γὰρ ἀγαθά μοι, μιμνύζατε.
ἢν εἰς ἀπίστους πλεῶσι βαλεῖς χαράν.
χο. ἰὼ πλεῖμον.
τὸ φροίμιον μὲν τῶν λόγων, οὐκ εὐτυχές.
ἰὼ τλᾶμον.
ἀλλά τί θεσφάτοισι πλεῖστον τῶν νόσων;
εἶεν. τί δρῶμεν θανάτου ὧν μέτεστι πόρις;
κρέ. τίς ἦλθε μόσχα, χ' ᾧ φόβος τίνων πάρα;
χο. εἴπωμεν, ἢ σιγῶμεν, ἢ τί δράσομεν;
κρέ. εἴφ' ὡς ἔχεις γε συμφορᾶν τὴν εἰς ἐμέ.
χο. εἰρήσεταί τοι, μέλει θανεῖν μέλλοντι πλῆν.
ὀκνεῖ σοι πλεῖσον ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκνον, ὃ δὲ μασῷ σῷ προσαρμόσαι πάρα.
πρ. ὤμοι. θανοῦμαι θύγατερ. κρέ. ὦ τάλαινα ἐγώ.
συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαθον ἄχος βίοτον ὦ φί-
πρ. δυοιχόμεθα τέκνον. κρέ. αἰ, αἰ. αἰ, αἰ. (λαι.
πλευτοῖς ἔτυπεν ὀδύνα με
ὧν μόνων πάρα δ' ἔσω.
πρ. μὴ πρόωσεναίξῃς.
κρέ. ἀλλὰ πάρεισι γόοι.
πρ. πρὶν ἂν μάθωμεν.
κρέ. ἀγγελίαν τίνα μοι;
πρ. εἰ ταῦτα πρόσω πλεῖστος ἁ συμφορᾶς
ἑκὼν ὢν, ἢ μόνη σὺ δύστυχής.

πλείνῳ

χο. πλείνῳ μὲν ὦ γοραὶ, παῖδα λοξίας
ἔδωκεν. ἰδία δ' οὐ τυχεῖ τούτης πίχα.
κρέ. ὁ δ' ὢν τῷ πλείστου ἄκρον
ἔλαβον ἄχος ἐμοὶ σφέτερον.
πρ. πότερα, δάφνας πὴ γυναικός ἐστιν ὁ
ὃν παῖδ', ὃν εἶπας, ἢ γεγῶτ' ἐθέσπισεν;
χο. ἦλθε τεφυκότ' ἐκ πέλας νεανίαν
πίπλωσιν αὐτοῦ λοξίας. πρῶτα δ' ἐγώ.
κρέ. πῶς φής;
ἄφατον, ἄφατον, αὐαύδητον
λόγον ἐμοὶ θροεῖς.
πρ. λάμοιγε. Κρέ. πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκ πόρ αἴνεται,
σαφέστερόν μοι φράζε, χ' ὥστις ἐσθ' ὁ παῖς.
χο. ὅτῳ ξυναντήσειν ἐκ θεοῦ συθείς,
πρώτῳ πόσις σὸς, παῖδα δ' ἔπλωκε αὐτῷ θεός.
κρέ. ὁπότ' ποτοῦ.
τὸ δ' ἐμὸν, ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβον
ἆρα βίοτον. ἐρημία δ' ὀρφανὸς δόμος οἰκήσω.
τίς δ' ἐκήδετ'; ἔθρεψ', ἔσωσ' ἴχνος πόθεν
πόσις τ' ἀλαίνης; πῶς δὲ νιν εἰσίδω;
χο. οἶδ' ὦ Φίλη δέσποινα τὸν νεανίαν,
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; ὃ τόδ' ἐσθ' ὁ παῖς.
κρέ. αὖ' ὑγρὸν αὖ πλαίω αὐθέρα
πρόσω γαίας Ἑλλανίας,
ἀστέρας ἐπορίους.
οἴμοι, οἴμοι ἄλγος ἔπαθον.
πρ. ὄνομα δὲ ποῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ
οἶδ', ἢ σιωπᾷ τοῦτ' ἀκύρωτον μένει;
χο. Ἰων', ἐπεὶ πρῶτ' ἤντησε πατρί.
πρ. μητρὸς δ' ἥ ποίας ἔσῖν; Χο. οὐκ ἔχω φράσαι.

φρδδλΘ λ', ἵν' εἰδῇς πάντα τἀπ' ἐμὲ γέρον,
παιδὸς πεθύσων ξενία, καὶ γενέθλια,
σκιὰς ὃν ἱδρὰς ἥλθε λαθραίως πόσις,
κοινῇ ξυνάψων λαΐτα παιδὶ ζῳδὶ νέῳ.
πρ δ' ἐσώσαμεν, πεθλιβόμεθα σιὼ γὰρ ζοι νοσῶ,
τὸ σὸν πρὸς ἀνδρός. καὶ μεμηχανημένως
ὑβριζόμεθα, λωμάτων τ' ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεθα. καὶ σὸν ἀ συγχὴν πόσιν,
λέγω, σὲ μὴν τι μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνον φίλῶν,
ὅστις σε γήμας ξενΘ' ἐπεισελθὼν πόλιν,
καὶ δῶμα, κἠμὴ σιὼ πεθαλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενΘ'
λαθρᾳ τοιφῆνδε. ὡς λάθρᾳ δ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ἔλαθεν', ὄντ' ἔσεργέ σοι
ὁμοιΘ εἶναι, φίλ τύχης τ' ἴσον φέρειν.
λαβὼν δὲ δέλτα λέκτρα, νυμφεύσας λάθρᾳ,
τὸν παῖδ' ἔφυσεν. ἀζυγωμένον δ' ἐτῷ
Δελφῶν πλήθουσιν ἐκτροφεῖον. δοῦλ γὼ θεᾷ
δόμοισιν ἄφετΘ ὡς λαθοι, παιδὸς δύεται.
νεανίαν δ' ὡς ἔλαθεν' ἐκτετραμμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δόλῳ ἀπαιδίας χάριν.
ἔᾷθ' ὁ θεὸς ὄκ ἐψεύσατ', οὐδ' ἐψεύσατο,
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα. ἐᾷ πλέκει πλοκὰς
τοιαῦδ'. ἅλους μὲν, αὐτὸς εἰς τὸν δαίμονα.
ἐλθὼν δὲ, καὶ τὸν χρόνον ἀμύνεσθαι θέλων,
τυραννίδ' αὐτῷ πορθιβαλεῖν ἔμελλε γῆς.
δαινὸν δὲ τἄνομ' ἀνὰ χρόνον πεπλασμένον,
Ιων, ἰόντι δῆθεν ὅπως σωθήσεται.
οἵ μοι. δακόεργος ἄνδρας ὡς ἀεὶ συγᾷ,
οἳ σωτηθέντες πάλιν, εἶτα μηχανὰς

κοσμοῦσι

κοσμῶσι. φαῦλον χρυσὸν ἀνάλαβεῖν φίλον
θέλοιμι μᾶλλον, ἢ δακὸν σοφώτερον.
καὶ τῶνδ' ἀπάντων ἕκατον πείσει δακόν,
ἀμήτορ', ἀναίθμητον ἐκ δόλης τινός
γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεῦρ' ὁτιοῦν ἄγειν.
ἁπλοῦν γὰρ τὸν δακόν, εἰ πατρὸς σύγγνῶς
μητρὸς, πιθὼν σε, σιὼ λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσῴκισ' οἶκος. εἰ δέ σοι τόδ' ἦν πικρὸν,
τῶν Αἰόλου νιν χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖον δ' ὄραν,
ἢ γὰρ ξίφος λαβόντ', ἢ δόλῳ τινὶ,
ἢ φαρμακοῖσι, σὸν δακτεῖναι πόσιν,
καὶ παῖδα, πρίν σοι θανάτου ἐκ δείνων μολεῖν.
εἰ γάρ γ' ὑφήσεις, τόδ' ἀπαλλαχθὲν βίᾳ.
δυοῖν γὰρ ἐχθροῖν εἰς γ' ἐλθόντοιν σέθεν,
ἢ θατέρου δεῖ δυσχερῆ, ἢ θατέρου.
ἐγὼ μὲν ὄν σοι, καὶ συνεκπονεῖν θέλω,
καὶ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμους.
ὃ δ' ἀπὸ ὁπλίζει; καὶ προφεῖα δ' εἰσόπτους cf. Valcken. ad Theocr. p. 18.
ἀκρδλοὺς θανεῖν τε, ζῶν τε φεύγΘ εἰσοραῶν.
γῇ γάρ τι τοῖς δόλοισιν ἀσχαλῶν φέρει,
τέκνωμα. τἄλλα πάντα, τῶν ἐλευθέρων
δόλεις δακίων δόλΘ, ὅστις ἐθλὸς ἦ.
ἐγὼ φίλῳ δέσποινα, συμφορᾶν θέλω
κοινωνὸν εἶναι τῶνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν δακῶς.
ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω; πῶς δὲ
σκότιας ἀναφήνω συνάς;
αἰδοῦς ἀπλειφθῶ;
τί γὰρ ἐμπόδιον λώβημ' ἔτι μοι;
πῶς τὸν ἀγῶνα τιθέμεθ' ἀρεῖς

ὁ πό-

οὐ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων.
φροῦδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαθέσθαι
χρήζουσα καλῶς, οὐκ ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους, σιγῶσα τόκους πολυκλαύτους.
ἀλλ' οὐ δὲ Διὸς πυλύαστρον ἕδος.
καὶ τὴν ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεάν,
λίμνης τ' ἐνύδρου τριτωνιάδος
πότνιαν ἀκτάν, οὐκέτι κρύψω λέχος, ὡς στέρνων
ἀρνισαμένη ῥᾴων ἔσομαι.
στάζουσι κόραι δακρύοισιν ἐμαί,
ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοβουλευθεῖσ'
ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων,
οὓς ἀρδείξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους.
ὦ τὰς ἑπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοπαὶ, ἅ, τ' ἀγραύλοις
κέρασιν ἐν ἀψύχοις ἀχεῖ μουσαῖ, ὕμνους εὐαχήτους
σοί μομφὰν ὦ Λατοῦς παῖ.
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω.
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, εὖτ' εἰς κόλπους
κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον,
ἀνθίζειν χρυσαντουγῆ.
λευκοῖς δ' ἐμφύσας καρποῖς
χειρῶν, εἰς ἄντρου κοίτας
κραυγάν μ' ὦ μάτερ μ' αὐδῶσαν,
θεὸς ὁμευνέτας
ἄγες ἀναιδείᾳ,
Κύπριδι χάριν πράσσων.

τίκτω

τίκτω δ' ἁ δύστηνός σοι
κοῦρον, τὸν, φρίκᾳ μητρὸς,
εἰς εὐνὰν βάλλω τὰν σὰν,
ἵνα με λέχεσι μελέαν μελέοις
ἐζεύξω τὰν δύστανον.
οἴ μοι μοι. καὶ νῦν ἔῤῥει
πτανοῖς ἁρπασθεὶς θοίνα
παῖς μοι, καὶ σὸς τλάμων.
σὺ δὲ κιθάρᾳ κλάζεις,
παιαῦνας μέλπων.
ὠή. τὸν Λατοῦς αὐδῶ,
ὃς γ' ὀμφὰν κληροῖς
πρὸς χρυσέους θάκους, καὶ
γαίας μεσσήρεις ἕδρας
εἰς οὖς αὐδὰν καρύξω.
ἰὼ κακὸς εὐνάτωρ,
ὃς τοῦ μὲν ἐμῷ νυμφέτᾳ
χάριν οὐ προλαβὼν,
παῖδ' εἰς οἴκους οἰκίζεις.
ὁ δ' ἐμὸς γενέτας, καὶ σός γ' ἀμαθὴς,
οἰωνοῖς ἔῤῥει συλαθεὶς, οἰκεῖα
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας.
μισεῖ σ' ἁ Δᾶλος, καὶ δάφνας
ἔρνεα φοίνια παρ' ἁβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σέμν' ἐλοχεύσατο,
Λατὼ δίοισί σε καρποῖς.
χο οἴ μοι, μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
,, κακῶν, ἐφ' οἷσι πᾶς ἂν ἐκβάλοι δάκρυ.
πρ θύγατερ, οὔτοι σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.

κακῶν

κακῶν γὰρ αὖ τι κἀμὲ ἐκπεφευγὸς φρενί,
προὐμνήσθην αἰρεῖ μ' ἄλλο σοῦ λόγου ὕπο.
ὃς ἐκβαλοῦσα, τῶν πρὸ εὐτώτων κακῶν
μεπῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φής; τίνα λόγον λοξὸν κατηγορεῖς;
ποῖον τεκεῖν φὴς παῖδα; πρὸ θεῖναι πόλει
θηρσὶ θύελλον θυμβδὺν; ἄνελθέ μοι πάλιν.
κρέ. αἰσχύνομαι μὲν σ' ὦ γέρον. λέξω δ' ὅμως.
πρ. ὡς συνεγκάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις.
κρέ. ἄκουε τοίνυν. οἶσθα Πανδίονος πέτρας
πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;
πρ. οἶδ', ἔνθα Πανὸς ἄδυτα, καὶ βωμοὶ πέλας.
κρέ. ἐντεῦθεν ἀγῶνα δεινὸν ἠγωνίσμεθα.
πρ. πρὸς τίν'; ὡς ἅπαντα δαίκρυτ' ἐστί μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
κρέ. Φοίβῳ σιωπῇ τ' ἄκοσα δύσλυτον γάμον.
πρ. ὦ θύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ', ἃ γ' ἐδόμησ' ἐγώ;
κρέ. ἐκ οἶδ'. ἀλγεῖ δ' εἰ λέγῃς, φαίνομαι ἄν.
πρ. νόσον λυπρὰν φαίην ἂν ἐσχηκὼς λάθρᾳ;
κρέ. τοῦτ' ἴσθι, ἃ ναῷ σοι φανερὰ σημαίνω κακά.
πρ. λάθρᾳ τ' ἐξέκλεψας τοῦ Ἀπόλλωνος γάμους;
κρέ. ἕτερον. αὐδᾷ χὠ τεκοῦσ' ἐμὸν λύπης γέρον.
πρ. τοῦ τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθεῖς τάδε;
κρέ. μόνη κατ' ἄντρον, ὅπερ ἐξόλοιτο γάμοις.
πρ. ὁ πατὴρ δὲ πᾶ 'στιν. ἵνα σὺ μηκέτ' ἐς ἄτας;
κρέ. τέθνηκεν ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
πρ. τέθνηκεν; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
κρέ. ἐκ ἤρκεσ'. αὐδᾷς δ' ὡς δόμοις παυσθύεται.
πρ. τίς γάρ νιν ἐξέθηκεν; ἢ γὰρ δὴ σύγε.
κρ. ἡμεῖς ὦ ὀρφνῆ σπαργανώσαντες πέπλοις.
πρ. ἦ δὲ ξυνοῖδε σοί τις ἐκθεσπιν τέκνα;

αἰξυμ-

κρέ. αἰξυμφοραί γε, καὶ τὸ λανθάνειν μόνον.
πρ. καὶ πῶς γ' ἄντρων παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
κρέ. πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ σώματος ἐκβαλοῦσ' ἔπη.
πρ. φοῦ.
τλήμων σὺ τόλμης. ὁ δὲ θεὸς μᾶλλον σέθεν.
κρέ. εἰ παῖδα γ' εἶδες χεῖρας ἐκτείνοντά μοι.
πρ. μαστὸν διώκοντ', ἢ πρὸς ἀγκάλας πεσεῖν;
κρέ. γὰ τοῦδ'. ἵν' ὀκῶν, ἄδικ' ἔπαιχον δέ' ἐμοῦ.
πρ. σοὶ δ' οὖν τί δόξης ἦλθεν ἐκβαλεῖν τέκνον;
κρέ. ὡς τὸν θεὸν σώζοντα τὸν γ' αὐτοῦ γόνον.
πρ. οἵ μοι δόμων σῶν, ὅλβος ὡς χειμάζεται.
κρέ. τί κρᾶτα κρύψας ὦ γέρον, δακρυρροεῖς;
πρ. σὲ, καὶ πατρῷα σὸν δυσυχοῦντας εἰσορῶν.
κρέ. τὰ θνητὰ ταῦτ', οὐδὲ γὰ τοῦτο μόνει.
πρ. μὴ νῦν γ' ἔτ' οἴκτων θύγατερ αὐτεχώμεθα.
κρέ. τί γάρ με χρὴ δρᾶν; Ἀπορία τὸ δυσυχεῖν.
πρ. τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀρτίνα θεόν.
κρέ. Καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς ὢν, ὑπερβάλω;
πρ. πίμπρη τὰ σεμνὰ λοξὸς χρησμέων.
κρέ. δίδυμα. καὶ ναῶν πημάτων ἄδικα ἔχω.
πρ. τὰ δυσκατὰ ναῶν τόλμησον ἄνδρα σὸν κατανεῖν.
κρέ. ἀλλάμεθ' οὐνὰς τὰς τόθ', ἡνίκ' ἐδόλου ἦν.
πρ. ναῶν δ' ἀλλὰ παῖδα τὸν ὠδῖν σοὶ πεφυκότα.
κρέ. πῶς; εἰ δυναίμην, ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
πρ. ξιφηφόρους σοὺς ὁπλίσασ' ὀπαόνας.
κρέ. σείχοιμ' ἄν. ἀλλὰ πῶς γνώσεται τόδε;
πρ. ἱδρᾶσιν ὦ σκιωᾶσιν, ὃ θοινᾷ Φίλας.
κρέ. ἐπίσημον ὁ φόνος, καὶ τὸ δόλου ἀθρῶες.
πρ. ὦ μοι. κακίζει. φέρε σὺ ναῶν βάλοὖ τι.
κρέ. καὶ μὴν ἔχω γε δόλια, καὶ δρασπέδια.

ἀμφὶμ

πρ ἀμφοῖν αὖ εἶμι· τοῖν δ' ὑπηρέτης ἐγώ.
κρέ ἄκου' τοίνυν. οἶδα γὰρ γυναῖκ' ἐμὴν μάχιμον;
πρ οἵδ' ὧ φιλτάτη πᾶσι γίγαντες ἐστάλαν θεοῖς.
κρέ φέρουσα θοἰνὴν ἐστέμμεθ', ἡδονὴν τροφάς.
πρ ἦ παισὶν αὖ σὴν σύμμαχον, θεῶν πόνους;
κρέ ναί. λαΐνην ἔκτεινε Δίος Παλλὰς θεά.
πρ ποίου τι μορφῆς χρῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
κρέ θώρακ' ἐχίδνης πρὸς βολὰς ὡπλισμένον.
πρ ἆρ' ἔστ' ἐν οἴκοις τοῦθ', ὃν λύω πάλαι;
κρέ ταύτης Ἀθάνας δέρος ἐπὶ στέρνοις ἔχει.
πρ ὦ ἀγίδ' ὀνομάζουσι, Παλλάδ' σολίν;
κρέ τόδ' ἔχουν ὄνομα, θεῶν ὅτ' ἦλθεν εἰς ὄρος.
πρ τί δῆτα θύγατερ τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
κρέ Ἐριχθόνιον οἶδ'; ἢ τί γ' ὃ μέλλεις γέρον;
πρ ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
κρέ τούτῳ δίδωσι Παλλὰς ὄντι νεογόνῳ.
πρ τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
κρέ δισσοὺς σταλαγμοὺς αἵματος γοργοῦς ἄπο.
πρ ἰοχὼ ἔχοιτ' ἂν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
κρέ γῆν μὲν θανάσιμον, τόνδ' ἀκεσφόρον νόσων.
πρ ἦ δῆτ', ἀναψᾶς ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
κρέ χρυσοῖσι δεσμοῖς. ὁ δέ, δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
πρ καινὸς δὲ κατθανόντος, εἰς σ' ἀφίκετο;
κρέ ναί. δᾷδ' ἁρπάσω γ' αὐτὸ γὰ χόρος φέρω.
πρ πῶς ὃν ἀέκραντοι δίσπυχον δέρος θεᾶς;
κρέ φίλης μὲν ὅστις φλεβὸς ἀπέσταξεν φόνου.
πρ τί τῶνδε χρῆσθε; δώσουσιν ἐνφέρει τίνα;
κρέ νόσους ἀπείργει, καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
πρ ὁ δύστροπος δ' ἀνθρώπος, ὃν λέγεις, τί δρᾷ;
κρέ κτείνει, βροτῶν ἰὸς ὢν θεῶν γοργόνων.

εἰς γῆν

πρ εἰς γῆν δὲ δράκοντ' ταῦτὸν ἰχὼρ εἰσφορεῖς;
κρέ χωρεῖς. Κἀπὸ γὰρ ἐθλὸν τὸ συμμίγνυται.
πρ ὦ φιλτάτη πᾶσι, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
κρέ τότῳ θανεῖται πᾶς. σὺ δ' ὁ κτενῶν ἔσῃ.
πρ πῶς, καὶ τί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
κρέ γῆ ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τὸμὸν μόλῃ.
πρ ἀπὸ σοῦ τόδ' εἶπας. καὶ σὺ γὰρ τὸμὸν ψέγεις.
κρέ πῶς ἄρ'; ἐπείδὴ τοῦθ', ὃ μ' ἐσέρχεται;
πρ σὺ παῖδα δύξεις διολέσαι, δεῖ μὴ κτανεῖς.
κρέ ὀρθῶς. φθονεῖν γὰρ φασι μητρὰς τέκνοις.
πρ αὐτὸν νῦν αὐτὸν κτενοῦν, ἵν' ἀρνήσῃ φόνος.
κρέ πολλάζυμαι γὰρ τῷ χρόνῳ δ' ἥδονῆς.
πρ καὶ σόν γε λήσεις πόσιν ἄ, σε πρόδοσει, λαβεῖν.
κρέ οἶδ' ὃν ὁ δράσω, χρὸς δ' ἐμῆς λαβὼν
χρύσωμ' Ἀθάνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βαθυτεῖ λάθρα πόσις
δέπνων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖς
μέλλωσι, λείβειν, ὧν πέπλοις ἔχω τόδε,
καθεὶς βαλὼν εἰς κῶμα τοῦ νεανίου.
ἰδίᾳ δ', μὴ πᾶσι, χωρίζας ποτὸν
τοῦ τῶν ἐμῶν μέλλοντι δειπνίζειν δόμων.
ἀνὴρ δὲ δειλὸν λαιμόν, ὅπου ἵξεται
λεπνὰς Ἀθήνας. κατθανὼν δ' αὐτοῦ μενεῖ.
πρ σὺ μὴν νιν εἴσω πρόξενος μέθες πόδα.
ἡμεῖς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν.
ἄγ' ὦ γοραὶ τῶνδ, νεανίας γάμου
ὀργοῖσι. δεῖ μὴ τοῦ χρόνου πάρεσί σοι,
ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα σεῖχε δειπνοτῶν μέτα,
καὶ συμφόνευε, καὶ ἀπωλεξαίρει δόμων. cf. Murgoue ad Hippol.
τὼν δ' ὑσεβείαν, σὺ τυχοῦσι μὴ, δικαίου

„ πημαῦ, ὅταν δὲ πολεμίας δῃάσαι λαικῶς
„ θέλητις, ἀσλεὶς ἐμποσλὼν λεῖται νόμῳ.
χο εἰνοσίᾳ θύγατερ Δαίματερ, ἃ τῶν
νυκτιπόλων ἐφόσλων αὐάσεις,
καὶ μεθαμερίων, ὅσλωσορ
σλυδαναύταν λερατήρων πλη-
ρώματ', ἐφ' οἷσι πέμπει.
πότνια πότνι' ἐμὰ
χθονίας γοργᾶς λαι-
μοτόμων ἀχὲ σαλαγμῶν,
ζερ' τῶν Ερεχθέσλαῦ
δόμων ἐφαπτομένα.
μηδέποτ' ἄλλῳ ἄλλων ἀπ' οἴκων
πόλεως αὐάσοι,
πλὴν τῶν δυῃνεταῦ ὄρεχθεισλαῦ.
εἰ δ' ἀτελὴς θάνατος, ὡσελαί τε λεαυοί-
νας, ὅ, τε λαιρὸς ἅπεισι τόλμας,
ἅ, τε νεῦ φορέτ' ἐλπὶς, ἢ θα-
νὼν ξίφος, ἢ λαίμων ὑψά-
ψειν βρόχον ἀμφὶ σέρνα.
πάθεσι πάθεα δ' ἐ-
ξανύτασ', εἰς ἄλλας
βιότου μορφὰς λαπτεισιν.
ὃ γὰρ δόμων γ' ἑτόρας
ἀρχοντας ἀλλοσλαπὸς
ζῶσά ποτ' ὀμμάτων γ' φαεννᾶς cf. Valcken. ad Phoen. p. 20.
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς,
ἃ τῶν δυπατρισλαῦ γεγῶσ' οἴκων
αἰσχύνομαι γὰρ πολύϋμνον
θεόν, εἰ πρὸ λαλλιχόροισι παγαῖς,

λαμπάσ

λαμπάσλα θεωρὸν εἰκάσλων
ὄψεται φοίνιχος, ἄϋπτον ὦν,
ὅτε καὶ Διὸς ἀστροπὸς
αὐτεχόρδυσεν αἰθὴρ,
χορδύει δὲ σελαίνα,
καὶ πεντήκοντα λᾶρας
Νηρέος, αἳ ἡβῶντος,
ἀφνάσων τε ποταμῶν
δίνας χορδυόμεναι,
ταὶ χρυσεοσέφανον λόραν,
καὶ ματέρα σεμνὰν,
ἵν' ἐλπίζει βασιλδύσειν,
ἄλλων πόνον τ' ἐπαυσεῖν,
ὁ φοίβειος ἀλάτας
ὁρᾶδ' (ὅσοι λυσκελάδλοισι
ἡβῶ μᾶσαν ἰόντδν,
ἀᾴδλειδ' ὕμνοις,
ἀμέτερα λέχεα, καὶ γάμους
Κύπριδος ἀθέμιτας, αὐσίους)
ὅσον δύσεβέας λερατδμεν,
ἄδλιπον ἄροτρον αὐδῶν.
παλίμφατος ἀοιδὰ,
καὶ μέσιος ἀνδρὸς ἴσω,
δυσκέλαδλος ἀμφὶ λέκτρων.
δλέπνυσι γὰρ ὁ Διὸς ἐκ
παίδλων ἀμνημοσύναν
τὸ λοινὰν τεκέων τύχαν
οἴκοισι φυτδύσας
δλεαυοίνα. πῶς δ' Αφροδίταν
ἄλλαν θέμις ὁ χάειν,

νόθα παιδὸς ἔκυρσεν.

θε ἰλαναὶ γυναῖκες, πῶς κόρην Ἐρεχθέως
δίκασσιναν εὕρω; ταχυπαχὴς γὰρ ἄστυ
ζητῶν νιν, ἀξέπλησα, λύπη ἔχων λαβεῖν.

χο τίσ' ὄζυν ὦ ξυμφορᾶς; πῖς πόθυμία
πολῶν ἔχει σε, κἀκ λόγας τίνας φορεῖς;

θε θεράπαιναι. ἀρχαὶ σ' αἵδε· ὦ πολίοχοι χθονὸς
ζητοῦσιν αὐτίκ', ὡς θάσσον πετραμένη.

χο οἴμοι, τί λέξεις; ὅπῃ ποτ' ἐλήλυθε
ἱερὸν ἄδυτον εἰς πᾶσ' ἐκπορίζεσθαι φόνον;

θε ἐγνώσμεθ' ἀξίως. ἰὰ ὑπάτοις λαοῖς.

χο ἔφθη δὲ πῶς τὰ πύρπλακ' μηχανήματα;

θε Τὸ μὲν δίκαιον ἦλθε πόσιν σώζουσ'
ἀξεύρων ὁ θεός, τὸ μιαιφονεῖν θέλων.

χο πῶς, αὐτάζω σ' ἱκέτης ἀξιοπεῖν τάδε.

θε πεπυσμένοι γὰρ, εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών,
ἥδιον αὖ θάνοιμεν, εἴθ' ὁρᾶν φάος.

θε ἐπεὶ θεὸς μαντεῖον ᾤχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, πᾶσαν τὴν λαινὸν λαβὼν,
πῶς δεῖπνα, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
ξᾶθ' ὡς ἄχετ', ἐνθα πῦρ πανδᾷ θεὸς
βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
λούσειε δίσσας παιδὸς αὐτ' ὀπηρίων,
λέξας. σὺ μὲν νιὸν τέκνων ἀμφήρης μολὼν,
σκύμνας ἀνίσπε τεκτόνων μοχθήμασι.
θύσας δὲ γενέταις θεοῖσιν, ἡν μακρὸν χρόνον
μόνῳ, πᾶσι δαίτην ἔσωσαν φίλοις.
λαβὼν δὲ μόσχος, ᾤχεθ'. ὁ δὲ νεανίας
σεμνῶς ἀτυίχους πόδα βολὰς σκίλλων ἀπ' ἄντρων
ὀρθοστάταις ἰδρύεθ', ὑλίᾳ φλογὸς

ἰαλῶς

ἰαλῶς φυλάξας, ὅτε πρὸς μέσας βολὰς
ἀκτῖνας, ὅτ' αὖ πρὸς τελευτώσας βίου,
πλέθρα σαθμήσας μήκη εἰς δυγώνιον,
μέτρῳ μὲ ἔχασαν τὸν μέσῳ γε μυρίων
πολῶν ἀριθμόν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θοίνην ἰαλῶν.
λαβὼν δ' ὑφάσμαθ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα πορφυρᾶν ἐπλῶν,
ἀναθήκαισι παιδός. ὃς Ἡρακλέους
ἀμαζόνων σκυλεύματ' ἔθηκεν θεῷ.
γνῶναι δ' ὑφαντὰ γράμμασιν τοιαῖδ' ὑφαί.
ὀρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν ἀθρόῳ κύκλῳ,
ἵππους μὲν ἔπλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
πλήθων, ἐφέλκων λαμπρὸν ἑωσφόρου φάος.
μελάμπεπλος δὲ νὺξ, ἀστείχωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἔπαλλεν. ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.
πλειὰς μὲν ἕπτ' μεσοπόρου δὶ ἀθρόου,
ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων. ὑπόρθιον δὲ
ἄρκτος στρέφουσ' ὁράσα χρυσήρη πόλῳ.
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
μηνὸς διχήρης, ὑαλίδι τε ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
ἕως διώκουσ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἐπὶ,
ἄμωιχεν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
δύπρῳρα ναῦς αὐτίας ἑλλωίσιν.
καὶ μιξοθήρας φῶτας, ἱππείας τ' ἄγρας
ἐλαφρων, λεόντων τ' ἀγρίων θηράματα.
ἰατ' εἰσόδοις δὲ, Κέκροπα θυγατρῶν πέλας
πτέρυγας σαυρίσσουσ', Ἀθηναίῳ πόνος

αὐλήμα. χρυσέας τ' ἐν μέσῳ συσπάφῳ
λιμνᾶτιδας ἔσκον', ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
λίμνευε, αὐέτωσε γὰρ θέλοντ' ἐγχώριον
ἐς δλαῖτα χωρεῖν. ὡς δ' ἐπληρώθη στέγη,
στεφάνοισι λισσομηθήτου, δύοχθε βορᾶς
ψυχλὺ ἐπλήρου. ὡς δ' αὐήσαν ἡδονῇ,
πᾶελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέλον,
ἔσγ. γέλωγ δ' ἔθηκε σωλείπνοις ποληί,
πρόθυμα πράσσων. ἔκτε λιμασθὲν ὕδωρ
χοροῖν ἔπεμπε νίπτρα, λάξεθυμίᾳ
σμίρνης ἰσθῶτα. χρυσέων τ' ἐκπωμάτων
ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε πῶσαι ξας πόνον.
ἐπεὶ δ' ἐς αὐλὰς ἦκεν, ἐς λιτατῆρά τε
λαινόν, γόρων ἔλεξεν, ἀφαρπάζειν χρεὼν
οἰνηρὰ σκύφη σμικρὰ, μεγάλα δ' εἰσφορεῖν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἵδ' ἐς ἡδονὰς φρενῶν.
λῶ δὴ φρόντων μόχθ' ἀργυρηλάτους,
χρυσέας τε φιάλας. ὁ δὲ, λαβὼν δ' ἀφαίρεμ
ὡς ζᾷ νέῳ δὴ πεπότηται χάριν φορῶν,
ἔδωκε πλῆρες τεύχ' εἰς οἶνον βαλὼν,
ὃ φασι δεῦναι φάρμακον δρεπηνίου
δέπασιναν, ὡς πᾶς ὁ νέ' ἐκλίποι φάος.
λεῦδεις τάδ' ἦδη. ἐν χορσὶν ἔχοντι ὃ
πόνους ἀς μετ' ἄλλων παιδὶ ζᾷ πεφυκότι,
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο.
ὃδ' ὡς ἐν ἱδρῶ, μάντεσί τ' ἐδδοῖς τραφείς,
οἰωνὸν ἔβη, λάκελυσ' ἄλλον νέον,
λιτατῆρά πλησίον. τὰς δὲ πρὶν πόνους θεὸς
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐκπονῶδε λέγει.
σιγᾶ δ' ἐπῆλθεν. ἐκ δ' ἐπίπλαμψε δρόσος

λιτα-

λιτατῆρας ἱδρὼς, βιβλίνου τε πώματος.
λαῶν τῶδε μόχθῳ, πλοῦς εἰσπίπτει δόμοις
λαμπρὸς τελείων. λοξίου γὰρ ἐν δόμοις
ἄπρεστα ναίουσ'. ὡς δ' ἀπείπασαν μέθυ,
λεὺς αὐτὰς χέλυν πώματος λιχρημένας,
λαθῆκαν. εἶλκον δ' ὑπόρθρους ἐς αὐχένας
καὶ ταῖς μὲν ἄλλαις, ἄνοσος ἦν λοιβὴ θεοῦ.
ἦδ' ἔζεσ' ἐν δ' ὁ λαινὸς ἔπεισεν γόνος,
ποτὸν τ' ἐγεύσατ'. ὀδύνας ὑπόρρους δέμας
ἔσεισε, λάβακχεύσεν. ἐκ δ' ἔπλαγξ' ὅπως
ἀξεμύρου, αὐλὸς ἔσπα. βαμβύσε δὲ πᾶς
θοινατόρων ὅμιλος ὀρνίθων πόνους.
θνήσκουσι δ', ἀπαπαίρουσα, φοινικοσκελεῖς
χηλὰς πεῖσε, γυμνὰς δ' ἐκ πτερῶν μέλη
ἑαυτὸν τραπέζης ἦκεν ὁ μαντεύτου γόνος.
Βοᾷ δὲ, τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων λιτανεύειν;
σήμαινε πρέσβυ. σὴ γὰρ ἡ πρόθυμία.
καὶ πῶμα χειρὸς σῆς ἐλεξάμην πάρα.
δύθυς δ' ὀρούσᾳ χρᾶσαι μ' ὠλφύλου λαβὼν, cf. Valck. ad Theocr. p. 38.
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχοντ' ἔλοι.
ὤφθη δὲ, καὶ λατεῖπ' ἀναγκασθεὶς μόγις,
τόλμας Κρεούσης, πώματός τε μηχανάς.
θεῖ δ' δύθυς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας,
ὁ πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας.
λάβρ λοιμώδεσι πυθικοῖς σταθείς, λέγει.
ὦ γαῖα σεμνὴ, δ' Ἐρεχθέως ὕπο
ξφῆς γυναικὸς, φαρμάκοισι θνήσκομεν.
δελφῶν δ' ἄνακτος ὦδισαν πετροβρίφῃ
θανεῖν ἐμοὶ δέασθαι ὃ ψήφῳ μιᾷ,
ἦμ ἱερὸν ὡς λιτείνασαν, ἐν τ' ἀνακτόροις

φόνον τιθεῖσαν. πᾶσα δὲ ζητεῖ πόλις
τὴν ἀθλίως σπεύσασαν ἀθλίαν ὁδόν.
παίδων γὰρ ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον φοῖβον πάρα,
τὸ σῶμα κοινῇ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
χο οὐκ ἔστ', οὐκ ἐστὶ θανάτου
πρατροπὰ μελέᾳ μοι.
φανερὰ γὰρ φανερὰ τάδ' ἤδη
σπονδὰς ἐκ Διονύσου βοτρύων θοὰς
ἐχίδνας σταγόσι μιγνυμένας φόνῳ
φανερὰ θύματα νερτέρων.
συμφοραὶ μὴ ἐμῷ βίῳ,
λεύσιμοι δὲ καταφθοραί.
δέσποινα, τίνα
φυγὰν πτερόεσσαν, ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν,
πορευθῶ, θανάτου λεύσιμον
ἄταν ἀφρεύγουσα, τεθρίππων
ὠκίσαν χαλὰν ὠλβάσ', ἢ
πρύμνας ὑπὲρ ναῶν.
οὐκ ἐστὶ λαβεῖν ὅτε μὴ χρήζων
θεὸς ἐκκλέπτει.
τί ποτ' ὦ μελέα δέσποινα μέλει
,, ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσαι
,, δρᾶσαι τι κακὸν σὺν πέλας, αὐταὶ
,, πεισόμεθ' ὥσπερ τὸ δίκαιον;
κρέ πρόσπολοι, διωκόμεσθα θανασίμους ὑπὲρ σφαγάς.
πυθίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσ'. ἔκδοτος δὲ γίνομαι.
χο ἴσμεν ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς ἵν' εὐτυχῆς.
κρέ ποῖ φύγω δῆτ'; ἐκ γὰρ ἄκων πρὸ λαβὸν μόγις πόδα
μὴ θανεῖν, κλοπῇ δ' ἀφῖγμαι, διαφυγοῦσα πολεμίους.

ποῖδ'

χο ποῖδ' ἂν ἄλλοσ', ἢ πὶ βωμόν;
κρέ καὶ τί μοι πλέον τόδε;
χο ἱκέτιν οὐ θέμις φονεύειν. Κ. τῷ νόμῳ δέ γ' ὄλλυμαι.
χο χειρία γ' ἁλοῦσα. Κ. καὶ μὴν οἵδ' ἀγωνισταὶ πικροί,
δεῦρ' ἐπείγοντες ξιφήρεις. Χο. ἵζε νῦν πυρᾶς ἐπι.
κἂν θάνῃς γὰρ ἐνθάδ' οὖσα, τοῖς ἀφικτείνασί σε
,, προστρόπαιον αἷμα θήσεις. Οἰστέον δὴ τὴν τύχην.
ἴων ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρός,
οἵαν ἔχιδναν τήνδ' ἔφυσας, ἢ πυρὸς
δραικοντ' ἀναβλέποντα φονίαν φλόγα.
ἢ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν. οὐδ' ἥσσων ἔφυ
γοργοῦς σταλαγμῶν, οἷς ἔμελλέ με κτανεῖν.
λάζυσθ', ἵν' αὐτὴν σὺν ἀκηράτους πλόκους,
κόμης, καταξήνωσι Γαρνησοῦ πλάκες,
ὅθεν πετραῖον ἅλμα δισκευθήσεται.
ἐσθλοῦ δ' ἔκυρσα δαίμονος πρὶν ἐν πόλιν
μολεῖν Αθηνῶν, χ' ὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν.
ἐν συμμαίχοις γὰρ ἀνεμετρησαίμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα, δυσμενής τ' ἔφυς.
εἴσω γὰρ ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων,
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας εἰς ᾅδου δόμους.
ἀλλ' οὔτε βωμὸς, οὔτ' Απόλλωνος δόμος,
σώσει σ'. ὁ δ' οἶκτος ὁ σὸς, ἐμοὶ κρείσσων πάρα
καὶ μητρὶ τῇ μῇ. καὶ γὰρ εἰ τὸ σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτὴν, τοὔνομ' οὐκ ἄπεστί πω.
ἴδεσθε τὴν πανοῦργον ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἔπλεξ'. οὐ βωμὸν ἔπτηξεν θεοῦ,
κέρ ὡς οὐ δίκην δώσουσα τῶν εἰργασμένων.
ἀπεννέπω σε μὴ κατακτείνειν ἐμὲ,
ὑπὲρ τ' ἐμαυτὴν, τοῦ θεοῦ θ' ἵν' ἔσταμεν.

τίδ'

ἴων. τίσ' ἐσι Φοίβῳ, σοί τε κοινὸν γ' ἐν μέσῳ;
κρέ. ἱερὸν τὸ σῶμα τοῦ θεῷ σὺν δίκῃ ἔχειν.
ἴων. κἄπειτ' ἔκτανόν φασμάκοις τὸν θεοῦ;
κρέ. ἀλλ' ὀκνεῖτ' ἦδα λοξίᾳ, πατρὸς δὲ σόν.
ἴων. ἀλλ' ἐγνώμεθα, πατρὸς σ' ὄσιαν λέγω.
κρέ. ὀκὼν τότ' ἦδα. νυνὶ σ' ἐγώ, σὺ σ' ὀκνεῖτ' ἔι.
ἴων. ἀκ δύσεβῆς γε, τἀμὰ σ' ἐδύσεβῆ τότ' ἦν.
κρέ. ἔκτεινα σ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ἴων. ὅτοι σὺν ὁπλοισιν ἦλθον εἰς τὸν σὸν χθόνα;
κρέ. μάλισα. λαβὼν πίμπρας σ' Ἐρεχθέως δόμους.
ἴων. ποίοισι δαλοῖς, ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
κρέ. ἔμελλον οἰκεῖν τἄμ', ἐμὸν βίᾳ λαβών.
ἴων. πατρὸς γε γῆν δίδοντος, οὐ κτήσασθε.
κρέ. τοῖς Αἰόλου δὲ πῶς μετῆν τ' Ἑλλάδος;
ἴων. ὁπλοισιν αὐτὸν, ὁ λόγοις ἐρρύσατο.
κρέ. ἐπίκουρος οἰκήτωρ γ' ἂν ὀκεῖν χθονός.
ἴων. λάθρᾳ τί σ' ἔστα τὸν μέλλειν μ' ἀπεκτανὸν φόβῳ;
κρέ. ὡς μὴ θανοίμι γ', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
ἴων. φθονεῖς ἄπασας ὅσ', εἰ πατὴρ ὀξύρει με;
κρέ. σὺ δῆτ' ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσεις δόμους;
ἴων. ἡμῖν δίκη γ', ἀλλὰ πατρικῆς ὀκ ἦν μέρος;
κρέ. ὅσ' ἀστὶς, ἐγχὸς θ', ἥδε σοι παμμισία.
ἴων. ἔκλιπε βωμόν, κἀκ θεκλώτης ἔβρας.
κρέ. τὸν σὸν ὅπως σοι μητέρ' ὄψι, νοθέτει.
ἴων. σὺ δ' ὀχ ὑφέξεις ζημίαν, κτείνασ' ἐμέ;
κρέ. ἥκιστ' ἐγὼ γὰρ ἀδίκως ἔθανε μ' ἐκ θεῶν βέλος.
ἴων. τίς ἦδονὴ σοι θεοῦ θανεῖν γ' ἐν σέμνασι;
κρέ. λυπήσομαί τιν', ὧν πέλας θῶμαι ὕπο.
ἴων. φεῦ.
» Δεινόν γε δυνατοῖς οὖν νόμος ὡς τὰ καλῶς

ἔθηκεν

» ἔθηκεν ὁ θεός, ἀλλ' ἀεὶ γνώμης σοφῆς.
» οὐ μὰ γὰρ ἀδίκως, βωμὸν ἀχ ἵζειν ἐχρῆν,
» ἀλλ' ἐξελαύνειν. ἀδὲ γὰρ ψαύειν καλόν,
» θεῶν πονηρῶν χεῖρας. τοῖσι δ' ἐνδίκοις
» ἱερὰ καθίζειν ὅστις ἠδικεῖτ' ἐχρῆν,
» κἀμὲ μὴ πιτανὸν τοῦτ' ἰόντ' ἔχειν ἴσον,
» τόν τ' ἐθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ, θεῶν πάρα.
πυ. ἐπίσχες ὦ ξένοι. πρόπολα γὰρ χρησμῳδὸν
λιποῦσα, θεομνὸν τόδ' ἐσορῶ βάλλω πόλει.
Φοίβου προφῆτις, πρόπολ' ἀρχαίου νόμου
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετ'.
ἴων. χαῖρ' ὦ Φίλη μοι μῆτερ, ὁ τεκοῦσα πρίν.
πυ. ἀλλ' ὃν λεγόμεθ'. ἡ φωτὶς δ' ὅ μοι πικρά.
ἴων. ἦκας ὡς μ' ἐκτενῶν ἥδε μηχανᾶς;
πυ. ἦκα, κἀκ σύγ' ὠμὸς ὢν, ἁμαρτάνεις.
ἴων. ὃ χρή με σὺν κτείνοντας αὐτὰ πολλὰ πάσχειν.
πυ. Προγόνοις δ' ὠμαρτες ἁγισμενεῖς ἀεί ποτε.
ἴων. Ἡμεῖς δὲ μητρυιᾶς τε πάσχοντες κακῶς.
πυ. μὴ ταῦτα λέγωμεν ἱερὰ, κἀκ σέχωμεν πάτραν.
ἴων. τί δῆτα μ' ἔρασαι νοθευτὸν χρεών;
πυ. καθαρῶς Ἀθήνας ἦλθ' ἐγὼ οἰωνῶν καλῶν.
ἴων. καθαρὸς ἅπας τοι, πολεμίους ὃς ἂν κτάνῃ.
πυ. μὴ σύ γε, παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' οὓς ἔχω λόγους.
ἴων. λέγοις ἄν. δύνασ δ' ὅσ' ἐρεῖς, ὅσ' ἂν λέγῃς;
πυ. ὁρᾷς τόδ' ἄγος χρόος ἐμᾶς ἀγκάλαις ἐμαῖσι;
ἴων. ὁρῶ παλαιὰ σὰ τίτθη γ' ἐν σέμνασιν.
πυ. ἐν πέπλοις σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος ποτέ.
ἴων. τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσενήνεκται νέος.
πυ. σιγᾷ γὰρ ἔχομ αὐτά. νυνὶ δὲ λέλεκται.
ἴων. πῶς δ' ἂν ἐκ πυκνῆς τόδε, λαβοῦσ' ἁμᾶς πάλαι;

ὁ θεὸς

πυ ὁ θεός σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ἴω νῶϊ δ' οὐχὶ χρήζει; ἴωδ', τόδε γνῶναί μι χρή;
πυ πατρὸς μ' ἀπεστέρηκε δόλιός σ' ἐκπέμψει χθονός.
ἴω σύ δ' ἐκ μελάθρων ἥδε πόθεν σώζεις τάδε;
πυ ἐνθύμιόν μοι τόδε τίθησι λοξίας.
ἴω τί χρῆμα φράσειν λέγε. πείραινε σὺς λόγους.
πυ σῶσαι τόδ' εὕρημ' εἰς ἐμὲ ὄντα νῦν χρόνον.
ἴω ἔχει δέ μοι τί μέρος, ἢ τίνα βάλῃς;
πυ ἐνθάδε μ' ἐκπεμψαι παραγαίοισιν. οἶδα σύ;
ἴω μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρεις ζητήματα.
πυ ἐπεὶ γ' ὁ δαίμων βούλεται. πάροιθε δ' ὄ.
ἴω ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
πυ λαβὼν νῦν αὐτά, τῶν τεκοῦσαν ἐκτόνει.
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσίαν, Εὐρώπης θ' ὅρους,
γνώσει τάδ' αὐτός. τὸ θεῖόν δ' ἑκατί, σε
ἔθρεψά τ' ὦ παῖ, τάδε ἀφανίσωμί σοι,
ἃ μὴν θ' ἁπέλυσέ μ' ἐβουλήθη λαβεῖν,
σῶσαι θ'. ὅτε δ' ἐβούλεθ' ὅνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν.
ἥδει δὲ θνητῶν ὅστις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, δόμ' ἵν' ἦν μελεγυμνία.
καὶ χαῖρ'. ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σοὶ μητέρα ζητεῖσθαι χρή.
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε,
εἰς τόνδε ναὸν ἔρριψε πηγάς.
ἔπειτα δ' εἴ τις Ἑλλάς. ἔρχῃ δ' ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα, φοίβῃ θ', ὃς μετέσχε δ' τύχης.
ἴω φεῦ, φεῦ. κατ' ὄσσων ὡς ὑγρὸν βάλλω δάκρυ.
ἐκεῖσε τὴν νοῦν δούς, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με,
μυρφᾶσα νυμφεύθεῖσ', ἀπημπόλα λάθρᾳ,
καὶ μασὸν ἔχ' ὑπέσχεν, ἀλλ' ἀνώνυμος

γνῶδιε

ἐν θεοῦ μελάθροις ἔχειν οἰκέτιν βίον.
,, τὰ τοῦ θεοῦ μὲν, χρηστά. τὸ δὲ δαίμονος,
,, βαρέα. χρόνον γάρ, ὃν μ' ἔχθει ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς κρυφῆναι, καί τι τὸν φθόνον βίου,
ἀπεστερήθην φίλτατης μητρὸς τροφῆς.
πλήμμυρ δέ θ' ἥ τεκοῦσά μ', ὡς τὸν τῶν πάλαι
πέπονθε παῖδος, ἀπολέσασα χαρμονάς.
καὶ νῦν λαβοῦσ' πλώσῃ αὐτίπαγ', οἴσουσ θεῷ,
ἀνάθημ' ἵν' εὕρω μητέρ', ὧν ὁ βάλομαι.
εἰ γάρ με δόλῳ τυγχάνει τεκοῦσά τις,
εὑρεῖν λαμπρὸν μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾶν.
ὦ Φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι πλώσιν σοῖς.
,, καί τοι τί πάσχω; τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ
,, πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ', ὃς ἔσωσέ μοι.
,, ἀνοικτέον τάδ' ἐστί, καὶ πολυκτέον.
,, τὰ γὰρ ἀπρεπῆ δόλῳ πορβαίνει ποτ' ἄν.
ὦ ξέμμαθ' ἱερὰ, τί ποτέ μοι μελεδῶνα,
καὶ σωθέντ', οἷσι πάμ' ἐφροντίσθη φίλα;
ἰδοὺ πορίπτυγμ' ἀντίπηγον κύκλῳ,
ὡς ὁ γεγραπτ' ἔκτινον θηλάτα.
δύρως τ' ἄπεστι πλεγμάτων. ὁ δ' ἐν μέσῳ
χρόνῳ, πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
μύ τί δῆτα φάσματ' ὧν ἀπέλπιστων ὁρῶ;
χο σιγᾶν σὺ πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶδά μοι.
μύ οὐκ ἐν σιωπῇ τἄμα. μή με νοθέτει.
ὁρῶ γὰρ ἄγγος, οὗ ξέθηκ' ἐγώ ποτε.
σέ γ' ὦ τέκνον μοι, βρέφος ἔτ' ὄντα νήπιον,
κέπρον δὸν ἄντρα, καὶ μακρὰς πέτρυρεφεῖς,
λέαινα δ' βωμὸν τόνδε, μὴ θανεῖν με χρή.
ἴω λαζυθεὶς πλώσῃ. θεομανὴς γὰρ ἦλατο,

ὦμῶ

βωμοῦ λιποῦσα ξόανα. σλεῖτε σ' ὠλγόας.
Χορ. σφάζοντες ὀλόλυγα' ἀν, ὡς ἀνθέξομαι
καὶ φίλε, καὶ σοῦ, τῶν τε σῶν ἐκπρυμνόνων.
Ιων. τάδ' οὐχὶ σλεινά; ξυσιάζομαι λόγῳ.
Χορ. ὄκ. ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν εὑρίσκη φίλος.
Ιων. ἐγὼ φίλος σός; ἁ τά μ' ἔκτεινε λάθρᾳ;
Χορ. πᾶς γ', εἰ τόσ' ἐσι τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
Ιων. ναῦσαι πλέκασα. λήψομαι σ' ἐγὼ ἁκλῶς.
Χορ. εἰς τόν' ἱκοίμην, τόδε προξυσαι τέκνου.
Ιων. ἁγνὸν τόσ' ἄγγος, ἢ στέγει πλήρωμά τι;
Χορ. σά γ' ἔνδυθ', οἷσί σ' ἐξέθηκ' ἐγώ ποτε.
Ιων. καὶ τἄνομ' αὐτῶν ὄξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;
Χορ. ἁβρὰ μὴ φράσωγε, ἁατθανεῖν ὑφίσαμαι.
Ιων. λέγ' ὡς ἐχῇ τί δεινὸν ἢ τόλμα γέ σε.
Χορ. σκέψαθ', ὃ πᾶς ποτ' ὄσ' ὕφασμ' ὕφην' ἐγώ.
Ιων. πτίον τι; πολλὰ πέπθυγώνων ὑφάσματα.
Χορ. ὁ τέλεον. οἷον δ' ἐκδίδαγμα ἁερκίδων.
Ιων. μορφὴν ἔχον τίν', ὡς με μὴ ταύτην λάθῃς;
Χορ. γοργὼν μὲν ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων.
Ιων. ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκπεφυγέτω πότμος;
Χορ. ἁἀκηρατεῖς ἐδίωτ' ὄφεσιν, αἰγίδος τρόπον.
Ιων. ἰδού.
τόδ' ἔδ' ὕφασμα θέσφατ', ὡς εὑρίσκομεν.
Χορ. ὦ χρόνιον ἰσθμὸν πέπθυγμαι τῶν ἐμῶν.
Ιων. ὄθεν τί πρὸς θεῶν γ', ἢ μόνῳ τῷδ' ὀὐτυχεῖς;
Χορ. δραπετεύσασ' ἀρχαίου τι παγχρύσου γονῆ.
Ιων. λώβημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ὠτρέφειν λέγεις;
Χορ. Ἐριχθονίδ γε τ' πάλαι μιμήματα.
Ιων. τί δρᾶν; τί χρῆσθαι; φράζε μοι χρυσώμια.
Χορ. δίφασα ταυδὶ νεογόνῳ φέρειν τέκνου.

ἔνεσιν

ἔνεσιν οἷδε. τὸ δὲ τρίτον, πόθεν μαθεῖν.
Χορ. σέφανον ἐλαίας ἀμφέθηκά σοι τότε,
ὦ πρῶτ' Ἀθάνας σπόρον ἐσιδὼν ἁγλαΐσμα.
ὃς εἴτε δίσπορ, ὅπορ ἐκλείπειν χλόην,
θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.
Ιων. ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἆσμενός σ' ἰδών,
πρὸς ἀσμενὰς πέπτωκα σὰς πατρίδας.
Χορ. ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρί, λιπέσιον ὕλης,
συγγνώσεται γὰρ ὁ θεός, ὃν χορεῖν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', οὐ κατ' ἀγὰς ἐνέρων
χθόνιον, μετὰ Περσεφόνας τ' ἐδύκαν ναίειν.
Ιων. ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ὃν χορεῖν σθένω
ὁ ἁατθανὼν τε, καὶ θανὼν φαντάζομαι. cf. Valck. ad Phoen. p. 34.
Χορ. ἰώ, ἰώ. λαμπρᾶς αἰθέρ' ἀναπτυχαί,
τίν' αὖ δ' αὖ ἀΰσω;
βοάσω; πόθεν μοι
συμπέκυρσ' ἀδόκητ' ἦδονά;
πόθεν ἐλάβομεν χαράν;
Ιων. ἐμοὶ γένοιτο πάντα μᾶλλον ἢ ποτέ
μῆτερ πάθεσιν τοῖσδ', ὅπως σὸς εἶμ' ἐγώ.
Χορ. ἔτι φόβῳ πρέμω. Ιων. μῶν δὴ ἔχειν μ' ἔχεσπε;
Χορ. τὰς γὰρ ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γοᾶναι, πόθεν ἔλαβον ἐμὸν βρέφος ἀγκάλαις,
τίν' αὐτὰ χεῖρα δόμας ἔβα λοξίας;
Ιων. θεῖον τόδε. ἀλλὰ τἀπίλοιπα τῆς τύχης
δύσαιμον οἶμαι, ὡς τὰ πρόσθε, δυσευχῆ.
Χορ. τέκνον, δὴ ἀδελφὸν κρυπτὸν ἐκλοχεύει,
γόοις δὲ μητρὸς ἐκ χορῶν ἐρίζει.
νῦν δὲ γνείαισι πᾶσι σέθεν πνέω,
μακαριωτάτας τυχοῦσ' ἡδονᾶς.

τὸν μὲν

Ἴων τὰ μὲν λέγειν, καὶ τὸ σὸν ξυνῶς λέγεις.
Κρέ ἀπωσάσθω δ' ἐκ τ' ὄψιν, ὅσ' ἄτεκνοι.
σὸν μὲν δ' ἐστὶ τὰ, τὰ δὲ σ' ἔχει τυραννος.
αὐτὸς δ' Ἐρεχθεύς. ὅ, τε γενέτας
σὸς Φοῖβος, ἐκ τινύκτας ἔρχεται,
ἅλις δ' αὐτὰ βλέπει λαμπάσι.
Ἴων μῆτερ, πρόσθ' μοι καὶ πατὴρ, μεταχέτω
θεὸς δόλου τὸ δ', ὃς ἔσωσ' ὑμᾶς ἐγώ.
Κρέ ὦ τέκνον, τί φῄς; Ἰων. οἷον οἷον αὐτὸ λέγχομαι.
Κρέ πῶς εἶπας, ἄλλοθεν γέγονας γὰρ ἄλλοθεν;
Ἴων ὤ μοι. νόθον με πρόσθ' ὀνόμ' ἔπιπτε σόν.
Κρέ ἔχ' ὑπὸ λαμπάδων,
σὸν χρυσωμάτων,
ὑμέναιος ἐμὸς τέκνον,
ἔπιπτε σὸν λαβρα.
Ἴων αἰ, αἰ. πέφυκα δυσγενὴς μῆτερ πόθεν;
Κρέ ἴστω γοργοφόνα. Ἰων. τί τόδ' ἔλεξας;
Κρέ ἃ σκοτίοις ἐπ' ἐμοῖς
τὸν ἐλαιοφυῆ πάγον θαλασσῆ.
Ἴων λέγεις μοι δόλια, δὲ σαφῆ τάδε.
Κρέ παρὰ ἀκροπόλου τέτρωα Φοίβῳ.
Ἴων τί Φοίβου αὐδᾶς;
Κρέ ἱερκτόμενον λέχος ἐναυάθλων.
Ἴων λέγ' ὡς ἐρεῖς τι δεινὸν, δυστυχὲς τέ μοι.
Κρέ δέκατῳ σὲ σε μῆνος γὰ κύκλῳ,
ἱερὸν ὡς λιν' ἔτεκον Φοίβῳ.
Ἴων ὦ φίλτατ' ἐπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.
Κρέ πρόθυμία σ' ἐμᾶς ματρὸς
ἀπάργαν ἀμφίβολα σοι τάδε,
γνῶ σα δορκίλου ἐμὰς πλανὰς,

γάλακτι

γάλακτι σ' ἐκ ἐπέσχον, ὀδὲ μασῷ
τροφᾶς ματρὸς, ὀδὲ λατρὰ χερσίν.
ἀλλ' αὐτρον ὄρεμον,
οἰωνῶν γαμφηλαῖς
φόνευμα, θοίναμα τ' εἰς ἀΐδαν ἐκβαλὼν.
Ἴων ὦ δεινὰ τλᾶσα μῆτερ.
Κρέ ἐν φόβῳ κατασταθεῖσα, σὰν
ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον.
ἔκτεινά σ' ἄκουσα.
Ἴων ἆρ' ἐμὸς τ' ὀχ' ὅσιν' ἔθνησκον.
Κρέ ἰὼ, δεινὰ μὲν τότε τύχαι,
δεινὰ δὲ καὶ τάδε.
ἐλισσόμεθ' ἐκεῖθεν
ἐν θάδε δυσυχίαισιν,
δυτυχίαις τε πάλιν.
μεθίσταται δὲ τὼ νόμαται.
μένετω. τὰ πάροιθεν ἅλις δάκρυ. νῶν
δ' ἐμβύετό τις θεὸς ἐκ δακρύων ὦ παῖ.
χο μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ,
ἄελπτον εἶν πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
Ἴων ὦ μεταβαλοῦσα μυρίας ἅλη βροτῶν,
,, καὶ δυσυχῆσαι, δαίθις δ' πράξαι δαλῶς
,, τύχη, παρ' οἷαν ἤλθομεν σαθμὸν βίου,
μητέρα φονεύσαι, καὶ πατεῖν ἀνάξια.
φεῦ.
ἆρ' ἐν φαεινᾶς ἡλίου πόδα πτυχαῖς
ἔνεστι ταῦτα τάδε δαὶ ἡμέραν μαθεῖν.
Φίλον μὲν ὄν σ' εὕρημα μῆτερ εὑρόμην,
καὶ τὸ χρεὼν δὲν μεμπτὸν ὡς ἡμῖν τόδε,
τὰ δ' ἄλλα πῶς σὲ βάλομαι μόνιον φράσαι.

πλεῦρ' ἔλθ'. ὃν ἔς γὰρ οὐς λόγους εἰπεῖν θέλω,
καὶ προκαλύψαι πρὸς πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ μὴ τόν μὴ σφαλεῖσα πρὸθυμότερον,
ἐγχίνεται νοσήματ' εἰς ἱερυπλὰς γάμους.
ἔπειτα δ' θεῷ πρόσπιθεὶς τὴν αἰτίαν
καὶ τὸμὸν αἰσχρὸν ἀρφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῆς, τεκοῦσ' ὀκ ἐκ θεοῦ.
Ιερέ μὰ τὴν πραπίζουσαν ἅρματ' ἱππότα
νίκην Αθηναῖν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
ὀκ ὄντ' ὄσης σοι πατρὸς θυητῶν τέκνον,
ἀλλ' ὅστις ἀρίστευσε λόγχας ἄναξ.
Ιων πῶς δῆτ' τὸν αὐτὸ παῖδ' ἑλὼν ἄλλῳ πατρὶ,
Ξούθῳ τε φησι παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
Ιερέ πεφυκέναι μὲν ὄχι, δωρεῖται δέ σε
αὐτῷ γεγῶτα. καὶ γὰρ οὐ Φίλῳ Φίλῳ
δοίη τὸν αὐτὸ παῖδα δεσπότην δόμων.
Ιων ὁ θεὸς ἀληθὴς ἢ μαντεῖον μαντεύεται,
ἐμοῦ πατέρος μῆτρ' εἰκότως φρένας.
Ιερέ ἄκου δὴ νῦν, ἃ μ' εἰσῆλθεν ὦ τέκνον,
σύνεργον ὄντα σε λοξίου, εἰς σύλλογον
δόμων καθίζει. τῷ θεῷ δὲ λεγόμενον,
ὀκ ἔχθος οὐ ποτ' ὄντε παγκλήρους δόμους,
ὅτ' ὄνομα πατρός. πῶς γάρ, ὅγ' ἐγὼ γάμους
ἔπρυσσον αὐτῇ, καί σ' ἀπέκτεινον λάθρᾳ;
ὅσῳ δ' ὀφελῶν σε, πρόσπιθος ἄλλῳ πατρί.
Ιων ἐχ ὧδε φαύλως αὖτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἀλλ' ἱστορήσω Φοίβου εἰσελθὼν δόμους,
εἴτ' εἰμὶ θνητοῦ πατρὸς, εἴτε λοξίου.
ἔα. τίς οἴκων θεοδμήτων ὑπορτέλης
αὐθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;

φεύγω-

φεύγωμεν ὦ τέκνον, μὴ τὰ δαιμόνων
ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
Αθη μὴ φεύγετ', ὀ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' φίλ' τ' Αθηναῖς, καὶ θάσσ' ὅσαν δύμων.
ἐπώνυμον δὲ σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Παλλὰς δρόμῳ πεδύσασ' Απόλλων πάρα.
ὃς εἰς μὲν ὄψιν σφῶν, μολεῖν ὀκ ἤξίου,
μὴ τῷ πάροιθε μέμψιν εἰς μέσον μόλῃ,
ἡμᾶς δὲ πέμπει τοὺς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἦδε τίκτει σ' ἐξ Απόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' οἷς ἔδωκεν, ὅ φασί σε.
ἀλλ' ὡς νομίζεις οἶκον δύσχυσας ἀνήρ.
ἐπεὶ δ' ἀνώχθη πρᾶγμα μὴ σιγᾶν τόδε,
θανεῖν σε δείσας μητρὸς ἐκ βουλευμάτων,
καὶ τῇδε πρὸς σὲ μηχανᾶς δρύσσειν.
ἔμελλε δ' αὐτὰ δ' ἀσιωπήτους ἄναξ,
φῦ τοὺς Αθηναίους γνωρίζειν ταύτῃ τε σοὶ,
σέ θ' ὡς πέφυκας φίλε, καὶ Φοίβου πατρός.
ἀλλ' ὡς πρᾶνω πρᾶγμα, καὶ χρησμὸς θεοῦ,
ἐφ' οἷς ἐζεύχθη ἅρματ', εἰσακούσατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα, Δικροπίαν χθόνα
χώρει Κέκροπα, δεῖς θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον. ἐκ γὰρ τῶν Ερεχθέως γενοῦς,
δίκαιος ἄρχειν φῦ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
ἔσται τὰν' Ελλάδ' ὄγκλεής. οἱ τῇδε γὰρ
πεδίοισθ' ἁθροίζοντες τέσσαρσθ' ῥίζης μιᾶς,
ἐπώνυμοι γῆς, διὰ πέφυκε χθονὸς
λαοῦ ἔσονται, σκῆπτρον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
τελέων μὲν ἔσται πρῶτος, εἶτα δίδυμος.
ὁ πρόσθε ἀργολῆς τ' ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος

ἔμφυλον ἔξουσ' αἰγικορεῖς. οἱ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ,
κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις,
χερσοῦς τε πραλλοὺς, ὃ σθένος τῇ μῇ χθονὶ
δίδωσιν. ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ασιάδος τε γῆς,
Εὐρωπίας τε. τοῦδε δ' ὀνόματος χαρὶν,
Ιωνες ὀνομασθέντες ἔξουσι κλέος.
Ξούθῳ δὲ, καὶ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος.
Δῶρος μὲν, ἔνθεν δωρὶς ὑμνηθήσεται
πόλις, κατ' αἶαν πελοπίαν γ' ὁ δεύτερος
Αχαιός. ὃς γῆς πραλίας Ρίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπισημανθήσεται,
κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Απόλλων πάντ' ἔπραξε. πρῶτα μὲν,
ἄνοσον λοχεύει σ', ὥστε μὴ γνῶναι φίλους.
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέθου
ἐν σπαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας,
Ερμῆν κελεύει δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔθρεψέ τ', οὐδ' εἴασεν ἐκπνεῦσαι βίον.
νῦν οὖν σιώπα. παῖς ὅδ' ὡς πέφυκε σός,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ.
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ', εἴης γύναι.
καὶ χαίρετ'. ἐκ γὰρ τῆδ' ἀναψυχῆς πόνων,
εὐδαίμον' ἡμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.
ἴων ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, οὐκ ἀπιστίᾳ
σοὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα. πείθομαι δ' εἶναι πατρὸς
Λοξίου, κὴ τῆδε. κὴ πρὶν οὖσαν δ' οὐκ ἄπιστον ἦν.
κρέ τἀμὰ νῦν ἄκουσον. αἰνῶ Φοῖβον οὐκ αἰνοῦσα πρὶν,
οὕνεχ' οὗ ποτ' ἠμέλησε παιδὸς, ἀπολίδωσί μοι.

αἵδε

αἵδε δ' εὐωποὶ πύλαι μοι, καὶ θεοῦ χρηστήρια
δυσμενῆ πάροιθεν ὄντα. νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χερὰς
ἡδέως κεκρημνάμεσθα, καὶ προσεννέπω πύλαις.
ἀθη ἤνεσ' οὕνεκ' εὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ' ἀεί που.
,, Χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πῶς, εἰς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ.
κρέ ὦ τέκνον, στείχοιμεν οἴκους.-
ἀθη στείχεσθ', ἕψομαι δ' ἐγώ.
κρέ ἀξία γ' ἡμῶν ὁδουρὸς, καὶ φιλοῦσά γε πτόλιν.
ἀθη εἰς θρόνους γ' ἵζου παλαιούς. Κρ. ἄξιον τὸ κτῆμά μοι.
χο ὦ Διὸς, Λητοῦς τ' Απόλλον, χαῖρ'. ὅτῳ δ' ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, σέβοντα δαίμονας θαρρεῖν χρεών.
,, εἰς τέλος γὰρ οἱ μὲν ἐσθλοὶ τυγχάνουσιν ἀξίων,
,, οἱ κακοὶ δ' ὥσπερ πεφύκασ', οὔποτ' εὐπράξειαν ἄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.

Ηρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, πάλας δὲ αὖθις ἐμάνη. καταλιπὼν δὴ τότε τὰς Θήβας, αὐτὸς εἰς Αργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐκπονήσων. πάντων δὲ πεπληρωμένων, ὧν ἐπέστειλεν ἄθλων κατῆλθε. καὶ πολλὰ ἐκεῖ διατρίψας χρόνον, λόξαν ἀπέλιπε τοῖς ζῶσιν, ὡς εἴη τεθνηκώς. στασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὸν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Αμφιτρύων.	Λύσσα.
Μεγάρα.	Ἄγγελος.
Λύκος.	Ηρακλῆς.
Ιρις.	Θησεύς.

Προλογίζει δὲ ὁ Αμφιτρύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Τις τὸν Διὸς σύλλεκτρον ὀκοῖ-
λε βροτῶν,
Αργεῖον Αμφιτρύων', ὃν αλ-
καῖός ποτε
ἔπεμψεν ὁ Περσέως, πατρὸς τὸν Ηρακλέος;
ὃς πάσας Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
σπαρτῶν στέχυς ἔβλαστεν. ὧν γόνος Αρης
ἔσωσ' ἀριθμὸν ὀλίγον, οἳ καλλιπτόλιν
πεντήκοντα παίδων πατρίν. ἔνθεν δὲ ἐφυ
Κρέων Μηνοικέως πάις, ἄναξ θ' ὅλης χθονός.
Κρέων δὲ Μεγάρας θ' ὅλης γίνεται πατήρ,
ὧν πάντων ὑμεναίοισι Καδμεῖοι ποτὲ,
λωτῷ σωπλάλαξαν, ὑνίκ' εἰς ἐμὰς
δόμους ὁ κλεινὸς Ηρακλῆς νιν ἤγετο.
λιπὼν δὲ Θήβας, ὃ κατῳκίδιω ἐγὼ,
Μεγάραν δὲ τιμήσας, πρωνθρός τε πᾶς ἐμός,
ἀργεῖα τείχη, καὶ κυκλωπέαν πόλιν
ὤρεξατ' οἰκεῖν. ὧν ἐγὼ φθύγω, κτανὼν
Ηλεκτρυῶνα. συμφορὰς δὲ τὰς ἐμὰς
ἀθυμαρίζων, καὶ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
κατθόλα λίπλωσι μιδὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν
ἀκμῶσαι γαῖαν, εἴ θ' Ηρας ὕπο
κρηπῖδος λαμπαθεὶς, εἴτε τι χρεὼν μέτα.
καὶ σὺν μὲν ἄλλας ἐξεμόχθησεν πόνους.
τὸ λοίσθιον δὲ, ταινάρου θ' ἕδρας τόμα
βέβηκ' ὃν ἅδου, τὸν τρισώματον κύνα
εἰς φῶς ἀνάξων. ἔνθεν ἔρχεται πάλιν.

γέρων δὲ δή τις ἐστὶ Καδμείων λόγος,
ὡς ἦν πάρος Δίρκης εὐνήτωρ Λύκος,
τὴν ἑπταπύργον τήνδε δεσπόζων πόλιν,
τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Αμφίον', ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός.
οὗ ταυτὸν ὄνομα παῖς πατρὸς κεκλημένος,
καδμεῖος οὐκ ὤν, ἀλλ' ἀπ' Εὐβοίας μολὼν,
κτείνει Κρέοντα, καὶ κτανὼν ἄρχει χθονὸς,
στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν.
ἡμῖν δὲ κῆδος εἰς Κρέοντ' ἀνηγμένον,
κακὸν μέγιστον ὡς ἔοικε γίγνεται.
τοὐμοῦ γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ κλεινὸς οὗτος τῆδε γῆς ἄρχων Λύκος,
τοῦ ἡρακλείους παῖδας ἐξελθεῖν θέλει,
κτανὼν δαμαρθ', ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ', εἴ τι δὴ χρὴ κἄμ' ἐν ἀνδράσι λέγειν,
γέροντ' ἀχρεῖον. μή ποθ' οἱ ἠνδρωμένοι,
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.
ἐγὼ δὲ, λείπει γάρ με τοῖσδ' ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκουρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς,
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ θάνωσ' Ηρακλέος,
βωμὸν καθίζω τόνδε σωτῆρος Διός.
ὃν καλλινίκου δορὸς ἄγαλμ' ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας, οὐμὸς εὐγενὴς τόκος.
πάντων δὲ χρειοῖ τάσδ' ἕδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἐσθῆτος, ἀστρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες. ἐκ γὰρ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθ' ἀστρείᾳ σωτηρίας.
φίλων δὲ τοὺς μὲν, οὐ σαφῶς ὁρῶ φίλους,

οἱ δ'

οἱ δ' ὄντες ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελεῖν.
" τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία.
" ἧς μή ποτ' ὅστις καὶ μέσως εὔνους ἐμοὶ,
" τύχοι, φίλων ἔλεγχον ἀψευδέστατον.
με ὦ πρέσβυ, Ταφίων, ὅς ποτ' ἐξεῖλες πόλιν
στρατηλατήσας κλεινὰ Καδμείων δορὸς,
" ὡς οὐδὲν ἀνθρώποισι τῶν θεῶν σαφές.
ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἰς πατέρ' ἀπηλαθὴν τύχης,
ὡς οὕνεκ' ὄλβῳ μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μακραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς εὐδαίμονα.
ἔχων δὲ τέκνα, κἄμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ,
ἐπίσημον εὐνὴν Ηρακλεῖ συνοικίσας.
καὶ νῦν ἐκεῖνα μὲν θανόντ' ἀνέπτατο.
ἐγὼ δὲ, καὶ σὺ, μέλλομεν θνήσκειν γέρον,
οἵ θ' ἡρακλειοι παῖδες, οὓς ὑποπτέρους
σώζω νεοσσοὺς, ὄρνις ὣς ὑφειμένη.
οἵδ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πιτνῶν,
ὦ μῆτερ αὐδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἥξει; τοῦδ' νέῳ δ' ἐσφαλμένοι,
ζητεῖσι τὸν τεκόντ'. ἐγὼ δὲ διαφέρω
λόγοισι μυθεύουσα. θαυμάζω δ' ὅταν
πύλαι ψοφῶσι. πᾶς τ' ἀνίστησιν πόδα,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ.
νῦν οὖν τίν' ἐλπίδ', ἢ πέδον σωτηρίας,
ἐξευμαρίζῃ πρέσβυ; πρὸς σὲ γὰρ βλέπω,
ὡς οὔτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαῖμεν λαθρα.
φυλακαὶ γὰρ ἡμῶν κρείσσονες κατ' ἐξόδους,
οὔτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' εἰσὶν ἡμῖν. ἦν τιν' οὖν γνώμην ἔχεις,

 λέγ'

λέγ᾽ εἰς τὸ λοιπόν, μὴ θανεῖν ἕτοιμον ἦ,
χρόνον δὲ μηκύνωμεν ὄντες ἀδφενεῖς.
ἀμ ὦ θύγατερ, ὅτοι ῥᾴδιον τὰ πρόσθε
φεύγοντα πτανεῖν πρόσθεν ἁλῶναι πόνῳ.
με λύπης τί προσθεῖ σ᾽, ἢ φίλης ὅτῳ φόβος;
ἀμ κἀμὲ τῷδε χαίρω, κἀμὲ φίλῳ τὰς ἐλπίδας.
με λιπὼν δὲ τὰ πρόκειτ᾽ ἐχρὴ γέρον.
ἀμ Ἐν ταῖς ἀναβολαῖς, τῶν κακῶν ἔνεστ᾽ ἄκη.
με ὃ σ᾽ ἐγὼ μέσῳ με λυπῶς ὢν, σπεύσει χρόνος.
ἀμ γένοιτ᾽ ἂν ὦ θύγατερ, θεὸς ῥόμος
ἐκ τῶν πρόσθεν ἐμοί, κἀκ σοὶ κακῶν.
ἔλθοιτέ ποτ᾽ ἂν παῖς οὖμός, δύνητορ δὲ σός.
ἀλλ᾽ ἠσύχαζε. κἀκ πατρυρρόους τέκνων
πηγὰς ἀφαίρει, κἀκ πρόθυκήλει λόγοις,
λιπαρεῖς᾽ ἂ μύθοις. ἀθλίους λιποῦσ᾽ ὅμως.
,, Κοινωσι γάρτοι κἀκ βροτῶν αἱ συμφοραί.
,, Καὶ τῶνδύματ᾽ ἀνέμων, ἐκ ἀεὶ ῥώμῃ ἔχει.
,, Οἵτ᾽ ἐυτυχοῦντων, σπᾶ τέλος ἐκ δύτυχεῖς.
,, Εξίσατοι γὰρ πάντ᾽ ἄτ᾽ ἀλλήλων σίχα.
,, Οὗτος δ᾽ ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
,, Πέποιθεν ἀεί. τὸ δ᾽ ἀχρεῖν, ἀνδρὸς κακοῦ.
χο ὑπώροφα μέλαθρα, κἀκ γοραιὰ
σέμνι ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεισμα θέμεν, ἐσῴκιω ἐκλέμων
γόων ἀοιδὸς. ὥστε πολιὸς ὄρνις,
ἔτεια μόνον, κἀκ σόκημα νυκτοφοιτόμ
φύνύχων ὀνείρων,
προμοῤᾶ μόνον, ἀλλ᾽ ὅμως πρόθυμα.
ἰὼ τέκεα, τέκεα πατρὸς
ἀπάτορ, ὦ γοραί,

σύ τε

σύ τε πάλαινα μᾶτερ, ἃ
τὸν ἀεὶ σε σόμοις πόσιν
αὐασφάζεις.
μὴ προκάμητε πόσε, βαρύ τε λῴονες,
ὥστε πῶς τετραῦον
λέπας ζυγηφόρον
πῶλον αὐγάτες. ὡς
βαρὺ φέρων προχέλωτον πῶλε,
λαβὲ χόρῳ, κἀκ πέπλων,
ὅτε λέλοιπε πόλος ἀμαυρὸν ἴχνος.
γέρων γερόντα πρακόμιζε,
τὸ πάρος γ᾽ ἡλίκων πόνοις,
ὦ ξυόπλα σόρατα νεᾶ,
νέῳ ξυλῶ ποτ᾽, σύκλεες᾽ τας
πατρίσι ἐκ ὀνείσι.
ἴδετε πατρὸς ὡς γοργῶπες αἵδε προσφορεῖς
ὁμαίτων αὐγαί.
τὸ δὲ σὸν κακοτυχὲς, ὃ λέλοιπεν ἐκ τέκνων,
ὃ σ᾽ ἀφίχεται χαρεῖς.
Ελλὰς ὦ ξυμμάχος
οἵας οἵας ὀλέσπασε
τόσσ᾽ ἀρσενήσιν.
ἀλλ᾽ εἰσορᾷ γὰρ Ζεὺς κοίρανον χθονός,
λύκον πρόντα τῶνδε σπομαίτων πέλας,
τὸν πρόκλειον πατέρα, κἀκ ξυναόρον.
λύ εἰ χρή μ᾽, ἐρωτᾷ. χρή σ᾽, ἐπείγε σπασότης
ὑμῶν κατέσηχ᾽, ἐσορεῖν ἃ βόλομαι.
τίν᾽ εἰς χρόνον ζητεῖτε μηκῦναι βίον;
τίν᾽ ἐλπίσ᾽, ἀλκὼ τ᾽ εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν;
ὃν γὰρ παῖδ᾽ ἔφλη πατέρα τῶνδε λείμακον

πεσόντ᾽

πεσόντ' ἄξειν, ὥσθ' ὑπὲρ τῶν ἀξίαν
τὸν πρόθυμον ἀρεσθ', εἰ θανεῖν ὑμᾶς χρεών.
σὺ μὲν γὰρ Ἑλλάδ' ἐκβαλὼν κόμπος ἰσχνὸς,
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι νέον,
σὺ δ' ὡς ἀείσε φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ.
τί δὴ σεμνὸν σῷ κατέργασαι πόσει,
ὕδραν ἕλειον εἰ διώλεσε λιτανὼν;
ἢ τὸν νέμειον θηρὸς οὐ βρόχοις ἑλών,
βραχίον' ἔφασ' ἀγχόναισιν ἐξελεῖν,
τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθε; τῷδ' ἄρ' ὄνεκεν
οὐκ ἦρακλείας παῖδας ὑπέσκειν χρεών;
ὃς ἔσχε δόξαν δεξιὸν ὢν, δύψυχίας,
θηρῶν μὲν ἀχμῇ, τἄλλα δ' ἀδὲν ἄλκιμος,
ὅς ποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πῶς λαιᾷ χερί,
ἀλλ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων.
ἄμαχον ὅπλον, τῇ φυγῇ πρόχειρον ἦν.
ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος, ὄχι τόξ' εὐψυχίας,
ἀλλ' ὅς μιᾶνῳ βλέπων τε, μαίνεσθαι κρατεῖ
δορὸς ταχείας ἄλκαρ τάξιν ἐμβεβώς.
ἔχει δὲ τὸμὸν ὄνομ' ἀνάιδειαν γόρῳ,
ἀλλ' οὐ λάβειαν. οἶδα γὰρ κατακτανὼν
Κρέοντα πατέρα τῇδε, καὶ θρόνους ἔχων,
ὅστις τραφῆναι τῷδε, πημονὰς ἐμὰς
χρίζω λιπεῖν τῷ δεδραγμένῳ δίκαι.
τὸν Διὸς μὲν Ζεὺς ἀμείνων μέτεισι
παιδὸς. τόδ' εἰς ἐμ' Ἡράκλεις ἐμοὶ μέλει
λόγοισι τοῖσδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
πλέξαι. κακῶς γὰρ σ' ὄντ' ἐκτεῖνε μὴ δίκῃ.
πρῶτον μὲν ὃν τἀρχῆς (ἐν ἀρχαῖσι γὰρ
τοῖς σοῖς νομίζω δεινίαν Ἡρακλέους)

σοὶ

σοὶ μαρτυσιν θεοῖς, πλεῖ μ' ἀπαλλαξαι σέθεν.
Διὸς δραυνὸν δ' ἱρόμην, τέθριππά τε
ἐν οἷς βεβηκὼς, πρῖσι γῆς βλασήμασιν
γίγασι πλευροῖς πῆμ' ἐναρμόσας βέλη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐκώμασεν.
τετρασκελὲς δ' ὕβρισμα ἱππαύχην γένος
Φολόην ἐπελθὼν ὦ κάκιστε βασιλέων,
ἑρῶ τιν' ἄνδρ' ἄθεσον ἐγκρίναιεν ἄν.
ἢ τὰ παῖδα τὸν ἐμὸν, οὓς σὺ φὴς ἔδειν πλοκεῖν,
δίφρῳ τ' ἐρωτᾷ, ἢ σ' ἔθρεψ' ἀβαντίδα,
ὃν κἄγ' ἐπαινέσειεν. ὃ γὰρ ἐδ' ὅπτ'
ἐδλόν τι δρᾶσας, μάρτυρ' αὖ λάβοις πάτραν.
τὸ παύδρομ' δ' εὕρημα, τοξάρη σαγίνα
μέμφει, κλύων νεῶν τ' ἀπ' ἐμοῦ, σοφός γένοι.
ἀνὴρ ὁπλίτης, πλοῦτός ἐσι τῷ ὅπλῳ,
καὶ τοῖσι σωταχθεῖσιν ὅσι μὴ γαθοῖς,
αὐτὸς τέθνηκε δ' ἀιλίᾳ τῇ τῶν πέλας.
θραύσας τε λόγχην, ὃν ἔχει δορὸς σώματι
θάνατον ἀμῦναι γ' αὖ, ἔχων ἄλκιμ' μόνον.
ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν δύσχορον,
ἐν μὲν τὸ λῷσον, μυελὸς οἵστὸς ἀφεὶς
ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ καθανεῖν.
ἐκὰς δ' ἀφεσὼς, πολεμίοις ἀμύνεται,
τυφλοῖς ὁρῶντας τὰ πάσας τοξεύμασιν,
τὸ σῶμα τ' ἀσπίδωσι τοῖς φαντίοις,
ἐν δ' ὑφ' ἁκτῷ δ' ὄξ. ὄδ' ἀν δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν καλλισα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
σώζειν τὸ σῶμα, μὴ ντύχῃς ὡρμισμένος.
λόγοι μὲν οἵδε, τοῖσι σοῖς φαντίαν
γνώμην ἔχασι. τῷ κατεσώτων πέλει.

παῖδας

παῖδας δὲ σὴ, τί τόσσ' ἀκτεῖναι θέλεις;
τί σοι σ' ἔδρασαν; ὥστε' ἡγοῦμαι σοφὸν,
εἰ τῷ ἀρίστῳ τἄκγον' αὐτὸς ὢν κακὸς,
σὲ σοῖσι κακὰς. ἀλλὰ τοῦθ' ὅμως ἡμῖν βαρύ,
εἰ σειλίας σῆς, κατθανούμεθ' εἵνεκα.
ὁ χρῶ σ' ὑφ' ὑμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
εἰ Ζεὺς σικαίας εἶχεν εἰς ἡμᾶς φρένας.
εἰ σ' ὃν ἔχειν γῆς σκῆπτρα φῂς' αὐτὸς θέλεις,
ἔασον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός.
βίαν δὲ δράσης μηδὲν, ἢ πείσῃ λίαν,
ὅταν θεὸς σοι τῶνδ' ὕμα μεταβαλὼν τύχῃ.
φῦ.
ὦ γαῖα καὶ σέμνα, καὶ χαὶρ εἰς σ' ἀφίξομαι,
λόγος ὀνειδίσῃρας φῶς λατόμων Θ',
ποῖῶν' ἀμύνεθ' Ηρακλεῖ, τέκνοισί τε;
ὃς εἰς Μινύαισι πᾶσι σὺν μάχης μολὼν,
Θήβας ἔθηκεν ὅμ' ἐλεύθερον βλέπειν,
σὸ' Ελλάδ' ἦνεσ', σὸ' αὖ ἐξομαί ποτε
σιγῶν, κακίσω λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμόν,
ὦ χρῶ νεοσσοῖς τοῖσδε, πῦρ, λόγχας, ὅπλα
φέρεσθαι, ἐλθεῖν ποντίων κατθαρμάτων,
χέρσου τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμόχθησεν χαλκὸς.
τάδ' ὑπὲρ τέκν' ὑμῖν, ὅτι Θηβαίων πόλις,
ὅθ' Ελλὰς ἀρκεῖ, πῶς σ' ἐμ' ἀδικεῖ φίλον
δεδόρκατ', ὄδε ὄντα, πλὴν γλώσσης ψόφου.
ῥώμη γὰρ ἐκλέλοιπεν, ὦ πρὶν εἶχομεν
γήρᾳ δὲ τρομερὰ γῦα, κἀμαυρὸν σθένος.
εἰ σ' ὦν νέον τε, κἄπι σώματος ῥατοῦ,
λαβὼν αὖ ἔγχος, τοῦδε σὺν ξανθὸς πλόκας
καθημάτωσ' ἄν, ὥστ' ἀπλανῆ πέρα

φεύγειν

φεύγειν ὄρων ἄν, δειλίᾳ τὸμὸν δόρυ.
„ ἆρ' ὄκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ ἀγαθοὶ
„ θνητῶν ἔχουσι, κἄν βραδύς τις ᾖ λέγειν;
λύ σὺ μὲν λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις.
ἐγὼ δὲ δρᾶσω σ' αὐτὶ τῶν λόγων κακῶς.
ἀγ' οἱ μὲν Ελικῶν', οἱ δὲ Παρνασὸν πτύχας
τέμνειν ἄνωχθ' ἐλθόντας ὑλαγὸς δρυὸς
πρμός. ἐπὰν δ' αὖ δ' εἰσκομισθῶσιν πόλει,
βωμῶν πεῖρ ἐξ νήσαντες ἀμφὶ πρὶν ξύλα,
ἐμπίπρατ' αὐτῶν, κἀκ πυρὸς τε σώματα
πάντων, ἵν' εἰδῶσ' ὄνεκ' ὁ κατθανὼν
κρατεῖ χθονὸς δῆ, ἀλλ' ἐγὼ τανῦν πάλιν.
ὑμεῖς δὲ πρέσβεις ταῖς ἐμαῖς γνώμαισιν ὄντες, ὁ μόνον σφάλζετε
οὐκ ἡρακλείους παῖδας, ἀλλὰ κἀκ δόμων
τύχας ὅταν πάσχῃ τί, μεμνήσεσθε δέ,
δ' ὅλοι γεγῶτες δῆ ἐμῆς τυραννίδος.
χο ὦ γῆς λόχευμα, σὺν, Αρης πάρειμι ποτὲ
λαῶν ὁμαίκοντ' ἐξορμώσας γνώμῃ,
ὁ σκῆπτρα χρὸς δ' ἐξιᾶς ὁρίσματα
αἰρεῖτε; κἀκ τοῦδ' αὐδρὸς ὡσίου καλῶς
καθαιματώσεθ'; ὅστις ὁ καδμεῖος ὤν,
ἄρχει κάκιστος τῶν νέων, ἐπαλυς ὤν;
ἀλλ' ὄκ ἐμὲ σὺ δειμώσεις, χαίρων ποτέ.
ὁ δ' ἃ πόνους πόλλ' ἐγὼ καμὼν χρεί,
ἕξεις. ἀπ' ἐρρῶν δ' φθορ ἦλθ' φθαδε;
ὕβριζ'. ἐμὲ γὰρ ζῶντ', ὁ κτανεῖς ποτε
οὐ ἡρακλείους παῖδας. ὁ τοσόνδε γῆς
ἐνδρ' ἐκεῖν' κρύπτεται λιπὼν τέκνα.
ἐπεὶ σὺ μὲν γῶ τλῶδε διολέσας ἔχεις,

ὁμ

ὁ δ' ὠφελήσας, ἀξίων ὀ τυγχάνει.
κἄπειτα πραΐσσω πόλλ' ἐγὼ φίλους ἐμοὺς
,, θανόντας εὖ δρῶν οὗ φίλων μάλιστα δεῖ.
ὦ δεξιὰ χεὶρ, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόρυ,
ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας.
ἐπεί σ' ἔπαυσ' ἄν, δοῦλον ἐννέποντά με,
καὶ τάσδε θήβας εὐκλεῶς ᾠκήσαμεν,
ἐν αἷς σὺ χαίρεις. οὐ γὰρ εὖ φρονεῖ πόλις,
σαίσει νοσοῦσα, καὶ κακοῖς βουλεύμασιν.
οὐ γάρ ποτ' ἄν σε δεσπότην ἐκτήσατο.
με γέροντες, αἰνῶ, τῶν φίλων γὰρ οὕνεκα
,, ὀργὰς δικαίας σοῦ φίλους ἔχειν χρεών.
ἡμῶν δ' ἕκατι δεσπόταις θυμούμενοι,
πάθητε μηδέν. τὰ δ' ἐμῆς Αμφιτρύων
γνώμης ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα. πῶς γὰρ οὐ φιλῶ
ἃ τίκτον, ἃ μόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω. τῷδ' ἀναγκαίῳ τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
,, ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεὼν,
,, μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσι γέλων
,, διδόντας, ὃ ὑμοὶ τοῦ θανεῖν μεῖζον κακόν.
ὀφείλομεν γὰρ πολλὰ δώμασιν καλά.
σὲ μὲν δόκησις ἔλαβεν εὐκλεὴς δορός,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο.
ὁ ὑμὸς δ' ἀμαρτύρητος εὐκλεὴς πόσις.
ὃς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι,
,, δόξαν κακὴν λαβόντας. οἱ γὰρ εὐγενεῖς,
,, καίμνουσι τοῖς ἐχθροῖσι τῶν τέκνων ὑπέρ.
ἐμοί τε μίμημ' ἀνδρὸς οὐκ ἀπωστέον,

σκέψαι

σκέψαι δὲ τὴν σὴν ἐλπίδ', ἣ λογίζομαι.
ἥξειν νομίζεις παῖδα σὸν γαῖας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν,
ἀλλ' ὡς λόγοισι τόνδε μαλθαξαίμεν ἄν;
,, ἥκιστα φεύγειν σκαιὸν ἄνδρ' ἐχθρόν, χρεὼν,
,, σοφοῖσι δ' εἴκειν, καὶ τεθραμμένοις καλῶς.
ῥᾷον γὰρ αἰδοῦς ὑπολαβὼν, φίλ' ἂν τελοῖς.
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ πραιτησαίμεθα,
φυγὰς τέκνων τῶνδ'. ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄθλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν.
,, ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι,
,, ἐν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχειν φασὶν μόνον.
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον. ὃς μένει σ' ὅμως.
προκαλούμεθ' εὐγένειαν ὦ γέρων σέθεν.
τὰς τῶν θεῶν γὰρ ὅστις ἐκμοχθεῖ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν. ἡ προθυμία δ' ἄφρων.
ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ θεῶν θήσει ποτέ.
χο εἰ μὲν σθενόντων τῶν ἐμῶν βραχιόνων
ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν.
νῦν δ' οὐδὲν ἐσμεν. σὸν δὲ τοὐντεῦθεν σκοπεῖν,
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Αμφιτρύων.
ἀμ οὔτοι τὸ δειλὸν, οὐδὲ τοῦ βίου πόθος
θανεῖν ἐρύκει μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν'. ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν.
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δέρη,
κεντεῖν, φονεύειν, ἱέναι πάτρας ἄπο.
μίαν δὲ νῷν δὸς χαίριν ἄναξ ἱκνούμεθα.
κτεῖνόν με, καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος,
ὡς μὴ τέκν' εἰσίδωμεν ἀνόσιον θέαν,
ψυχορραγοῦντα, καὶ καλοῦντα μητέρα,

πατρός

πατρός τε πατρὰ. τἄλλα σὲ πρόθυμος εἶ,
πρᾶος· ὁ γὰρ ἀληθὴς ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν.
μι λέγω σ' ἵκνεῖσθαι, χαθεῖσι πρόθεναι χαθεῖν,
ἵν' ἀμφοῖν εἷς ὑπάρχῃσι λιπλᾶ.
κόσμον πάρδι μοι παιδὶ πρόδεῖναι νεκρῷ,
δόμους οἰοίξας. νικῶ γὰρ ἐκκεκλείσμεθα.
ὡς, ἀλλὰ ταῦτ' ἀχλαίχωσ' οἴκων πατρός.
λύ ἔστι τάδ'. οἴγειν λαῦθρα πρὸς τοὺς λέγω. cf. Valken. ad Phoen. p. 99.
κόσμεῖδ' ἔσω μολόντος. ὁ φθονῶ τὸ πλῶν.
ὅταν δὲ λύσμον πρόβαλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ἡμᾶς νερτέρας λύσων χθονί.
μι ὦ τέκν', ὁμαρτεῖ ἀθλίῳ μητρὸς τοδί
πατρῷον εἰς μέλαθρον, ὃ τ' ὄσιας
ἄλλοι λάτοσι, τόδ' ὄνομ' ἐδ' ἡμῶν ἔπι.
ἀμ ὦ Ζεῦ. μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παισὶ τοῖς νεοῖς ἐκλήζομεν.
σὺ δ' ἦδ' ἄρ' ἦσθα, ἢ δύκεις εἶναι φίλος.
ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὢν, θεὸν μέγαν.
πᾶσας γὰρ ὁ πρόδηλος εἶ Ἡρακλέης.
σὺ δ' εἰς μὲν δύνας λεύσιμος ἡμῖν μολεῖν,
τἀλλότρια λέκτρα δόντος ὀλίγος, λαβών.
σώζειν δὲ οὐδὲ σὰς ἐπίστασαι φίλους.
ἀμαθὴς τις εἶ θεὸς, ἢ δίκαιος ἐκ ἔφυς.
χο αἰλινον μὲν ἐπόδυτυχεῖ
μολπᾷ φοίβος ἰαχεῖ,
τὰν λαμπίφθιτον λιθάραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ.
ἐγὼ δὲ τὸν γᾶς, φόρων τ' ἐς ὄρφνιν
μολόντα πάδ', εἴτε Διός νιν εἶπω,
εἴτ' Ἀμφιτρύωνος ἴνιν,

ὑμνῆσαι

ὑμνῆσαι σεφανώμασι μόχθων,
δὶ σύλογίας θέλω.
γ γυναίων δ' ἀρετὰν τόνων,
" τοῖς θανοῦσιν ἄγαλμα.
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
ἀρήμοσε λέοντος,
πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη,
ξανθὸν λερᾶς ὠνωτίσας
δέινῳ χάσματι θηρός.
ταύτ' ὀρεινόμων ἀγρίων
λεοντάρων ποτὲ γένναν
ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
φοίνιον πάνοῖς βέλεσιν,
ξυνοισθε Ἥρωιος ὁ καλλιδίνας,
μακραί τ' αἴρεται πεδίων ἄκαρποι
καὶ πολιαὶ δόνται θράπναι,
σύγχροτοί τ' ὁμόλας φάωλοι
πτύκασιν. ὅθεν χθρίας
πληρδύνθος, χθόνα θεσσαλῶν
ἱππείαις ἐλάαμαζον.
τάν τε χρυσοκράννον
Δόρκων ποικιλόνωτον
συλήτειραν ἀγρωσαῖν
λιτέινας, θηροφόρον θέαν,
οἰνόα τίν' ἀγάλλει.
τεθρίππων τ' ἐπέβα,
καὶ ψαλίοις ἐδάμασε πώλους
Διομήδης, αἱ φονίαισι φάτναις
ἀχάλινθ' ἐθόαζον,
καθ' αἷμα σῖτα γένυσι, χερ-

 μοναῖσιν

μοναῖσιν αὐλοβοῶσι λυσιάπιζοι.
πῶλαν δ' ἀργυροῤῥύταν
Ἕβρου ἑξεπόρασ' ὄχθου
μηκωναίῳ πονῶν τυράννῳ,
τάνδε τ' ἠλιάδ' ἀκταὰν
Ἀναύρου πρὸ πύλας.
Κύκνον δὲ ξιφοδαίκταν
τόξοις ὤλεσεν ἀμφαναίας.
οἰκήτορ' ἄμικτον.
ὑμνωδὸς τε λίμνας,
ἦλυθεν ἐπορίους αὐλάν,
χρυσέαν πέταλον ἄπο, μηλοφόρ}
χορὶ λιπαρπὸν ἀμόργων
ἁρπάσαντα πυρσόνωτον,
ὃς ἅπλαστον ἀμφ' ἑλικτὸν
ἕλικ' ἐφρόρει
λιτανὰν. πόντιας θ' ἁλὸς
μυχὸς εἰσέβαινε θυατοῖς
ταλαίνας λιθεὶς δρετμοῖς.
ἐρανὸν θ' ὑπὸ μέσαν
ἐλαύνει χορὰς ἑσπέρων
Ἀτλαντὸς δόμων ἐλθών.
ἀστροπός τε λατέχειν οἴκους
θυωσείᾳ θεῶν.
ἁρίππου τ' ἀμαζονᾶν στρατὸν
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
ἔβα δὶ δύξεινον οἶδμα λίμνας.
πίν' ὑπὲρ ἑλλανίας
ἀγορὰν ἁλίζας φίλων,
κώρας ἀρείας πτόλιν.

χρυσεόσολον φάρος,
ζωστῆρος ὀλεθρίους ἄγρας.
τὰ λιλαιὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
βαρβάρα κόρας λαοφυ-
ρα, καὶ σώζετ' ἐν Μυκήναις.
τάν τε μυριόκρανον
πολύφωνον λωτὸς λόγχας
ὕδραν ἑξεπύρωσε,
βέλεσί τ' ἀμφίβαλε
τὸν τριτόματον, οἷσιν
ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
δρόμων τ' ἄλλων ἀγάλματ' εὐτυχῆ
πλῆθε. τὸν πολυδακρυτὸν
ἔπλευσ' ἐς ἀΐδαν, πόνων τελευτάν,
ἵν' ἐκφοβήσῃ πάλας
βίοτον, ὃν ἔβα πάλιν.
τέγας δ' ὄρφνοις φίλων.
παῖ δ' ἀνόσιον τέκνων
Χάρων ὑπερμένει πλάτᾳ,
βίᾳ κελεύθου ἄθεον,
ἄδικον. εἰς ὃ σὰς χόρας
βλέψει σῶμα τοὶ πρόνοι.
εἰ δ' ἐγὼ θεόν ἔβαν,
πόρον τ' ἔπαλτον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σωκοὶ,
τέκεσιν ἀν πρέσαν
ἀλκᾷ, νιν δ' ἀπολείπο-
μαι τὰς δυδαίμονας ἔβας.
ἀλλ' ἐσορῶ γὰρ τόσδε, φθιμένων
ψυχὰς ἔχοντας,

ὧν τὸν μεγάλα λή ποτε παῖδας
πρὶν Ηρακλέης, ἄλοχόν τε Φίλλω
τῶν σειραίοις ὠσὶν ἔλκησαν
τέκνα, καὶ γεραιὸν πατέρ' Ηρακλέης.
λύσω θ' ἐγὼ,
λακρύων ὡς δ' ἰδύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔπι πηγάς.

Luther. ad Thom. p. 32.

με εἴσγ. τίς ἱδρεὺς, τίς σφαγεὺς τῶν λυσιτόκων,
ἢ τίς ταλαίνης σ' ἐμῆς ψυχῆς φονεύς,
ἕτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἅλα τάλε;
ὦ τέκν', ἀγόμεθα ζυγὸν δ' ἀκλεὲς νεκρῶν,
ὁμοῦ γέροντος, καὶ νέοι καὶ μητέρος.
ὦ μοῖρα λυσαλαν' ἐμοῦ τε, καὶ τέκνων
τόσσ', ὅς πανύστατ' ὄμμασιν προσβλέψομαι,
ἕτεκον μὲν ὑμᾶς, τοκεμίοις δ' ἐθρεψάμην
ὕβρισμα, μάταιον, καὶ σφαφορά.
φεῦ. ἦ πολύ με λόξης ἐξέπεσαν ἐλπίδες,
ὦ πατρὸς ὑμῶν ἐκ λόγων ποτ' ἦλπίζα.
σοὶ μὲν γὰρ Αργ' ἐνέμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ,
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλον οἰκήσειν δόμους,
ἅλλα μακάρτα λαὸν ἔχων τελασγίας.
σολλῶν τε θηρὸς ἀμφέβαλον σῷ λάρᾳ
λέοντ', ὅπερ αὐτὸς ἐζωπλίζω.
σὺ δ' ἦσθα Θηβῶν τῶν Φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκλυρα τειλία τάμὰ γῆς λεπημένα.
ὡς ἐξέπεσθε τὸν κατασπείραντά σε.
εἰς δλεθρὸν δὲ σὰν, ἀλεξητήριον
ξύλον καθίει, Δαιδάλε ψευδῆ δόσιν.
σοὶ δ' ὦ ἔπερσε τοῖς ἐκβόλοις ποτὲ
τόξοισι, λῶσειν Οἰχαλίαν ὑφείχε.

τρεῖς

τρεῖς δ' ὄντας, τριπλοῦχοις τυραννίσι
πατὴρ ἐπούργα, μέγα φρονῶν ἐπ' αὐδρίᾳ.
ἐγὼ δὲ νύμφας ἀκροθινιαζόμην,
λιπὼν σεμνὰ ψῶσ', ἔκτ' Αθηναίων χθονὸς,
Σπάρτης τε, Θηβῶν τε, ὡς αὐτομόλοις λάλως
πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' εὐδαίμονα.
καὶ ταῦτα φρένα. μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη,
νύμφας μὲν ὑμῖν λαμπρὰς αὐτέδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δὲ λάκρυα λατρά, λύσω θ' ὁρῶν.
πατὴρ δὲ πατρὸς ἐσιᾶ γαμβρὸς ὤν,
ἄλλων νομίζων πενθερὸν, λαθὼν πατρός.
ὤ μοι. τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστερον
πρὸς σφάγια θῶμαι; τῷ, προσαρμόσω κόμας;
τίν' λαβέωμαι; πῶς ἂν ὡς ξυθοπλόκῳ
μέλισσα, σωφρένκαμ' ἂν ἐκ πάντων γόος;
εἰς γὰ δ' ἐνεγκᾶσ', ἀθρόον ἀρδβίλω λάκρυ;
ὦ Φίλτατ', εἴ τις φθόγγον εἰσακούεται
θνητῶν, παρ' ἅλλοι τάδ' Ηράκλεις λέγω,
θνήσκει πατὴρ σὸς, καὶ τέκν', ὄλλυμαι δ' ἐγὼ
ἢ πρὶν μακαρία λιὰ σ' ἐκλιζόμην βροτῶν.
ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φανήθί μοι.
ἄλις γὰρ ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γήρους σύ.
λαιπὸν γὰρ εἰς σέ', οἵ τέκνα λατείνουσι σά.
ἀλλ σὺ μὲν, τὰ νερθεν δύστροπα ποιοῦ γύαι.
ἐγὼ δὲ σ' ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς ἀρανὸν λιπὼν,
αὐδῶ τέκνοισιν, εἴ τι τοῖσι δ' ὠφελεῖν
μέλλεις, ἀμύνειν, ὡς τάχ' ὀδὲν ἀρκέσεις,
λαίτοι λέκλησαι πολλάκις. μάτην πονῶ.
θανεῖν γὰρ ὡς ἔοικ' ἀναγκαίως ἔχει.
ἀλλ' ὦ γέροντε, μικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου.

ἔσχον σ' ὅπως ἥλισα σῷ πρόσωπα,
ἐξ ἡμέρας εἰς νύκτα μὴ λυπόμενοι.
,, ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος οὐκ ἐπίσταται
,, σώζειν. τὸ σ' αὐτὸ πᾶσι συμβαλὼν ἔχει.
,, ὁρᾶτε μ', ὥσπερ ἦν πρὶν βλέπω βροτοῖς,
,, ὀνομαστὰ προσώπῳ, καί μ' ἀφέλεθ' ἡ τύχη,
,, ὥσπερ πρὸν πᾶσι αὐθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ
,, ὅσ' ἄλλος ὁ μέγας, ἥτε λόξ', οὐκ οἶσ' ὅτῳ
,, βέβαιος ὄζει. χαίρετ'. ἄνδρα γὰρ φίλον
,, πανύστατον νεῶ ἥλιος σὺ λεύσσετε.
με ἔα.
ὦ πρέσβυ, λύσω τἀμὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;
ἀμ οὐκ οἶσθα θύγατρ. ἀφασία δὲ καμ' ἔχει.
με ὅσ' ὄζω, ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκόμην,
,, εἰ μή γ' ὄνειρον ᾧ φαεί τι λύσομεν.
τί φημι; ποῖ ὄνειρα μηραίνω ὁρῶ;
οὐκ εἶδ' ὅσ' ἄλλος αὖ τὶ σ' ὧδε γέρον.
σθένος ὦ τέκν' ἐκπρήνατε παρῴνων ὠτίπλων.
ἴτ', ἐγκονεῖτε, μὴ μεθῆτ', ἐπεὶ Διὸς
σωτῆρι ὑμῖν ὀδὲν εὖ ὅσ' ὑσθ.
ἥρα ὦ χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ' ἐσεῖδον ἐς φάος μολών.
ἔα. τί χρῆμα; τέκν' ὁρῶ πρὸ δώματων
στολμοῖσι νεκρῶν ἱρὰ τάσ' ἐζεσμένα,
ὄχλῳ τ' ἀν' ἀὐδῶμ πλὼ ἐμὼ ξυναόρον,
πατρόθ τε δακρύοντα συμφορᾶς πνθ.
φέρ' ἐκτύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς.
γύαι, τί δαιμὼν ἦλθε λώμασι χρέθ;
με ὦ φίλτατ' αὐδῶν, ὦ φαθ μολὼν πατρί,
ἥκεις, ἐσώθης εἰς ἀκμὴν ἐλθὼν φίλοις.

ἥρα τί φῄς; τίν' εἰς παραγμὸν ἥκομεν πάτορ;
με δολούμεθα. σὺ δὲ γέρον, σύγγνωθί μοι,
εἰ πρόσθεν ἥρπασ', ἃ σε λέγῳ πρὸς τόνδ' ἐχρῆν.
,, τὸ θᾶλυ γάρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων.
καὶ τἄμ' ἔθνησκε τέκν', ἀπολλύμην δ' ἐγώ.
ἥρα Ἀπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχη λόγου.
με τεθνᾶσ' ἀδελφοί, καὶ πατὴρ οὐμὸς γέρων.
ἥρα πῶς φῄς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίᾳ τυχών;
με λύκος σφ' ὁ Λευκανός, γῆς ἄναξ διώλεσεν.
ἥρα ὅπλοις ἀπαντῶν, ἢ νοσήσασ χθονός;
με σώσει τὸ Καδμεῖ' ἐπτάπυλον ἔχει λαός.
ἥρα τί δῆτα πρὸς σε, καὶ γέροντ' ἦλθ φόβος;
με ἱκτείνειν ἐμελλε πατέρα, μᾶτέρ, καὶ τέκνα.
ἥρα τί φῄς; παρεῶν ὀρφανοῦμ' ἐμῶν τέκνων;
με μή ποτε Κρέοντος θανάτου ἐκτισαίατο.
ἥρα δίσμος δὲ πέπλων τίς ὅδ' ἐνδρτόροις πέπλοις;
με θανάτῳ τάδ' ἦλθ πρόβολα αὐτῇ μεθα.
ἥρα καὶ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ' ὦ τλήμων ἐγώ.
με Φίλων ἔρημοι. σὲ δὲ θανόντ' ἀκούομεν.
ἥρα πόθεν δ' ὧδ' ὑμᾶς ἦδ' ἐσῆλθ' ἀθυμία;
με Εὐρυδίκης λέκτρων ἥγγελλον τάδε.
ἥρα τίδ' ἐξελείπετ' οἶκον, ἑστίαν τ' ἐμήν;
με βίᾳ. πατὴρ μὲν ἐκτὸς ὢν σφωτὸ λέχος.
ἥρα διὰ κἔχων αἰδῶ τὸν γέροντ' ἀτιμάσας;
με Αἰδὼς γ' ἀρκεῖ φίλε φίλ θεοῦ πρόσω.
ἥρα ὅτῳ δ' ἀπόντος ἐσανίζομεν φίλων;
με φίλοι γὰρ εἰσιν αὐθρὶ δυσυχεῖ τινες;
ἥρα μαχας δὲ Μινυῶν, ἃς ἔτλιω, ἀπέπυσας;
με Ἄφιλον, ἵν' αὖθίς σοι λέγω, τὸ δ' δυσυχές.
ἥρα ὀρίψεθ' ἅλις τάδε πρόβολας δόμης;

καὶ φῶς ἀναβλέψειδε, τὸ μάτω σκότος
Φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασι δεδρηκότος;
ἐγὼ δέ, νιῶ γὰρ τἄμῆς ἔργον χρός,
πρῶτον μὲν εἶμι, καὶ κατασκάψω δόμους,
μαινῶν τυραύνων. μᾶτα δ' αὐσίου τιμὰν,
ῥίψω μιαυδν ἕλκημα. καδ μέσον δ' ὅσους
μακὰς ἐφεῦρον, εὖ παθόντας ἀξ ἐμᾶ,
τοῦ μαλλινίκου τοῦ δ' ὅπλων χειρώσομαι.
οὐδὲ πῦρ ωτοῖς διαφορῶν τοξεύμασι,
νεκρῶν ἅπαντ' Ισμηνὸν ἐμπλήσω φόνα.
Δίρκης τε νᾶμα λουκὸν αἵματι θήσεται.
" τοῦ, γάρ μ' ἀμύναν μᾶλλον, ἢ δόμασι τι χρή,
" καὶ παισὶ, καὶ γέροντι. χαιρόντων πόνοι.
μάτην γὰρ αὐτὸν τῶνδε μᾶλλον ἴδυσα.
καὶ δεῖ μ' ἴσως τῶνδ', εἴπερ οἵδ' ἴσως παῖδες,
θνήσκειν ἀμύοντ'. ἢ τί φήσομεν μακρὸν,
ὕβρει μὲν ἐλθεῖν εἰς μαχὴν λέοντί τε,
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶνδ' ἐμῶν τέκνων
ὑπεκπονήσω θανάτου; ὑκ ἄρ' Ηρακλῆς
ὁ μαλλίνικος, ὡς πάροιθεν λέξομαι.
" δίκαια δῦν τεκόντας ὠφελεῖν τέκνα,
" πατέρα τε πρέσβιν, τοῦ τε κοινωνὸν γάμων.
ἀμ πῶς σ' δὲ μὲν ὦ πᾶι, τοῖς φίλοις εἶν φίλον,
τὰ τ' ἐχθρὰ μισεῖν. ἀλλὰ μὴ πείσῃ λίαν.
ῆρα τίδ' ἐσι τῶνδε θᾶσσον, ἢ χρεὼν πάτορ;
ἀμ πολλὰς πρύμνας, ὀλίγας δὲ τοῦ λόγου
δοκοῦντας εἶν, συμμαχὰς ἀναξ ἔχει.
οἳ σάσιν ἔθηκαν, καὶ δόλεσαν πόλιν,
ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας. τὰ δ' ἐν δόμοις,
δαπάναισι φρεδνα, δαφυγόνδ' ὑπ' ἀργίας.

ὄφθης

ὄφθης ἐπελθὼν πόλιν. ἐπεὶ δ' ὄφθης, ὄρα
ἐχθρὸς ἀθρεῖσας, μὴ πρὸς γνώμην πέσῃς.
ῆρα μέλει μὲν ὀδέν, εἰ με πᾶσ' εἶδεν πόλις.
ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' ὑκ ἐν αἰσίοις ἔφραις,
ἔννων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπωκότα,
ὥσ' ἐκ φρονοίας μύθοις ὑπέπλυσ χθόνα.
ἀμ μαλῶς προσελθὼν νιῶ, πρόσειπέ θ' ἑσίαν,
καὶ δὸς πατρῴοις δώμασι σὸν ἐμὲ δεῖν.
ἥξει γὰρ αὖθις, σὺν δ' ἁμάρτα, καὶ τέκνα
ἕλξων, φονεύσων, μᾶμ' ἐπισφάξων, ἄναξ.
μόνῳ δ' αὐτῷ, πάντα σοι γνήσεται,
πῆ τ' ἀσφαλείᾳ μόρδανεῖς. πόλιν τε σὺν
μὴ πρὶν παρέξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι τέκνον.
ῆρα δρᾶσω ταῦδ'. εὖ γὰρ εἶπας. εἶμ' εἴσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ὀξανηλίῳ μυχῷ,
ἅδδε μόρῃς ἐνόρθον, ὑκ ἀτιμάσω
θεὸς πρόσειπεῖν πρῶτα σὸν ἡδὺ σέγας.
ἀμ ἦλθον γὰρ ὄντως δόματ' εἰς ἅδδε τέκνους
ῆρα καὶ θῆρά γ' εἰς φῶς τὸν προκάρδιον ἄγαγον.
ἀμ μαχὴ μερατήσας, ἢ θεᾶς δόρημασιν;
ῆρα μαχή. τὰ μυσῶν δ' ὀργὴ δυτύχησ' ἐδόμων.
ἀμ ἢ καὶ ματ' οἴκους ὄδιν Εὐρυσθέως ὁ θήρ.
ῆρα χθονίας νιν ἄλσος, Ερμιόνη τ' ἔχ' πόλις.
ἀμ δὸ δ' οἴδην Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω.
ῆρα δὴ οἴδην. ἐλθὼν ταῦθαδ' ἐδέδιμ πάρος.
ἀμ χρόνον δὲ πῶς προσθορ ἦδ' ὑπὸ χθονί;
ῆρα θησέα μομίζων, ἐχρόνισ' ἐν ἅδδε πάτορ.
ἀμ καὶ πῶ δ' ὑν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
ῆρα βέβηκ' Αθήνας, νέρθεν ἄσμενος φυγών.
ἀλλ' εἰ δ' ὁμαρτεῖτ' ὦ τέκν' εἰς δόμους πατρί.

λαμίονες

καλλίονές τ' ἄρ' εἴποδοι τῶν ἐξόδων
πάρεισιν ὑμῖν. ἀλλὰ θαρσοῦ ἴσχετε,
καὶ νάματ' ὄσσων μηκέτ' ἐξανύεται,
σύ τ' ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λαβε,
τρόμου τε παῦσαι, καὶ μέθεσθ' ἐμῶν πέπλων.
οὐ γὰρ πτερωτὸς, οὐδὲ φευξιῶ φίλους.
ἆ. οἱ δ' οὐκ ἀφιᾶσιν, ἀλλ' ἀναπτόνται πέπλων.
,, Τοσῷδε μᾶλλον ᾧδ' ἔβητ' ἀπὸ ξυροῦ,
ἄξω λαβών γε τούσδ' ἐφολκίδας χεροῖν.
ναῦς δ' ὡς ἐφέλξω. καὶ γὰρ οὐκ ἀναίνομαι
,, θεραπεύμα τέκνων. πάντα τἀνθρώπων ἴσα.
,, φιλοῦσι παῖδας οἵ τ' ἀμείνονες βροτῶν,
,, οἵ τ' οὐδὲν ὄντες. χρήμασιν δὲ διαφοροι
,, ἔχουσιν, οἵδ' οὔ. πᾶν δὲ φιλότεκνον γένος.
χο ἁ νεότας μοι, φίλον ἄ-
,, χθος. τὸ δὲ γήρας, αἰεὶ
,, βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
,, ὑπὲρ κρατὶ κεῖσαι,
,, βλεφάρων σκοτεινὸν
,, φάρος ἀπὸ καλύψαν.
,, μή μοι μήτ' ἀσιήτιδος
,, τυραννίδος ὄλβος εἴη,
,, μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη,
,, τᾶς ἥβας ἀντιλαβεῖν.
,, ἃ καλλίστα μὲν γὰρ ὄλβῳ,
,, καλλίστα δ' γὰρ ὠγνίᾳ.
,, τὸ δὲ λυγρὸν, φόνιόν τε γῆρας,
,, μισῶ. κατὰ κυμάτων
,, δ' ἔρροι. μηδέ ποτ' ὤφελεν
,, θνατῶν δώματα, καὶ πόλεις

ἐλθεῖν,

,, ἐλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀεὶ
,, πτεροῖσι φορείσθω.
,, εἰ δὲ θεοῖς ἦν ξύνεσις,
,, καὶ σοφία κατ' ἄνδρας,
,, δίδυμον ἂν ἥβαν ἔφερον,
,, φανερὸν χαρακτῆ-
,, ρ' ἀρέτας, ὅσοισι
,, μέτα, καὶ θνατοὶ ἐν
,, τὰς αὐγὰς πάλιν ἁλίου,
,, δισσοὺς ἂν ἔβαν διαύλους.
,, ἁ δυσγένεια δ' ἁπλοῦν ἂν
,, εἶχε ζωᾶς βιοτάν.
καὶ τῷδι, τούς τε κακοὺς ἂν
γνῶναι, καὶ σοὺς ἀγαθοὺς
ἴσον, ἅτ' γὰρ νεφέλαισιν ἔστρων,
ναύταις ἀριθμὸς πέλει.
,, νῦν δ' οὐδεὶς ὅρος ἐκ θεῶν
,, χρηστοῖς, οὐδὲ κακοῖς σαφής.
,, ἀλλ' εἱλισσόμενός τις αἰὼν,
,, πλοῦτον μόνον αὔξει.
οὐ παύσομαι τὰς χαριτας
μούσαις συγκαταμιγνὺς,
ἡδίσταν συζυγίαν.
ἢ ζώην μετ' εὐμουσίας,
αἰεὶ δ' γὰρ στεφάνοισιν εἴην.
ἔτι τοι γέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ μναμοσύναν.
ἔτι τὰν Ηρακλέους
καλλίνικον ἀείσω,
πρά τε βρόμιον οἰνοδόταν,

πρά

πῆμά τε χέλυος ἑπτατόνου
μολπαὶ, καὶ λίβωι αὐλόν,
ὅπως ἰαχὰ παύσομαι
μόσας, αἳ μ' ἐχόρδυσαν.
παιᾶνα μὲν Δηλιάδες
ὑμνοῦσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
λατοῦς ὔπαισθα γόνον,
εἰλίσσουσαι ἰαλλίχορον.
παιᾶνας δ' ὦδὶ σοῖς μελάθροις,
λύκιε, ὡς, γέρων ἀοιδὸς
πολιᾶν ἐκ γνώμας,
ἐλελίξω. τὸ γὰρ εὖ
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς ὁ παῖς. τὰς δ' εὐγενείας
πλοῦν ὑπορβάλλομαι.
μοχθήσας τὸν ἄκυμον
θῆκαν βίοτον βροτοῖς,
τέρψας δείματα θηρῶν.

λύκ. εἰς ἰαιρὸν οἴκων ἀμφιπτύχων ἔξω πορᾶς.
χρόνος γὰρ ἤδη σαρὸς, ὀξύστομ πέπλοις
ἰασμεῖδε σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν.
ἀλλ' εἶα; παῖδας, καὶ δόμων δ' Ἡρακλέους
ἔξω μέλδυε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστης γ' αὐτὸς ἀγγέλλειν θανεῖν.

ἀμ. ἄναξ, δίωκεις μ' ἀθλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις τῶν θανόντων τοῖς ἐμοῖς.
ἃ χρῆν σε μητρὸς, καὶ ἰρατεῖς, πόσιν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκη πρόσθεν ἢ μὲ θανεῖν,
σέργειν ἀνάγκη. δρᾶσόν δ' ἃ σοι δοκεῖ.

λύκ. πῶς δῆτα Μεγάρα; πῶς τέκν' Ἀλκμήνης γόνος;

δοκῶ

ἀμ. δοκῶ μὲν αὐτὼ ὡς θύραθεν εἰπάσαι.
λύκ. τί χρῆμα δόξης φίλ' ἔχεις τεκμήριον;
ἀμ. ἱκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας θάσσειν βόθροις.
λύκ. ἀνόνητά γ' ἱκετεύσασαν ἐκσῶσαι βίον.
ἀμ. εἰ γὰρ θανόντα γ' ἀνακαλεῖ μαστὸν πόσις.
λύκ. ὅδ' ὁ πάρεσιν. ὁ γὰρ μὴ, μόλις ποτὲ;
ἀμ. ὀκ. ἔγε μή τις θεῶν ἀνασῴσει νιν.
λύκ. χώρᾳ πρὸς αὐτὸν, κἀκ δόμων ἔκμιζ' ἑκὼν.
ἀμ. μετοχὸς ἂν εἴην τοῦ φόνου δρᾶσας τόδε.
λύκ. ἡμεῖς, ἐπειδὴ σοι τόδ' ἐς γνώμην μόλον,
οἱ δειμάτων ἔξωθεν, ἐκπορεύσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας. δόλιον ἐπεύδει πρόσωπον,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων.
ἀμ. σὺ δ' ἔνδον ἴθι, ἔρχε δ' εἰ χρεών. τὰ δ' ἄλλ' ἴσως
„ ἄλλῳ μελήσει. προσδόκα δὲ δρᾶν κακῶς,
„ κακόν τι πράξειν. ὦ γέροντες, εἰς καλὸν
στείχει, βρόχοισι δ' ἀρκύων γνώσεσθαι
ξιφηφόροισι, σὺν πέλας δόκῳ κτανεῖν
ὁ παγκάκιστος. εἶμι δ' ὡς ἴδω νεκρὸν
„ πίπτοντ'. ἔχει γὰρ ἡδονὰς θνήσκων ἀνὴρ
„ ἐχθρὸς, τίνων τε τῶν δεδραμένων δίκην.

χο. Μεταβολὰ κακῶν,
„ μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ,
„ πάλιν ὑπεξῄρηται
„ βίοτον εἰς ἄϊδαν.
„ ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
„ παλίρρους πότμος.
ἀμ. ἦλθον χρόνῳ μὲν, ὅ δίκην δώσεις θανών,
ὕβρεις ὑβρίζων ἀμένονας σέθεν.
χο. Χαίρουσαι, δακρύοις

ἔδοσαν

,, ἐξοίσομεν ἐκβολάς.
πάλιν ἔμολον ἃ πάρος
ὅποτε σὰν φρενὸς ἧλ-
πισε παθεῖν γᾶς ἄναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιὲ, καὶ τὰ σὰ μάτην ἔσω
σκοπῶμεν, εἰ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
λύ ἰώ μοι μοι. Χο. τόδε κατάρχεται
μέλος ἐμοὶ κλύειν
φίλιον ἢ σόμοις.
θανάτου δὲ πρόσω βοᾷ,
βοᾷ, σφάζων φροίμιόν γ' ἄναξ, φόνον.
λύ ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖα, ἀπόλυμαι σόλῳ.
χο καὶ γὰρ σιώλυσ'. αὐτάποινα σ' ἐκτίνων,
τόλμα, σισ'ὰς γε τῷ σιδηραμφίῳ σίκλῳ.
χο Τίς ὁ θεὸς ἀνομίας χαίνων, θνητὸς ὤν;
,, ἄφρονα λόγον ἀρανίων μακάρων
,, κατέβαλ'. ὡς ἀρ' ὁ ἀθάνατοι θεοί.
γέροντες, ἆπετ' ἐσι δυσεβὴς ἀνήρ.
σιγᾷ μέλαθρα. πῶς χορεύς τραπώμεθα.
Φίλοι γὰρ δύτυχᾶσιν, ὃς ἐγὼ θέλω.
χοροὶ, χοροὶ, καὶ θαλίαι μέλεσι Θήβας
ἱδρὼν κατ' ἄσυ.
μεταλλαγαὶ γὰρ σακρύων,
μεταλλαγαὶ σωτυχίας
ἔτεκον ἀοίσλοις.
Βέβακεν ἄναξ ὁ κλεινός.
ὁ δὲ παλαίτερος
κρατεῖ, λιμένα λιτῶν γε τ' ἀχρόντιον.
,, σοκυμάτων ἐκὸς ἦλθεν ἐλπὶς.
,, θεοί, θεοί, τῷ ἀσίκῳ μέλεσι, καὶ τῷ

ὁσίῳ

,, ὁσίῳ ἐπαίειν.
,, (ὁ χρυσὸς, ἃ τ' δύτυχίαι,
φρονεῖν βροτοὺς ἀγαγέται
δώμασιν ἄσικον
ἐφέλκων) χρόνον γὰρ ἔτλαν
τυπάλιν εἰσοραῖν,
νόμον πᾶν ἐμένος, δύνομίῳ χαίρειν σισθέν.
ἔθρασσεν ὄλβου μελαινὸν ἅρμα.
Ισμηνῷ σεφανοφορεία,
ξεσαί β' ἑπτάπυλοι πόλεως,
ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί.
Δίρκα δ' ἁ καλλιρέεθρος,
σιώ τ' ἀσωπίσιδες κόραι,
πατρὸς ὕσλως βᾶτε
λιποῦσαι συναοισλοὶ
νύμφαι τὸν Ηρακλέους
καλλίνικον ἀγῶν'. ὦ
πυθία σεμνοφόντα πέτρα,
μεσσῶν δ' ἑλικωνίσλων σλώμασι,
ἦξεν δύγαθεῖ κελαδήσῳ
ἐμὰν πόλιν, ἐμούς τε τέκνα,
σπαρτῷ ἵνα γνῶ ἔφανε
χαλκασπίσλων λόχος, ὃς γᾶν
τέκνων τέκνοις μεταμείβῃ,
Θήβαις ἱδρὼ φῶς.
ὦ λέκτρων σλύσυγγενεῖς
δύναὶ, θνατογενεῖς τε,
καὶ Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς δύνας,
νύμφας τὰς πορσιήλος, καὶ σισόμ
μοι τὸ παλαιὸν ἥσλη

λέχ☉ ὦ Ζεῦ τὸ σόν,
ὄκ ἐπ' ἐλπίδι φαύθη,
λιμπρὰν δ' ἔδυ ξ' ὁ χρόν☉
τὰν Ηρακλέ☉ ἀλκάν.
ὃς γᾶς ἔξέβα θαλάσσων,
Γλάτων☉ λῶμα λιπὼν νόρτρομ.
λιέοσων μοι τύραννο☉ ἔφυς,
ἅλυς γένει αὐάκτων.
ἃ ναῦ ἔσορᾶν φαίνει,
ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνα
ἄμιλλαν εἰς τὸ δίκαιον,
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.
ἔα, ἔα.
ἆρ' εἰς τὸν αὖτὸν πίτυλον ἥκομεν φόβας;
γόρ' οντὸν, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ.
φυγῇ φυγῇ
νωθὲς πέδαιρε λῶλον, ἐκπόδιλὸν ἔλα.
ὦ ναὲ ναὲ,
ἀπότροπ☉ γένοιό μοι τῶν πημάτων.

δεις θαρσεῖτε νυκτὸς τλήμ' ὀρῶντὸν ἔκγονον
λύσαν γόρ' οντὸν, λιάμὲ τλῆ θεῶν λάτριν
ιερ. πόλει γὰρ ὅδ' ἥκομεν βλάβ☉,
ἑνὸς δ' ἐπ' αὐθρὸς σώματα στρατὸν όμεν,
ὃν φασιν ἔβαν Ζηνὸς Αλκμήνης τ' ἄπο.
πρὶν μὲν γὰρ ἄθλοις ἐκτελοῦσαι πικρὸς,
τὸ χρῆν νιν ἔξεσωζον. ὅτ' ἔλα πατὴρ
Ζεὺς νιν λακῶς δρᾶν, ὅτ' ἐμ', ὅθ' Ηραν ποτέ.
ἐπεὶ δὲ μόχθος λιεπόρασ' Εὐρυσθέως,
Ηρα πρόσφαι λαινὸν αἷμ' αὐτῷ θέλει,
παῖδας λατακτείναντα. σωθέλω δ' ἐγώ.

ἀλλ'

ἀλλ' εἰ ἄτεγκτ☉ συλλαβεῖα λαρδίαν,
νυκτὸς λιελαινῆς ανυμφίαις πρὸθφώς,
μανίας τ' ἐπ' αὐθρὶ τῷδε, κἀπαιδλοκτόνους
φρενῶν παραγμὸς, ἡν πολῶν σκιρτήματα,
ἔλαυνε. λίνει, φόνιον ἔξίει λαῶν.
ὃς αὖ φονεύσας δι' ἀχρόσπορ πόρον
τὸν λαλλίπαιδα στέφανον αὐθέντη φόνῳ,
γνῶ μὲν γὰρ Ηρας οἷός ἐς αὐτῷ χόλ☉,
,, μαθὼν δὲ γὰρ ἐμόν. ἢ θεοί μὲν ἀλαμπῆ,
,, τὰ θνητὰ δ' ἔσαι μεγάλα. μὴ σθένε☉ λίκλω.

λύσ ἔξ εὐγενῆς μὲν πατρὸς, ἔκ τε μητρὸ☉
πέφυκα, νυκτὸς ὀρανῦ τ' ἀφ' αἵματ☉.
τιμὰς δ' ἔχω τάσδ' ὑπ' ἀγαθὰ λῶν φίλοις,
ὅστ' ἦλομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνδρώπων φίλους.
πέφαινέσαι δὲ πρὶν σφαλεῖσαν εἰσιδεῖν,
Ηρα θέλω σοί τ', ἢν πίθηαι ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ' ὑπ' ἄσημ☉, ὅτ' ὦν χθονί,
ὅστ' ἐν θεοῖσιν, ὄγε μ' ἐπωνείμπεις λόμας.
ἄβατον δὲ χώραν, κἀθάλασσαν ἀγρίαν
ἔξημερώσας, θεῶν ἀνέσησεν μόν☉
τιμᾶς, πιτνόσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο
Οἵ τ' ὑπέραινῶ μεγάλα βάλεδαι λακά.

δεις μὴ σὺ νεθέτει, τάδ' Ηρας λακὰ μηχανήματα
εἰς τὸ λῶσον ἐμβιβάζουσ' ἴχν☉, ἀντὶ τοῦ λακοῦ.

λύσ ἐχὶ σωφρονεῖν γ' ἐπέμψε δεῦρό σ' ἡ Διὸς δάμαρς;

δεις ἥλιον μαρτυρόμεδα δρῶσ', ἃ δρᾶν ὁ βάλομαι.

λύσ εἰ δὲ δὴ μ' Ηρα θ' ὑπουργεῖν σοὶ τ' ἀναγκαίως ἔχει
πάχος, ὑπὸ ῥοίβδην β' ὁμαρτεῖν ὡς λίωγέτᾳ λύνᾳ,
,, εἰ μὴ γ'. ὅτε τόντ☉ ὄντω λύμασι σφῶν λαθρως,
,, ὅτε γῆς σεισμὸς, ὑράνου τ' οἶδρος ὠδῖνας πνέων,

,, οἵ ἐγὼ σταδιοδρομῶμαι σδρνομ ἐὶς Ηρακλέ☉.
καὶ ματαῤῥήξω μέλαθρα, καὶ σίόμους ἐπεμβαλῶ,
τέκν' ἀκτείνασα πρῶτον. ὁ δὲ μανὼν, ὃν εἴσεται
παῖδας, ὃς ἔπικτ' ἐμαίμ, πρὶν αὖ ἐμᾶς λύσας ἀφῇ
ἧπ ἰδά. καὶ σὴ μνάσει μ ἃ τὰ βαλβίδων ἄπο;
καὶ σ' ἀστρόφους ἑλίσσει σίγα γοργώπους κόρας.
ἀμπωνοὰς σ' ὁ σωφρονίζει, τοῦ☉, ὡς ἐς ἐμβολὴν
σ' ἐνός. μυκᾶται ὄ, λίπρας αὐχαλῶν τὰς παρτάρου.
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορδύσω, ἢ μαίσαν λήσω φόβῳ,
σὲχ' ἐς ὄλυμπον πεσλαίρσ' Ιει, γνναῖον πόδα.
ἐὶς σίόμους σ' ἡμεῖς ἄφαντοι σλυσόμεθ' Ηρακλέ☉.

χο ὀτοτοτοτοί.
σφάξομ, ἀπόκειρέ τε σὸν ἄνθ☉
πόλις ὁ Διὸς ἔκγον☉
μέλε☉ Ελλὰς, ἃ τὸν σύδργέταν
ἀφβαλεῖς. ὀλεῖς μανίαισι λύσας,
χορδυθμὸν φαύλοις.
βέβακεν φὼ δόφροισιν ἃ πολύσον☉.
ἅρμασι σ' φσλίσλωσι μφήτρομ ὡς ἀπλοβᾶ,
νυκτὸς γοργὼν, ἑκατὸν μεφαλαῖς,
ὄφεων ἰαχήμασι λύσα μαρμαρωπός.
ταχὺ γὸν σύτυχῆ μεῖβαλε σλαίμων.
ταχὺ σὲ πῶς πατρὸς τέκν' ἐκπνδύσατε.
ἰώ μοι μέλε☉, ἰὼ Ζδῦ, τὸ σὸν γένος, ἄγονον αὐτίκα.
λύσα σέ σ' ὠμόβρωτ☉, ἀκρινόδικοι
σλίκαι, μακοῖσιν ἐκπετάσσσιν. ἰὼ σέγαι.
ματάρχεται χόρδυμα τυμπαύων ἄτορ,
ἐ βρομίῳ μεχαεισμῶνα θύρσῳ. ἰὼ σλόμοι.
πῶς αἷματ' ἐχὶ τᾶς σλιονυσιαδ☉
βοτρύων ὠδῖ χεύμασι λώβας,

φυγὴ

φυγῆ τέκν' ἐξορμᾶτε,
σλάϊον τόσε, σλάϊον
μέλ☉ ἐπαυλεῖται,
μανάγετεῖ τε τέκνων σλιωγμόν.
ὅπστ' ἄκρωτα σλόμοισι
λύσα βακχεύσει
αἰ αἰ μακῶν.
αἰ αἰ σπᾶτα.
ὀργᾶσθ' ὡς σφῶ
πατρὰς, τάν τε ταισλοτρόφον.
μαῖταν τέκεα γνναῖται.
σλά, ἰσλά.
θύελλα σείει σλῶμα, συμπίπτει σέγη.
ἔ, ἔ. τί δρᾶς ὦ πᾶ Διός,
μελαθρῳ τάραγμα παρτάρειον,
ὡς ἐπ' ἐγχελάσλῳ ποτὲ Γαλλὰς,
ἐὶς σίόμους ὠίμωξεις.
ὦ λευκὰ γήρα σώματα, ἀνάκαλεῖς με τίνα βοάν;
ἄλασα ταὐ σίόμοισι. μαύτην ἐχ ἑτέρου ἄξομαι.
τεθνᾶσι παῖδες.
αἰ, αἰ. σφάζεθ', ὡς σενακτά.
σλαΐοισι φόνοι,
σλαΐοι δὲ τοκέων χεῖρδν.
ἐκ ἀν τις εἴποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν,
πῶς πασὶ σφανταὶ ἄταν,
ἄταν πατρὸ☉ ἀμφαίνεις,
λέγε τίνα τρόπον ἔσυ τοδόθ' φ,
ὠδῖ μέλαθρα μακὰ τάσλε,
τλήμονάς τε παίσλων τύχας.
ἄγγ ἱερὰ μὴ ἔν ἢ πάροιθεν ἐχάρας Διὸς

λιχθάρσι οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε θῶλε λωμάτων Ηρακλέης.
χορὸς δὲ λαμπρόμορφος εἰσήκει πέπλων,
πατήρ τε, Μεγάρα τ'. ἐν κύκλῳ δ' ἦσθην λαοῦ
εἵλικτο βωμὸν. φθέγμα δ' ὅσιον ἔχομεν.
μέλλων δὲ λαλὸν χειρὶ λεξιᾷ φορεῖν,
εἰς χόρινθ' ὡς βάψειεν Αλκμήνης τόκος,
ἔσπισπᾶν. καὶ χρονίζοντος πάρος,
παῖδάς σ' προσέχορ' ὄμμ'. ὁδ' ἀκέτ' αὐτὸς ἦν.
ἀλλ' ἐν προφαῖσιν ὀμμάτων ἐφθαρμένος,
βίζας τ' ἐν ὅσοις αἵματος πὸς ἐκβαλών,
ἄφρον λατίσας' ὃν τρίχα γνειάδος.
ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι θαπεπλημμένος,
πάτερ, τί θυμῷ πρὶν λτανεῖν Εὐρυδίκα,
λαθάρσιον πῦρ, καὶ πόνους λιπὰς ἔχω,
ἄξιον μιᾶς μοι χειρὸς δοῦ θέσθαι πάλιν;
ὅταν δ' ἐνέγκω δοῦρο λρᾶτ' Εὐρυδίκης,
ὧδε ἓξ νεῶν θανόντων ἀγνιὰ χόρας.
ἐκχεῖτε πηγὰς, ῥιπᾶτ' ἐκ χειρῶν λαιᾶς.
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ὅπλον χόρυς;
πῶς τὰς Μυκήνας εἶμι. λαζυγὸς χρεὼν
μοχλὸς, λικέλλας θ', ὥστε λυκλώπων βάθρα,
φοίνικι λανόνι, καὶ τύχας ἁρμοσμένα,
στρεπτῷ σιδήρῳ σωτριαινώσω πόλιν.
ἐκ τῶδε βαίνων, ἅρματ' ὀκ ἔχων, ἔχειν
ἔφασκε. δίφρος τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
λαθεινε, λχήτρῳ δίπτερ' ὡς θείων χορί.
δίπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ.
λαί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλου βραχὼν,
πάλαι πῶς ἡμᾶς λαιότης, ἢ μάνεται;

ὅδ'

ὅδ' ἕρπων ἄνω τε, καὶ λάτω ἠδὲ σίγας,
μέσον δ' ἐς αὐδὴν εἰσέσωμ, Νίσος πόλιν
ἥκειν ἔφασκε, δωμάτων ἔσω βεβώς.
δίνηθεὶς δ' ἐς ὅδας, ὡς ἐπεῖ σκοπάζεται
θοίνην, δίελθὼν δ' εἰς βραχὺ χρόνον μονῆς,
ἐδμῶ ναπαίας ἔλεγε πρόσβαίνειν πλάκας.
λάνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πῶς ἀδίην ἡμέλᾶτο. λάξ ἐκηρύσσετο
αὐτὸς πῶς αὐτὸν λαμπίνης, ὀδόντος
ἀπὸ λὼ ἔσω πόν. δίνας δ' Εὐρυδᾶ βρέμων,
ἦν γὰ Μυκήνας ἔρ' λόγῳ. πατὴρ δίενιμ
θίγων λρατοῦς χεῖρος, γνύπει τάδε.
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ἐγνώσεως
ἕλ'; ὅπ πρόνος σ' ἐκβάκχευσε νεκρῶν,
ὃς αἰ πὶ λαίνεις; ὀδίενιμ Εὐρυδίκης λοκῶν
πατρὸς πρὸ ταρβῶν' ἱκέσιον ψαύειν χόρος,
ὠθεῖ, φαρέτραν δ' ὀὖτρεπῆ σκοπάζεται,
καὶ τόξ' ἑαυτῷ πασί, σοῦ Εὐρυδίκης
λοκῶν φονεύειν. οἱ δὲ ταρβοῦντ' φόβῳ,
ὥρουν ἄλλος ἄλλοσ' εἰς πέπλους. ὁ μὲν
μητρὸς παλαίνης, ὀδ' ὑπὸ λίονος σκιᾷ.
ἄλλος δὲ βωμοῦ ὄρνις ὡς, ἔπῆξ' ὕπο.
βοᾷ δὲ μήτηρ, ὦ τέκνον, τί δρᾶς; τέκνα
λτέναις; βοᾷ δὲ πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος.
ὀδ' ἐξελίσσων παῖδα λίονος λύκῳ,
τόξευμα λεινὸν ὠδῖνος γὰ πίον σαθείς,
βάλλει πῶς ἵππερ. ὑπὶ δὲ λαίνας
ὀρθοστάδας ἔδυσεν, ἐκπνείων βίον.
ὁδ' ἀλάλαξε, λάπεκόμπασεν τάδε,
ἓς μὴ νεοσσὸς ὅδε θανὼν Εὐρυδίκης,

ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπτωκέ μοι.
ἄλλῳ δ' ἐπεῖχε τόξ' ὃς ἀμφὶ Βωμίαν
ἔπτηξε κρηπῆδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν.
φθάνει δ' ὁ τλήμων γόνασι προσπεσὼν πατρός.
καὶ πρὸς γένειον χεῖρα, καὶ δέρην, βαλὼν,
ὦ φίλτατ' αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνεις πάτερ,
σός εἰμι, σὸς παῖς. οὐ τὸν Εὐρυσθέως ὀλεῖς.
ὅδ' ἀγριωπὸν ὄμμα γοργόνος στρέφων,
ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγρῶ τοξεύματος,
μυδροκτύπων μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν,
ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα.
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ. δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν,
χωρεῖ τρίτον θῦμ', ὡς ὑπὸ σφάξων δυοῖν.
ἀλλὰ φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, καὶ κλήει πύλας.
ὅδ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ κυκλωπείοισιν ὤν,
σκαπτει, μοχλεύει θύρετρα. κἀκβαλὼν σταθμὰ,
δαίμαρτα καὶ παῖδ' ἑνὶ κατέστρωσεν βέλει.
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἱππεύει φόνον.
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ὁραῖν ἐφαίνετο,
Παλλὰς κραδαίνουσ' ἔγχος ὑπὸ λόφῳ κέαρ,
κἄρριψε πέτρον στέρνον εἰς Ηρακλέους.
ὃς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε. (πιτνεῖ δ' εἰς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας, ὃς πεσήμασι στέγης
διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι)
σὺν τῷ γέροντι δεσμὰ σειρεύων βρόχῳ.
ἡμεῖς δ' ἐλευθεροῦντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου,
μηδὲν προσεργαίσαιτο τοῖς δεδραμένοις.

εὕδει

εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,
παῖδας φονεύσας, καὶ δαίμαρτ'. ἐγὼ μὲν οὖν
οὐκ οἶδα θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος.
χο ὁ φόνος ἦν, ὃν ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
τότε μὲν περισαμότατος, καὶ ἄριστος
Ελλαδι τῶν τοι Δαναοῦ παίδων,
ταδ' ὑπερέβαλε πρέσβαμε
τὰ τότε κακὰ ταλανι
διογενεῖ κόρῳ μονοτέκνου Γρόκνης.
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον μούσαις.
σὺ δὲ τέκνα τρίγονα τεκόμενος ὦ δαὶς,
λυσσάδι συγκατειργάσω μοίρᾳ.
ἐν τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον,
ἢ φθιτῶν αὐδὰν,
ἢ τὸν ἀΐδα χορὸν ἰαχήσω;
φεῦ, φεῦ.
ἴδεσθε διάνδιχα κλῆθρα,
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων.
ἰώ μοι.
ἴδεσθε τάδε τέκνα πρὸς πατρὸς ἄθλια.
κείμενα δυστάνου,
εὕδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκποδὼν φόνου.
περὶ δεσμὰ δὲ, καὶ πολύβροχ' ἁμμαίτων
ἐρείσμαθ' ἡράκλειον ἀμφὶ δέμας
τάδε λαΐνοις ἀνημμένα,
ἀμφὶ κίοσιν οἴκων.
ὅδ' ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον καταστένων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικραὶ διώκων τὴν λύσιν, πάρεσθ' ὅδε.
ἀμ καδμεῖοι γέροντες, οὐ σίγα, σίγα,

 τὸν

τὸν ὕπνον πρεσβεύομεν,
ἐᾶσατε λαθέσθαι κακῶν;
χο καὶ σὲ λακρύοις σφὼ πρέσβυ, καὶ
τέκεα, καὶ τὸ καλλίνικον κάρα.
ἀμ ἑκατέρω πρόβατε, μὴ
λυπεῖτε, μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν εὖ δαίοντα,
ὑπνώδεά τ', εὔνας ἐγείρετε.
Helen. ad finem p. 512 χο οἴ μοι, φόνος ὅσος δὴ. Αμ. ἆ, ἆ. δάμολεῖτε,
λεχυμνὸς ἐπαντέλλει.
ὀκ ἀπρεμίαι θρῴων αὐ-
άζετ' ὦ γέροντες; μή,
θέσμ' ἀνεγειρόμενος
χαλάσας, ἀρπᾷ πόλιν,
ἀρὰ δὲ πατρῷα, μέλαθρά τε καταρᾴξῃ;
χο ἀδμώατ' ἀδμώατά μοι.
ἀμ σίγα. πνοὰς μάθω.
φέρε πρὸς ὅς βάλω.
χο εὔδει; Αμ. ναί, εὕδει ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὃς ἔκανεν ἄλοχον,
ἔκανε δὲ τέκεα, τοξήρει
ψαλμῷ τοξεύσας. Χο. σφάζε νιν.
ἀμ σφαλῶ τέκνων ὄλεθρον.
χο ἰώ μοι σέθεν τε παιδός.
αἰαῖ ὦ πρέσβυ. Αμ. σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἀνεγειρόμενος ῥίφεται.
φέρ' ἀπόκρυφον θέμας
ὑπὸ μέλαθρον λιρύπω.
χο θάρσει. νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ.
ἀμ ὀρᾷς, ὀρᾷς.

τὸ μὲν φαῦλον ἐκλιπεῖν ὧδε
κακοῖσιν ὃ φεύγω τάλας.
ἀλλ' εἴ με κανεῖ πατέρ' ὄντα,
πῶς δὲ κακοῖς, κακὰ μήσεται.
πῶς ἐσυννύσει θ' αἷμα σύγγονον ἔξω.
χο τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτε πάμαρτι σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἐμέλλου' ἐκπράξειν,
Ταφίων πόρκλυσον ἄνυ πέρσας.
ἀμ φυγᾷ φυγᾷ γέροντες
ἀπὸ πῶν δωμάτων
δίωκετε, φεύγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον.
τάχα φόνον ἕτερον ὧδε φόνῳ βαλὼν,
ἀναβακχεύσει Καδμείων πόλιν.
ἥρα ὦ Ζεῦ, τί πᾶδ' ἦχθηρας ὧδ' ὑπερφόνως
τὸν σόν, δακὼν δὲ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα.
ἔμπνους μὲν εἰμι, καὶ δέδορχ' ἅπερ με δεῖ,
ἀθέρα τε, καὶ γῆν, τέξα θ' ἥδε τεκοῦσα,
ὡς γ' ἐλεύθωνι, καὶ φρενῶν παραγματι
πέπληγα δεινῶ, καὶ πνοὰς θρόμας πνέω,
μετάρσιος, ὃ βέβαια πνεύμονων ἄπο.
ἰδού, τί δέσμοις ναῦς ὅπως ὡρμισμένος,
Helen. ad finem p. 38. νεανίαν θώρακα καὶ βραχίονα
πρόσειμι θραυσῶ λαΐνῳ τεχίσματι.
ἃ μὲν νεκροῖσι γάϊτονας θάκας ἔχω.
πῦρ ὠτὰ τ' ἔγχη, τέξα τ' ἔπαρτα πέλω,
ἃ πρὶν πέρασι ζόντ' ἐμοῖς βραχίοσιν,
ἔσωζε πλεύρας, ἀξ' ἐμὲ τ' ἐσώζετο.
ὅπως κατῆλθον αὖθις εἰς ἅδου πάλιν

Εὐρυσθέως δίαυλον εἰς ἅδου μολών;
ἀλλ' οὔτε σισύφειον εἰσορῶ πτερόν,
Πλούτωνά τ', οὐδὲ σκῆπτρα Δήμητρος κόρης,
ἔκτοι πέπληγμαι. ποτ' ὢν ἀμηχανῶ.
ὠή. τίς ἐγγύς, ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς γὰρ οὐδὲν οἶδα τῶν εἰωθότων.
ἀμ γέροντες, ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας.
χο κἄγωγε σὴν σοί, μὴ πεοδῶς τὰς συμφορὰς.
ἡρα πάτερ, τί κλαίεις, καὶ συναμπίσχῃ κόρας,
τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;
ἀμ ὦ τέκνον, εἰ γὰρ καὶ κακῶς πράσσων, ἐμός.
ἡρα πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπεῖν, οὗ δακρυῤῥοεῖς;
ἀμ ἄκαν θεῶν τίς εἴπαθ', οἳ κατασχένοι;
ἡρα μέγας ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' οὔπω λέγεις.
ἀμ ὁρᾷς γὰρ αὐτὸς, εἰ φρονῶν ἤδη κυρεῖς.
ἡρα εἴπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τοῦδ' μῷ βίῳ.
ἀμ εἰ μὴ καθ' ἅδου Βάκχος, ἐκφρασαίμην ἄν.
ἡρα παπαί. τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν.
ἀμ καί σ', εἰ βεβαίως εὖ φρονεῖς, ἤδη σκοπῶ.
ἡρα οὐ γάρ τι βακχεύσας γε μέμνημαι φρένας.
ἀμ λύσω γέροντες δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
ἡρα καὶ τόνγε δήσαντ' εἴπ'. ἀναινόμεσθα γάρ.
ἀμ τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν. τά δ' ἄλλ' ἔα.
ἡρα ἀρκεῖ. σιωπῇ γὰρ μαθεῖν οὐ βούλομαι.
ἀμ ὦ Ζεῦ, παρ' Ηρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ἡρα ἀλλ' ἦ τι κεῖθεν πολέμιον πεπόνθαμεν;
ἀμ τὴν θεὸν ἐάσας, τὰ σὰ περιστέλλου κακά.
ἡρα ἀπωλόμεσθα. συμφορὰν ἕξεις τίνα;
ἀμ ἰδοὺ, θέασαι τάδε τέκνων πεσήματα.

οἴ μοι.

ἡρα οἴ μοι. τίν' ὄψιν τήνδε δέρκομαι τάλας;
ἀμ ἀπόλεμον ὦ παῖ πόλεμον ἔσπευσας τέκνοις;
ἡρα τί πόλεμον εἶπας; τούσδε τίς διώλεσεν;
ἀμ σὺ, σὰ τόξα, καὶ θεῶν, ὃς αἴτιος.
ἡρα τί φῄς; τί δράσας; ὦ κακ' ἀγγέλλων πάτερ.
ἀμ μανείς. ἐρωτᾷς δ' ἄθλι' ἑρμηνεύματα.
ἡρα ἦ καὶ δάμαρτος εἴμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ἀμ μιᾶς ἅπαντα χειρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ἡρα αἴ, αἴ. σεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
ἀμ τούτων ἕκατι σὰς κατασχένω τύχας.
ἡρα ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βάκχευσ' ἐμόν;
ἀμ οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν, πάντα δυστυχῆ τὰ σά.
ἡρα ποῦ δ' οἶστρος ἡμᾶς ἔλαβε; ποῦ διώλεσεν;
ἀμ ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἡγνίζου πυρί.
ἡρα οἴ μοι. τί δήγε φείδομαι ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεὺς,
κοὐκ εἶμι πέτρας λυσσάδος πρὸς ἅλματα,
ἢ φασγανον πρὸς ἧπερ ἐξακοντίσας,
τέκνοις δικαστὴς αἵματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρί,
δύσκλειαν, ἢ μένει μ' ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδὼν μοι θανασίμων βουλευμάτων,
Θησεὺς ὅδ' ἕρπει, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεσθα. καὶ τεκνοκτόνον μύσος,
εἰς ὄμμαθ' ἥξει φιλτάτων ξενῶν ἐμῶν.
οἴ μοι. τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω; πτερωτὸς, ἢ κατὰ χθονὸς μολὼν;
φέρ' ἂν κρατὶ περιβάλλω σκότος.
αἰσχύνομαι γὰρ τοῖς δεδραμένοις κακοῖς.
καὶ τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσλαβὼν,

οὐδὲν

οὐδὲν κακῶσαι σὺ ἀναιτίους θέλω.
θη ἥκω σὺν ἄλλοις, οἳ παρ' Ασωποῦ ῥοὰς
μένουσιν ἔνοπλοι γῆς Αθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ πρέσβυ σύμμαχον φέρων δόρυ.
κλῃδὼν γὰρ ἦλθεν εἰς Ερεχθειδῶν πόλιν,
ὡς σκῆπτρα χώρας τῇδ' ἀναρπάσας Λύκος,
εἰς πόλεμον ὑμῖν, καὶ μάχην καθίσταται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ηρακλῆς,
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δεῖ γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῇ ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
ἔα. τί νεκρῶν τῶνδε πληθύει πέδον;
οὔπω τι λέλειμμαι. καὶ νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφεῖμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος γεγῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον;
οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας,
ἀλλ' ἄλλοτοί που καινὸν εὑρίσκω κακόν.
ἀμ ὦ τὸν ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.
θη τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐκάλεσας προοιμίοις;
ἀμ ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.
θη οἱ παῖδες οἵδε, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυῤῥοεῖς;
ἀμ ἔτεκε μὲν οὐμὸς ἴνις τάλας.
τεκόμενός δ', ἔκτανε,
φοίνιον αἷμα τλάς.
θη εὔφημα φώνει. Αμ. βουλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.
θη ὦ δεινὰ λέξας.
ἀμ οἰχόμεσθ', οἰχόμεσθα πτανοί.
θη τί φῄς; τί δρᾶσας; Αμ. μαινομένῳ πιτύλῳ,
πλαγχθεὶς ἑκατογκεφάλου βαφαῖς ὕδρας.
θη Ηρας ὅδ' ἀγών τις δόλου νεκροῖς γέρον.
ἀμ ἐμὸς ἐμὸς ὅδε γόνος,

ὁ πολύπο-

ὁ πολύπονος, ὠδὶ
δόρυ γιγαντοφόνον
ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
εἰς πεδίον ἀσπιστάς.
θη φεῦ, φεῦ. τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
ἀμ οὐκ ἄν γ' εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον,
πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν.
θη τί γὰρ πέπλοισιν ἄθλιον κρύπτει κάρα;
ἀμ αἰδούμενος τὸ σὸν ὄμμα,
καὶ φιλίαν ὁμόφυλον,
αἷμά τε παιδοφόνον.
θη ἀλλ' εἰς συναλγοῦντ' ἦλθον. ἐκκαλυπτέ νιν.
ἀμ ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον. ἀπόδικε, ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον
βάρος ἀντίπαλον δακρύοις συναμιλλᾶται.
ἱκετεύομεν ἀμφὶ
σὰν γενειάδα, καὶ γόνυ, καὶ
χέρα, προσπιτνῶν,
πόλιόν τε δακρυον ἐμβαλών.
ἰὼ παῖ,
κατάσχε λέοντος ἀγρίου θυμόν γ', ὅπως
βρόμον ὠδὶ φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι, τέκνον.
θη εἶεν. σὲ τὸν θάσσοντα δυσσήνους ἕδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δεικνῦναι τὸ σόν.
ἴδ', εἰ σκότους γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν, συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον,
ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σύν γε σοὶ πράσσειν κακῶς.

καὶ γὰρ

καὶ γάρ ποτ' ὀὐτύχησ' ἐπεῖσ' ἀνοιστέον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος, νεκρῶν πάρα.
" χαλεπὴ δὲ γηραλέα ἐχθαίρω φίλων.
" καὶ τὴν ἁλῶν μὴ ὅστις ἀπωλάσειν θέλει,
" συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυσυχοῦσιν, ὅ.
κἀνίσασ', ἐκκαλυψον ἄθλιον κάρα,
" βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις οὐγχνὴς βροτῶν,
" φέρει τὰ τὴν θεῶν γε πλώματ', οὐδὲ αὐαίνεται.
Ηρα Θησεῦ, δέδορκας τὴνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
Θη ἤκουσα καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά.
Ηρα τί δῆτά μ' ἱρᾶτ' ἀνεκάλυψας πλέον;
Θη τίδ', ὦ μιαίνεις θυτῆρος ὢν, τὰ τὴν θεῶν;
Ηρα φεῦγ' ὦ παλαίπωρ, αὐόσιον μίασμ' ἐμόν.
Θη Οὐδεὶς ἁλάσειεν τοὺς φίλους ἐκ τῶν φίλων.
Ηρα ἐκπέπνευσ', εὖ δρώσας δέ σ', οὐκ αὐαίνομαι.
Θη ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τόδ', οἰκτείρω σε νεῦ.
Ηρα οἰκτρὸς πάρειμι, τἄμ' ἀποκτείνας τέκνα.
Θη ἰλαίω χαλεπὰ σὺν ἐφ' ἑστῶσι συμφοραῖς.
Ηρα εὖρόν δέ γ' ἄλγος ὧν ἰασοῖσι μείζοσιν;
Θη ἄπη λάτωθεν ἔρανδ' ὀλυσπαξία.
Ηρα τοιγὰρ πέφευγα κοὐκέτ' ἐμμενῶ,
Θη δοκεῖς ἀπειλῶν μέλειν τι δαίμοσιν;
Ηρα Αὔθαδες ὁ θεός. πῶς δὲ σὺν θεοῖς ἐγώ.
Θη Ἰσχε τὸ σόν. ὡς μὴ μέγα λέγων, μεῖζον πάθῃς.
Ηρα γέμω κακῶν δὴ, κοὐκέτ' ἐς' ὅπῃ τεθῇ.
Θη δρᾶσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρῃ θυμούμενος;
Ηρα θανοῦμ', ὅθενπερ ἦλθον, εἶμι γῆς ὕπο.
Θη εἴρηκας ἐπιτυχόντως ἀνθρώπων λόγους.
Ηρα Σύ γ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς, μεμνῆσθαι χρή.
Θη ὦ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ὅπως

Ηρα ὅπως τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον.
Θη δύσοργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλοις;
Ηρα οἵδ' ὀδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ηρα ἰσχύει.
Θη ἐκ αὖ αὐαίνοιθ' Ελλὰς ἀμαθίᾳ θανεῖν.
Ηρα ἄκουε δὴ νεῦ, ὡς ἀμείλιχθῶ λόγοις
πρὸς σθένος σὰς, αὐαπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νεῦ τε, καὶ πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγχυόμενα, ὅστις ἐστανὼμ
μητρὸς γεραιὸν πατέρα, προστρόπαιος ὢν,
ἐγένατο τῶν τεκόσαν Αλκμήνην, ἐμέ.
" ὅταν δὲ ἱερὰ πὰς μὴ καταβληθῇ γόνος
" ὀρθῶς, αὐάγκη δυσυχεῖν σὺν ἐκγόνοις.
Ζεὺς δ', ὅστις ὁ Ζεὺς πολέμιόν μ' ἐγένατο
Ηρα σὺ μὲν τοι μηδὲν ἀχθεσθῇς γόρου.
πατρὸς γὰρ αὐτὶ Ζηνὸς ἡγδμαί σ' ἐγώ.
ἔτ' ἐν γαλακτί τ' ὄντι, γοργωπὸς ὄφεις
ἐπεισέφρησε παραγαύοισι τοῖς ἐμοῖς
ἡ τοῦ Διὸς σύλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.
ἐπεὶ δὲ ἀρκὸς πόδιβόλαι' ἐκτησάμην
ἥδωντα, μόχθος, ὃς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους
τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελεῖς,
ἱππαυροπλήθη πόλεμον ἐκ ἐξήνυσα;
τίν τ' ἀμφίκρανον, καὶ παλιμβλαστῆ λαὼν
ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
ἀπῆλθον ἀγέλας, ἱερὰς νεκρὸς ἀφικόμην,
ἅδ' τὸν λοιπὸν λαὼν τρίκρανον εἰς φάος
ὅπως πορεύσαιμ', ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.
τὸν λοίδιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας φόνον,

Hh πατ-

παιδοκτονήσας, λῶμα θεμιγκῶσαι κακοῖς. cf. Heath qu. Aesch. Agam. 1298.
ἥκω σ' ἀναγκης εἰς τόσ'. ὅστ' ἐμαῖς φίλαις
Θήβαις ξυνοικεῖν, ὅσιον. ἢν δὲ κἀμὲ μὴ
εἰς ποῖον ἱδρύν, ἢ ταναήγυριν φίλων,
εἶμ'; ἀ γὰρ ἄτας ὀλυπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω τὰ τραν;
φέρ', ἀλλ' ὁν ἄλλων πόλιν τιν' ὁρμήσω πόλιν;
ἔα· πρὸ τ' ἄστυ βλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς ψογήτροισι βλησθέντες
ὡς ἔστ' ὁ Διός, ὃς τέκν' ἔκτεινε πότε,
δαμαρτὰ τ'; ἀ γῆς πῆσι' ἀφθαρήσεται;
" λεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτε,
" αἱ μεταβολαί λυπηρόν. ὧδι' αἰεὶ κακῶς
ἔς', ὅδε ἄλγει συγγενῶν, λύσω· ὦ ῥ.
εἰς ὕδωρ σ' ἧξειν συμφορᾶς οἱμαί ποτε.
φωνὼ γὰρ ἤσει χθὼν, ἀπεννέπουσά με
μὴ θιγγάνειν γῆς, καὶ θαλάσσας μὴ πόρων,
πηγαί τε ποταμῶν. καὶ νῦν ἁρματηλατῶ
ἱξίονος ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
καὶ ταῦτ', ἀρίσας μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν δύτυχοῦντος, ἦμεν ὄλβιοι.
τί δῆτά με ζῶ δεῖ; τί λυπρὸν ἔξομεν,
βίου τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον λεκτημένοι;
χορεύετω δὲ Ζηνὸς ἡ λιγεινὴ δάμαρ,
λιγύσσουσ' ὀλυμπιὰς Ζηνὸς αἰθύλη πόδα.
ἔπραξε γὰρ βάλησιν, ᾗ ἐβάλετο,
ἀνὴρ Ἑλλήνων τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βαθροις
ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶν
τίς ἂν πέσοι χοιβ'; ἢ γυναικὸς ὄνεκα

λέκτρων

λέκτρων φθονεῖσα Ζηνί, σὺν δ' ὀργὴ τάς
Ἑλλάδ' ἀπώλεσ', ἀνδρὶ ὄντας αἰτίους.
θῆ ἦ κἀν ὄρεσιν ἄλλα δαιμόνων ἀγὼν ἕδρα,
ἢ Διὸς δαμαρτὸς, οὐ τόδ' ἀνδαίνει.
πέφαινέσαι μ' ὦ μᾶλλον, ἢ πάσχειν κακῶς.
" ἀλεῖς δὲ θνητῶν ταῖς τύχαις ἀκήρατος,
" ἃ θεῶν, ἀοιδῶν εἴπορ ἃ ψευδεῖς λόγοι.
" ἃ λέκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν ἀλεῖς νόμος,
" σωφῦσαι; ἃ δεσμοῖσι δὰ τυραννίδας
" πατρὸς ἐκπλήσωσαν, ἀλλ' οἰκεῖσ' ὅμως
" ὄλυμπον, ἀνέχοντόδ' ἡμαρτηκότος.
" ἰαί τοι τί φήσεις; εἰ σὺ μὲν θνητὸς γεγὼς,
" φορεῖς ὑπὲρ φύσ' τὰς τύχας, θεοὶ δὲ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔκλειπε τῷ νόμῳ χάριν.
ἔπαρσι δ' ἅμ' ἡμῖν πῶς πόλισμα Παλλάδος.
ἐκεῖ χέρας σὰς ἁγνίσας μιάσματος,
δόμους τε δ' ὧσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος.
ἃ δ' ἐκ πολισσῶν δῶρ' ἔχω, σώσας κόρας
δίς ἑπτά, ταῦρον λυσίτιον κατακτανὼν,
σοὶ ταῦτα δώσω. πανταχῇ δέ μοι χθονὸς
τιμὴν δίδασαι. ταῦτ' ἐπωνομασμένα,
σέβῃ· τὸ λοιπὸν ἐκ βροτῶν λεκλήσεται,
ζῶντος. θανόντος δ' οὔτ' ἂν εἰς ἅδου μόλῃς.
θυσίαισι, λαΐνοισίτ' ἐξογκώμασι,
τίμιον ἀναξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις.
" καλὸς γὰρ ἀσοῖς σέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
" ἀνδρὸς ἐθλὸν ὠφελήσαντας δύκλειας τυχεῖν.
λιάγω χάριν σοι δ' ἐμῆς σωτηρίας
δίδασ' ἀντιδώσω. νοῦν γὰρ εἰ χρεὼν φίλων.

,, θεοὶ δ' ὅταν πιμῶσιν, οὐδὲν δεῖ βίλων.
,, ἅλις γὰρ ὁ θεὸς ὠφελῶν, ὅταν θέλῃ.
ὤμοι, πάρεργα τάδ' ἐς ἐμὼν λακῶν.
,, ἐγὼ δὲ σὺν θεοῖς ὅτε λέκτρ', ἃ μὴ θέμις,
σεργειν νομίζω δεσμά τ' ἀχαΐπλην χροΐν,
ὅτ' ἠξίωσα τῶν τοι, ὅτε πείσομαι,
οὐδ' ἄλλον ἄλλα δεσπότην τιφυκέναι.
,, δεῖται γὰρ ὁ θεὸς, εἴπερ ἐς ὄντως θεός, cf. Theben. ad Phoen. p. 31.
,, οὐδ λόγος. ἀοιδῶν οἵδε δύσποι λόγοι.
ἐσκεψάμην δὲ, καίπερ ἐν λακοῖσιν ὤν,
μὴ δειλίαν ὄφλω τιν', ἐκλιπὼν φάος.
,, ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅσις οὐχ ὑφίσεται,
,, οὐδ' αὐθρὸς ἂν δ' ἀναιδὲ ὑποστῶναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον. εἶμι δ' εἰς πόλιν
τὴν σὴν, χαλκὸν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ πόνων δὴ μυρίων ἐγδυσάμην.
ὧν οὔτ' ἀπειπὸν οὐδὲν, οὔτ' ἄπ' ὀμμάτων
ἔσαξα πηγάς. οὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
εἰς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν.
νῦν δ' ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δ' ὀλοὐτέον.
ἔα. γοραὶ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾶς,
ὁρᾶς δὲ παίδων ὄντά μ' αὐθέντην ἐμῶν,
δίς τόσδε τύμβῳ, καὶ πρὸ εἰσόψει νεκρὼ,
δαπρύοισι πιμῶν. ἐμὲ γὰρ δὴ ἐᾷ νόμος
πῶς σέρν' ὀρέσας μητρὶ, δίς τ' ἐς ἀγκάλας
κοινωνίαν δύσποτον, ὦ ἐγὼ τάλας
δ' ἰώλεσ' ἄκων. γῆ δ' ἐπαὶ λρύψῃς νεκρὸς,
οἴκει πόλιν τὴν δ'. ἀθλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴ βιάζει τἀμὰ συμφέρειν λακά.

ὦ τέκν', ὁ φύσας, χ' ὡ τεκὼν ὑμᾶς πατήρ,
ἀπώλεσ'. δὴ δ' ὤναδε δῶν ἐμῶν λαλῶν,
ἃ 'γὼ πρεσκόπαζον ἐκ μόχθων βίᾳ,
δύπλειαν ὑμῖν πατρὸς, ἀπόλυσιν λαλῶ.
σέ τ' ἀχ ὁμοίως ὦ τάλαιν' ἀπώλεσε.
ὦπατερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μαιρὰς δ' ἀνετλῶσ' ἐν δόμοις οἰκτρίας.
οἴμοι δάμαρτος, καὶ τέκνων. οἴμοι δ' ἐμοῦ,
ὡς ἀθλίως πέπραγα, λάπορρύγνυμαι
τέκνων, γυναικός τ' ὦ λυγραὶ θελημάτων
τρόπεις, λυγραί τε δῶδ' ὁπλων λοινωνίαι.
ἀμηχανῶ γὰρ πότερ' ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ;
ἃ πλευρὰ τἀμὰ πῶς πιτνόντ', ὀρεῖ τάδε.
ἡμῖν τέκν' εἶεν, καὶ δάμαρ'. ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σύς. εἶτ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
οἵσω; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθεὶς ὅπλων,
ξυὼ οἷς τὰ λαμπρὰ ἐξέπραξ' ἐν Ἕλλησι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰσχρῶς θανῶ;
τὸ λειπέον τοῦδ'. ἀθλίως δὲ σωτέον.
ἐν μοι τί θησοῦ σύγκαμ'. ἀθλίᾳ λιμὸς
λιόμισ' ἐς Ἄργος συγλατάσσουσ μολών,
λύπη τί παίδων μὴ πάθω μονόμιν Θ',
ὦ γαῖα Κάδμε, πᾶς τε θηβαῖος λεώς,
λείραθε, συμπρυθήσατ', ἔλθετ' εἰς τάφους
παίδων, ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πρυθήζατε
νεκρός τε, λἀμέ. πάντες ἐξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίᾳ τύχῃ.
θη αὐσας' ὦ δύστηνε. πλακρύων δ' ἅλις.
ὥρα δὴ αὖ δρασίμων. ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου.

Θη Καὶ σοῦ θέντος γὰρ λαθαιρῆσι τύχαι.
ἩΡΑ φίλη.
αὐτὸ γὰρ οἰμῶ τὸ πρὸ ἀμνήμων λακῶν.
Θη παῦσαι. δίδε δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλῳ.
ἩΡΑ ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἅγομόρξωμαι πέπλοις.
Θη ἔκμαξε, φείδε μηδὲν ὃ κ αὐαίνομαι.
ἩΡΑ παίδων σορηθεὶς, πᾶσι ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
Θη δίδε δίερα σὴν χεῖρ', ὁδηγήσω δ' ἐγώ.
ἩΡΑ Ζεῦγος δὲ φίλιον. ἄτορος δὲ, δυσυχής.
,, ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ λιτᾶσθαι φίλον.
ἀμ ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς οὐ τέκνον.
ἩΡΑ Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θη ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔσῃ.
ἩΡΑ πρὸς δῶ. πατρός γε σέργα πρόσθεσθαι θέλω.
ἀμ ἰδοὺ τάδ' ὦ πάτ. τἀμὰ γὰρ οὐ βούλεις φίλα.
ὅτως πόνων σῶν ὀκέπι μνήμων ἔχεις;
ἩΡΑ ἅπαντ' ἐλάσω λέαινα θῆδ' ἔτλαν λακά.
ἀμ εἰσόψεταί τις θῆλυν ὄντα, λὰξ κ' αὖ αἰνέσῃ.
ἩΡΑ ζῶ σοι τανῦν. ἀλλὰ πρόσθεν αἰνῶ λόγων.
ἀμ ἄγαν γ' ὁ λέων Ηρακλῆς, τοῦ λέοντος ὤν;
ἩΡΑ σὺ ποῖος ἦς αὖ, νέρθεν ἐν λακοῖσιν ὤν;
ἀμ ὡς εἰς τὸ λῆμα πανὸς ἦν ἦσσων αὐτῆς.
ἩΡΑ πῶς δῆτ' ἔτ' εἶπας, ὅτι σωθεὶς λακοῖς;
ἀμ πρόσβαινε. Ηρα. χαῖρ' ὦ πρέσβυ.
ἀμ καὶ σύ μοι τέκνον. Ηρ. θάπτω πατρὸς εἵνεκα σᾶς.
ἀμ ἐμὲ δὲ τίς τέκνων; Ηρ. ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθών;
ἩΡΑ νίκη' ἄν θάψῃς τέκνα.
ἀμ πῶς; Ηρα. εἰς Αθήνας πέμψομαι θηβῶν ἄπο.
ἀλλ'

ἀλλ' εἰσηόμιζε τέκνα δυσηόμιστα γῆ.
ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰχμώας δόμου,
θησεῖ πανώλεις ἐψόμεθ' ἐφολκίδες.
,, ὅσοις δὲ πλεῖστα, ἢ δένδρ' μᾶλλον φίλων
,, ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βέλεται, λακῶς φρονεῖ.
χο τείχομεν οἰκτροί, κὴ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ
ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

ΕΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΒΑΣΙ-
λείᾳ, ἀναλώμασι Ιωάννου Ἑρβαγίου, ἔτει
ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ᾳφμδ'.
Βοηδρομιῶνος μηνός.

3 ß f. d. Conrad. Auct.
W.

IId 375